

دۇنيائۇمۇمىي تارىخى

(يېقىنقى زامان قىسمى)
ئىككىنچى كىتاب
(2)

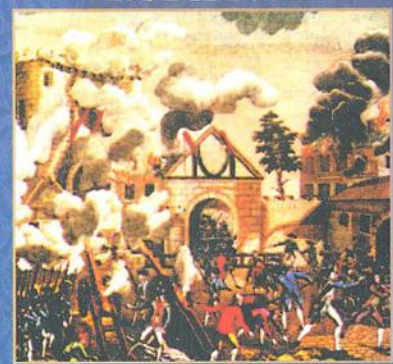

شېنجاڭ خەلق نەشرىياتى

دۇنيائۇمۇمىي تارىخى

(يېقىنقى زامان قىسمى) ئىككىنچى كىتاب
(2)

شېنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ISBN 978-7-228-14233-0

9 787228 142330 >

دۇنيا ئومۇمىي تارىخى

(يېقىنقى زامان قىسمى)

ئىككىنچى كىتاب

(2)

تۈزگۈچىلەر: ليۇ زوچاڭ، گۇاڭ رېنخۇاڭ
خەن چېڭخۇيېن، ئەي جۇچاڭ

تەرجىمە قىلغۇچى: تۈرسۇن يۈسۈپ

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئاممىيەتلىك، فېنېل ۋە سۈنئىي بويلاق ماتېرىياللىرى قاتارلىق خىمىيەلىك مەھسۇلاتلار ئايرىپ-ئېلىنىدىغان بولدى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي سۈنئىي بويلاق ماتېرىياللىرى ئۆسۈملۈكتىن ئېلىنىدىغان بويلاقنى چەتكە قاقتى. 1867 - يىلى نوبېل پارتلىتىش دورىسىنى كەشىپ قىلدى، 80 - يىللىرى يەنە ئىس - تۈتەكسىز مىلتىق دورىسى ياساش تېخنىكىسىنى ياخشىلىدى، بۇ ھەربىي سانائىتىنىڭ تەرەققىياتىنى زور دەرىجىدە ئىلگىرى سۈردى. سۇلياۋ، ئېزولىياتسىيەلىك ماددا، سۈنئىي تالا ئىشلەپچىقىرىلىشقا ۋە ئەمەلىيەتتە ئىشلىتىلىشكە باشلىدى.

ئېلېكتىر سانائىتىنىڭ گۈللىنىشى كونا سانائەت ئورۇنلىرى، مەسىلەن، مېتاللۇرگىيە، كېمىسازلىق، ماشىنىسازلىق سانائىتىنىڭ تېخنىكىسىنى يېڭىلاش ۋە تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى.

ئېلېكتىر توماسچە پولات تاۋلاش ئۇسۇلى، يايلىق پولات تاۋلاش پىچى، ئېلېكتىرولىزلىق ئالىيۇمىن تاۋلاش ئۇسۇلى، ئېلېكتىرولىزلىق پولات تاۋلاش ئۇسۇلى كەينىدىن قوللىنىلىشقا باشلىدى. دۇنيا بويىچە چوڭ ئىشلەپچىقىرىش 1870 - يىلى 14 مىليون توننا بولسا، 1900 - يىلى كۆپىيىپ 41 مىليون توننىغا، پولات ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلات مىقدارى 520 مىڭ توننىدىن كۆپىيىپ 28 مىليون 300 مىڭ توننىغا يەتتى.

قاتناش - ترانسپورت مۇيەتەرلىك تەرەققىي قىلدى. پۈتۈن، كېمىلەرمۇ يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ياخشىلاندى. ئاپتوموبىل مۇھىم قاتناش قورالىغا ئايلاندى. 1876 - يىلى ئامېرىكىلىق بېل تېلېفوننى كەشىپ قىلدى. 1895 - يىلى رۇسىيەلىك پوپوف رادىيونى كەشىپ قىلدى. ئىتالىيەلىك ماركونى رادىيونى تەتقىق قىلىپ، 1896 - يىلى رادىيو تېلېگراممىنى تەتقىق قىلىپ ياساپ چىققانلىقى ۋە رادىيو ئالاقىسىنىڭ تەرەققىياتىغا قوشقان تۆھپىسى ئۈچۈن پاتېنت ھوقۇقى گۇۋاھنامىسىگە ئېرىشتى.

1880 - يىللىرى دۇنيا بويىچە تېلېگرامما سىمىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 1 مىليون 500 مىڭ كىلومېتىردىن 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە 4 مىليون 300 مىڭغا يەتتى. قىسقىسى، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى 30 يىلى ۋە 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا، پەن - تېخنىكا ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلغانلىقىنىڭ كۆرۈنەرلىك نامايەندىسى توك پارنىڭ ئورنىنى دەسسەپ مۇھىم ئېنېرگىيە مەنبەسىگە ئايلاندى. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، «ئېلېكتىر دەۋرى»، «پار دەۋرى» نىڭ ئورنىنى ئالدى.

2. مونوپول كاپىتال ھۆكۈمرانلىقىنىڭ تىكلنىشى

1870 ~ 1900 - يىللىرى كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىشى كاپىتالىستىك ئىقتىساد قۇرۇلمىسىدا يېڭى ھادىسە - مونوپول تەشكىلاتىنىڭ بارلىققا كېلىشىنى ئىلگىرى سۈردى. ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ھەمدە بۇنىڭدىن كېلىپ چىققان ئىشلەپچىقىرىش جەريانىنىڭ مۇرەككەپلىشىشى، رىقابەتنىڭ كەسكىنلىشىشى ئىشلەپچىقىرىش ۋە كاپىتالىزمنىڭ مەركەزلىشىشىنى ئىلگىرى سۈردى، شۇنىڭ بىلەن يېڭى تېخنىكىنى قوللانغان ئاز ساندىكى كارخانىلار تېخنىكىدا قىلاق كارخانىلار قاتارىغا چىقىرىۋېتىلدى. ئىشلەپچىقىرىش ۋە كاپىتال مەركەزلىشىپ مەلۇم دەرىجىگە يەتكەندە تەبىئىي يوسۇندىلا مونوپول پەيدا بولىدۇ. رىقابەت داۋامىدا ساقلاپ قالغان ئاز ساندىكى كۆلىمى چوڭراق كارخانىلار ئارىسىدا كېلىشىم ھاسىل قىلىنىپ، باھا ۋە بازار دائىرىسى ئورتاق بېكىتىلدى. 19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرى ياۋروپا - ئامېرىكا قىتئەسىدىكى دۆلەتلەردە دەسلەپكى مونوپول تەشكىلاتلىرى بارلىققا كەلدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى بىرقانچە قېتىملىق كەڭ

كۆلەملىك ئىقتىسادىي كىرىزىس تۈپەيلىدىن ئاساسىي قاجىز كۆپلىگەن كارخانىلار تاقىلىپ، مونوپول تەشكىلاتلىرىنىڭ شەكىللىنىشىنى تېزلەتتى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە، ئەنگلىيە، ئامېرىكا، فىرانسىيە ۋە گېرمانىيەلەرنىڭ مېتاللۇرگىيە، دېڭىز ترانسپورتى، تۆمۈريول، خىمىيە، ئېلېكتىر سانائىتى قاتارلىق ئورۇنلىرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسىم ئىشلەپچىقىرىشى ئون نەچچە چوڭ كارخانىلارغا مەركەزلەشكەن ھەمدە ئۇلار ئوتتۇرىسىدا بىرلەشمە تەشكىل ئورنىتىلغانىدى. مونوپول تەشكىلاتلىرىنىڭ شەكلى خىلمۇخىل بولۇپ، كارتېل (ئەرزىن باھالىق بازار، ئىشلەپچىقىرىش كۆلىمى ھەمدە باھا قاتارلىقلارنى بۆلۈشۈۋېلىش ئۈچۈن بىرلەشكەن تەشكىلات)، سىندىكا (تاۋارلارنى ئورتاق سېتىش ئۈچۈن قۇرۇلغان بىرلەشمە تەشكىلات)، تىرۈست (ئورتاق ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۈكمە قىلىپ سېتىش ئۈچۈن بىر مۇنچە كارخانىلار تولۇق بىرلەشكەن تەشكىلات) ۋە كونسېرن (بىر قاتار ئىشلەپچىقىرىش ئورۇنلىرىدىكى كارخانىلار ئومۇمىي جەھەتتىن بىرلەشكەن تەشكىلات) قاتارلىقلار بار ئىدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە، بانكا كاپىتالىزمۇ كۈندىن - كۈنگە مەركەزلەشكە باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بانكا كاپىتالى بىلەن سانائەت كاپىتالى بىرلىشىدىغان ئەھۋال بەزى كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي تۇرمۇشىدا روشەن كۆرۈلۈشكە باشلىدى، بۇ ئاتالمىش پۇل مۇئامىلە كاپىتالىنى شەكىللەندۈردى. بۇ جەريان ئالدى بىلەن بىرقەدەر ياش بولغان كاپىتالىستىك دۆلەت - گېرمانىيە ۋە ئامېرىكىلاردا يۈز بەردى، چۈنكى بۇ دۆلەتلەردە سانائەتكە كاپىتال كەمچىل بولۇپ، بانكا بېرىدىغان قەرز پۇلىنىڭ سانائەت ۋە كارخانىلارغا كۆرسىتىدىغان تەسىرى ناھايىتى چوڭ ئىدى. ئامېرىكىدا ئىككى چوڭ پۇل مۇئامىلە كاپىتال گۇرۇھى - مورگان ۋە روككېفېللىر مەيدانغا كەلدى، 19 - ئەسىرنىڭ

ئاخىرىغا كەلگەندە بۇ ئىككى پۇل مۇئامىلە كاپىتال گۇرۇھى ئامېرىكا خەلق ئىگىلىكىنىڭ كۆپ قىسمىنى كونترول قىلىۋالدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، كاپىتالنىڭ سىرتقا چىقىشى باشلاندى. ئىلغار كاپىتالىستىك دۆلەتلەر «ئېھتىياجىدىن ئېشىپ كەتكەن» كاپىتالنى ئارقىدا قالغان دۆلەتلەرگە چىقاردى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە، كاپىتالنىڭ سىرتقا چىقىرىلىشى ئەنگىلىيە، فىرانسىيە ۋە گېرمانىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىدا مۇھىم ئورۇننى ئىگىلىدى.

مونوپول تەشكىلاتلىرى، پۇل مۇئامىلە كاپىتالى ھەمدە كاپىتالنىڭ سىرتقا چىقىرىلىشى قاتارلىقلار كاپىتالىزمنىڭ ئامىللىرى بولۇپ، 19 - ئەسىرنىڭ 70 ~ 90 - يىللىرى پۈتكۈل ئىقتىسادتا تېخى ھەل قىلغۇچ تەسىر كۆرسەتمىگەنىدى. شۇڭا، بۇ مەزگىل «ئەركىن» كاپىتالىزمدىن جاھانگىرلىككە ئۆتۈش مەزگىلى ئىدى.

20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى دۇنيا كاپىتالىزىمى جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىردى. شۇ چاغدا بۇرژۇئازىيەنىڭ كىتاب - ژۇرنال ۋە گېزىتلىرىدە «جاھانگىرلىك» دېگەن بۇ ئاتالغۇ كۆرۈلۈشكە باشلىدى. «جاھانگىرلىك» كە خىلمۇخىل تەبىر بېرىلدى، لېكىن نۇرغۇن سورۇنلاردا «جاھانگىرلىك» كاپىتالىستىك كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ مۇستەملىكە كېڭەيمىچىلىك سىياسىتى دەپ چۈشەندۈرۈلدى. پەقەت لېنىنلا بۇنىڭغا ئومۇميۈزلۈك، ئىلمىي تەبىر بېرىپ «مونوپول كاپىتالىزىم كاپىتالىزمنىڭ ئەڭ يۇقىرى، ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچى» دەپ كۆرسەتتى. ئۇنىڭ قارىشىمچە، جاھانگىرلىكنىڭ بەش چوڭ ئالاھىدىلىكى بار: «بىرىنچى، ئىشلەپچىقىرىش ۋە كاپىتال مەركەزلىشىپ مۇشۇنداق يۇقىرى باسقۇچقا يەتكەندە، مونوپول تەشكىلاتلار ئىقتىسادىي تۇرمۇشتا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايتتى. ئىككىنچى، بانكا كاپىتالى ۋە سانائەت كاپىتالى ئاللىقاچان بىرلىشىپ كەتتى، بۇ پۇل

مۇئامىلە كاپىتالى، ئاساسىدا پۇل مۇئامىلە دوكانلىرى شەكىللەندى. ئۈچىنچى، تاۋارنىڭ سىرتقا چىقىرىلىشىغا ئوخشىمايدىغان كاپىتالىنىڭ سىرتقا چىقىرىلىشى ئالاھىدە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. تۆتىنچى، دۇنيانى بۆلۈشۈۋالىدىغان كاپىتالىستلارنىڭ خەلقئارالىق مونوپول ئىتتىپاقى شەكىللەندى. بەشىنچى، ئەڭ چوڭ كاپىتالىستىك دۆلەت دۇنيادىكى تېرىتورىيەنى بۆلۈشۈۋالىدى.①

مونوپول بولسا جاھانگىرلىكنىڭ تۈپكى ئالاھىدىلىكى، 1900 ~ 1903 - يىللار ياۋروپا - ئامېرىكا قىتئەسىنى قاپلىغان ئىقتىسادىي كىرىزىس مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ تەرەققىياتىنى كۈچلۈك ئىلگىرى سۈردى، ھەتتا مونوپول تەشكىلاتلارنى كاپىتالىستىك چوڭ دۆلەتلەرنىڭ خەلق ئىگىلىكىدە يېتەكچىلىك ئورۇنغا ئىگە قىلدى. 1901 - يىلى، دۇنيا ئىقتىسادىي كىرىزىسى يۈز بېرىپ، ئامېرىكىدا 75 تىرۋىست (ئۇلار 1600 دىن كۆپرەك كارخانىنى بىرلەشتۈردى، كاپىتال پاي چېكى 3 مىليارد ئامېرىكا دوللىرىغا يەتتى) بارلىققا كەلدى. 1903 ~ 1905 - يىللىرى بۇ مونوپول كارخانىلار ئىشلەپچىقارغان پولات مەملىكەت بويىچە ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتىنىڭ %70 نى، كۆمۈر %75 نى، نېفىت %84 نى ئىگىلىدى. گېرمانىيەدە 1905 - يىلىغا كەلگەندە كارتېل 385 دىن كەم بولمىدى، ئۇلار 12 مىڭ كارخانىنى بىرلەشتۈرۈپ، ئاساسلىق سانائەت ئورۇنلىرىنى تىزگىنلىدى.

مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ قۇرۇلۇشىدىكى مەقسەت رىقابەتنى ئازايتىپ، ئادەتتىكى ئوتتۇرىچە پايدىدىن كۆپ بولغان نورمىدىن ئارتۇق پايدىغا كاپالەتلىك قىلىش ئىدى. لېكىن، ئەمەلىيەتتە مونوپول تەشكىلاتلار رىقابەتكە خاتىمە بەردى، يەنى مونوپول تەشكىلاتلارغا قاتناشقۇچىلار ئوتتۇرىسىدا ھەمدە مونوپول

① لېنىن: «جاھانگىرلىك كاپىتالىزمنىڭ ئەڭ يۇقىرى باسقۇچى»، «لېنىن ئە. سەرلىرى»، 2 - توم، خەنزۇچە 3 - نەشرى، 651 - بەت.

تەشكىلاتلار بىلەن مونوپول تەشكىلاتلارغا قاتناشمىغانلار ئوتتۇرىسىدا داۋاملىق ھالدا كەسكىن رىقابەت يۈز بېرىپ تۇردى. مونوپول كاپىتالىستلار مونوپول تەشكىلاتلىرىغا قاتناشمىغان كارخانىلارنى خىلمۇخىل ئۇسۇللار بىلەن چەتكە قېقىپ ۋە ئېزىپ ۋەيران قىلىۋەتتى. بۇنىڭدىن باشقا، ئۇلار تاۋار باھاسىنى سۈنئىي ھالدا ئۆستۈرۈپ، ئىستېمالچىلارنىڭ يۈكسىكى ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇشى تېخىمۇ يامانلىشىپ كەتتى.

جاھانگىرلىك مەزگىلىگە كەلگەندە، بانكا كاپىتالىنىڭ مەركەزلىشىشى كىشىنى چۆچۈتكۈدەك دەرىجىگە يەتتى. 1907 - يىلى گېرمانىيەدە پۈتۈن مەملىكەت بويىچە دېگۈدەك ئامانەت قويۇلغان پۇلنىڭ يېرىمى (%47ى) توققۇز چوڭ بانكىنىڭ ئىلكىگە ئۆتۈپ كەتتى. قالغان خېلى كۆپ كىچىك بانكىلار بۇ توققۇز بانكىغا بېقىنىپ قالدى. ئەنگلىيە بىلەن ئامېرىكىدىمۇ بانكا كاپىتالىدا شۇنىڭغا ئوخشاش ئەھۋاللار كۆرۈلدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بانكا كاپىتالى بىلەن سانائەت كاپىتالىنىڭ بىرلىشىشمۇ ئومۇميۈزلۈك ھادىسە بولۇپ قالدى. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە، گېرمانىيەنىڭ بېرلىندىكى ئالتە چوڭ بانكا 751 كارخانىنى كونترول قىلىۋالدى. ئامېرىكا مورگان بانكا گۇرۇھى كۆپلىگەن تۆمۈريولنى كونترول قىلىۋالدى. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى جەمئىي تەخمىنەن 80 مىڭ كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى تۆمۈريولنى قولغا كىرگۈزۈۋالدى. بۇ بانكا گۇرۇھى يەنە ئېلېكتىر سانائىتى، سۇغۇرتا شىركىتى، تېلېگراف شىركىتى ھەمدە پولات - تۆمۈرچىلىك تىرۈستىنىمۇ ئىدارە قىلدى. مالىيە كاپىتالى غايەت زور ئىقتىسادىي كۈچنى ئىلكىگە ئېلىۋېلىپ پۈتكۈل خەلق ئىگىلىكىنى كونترول قىلىپلا قالماستىن، بەلكى سىياسىي تۇرمۇشنىمۇ كونترول قىلدى.

مونوپول تەشكىلاتلار ۋە مونوپول پايدىنىڭ ئېشىشى مونوپول

كاپىتالىستلارنىڭ نورمىدىن ئاشقان كۆپ پايدىنى جۇغلۇتۇشقا ئىمكانىيەت بەردى. ئارقىدا قالغان دۆلەتلەردە كاپىتال كەمچىل بولۇپلا قالماستىن، ئىش توۋەن، خام ئەشيا ئەرزان بولغاچقا، پايدا بەك يۇقىرى بولدى. مونوپول كاپىتالىستلار يۇقىرى پايداغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئېھتىياجىدىن ئېشىپ قالغان كاپىتالىنى ئارقىدا قالغان دۆلەتلەرگە چىقىرىپ مەبلەغ سالدى. كاپىتالىنىڭ سىرتقا چىقىرىلىشى 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرى بارلىققا كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى كەڭ كۆلەمدە تەرەققىي قىلدى. ئەنگىلىيە، فىرانسىيە ئىككى دۆلەتنىڭ كاپىتالىنى سىرتقا چىقىرىشى ئەڭ كۆپ بولدى، كاپىتالىنى چىقىرىش ئوبيېكتى ئاساسلىقى ئامېرىكا، رۇسىيە، لاتىن ئامېرىكىسىدىكى دۆلەتلەر، جۇڭگو ۋە ياپونىيە قاتارلىقلار ئىدى.

مەبلەغ سالىدىغان جايلارنى، تۆكمە قىلىپ سېتىش بازىرىنى ۋە خام ئەشيا چىقىدىغان ئورۇنلارنى تالىشىش ئۈچۈن مونوپول تەشكىلاتلار ئارىسىدا ھەم كۈرەش بولدى، ھەم ئۆزئارا تىل بىرىكتۈردى، ئاخىر خەلقئارالىق كارتېل قۇرۇپ، بازار ۋە مەبلەغ سالىدىغان جايلارنى بۆلۈشۈۋالدى. 1907 - يىلى ئېلېكتىر سانائىتى جەھەتتە گېرمانىيە ئېلېكتىر باش شىركىتى بىلەن ئامېرىكا ئاممىباب ئېلېكتىر شىركىتى ئوتتۇرىسىدا بازارلارنى بۆلۈشۈۋېلىش كېلىشىمى تۈزۈلدى.

1903 - يىلى ھامبۇرگ، ئامېرىكا قوشما ئىشتاتلىرى شىركىتى، شىمالىي گېرمانىيە سۇ ترانسپورت شىركىتى ۋە مورگان ئەنگىلىيە - ئامېرىكا سۇ ترانسپورت تىرۈستى ئوتتۇرىسىدا پائالىيەت قىلىش دائىرىسىنى بۆلۈشۈۋېلىش كېلىشىمى تۈزۈلدى. مۇشۇنىڭغا ئوخشاش خەلقئارا مونوپول تەشكىلاتلار 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە زور دەرىجىدە كۆپەيدى. 1897 - يىلى خەلقئارالىق كارتېلدىن 40 نىلا بار ئىدى، ئەمما 1910 - يىلىغا كەلگەندە كۆپىيىپ 100 گە يەتتى.

شۇنداقتىمۇ، قۇرۇلغان خەلقئارا مونوپول تەشكىلاتلار جاھانگىرلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى ئازايتالمىدى، ئەكسىچە ئۇ تېخىمۇ زور پارتلاش يۈز بېرىش ئالدىدىكى ئارىلىق باسقۇچ بولدى.

مونوپول كاپىتالىستلارنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە دۇنيانى بۆلۈشۈپ بېلىشىغا ئەگىشىپ كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەرمۇ زېمىن جەھەتتىن دۇنيانى بۆلۈشۈپ بېلىشكە باشلىدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە دۇنيانى ئەنگىلىيە، فىرانسىيە قاتارلىق دۆلەتلەر بۆلۈشۈپ بولدى. لېكىن، بۇ چاغدا كېيىن باش كۆتۈرگەن كاپىتالىستىك دۆلەتلەر، بولۇپمۇ گېرمانىيە سانائەت جەھەتتە ئەنگىلىيە، فىرانسىيە ئىككى دۆلەتكە يېتىشىۋالدى ياكى ئۇلاردىن ئېشىپ كەتتى، شۇڭا دۇنيانى يېڭىباشتىن بۆلۈشۈش مەسلىسى كۈنتەرتىپكە قويۇلغانىدى.

مونوپول تەشكىلاتلار ئىشلەپچىقىرىش ۋە بازارنى ئىگىلەيدىغان ئىقتىسادىي بىرلەشمە گەۋدە بولۇش سۈپىتى بىلەن چوقۇم توختاپ قېلىش ۋە چىرىك تەرىپى بولىدۇ، ئەمما مونوپول تەشكىلاتلار يۈكسەك دەرىجىدىكى ئىجتىمائىيلاشقان دەرىجىدىن تاشقىرى چوڭ تىپتىكى كارخانىلار گۇرۇھىدىن دېرەك بېرەتتى. ئۇنىڭمۇ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش تەرىپى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئىجابىي رولى ئاساسلىقى تۆۋەندىكى بىرنەچچە نۇقتىدا ئىپادىلىنىدۇ:

بىرىنچى، مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ شەكىللىنىشى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسىدۇر، مونوپول تەشكىلاتلار ۋۇجۇدقا چىققاندىن كېيىن ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى يەنىمۇ ئىلگىرى سۈردى. مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ مەيدانغا كېلىشى بىر جەھەتتىن رىقابەتنىڭ نەتىجىسى بولسا، يەنە بىر جەھەتتىن ئىككىنچى قېتىملىق سانائەت ئىنقىلابى پەيدا قىلغان ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى تەرەققىياتىنىڭ تەلىپىدۇر. ئىككىنچى قېتىملىق سانائەت

ئىنقىلابىدا بارلىققا كەلگەن يېڭى سانائەت ئورۇنلىرى، مەسىلەن، ئېلېكتىر ئېنېرگىيەسى سانائىتى، خىمىيە سانائىتى، نېفىت سانائىتى ۋە ئاپتوموبىل سانائىتى، شۇنىڭدەك يېڭى تېخنىكا قوللىنىپ تېز تەرەققىي تاپقان ئەنئەنىۋى سانائەت ئورۇنلىرى، مەسىلەن، پولات تاۋلاش سانائىتى قاتارلىقلار زور مىقداردا ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرى تەلەپ قىلىپ، كەڭ كۆلەملىك ئىشلەپچىقىرىشنى يولغا قويدى ۋە نۇرغۇن مەبلەغ سالدى، شۇنىڭ بىلەن كۆلىمى چوڭ بولغان كارخانىلارنىڭ بارلىققا كېلىشىدىن ساقلاغىلى بولمىدى. مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ بۇ سانائەت ئورۇنلىرىدا تېخىمۇ زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلىشى مۇقەررەر ئىدى. مونوپول رىقابەت داۋامىدا ۋۇجۇدقا كەلدى. چوڭ كارخانىلارنىڭ ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقى يۇقىرى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۈسكۈنىلىرى تولۇق، ئىگىلىك باشقۇرۇشتا پەمى بولغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ رىقابەت داۋامىدا غەلىبە قىلىشى، كۈچى ئاجىزراق كارخانىلارنى ۋەيران قىلىۋېتىشى مۇقەررەر ئىدى. ئۇلار مونوپول تەشكىلاتلارغا تەرەققىي قىلغاندىن كېيىن كارخانا كۆلىمى تېخىمۇ زورايدى، بۇ ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقىنىڭ يەنىمۇ ئۆسۈشىگە تەبىئىي پايدىلىق بولدى. بۇنىڭدىن باشقا، مونوپولنىڭ شەكىللىنىشى تېخنىكا كەشپىياتى ۋە تېخنىكا يېڭىلاش جەريانىنى ئىجتىمائىيلاشتۇردى. مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ كاپىتالى تولۇق بولغاچقا، پەن - تېخنىكا تەتقىقاتىنى كەڭ كۆلەملىك، تەشكىللىك، پىلانلىق ھالدا ئېلىپ بارالايتتى، شۇڭا يېڭى تېخنىكا نەتىجىلىرىگە ئوڭايلا ئېرىشەتتى ھەمدە ئىشلەپچىقىرىشتا قوللىنىلالايتتى. قىسقىسى، مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن پايدىلىق شارائىت ھازىرلاپ بەردى.

ئىككىنچى، مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ قۇرۇلۇشىدىكى مەقسەت بازارنى ئىگىلەپ يۇقىرى پايدىغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئىدى. لېكىن، بۇمۇ «ئىشلەپچىقىرىشنى تەڭشەش» ئۈچۈن بازارنىڭ

ئۆزگىرىشىگە ماسلىشىش ھېسابلىناتتى. ئىككىنچى قېتىملىق سانائەت ئىنقىلابى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشتۈردى، سانائەت مەھسۇلاتلىرىنىڭ ئېشىش كۆلىمى بازار ئېھتىياجىنىڭ ئېشىش كۆلىمىدىن ۋاقىتنىچە ئېشىپ كەتتى. مانا بۇ ئەھۋال مال باھاسى ۋە پايدىنىڭ ئومۇميۈزلۈك چۈشۈپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، نەتىجىدە ئىقتىسادىي كىرىزىس تېخىمۇ مۇرەككەپلىشىپ يەنىمۇ چوڭقۇرلاشتى ۋە ئۇزاق داۋام قىلدى. ئېنگېلس: «قىيىن ئەھۋالدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن مەملىكەت ئىچىدىكى ئوخشاش سانائەت ئورنىنىڭ چوڭ ئىشلەپچىقارغۇچىلىرى، تىرۈستقا، يەنى ئىشلەپچىقىرىشنى تەشكىللەشنى مەقسەت قىلغان ئىتتىپاققا بىرلىشىشى كېرەك. ئۇلار ئىشلەپچىقىرىشقا تېگىشلىك ئومۇمىي مەھسۇلاتنى بەلگىلەپ، ئۆزئارا مەھسۇلات مىقدارىنى تەقسىم قىلىدۇ ھەمدە ئالدىنلا بەلگىلەنگەن سېتىش باھاسىنى مەجبۇرىي يولغا قويىدۇ. لېكىن، بۇنداق تىرۈست كاساتچىلىققا دۇچ كەلگەن چاغدا كۆپ قىسمى گۇمران بولۇش گىردابىغا چۈشۈپ قالىدۇ، ئەھۋال دەل شۇنداق بولغانلىقتىن ئۇلار تېخىمۇ مەركەزلەشكەن ئىجتىمائىيلىشىشقا قاراپ يۈزلىنىدۇ...»^① دېدى. يىغىپ ئېيتقاندا، مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ قۇرۇلۇشى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ماسلىشىش، شۇنداقلا كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنى قىسمەن تەرتىپكە سېلىش ئۈچۈندۇر.

ئاخىر، تىرۈست ۋە كونسېرن قاتارلىق ئالىي شەكىلدىكى مونوپول تەشكىلاتلار كارخانىلارنىڭ ئىگىلىك باشقۇرۇشىنى ياخشىلاش، تەننەرخىنى چۈشۈرۈش، سۈپەت، ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقىنى ئۆستۈرۈشتە تېخىمۇ پايدىلىق شارائىتلارنى تەييارلىدى. كاپىتالىستىك كارخانىنىڭ ئىچكى قىسمىدا

① ئېنگېلس: «سوتسىيالىزمنىڭ خىيالىدىن ئىلمىيلىككە تەرەققىي قىلىشى»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، 3 - توم خەنزۇچە 2 - نەشرى، 751 - بەت.

تەشكىللىنىش ياخشى، تەننەرخنى ئۈنۈملۈك چۈشۈرۈپ سۈپەتنى ئۆستۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن كارخانىنىڭ سىرتىغا نىسبەتەن كارخانا بىلەن كارخانا ئوتتۇرىسىدا ئامالسىز قېلىشتى. ئالىي شەكىللىك مونوپول تەشكىلاتلىرىنى قۇرۇش كارخانا بىلەن كارخانا ئوتتۇرىسىدىكى تاشقى مۇناسىۋەتنى كارخانىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى مۇناسىۋەتكە ئايلاندۇرۇش ھېسابلىنىدۇ، بۇ ئارقىلىق تېخىمۇ چوڭ دائىرىدە ئىشلەپچىقىرىشنى تەشكىللەپ، تەننەرخنى يەنىمۇ چۈشۈرۈپ سۈپەتنى ئۆستۈردى. كارخانىلارنى بىرلەشتۈرۈپ مونوپول تەشكىلاتلارغا ئايلاندۇرغاندىن كېيىن، ئىشلەپچىقىرىش ۋە ئىگىلىك باشقۇرۇش جەھەتتە تۆۋەندىكى ئەۋزەللىكلەر بارلىققا كەلدى: ئىش تەقسىماتى تېخىمۇ ئۈنۈملۈك يولغا قويۇلدى، ئوخشىمىغان زاۋۇتلاردا ئوخشىمىغان كەسىپلىشىش ئەمەلگە ئاشتى. قوشۇمچە مەھسۇلاتلاردىن پايدىلانغىلى بولدى. مەمۇرىي خىراجەتلەر ئازايتىلىپ، تەكرارلانغان يۇقىرى مائاشلىق خىزمەتلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرغىلى بولدى. ئەگەر تىرۈست بىرلىشىشكە يۈزلەنسە، ئىشلەپچىقىرىشنى كونترول قىلغىلى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى خام ئەشيا مەنبەسى ۋە پىششىقلاپ ئىشلەش، شۇنىڭدەك مەھسۇلاتلارنىڭ سېتىلىشنى كونترول قىلغىلى بولاتتى، شۇ چاغدا كارخانىنىڭ ئىگىلىكىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ياخشىلاپ، تېخىمۇ چوڭ ئىقتىسادىي ئۈنۈمگە ئېرىشكىلى بولاتتى.

شۇڭا، كاپىتالىزم مونوپولغا ئۆتكەندىن كېيىن ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ سۈرئىتى ئاستا بولۇش بۇياقتا تۇرسۇن، بەلكى تېزلەشتى. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى مونوپول تەشكىلاتلار يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان ئامېرىكا، گېرمانىيەدىن ئىبارەت ئىككى دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتى ئەڭ تېز بولدى، سانائەت ئىشلەپچىقىرىشنىڭ يىللىق ئوتتۇرىچە ئېشىش

نېسبىتى ئايرىم - ئايرىم ھالدا 4.8% ۋە 4.2% بولدى.

ئەلۋەتتە، مونوپول كاپىتالىنىڭمۇ پاسسىپ تەرىپى بار ئىدى: چۈنكى، مونوپول كاپىتالىزم تەرەققىياتىنىڭ يېڭى باسقۇچى بولغاچقا، كاپىتالىزمنىڭ ئىلگىرى بار بولغان ئېكسپلاتاتسىيە ۋە تاجاۋۇزچىلىق خاراكتېرىمۇ كۈچىيىپ كەتتى.

بىرىنچى، مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ مونوپول بازىرى، مونوپول مال باھاسى ئاھالىلەرنىڭ تۇرمۇش سەۋىيەسىنى چۈشۈرۈۋېتىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى، بۇ ئەمگەكچى خەلقنى تالان - تاراج قىلىشنىڭ كۈچەيگەنلىكىدىن دېرەك بېرەتتى. ئىككىنچى، مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ شەكىللىنىشى چوڭ ئىشلەپچىقىرىشنىڭ كىچىك ئىشلەپچىقىرىشنى يۇتۇۋېلىشنىڭ نەتىجىسى ئىدى، بۇنىڭدا زورلۇق كۈچ، ئالدامچىلىق ھەمدە خىلمۇخىل رەزىل ۋاسىتىلەر بولۇشىغا ئىشلىتىلدى. ئۈچىنچى، مونوپولنىڭ شەكىللىنىشى تەييار تاپ قاتلامنى بارلىققا كەلتۈردى، ئۇلار چەت ئەلنىڭ مەبلىغى ۋە چەت ئەلگە قەرز بېرىشكە تايىنىپ، نۇرغۇن پايدىغا ۋە يۇقىرى ئۆسۈملۈك كىرىمگە شېرىك بولغاچقا، بىكار تەلەپ، تىرىكتاپ قاتلامغا ئايلاندى. تۆتىنچى، مونوپولنىڭ شەكىللىنىشى مۇستەملىكىچىلىك كېڭەيمىچىلىكىنى ئىلگىرى سۈردى. مونوپول كاپىتال چەت ئەل بازىرى ھەمدە خام ئەشيا چىقىدىغان جاينى كېڭەيتىشنى تەلەپ قىلىپلا قالماستىن، بەلكى چەت ئەلگە كاپىتال چىقىرىشنى كېڭەيتىشنىمۇ تەلەپ قىلدى، شۇڭا 19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى مەزگىللىرى مۇستەملىكىلەرنى بۆلۈشۈۋېلىشنىڭ ئەسەبىي دولقۇنى كۆتۈرۈلدى. مونوپول كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ مۇستەملىكىچىلىك كېڭەيمىچىلىكى ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا مۇستەملىكە تالىشىشنى، ئاخىرقى ھېسابتا ئۇرۇشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇقەررەر ئىدى.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى بۇنىڭ مىسالى. ①

① مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ ئىجابىي رولى ھەمدە پاسسىپلىقى توغرىسىدىكى كۆز قاراش، ليۇ زوچاڭ، ۋالف جۇڧې قاتارلىقلار تۈزگەن «دۇنيا تارىخى. يېقىنقى زامان قىسمى»، 2 - نوم، ئالىي مائارىپ نەشرىياتى، 1992 - يىلى خەنزۇچە نەشرى، 274 - 277 بەتلەر.

3. سىياسىي، ئىجتىمائىي ساھەنىڭ تەرتىپكە سېلىنىشى ۋە كاپىتالىزمنىڭ قايتا جانلىنىشى

1871 - يىلىدىن كېيىن كاپىتالىزمنىڭ مونوپولغا ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ، پەن - تېخنىكا ۋە سانائەت، يېزا ئىگىلىكى ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلدى ھەمدە ئىككىنچى قېتىملىق سانائەت ئىنقىلابى شەددەت بىلەن راۋاجلىنىپ، ياۋروپا - ئامېرىكا قىتئەسىدىكى بىرقانچە كاپىتالىستىك چوڭ دۆلەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئىگىلىكى جەھەتتە يېڭى ئەھۋاللار كۆرۈلدى: بىرىنچى، كاپىتالىزمنىڭ قاراڭغۇ تەرەپلىرى تېخىمۇ گەۋدىلەندى، جەمئىيەتتە ئادالەتسىزلىك ئەھۋاللار بارغانسېرى ئېغىرلاشتى. مىللىي بايلىق تېز كۆپەيدى، لېكىن بايلىقنىڭ تەقسىم قىلىنىشى ئادىل بولمىدى، باي - كەمبەغەللىك پەرقى بەكلا پەرقلەنىپ كەتتى. ئىككىنچى، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئېڭى مىسلىسىز ئۆسۈپ، ھەرقايسى دۆلەت ئىشچىلار سىنىپلىرى كەينى - كەينىدىن ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي پارتىيەسىنى قۇرۇپ، سىياسىي تۈرمۈشىدا ھەل قىلغۇچ ئورۇنغا ئېرىشكەنلىكتىن، كاپىتالىزم ئېغىر خىرىسقا دۇچ كەلدى. ئۈچىنچى، 1871 - يىلىدىن كېيىن ياۋروپا - ئامېرىكا قىتئەسى ئىجتىمائىيلاشقان چوڭ ئىشلەپچىقىرىش دەۋرىگە قەدەم قويۇپ، سانائەتلىشىش ۋە شەھەرلىشىش ماس قەدەمدە تەرەققىي قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي تۈرمۈش بارغانسېرى مۇرەككەپلىشىپ، ئويلىمىغان مەسىلىلەر ئارقا - ئارقىدىن كېلىپ چىقتى. تۆتىنچى، ئىلغار دۆلەتلەرنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى كونا ئىللەتلىرى بارغانسېرى يىغىلىپ، چىرىكلىشىش پۈتكۈل سىياسىي گەۋدىنى خورىتىشقا باشلىدى. بەشىنچى، ھەرقايسى دۆلەتلەردە سانائەت مۇسابىقىسى قانات يېيىپ، ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقىنى ئۈزۈكسىز ئۆستۈرۈش مەسىلىسىمۇ كۈنتەرتىپكە قويۇلدى.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان يېڭى ۋەزىيەتكە ئائىت يېڭى مەسىلىلەرگە قارىتا ئىلگىرىكى كونا-سىياسىي قۇرۇلما، ئىجتىمائىي قۇرۇلمىدىكى كۆپلىگەن ھالقىلار ھەمدە كونا يۆنىلىش - سىياسەتلەر ماسلىشالماي قالدى. ئەگەر «كونا قائىدە بويىچە» ھەممە ئىشلاردا مۇتەئەسسىپلىك قىلىنىدىغان بولسا، كاپىتالىزم پەقەت زاۋاللىققا يۈزلىنىش ياكى گۇمران بولۇش تەقدىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايتتى. كاپىتالىزمنىڭ داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى، ئۇنىڭغا ھاياتىي كۈچ قوشۇش ۋە يېڭى دەۋردىكى خىرىسنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ياۋروپا - ئامېرىكا قىتئەسىدىكى دۆلەتلەر سىياسىي، ئىجتىمائىي ساھەدە بىر قاتار تەرتىپكە سېلىش تەدبىرلىرىنى قوللىنىشى كېرەك ئىدى.

ئالدى بىلەن سىياسىي جەھەتتە تەرتىپكە سېلىش.

1) دۆلەت ئاپپاراتلىرىنى كۈچەيتىش. ھەربىي - ساقچى ئورگانلىرىنى، بىيۇروكراتلىق تۈزۈمنى ئورنىتىش ياكى كۈچەيتىپلا قالماستىن، بەلكى دۆلەت ماشىنىلىرىنىڭ ئىقتىدارىنى كېڭەيتكىلى بولىدۇ، بۇ باشقۇرۇش ياكى ئېزىش بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ، دۆلەت ئاپپاراتلىرىنى كۈچەيتىش مائارىپنى باشقۇرىدۇ، جامائەتنىڭ سەھىيە ئىشلىرىغا مەسئۇل بولىدۇ، تەبىئىي بايلىقلارنى قوغدايدۇ، پاراۋانلىق سىياسەتلىرىنى يولغا قويىدۇ، ھەتتا تىرۈستىنىڭ قانۇنسىز ھەرىكىتى قاتارلىقلارنى چەكلەيدۇ. نوسېيىستامپ: «دۆلەت ساقچى دۆلىتىدىن سېستىرا، دوختۇر، سودىگەر، ۋەسىي، يول باشلىغۇچى، پەيلاسوپ ۋە دوستلارنىڭ دۆلىتىگە تەرەققىي قىلدى، بۆشۈكتىن تارتىپ قەبرىگىچە شۇنداق» دەپ يازغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە 1871 - يىلىدىن كېيىن مەمۇرىي ھوقۇقنىڭ كۈچىيىشى دۆلەت ماشىنىلىرىنى كۈچەيتىشنىڭ بىر ئىپادىسى بولۇپ قالدى. يېقىنقى زامان يىرىك سانائەت پەيدا قىلغان مەسىلىلەر ھۆكۈمەت خىزمىتىنىڭ ئۈنۈمىنى ئۆستۈرۈشتە جىددىي ئىش بولۇپ قالدى. لېكىن، مەمۇرىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئۈنۈمى قانۇن تۈزۈش

ۋاستىلىرىدىن تېخىمۇ يۇقىرى بولدى، شۇڭا 1871 - يىلىدىن كېيىن ئەنگلىيە، ئامېرىكا ھەمدە بېلگىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ مەمۇرىي ھوقۇقى كۈچەيدى. ئەنگلىيەدە ئىچكى كابىنېتنىڭ ئورنى ئۆسۈپ، پارلامېنتنىڭ ھوقۇقى تۆۋەنلەپ كەتتى. ئامېرىكىدا پارلامېنتنىڭ ھوقۇقى ئاجىزلاش ۋە زۇڭتۇڭنىڭ ھوقۇقى كۈچىيىپ كېتىشتەك يۈزلىنىش بارلىققا كەلدى.

(2) دۆلەتنىڭ باشقۇرۇش ئاپپاراتلىرىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ياخشىلاش. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە كەلگەندە، ئىجتىمائىيلاشقان يىرىك سانائەت ھەمدە شەھەرلەر تەرەققىي قىلىپ، ئىجتىمائىي تۇرمۇش كۈنسېرى مۇرەككەپلىشىپ كۆپ خىللىشىپ كەتكەنلىكتىن، دۆلەتنىڭ تۈرلۈك - تۈمەن ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن، سىياسىي باشقۇرۇشنىڭ كەسىپلىشىشى، ئىلمىيلىشىشى كۈچەيتىش ئارقىلىق دۆلەتنىڭ باشقۇرۇش ئاپپاراتلىرىنى مۇكەممەللەشتۈرۈشكە توغرا كېلەتتى. 1871 - يىلىدىن كېيىن ئەنگلىيە، ئامېرىكىدىن ئىبارەت ئىككى دۆلەت بۇ جەھەتتە ئۆز كارامىتىنى كۆرسەتتى: بىرىنچى، بۇ ئىككى دۆلەت مەمۇرىي تۈزۈم ئىسلاھاتى ئارقىلىق دۆلەتنىڭ باشقۇرۇش ئاپپاراتلىرىنى ياخشىلىدى. ئىككىنچى، ئامېرىكا شەھەر باشقۇرۇش ئاپپاراتلىرىنى مۇكەممەللەشتۈرۈشنى ئەمەلگە ئاشۇردى.

ئەنگلىيەدە مۈلكىي ئەمەلدارلىق تۈزۈمى ئىسلاھ قىلىنىشتىن ئىلگىرى ئەمەلدارلىق تۈزۈمى ناچار بولغاچقا، ھۆكۈمەت خىزمىتىنىڭ ئۈنۈمىنى تۆۋەنلىتىۋەتكەندى، بۇنى مۇۋاپىق بولمىغان مەمۇرىي ئەمەلدارلارنى ۋەزىپىگە قويۇش ۋە ئېلىپ تاشلاش تۈزۈمى كەلتۈرۈپ چىقارغانىدى، ئەمەلدارلارنى ۋەزىپىگە تەيىنلەش ۋە ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش ھوقۇقى ئىچكى كابىنېتنىڭ باش ۋەزىرى ھەم ۋەزىرلەرنىڭ قولىدا ئىدى.

ئامېرىكىدا ئەمەلدارلىق تۈزۈمىنىڭ چىرىكلىشىشى «زالڭ ماللارنى بۆلۈشۈش تۈزۈمى» جەھەتتە ئىپادىلەندى. بۇ تۈزۈم 19 -

ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرى شەكىللەنگەن، ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى مۇنداق: بىر پارتىيە تەختكە چىقسا، كۆپلىگەن ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنى خىزمىتىدىن ئېلىپ تاشلاپ، ئۇنىڭ ئورنىغا سايلامدا خىزمەت كۆرسەتكەن ئۆز پارتىيەسىنىڭ ئادەملىرىنى قويدى. يەنە بىر پارتىيە تەختكە چىقسا، ئۇمۇ دورامچىلىق قىلىپ ئىش كۆردى. شۇڭا، ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ ساپاسى چۈشۈپ كەتتى، ئەخلاقىمۇ بۇزۇلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، «زال ماللارنى بۆلۈشۈش تۈزۈمى» مۇ ھۆكۈمەت خىزمىتىنىڭ ئۈزۈكسىزلىكى ۋە مۇقىملىقىغا تەسىر كۆرسەتتى. بۇ ئىللەت - نۇقسانلارنى تۈزەپ، يېقىنقى زامانىۋىلاشقان يېرىك سانائەت دەۋرىدىكى ھۆكۈمەت خىزمىتىنىڭ مەخسۇسلىشىش، ئىلمىيلىشىش ئېھتىياجىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، ئەنگىلىيە 1855 - يىلى ۋە 1870 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە ئىككى قېتىم ئالاھىدە ھوقۇقلۇق كونسۇلخانا بۇيرۇقى ئېلان قىلدى. ئامېرىكىدا 1883 - يىلى «پىندلېتون قانۇنى» نى ئېلان قىلىپ، مەمۇرىي ئەمەلدارلىق تۈزۈمى ئىسلاھاتىنى ئايرىم - ئايرىم يولغا قويدى. يىغىپ ئېيتقاندا، ئىككى دۆلەتنىڭ مەمۇرىي ئەمەلدارلىق تۈزۈمى ئىسلاھاتى تۆۋەندىكى مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: بىرىنچى، مەمۇرىي ئەمەلدارلىققا تەيىنلەشتە ئوچۇق - ئاشكارا، باراۋەرلىك ئاساستا ئېھتىياتچانلىق بىلەن تاللاپ قوبۇل قىلىش ئۇسۇلى قوللىنىلدى. مۇئەييەن پەن ۋە مەدەنىيەت بىلەن مەخسۇس بىلىمنى ھازىرلىغان ئىختىساس خادىملىرى ئەمەلدارلىققا تەيىنلەندى. ئامېرىكىدا بەزى چاغلاردا ئىلىم ساھەسىدىكى مۇتەخەسسسلەر ئىمتىھاننى باشقۇرۇشقا تەكلىپ قىلىندى. ئىككىنچى، خىزمەت نەتىجىسىنى قەرەللىك تەكشۈرۈش، تىرىشچانلىق ۋە ھۆرۈنلۈككە، خىزمەت نەتىجىسىنىڭ ئاز - كۆپلۈكىگە ئاساسەن ئەمىلىنى ئۆستۈرۈش ھەم تۆۋەنلىتىش، مۇكاپاتلاش ھەم جازالاش يولغا قويۇلدى. ئۈچىنچى، مەمۇرىي ئەمەلدارلارنىڭ پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ

ھەرىكىتىگە قاتنىشىشى، ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان پارتىيە بىلەن بىللە بولۇشى مەنىسى قىلىندى.

مەمۇرىي ئەمەلدارلار ئىسلاھاتى مۇئەييەن ياخشى ئۈنۈم بەردى. بىرىنچىدىن، مەمۇرىي ئەمەلدارلار پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ كۈرۈشى بىلەن كارى بولمىدى، بۇ ھال ھۆكۈمەت خىزمىتىنىڭ ئۈزۈكسىزلىكى ۋە مۇقىملىقىغا كاپالەتلىك قىلدى. ئىككىنچىدىن، رىقابەت مېخانىزمىنى مەمۇرىي ئەمەلدارلار تۈزۈمىگە كىرگۈزدى، بۇ ئەمەلدارلار جامائىتى ۋە ئۇلارنىڭ پائالىيەت سورۇنىدىكى چىرىكلىك ھادىسىلىرىنى مەلۇم دەرىجىدە ئازايتىپ، مەمۇرىي ئەمەلدارلارنىڭ ساپاسى ۋە خىزمەت ئۈنۈمدارلىقىنى ئۆستۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى ئۇرغۇتتى. ئۈچىنچىدىن، مەمۇرىي ئەمەلدارلارنىڭ بىلىملىشىشى، كەسپلىشىشى ۋە ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى ئىلمىيلىشىشىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، بىلىمى، ئارتۇقچىلىقى بار زىيالىيلارنى چاكانا سىياسەتۋازلارنىڭ ئورنىغا دەسسەتتى.

ئامېرىكىدا بازار ئىسلاھاتى ئارقىلىق شەھەر باشقۇرۇش ئاپپاراتلىرىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە كەلگەندە، ئامېرىكا ئىقتىسادىي قۇرۇلمىسىدا چوڭ ئۆزگىرىشلەر بولدى: پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا شەھەرلەرنى مەركەز قىلغان ئىقتىسادىي سىستېما دەسلەپكى قەدەمدە شەكىللىنىپ، ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ سالىمى شەھەرلەرگە يۆتكەلدى. ئىقتىسادىي قۇرۇلمىدا بۇنداق زور ئۆزگىرىش بولغانلىقتىن، شەھەر تۈزۈلمىسى زور ئۆزگىرىشلەرگە ماسلىشالماي قالدى. بۇ ئامېرىكا شەھەر مەمۇرىيىتى ئىسلاھاتىنىڭ تۈپكى سەۋەبى بولۇپ قالدى.

ئىسلاھاتتىن ئىلگىرى ئامېرىكىدىكى شەھەرلەر ئادەتتىكى شەھەر باشلىقى، يەنى شەھەر مەمۇرىيىتى پارلامېنت تۈزۈمىنى يولغا قويدى. بۇ تۈزۈلمە ئاستىدا شەھەر مەمۇرىيىتى باشقۇرۇش

ئۈنۈمى تۆۋەنلەپ، ھەتتا خىيانەتچىلىك ئادەتكە ئايلىنىپ قالدى. 19 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىغا كەلگەندە، ئىلغار ھەرىكەتلەرنىڭ كۆتۈرۈلۈشىگە ئەگىشىپ، شەھەر مەمۇرىيىتى ئىسلاھاتىنىڭ تەلىپى دەپدەپىلىك ھەرىكەتكە تەرەققىي قىلدى. ئىسلاھات ھەرىكىتى نەتىجە قازاندى، شەھەر باشلىقى — شەھەر مەمۇرىيىتى پارلامېنت تۈزۈمى تارىخىي مۇزىيغا ئاپىرىۋېتىلدى، ئۇنىڭ ئورنىنى كومىتېت — دېرىكتور تۈزۈمى ئىگىلىدى. يېڭى تۈزۈلمە ئاستىدىكى كومىتېت (بەش ئادەمدىن توققۇز ئادەمگىچە) شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئومۇمىي سايلام پىرىنسىپى ئارقىلىق سايلاپ چىقىلدى، بۇ كومىتېت سىياسەت بېكىتىش، ئەمىر - پەرمانلارنى تارقىتىش، يىللىق ئاتچونى تەستىقلاشقا مەسئۇل بولدى. دېرىكتور كومىتېت تەرىپىدىن تەكلىپ قىلىندى، يەنى مەخسۇس تەربىيە كۆرگەن ھەمدە مەسئۇل باشقۇرۇش تەجىربىسىگە ئىگە ۋە قابىلىيەتلىك مۇتەخەسسسلەر دېرىكتورلۇقنى ئۈستىگە ئالدى، بۇ دېرىكتور شەھەرنىڭ مەمۇرىي باشقۇرۇشىغا تولۇق ھوقۇقلۇق ئىدى، ئۇ كومىتېتقا مەسئۇل بولۇپ، ۋەزىپە ئۆتەش مۇددىتى چەكلەندى، يەنى كومىتېت خىزمەت نەتىجىسى بويىچە دېرىكتورنى بەلگىلىدى. بۇ تۈزۈلمىدە دېموكراتىك تەركىب بار بولۇپ (خەلق سايلاپ چىققان كومىتېت چوڭ ھوقۇقنى ئىگىلىگەن بولۇپ، چوڭ تەدبىر، يۆنىلىشلەرنى بەلگىلەيتتى)، مۇتەخەسسسلەرنىڭ ئارتۇقچىلىقى جارى قىلدۇرۇلدى. يىغىپ ئېيتقاندا، كومىتېت كارخانا باشقۇرۇش پىرىنسىپىنى دېموكراتىك شەھەر مەمۇرىيىتى باشقۇرۇش ئىچىگە ئەكىرىپ، شەھەر ئاھالىسىنىڭ ھەرقايسى گۇرۇھىنىڭ مەنپەئەتىگە ئېتىبار قىلدى ھەم شەھەر باشقۇرۇشنى مەخسۇسلاشتۇرۇشنى، ئىلمىيلاشتۇرۇشنى ئەمەلگە ئاشۇردى. شۇنداق قىلىپ، 1871 - يىلىدىن كېيىن سانائەتلىشىش، شەھەرلىشىشنىڭ دەۋر ئېھتىياجىغا ماسلىشىش، ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ مۇرەككەپلىشىشى كەلتۈرۈپ چىقارغان يېڭى

مەسىلىلەرگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن، كاپىتالىستىك دۆلەتلەر سىياسىي جەھەتتە تەڭشەش ئېلىپ باردى، يەنى مەمۇرىي ئەمەلدارلىق تۈزۈمىنى، شەھەر باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنى ئىسلاھ قىلدى، شۇنىڭ بىلەن دۆلەت باشقۇرۇش ئاپپاراتلىرى ياخشىلىنىپ مەخسۇسلاشتى، ئىلمىيلاشتى، ئاخىر سىياسىي تۈزۈلمە سانائەتلەشكەن جەمئىيەتنىڭ يېڭى ئەندىزىسىگە ماسلىشىپ، كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ نورمال ھەرىكەتلىنىشى ئۈچۈن پايدىلىق سىياسىي مۇھىت ھازىرلاندى.

(3) سىياسىي دېموكراتىيەنى كېڭەيتىش. ئەنگلىيە بۇ جەھەتتىكى تىپىك مىسال، 1871 - يىلىدىن كېيىن ئەنگلىيە ئىشچىلار سىنىپى سەل قارىغىلى بولمايدىغان كۈچكە ئايلاندى، ئۇلار ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى تەشكىلاتىنى بەرپا قىلىپلا قالماستىن، بەلكى سوتسىيالىزمغا مايىل بولدى. ئەنگلىيەدىكى نۆۋەت بىلەن ھاكىمىيەت سورايدىغان مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسى ۋە لىبېرالىستلار پارتىيەسى دېموكراتىيەنى يەنىمۇ كېڭەيتىش ئارقىلىق ئىشچىلار سىنىپىنىڭ نارازىلىق كەيپىياتىنى پەسەيتىش زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدى. ئۇلار ئۆتكەن ئون نەچچە يىللىق تەجرىبىسىدىن سىياسىي دېموكراتىيەنى كېڭەيتكەندە خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىگە تەھدىت سېلىپلا قالماستىن، بەلكى ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئىنقىلابىي ئىرادىسىنى بىخۇدلاشتۇرۇپ، كۈرەش تىخىنى گاللاشتۇرىدىغانلىقىنى، شۇنىڭ بىلەن جەمئىيەت تەرتىپىنى مۇقىملاشتۇرۇپ، بۇرژۇئازىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدىغانلىقىنى چۈشەندى. مانا بۇ 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە ئارىلىقتا ئەنگلىيەنىڭ ئىسلاھات ئارقىلىق دېموكراتىيەنى كېڭەيتىشىدىكى ئاساسلىق ئامىل ھېسابلىنىدۇ.

بۇ مەزگىللەردە ئەنگلىيەنىڭ دېموكراتىيەنى كېڭەيتىشىدىكى ئاساسلىق مەزمۇنلار تۆۋەندىكى بىرقانچە تەرەپلەردە

ئىپادىلىنىدۇ: مەخپىي ئاۋاز بېرىش تۈزۈمى يولغا قويۇلدى. سايلام ھوقۇقى دائىرىسى يەنىمۇ كېڭەيتىلدى، ھەتتا خوتۇن - قىزلارنىڭمۇ ئاۋاز بېرىش ھوقۇقى ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى، شۇڭا ئەنگىلىيە ئومۇمىي سايلام تۈزۈمىگە يېقىنلاشتى. پارلامېنتتىكى ئورۇن تەقسىماتى تەرتىپكە سېلىندى، شۇنىڭ بىلەن خېلى ئادىل بولغان ۋەكىللەر تۈزۈمى ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى. سايلامدا ئالدامچىلىق قىلىمىشلىرى بىكار قىلىندى، شۇڭا پارا بېرىپ سايلىنىش ئەھۋاللىرى ئازايتىلدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاقسۆڭەك كۈچلىرىنىڭ قەلئەسىدە - يۇقىرى پالاتىدا ئىسلاھات ئېلىپ بېرىلدى، يەنى يۇقىرى پالاتانىڭ ھوقۇق ئورنى زور دەرىجىدە چۈشۈرۈلۈپ، پارلامېنت ھوقۇقىنىڭ سالىمى تۆۋەن پالاتىغا يۆتكەلدى. تۆۋەن پالاتا قانۇن تۈزۈش ۋە مالىيە جەھەتتە ئاخىرقى قارار قىلىش ھوقۇقىغا ئېرىشتى.

بۇ چاغدا ئامېرىكىدىمۇ دېموكراتىيەنى كېڭەيتىش خاھىشى بارلىققا كەلدى، بۇ ئاساسلىقى ئىشتاتتىن تۆۋەن يەرلىك ھۆكۈمەتلەردە يولغا قويۇلدى، ياۋروپادىكى باشقا دۆلەتلەر (رۇسىيەنى ھېسابقا ئالمىغاندا) دېمۇ ئوخشىمىغان دەرىجىدە دېموكراتىيە كېڭەيتىلدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىن كېيىن ياۋروپا - ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئىلغار دۆلەتلەر ئىجتىمائىي ساھەدە تەرتىپكە سېلىش ئىشلىرىنى قىلدى. بۇنىڭغا ئەنگىلىيەنى مىسالغا ئېلىشقا بولىدۇ، ئەنگىلىيە 1870 - يىلىدىن ئىلگىرى يولغا قويغىنى ئىقتىسادىي جەھەتتە يول قويۇش سىياسىتىدۇر. مۇشۇ سىياسەتنىڭ يولغا قويۇلۇشى ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي جەھەتتىكى تەڭسىزلىكنى ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى، چوڭ شىركەت، چوڭ كارخانىلار زورلۇق - زومبۇلۇق قىلدى، بايلارنىڭ يېنى توم، كەمبەغەللەرنىڭ قورسىقى تويماسلىقتەك ئەھۋال كۆرۈلدى، ئۇلارنىڭ ھال - كۈنى بەتتەرلىشىپ، سالامەتلىكى ۋە خىزمەت ئۈنۈمىنىمۇ ساقلىيالمىدىغان دەرىجىگە چۈشۈپ قالدى. بۇ

ئەھۋاللار ئۆز مەيلىچە كېتىۋېرىدىغان بولسا، ئىجتىمائىي زىددىيەت كەسكىنلىشىپ، بۇرژۇئازىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا خەۋپ يېتىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. ھۆكۈمران گۇرۇھى ئاپەتنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن جەمئىيەتنى تەرتىپكە سېلىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدى. جەمئىيەتنى تەرتىپكە سېلىشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئىلگىرىكى ئەرگىن يول قويۇش سىياسىتىدىن ھۆكۈمەتنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا ئارىلىشىشقا ئۆتكەنلىكىدىن دېرەك بېرەتتى.

ئەمەلىيەتتە، بۇ مەزگىلدە ئىجتىمائىي ساھەنى تەرتىپكە سېلىش زۆرۈر بولۇپلا قالماستىن، بەلكى مۇمكىنچىلىكى بار ئىدى، چۈنكى شۇ چاغدا ئوبىيېكتىپ شارائىتلار ھازىرلىنىپ بولغانىدى: بىرىنچى، ئىلىم - پەن كۈندىن - كۈنگە يېڭىچە تۈس ئېلىپ تەرەققىي قىلىپ، بىر تۈركۈم كۈچلۈك ئالىملار قوشۇنى ئۆسۈپ يېتىلدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بىلىمى ھەمدە پەن تەتقىقات نەتىجىلىرى ئارقىلىق ھۆكۈمەت ئۈچۈن پىلان تۈزۈپ، ھۆكۈمەتنىڭ جەمئىيەتنى تەرتىپكە سېلىشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشىغا ياردەم قىلدى. ئىككىنچى، سانائەت، يېزا ئىگىلىكىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشى مول ئىجتىمائىي بايلىق يارىتىپ، تەرتىپكە سېلىشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن مۇستەھكەم ماددىي ئاساس بىلەن تەمىنلىدى.

جەمئىيەتتىكى باي - كەمبەغەللىك پەرقىنىڭ چوڭلۇقى ۋە مونوپول كاپىتالىنىڭ زورلۇق - زومبۇلۇقىغا نىسبەتەن غەرب دۆلەتلىرى ئەمەلگە ئاشۇرغان جەمئىيەتنى تەرتىپكە سېلىشنىڭ ئاساسلىق ئىككى مەزمۇنى بار، بۇ ئەمگەك پاراۋانلىق (ياكى ئىجتىمائىي كاپالەت) سىياسىتى ۋە يۇقىرى قاتلام گۇرۇھىنىڭ مەنپەئەتگە تەسىر كۆرسىتىش سىياسىتىنى ئومۇملاشتۇرۇشتىن ئىبارەت.

(1) ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتى.

شۇ مەزگىلدە ئەنگىلىيە يولغا قويغان ئەمگەك پاراۋانلىق

سىياسىتى كەڭلىك ۋە چوڭقۇرلۇق جەھەتتە ئالدىنقى قاتاردا تۇراتتى. لېكىن، ئەنگلىيەدىكى ھاكىمىيەت بېشىدا تۇرغۇچىلارنىڭ بۇ سىياسەتنى بەلگىلىشى جەمئىيەتتىكى ھەر خىل كۈچلەرنىڭ تۈرتكىسىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. ئۇنى بىرىنچىدىن، ئىشچىلارنىڭ بېسىمى، ئىككىنچىدىن، سوتسىيالىزمچىلارنىڭ مۇراجىئىتى، ئۈچىنچىدىن، ئىجتىمائىي پەن ساھەسىدىكىلەرنىڭ ھەيدەكچىلىكى ۋە ياردىمىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. ئەمما، زاۋۇت ئىگىلىرىنىڭ — كاپىتالىستلارنىڭ رولىغا سەل قارىغىلى بولمايتتى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ بىرەر ئىشى بولسىلا، ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشەتتى ۋە ئۇلارنىڭ ماقۇللۇقىنى ئالغاندىن كېيىنلا ئەمگەك پاراۋانلىقىغا ئائىت قانۇنلارنى بېكىتەتتى. چوڭ كارخانا ئىگىلىرى ئادەتتە بۇنداق سىياسەتلەرنىڭ يولغا قويۇلۇشىغا ماقۇل بولاتتى، چۈنكى ئۇلارنىڭ قارشىچە، بۇنداق سىياسەتلەرنى يولغا قويغاندا «ئىجتىمائىي كونترول قىلىش» مەقسىتىگە يەتكىلى بولاتتى. ئۇلار ئىجتىمائىي پاراۋانلىق سىياسىتى ئىشچىلارنىڭ سوتسىيالىزمغا ئېغىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ، دەپ قارايتتى. لېكىن، «ئىجتىمائىي كونترول قىلىش» زاۋۇت ئىگىلىرىنىڭ — كاپىتالىستلارنىڭ پاراۋانلىق سىياسىتىنى قوللاشتىكى بىردىنبىر مەقسىتى ئەمەس ئىدى. ئۇلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، بەزىدە ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمىنى ئۆستۈرۈش ھەققىدىكى باش قاتۇرۇش تېخىمۇ مۇھىم ئىدى. ئۇلار پاراۋانلىق سىياسىتى ئىشچىلارنىڭ ئەمگەك ئاكتىپچانلىقىنى ئۇرغۇتىدۇ، دەپ قارايتتى.

ئەنگلىيەنىڭ ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتى تۆۋەندىكى بىرقانچە مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

1897 - يىلى ئىشچىلارنىڭ تۆلىم قانۇنى تۈزۈلدى، قانۇندا: خېيىم - خەتىرى ئەڭ چوڭ سانائەت ئورۇنلىرى — تۆمۈريول، ئىشلەپچىقىرىش سانائىتى، كانچىلىق، تاش - شېغىل كۈلەش

كانى ھەمدە قۇرۇلۇش - بىناكارلىق - دىكى ئىشچىلار خىزمەت سەۋەبىدىن قازا قىلسا ياكى مېيىپ بولۇپ قالسا تۆلەم ھەققىگە ئېرىشىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. بۇ بەلگىلىمە 1900 - يىلىغا كەلگەندە، يېزا ئىگىلىك ئورۇنلىرىغا كېڭەيدى، 1906 - يىلى بارلىق سانائەت ئورۇنلىرىغا ئومۇملاشتى.

1905 - ۋە 1909 - يىللىرى ئىشسىزلار مەسلىسىنى ھەل قىلىش توغرىسىدىكى قانۇن تۈزۈلدى، لېكىن بۇ قانۇننىڭ يولغا قويۇلۇش ئۈنۈمى چوڭ بولمىدى. شۇڭا، 1911 - يىلىغا كەلگەندە لىبېراللار پارتىيەسىدىن بولغان لويد جورج پارلامېنتقا ئىشسىزلار سۇغۇرتا قانۇن لايىھەسىنى ئوتتۇرىغا قويدى ھەمدە بۇ قانۇن لايىھەسى ماقۇللاندى. ئۇنىڭ مەزمۇنى سۇغۇرتىنىڭ مۇۋاپىق كېلىدىغان دائىرىسى بىناكارلىق، ئاممىۋى قۇرۇلۇش ئىشلىرى، كېمىسازلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ھەر ھەپتىدە ئىشچىلارنىڭ ئىش ھەققىدىن 2.5 پېنىنى تۇتۇپ قېلىنىدۇ، خوجايىنلار 2.5 پېنىنى، ھۆكۈمەت 1.25 پېنىنى چىقىرىدۇ، بۇ پۇل سۇغۇرتا سوممىسى قىلىنىدۇ. ئىشسىز ئىشچىلار 15 ھەپتىلىك تۇرمۇش خىراجىتىگە ئىگە بولىدۇ، يەنى ھەر ھەپتىسىگە يەتتە شىللىڭدىن توغرا كېلىدۇ، دېگەنلەردىن ئىبارەت.

1909 - يىلى ئېلان قىلىنغان سودا قانۇنىدا بىر سودا ئورگىنى تەسىس قىلىش ھوقۇقى بېرىلدى، يەنى بۇ قانۇن ئىش ھەققى تۆۋەن بىرقانچە سانائەت ئورۇنلىرىنىڭ ئىش ھەققىنى باشقۇردى. لېكىن، نەپ ئالغۇچىلار ئاران 100 مىڭ ئادەمگە يەتتى.

1908 - يىلى ياشانغانلارغا نەپقە بېرىش قانۇنى تۈزۈلدى، بۇ قانۇندا 70 ياشتىن ئاشقانلار ھەپتىسىگە يەتتە شىللىڭغا ئېرىشىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. مەزكۇر قانۇنغا ئاساسەن، مەملىكەت بويىچە 490 مىڭ ئادەم بۇ تەمىناتتىن بەھرىمەن بولاتتى، لېكىن بۇنىڭ ئىچىدە كۆپىنچىسى خوتۇن - قىزلار ئىدى. بۇ پۇلنى پۈتۈنلەي دۆلەت ئۈستىگە ئالدى.

1911 - يىلى «خەلق سۇغۇرتىسى قانۇنى» تۈزۈلدى. ئۇ مەزمۇنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: بىرىنچى، ئىشچىلار ئاغرىپ قالسا، مېنىپ بولۇپ قالسا ياكى ھامىلىدار بولۇپ قالسا، قوشۇمچە ياردەم بۇلغا ئىگە بولىدۇ. ئىككىنچى، خىراجەتنىڭ كېلىش مەنبەسى مۇنداق: ئىشچىلار ھەپتىسىگە تۆت پېنى، خوجايىن ئۈچ پېنى، ھۆكۈمەت بەش پېنى چىقىرىدۇ، دېگەنلەردىن ئىبارەت ئىدى.

ئەنگلىيەمۇ زاۋۇت قانۇنىنى يولغا قويۇش ئارقىلىق زاۋۇتلارنىڭ ئەمگەك شارائىتىنى ياخشىلىماقچى بولدى. 1878 - يىلىدىكى «زاۋۇت ۋە ئىش مەيدانى قانۇنى» دا ئىشچىلارنىڭ ئون سائەتلىك ئىش تۈزۈمى ۋە شەنبە كۈنى يېرىم كۈنلۈك ئىش تۈزۈمى بېكىتىلدى. 1886 - يىلىدىكى «ماگىزىن قانۇنى» دا پارچە سېتىش دۈكىنىدا ئىشلەۋاتقان بالىلار ھەمدە ياشلارنىڭ خىزمەت ۋاقتى بەلگىلەندى. 1908 - يىلىدىكى «كۆمۈر كېنى قانۇنى» دا قۇدۇققا چۈشۈپ ئىشلەش ۋاقتى كۈنىگە سەككىز سائەت قىلىپ بەلگىلەندى.

مۇشۇ مەزگىلدە ئامېرىكا، فىرانسىيە ئىككى دۆلەت ئىشچىلار پاراۋانلىق سىياسىتىنى ئوخشىمىغان دەرىجىدە يولغا قويدى. بۇ سىياسەت دۆلەت ئەھۋالىغا قاراپ پەرقلەنەتتى، بەزىلىرى ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەسىنىڭ ئىشچىلارنى قولغا كەلتۈرۈش تەكتىكىسىنى ئاساس قىلاتتى (مەسىلەن، بىسماركىنىڭ گېرمانىيەسىدەك)، بەزىلىرى ئىسلاھات ھەرىكىتىنىڭ تۈرتكىسىدىن بولغانىدى (20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى ئامېرىكىدەك).

(2) يۇقىرى قاتلام گۇرۇھلارنىڭ مەنپەئەتىگە تەسىر كۆرسىتىش سىياسىتى.

بۇ سىياسەتنى يولغا قويۇشتىكى مەقسەت تۆۋەن قاتلام خەلقنىڭ نارازىلىقىنى تىنچلاندۇرۇپ، ئىجتىمائىي زىددىيەتنى پەسەيتىش ئىدى. بۇ ئامېرىكىدىكى تىرۈستقا قارشى تۇرۇش

كۈرىشىدە ۋە بايلاردىن ئاشۇرما تاپاۋەت بېجى ئېلىشتا ئىپادىلەندى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن كېيىن ئامېرىكىدا كىشىلەرنى ھىيران قالدۇرىدىغان ئەھۋال شۇ بولدىكى، چوڭ شىركەت ۋە چوڭ مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ ھوقۇقى قوشما ئىشتاتلار ھۆكۈمىتىدىن ئۈستۈن تۇراتتى، ھەتتا ئۇلار قوشما ئىشتاتلار ھۆكۈمىتى بىلەن ئۈزۈڭگە سوقۇشتۇرالايتتى. تېخىمۇ ئېغىر بولغىنى چوڭ تىرۈست ئۆزىنىڭ كۈچلۈك ئىقتىسادىي كۈچىگە تايىنىپ خەلقنىڭ مەنپەئەتىگە زىيان سالدىغان شۇملۇقلارنى قىلدى. شۇڭا، ئامېرىكا جامائەتچىلىكى غەزەپلىك كەيپىياتى بىلەن، ھۆكۈمەتنىڭ بۇ ياۋۇز كۈچلەرنى جازالاشنى تەلەپ قىلدى.

شۇ چاغدا تىرۈستنى جازالاشنى تەلەپ قىلغانلار خەلق، شۇنداقلا ئوتتۇرا قاتلامدىكى سىنىپلار بولۇپلا قالماستىن، يەنە مونوپول بۇرژۇئازىيە ئارىلىقىدىكى لىبېراللارمۇ بار ئىدى. زۇڭتۇڭ تېئودور رۇزۋېلت بۇ لىبېراللارنىڭ ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈردى، لېكىن رۇزۋېلت تىرۈستقا قارشى چىقمىدى، بەلكى تىرۈستنىڭ قانۇنسىز قىلمىشى ۋە جىنايى قىلمىشىغا قارشى چىقتى. ئۇ تىرۈستنى «ياخشى» ۋە «يامان» دەپ ئىككى خىلغا ئايرىپ، تىرۈستقا «يامان» تەرەپلىرىنى چەكلەشنى، يەنە كېلىپ «ياخشى» تەرەپلىرىنى ساقلاپ قېلىشنى تەشەببۇس قىلدى. رۇزۋېلتنىڭ تىرۈستقا قارشى تۇرۇشىدا ئوتتۇرا، ئۇششاق بۇرژۇئازىيەگە تەسەللى بېرىش ۋە سوتسىيالىزمنىڭ ئامېرىكىغا تارقىلىپ كېتىشىدىن ساقلىنىش مەقسىتىمۇ بار ئىدى. دەل خۇففىستاتېر كۆرسەتكەندەك رۇزۋېلتنىڭ تىرۈستنى جازالاشتىكى غەرىزى «دائىرىسى كەڭ بولغان ئاپەتتىن، ئاممىنىڭ نارازىلىقىدىن، يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولغان زوراۋانلارنىڭ زورلۇق ھەرىكىتىدىن، ئىش تاشلاشقا ھەمدە «سوتسىيالىستىك ھەرىكەت»كە يوشۇرۇن ھېسداشلىق قىلىش»تىن ساقلىنىش

ئۈچۈن ئىدى.

رۇزۋېلتنىڭ «يامان» تىرۇستقا قارشى كۈرۈشى بىر مەزگىل ناھايىتى ھەيۋەتلىك تۈس ئالدى. كۈرەشنىڭ نەتىجىسىدە تىرۇستنىڭ ھەيۋىسى پەسكويغا چۈشتى، لېكىن تىرۇست يەنىلا تەرەققىي قىلىۋەردى.

بايلاردىن ئاشۇرما تاپاۋەت بېجى ئېلىش يۇقىرى قاتلام گۇرۇھلىرىنىڭ مەنپەئەتىگە تەسىر كۆرسىتىش سىياسىتىنىڭ يەنە بىر ئىپادىسى ھېسابلىنىدۇ. غەربتىكى ئىلغار دۆلەتلەرنىڭ ئاشۇرما تاپاۋەت بېجىنى ئېلىشىدا ئىككى مەقسەت بار ئىدى، بىرى، ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتىنى يولغا قويۇشتا ئېھتىياجلىق بولغان مەبلەغنىڭ كېلىش مەنبەسىنى ھەل قىلىش، يەنە بىرى، باي - كەمبەغەللىك پەرقى پەيدا قىلغان ئىجتىمائىي زىددىيەتنى پەسەيتىش ئۈچۈن ئىدى.

ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتىنى يولغا قويۇش جەھەتتە ئىشلەتكەن پۇلنىڭ سانى كىشىنى ھەيران قالدۇرىدۇ. 1914 - يىلى 20 مىليون 500 مىڭ فوندىستېرلىڭغا، دۆلەتنىڭ پۈتۈن مالىيە چىقىمى 192 مىليون 300 مىڭ فوندىستېرلىڭغا يەتتى. يەرلىك ھۆكۈمەت ئىجتىمائىي سىياسەت جەھەتتە ئىشلەتكەن پۇلى 19 مىليون فوندىستېرلىڭغا، ئومۇمىي مالىيە چىقىمى 148 مىليون فوندىستېرلىڭغا يەتتى.

19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرى ئەنگىلىيە ئاشۇرما تاپاۋەت بېجى ئېلىش ئەدەبىرىنى نورمال يولغا سېلىۋالدى. گېرمانىيە قاتارلىق دۆلەتلەر 19 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرى ئامېرىكا، فىرانسىيەلەر 20 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىن باشلاپ مۇشۇنداق باج يىغىش تۈزۈمىنى يولغا قويدى.

ياۋروپا، ئامېرىكا قىتئەسىدىكى چوڭ دۆلەتلەر يولغا قويغان بۇ تەڭشەشلەر تۈۋەندىكى ئىككى چوڭ مەقسەتكە يەتتى:

بىرىنچى، بۇرژۇئازىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى كۈچەيتىپ، بۇرژۇئازىيەنىڭ ئۆمرىنى ئۇزارتتى. بۇنى سۆزلەپ ئولتۇرۇشنىڭ

ھاجىتى يوق، دۆلەت ماشىنىلىرىنى كۈچەيتىش جەمئىيەت تەرتىپىنى مۇقىملاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ئۈنۈمگە ئېرىشتى، شۇنىڭ بىلەن بۇرژۇئازىيە ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەشكە پايدىلىق بولدى، لېكىن شۇنىمۇ كۆرۈش كېرەككى، بۇ مەسىلىدە سىياسىي دېموكراتىيەنى كېڭەيتىشنىڭ رولى دۆلەت ماشىنىلىرىنى كۈچەيتىشنىڭ رولىغا قارىغاندا چوڭ بولدى. بۇرژۇئازىيە دۆلەتلىرى سىياسىي دېموكراتىيەنى كېڭەيتىش ئىشىدا خەلقنى مۇستەقىل كۈرەش قىلىش ئىرادىسىدىن مەھرۇم قىلدى. ئەنگلىيەنى مىسالغا ئالساق، لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى گىلاستون سىياسىي دېموكراتىيەنى كېڭەيتىش (ئاساسلىقى سايلام ھوقۇقىنى كېڭەيتىش) ئۈچۈن ئاكتىپ كۈچ چىقاردى. ئاخىر خەلقنىڭ نەزىرىدە ئىلغارلىققا، ھەققانىيەتكە ۋەكىللىك قىلىدىغان قەھرىمانغا ئايلاندى. شۇڭا، خەلق سايلاش ھوقۇقىغا ئىگە بولغاندىن كېيىن گىلاستونغا بەس - بەستە بىلەت تاشلىدى، ئەمما سايلاش ھوقۇقىنى قوللىنىپ ئۆزىنىڭ ۋەكىلىنى سايلاپ چىقالمىدى. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، خەلق دېموكراتىيە كېڭەيتىلگەندىن كېيىن سىياسىي جەھەتتە بۇرژۇئازىيەنىڭ قۇيرۇقى بولۇپ قالدى. بۇنىڭدىن باشقا، سىياسىي دېموكراتىيەنىڭ كېڭىيىشى كاپىتالىزم جەمئىيىتىنىڭ «بىخەتەر پومپا»لىق رولىنى ئوينىدى. چۈنكى، دېموكراتىك تۈزۈمى ئاستىدا خەلق كۆپلىگەن سورۇنلاردا (بولۇپمۇ سايلامدا) كۆڭلىدىكى نارازىلىقىنى ئاشكارىلىيالىدى، شۇنىڭ بىلەن نارازىلىق كەيپىيات ئۇزاق ۋاقىت داۋام قىلىپ، ئاقىۋەت ئەكسىلىتىشقا ئېرىشەلمەي ھەرىكەتنىڭ قوزغىلىشىنىڭ ئالدى ئېلىندى. يەنە كېلىپ سىياسىي دېموكراتىيە خەلق ئۈچۈن ئېيتقاندا، بىر تۈرلۈك مەست قىلىش دورىسى بولۇپ، ئۇلاردا بۇرژۇئازىيە ھۆكۈمرانلىقىغا ئوڭايلا خام خىيال پەيدا قىلاتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزلىرىنىڭ شۇ چاغدىكى ئەھۋالىغا قانائەتلىنىپ قالغانىدى. لېكىن، سىياسىي دېموكراتىيەنى كېڭەيتىشكە قارىغاندا،

ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتىنىڭ ئوينىدىغان رولى تېخىمۇ چوڭ ئىدى، ھېچبولمىغاندا ھەر ئىككىلىسىنىڭ «مۇقامى ھەرخىل بولسىمۇ، ئۈنۈمى بىر بولۇش» تەك ياخشى تەرىپى بار ئىدى. ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتى بىلەن يۇقىرى قاتلام گۇرۇھىنىڭ مەنپەئەتىگە تەسىر كۆرسىتىش سىياسىتى بىر - بىرىگە ماسلىشىپ، ئىجتىمائىي بايلىقنى قايتا تەقسىملەش رولىنى ئوينىدى. بۇ مەسىلىنى چۈشەندۈرۈشتە ئەنگىلىيە ئەڭ ياخشى مىسال بولالايدۇ. 18 - ئەسىردىن باشلاپ تاكى 1870 - يىلىغىچە، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ مالىيە كىرىمىنىڭ كۆپ قىسمى ئىستېمالچىلاردىن ئېلىنىدىغان «ئۆز مەملىكىتىدە ئىشلەنگەن مەھسۇلات بېجى» دىن كەلدى، شۇڭا باج مەسئۇلىيىتى ئاساسلىقى ئىستېمالچىلار - ئەمگەكچى خەلقنىڭ زىممىسىگە چۈشتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى مالىيە كىرىمىنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكىنى زايوم ئۆسۈمى ۋە زايوم ئېھتىياجىنى بىر تەرەپ قىلىش خىراجىتىگە ئىشلەتتى. بۇ ھال دۆلەت مالىيە سىياسىتىنى پىشاڭ قىلىپ، كەمبەغەللەرنىڭ بايلىقىنى بايلار ياكى چوڭ كاپىتالىستلارنىڭ خەزىنىسىگە ئۈزۈلمەستىن كىرىپ تۇرۇشىدىن، ئاقۋەت بايلارنىڭ بارغانسېرى بېيىپ، كەمبەغەللەرنىڭ تېخىمۇ نامراتلىشىپ كېتىشىدىن دېرەك بەردى. لېكىن، 1871 - يىلىدىن كېيىن يولغا قويۇلغان ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتى ھەمدە ئاشۇرما تاپاۋەت بېجى تۈزۈمى بىرلىشىپ، مىللىي بايلىقنىڭ قايتا تەقسىملىنىشى ئۈچۈن ئۆز رولىنى جارى قىلدۇردى، يەنى بايلاردىن بىر قىسىم بايلىق ئېلىنىپ كەمبەغەللەرگە ئىشلىتىلدى. بايلىقنىڭ بۇ خىل قايتا تەقسىملىنىشىنىڭ كاپىتالىستىك تەرتىپىنى مۇقىملاشتۇرۇشتا ئوينىغان رولىغا سەل قاراشقا بولمايدۇ. ئىجتىمائىي بايلىقنىڭ قايتا تەقسىم قىلىنىشى ئەمگەكچىنى توق تۇرمۇش كەچۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى، نەتىجىدە ئۇلار

ئۆز كۈنلىرىدىن رازى بولدى ھەم تەۋەككۈل قىلىمىدى ياكى
ئىنقىلابىي ئىدىيەنى قوبۇل قىلىمىدى.

ھەممىگە مەلۇمكى، 1871 - يىلىدىن كېيىن غەربىي ياۋروپا
ۋە شىمالىي ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئىلغار دۆلەتلەردە جەمئىيەت
مۇقىم بولۇش ۋەزىيىتى بارلىققا كېلىپ ئىنقىلاب يۈز بەرمىدى.
ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇمكى، بۇنى ئاساسلىقى مۇشۇ مەزگىلدە بەزى
دۆلەتلەرنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتلەردە تەڭشەش ئېلىپ
بارغانلىقىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.

ئىككىنچى، كاپىتالىزمنىڭ ھاياتىي كۈچى ئېشىپ، غەربىي
ياۋروپا ۋە شىمالىي ئامېرىكا قىتئەسىنىڭ ئىقتىسادى تېز
تەرەققىي قىلدى. بۇ يەردە شۇنى تەكىتلەش كېرەككى، ئەمگەك
پاراۋانلىق سىياسىتى ھەمدە يۇقىرى قاتلام گۇرۇھىنىڭ
مەنپەئەتىگە تەسىر كۆرسىتىش سىياسىتىنىڭ ئوينىغان رولى
مۇھىم بولدى. كۆپچىلىككە ئايانكى، كاپىتالىستىك بازار
ئىگىلىكى باي - كەمبەغەللىك پەرقىنى چوڭايتىۋەتتى ھەمدە
ئەمگەكچى خەلقنى نامراتلىققا قويدى، شۇڭا ئۇلارنىڭ
سېتىۋېلىش كۈچى تۆۋەنلەپ، دەۋرىيلىك ئىشلەپچىقىرىشنىڭ
توختاپ قېلىشى كېلىپ چىقتى. لېكىن، ئەمگەك پاراۋانلىق
سىياسىتى ھەمدە يۇقىرى قاتلام گۇرۇھىنىڭ مەنپەئەتىگە تەسىر
كۆرسىتىش سىياسىتى كاپىتالىستىك بازار ئىگىلىكى پەيدا
قىلغان بۇ زىددىيەتنى پەسەيتتى، شۇڭا بۇ ئىككى سىياسەت
ماھىيەت جەھەتتىن ئېيتقاندا تۆۋەن كىرىملىك ئىشچىلار ئۈچۈن
ئىقتىسادىي جەھەتتىكى بىر خىل تولۇقلىما بولدى، ئۇلار بۇنداق
تولۇقلىمىغا ئېرىشكەندىن كېيىن سېتىۋېلىش كۈچى ئۆستى،
جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجىمۇ ئاشتى، بۇ ئىشلەپچىقىرىشقا تەسىر
كۆرسىتىپ ئىقتىساد گۈللەندى. بازار ئىگىلىكىنىڭ ئېتىبار
بېرىدىغىنى پۇل، لېكىن ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتى قاتارلىق
ئىجتىمائىي تەڭشەشلەرنىڭ تەكىتلەيدىغانلىقى ئادەم ئىدى،
ئىجتىمائىي تەڭشەشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش بازار مېخانىزمىغا

قىلىنغان بىر خىل چەكلەش، بازار ئىگىلىكى پەيدا قىلغان ئەمگەك نامراتچىلىقىغا قىلىنغان بىر خىل ئىقتىسادىي جەھەتتىكى تولۇقلىما ئىدى. شۇڭا، ئۇ كاپىتالىستىك ئىگىلىكنىڭ جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىشىغا چوڭ پايدىسى بولدى. بۇنىڭدىن باشقا، ئەمگەك پاراۋانلىق سىياسىتى ئىشچىلارنىڭ ئەمگەك ئاكتىپچانلىقىغا تەسىر كۆرسەتتى ھەم ئۇلارنىڭ جىسمانىي كۈچىنىڭ ئەسلىگە كېلىشىگە ياردىمى بولدى. شۇ سەۋەبتىن كاپىتالىستىك ئىقتىسادنىڭ گۈللەپ تەرەققىي قىلىشىغا پايدىلىق بولدى.

يەنە دۆلەت باشقۇرۇش ئورگانلىرىنىڭ مۇكەممەل بولۇشى ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن سىياسىي جەھەتتە كاپالەتكە ئىگە قىلدى. سىياسىي دېموكراتىيەنى كېڭەيتىشنىڭ ئىجتىمائىي زىددىيەتنىڭ پەسلىشىگە ياردىمى بولدى، شۇنىڭ بىلەن ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن بىر بىخەتەر ئىجتىمائىي مۇھىت ھازىرلاندى.

ھەممىگە مەلۇمكى، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى، 20 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە كاپىتالىستىك ئىگىلىك ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلدى ۋە مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە گۈللىنىش ۋەزىيىتى بارلىققا كەلدى، شۇنىڭدەك ئىككىنچى قېتىملىق سانائەت ئىنقىلابى قوزغالدى، ھور دەۋرى ئۆتمۈش بولۇپ قالدى، ئېلېكتىر دەۋرى كەڭ قۇچاق ئاچتى. بۇنىڭ سەۋەبى زادى قەيەردە؟ سەۋەبى بۇ سانائەت چوڭ دۆلەتلىرىنىڭ بىر قاتار سىياسىي، ئىجتىمائىي تەڭشەشلەرنى ئېلىپ بارغانلىقىدا.

بۇرژۇئازىيە ھۆكۈمرانلىقىنىڭ مۇستەھكەملىنىشى ھەمدە كاپىتالىستىك ئىگىلىكنىڭ ئېز تەرەققىي قىلغانلىقىدىن ئىبارەت بۇ ئىككى چوڭ نەتىجە — بۇ سانائەتتە ئىلغار دۆلەتلەرنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي تەڭشەشنىڭ پۈتكۈل تارىخىي مەزمۇنىدۇر.

2 - بۆلۈم گېرمانىيە

1. بىرلىككە كەلگەندىن كېيىنكى گېرمانىيە سىياسىتى

1871 - يىلى 1 - ئاينىڭ 18 - كۈنى گېرمانىيە ئىمپېرىيەسى قۇرۇلغانلىقىنىڭ ئېلان قىلىنىشى گېرمانىيەنىڭ بىرلىككە كەلگەنلىكىنىڭ بېشارىتى ئىدى.

1871 - يىلى 4 - ئاينىڭ 16 - كۈنى بىسمارك بىر قوللۇق تۈزگەن ئىمپېرىيە ئاساسىي قانۇنى ئېلان قىلىندى. ئاساسىي قانۇنغا بىنائەن ئىمپېرىيە 22 ئىشتات، ئۈچ ئەركىن شەھەردىن تەركىب تاپتى. ئىمپېرىيەنىڭ قانۇن چىقىرىش ئورگىنى قوشما ئىشتات پارلامېنتى ۋە ئىمپېرىيە پارلامېنتى ئىدى، قوشما ئىشتات پارلامېنتى 58 ۋەكىلدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، پرۇسسىيە بۇنىڭ ئىچىدىكى 17 ئورۇننى ئىگىلىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە پرۇسسىيە باش ۋەزىرى قوشما ئىشتاتلار پارلامېنتىنىڭ رەئىسى ئىدى. شۇڭا، پرۇسسىيە قوشما ئىشتات پارلامېنتىدا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايتتى. ئىمپېرىيە پارلامېنتى ئومۇمىي سايلام ھوقۇقىغا ئاساسەن بىۋاسىتە سايلىنىپ چىقاتتى (مەخپىي بېلەت تاشلاش ئۇسۇلى قوللىنىلاتتى)، پارلامېنتتىكى ئەڭكى پالاتا ئومۇمىي قانۇنغا ئاۋاز بېرىشكە ھوقۇقلۇق ئىدى، لېكىن ئاخىرقى قارار قىلىش ھوقۇقى قوشما ئىشتاتلار پارلامېنتىدا بولاتتى، بولۇپمۇ تاموژنا بېجى ھەمدە مۇھىم باج قانۇنلىرىغا قوشما ئىشتاتلار پارلامېنتىنىڭ رەئىسى ئاخىرقى قارارنى چىقىراتتى. قوشما ئىشتاتلار پارلامېنتى پادىشاھنىڭ تەستىقىنى ئالغاندىن كېيىن ئىمپېرىيە پارلامېنتىنى تارقىتىۋېتەلەيتتى. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئومۇمىي سايلام ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن ئىمپېرىيە پارلامېنتىنىڭ

ھوقۇقى قوشما ئىشتاتلار پارلامېنتىدىن ناھايىتىمۇ تۆۋەن ئىدى. ئىمپېرىيەنىڭ پادىشاھلىقىغا پىرۇسسىيە پادىشاھى ۋارىسلىق قىلاتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا پىرۇسسىيە باش ۋەزىرى ئىمپېرىيەنىڭ ۋەزىرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتەيتتى. پادىشاھ چوڭ ھوقۇققا ئىگە بولۇپ، ئىمپېرىيە مەمۇرىي ئورۇنلىرىنىڭ باشلىقى بولغاچقا، ئەمەلدارلارنى ۋەزىپىگە تەيىنلەش ۋە ۋەزىپىدىن ئېلىۋېتىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىدى. ئىمپېرىيە ۋەزىرى ئىمپېرىيە پارلامېنتىغا ئەمەس، پادىشاھقا مەسئۇل ئىدى. پادىشاھنىڭ يەنە ئۇرۇش ئېلان قىلىش، ئالاقە باغلاش ھەمدە چەت ئەللەرگە باش ئەلچى ئەۋەتىش ھوقۇقىغا، قوشما ئىشتاتلار ھەم ئىمپېرىيە پارلامېنتىنى چاقىرىش ھوقۇقىغا ئىگە، شۇنداقلا ئۇلارنى تارقىتىۋېتىشكە ھوقۇقلۇق ئىدى. ئۇ يەنە قانۇننى ئوتتۇرىغا قويۇپ پارلامېنتنىڭ ماقۇللىشىنى تەلەپ قىلاتتى. تېخىمۇ مۇھىمى پادىشاھ ھەربىي ھوقۇقنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالغان بولغاچقا، ئىمپېرىيەنىڭ قوراللىق كۈچىگە قوماندانلىق قىلاتتى.

ئاساسىي قانۇن خەلقنىڭ ئەركىنلىكى ۋە ھوقۇقىنى كاپالەتكە ئىگە قىلالمايتتى. خەلق ساقچى ئىدارىسىنىڭ رۇخسەتلىنى ئالغاندىن كېيىن يىغىلىش ئۆتكۈزەلەتتى. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، گېرمانىيە پارلامېنت تونىنى كىيىۋالغان يېرىم مۇستەبىت دۆلەت ئىدى، بۇ دۆلەتتە پىرۇسسىيە بىۋىرۋىكرات پومبىشچىكلار ھۆكۈمرانلىق ئورۇندا، بۇرژۇئازىيە سىياسىي جەھەتتە بېقىندىلىق ئورۇندا تۇراتتى. لېكىن، بىسمارك باشچىلىقىدىكى^① ھۆكۈمرانلىق گۇرۇھ قوللانغان تەدبىرلەر بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىكى تەلىپىنى قاندۇردى.

1873 ~ 1875 - يىللىرى پۇل قانۇنى ۋە بانكا قانۇنى ئېلان

① پادىشاھ ۋېلىلم I قېرىپ قالغاچقا، ئەمەلىيەتتە چوڭ ھوقۇق ۋەزىر بىس-ماركنىڭ قولىدا ئىدى.

قىلىنىپ، قەغەز پۇلىنىڭ قالايمىقان تارقىتىلىشى چەكلەندى، شۇنىڭ بىلەن ئالتۇن مارك بىرلىك قىلىنغان بىرلىككە كەلگەن پۇل تۈزۈمى يولغا قويۇلدى. بۇ سودا - سانائەت پائالىيەتلىرىنى زور دەرىجىدە ئاسانلاشتۇردى.

بۇنىڭدىن باشقا، ھەق تەلپ قانۇنى، جىنايىتىلار قانۇنى، سودا قانۇنى، ۋەيران بولۇش قانۇنى ھەمدە سودىيە ئورنى تەشكىللىنىش قانۇنى قاتارلىقلارنى بىرلىككە كەلتۈردى، بۇلار بۇرژۇئازىيەنىڭ پائالىيەتلىرىگە پايدىلىق بولدى.

بىسمارك 1879 - يىلى قوغدىنىش تاموژنا بېجى سىياسىتىنى ئېلان قىلىپ، ئىمپورت باج نىسبىتىنى زور دەرىجىدە ئۆستۈردى، نەتىجىدە ھۆكۈمەتنىڭ باج كىرىمى ئىككى ھەسسە دېگۈدەك ئاشتى. قوغدىنىش تاموژنا بېجى سىياسىتى بۇرژۇئازىيەنى مونوپول ئىچكى بازار باھاسىغا ئىگە بولۇش ئىمكانىيەتلىرىگە ئىگە قىلدى، بۇنىڭ بىلەن چەت ئەلدە باھادا زىيان تارتىش ھېسابىغا ئاۋارلارنى تۆكۈمە قىلىپ سېتىپ تاشقى بازارلارنى تارتىۋېلىش پۇرسىتى تۇغۇلدى.

شۇنىسى ئېنىقكى، پىرۇسسىيە رەھبەرلىكىدە بىرلىككە كەلتۈرۈش ئىشلىرىنىڭ ئورۇنلىنىشى بۇرژۇئازىيە ئۈچۈن تېخىمۇ پايدىلىق بولدى. شۇڭا، چوڭ بۇرژۇئازلاردىن تەشكىللەنگەن «مىللىي لىبېراللار پارتىيەسى» ھۆكۈمەتنى شەرتسىز ھىمايە قىلدى، شۇنىڭدەك بىسماركنىڭ پارلامېنتتىكى ئاساسلىق تايانچلىرىدىن بولۇپ قالدى.

لېكىن، يەنە بىر جەھەتتە بىسمارك ھۆكۈمىتى باشقا سىياسىي گۇرۇھلارنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. بىرىنچى، پىرۇسسىيەنىڭ قالاق پومېشچىكلار مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسى گېرمانىيەنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ھەمدە بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە ئېتىبار بېرىش سىياسىتىگە قارشى چىقتى. ئىككىنچى، ئوتتۇرا، ئۇششاق بۇرژۇئازىيە ۋە زىيالىيلارنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان

«ئەركىن ئىدىيەدىكىلەر پارتىيەسى» يېرىم مۇستەبىتلىك ھۆكۈمرانلىققا قارشى چىقىپ، ئەركىنلىكنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۈچىنچى، 1870 - يىلى مەركىزىي پارتىيە بارلىققا كەلدى. بۇ پارتىيە بىسمارك ھۆكۈمىتىگە ئەڭ چوڭ تەھدىت بولدى، ئاخىر بىسمارك بىر مەزگىل بۇ پارتىيەگە پۈتۈن كۈچى بىلەن تاقابىل تۇردى.

مەركىزىي پارتىيەنىڭ تەركىبى ئىنتايىن مۇرەككەپ بولۇپ، پارتىيەگە كاتولىك دىنى روھانىيلىرى رەھبەرلىك قىلاتتى. ئەسلىي دىنىي ئىسلاھاتتىن كېيىن پىرۇسسىيە پىروتېستانتىزم دۆلىتىگە ئايلىنىپ قالغان، جەنۇبىي ھەمدە غەربىي قىسمىدىكى ئىشتاتلار يەنىلا كاتولىك دىنى دۆلىتى ئىدى. شۇ چاغدا پىرۇسسىيەدە بىرلىككە كەلگەندىن كېيىنكى گېرمانىيە ھۆكۈمرانلىق ئورۇندا تۇرسىمۇ، لېكىن كاتولىك دىنى روھانىيلىرى كاتولىك دىنى جەمئىيىتىنىڭ ئىمتىيازىنى پىرۇسسىيەنىڭ تارتىۋېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى، شۇڭا ئۇلار بىسمارك ھۆكۈمىتىنىڭ ئۆكتىچىلىرىگە ئايلىنىپ قالدى. مەركىزىي پارتىيەگە قاتناشقان، يەنى بىرلىككە كېلىش سەۋەبىدىن ھۆكۈمرانلىق چوڭ ھوقۇقىدىن ئايرىلىپ قالغان ھەرقايسى ئىشتاتلارنىڭ ئاقسۆڭەك ھۆكۈمرانلىق گۇرۇھى پىرۇسسىيە پومېشچىلىرىنىڭ گېرمانىيەدىكى ھۆكۈمرانلىق ئورنىغا ھەسەت قىلاتتى. مەركىزىي پارتىيە چوڭ كاپىتال ھەمدە جازانە كاپىتالغا قارشى تۇرۇش شوئارى ئارقىلىق ۋەيران بولغان قول سانائەتچىلەر، قالاق كاتولىك دىنى ئىشچىلىرى ھەمدە رېيىن ئۆلكىسىدىكى ئۇششاق دېھقانلارنى ئۆز قوشۇنىغا قاتنىشىشقا جەلپ قىلدى. شۇڭا، مەركىزىي پارتىيەسىنىڭ كۈچى ناھايىتى زورىيىپ، ئىمپېرىيە پارلامېنتىدىكى مەركىزىي پارتىيە ئەزالىرىنىڭ سانى 100دىن ئېشىپ كەتتى.

بىسمارك مەركىزىي پارتىيەگە قارشى كۈرەش قىلىش ئۈچۈن كاتولىك دىنىغا قارشى ھۇجۇم قوزغىدى، بۇ تارىختا «مەدەنىيەت

كۈرىشى» دەپ ئاتالدى. ئۇنىڭ مەقسىتى: بىرىنچى، غەيرىيەلەرنى يوقىتىش ئۈچۈن پىرۇسسىيە پومپىشچىلىرىنىڭ ئىمپېرىيەدىكى ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى مۇستەھكەملەش. ئىككىنچى، ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ مەقسىتىنى بۇرۇش ئۈچۈن دىنىي كۈرەش ئارقىلىق سىنىپىي كۈرەشنى ئاجىزلاشتۇرۇش، شۇنىڭ بىلەن ئۆزىنىڭ ئىشچىلارغا بولغان ھۆكۈمرانلىقىغا پايدىلىق شارائىت ھازىرلاش ئىدى.

1872 ~ 1875 - يىللىرى بىسمارك مىللىي لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ قوللىشى ئاستىدا پارلامېنتنىڭ كاتولىك دىنىغا قارشى بىر قاتار قانۇنلارنى ئېلان قىلىشىغا تۈرتكە بولدى. 1872 - يىلىدىكى قانۇن كاتولىك دىنى روھانىيلىرىنىڭ باشلانغۇچ مەكتەپلەرنى نازارەت قىلىش ھوقۇقىنى تارتىۋالدى، ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي، ئىيسا جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىرىنى قوغلاپ چىقىرىش يارلىقى ئېلان قىلىندى. 1873 - يىلى «ماي قانۇنى» ئېلان قىلىنىپ، كاتولىك دىنى روھانىيلىرىنى تەربىيەلەيدىغان مەكتەپلەرنى دۆلەت نازارەت قىلىدىغان بولدى، شۇنىڭدەك دىن جەمئىيىتىنىڭ روھانىيلىرىنى ۋە مۇخلىسلىرىنى جازالاش ھوقۇقى چەكلەندى. 1875 - يىلى يولغا قويۇلغان قانۇن دىن جەمئىيىتىنىڭ نىكاھ ئىشلىرىغا ئارىلىشىشىنى چەكلەيدى.

رىم كاتولىك دىنىنىڭ پاپاسى كاتولىك دىنى روھانىيلىرى ھەمدە مۇخلىسلىرىنىڭ بۇ قانۇنلارغا بويسۇنماسلىقى ھەققىدە پەرمان چۈشۈردى. شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت باشقۇرۇشقا تۇتۇش قىلدى، بۇ قانۇنلارغا بويسۇنمىغانلىقى ئېپىسكوپ ۋە پوپلار تۈركۈملەپ خىزمىتىدىن بوشىتىلدى ۋە قولغا ئېلىندى.

لېكىن، بىسمارك 1878 - يىلىدىن باشلاپ «مەدەنىيەت كۈرىشى» دىن ۋاز كەچتى، مەركىزىي پارتىيە بىلەن ئەپلىشىپ، بىرنەچچە يىل ئىچىدىلا كاتولىك دىنىغا قارشى ئەمىر - پەرمان ۋە قانۇنلارنى بىكار قىلدى. بىسماركنىڭ بۇنداق قىلىشىدىكى سەۋەب، ئەسلىي ئۇ «مەدەنىيەت كۈرىشى» قىلىشتا ئاساسلىقى

پارلامېنتتىكى مىللىي لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ قوللىشىغا تاياندى. ئەمما، 1873 - يىلىدىكى ئىقتىسادىي كىرىزىس سىنىپىي كۈرەشنى كەسكىنلەشتۈرۈۋەتتى. ئاخىر ئىلگىرى سايلامدا مىللىي لىبېراللار پارتىيەسىنى قوللىغان ئۇششاق بۇرژۇئازىيە مىللىي لىبېراللار پارتىيەسىگە قارشى چىقىشقا باشلىدى. شۇڭا، 1877 - يىلىدىكى سايلامدا مىللىي لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ ئورنى جىددىي ئازلاپ كەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەركىزىي پارتىيەنىڭ ئورنى 192 ئورۇنغا كۆپەيدى. مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا بىسمارك مىللىي لىبېراللار پارتىيەسىگە تايانماي، مەركىزىي پارتىيە بىلەن مۇرەسسە قىلىشقا مەجبۇر بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، گېرمانىيە ئىشچىلار ھەرىكىتى كۈندىن - كۈنگە ئەۋجىگە چىقتى، بىسمارك ئىشچىلار سىنىپىدىن ئىبارەت بۇ ئاساسلىق دۈشمىنىگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن كاتولىك دىنىغا قارشى كۈرەشتىن ۋاز كەچمەي ئامالى بولمىدى.

2. بىرلىككە كەلگەندىن كېيىنكى گېرمانىيە كاپىتالىزىمىنىڭ شىددەت بىلەن تەرەققىي قىلىشى

70 - يىللاردىن باشلاپ گېرمانىيەنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك دەرىجىدە ئاشتى. 1871 - يىلى چوڭ ئىشلەپچىقىرىش مىقدارى 1 مىليون 564 مىڭ توننا بولسا، 1891 - يىلى 4 مىليون 641 مىڭ توننىغا كۆپەيدى. پولات ئىشلەپچىقىرىش مىقدارى 1871 - يىلى 251 مىڭ توننىدىن 1891 - يىلى 2 مىليون 352 مىڭ توننىغا كۆپەيدى، كۆمۈر ئىشلەپچىقىرىش مىقدارى 1871 - يىلى 3 مىليون 790 مىڭ توننىدىن 1891 - يىلى 9 مىليون 420 مىڭ توننىغا كۆپەيدى. 1871 - يىلىدىن 1900 - يىلىغىچە تۆمۈريولنىڭ ئۇزۇنلۇقى بىر ھەسسىدىن كۆپرەك ئاشتى.

گېرمانىيەنىڭ چوڭ مەھسۇلات مىقدارى دۇنيا چوڭ مەھسۇلات مىقدارىدىكى ئورنى جەھەتتىن ئېيتقاندا، 1870 - يىلى گېرمانىيە تۆتىنچى ئورۇندا تۇراتتى، 90 - يىللارنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە ئىككىنچى ئورۇنغا ئۆتتى. يەنە فىرانسىيەدىن ئېشىپ كېتىپلا قالماستىن، بەلكى ئەنگىلىيەدىنمۇ ئۆتۈپ كەتتى، ئامېرىكىدىن قالسىلا بىرىنچى ئورۇننى ئىگىلىدى.

گېرمانىيە سانائىتىدە ئېغىر سانائەت، بولۇپمۇ ھەربىي سانائەت ھۆكۈمرانلىق ئورۇندا تۇردى. يېڭىدىن گۈللەنگەن ئېلېكتىر سانائىتى، خىمىيە سانائىتى ۋە ئوپتىكا سانائىتىنىڭ تەرەققىياتى گېرمانىيە سانائىتىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئىدى.

گېرمانىيە سانائىتىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، گېرمانىيە تاشقى سودىسىمۇ ناھايىتى زور دەرىجىدە ئاشتى. 1870 - يىلى گېرمانىيە تاشقى سودا سوممىسى دۇنيا بويىچە ئۈچىنچى ئورۇننى ئىگىلىدى، 1900 - يىلىغا كەلگەندە بىرلا سەكرەپ ئىككىنچى ئورۇنغا ئۆتتى.

كاپىتالىزم يېزا ئىگىلىكىدىمۇ تەرەققىي قىلدى، يۈنكېر چوڭ ئېكىنزارلىقىدا ماشىنا بىلەن تېرىقچىلىق قىلدى ۋە ئورما ئورۇدى، خىمىيەلىك ئوغۇت ئىشلىتىپ مۇۋاپىق ئالماشتۇرۇپ تېرىدى. مەملىكەت بويىچە مۇتلەق كۆپ ساندىكى يەرلەر يەنىلا يۈنكېرلار ۋە باي دېھقانلارنىڭ قولىدا ئىدى. يۈنكېر ئېكىنزارلىقى تېرىلغۇ يەرنىڭ يېرىمىنى ئىگىلەيتتى. يېزىلاردا يەنىلا فېئودالىزمنىڭ قالدۇقلىرى ساقلىنىپ قالغانىدى. پالانما دېھقانلار يۈنكېرنىڭ قولىدىن كەپسى بار كىچىك بىر پارچە يەرنى ئېلىش ئۈچۈن ئائىلىسى بويىچە يۈنكېرنىڭ ئېكىنزارلىقىدا ئىشلەشكە توغرا كېلەتتى. ئېلىپا دەرياسىنىڭ غەربىدە ئوتتۇرا، كىچىك دېھقانلار ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلەيتتى. 1882 - يىلى پۈتۈن گېرمانىيە بويىچە 3 مىليون يەككە دېھقان بار بولۇپ، دېھقانلار ئومۇمىي سانىنىڭ بەشتىن ئۈچ قىسمىنى ئىگىلەيتتى، ئەمما ئۇلارنىڭ تېرىلغۇ يېرى پۈتۈن تېرىلغۇ

يەرنىڭ 20 دىن بىرىنى ئىگىلەيتتى. 70 ~ 80 - يىللىرى يېزا ئىگىلىك كىرىزىسىنىڭ زەربىسى ئاستىدا زور تۈركۈمدىكى ئوتتۇرا، يەككە دېھقانلار ۋەيران بولۇپ، شەھەرلەرگە ئېقىپ كىردى، يەنى ئۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئىشچىلار قوشۇنىغا كىردى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە گېرمانىيە سانائىتىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىدىكى ھەل قىلغۇچ ئامىل شۇكى، دۆلەتنىڭ بىرلىككە كېلىشى پاسسىپ جەھەتتە كاپىتالىزم تەرەققىياتىغا بولغان خىلمۇ خىل توسالغۇلارنى تازىلاپلا قالماستىن، بەلكى ئىجابىي جەھەتتەمۇ كاپىتالىزمنىڭ يەنىمۇ تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن شارائىت يارىتىپ بەردى. شۇنداقتىمۇ باشقا ئامىللارغا سەل قاراشقا بولمايدۇ، يەنى فىرانسىيەدىن تارتىۋالغان 5 مىليارد فىرانك ئۇرۇش تۈلىمىنى ئاساسەن ھەربىي سانائەت تەرەققىياتىغا ئىشلەتتى. گېرمانىيە فىرانسىيەدىن ئۆزىگە قوشۇۋالغان ئالساس ۋە لوررېندىن مول يەر ئاستى بايلىقىغا ئىگە بولدى. پەن - تېخنىكا جەھەتتە ئەڭ يېڭى نەتىجىلەردىن پايدىلىنىپ يېڭىچە سانائەت ئورۇنلىرىنى بەرپا قىلدى. قوغدىنىش تاموژىنا بېجى سىياسىتى گېرمانىيە سانائىتىنى چەت ئەل سانائەت مەھسۇلاتلىرىنىڭ رىقابىتىدىن ساقلاپ قالدى، دېھقانلارنىڭ كۆپلەپ ۋەيران بولۇشى ۋە شەھەرلەرگە كىرىشى سانائەت ئورۇنلىرىنى مول ئەمگەك كۈچى بىلەن تەمىنلىدى، ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتى تۆمۈريول سىستېمىلىرىنىڭ ئىمپورت مالىلىرىنى توشۇش ھەققىنى مەجبۇرىي تۆۋەنلىتىپ، گېرمانىيە تاۋارلىرىنىڭ خەلقئارا بازاردىكى رىقابىتىگە پايدىلىق شارائىت يارىتىپ بەردى. بىر ئېغىز سۆز بىلەن ئېيتقاندا، دۆلەت گېرمانىيە كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتىدا مۇھىم رول ئوينىدى. بۇمۇ گېرمانىيە بىلەن ئىلغار كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ ئوخشىمايدىغان ئۆزىگە خاس تەرىپى، چۈنكى ئەنگىلىيە كاپىتالىزمى ھۆكۈمەتنىڭ ئۆز مەيلىگە

قويۇۋېتىش سىياسىتى ئاستىدا تەرەققىي قىلدى. كاپىتالىستىك سانائەتنىڭ ئۇچقاندەك تېز تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، گېرمانىيە بۇرژۇئازىيەسى ئاشقى بازارنى ۋە خام ئەشيا بىلەن تەمىنلەيدىغان ئورۇننى كېڭەيتىشنى كۈچلۈك تەلەپ قىلدى، گېرمانىيەنىڭ دۇنيانى بۆلۈشۈۋېلىش ھەرىكىتىگە قاتنىشىشىنىمۇ تەلەپ قىلدى. 1882 - يىلى گېرمانىيەنىڭ سانائەتچى ۋە بانكىرلىرى گېرمانىيە مۇستەملىكە جەمئىيىتىنى قۇردى، بۇ جەمئىيەت 1887 - يىلىغا كەلگەندە قايتىدىن تەشكىللىنىپ گېرمانىيە مۇستەملىكە شىركىتىگە ئۆزگەرتىلدى ۋە سىرتقا كېڭەيمىچىلىك قىلىش سىياسىتى كەڭ تەشۋىق قىلىنىپ مۇستەملىكىلىك تالان - تاراج تەرغىب قىلىندى. بىسمارك ئاساسلىق كۈچىنى ياۋروپا چوڭ قۇرۇقلۇقىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىش ھوقۇقى («چوڭ قۇرۇقلۇق سىياسىتى»)نى تالىشىشقا قاراتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە گېرمانىيە دېڭىز ئارمىيەسىنىڭ كۈچى تېخى ئاجىز بولغاچقا، ئەنگىلىيە بىلەن ھەرگىز ئېلىشمايتتى، شۇڭا ئۇ سىرتقا مۇستەملىكىچىلىك تالان - تاراج قىلىشتا سەل ئېھتىياتچان پوزىتسىيەدە بولدى. بىراق، بىسمارك بۇرژۇئازىيەنىڭ تەلىپىگە پۈتۈنلەي سەل قارىمىدى، ئۇ ياۋروپادىكى باشقا كۈچلۈك دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتىن پايدىلىنىپ، گېرمانىيە ئۈچۈن تېخى «بۆلۈشۈۋالمىغان» بەزى مۇستەملىكىلەرنى ئىشغال قىلدى. 1884 - يىلى گېرمانىيە جەنۇبىي ئافرىقىدا تۇنجى مۇستەملىكىسىگە ئىگە بولدى، ئۇ ئالماس كۆپ چىقىدىغان غەربىي جەنۇبىي ئافرىقا (نامىبىيە) ئىدى. شۇ يىلى گېرمانىيە غەربىي ئافرىقىدىكى توگو ۋە كامېرونىنى ئۆزىنىڭ «ھامىيلىقى» ئاستىغا ئېلىۋالدى. 1885 - يىلى ئېرىئان ئارىلى (يېڭى گىنېنىيە)نىڭ شەرقىي شىمال قىسمى ۋە مارشال تاقىم ئاراللىرىنى بېسىۋالدى ۋە شەرقىي ئافرىقا مۇستەملىكىسىنى (تانگانىكا رايونى)نى بەرپا قىلدى. 80 - يىللىرى گېرمانىيە كاپىتالىزمۇ ئاسىيا ۋە لاتىن ئامېرىكىسىغا

كىرىشكە باشلىدى. لېكىن، ئاسىيا، ئافرىقا ۋە لاتىن ئامېرىكا قىتئەلىرىدە گېرمانىيەنىڭ كۈچلىرى ھەممىلا يەردە ئەنگلىيە باشچىلىقىدىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ چەتكە قېقىشىغا ئۇچرىدى.

3. گېرمانىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ قۇرۇلۇشى ھەمدە تەرەققىي قىلىشى

گېرمانىيە بىرلىككە كەلگەندىن كېيىن سانائەت كاپىتالىزمى ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىپ، قۇدرەتلىك ئىشچىلار سىنىپىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈردى. 1852 - يىلى گېرمانىيە سانائەت ئىشچىلىرى 1 مىليون 900 مىڭغا يەتمەيتتى، لېكىن 1894 - يىلىغا كەلگەندە 6 مىليون 130 مىڭغا يەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، گېرمانىيە ئىشچىلىرىنىڭ ئەھۋالى ئەنگلىيە، فىرانسىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭكىگە قارىغاندا تېخىمۇ بەتتەر بولۇپ، ئىش ھەققى تۆۋەن (1874 ~ 1879 - يىللىرى ئىچىدە ئىش ھەققى 17.5% تۆۋەنلەپ كەتتى)، ئەمگەك سىجىللىقى چوڭ ئىدى. كاپىتالىستلار تاشقى بازارلاردا ئوڭۇشلۇق رىقابەت قىلىشقا ئوڭاي بولسۇن ئۈچۈن ئىشچىلارنىڭ ئىش ھەققىنى چۈشۈرۈش ئۇسۇلى ئارقىلىق تەننەرخنى ئازايتتى. ئىشچىلارنىڭ نامراتلىقى ۋە كۈلپەتتە قېلىشى ئۇلارنىڭ ئىنقىلابىيلىقىنى ئۆستۈردى.

گېرمانىيە بىرلىككە كەلگەندە گېرمانىيە ئىشچىلار ھەرىكىتىدە ئىككى پارتىيە، يەنى گېرمانىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتىك ئىشچىلار پارتىيەسى (ئېيزىناخچىلار) ۋە لاسسالچىلار بار ئىدى، ئالدىنقىسى ئاساسىي جەھەتتىن ماركسىزىملىق ئىشچىلار پارتىيەسى، كېيىنكىسى بولسا ئاغىمىچىلار پارتىيەسى ئىدى. بۇ ئىككى پارتىيەنىڭ نۇرغۇن مەسىلىلەردە پوزىتسىيەسى زادى ئوخشىمايتتى. ئېيزىناخچىلار

پىرۇسىيە - فىرانسىيە ئۇرۇشىدا يۈكسەك دەرىجىدە
 پىرولېتارىيات ئىنتېرناتسىيونالىزىملىق روھنى ئىپادىلىدى.
 پىرۇسىيە مۇداپىئە خاراكتېرلىك ئۇرۇشتىن تاجاۋۇز
 خاراكتېرلىك ئۇرۇشقا ئۆتكەندە، ئېپىزىناخچىلارنىڭ رەھبىرى
 بېبېل قاتارلىقلار كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ،
 بىسماركنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشىغا قەتئىي قارشى تۇردى
 ھەمدە گېرمانىيەنىڭ ئالساس ۋە لورىپىنى ئۆزىگە قوشۇۋېلىشىغا
 نارازىلىق بىلدۈردى. ئەمما، لاسالىچىلار ئۇنداق قىلمىدى. پارىژ
 كوممۇنىسى قۇرۇلغاندىن كېيىن، بېبېل قاتارلىقلار پارىژ
 كوممۇنىسىنى ئوچۇق - ئاشكارا قوللاپ، كوممۇنىستىلارنىڭ
 قەھرىمانلىق جاسارىتىنى ماختىدى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا
 كوممۇنىستىلارنىڭ ئاجىز تەرەپلىرىنى ئاشكارا تەنقىد قىلدى. بۇنىڭ
 ئەكسىچە، لاسالىچىلار پارىژ پىرولېتارىيات ئىنقىلابىغا سوغۇق
 مۇئامىلىدە بولدى. شۇڭا، ئېپىزىناخچىلارنىڭ گېرمانىيە
 ئىشچىلار ئارىسىدىكى ئابىرۇيى بارغانسېرى ئاشتى،
 لاسالىچىلارنىڭ بولسا ئۇنداق بولمىدى.

لېكىن، گېرمانىيە بىرلىككە كەلگەندىن كېيىنكى
 ۋەزىيەتنىڭ تەرەققىياتى ئىككى پارتىيەنىڭ بىرلىشىشىنى
 ساقلاشنى بولمايدىغان ئىشقا ئايلاندۇرۇپ قويدى.

پىرۇسىيە - فىرانسىيە ئۇرۇشىدىن كېيىن گېرمانىيە
 ئىشچىلىرىنىڭ ئىش تاشلاش ھەرىكىتى زور دەرىجىدە كۈچەيدى.
 1872 - يىلى يازدا رۇر كان ئىشچىلىرى سەككىز سائەتلىك ئىش
 كۈنى ۋە ئىش ھەققىنى %25 ئۆستۈرۈشنى قولغا كەلتۈرۈش
 ئۈچۈن ئىش تاشلىدى. شۇ يىلى ساكسونىيە كان ئىشچىلىرى
 ھەمدە كېمىنىس، نۇرنبېرگ، لېپىزىگ قاتارلىق جايلاردىكى
 ئىشچىلارمۇ ئىش تاشلىدى، ئەمما بۇ ئىش تاشلاشلارنىڭ
 كۆپىنچىسى قىسمەن رايونلاردا چەكلىنىپ قالدى. ئىش تاشلاش
 ھەرىكىتىنى تېخىمۇ كەڭ رايونلارغا كېڭەيتىش ئۈستىدە ئېلىپ
 بېرىلغان سىناقلار مەغلۇپ بولدى. مەغلۇپ بولۇشتىكى سەۋەب

ئاساسلىقى گېرمانىيە ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ ئىككى مەزھەپكە بۆلۈنۈپ، بىرىنىڭ ئېيزىناخچىلارنىڭ تەسىرى، يەنە بىرىنىڭ لاسسالچىلارنىڭ تەسىرى ئاستىدا قالغانلىقىدىن بولدى. بۇنىڭدىن كىشىلەر ئىككى پارتىيە - گۇرۇھنىڭ بىرلىشىش زۆرۈرلۈكىنى قاتتىق ئېچىنغان ھالدا ھېس قىلدى. ئەمما پارىژ كوممۇناسى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن گېرمانىيە ھۆكۈمرانلىق گۇرۇھى ئىشچىلار رەھبەرلىرى ۋە سوتسىيالىزمچىلارغا غالىبلىق بىلەن زىيانكەشلىك قىلىشقا باشلىدى. بۇنىڭدىن كۆپلىگەن كىشىلەر ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئىتتىپاقلىشىشىنى ۋە ئىككى پارتىيەنىڭ بىرلىشىشىنى ھەرگىز كېچىكتۈرۈشكە بولمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتى. بۇنىڭدىن باشقا، ئېيزىناخچىلارنىڭ ئابروۋى كۈندىن - كۈنگە ئېشىپ بېرىۋاتقان ئەھۋال ئاستىدا ناھايىتى نۇرغۇن لاسسالچىلار ئېيزىناخچىلار تەرەپكە ئۆتتى. بۇ ئەھۋال لاسسالچىلار رەھبەرلىرىنى بىرلىشىش مەسلىسىنى ئويلىشىشقا مەجبۇر قىلدى.

ماركس، ئېنگېلس گېرمانىيە ئىشچىلىرىنىڭ ئىككى پارتىيەنى بىرلىككە كەلتۈرۈش تەلىپىنى قوللىدى، لېكىن ئۇلار بىرلىشىشنى تەشەببۇس قىلغاندا لاسسالچىلارنىڭ ئىدىيەۋى تەشەببۇسىغا مۇرەسسە قىلمىدى.

1875 - يىلى گوتادا ئىككى پارتىيەنى بىرلىككە كەلتۈرۈش قۇرۇلتىيى ئېچىلىپ بىرلىشىش ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى ۋە سوتسىيالىستىك ئىشچىلار پارتىيەسى (1890 - يىلى سوتسىيالى دېموكراتلار پارتىيەسىگە ئۆزگەرتىلگەن) دەپ ئاتالدى. شۇ چاغدا ئېيزىناخچىلاردىن بېيېل ۋە لېبكنېختلار ماركسنىڭ سەمىمىي نەسىھەتى ھەم يوليورۇقلىرىغا پەرۋا قىلماي، كۆپلىگەن مۇھىم پرىنسىپال مەسلىلەردە لاسسالچىلارنىڭ نۇقتىئىنەزەرلىرىگە مۇرەسسە قىلىش پوزىتسىيەسىدە بولدى، بۇ قۇرۇلتاي ماقۇللىغان پروگرامما (يەنى «گوتا پروگراممىسى»)دا روشەن

ئىپادىسىنى تاپتى.

پىروگراممىدا دۆلەت تەلىماتىغا نىسبەتەن خاتا چۈشەنچىدە بولۇپ، دۆلەت ھۆكۈمران سىنىپىنىڭ ھوقۇق قورالى ئەمەس، بەلكى مۇستەقىل، سىنىپتىن تاشقىرى تەشكىلات، ئۇنىڭ قانۇنلىرى بارلىق كىشىلەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ، دەپ قارالدى.

پىروگراممىدا قارىلىشىچە، ئىشچىلار سىنىپى ئۈچۈن ئېيتقاندا، «باشقا بارلىق سىنىپلار ئەكسىيەتچى ئامما» ھېسابلىناتتى.

ماركس «گوتا پىروگراممىسى»نى تەنقىد قىلدى ھەمدە يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا پىرولېتارىيات دىكتاتۇرىسى نەزەرىيەسىنى شەرھىلىدى. ئۇ مېخىزلىق ھالدا مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: «كاپىتالىزم جەمئىيىتى بىلەن كوممۇنىزم جەمئىيىتى ئوتتۇرىسىدا ئالدىنقىسى كېيىنكىسىگە ئايلىنىدىغان بىر ئىنقىلابىي بۇرۇلىش دەۋرى بولىدۇ. بۇ دەۋرگە مۇناسىپ سىياسىي جەھەتتىكى بىر ئۆتكۈنچى دەۋر مۇ بولىدۇ، بۇ دەۋردىكى دۆلەت پەقەت پىرولېتارىياتنىڭ ئىنقىلابىي دىكتاتۇرىسىلا بولىدۇ»^①.

لېكىن، بېبېل ۋە لىبكنېخت «گوتا پىروگراممىسىغا تەنقىد»نىڭ مۇھىم ئەھمىيىتىنى چۈشەنمەي، ماركسنىڭ بۇ تەنقىد ماقالىسىنى يوشۇرۇپ ئېلان قىلىمىدى.

گېرمانىيە سوتسىيالى دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ گوتا پىروگراممىسىدا كۆپلىگەن ماھىيەتلىك خاتا كۆز قاراشلار بولسىمۇ، لېكىن بۇ پارتىيە ماركس، ئېنگېلسلارنىڭ ئۆزۈڭىز يېتەكچىلىك قىلىشى ۋە ئىشچىلارنىڭ تۈرتكىسى ئارقىسىدا توغرا يۆنىلىش بويىچە ئالغا ئىلگىرىلىدى. شۇڭا، بۇ پارتىيە ناھايىتى تېز تەرەققىي قىلىپ، ئۇزاق ئۆتمەيلا كۈچلۈك

① ماركس: «گوتا پىروگراممىسىغا تەنقىد»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، 3 - توم، خەنزۇچە 2 - نەشرى، 314 - بەت.

ئىشچىلار پارتىيەسىگە ئايلاندى. 1877 - يىلى ئەتىيازغا كەلگەندە مەزكۇر پارتىيەنىڭ ئاكتىپ ئەزالىرى 32 مىڭغا يېتىپ، بىر مەركىزىي ئورگان گېزىتى بارلىققا كەلدى. 1877 - يىلى پارلامېنت سايلىمىدا پارتىيە تەخمىنەن 500 مىڭ سايلام بېلىتىگە ئېرىشتى، بېرىلىدا 40% سايلىغۇچىلار سوتسىيالىزىم دېموكراتلار پارتىيەسىگە بېلەت تاشلىدى.

بىسمارك ھۆكۈمىتى ئىشچىلار ھەرىكىتى ۋە سوتسىيالىزىم دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىغا قارىتا «قامچا ۋە شېرىن تورت» سىياسىتىنى يولغا قويدى. ئۇ ئالدى بىلەن بىر قاتار ئىشچىلار ئىجتىمائىي قانۇنلىرىنى ئېلان قىلدى، يەنى 1881 يىلى «يارلانغان، مېيىپ بولغان، ياشانغان، كېسەل ئىشچىلارنىڭ ئىجتىمائىي سۇغۇرتا پروگراممىسى»نى، 1883 - يىلى «ياشانغانلار ۋە مېيىپلار سۇغۇرتا قانۇنى»نى، 1884 - يىلى «تاسادىپىي ئىش ئۈستىدە يارلانغانلار سۇغۇرتا قانۇنى»نى، 1889 - يىلى يەنە «ياشانغانلار ۋە مېيىپلار سۇغۇرتا قانۇنى»نى ئېلان قىلدى. بۇ قانۇنلارنى يولغا قويۇشتىكى سۇغۇرتا خىراجىتىنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمى ئىشچىلاردىن ئېلىندى، ئۈچتىن بىر قىسمىنى خوجايىنلار ئۈستىگە ئالدى. بۇ قانۇنلارنىڭ ئېلان قىلىنىشى بىر جەھەتتىن گېرمانىيە ئىشچىلار سىنىپىنىڭ كۈرەش نەتىجىسى بولسا، يەنە بىر جەھەتتىن ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ ئازغىنە ئىلتىپات ئارقىلىق ئىشچىلار سىنىپىنى ئىنقىلابىي كۈرەش يولىدىن يېنىشقا قىزىقتۇرۇشقا ئۇرۇنغانلىقىدىن بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىن زورلۇق كۈچ بىلەن باستۇرۇش سىياسىتىنى يولغا قويغانلىقىمۇ سەۋەب بولدى. 1878 - يىلى 5 - ئاينىڭ 11 - كۈنى پادىشاھنى قەستلەپ ئۆلتۈرۈش ۋەقەسى يۈز بەردى. بىسمارك بۇنى باھانە قىلىپ، 1878 - يىلى 5 - ئاينىڭ 24 - كۈنى پارلامېنتتا سوتسىيالىزىم دېموكراتلار پارتىيەسىگە قارشى تۇرىدىغان «پەۋقۇلئاددە قانۇن»نى ئوتتۇرىغا قويدى. پارلامېنتنىڭ كۆپ ساندىكى ئەزالىرى بۇ

قانۇنغا قارشى چىقتى، بۇرژۇئازىيە پارلامېنت ئەزالىرى ئىشچىلارنى باستۇرۇشقا قارشى چىقمىسمۇ، لېكىن بۇ قانۇننىڭ ئۆزىنىڭ پارتىيەسىگە تاقابىل تۇرۇشقا تەتبىقلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن بىسمارك گەپ ئاڭلىمايدىغان پارلامېنتنى تارقىتىۋېتىپ، يېڭى سايلام ئۆتكۈزۈشنى جاكارلىدى. ئۇ ھەرخىل ۋاسىتىلەرنى، جۈملىدىن تېررورلۇق ۋاسىتىلىرىنى قوللىنىپ سايلىغۇچىلارنى مۇتەئەسسىپلەرگە بېلەت تاشلاشقا مەجبۇر قىلدى. سايلام نەتىجىسىدە مۇتەئەسسىپلەر يېڭى پارلامېنتتا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى. يېڭى پارلامېنت 1878 - يىلى 10 - ئاينىڭ 19 - كۈنى ئاخىر «پەۋقۇلئاددە قانۇن»نى ماقۇللىدى.

بۇ قانۇننىڭ تولۇق ئىسمى «سوتسىيالى دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ ئامانلىققا خەۋپ يەتكۈزۈشكە ئۇرۇنۇشىنى باستۇرۇش قانۇنى» بولۇپ، «دەسلەپ كۈچكە ئىگە مۇددىتى ئىككى يېرىم يىل» دەپ بەلگىلەندى، ئەمما كېيىن 1890 - يىلى ئەتىيازغىچە كۈچكە ئىگە بولدى. بۇ قانۇنغا ئاساسەن، ھەرقانداق تەشكىلات، گېزىت - ژۇرناللار ھەمدە باشقا باسما بۇيۇملىرى ياكى يىغىلىش، مەسلىھەت، «سوتسىيالى دېموكراتلار پارتىيەسى، سوتسىيالىزم ياكى كوممۇنىزمنىڭ ھازىرقى دۆلەت ۋە جەمئىيەت تۈزۈمىنى ئاغدۇرۇپ ئامانلىققا خەۋپ يەتكۈزۈشىنى، بولۇپمۇ ئاھالىلەرنىڭ ئىناقلىقىغا بۇزغۇنچىلىق قىلىش شەكلىدە ئىپادىلەنگەن ھەرىكەتلەر»نىڭ ھەممىسى چەكلەندى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بۇ تەشكىلاتلارنىڭ ھەرقانداق قوللىغۇچىلىرى قاتتىق جازالاندى. شۇنداق قىلىپ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ بارلىق ئەركىن ھوقۇقى ئېلىپ تاشلاندى. زور تۈركۈمدىكى پارتىيە ئەزالىرى قولغا ئېلىندى ياكى سۈرگۈن قىلىندى، پەقەت مەزكۇر قانۇن ئېلان قىلىنىپ ئىككى ئاي ئىچىدىلا سوتسىيالى دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ 521 ئەزاسى قولغا ئېلىنىپ تۈرمىگە تاشلاندى. بىر مەزگىل پارتىيەنىڭ

رەھبەرلىرى ۋە تەشكىلاتلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ئۈزۈلۈپ، پارتىيە تەشكىلاتلىرى يىمىرىلىش گىردابىغا چۈشۈپ قالدى.

پارتىيەنىڭ رەھبەرلىرى بېيېل بىلەن لىبىكنېخت بىسماركنىڭ ئومۇميۈزلۈك ھۇجۇمى ئاستىدا ساراسمىگە چۈشۈپ قالدى، ھەتتا ئۇلار پارتىيەنى تارقىتىۋېتىشنى جاكارلىدى. ماركس، ئېنگېلسلار بېيېل قاتارلىقلارنىڭ مەيدانىنى قاتتىق تەنقىدلەپ، بۇ خاتا قارارىنى قايتۇرۇۋېلىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇلار قانۇنسىز ھەرىكەت بىلەن قانۇنلۇق ھەرىكەتنى بىرلەشتۈرۈش كېرەكلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ماركس، ئېنگېلسنىڭ تەسىرى ھەمدە پارتىيە ئەزالىرى، ئاممىنىڭ بېسىمى ئاستىدا، بېيېل ۋە لىبىكنېختلار خاتالىقىنى قەدەممۇ قەدەم تۈزەتتى. 1880 - يىلى 8 - ئاينىڭ 21 - كۈنى شىۋېتسارىيەنىڭ سىۋىرخ شەھىرى ئەتراپىدا بىر قېتىملىق پارتىيە قۇرۇلتىيى ئۆتكۈزۈلۈپ، قانۇنسىز ۋە قانۇنلۇق ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ھەرىكەت قىلىش توغرىسىدا قارار ماقۇللاندى. ئاممىغا رەھبەرلىك قىلىش ھەمدە ئامما بىلەن ئالاقە باغلاش ئۈچۈن بېيېل قاتارلىقلار ئۇزاق ئۆتمەي يەر ئاستى گېزىتى «سوتسىيال دېموكراتلار گېزىتى»نى تەسىس قىلدى، بۇ گېزىت چەت ئەلدە نەشر قىلىندى ۋە دۆلەت ئىچىگە مەخپىي ئەكىلىپ تارقىتىلدى. كېيىنكى چاغلارغا كەلگەندە بىر قىسمى دۆلەت ئىچىدە بېسىلدى. بۇ گېزىت 80 - يىللىرى 12 پارچە تارقىتىلىپ، يەر ئاستى پارتىيە تەشكىلاتلىرىنى مۇستەھكەملەش، ئىشچىلارنىڭ ئېڭىنى ئويغىتىش ھەمدە پارتىيەنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئاغىچىلىق ئىدىيەۋى ئېقىمغا قارشى كۈرەشتە مۇھىم تۆھپە قوشتى.

پارتىيە «پەۋقۇلئاددە قانۇن» مەزگىلىدە تۆۋەندىكى ئىككى تۈرلۈك خىزمەتنى يولغا قويدى ھەمدە ناھايىتى چوڭ نەتىجىلەرگە ئېرىشتى:

بىرىنچى، پارلامېنت سايلىمىغا ئاكتىپ قاتنىشىش. شۇ

چاغدا پارتىيەنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ھەمدە پائالىيەتلىرى چەكلىنىشكە ئۇچرىغان بولسىمۇ، لېكىن پارتىيە ئەزالىرى ۋە ئىشچىلار سايلام ھوقۇقىدىن بەھرىمەن بولدى، شۇڭا ئۇلار سايلامغا ئاكتىپ قاتناشتى. پارتىيە سايلامدا بارغانسېرى چوڭ نەتىجىلەرگە ئېرىشتى، يەنى 1881 - يىلى 312 مىڭ بېلەتكە ئېرىشكەن بولسا، 1884 - يىلى كۆپىيىپ 549 مىڭ 990 بېلەتكە يەتتى، 1890 - يىلى بىراقلا 1 مىليون 427 مىڭ 298 بېلەتكە كۆپەيدى ۋە پارلامېنتتا 35 ئورۇنغا ئىگە بولدى.

ئىككىنچى، ئىش تاشلاشقا رەھبەرلىك قىلدى ۋە ئۇنى تەشكىللىدى. 1889 - يىلى 5 - ئايدا پارتىيە رۇر رايونىدا بىر قېتىملىق مىسلى كۆرۈلمىگەن ئىش تاشلاش كۈرىشىگە رەھبەرلىك قىلدى، تەخمىنەن 100 مىڭ ئادەم ئىش تاشلىدى، كۈرەشنىڭ مەقسىتى مەككىز مائەتلىك ئىش تۈزۈمىنى قولغا كەلتۈرۈش ئىدى.

«پەۋقۇلئاددە قانۇن» نىڭ يولغا قويۇلۇشى نەتىجىسىدە سوتسىيالىستىك دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ كۈچى ئاجىزلىشىش بۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە تېخىمۇ قۇدرەت تاپتى. شۇڭا، 1990 - يىلى 1 - ئاينىڭ 24 - كۈنى پارلامېنتنىڭ زور كۆپچىلىك ئەزالىرى بىسمارك ئوتتۇرىغا قويغان «پەۋقۇلئاددە قانۇن» نى داۋاملاشتۇرۇش توغرىسىدىكى تەكلىپ لايىھەسىنى رەت قىلدى. بۇ بىسمارك ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئەجەللىك مەغلۇبىيەت ئىدى. پادىشاھ ۋىلىلم II (1888 - يىلى تەختكە چىققان) بۇرۇنلا بىسماركنىڭ سىياسىتىگە^① نارازى ئىدى، شۇڭا ئۇ بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ بىسماركنى خىزمىتىدىن ئىستېپا بېرىشكە مەجبۇرلاپ پەرمان چۈشۈردى.

① بىسماركنىڭ «چوڭ قۇرۇقلۇق سىياسىتى» گېرمانىيەنى چەت ئەلدىكى مۇس-ئەملىكلەرنى تالىشىش كۈرىشىدە ياۋروپادىكى باشقا دۆلەتلەردىن ئارقىدا قالدۇردى، شۇڭا پادىشاھ نارازى بولدى.

لېكىن، «پەۋقۇلئاددە قانۇن» بىكار قىلىنىپ، پارتىيە قانۇنلۇق ئورۇنغا ئىگە بولغاندىن كېيىن پارتىيەنىڭ ئىچىدە ئىسلاھاتچىلىق خاھىشى كۈچىيىپ قالدى. بۇ پارتىيەنىڭ «ئېرفۇرت پروگراممىسى»دا تولۇق ئىپادىلەندى.

1891 - يىلى ئېرفۇرتتا پارتىيە قۇرۇلتىيى چاقىرىلدى. قۇرۇلتايدا يېڭى پروگرامما، يەنى «ئېرفۇرت پروگراممىسى» ماقۇللاندى. بۇ پروگرامما «گوتا پروگراممىسى»غا قارىغاندا خېلى ئىلغار ئىدى. پروگراممىدا كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتى جەزمەن سىنىپىي كۈرەشنى ئۆتكۈرلەشتۈرۈۋېتىدىغانلىقى، پرولېتارىيات بىلەن بۇرژۇئازىيە ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش سوتسىيالىستىك جەمئىيەتنىڭ كاپىتالىزم جەمئىيەتىنىڭ ئورنىنى ئىگىلەيدىغان نەتىجە بىلەن ئاخىرلىشىدىغانلىقى شەرھىلەپ ئۆتۈلدى. پروگراممىدا يەنە سەككىز سائەتلىك ئىش تۈزۈمى، ئۇيۇشۇش ئەركىنلىكى ۋە ئىش تاشلاش ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرىشىنىڭ مۇقەررەرلىكى ئوتتۇرىغا قويۇلدى. لېكىن، پروگراممىدا ئاغمىچىلىققا قورقۇنچاقلىق بىلەن يول قويۇلدى: بىرىنچى، پروگراممىدا «تىنچ يول بىلەن سوتسىيالىزم قۇرۇش»نى تەشەببۇس قىلىندى؛ ئىككىنچى، يېرىم مۇستەبىتلىك پادىشاھلىق سىياسىي تۈزۈلمىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش ۋە دېموكراتىك جۇمھۇرىيەت قۇرۇش تەلىپى ئوتتۇرىغا قويۇلمىدى.

ئېنگېلس «ئېرفۇرت پروگراممىسى»نى كەسكىن تەنقىد قىلىپ، پارتىيەنىڭ رەھبىرى «پەۋقۇلئاددە قانۇن»نىڭ ئەسلىگە كېلىشىدىن قورققاچقا، پروگراممىدا سوتسىيالىستىك ئىنقىلابنىڭ ۋەزىپىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇش بۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا دېموكراتىك جۇمھۇرىيەت قۇرۇش تەلىپىنىمۇ ئوتتۇرىغا قويۇشقا جۈرئەت قىلالىمىدى، دەپ كۆرسەتتى. ئۇ مۇنداق دەپ يازدى: «كۆز ئالدىدىكى ۋاقىتلىق مەنپەئەتنى دەپ، تۈپ چوڭ

ئىشنى ئەستىن چىقىرىپ قويۇش، بىردەملىك مۇۋەپپەقىيەتتەلا دەپ، ئاقىۋەت بىلەن كارى بولماسلىق، ھەرىكەتنىڭ ھازىرقىسىنى دەپ، ھەرىكەتنىڭ كەلگۈسىنى قۇربان قىلىش... بۇ ئاغمىچىلىق، تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا ئاغمىچىلىق»^①

4. بېرىشتىن رېۋىزىيە

«ئېرفۇرت پروگراممىسى» ئېنگېلسنىڭ تەقدىدگە ئۇچرىغان بولسىمۇ، لېكىن پارتىيە ئىچىدىكى ئىسلاھاتچىلىق، ئوڭچىل ئاغمىچىلىق كۈچلىرى ئاجىزلىشىش بۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە بارغانسېرى كۈچەيدى، بۇنىڭدا ئۆزىنىڭ دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشى بار ئىدى.

بىرىنچى، مونوپول كاپىتال شەكىللەنگەندىن كېيىن مونوپول كاپىتالىستلار تاپقان يۇقىرى پايدا ئۇلارنى بىر قىسىم ئىشچىلارنى - مەلىكىلىك ئىشچىلارنى سېتىۋېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىپ، بىر بۆلۈك ئىمتىيازلىق ئىشچىلارنى بارلىققا كەلتۈردى. بۇ ئىشچىلارنىڭ تۇرمۇشى بىرقەدەر باياشات بولغاچقا، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەھۋالىدىن رازى بولۇپ ئىنقىلابىي روھىنى يوقىتىپ قويدى. ئىككىنچى، سوتسىيالىستىك دېموكراتىيە پارتىيەسىدىكىلەر سايلامدا غەلبە قىلىپ، پارلامېنت كۈرىشىنىڭ رولىنى ھەددىدىن زىيادە يۇقىرى مۆلچەرلىدى، شۇنىڭ بىلەن ئىنقىلابىي كۈرەش ھەمدە زورلۇق كۈچ بىلەن قىلىنىدىغان ئىنقىلابنىڭ ئەھمىيىتىگە سەل قارىدى.

90 - يىللىرى گېرمانىيە ئوڭچىل ئاغمىچىلىرى ماركسىزمنىڭ «تۈزەتكۈچىسى» قىياپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقتى،

① ئېنگېلس: «سوتسىيالىستىك دېموكراتىيە پارتىيەسىنىڭ 1891 - يىلىدىكى پروگراممىسىغا لايىھەسىگە تەقدىد»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، 22 - توم، خەن. زۇچە نەشرى، 274 - بەت.

رېۋىزىيە ئىنسىمىنىڭ ئەمەلىيەتتە ئاۋىستىرالىيەنىڭ بىر خىل ئىپادىلىنىش شەكلى ئىدى. 90 - يىللارغا كەلگەندە ماركسىزم ئىشچىلار ھەرىكىتىدىكى باشقا بارلىق ئىدىيە سىستېمىلىرى ئۈستىدىن غالىب كەلدى. بۇ ھال ماركسىزم دۈشمەنلىرى ماركسىزم تۈپتىن كىيىپ ماركسىزمغا قارشى چىقىشقا مەجبۇر قىلدى.

گېرمانىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتىلار پارتىيەسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى رېۋىزىيە ئىنسىمىنىڭ ئاساس سالغۇچى ئېدۋارد بېرنشتەين (1850 ~ 1932) ئىدى. ئۇ گېرمانىيەدىكى يەھۇدىي ئىشچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. دەسلەپكى چاغلاردا رادىكال دېموكراتىزىمچى ئىدى، 1878 - يىلىدىن كېيىن ئىنقىلابىي دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ ئادىمىگە ئايلاندى. 1878 - يىلى «يەھۇدىي قانۇن» ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، ئوڭچىل ئاۋىستىرالىيەنىڭ «سېۋىخ ئۈچ كىشىلىك ئۆمىكى»گە قاتناشتى، لېكىن ئېنگېلسنىڭ تەنقىدىگە ئۇچرىغاندىن كېيىن دەرھال ئۆزگەردى. 1881 - يىلىدىن 1890 - يىلىغىچە «سوتسىيالىستىك دېموكراتلار گېزىتى»نىڭ مۇھەررىرى بولۇپ ئىشلىدى، مۇشۇ ئون يىل ئىچىدە ئۇنىڭ مەيدانى ئاساسىي جەھەتتىن توغرا بولغان، ئېنگېلسمۇ ئۇنى ماختىغانىدى. ئۇ «سوتسىيالىستىك دېموكراتلار گېزىتى» ئارقىلىق بىسماركنىڭ ئەكسىيەتچىلىك ئىككى قولىنىڭ سىياسىتىنى ئېچىپ تاشلىدى ھەمدە بۇ سىياسەتنى نەزەرىيەۋى ئاساس بىلەن تەمىن ئەتكەن دۆلەت سوتسىيالىزىمىنى تەنقىد قىلدى. ئىلمىي سوتسىيالىزىم نەزەرىيەسىنى شەرھىلەپ، پارتىيە ئىچىدىكى قېپقالغان لاسالىچىلىق ئىدىيەسىنى تەنقىد قىلدى. پارتىيەنىڭ ئىنقىلابىي تەكلىپىدا چىڭ تۇرۇپ، پارلامېنتتىكى پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئوڭچىل ئاۋىستىرالىيەلەر بىلەن كۈرەش قىلدى. 1890 - يىلىدىن كېيىن ئۇ فابىيانچىلار ۋە بۇرژۇئازىيە ئىقتىسادشۇناسلىقىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ،

ماركسىزىمنىڭ تۈپكى پرىنسىپىدىن گۇمانلىشىپ،
«سوتسىيالىزىمغا تىنچ ئۆسۈپ كىرىش»نى تەرغىب قىلدى. 1896 -
يىلىدىن 1914 - يىلىغىچە بولغان مەزگىل ئۇنىڭ ئوچۇق -
ئاشكارا رېۋىزىئونىزىمچى سۈپىتىدە ئەڭ جانلىنىپ كەتكەن
مەزگىلى ھېسابلىنىدۇ. ئۇ 1899 - يىلى يەنە «سوتسىيالىزىمنىڭ
ئالدىنقى شەرتى ۋە سوتسىيالى دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ
ۋەزىپىسى» ناملىق كىتابىنى ئېلان قىلىپ، ئۆزىنىڭ
رېۋىزىئونىزىمچىلىق «نۇقتىئىنەزەر»لىرىنى ئومۇميۈزلۈك بايان
قىلدى، شۇنىڭدەك ماركسىزىمنىڭ «ۋاقتى ئۆتۈپ كەتتى»،
«كونىراپ قالدى» دەپ، «تۈزىتىش» كىرگۈزۈش دەۋاسىنى
قوزغىدى، «رېۋىزىئونىزىم» (تۈزەتمىچىلىك) دېگەن سۆز مانا
مۇشۇنىڭدىن كېلىپ چىققان. ئۇنىڭ رېۋىزىئونىزىمنىڭ
ئاساسلىق نۇقتىئىنەزەرلىرى تۆۋەندىكىچە:

بىرىنچى، سىياسىي ئىقتىسادشۇناسلىق جەھەتتە، ئۇ
مەلىكىلىك ئىشچىلارنىڭ ئەمەلىي ئىش ھەققىنىڭ ئۆسۈشىگە
ئاساسەن، ئىشچىلار ئاممىسىنىڭ نامراتلىشىشىدىن ئىبارەت
ئەمەلىيەتنى ئىنكار قىلىدۇ، شۇڭا ئۇ بۇرژۇئازىيە بىلەن
پىرولېتارىياتنىڭ بارغانسېرى يېقىنلىشىشى، بارغانسېرى
«ئوخشىشىپ كېتىشى» بىلەن سىنىپىي كۈرەش ئۆز ئاساسىنى
يوقىتىدۇ، دەپ قارايدۇ.

ئىككىنچى، ئۇ پىرولېتارىيات ئىنقىلابىغا قارشى تۇرىدۇ.
ئۇنىڭ ئوتتۇرىغا قويغان سەۋەبى: (1) «قاتتىق تەبىقە تۈزۈمىدىن
ئىبارەت فېئوداللىق تۈزۈم مەيلى قانداقلا جايدا بولسۇن، ئۇنى
زورلۇق كۈچ بىلەن بۇزۇپ تاشلاش كېرەك. يېقىنقى زامان
جەمئىيىتىنىڭ ھەرخىل ئەركىنلىك تۈزۈملىرىنىڭ
ئېلاستىكىلىق ئىقتىدارى، ئۆزگىرىش ئىقتىدارى ۋە يېڭىلىنىش
ئىقتىدارىدىن ئىبارەت بۇ تەرىپى فېئوداللىق دەۋرنىڭ تۈزۈمى
بىلەن ھەرگىز ئوخشىمايدۇ. شۇڭا، بۇ تۈزۈملەرنى بۇزۇش
ئەمەس، بەلكى داۋاملىق يېڭىلاپ تۇرۇش كېرەك.» (2) بۇرژۇئازىيە

دۆلەتلىرى بۇرژۇئازىيەنىڭ پىرولېتارىياتى ئېزىشىدىكى زورلۇق كۈچ ماشىنىسى ئەمەس. ئۇ: «گېرمانىيە يولغا قويغان ئومۇمىي سايلام تۈزۈمىدە دېموكراتىيە ئەمەلىيەتتە سىنىپنى يوقىتالمىغان بولسىمۇ، لېكىن پىرىنسىپ جەھەتتە سىنىپىي ھۆكۈمرانلىقنىڭ يوقالغانلىقىدىن دېرەك بەردى.» ئومۇمىي سايلام تۈزۈمىنى ئىشقا ئاشۇرۇش پارلامېنت تۈزۈمىنىڭ دېموكراتىيەسىدىن دېرەك بېرىدۇ، سوتسىيالىزىم دېموكراتىيەلەر پارتىيەسى «ئومۇمىي سايلام ھوقۇقى ۋە دېموكراتىيەنى ئاساس قىلىش» ئارقىلىق زور كۆپ ساندىكى سايلام بېلىتىگە ئېرىشىپ، پارلامېنتتا كۆپ سانلىقنى ئىگىلىسە، شۇ چاغدىلا سوتسىيالىزىمغا تىنچ يول بىلەن ئۆتكىلى بولىدۇ، دەيدۇ. (3) ھەربىي تېخنىكا كۈنساين يېڭىلىنىپ، خەلق قوراللىق كۈرىشى ۋۇجۇدقا چىقمايدىغان نەرسە بولۇپ قالىدۇ. ئۇ: «بىر دەۋر ئىلگىرى خەلق ئاممىسىنىڭ ئۆز ھوقۇقىنى قوغداشتىكى ئاخىرقى ۋاسىتىسى كىچىك تۈسۈكى جېڭى ئىدى. بۇ ۋاسىتە ھازىرقى زامان شەھەر قۇرۇلۇشى ۋە زامانىۋى مىللىتىق، زەمبىرەك تېخنىكىسى ئالدىدا ئۆز رولىنى يوقاتتى» دەيدۇ.

ئۈچىنچى، ئۇ پىرولېتارىيات دىكتاتورىسىغا قارشى تۇرۇپ، پىرولېتارىيات دىكتاتورىسى دېگەن «بۇ ئاتالغۇ ھازىر پۈتۈنلەي دەۋرنىڭ ئارقىدا قالدى» دەپ قارايدۇ ۋە مەيلى ئىقتىسادىي تەرەققىيات ياكى بىلىم سەۋىيەسىدىن ئېيتقاندا، پىرولېتارىيات «ئۆز ئالدىغا ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزەلمەيدۇ»، ئەگەر پىرولېتارىيات بۇرۇنلا ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغان بولسا، پىرولېتارىيات دىكتاتورىسى «كۈلۈپتىكى ئاتىق ۋە يازغۇچىنىڭ دىكتاتورىسىدىن بېشارەت بېرەتتى» دەپ كېسىپ ئېيتىدۇ.

تۆتىنچى، ئۇ ئەمەلىيەتتە سوتسىيالىزىمغا قارشى تۇرىدۇ، ئەمما بەزى چاغدا ئېغىزىدا سوتسىيالىزىمنى ھىمايە قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. ئۇ: سوتسىيالىزىم پەقەت «ئېتىكا جەھەتتىكى، غايە، كىشىلەر ئەمەلگە ئاشۇرالمىدىغان قۇرۇق خىيال» دەيدۇ. شۇڭا، ئۇ پىرولېتارىياتنىڭ سوتسىيالىزىم ئۈچۈن

كۈرەش قىلىدىغان بۇ ئۇلۇغ نىشانغا ئىنكار قىلىش پوزىتسىيەسىدە بولىدۇ. ئۇ: «ئەڭ ئاخىرقى مەقسەت ھېچنەمە ھېسابلانمايدۇ، ھەرىكەت بارلىقىمىز» دەيدۇ. ئۇنىڭ بۇ سۆزى ئىشچىلار كۆز ئالدىدىكى مەنپەئەتى ئۈچۈنلا ئىقتىسادىي كۈرەش قىلىپ، كاپىتالىزم تۈزۈمى ئاستىدا ئازراق ئىسلاھاتنى قولغا كەلتۈرىدۇ، ئاخىرقى سوتسىيالىزم نىشانى تۇتۇرۇقسىز نەرسە، ئۇنىڭغا ئىنتىلىشكە بولمايدۇ، دېگەنلىكتۇر.

بەشىنچى، ئۇ تاشقى سىياسەت جەھەتتە گېرمانىيە ئىمپېرىيەسىنىڭ مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتىنى قوللاپ - قۇۋۋەتلەيدۇ. ئۇ: «گېرمانىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتىلار پارتىيەسى گېرمانىيە ئىمپېرىيەسىنىڭ مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتىگە ھەرگىز ئەندىشە ۋە تەشۋىشتە بولۇشنىڭ ھاجىتى يوق»، «دەسلىپدىلا ئېرىشكەن مۇستەملىكىنى ئىچ - ئىچىدىن يامان كۆرۈش كېرەك، دەيدىغان ئىش مەۋجۇت ئەمەس» دەيدۇ. ئۇنىڭ قارىشىچە، مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتى ئارقىدا قالغان دۆلەتلەرگە ياردەم بېرىدۇ. ئۇ يەنە: «ياۋروپالىقلار ئىشغال قىلغان ئىسسىق بەلباغ دۆلەتلىرىنىڭ يەرلىك خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشىدىكى شاد - خۇراملىقىغا توسقۇنلۇق قىلىشى ناتايىن» دەيدۇ.

ئالتىنچى، ئۇ پەلسەپە جەھەتتە ماركسىزمنىڭ دىيالىكتىكىسىغا قارشى تۇرۇپ، جەمئىيەت قەدەممۇ قەدەم ئاستا تەرەققىي قىلىدۇ، ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىش مۇمكىن ئەمەس، دەپ قارايدۇ. ئۇ: «مەن قەتئىي ئىشىنىمەنكى، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تەرەققىي قىلىش مۇھىم مەزگىلىدە ئۇچقاندەك ئىلگىرىلەش بولمايدۇ» دەيدۇ.

قىسقىسى، بېرنشتېيننىڭ رېۋىزىئونىزمى سېپى ئۆزىدىن ماركسىزمغا قارشى بولغان، ئىشچىلار ھەرىكىتىگە ئوغرىلىقچە يۆتكەپ كېلىنگەن بۇرژۇئازىيە ئىدىيە سىستېمىسى ئىدى. بېرنشتېيننىڭ رېۋىزىئونىزمى ئىشچىلار ھەرىكىتىدە ئىنتايىن يامان رول ئوينىدى، چۈنكى ئۇ ماركسىزم تونىغا ئورنىتىۋېلىپ

ماركسىزمغا قارشى تۇردى. بۇرژۇئاز ئائىلە: بېرنشتېين ماركسىزمى «ناھايتى ياخشى، تولىمۇ جايىدا تەنقىد قىلدى، ئەڭ مۇھىمى بۇ ئۇنىڭ تەنقىدى ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر بىز تەنقىد قىلغان بولساق، ئۇ چاغدا «دۈشمەن»نىڭ تەنقىدى بولۇپ قالاتتى، ئەگەر بۇ ئۇنىڭ تەنقىدى بولسا، ئۇنداقتا «يولداش»نىڭ تەنقىدى دېگەن گەپ» دەپ يازىدۇ. شۇڭا، بۇرژۇئازىيە بېرنشتېينى ئالەمنىڭ نىجاتكارى سۈپىتىدە قارشى ئالدى ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى كۈچىنىڭ بارىچە تونۇشتۇردى.

5. گېرمانىيە جاھانگىرلىكى

19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرى گېرمانىيەدە مونوپول تەشكىلاتلار بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. 90 - يىللىرىغا كەلگەندە مونوپول تەشكىلاتلار ئىقتىسادىي ھاياتىدا ھۆكۈمرانلىق ئورۇنىنى ئىگىلىدى. 1896 - يىلى 250 كارتېل بار ئىدى، 1900 - يىلى 300 گە، 1905 - يىلى 385 كە كۆپەيدى، 1911 - يىلىغا كەلگەندە 550 دىن 600 كە كۆپەيدى. كۆمۈر، تۆمۈر ئىشلەپچىقىرىشنى ئاساسىي جەھەتتىن ئون نەچچە مالىيە ماگناتى كونترول قىلىۋالدى. رېين - ۋىستفالىيە كۆمۈر سانائەت ئورنى سىندىگا 1898 ~ 1903 - يىللىرىغىچە 100 دىن ئوشۇق كۆمۈرچىلىك كارخانىسىنى يۇتۇۋالدى ۋە 1910 - يىلىغا كەلگەندە رۇردا ئىشلەپچىقىرىلغان كۆمۈر مىقدارىنىڭ %94.5 نى كونترول قىلىۋالدى. كىرۇپ شىركىتى ھەربىي قورال - ياراغ ئىشلەپچىقىرىشنى مونوپول قىلىۋالدى. ئېلېكتىر سانائىتى ئېلېكتىر باش شىركىتى ۋە سېمىنسى - كونسېرننىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتتى. 1908 - يىلى خىمىيە سانائىتى ئاساسىي جەھەتتىن ئىككى چوڭ كونسېرن گۇرۇھىنىڭ قولىغا ئۆتتى، كېيىنكى چاغلارغا كەلگەندە خىمىيە سانائىتى ئەڭ كۈچلۈك مونوپول تەشكىلاتى ئى. گ. فاربېن كونسېرنىغا ئايلاندى. ھامبۇرگ -

ئامېرىكا قىتئەسى پوچتا كېمىسى شىركىتى ۋە شىمالىي گېرمانىيە پاراخوت شىركىتى پۈتكۈل گېرمانىيەنىڭ سۇ ترانسپورتىنى كونترول قىلىۋالدى. 1900 - يىلى گېرمانىيەدە ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ 3 مىليون كىچىك كارخانا قۇرۇلدى، لېكىن بىرقانچە مىڭ چوڭ كارخانا 40% تىن ئارتۇق ئىشچىنى، 75% تىن ئارتۇق پار ئات كۈچىنى، 80% تىن ئوشۇق ئېلېكتىر ئېنېرگىيەسىنى ئىدارە قىلاتتى. ئىنتايىن ئاز ساندىكى مونوپول ماگناتلار گېرمانىيە سانائىتىنىڭ 80% تىن كۆپرەكىنى كونترول قىلىۋالغانىدى.

بانكا كاپىتالىمۇ تېز يىغىلدى ۋە سانائەت كاپىتالى بىلەن بىرلەشتى. 1909 - يىلى بېرلىندىكى توققۇز چوڭ بانكا پۈتكۈل گېرمانىيە بانكا كاپىتالىنىڭ 83% نى تۈپلىدى. گېرمانىيەدىكى بىر بانكىنىڭ كاپىتالى 3 مىليارد مارك بولۇپ، 200 كارخانىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋالدى. بانكا ئاددىي بىر ۋاستىچىدىن بىراقلا ئىقتىدارلىق مونوپولچىغا ئايلاندى. چوڭ بانكىلار بىلەن سانائەت كارخانىلىرى زىچ بىرلىشىپ پۇل مۇئامىلە دوكانىغا ئايلاندى. بېرلىندىكى ئالتە چوڭ بانكىنىڭ دېرىكتورى 344 سانائەت كارخانىسىنىڭ مۇدىرلىقىنى قوشۇمچە ئۆتىدى، بۇ ئالتە بانكىنىڭ مۇدىرىيىتى يەنىلا باشقا 407 كارخانىنىڭ نازارەتچىلىكىنى قىلدى، بۇ 751 كارخانا ئىچىدىكى 515 چوڭ سانائەتچى بىرلا ۋاقىتتا بۇ ئالتە چوڭ بانكىنىڭ مۇدىرى ۋە نازارەتچىسى ئىدى. گېرمانىيەنىڭ خەلق ئىگىلىكى ئەمەلىيەتتە 300 ئادەمنىڭ قولىدا بولۇپ، ئۇلار ئۆزلىرىنى گېرمانىيەنىڭ «روھانىيلار ئۇيۇشمىسى» دەپ ئاتايتتى.

كاپىتالىنى سىرتقا چىقىرىش ئالاھىدە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى، بۇ جەھەتتە گېرمانىيە ئەنگىلىيە ۋە فىرانسىيەگە يەتمىسىمۇ، لېكىن 1914 - يىلى گېرمانىيەنىڭ سىرتقا چىقارغان كاپىتالى 44 مىليارد فىرانكقا يەتتى، گېرمانىيەنىڭ ياش سانائىتى دۇنيا بازىرىنى بۆلۈشۈش كۈرىشىگە ئارىلاشتى.

مەسىلەن، گېرمانىيەنىڭ ئېلېكتىر باش شىركىتى 1907 - يىلى ئامېرىكىنىڭ ئاممىباب ئېلېكتىر شىركىتى بىلەن بازارنى بۆلۈشۈش كېلىشىمى تۈزۈپ، ئېلېكتىر باش شىركىتى ياۋروپانى، ئاممىباب ئېلېكتىر شىركىتى ئامېرىكا قىتئەسىنى بۆلۈشۈۋالدى. 1903 - يىلى گېرمانىيەنىڭ كارتېل سۇ ترانسپورتى بىلەن ئەنگلىيە - ئامېرىكىنىڭ ترۇست سۇ ترانسپورتى پائالىيەت دائىرىسىنى بۆلۈشۈش شەرتنامىسى ئىمزالىدى. شۇڭا، گېرمانىيە 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا جاھانگىرلىك باسقۇچىغا رەسمىي قەدەم قويدى.

گېرمانىيە جاھانگىرلىكىنىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكى يۈنكېر بۇرژۇئازىيە خاراكتېرىنى ئالغانىدى. بۇ ئۇنىڭ ھاكىمىيەت خاراكتېرى ۋە ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنىڭ ئالاھىدىلىكى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن. گېرمانىيە ئىمپېرىيەسى ئەمەلىيەتتە چوڭ پىرۇسسىيە بولۇپ، يۈنكېر سىنىپى ھاكىمىيەتنى ئىلگىگە ئېلىۋالغان، ھۆكۈمەتنىڭ مۇھىم ئورنىنى ئىگىلىۋالغانىدى، گېرمانىيە بۇرژۇئازىيەسى ئۆز ئالدىغا ھاكىمىيەت تۇتالمىغانىدى، بۇنداق ئەھۋال جاھانگىرلىك مەزگىلىدە مەۋجۇت ئىدى. ئىقتىسادىي جەھەتتە يۈنكېر كۆپ قىسىم يەرنى ئىگىلىگەن بولغاچقا، كاپىتالىستىك ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللىناتتى، ئۇلارنىڭ ئىقتىسادىي مەنپەئەتى بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتى بىلەن زىچ باغلانغان بولۇپ، گېرمانىيە خەلق ئىگىلىكىدە مۇھىم ئورۇننى تۇتاتتى. جاھانگىرلىك مەزگىلىدە، يۈنكېر بىلەن بۇرژۇئازىيە بارغانسېرى بىرلىشىپ كەتتى. يۈنكېر چوڭ پومېشچىكلار مونوپول سانائەت كارخانىلىرى ۋە بانكا ساھەسىگە كۆپلەپ كىردى، مەسىلەن، يۈنكېر شافۇگېچى جەمەتى سىلېسىيەدە نۇرغۇن يەر مۈلكىگە ئىگە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى تاش، كۆمۈر قېزىشقا قاتنىشىپ، بۇ ئىشتا ھەل قىلغۇچ رول ئوينىدى. مونوپول كاپىتالىستلار يەر مۈلكىنى سېتىۋېلىپ، ئاقسۆڭەكلەر قاتارىغا قىستىلىپ

كىرىشكە ئۇرۇنۇپ، كىرۇپ جەمەتى گىراف كىرۇپ فون پولۇن خارباخ گىراف جەمەتى بولدى. شۇنىڭ بىلەن يۈنكېر سىنىپى پۈتكۈل گېرمانىيەنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىغا ئۆزىنىڭ تامغىسىنى باشتى. يېرىم مۇستەبىتلىك ھۆكۈمران شەكلى ۋە فېئوداللىق ئىدىئولوگىيەسى ساقلىنىپ قېلىپ، پىرۇسسىيە مىلتاتىزىم روھى ھەرقايسى سىياسىي ساھەرلەرگە سىڭىپ كىرىپ، گېرمانىيە مونوپول بۇرژۇئازىيەسىنىڭ تالان - تاراج قىلىشى ۋە كېڭەيمىچىلىق ئارزۇسى بىلەن بىرلىشىپ، گېرمانىيە مونوپول ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ۋەھشىيلىكىگە كۈچلۈك ھەربىي تۈس قوشتى. شۇڭا، لېنىن گېرمانىيە جاھانگىرلىكى زامانىۋىلاشقان چوڭ كاپىتالىستىك تېخنىكا ئىگە ۋە يۈكسەك دەرىجىدە تەشكىللەنگەن «يۈنكېر بۇرژۇئازىيە جاھانگىرلىكىدۇر» دەپ كۆرسەتتى.

گېرمانىيە جاھانگىرلىكىنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى ۋەكىلى پادىشاھ ۋىلھېلم II ۋە 1900 ~ 1909 - يىللىرىغىچە گېرمانىيەنىڭ باش ۋەزىرى بولغان بىلوف ئىدى. ئۇلار ئىچكى جەھەتتە ئەمگەكچى خەلقنى ئېزىشنى كۈچەيتىپ ئىشچىلار ھەرىكىتىنى باستۇردى، سىرتقا قارىتا ياۋروپا ۋە دۇنياغا خوجا بولۇش سىياسىتىنى يولغا قويۇپ، دۇنيانى قايتىدىن بۆلۈشۈۋېلىش ئۇرۇشىغا تەييارلىق قىلدى.

«پەۋقۇلئاددە قانۇن» بىكار قىلىنىپ بىرقانچە يىل ئۆتمەيلا، ھۆكۈمران سىنىپ يەنە تېررورلۇق ھۆكۈمرانلىقىنى قوللىنىشقا باشلىدى. 1894 - يىلى مونوپول كاپىتالىست شىتورم پارلامېنتتا سوتسىيالىستىك دېموكراتلار پارتىيەسى بىلەن ئىشچىلار ھەرىكىتىگە قورقۇنچلۇق قانۇن لايىھەسىنى ئوچۇق - ئاشكارا ئوتتۇرىغا قويدى. 1896 - يىلى ساكسونىيە ئىشتاتى ئومۇمىي سايلامنى ئەمەلدىن قالدۇردى. ئىشچىلارنىڭ قانۇن تۈزۈشى توختىتىلدى، مونوپول كاپىتالىستلار ئۆز مەيلىچە ئىش ۋاقتىنى ئۇزارتىپ، ئىشچىلارغا زورلۇق - زومبۇلۇق بىلەن ھۆكۈمرانلىق

قىلىشقا باشلىدى. ئاز سانلىق مىللەتلەرگە بولغان زۇلۇم تېخىمۇ كۈچەيتىلدى، پۈلەكلەرنىڭ مۇسادىرە قىلىنغان قىسمىن يەرلىرىنى گېرمانىيەلىكلەرگە بېرىشتەك قانۇن - پەرمانلارمۇ ئېلان قىلىندى. پىلوف يۇنكېرنىڭ كىرىمىنى كۆپەيتىش ئۈچۈن 1902 - يىلى ئىمپېرىيە پارلامېنتىدا يېڭى تاموژنا بېجى نىسبىتىنى ماقۇللانقۇزۇپ، ئاشلىق، نوپۇس بېجىنى ئۆستۈردى، شۇنىڭ بىلەن ئاشلىق ۋە باشقا يېمەكلىكلەرنىڭ باھاسى بىردىنلا ئۆرلەپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇش يۈكى ئېغىرلاپ كەتتى، ئەمما يۇنكېر ھەر يىلى 1 مىليارد 250 مىليون ماركتىن كۆپ كىرىم قىلدى.

19 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدىن باشلاپ بىسماركنىڭ «چوڭ قۇرۇقلۇق سىياسىتى» ۋىلېلم II نىڭ «دۇنيا سىياسىتى» نىڭ ئورنىنى ئىگىلىدى. ۋىلېلم II ئۆزىنىڭ «دۇنيا سىياسىتى» نى كۆرەڭلىگەن ھالدا مۇستەملىكىنى كېڭەيتىپ، دېڭىزنى كونترول قىلىش ھوقۇقىنى ئىگىلەپ، دۇنيا زومىگەرلىكىنى تالىشىش، دەپ چۈشەندۈردى. گېرمانىيە ھۆكۈمرانلىق گۇرۇھى «ماكان كەم»، «زېمىن بەك كىچىك» دەپ جار سېلىپ، مۇستەملىكىنى قايتىدىن بۆلۈۋېلىش ئۈچۈن جامائەت پىكرى پەيدا قىلدى. 1899 - يىلى 12 - ئايدا شۇ چاغدىكى تاشقى ئىشلار ۋەزىرى پىلوف پارلامېنتتا ئاشكارا ھالدا: «بىز شۇنى بىلىمىزكى، ئەگەر بىزنىڭ غايەت زور كۈچ - قۇدرىتىمىز بولمىسا، قۇدرەتلىك قۇرۇقلۇق ۋە دېڭىز ئارمىيەمىز بولمىسا، بەختكە ئېرىشەلمەيمىز... كەلگۈسى ئەسىردە گېرمانىيە خەلقى تۆمۈر بولقا ئەمەس، نىزە بولالايدۇ» دېدى. ئۇ «يۈك گېرمانىيە قۇرۇش» نى تەلەپ قىلدى، يۇنكېر بۇرژۇئازىيەسى قۇدرەتلىك، كۆپلىگەن مۇستەملىكىسى بولغان ئىمپېرىيە قۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. 1891 - يىلى باش ئىشتاب باشلىقى بولغان شىلېفېن 90 - يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن

باشلاپ ياۋروپانىڭ شەرق ۋە غەرب سىپىدە ئۇرۇش قىلىش پىلانىنى ئەستايىدىل تۈزۈپ چىقتى. دېڭىز ئارمىيە مەركىزىي تەربىيە قۇدرەتلىك دېڭىز فىلوتى قۇرۇپ، ئەنگلىيە بىلەن ھايات - ماماتلىق كەسكىن ئېلىشىپ، «دۇنيا سىياسىتى» نى يولغا قويۇشنى تەلەپ قىلدى. 1898 - يىلى ۋە 1900 - يىلى ئىككى قېتىم پاراخوت ياساش قانۇنىنى ماقۇللاپ چوڭ تىپتىكى ئۇرۇش پاراخوتلىرىنى كۆپلەپ ياساپ، دېڭىز ئارمىيەسىنى كۈچەيتىشنى تېزلەتتى. خىلمۇخىل شەكىلدە سىرتقا كېڭەيمىچىلىك قىلىشنى تەلەپ قىلغان مۇستەملىكە تەشكىلاتلار ئارقىمۇ ئارقىدىن مەيدانغا چىقتى. 1891 - يىلى قۇرۇلغان «پانگېرمان جەمئىيىتى» ئەڭ چوڭ تەشكىلات ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ 27 دەك تارمىقى بار بولۇپ، ياۋروپا، ئامېرىكا، ئاسىيا ۋە ئاۋسترالىيە قىتئەلىرىگە تارقالغانىدى. مونوپول كاپىتالىست خۇگېنېبېرگ، كىرۇرۇق قاتارلىقلار بۇ تەشكىلاتنىڭ ئارقا تىرىكى ئىدى. بۇ شوۋېنېزم تەشكىلاتلار ئەسەبىيلىك بىلەن ئەكسىيەتچىل ئىرقىي ئەلا نەزەرىيەسىنى تەرغىب قىلدى. بۇ جەھەتتە فىرېدېرىخ نېچشېننىڭ (1844 ~ 1900) «ئادەتتىن تاشقىرى كىشىلەر» پەلسەپىسى ۋە «زوراۋانلىق» نەزەرىيەسى ئەڭ تىپىك ئىدى. نېچشې ئۆزىنىڭ مۇھىم ئەسىرى «زورۇنلىق شۇنداق دەيدۇ» بىلەن «ھوقۇق دائىرىسى» دە «ئادەتتىن تاشقىرى كىشىلەر» دۇنياغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشى كېرەك، «ئاجىزلار كۈچلۈكلەر تەرىپىدىن قۇل قىلىنىدۇ»، كىشىلىك ھاياتىنىڭ تۈپكى پىرىنسىپى «ھوقۇقنى تەلەپ قىلىش ئىرادىسى»، «ھوقۇق ئىرادىسى» جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى قاتارلىق سەپسەتلىرىنى تەرغىب قىلدى. ئۇ يەنە ماركسىزمغا زەھەر خەندىلىك بىلەن ھۇجۇم قىلدى، سىرتقا قارىتا ئۇرۇش قوزغاشنى تەلەپ قىلىپ، «غەلىبە ھەرقانداق ئۇرۇشنىڭ سەۋەبىنى مۇقەددەسلەشتۈرۈۋېتىدۇ» دەپ بىلجىرلىدى.

نېچىبىنىڭ ئەكسىيەتچىل پەلسەپىسى ۋە سىياسىي ئىدىيەسى
گېرمانىيە جاھانگىرلىكىنىڭ ئېھتىياجىغا پۈتۈنلەي ماس
كېلىپلا قالماستىن، بەلكى كېيىنكى چاغلاردا فاشىستىك
ئىدىيەنىڭ ئاساسى بولۇپ قالدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا،
گېرمانىيە جاھانگىرلىكى سىرتقا بولغان كېڭەيمىچىلىكنىڭ تىغ
ئۈچىنى ئاساسلىقى شىمالىي ئافرىقا، ئاسىيا (جۇڭگو)، بالقان ۋە
تۈركىيەگە قاراتتى. 1897 - يىلى گېرمانىيە جۇڭگونىڭ
جياۋجوۋ قولىتۇقىنى بېسىۋېلىپ، شەندۇڭدا تۆمۈريول ياساش ۋە
كان ئېچىش ھوقۇقىغا ئىگە بولۇۋالدى، شۇنىڭ بىلەن
جاھانگىرلارنىڭ جۇڭگونى بۆلۈشۈۋېلىش دولقۇنى كۆتۈرۈلدى.
1899 - يىلى گېرمانىيە ئانككو - بۇر ئۇرۇشى پۇرسىتىدىن
پايدىلىنىپ تىنچ ئوكياندىكى سامويە قاتارلىق كىچىك ئاراللارنى
ئىگىلىۋالدى. 1900 - يىلى گېرمانىيە جۇڭگونىڭ يىخىتۇەن
قوزغىلىڭىنى باستۇرغاندا، جاھانگىرلارنىڭ جۇڭگونى
بۆلۈشۈۋېلىشى تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقتى، ۋېلىلم II گېرمانىيە
ئارمىيەسىنى جۇڭگوغا ئەۋەتكەندە سۆزلىگەن «ھۇنچە نۇتقى» دا:
«رەھىم قىلماڭلار، ئەسىرلەرنى تۇتماڭلار. كىمكى سىلەرنىڭ
قولۇڭلارغا چۈشۈپ قالسا، شۇ ئۆلۈمگە مەھكۇم» دەپ جار
سالدى. شۇنىڭدىن كېيىن گېرمانىيە فىرانسىيەدىن شىمالىي
ئافرىقىدىكى ماراكەشنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن، 1905 - يىلى ۋە
1911 - يىلى ئىككى قېتىم ماراكەشتە كىرىزىس پەيدا قىلىپ
ياۋروپانى ئۇرۇش گىردابىغا ئىتتەردى.

ۋېلىلم II نىڭ «دۇنيا سىياسىتى» نىڭ مۇھىم نۇقتىلىرىنىڭ
بىرى باغداد تۆمۈريولىنى ياساش ئىدى. گېرمانىيە 1903 - يىلى
تۈركىيە بىلەن رەسمىي باغداد تۆمۈريولىنى ياساش كېلىشىمى
تۈزدى، گېرمانىيە كاپىتالىستلىرى ئۇنىڭغا مەبلەغ سالدىغان

بولدى. بۇ تۆمۈريول بوسپورۇس بوغۇزىدىن باشلىنىپ كىچىك ئاسىيا، باغدادتىن ئۆتۈپ پارس قولتۇقىغا باراتتى، شۇنداق بولغاندا بېرلىن — ۋىزانتىيە (كونستانتىنوپول) — باغدادنى بىر — بىرىگە تۇتاشتۇراتتى. بۇ ئاتالمىش «ئۈچ B» تۆمۈريولى^① ياسىلىشى گېرمانىيە جاھانگىرلىكىنى پۈتكۈل تۈركىيە ۋە كىچىك ئاسىيانى كونترول قىلىش پۇرسىتىگە ئىگە قىلىپلا قالماستىن، بەلكى ئەنگلىيەنىڭ ھىندىستان ۋە مىسىردىكى ھۆكۈمرانلىقىغا تەھدىت بولدى، گېرمانىيە جاھانگىرلىكىنىڭ «شەرققە ھۇجۇم قىلىپ كىرىش» تىكى كۈچلۈك قورالغا ئايلاندى.

3 - بۆلۈم فىرانسىيە

1. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى فىرانسىيە ئىقتىسادىنىڭ تەرەققىياتى ۋە جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ھۆكۈمىتىنىڭ ئىچكى - تاشقى سىياسىتى

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى 30 يىلىدىكى فىرانسىيەنىڭ روشەن ئالاھىدىلىكى شۇ بولدىكى، ئۇنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىكى تەرەققىياتى باشقا كۈچلۈك كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭكىدىن ئاستا بولدى. گەرچە ھور ماشىنىسىنىڭ ئىقتىدارى ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقىنى تۆت ھەسسە ئاشۇرغان، تۆمۈر ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتى 1 مىليون 100 مىڭ توننىدىن 4 مىليون 200 مىڭ توننىغا كۆپەيگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ دۇنيا سانائەت ئومۇمىي نىسبىتىدىكى ئىككىنچى ئورۇندىن

① بۇ تۆمۈريول بېرلىن (Berlin)، ۋىزانتىيە (ۋىزانتىيە، Bizantine) ۋە باغداد (Baghdad) تىن ئۆتىدۇ. يەر ئىسمى «B» ھەرپىدىن باشلانغاچقا، «ئۈچ B تۆمۈريولى» دەپ ئاتالغان.

تۆتىنچى ئورۇنغا چۈشۈپ قالدى.

فىرانسىيە كاپىتالىستىك ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنىڭ ئاستا بولۇشىدىكى سەۋەب كاپىتالىستىك تەرەققىياتىنىڭ تەكشىسىز قانۇنىيىتى رول ئوينىغاندىن سىرت، يەنە تۆۋەندىكى نەچچە نۇقتىدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ:

بىرىنچى، فىرانسىيە سانائىتىدە كۆپ ساندىكى ئۇششاق كارخانىلار مەۋجۇت بولۇپ تۇردى. 1906 - يىلىدىكى ئىستاتىستىكىغا ئاساسلانغاندا، 10 چە ئادەم ئىشلەيدىغان كىچىك سانائەت كارخانىلىرى ئومۇمىي سانائەت كارخانىلىرىنىڭ %93 تىن كۆپرەكىنى ئىگىلىگەن. 100 دىن ئارتۇق ئادەم ئىشلەيدىغان چوڭ تىپتىكى سانائەت كارخانىلىرى ئومۇمىي سانائەت كارخانىلىرىنىڭ %0.008 نى ئىگىسى توشمىغان. كىچىك كارخانىلار نىسبىتىنىڭ كۆپ بولۇشى يېڭى ئەسلىھە ۋە يېڭى تېخنىكىلارنى قوللىنىشقا توسالغۇ بولدى.

ئىككىنچى، ئۇششاق دېھقان ئائىلىلىرى كۆپلەپ مەۋجۇت ئىدى. 1893 - يىلى بەش گېكتارغىمۇ توشمايدىغان يەرنى 4 مىليون دېھقان تېرىپ، ئومۇمىي دېھقان ئائىلىلىرىنىڭ %71 نى تەشكىل قىلغان. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ئۇششاق دېھقانلارنىڭ گۆرۈگە قويغان قەرزى 25 مىليارد فىرانكقا يەتتى. ئۇششاق دېھقانلارنىڭ كۆپلەپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە نامرات بولۇشى يېزا ئىگىلىكىنى ماشىنىلاشتۇرۇش ۋە زامانىۋىلاشتۇرۇپ كېڭەيتىشكە توسقۇن بولدى. دۆلەت ئىچىدىكى بازارلار، سانائەت خام ئەشialلىرى ۋە كاپىتالىنىڭ جۇغلنىشى جەھەتلەردىمۇ سانائەتنىڭ تەرەققىياتىنى چەكلىمىگە ئۇچراتتى.

ئۈچىنچى، پىرۇسىيە - فىرانسىيە ئۇرۇشىدا تۆلىگەن 5 مىليون فىرانك غايەت زور تۆلەم پۇل ۋە كان بايلىقى مول بولغان ئالساس ۋە لۇررېننىڭ باشقا دۆلەتكە كېسىپ بېرىلىشىمۇ فىرانسىيە ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنىڭ ئاستا بولۇشىدىكى بىر ئامىل ئىدى.

تۆتىنچى، 19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىدىن كېيىن
فىرانسىيە پۇل مۇئامىلە كاپىتالىنىڭ تەرەققىياتى تېز بولغان
بولسىمۇ، لېكىن سانائەت كاپىتالى نىسبەتەن ئاجىز ئىدى.
1892 - يىلى فىرانسىيە ساتقان زايوم بىلەن باھالىق
ئاكسىيەلەر 77 مىلياردقا يەتتى، لېكىن سودا سانائەتكە سالغان
كاپىتالى ئاران 6 مىليارد 600 مىليون فىرانك ئىدى. چەت
ئەللەرگە سالغان كاپىتالى دۆلەت ئىچىگە سالغان كاپىتالىدىن
خېلى ئارتۇق ئىدى. 1880 - يىلى سىرتقا چىقارغان كاپىتالى 15
مىليارد فىرانكقا يەتكەن بولسا، 1890 - يىلىغا كەلگەندە 20
مىليارد فىرانكقا كۆپەيدى. جازانە كاپىتالىنىڭ تەرەققىياتىمۇ
فىرانسىيە ئىقتىسادىنىڭ تەرەققىي قىلىشىدىكى مۇھىم
ئامىللارنىڭ بىرى ئىدى.

ئۇنىڭدىن تاشقىرى فىرانسىيەنىڭ سىياسىي ۋەزىيىتىدىكى
داۋالغۇشمۇ فىرانسىيە ئىقتىسادىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا زور
تەسىر كۆرسەتتى.

پارىژ كوممۇنىسى ئىنقىلابى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن،
فىرانسىيەدىكى ئىمپېرىيە تۈزۈمىنى تىرىلدۈرگۈچى كۈچلەر
تېخىمۇ غالىبلىشىپ كەتتى. مىللىي پارلامېنتتا خانىپەرەسلەر
ئۈچتىن ئىككى قىسىم ئورۇننى ئىگىلىدى. ئۇلار ئەنئەنىچىلەر،
ئورلىانچىلار ۋە بوناپارتچىلاردىن ئىبارەت ئۈچ گۇرۇھقا
بۆلۈنگەنىدى. ئۇلار گەرچە ئايرىم - ئايرىم ھالدا يامان غەرىزلىك
گۇرۇھلار بولسىمۇ، لېكىن ھەممىسىلا جۇمھۇرىيەتنى ئاغدۇرۇپ،
ئىمپېرىيە تۈزۈمىنى تىرىلدۈرۈشكە ئۇرۇناتتى. ئۇلار كاتولىك
دىنى راھىبلىرىدىن تەشكىللەنگەن دىنىي ھوقۇقدارلار بىلەن تىل
بىرىكتۈرۈپ، يېزىلاردا ئىمپېرىيە تۈزۈمىنى تىرىلدۈرۈش
تەشۋىقاتلىرى ئېلىپ باردى. 1871 - يىلى 8 - ئاينىڭ 31 -
كۈنى زۇڭتۇڭ بولغان تىيېر ئۆزىنى «پېشقەدەم خانىپەرەس» دەپ
ئاتىۋالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ پارىژ كوممۇنىسى ئىنقىلابىنىڭ
قايتا يۈز بېرىشىدىن قورقۇپ، دەماللىققا جۇمھۇرىيەت تۈزۈمىنى

ئەمەلدىن قالدۇرۇپ ئىمپېرىيە تۈزۈمىنى تىرىلدۈرۈشكە جۈرئەت قىلالىدى. ئۇنىڭ قىلالايدىغىنى پەقەت جۇمھۇرىيەت گەۋدىسىنى مۇتەئەسسىپلەشتۈرۈپ، «جۇمھۇرىيەتچىلەر بولمىغان جۇمھۇرىيەت دۆلىتى»نى ساقلاپ قېلىش ئىدى. ئۇنىڭ بۇ خىل پوزىتسىيەسىمۇ پادىشاھلىق ئورۇنغا تەخىرىسىز ھالدا كۆز تىكىۋاتقان خانپەرەسلەرنىڭ ئېھتىياجى بىلەن چىقىشالمايتتى. 1873 - يىلى 5 - ئايدا خانپەرەسلەر تىيېرنى ئىستېپا بېرىشكە قىستاپ، جاھىل خانپەرەس ماكماخوننى زۇڭتۇڭلۇققا كۆتۈردى ۋە ئىمپېرىيە تۈزۈمىنى تىرىلدۈرۈش ئۈچۈن بىۋاسىتە ھەرىكەت قوللاندى. ئۇلار پادىشاھنى كۈتۈۋالدىغان پوۋۇسكىلىق ئات ھارۋىسى ياساپ، شاھانە كىيىم تىكتۈرۈپ، ھېنرى V نى كۈتۈۋېلىشقا ئاقتى تاق بولدى.

ئىمپېرىيە تۈزۈمىنى تىرىلدۈرۈشتىن خەلق بىزار ئىدى. بۇ تۈزۈمگە خەلق ئاممىسى قارشى تۇرۇپلا قالماستىن، يەنە كۆپ ساندىكى بۇرژۇئازلارمۇ بۇ تۈزۈمنى قوللىمايتتى. 1875 يىلى 1 - ئايدا فىرانسىيە مىللىي پارلامېنتى بىر ئاۋازنىڭ كۆپ بولۇشى بىلەن فىرانسىيە 3 - جۇمھۇرىيىتىنىڭ ئاساسىي قانۇنىنى ماقۇللىدى. ئاساسىي قانۇندا: زۇڭتۇڭنىڭ ۋەزىپە ئۆتەش مۇددىتى يەتتە يىل بولىدۇ. ئىككى پالاتانىڭ بىرلەشمە نامزات كېڭىشى ئارقىلىق سايلىنىپ ۋۇجۇدقا چىقىدۇ، ئۇدا سايلاسا ئۇدا ۋەزىپە ئۆتەيدۇ، زۇڭتۇڭ ئارمىيەگە قوماندانلىق قىلىدۇ، ھەربىي ئىشلار نىزامنامىلىرىنى تەستىقلىەيدۇ، يۇقىرى دەرىجىلىك مەمۇرىي ۋە ھەربىي ئەمەلدارلارنى ۋەزىپىگە تەيىنلەيدۇ ۋە ۋەزىپىدىن قالدۇرىدۇ، ئومۇمىي كەچۈرۈم قىلىش ھوقۇقىنى يۈرگۈزىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. ئۇنىڭدىن باشقا زۇڭتۇڭ ئاۋام پالاتاسىنىڭ ماقۇللۇقىنى ئالغاندىن كېيىن ئىچكى كابىنېت ئەزالىرىنى ۋەزىپىگە تەيىنلەيدۇ، كېڭەش پالاتاسىنىڭ ماقۇللۇقىنى ئېلىپ ئاۋام پالاتاسىنى تارقىتىۋېتىش ھوقۇقىغا ئىگە بولىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. قىسقىسى، زۇڭتۇڭ ناھايىتى چوڭ

ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولىدىغان بولدى.

پارلامېنت ئىككى پالاتا تۈزۈمىنى قوللاندى. ئۇ كېڭەش پالاتاسى ۋە ئاۋام پالاتاسىدىن تەشكىل قىلىندى. ئاۋام پالاتاسىنىڭ 600 ئەزاسى بولىدىغان، تۆت يىلدا بىر قېتىم سايلىنىدىغان بولدى. شەكىل جەھەتتىن ئۇ ئومۇمىي سايلام ئارقىلىق ۋۇجۇدقا چىقاتتى. لېكىن، سايلام يېشىغا يەتكەن ئەرلەر مۇقىم بىر جايدا ئالتە ئايدىن ئارتۇق تۇرسا، ئاندىن سايلام ھوقۇقىدىن بەھرىمەن بولالايدۇ، دەپ بەلگىلەندى. ئەمگەكچى خەلقلەر، سەييارە تىرىكچىلىك قىلىدىغانلارنىڭ تۇرۇشلۇق ئورنى مۇقىم بولمىغانلىقتىن، كۆپىنچە ھاللاردا ئۇلار تۇرۇشلۇق جايىنىڭ شارائىت چەكلىمىسىگە ئۇچراپ، سايلام ھوقۇقىدىن مەھرۇم بولاتتى. ئاۋام پالاتاسىنىڭ قانۇن چىقىرىش ھوقۇقى بولاتتى، ئىچكى كابىنېتقا ئاۋام پالاتاسى مەسئۇل بولاتتى. كېڭەش پالاتاسى 300 ئەزادىن تەشكىللىنىپ ۋاسىتىلىك سايلام ئېلىپ باراتتى. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن يەرلىك ئاپتونومىيە ئورگانلىرى سايلىنىدىغان نامزاتلار كوللېكتىپىنى تاللاپ چىققاندىن كېيىن، ئاندىن ئۇلار كېڭەش پالاتاسىدا سايلىناتتى. كېڭەش پالاتاسىنىڭ ھوقۇقى ئىنتايىن چوڭ بولۇپ، ئاۋام پالاتاسى تۈزگەن قانۇننى قايتا تەكشۈرۈش، تەستىقلاش ھوقۇقىغا ئىگە ئىدى. زۇڭتۇڭنىڭ ماقۇللۇقىدىن ئۆتكۈزۈپ ئاۋام پالاتاسىنى تارقىتىۋېتەلەيتتى.

1875 - يىلىدىكى ئاساسىي قانۇن — مۈلۈكدارلارنىڭ ھوقۇقىنى قوغدايدىغان ئاساسىي قانۇن بولۇپ، خانپەرەسلەر ۋە بۇرژۇئا ھۆرىيەتچىلىرى بىلەن مۇرەسسە قىلىشنىڭ مەھسۇلى ئىدى. لېكىن، ئۇ ئاخىرقى ھېسابتا قانۇنىي جەھەتتىن بۇرژۇئازىيە گەۋدىسى تەرىپىدىن قارار قىلىنىپ بېكىتىلدى.

جۇمھۇرىيەت گەۋدىسى ئاساسىي قانۇننىڭ ئېلان قىلىنىشى بىلەنلا مۇستەھكەملىنىپ كېتەلمىدى. خانپەرەس ماكماخون زۇڭتۇڭلۇق ئورنىدىلا بولىدىكەن، خانپەرەسلەر گۇرۇھى كېڭەش

پالاتاسىدا كۆپ سانلىقنى ئىگىلەيتتى، ھۆرىيەتچىلەر بولسا پەقەت ئاۋام پالاتاسىنىلا كونترول قىلالايتتى. 1877 - يىلى يازدا ماكماخون ئاۋام پالاتاسىنى تارقىتىۋەتكەنلىكىنى جاكارلاپ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىق تىكلەشكە ئۇرۇندى، لېكىن ئۇنىڭ بۇ سۈيىقەستى خەلقنىڭ كۈچى تەرىپىدىن تارمار قىلىنغانلىقتىن، بۇرژۇئاز ھۆرىيەتچىلەر يېڭى سايلامدا غەلىبە قىلدى. 1879 - يىلى 1 - ئايدا ماكماخون ئىستېپا بېرىشكە مەجبۇر بولدى. ئىككى پالاتا ئورتاق ھالدا جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى گىرېۋنى زۇڭتۇڭلۇققا سايلىدى. شۇ يىلى 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى فىرانسىيە ھۆكۈمىتى ۋېرسالدىن پارىژغا كۆچۈپ كەلدى.

جۇمھۇرىيەت تۈزۈمىنىڭ مۇستەھكەملىنىشى دېموكراتلارنىڭ، بولۇپمۇ ئىشچىلار سىنىپى كۈرىشىنىڭ غايەت زور غەلىبىسى ئىدى. جۇمھۇرىيەت تۈزۈمىنىڭ تىكلەنىشى. ئىشچىلار سىنىپىنىڭ كەلگۈسى كۈرىشىگە پايدىلىق شارائىت ھازىرلاپ بەردى. 1877 - يىلى ئېنگېلس: «... نۆۋەتتىكى فىرانسىيەنىڭ جۇمھۇرىيەت ھۆكۈمىتىنى كىشىلەرنىڭ كۆزىگە ئىلماسلىقىدىن قەتئىينەزەر، جۇمھۇرىيەت دۆلىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقى ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئاخىرقى ھېسابتا بىر ئاساسقا ئىگە بولغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. ئۇ تەشكىللىنىپ مۇستەقىل سىياسىي پارتىيە بولالايدۇ ھەمدە كەلگۈسىدە باشقىلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆزىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن كۈرەش قىلىدۇ»^① دەپ كۆرسەتكەنىدى.

فىرانسىيەنىڭ مىللىي پارلامېنتىدا بۇرژۇئا پارتىيە - گۇرۇھلار ئىنتايىن كۆپ ئىدى. لېكىن، ھەرقايسى پارتىيەلەرنىڭ تەشكىلىي ئىنتىزامى ئىنتايىن چېچىلاڭغۇ بولۇپ، پارتىيە ئەزالىرى خالىغان چاغدا بۇ پارتىيەدىن چىقىپ كېتىپ، يەنە بىر

① ئېنگېلس: «1877 - يىلىدىكى ياۋروپا ئىشچىلىرى»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، 19 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 154 - بەت.

يېڭى پارتىيەگە كىرسە بولۇۋېرەتتى. مەۋقەسىنىڭ تايىنى بولماسلىقى دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان ئىش ئىدى. بۇ خىل «كۆپ پارتىيەلىك سىياسەت» فىرانسىيەدە كىچىك كارخانىلار، ئۇششاق دېھقانلارنىڭ كۆپلەپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى ئىنكاسى ئىدى. پارتىيەلەر ئوتتۇرىسىدىكى پايدا - زىيان توقۇنۇشىنىڭ ئۆزگىرىشى مۆلچەرلىگۈسىز دەرىجىدە كەسكىن بولسىمۇ، ئۇلار گاھ تىل بىرىكتۈرۈپ بىرلىشەتتى، گاھ ئايرىم - ئايرىم قۇتۇپلارغا بۆلۈنۈپ كېتەتتى. شۇڭا، ئىچكى كابىنەتنىڭ ئالمىشىشى كۆپىيىپ، كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ھۆكۈمەت كىرىزىسىنى كەلتۈرۈپ چىقىراتتى. 1873 - يىلىدىن 1890 - يىلىغىچە بولغان 17 يىل ئارىلىقىدا ئىچكى كابىنەت 34 قېتىم ئالماشتى. فىرانسىيەدىكى بۇ خىل «كۆپ پارتىيەلىك سىياسەت» بىلەن ئەنگلىيە، ئامېرىكىدىكى «ئىككى پارتىيەلىك سىياسەت» شەكىل جەھەتتىن ئوخشىمىسىمۇ، ماھىيەت جەھەتتىن ئوخشاش بولۇپ، ھەممىسىلا بۇرژۇئازىيەنىڭ خەلق ئاممىسىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان قورالى ئىدى.

بۇرژۇئا جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى خانپەرەسلەر پارتىيەسىدىكىلەر بىلەن كۈرەش قىلغاندا، خەلق ئاممىسىغا كۆپلىگەن ۋەدىلەرنى بەرگەنىدى. مەسىلەن، 1875 - يىلىدىكى ئاساسىي قانۇننى مىللىي روھقا ئاساسەن ئۆزگەرتىشكە توغرا كەلگەندە، بۇرژۇئازىيە كېڭەش پالاتاسىنى تارقىتىۋەتكەن، دىنىي جەمئىيەت بىلەن دۆلەتنى ئايرىۋەتكەن، جۇغلانما باج قاتارلىقلارغا چوڭ كەچۈرۈم يۈرگۈزگەنىدى. لېكىن، ئۇلار ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەندىن كېيىن قىلغان ۋەدىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى كۆپۈككە ئايلاندى.

بۇرژۇئا جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەندىن كېيىن ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ كەتتى. مۆتىدىللەر گۇرۇھى چوڭ بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلاتتى. ئۇلار جۇمھۇرىيەتنىڭ گەۋدىسى قۇرۇلۇپ بولدى،

مەقسەتكە يەتتۇق، دەپ قاراپ ئىلگىرىكى مىللىي ئىسلاھات دەۋرىدە بەرگەن ۋەدىلىرىدىن تامامەن تېنىۋالدى. بۇ گۇرۇھ گامبېتتا، ژۇل فېررى قاتارلىق كىشىلەرنى ئۆزلىرىگە داھىي تۇتتى، رادىكاللار گۇرۇھى ئوتتۇرا، ئۇششاق بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلاتتى. ئۇلار بەزى دېموكراتىك تەشەببۇسلارنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئىشچىلار ۋە دېھقانلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىۋېلىپ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئىنقىلابىي ئىرادىسىنى بوشاشتۇرۇۋەتتى. رادىكاللار گۇرۇھى 1881 - يىلى سايلام ئۆتكۈزۈش، مۇستەقىل رىقابەت ئاساسىدا سايلام ئېلىپ بېرىش سىياسىي پروگراممىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، پارلامېنتتا 46 ئورۇنغا ئېرىشتى، رادىكاللارنىڭ داھىيىسى ژور كېلمېنسۇ (1841 ~ 1929 - يىللار) ئىدى. لېكىن، 1902 - يىلىدىن ئىلگىرى فىرانسىيەدە ئىزچىل تۈردە مۆتىدىللەر گۇرۇھىدىكى جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ھاكىمىيەت يۈرگۈزدى.

مۆتىدىللەر گۇرۇھىدىكى جۇمھۇرىيەتچىلەر چوڭ بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە پايدىلىق سىياسەت يۈرگۈزۈپ، غالىبلارچە مۇستەملىكىچىلىك كېڭەيمىچىلىكى ئېلىپ باردى. 1900 - يىلىغا كەلگەندە فىرانسىيە مۇستەملىكىە قىلىۋالغان يەرلەرنىڭ ھەجمى ئۆز زېمىنىنىڭ ھەجمىدىن 20 ھەسسە ئېشىپ كەتتى. بۇ خىل سىياسەتنى يۈرگۈزگۈچى ئاساسلىق ئادەم فىرانسىيەگە ئىككى قېتىم زۇڭلى بولغۇچى (1880 ~ 1881 - يىللار، 1883 ~ 1885 - يىللار) ژۇل فېررى ئىدى. ئۇ تەپ تارتمايلا: «كۈچلۈك دۆلەتلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، مۇستەملىكىە زېمىنلار پايدىلىق مەبلەغ سېلىشنىڭ ئويىپىكتلىرىدىن بىرى» دېگەنىدى. فىرانسىيە 1881 - يىلى ئافرىقىدا تۇنىسنى بېسىۋالدى. سېنىگال، گېنۇنيە، كونگو، پىل چىشى قىرغىقىنى ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇرۇۋالدى. 1895 - يىلى ماداغاسقارنى بويسۇندۇرۇپ مۇستەملىكىە قىلىش ئۇرۇشى

قوزغاپ، بۇ ئارالنىڭ ۋارىسلىق ھوقۇقىنى قولغا كىرگۈزۈۋالدى. ئاسىيادا ۋىيېتنام، لائوس ۋە كامبودژانى ئىشغال قىلىشنى تاماملىدى. 1897 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى خەينەندىدا ۋىيېتنامنى باشقا دۆلەتلەرگە ئۆتۈنۈپ بەرمەسلىك ھەققىدە بايانات ئېلان قىلىشقا مەجبۇر قىلدى، 1899 - يىلى گۇاڭجوۋ قولىتۇقىنى ئىجارىگە ئېلىۋالدى، 1900 - يىلى «سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسى»گە قاتنىشىپ، جۇڭگو خەلقى ئۈستىدىن قانلىق قىرغىنچىلىق ئېلىپ باردى.

مۆتىدىللەر گۇرۇھىدىكى جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن مەزگىللەردە ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ يۇقىرى قاتلىمى چىرىكلىشىپ كەتتى، سىياسىي ۋەزىيەت داۋالغۇپ توختىمىدى. سىنىپىي كۈرەش كۈنسېرى ئۆتكۈرلەشتى. ئۇنىڭ كونكرېت ئىپادىلىرىنى تۆۋەندىكى ئۈچ ئىشتىن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ:

بىرىنچىسى، بۇلانتې ۋەقەسى. 1880 - يىللارنىڭ ئاخىرى مۆتىدىللەر گۇرۇھىدىكى جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسىنىڭ ئەكسىيەتچىل سىياسىتى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىدى. سابىق قۇرۇقلۇق ئارمىيە مىنىستىرى بۇلانتې مۇشۇ ۋەزىيەتتىن پايدىلىنىپ، گېرمانىيەگە قارشى قىساسچىلارنى قۇتارتىش، سىياسىي ئۆزگىرىشكە ھازىرلىق كۆرۈش ئۈچۈن ھەربىي مۇستەبىتلىك يۈرگۈزدى. ئۇ ھەم رادىكالىلار بىلەن كېلىشتى، ھەم خانپەرەسلەر پارتىيەسى ۋە كاتولىك دىنى راھىبلىرى بىلەن خۇپىيانە تىل بىرىكتۈردى. 1889 - يىلىدىكى پارىژدا ئۆتكۈزۈلگەن تولۇقلىما سايلامدا ئۇ 250 مىڭ سايلام بېلىتىگە ئېرىشتى. ئۇنىڭ پارتىيەسى شۆھرەت قازانغاندىن كېيىن، ئۇ سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ، ئېلىسى ئوردىسى^①غا ھەربىي يۈرۈش قىلدى. لېكىن، جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى

① لۇئى بوناپارت ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن ۋاقىتتىكى پارىژ ئوردىسىنى كۆرسىتىدۇ.

ئۇنىڭ خانپەرەسلەر بىلەن مۇناسىۋىتى بارلىقىنى، خانپەرەسلەردىن پۇل ئالغان جەريانلىرىنى پاش قىلغاندا، ھۆكۈمەت جۇمھۇرىيەتنىڭ بىخەتەرلىكىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش سۈپىتى بىلەن شۇغۇللاندى دېگەن جىنايەت بىلەن بۇلانىشنى قولغا ئېلىشنى قارار قىلدى. بۇلانىش بىرىۋىسىپىلغا قېچىپ كەتكەندە، سىرتتىن ئۇنىڭغا مۇددەتسىز قاماق جازاسى بېرىلدى. 1891 - يىلى 9 - ئايدا بۇلانىش ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى.

ئىككىنچىسى، «پاناما سەتچىلىكى». فىرانسىيەدىكى جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسىمۇ باشقا ھەرقانداق بۇرژۇئا پارتىيەسىگە ئوخشاش چىرىك، پارىخور ماھىيىتى بىلەن تونۇشلۇق. فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى سۆۋەش قانىلى قۇرۇلۇشىنىڭ ئارخىتېكتورى فېردىناند، لىسىپ بىلەن 1879 - يىلى يەنە بىر قېتىم پاچىكلار شىركىتى تەشكىللەپ سۆۋەش قانىلىنى قازدى. 1880 - يىلىنىڭ ئاخىرى بۇ شىركەت 3 ~ 4 مىليارد فىرانكىلىق پاي چېكى تارقاتقاندا، بىراقلا باي بولۇش تەمىنىدىكى فىرانسىيە ئۇششاق بۇرژۇئازىيەسى بەس - بەستە سېتىۋېلىپ پاي چېكىنىڭ ھەممىسىنى تۈگەتتى. 1888 - يىلى شىركەت ھاياتلىقلىرىنىڭ كۆز بويامچىلىقى ۋە ئىسراپچىلىقى سەۋەبىدىن ۋەيران بولغانلىقىنى جاكارلىغانلىقى ئۈچۈن، پاناما قانىلىنىڭ قۇرۇلۇشى يېرىم يولدا توختاپ قالدى. 1892 - يىلىنىڭ ئاخىرى ۋە 1893 - يىلىنىڭ بېشىدا شىركەت ۋەيران بولغاندا ئۇنىڭ مالىيەسىنى تەكشۈرۈش جەريانىدا، شىركەت پارتىيەنىڭ داھىيىلىرى ۋە ئەمەلدارلارنىڭ پارا يېگەنلىك سىرلىرى پاش بولدى. پارا يېگەنلەر ئىچىدە بۇرژۇئا رادىكالىلارنىڭ داھىيىسى ژورژ كىلېمېنسومۇ بار ئىدى. پارە يېگۈچىلەرنىڭ جىنايەتلىرى پاكىتلىق بولسىمۇ، لېكىن ئالىي سوتتىن ئۇلار گۇناھسىز دەپ چىقىرىۋېتىلدى. شۇنىڭ بىلەن پۈتكۈل فىرانسىيەنى زىلزىلىگە سالغان «پاناما سەتچىلىكى» بىلەن بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىناۋىتى يەرگە ئۇرۇلدى. ئىشچىلار ئاممىسى رادىكالىلار گۇرۇھىدىن

ئۈزۈكسىز ئايرىلىپ چىقىپ سوتسىيالىستلار تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. خانىپەرەسلەرنىڭ قالدۇق كۈچلىرى مۇشۇ پارىخورلۇق دېلوسىدىن پايدىلىنىپ، جۇمھۇرىيەت گەۋدىسىنى ئۆرۈۋەتمەكچى بولغان بولسىمۇ، لېكىن خەلق ئۇلارنىڭ سۈيقەستىنى بىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن سۈيقەستى ئەمەلگە ئاشمىدى.

ئۈچىنچىسى، دېرىڧۇس ۋەقەسى. 1894 - يىلى فىرانسىيەدە بىر دېلو يۈز بەردى: فىرانسىيەنىڭ بىر ئوفىتسىبرى فىرانسىيەنىڭ ھەربىي مەخپىيەتلىكىنى گېرمانىيەنىڭ پارىژدا تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسىدىكى بىر ھەربىي ئەمەلدارغا ساتقان، ئۇزۇن ئۆتمەي جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ھۆكۈمىتى باش ئىشتابتىكى توپچىلار ئارمىيەسىنىڭ يەھۇدىي سىتارشىي لېيتنانتى دېرىڧۇسنى قىلچە ئاساسسىز قولغا ئېلىپ، «يوقىلاڭ بەتنام» بىلەن ئۇنى مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلدى. مۇشۇ ئىش بىلەن ئەكسىيەتچى ئوفىتسىبرلار ۋە شوۋىنىزمچىلار پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ يەھۇدىيلارغا قارشى ھەرىكەت قوزغاپ، گېرمانىيەگە قارشى ئۇرۇش قوزغاشقا قۇتراتقۇلۇق قىلدى. 1897 - يىلى مايور دەرىجىلىك ئوفىتسىبر ئېستىكاسىنىڭ ھەقىقىي جىنايەتچى ئىكەنلىكى ئىسپاتلىنىدۇ. لېكىن ھۆكۈمەت خاتالىقىنى ئېتىراپ قىلماي، دېرىڧۇسنى ئاقلاشنى رەت قىلدى. بۇ ئىش پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ غەزەپ - نەپرىتىنى قوزغىدى ھەمدە مۇشۇ ئىشنى چۆرىدىگەن ھالدا دېرىڧۇس تەرەپدارلىرى ۋە دېرىڧۇسقا قارشى تۇرۇش تەرەپدارلىرىدىن ئىبارەت ئىككى گۇرۇھ بارلىققا كېلىدۇ. ئالدىنقى گۇرۇھ ھۆكۈمەتتىن دېلونىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى ئېلان قىلىشنى ھەمدە دېرىڧۇسنى دەرھال قويۇۋېتىشنى تەلەپ قىلدى. بۇ گۇرۇھتىكىلەر ئىشچىلار ۋە ئىلغار زىيالىيلار ئىدى. كېيىنكى گۇرۇھتىكىلەر دېرىڧۇسنى جىنايەتچى دېيىشتە قاتتىق تۇرىدىغانلار ھەمدە دېرىڧۇسنى ئاقلاش فىرانسىيە ئارمىيەسىنىڭ «شەرىپى» گە داغ تەگكۈزىدۇ، دېگۈچىلەر ئىدى. بۇ

گۇرۇھتىكىلەر خانپەرەسلەر، دىنىي ھوقۇقدارلار ۋە ئەكسىيەتچى ئوفىتسېرلار ئىدى. ئۇلار ھەتتا سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ جۇمھۇرىيەتنى ئاغدۇرماقچى بولدى. 1899 - يىلى خەلقنىڭ كۈچلۈك بېسىمى بىلەن ھۆكۈمەت بۇ دېلونى قايتىدىن تەكشۈرۈشكە مەجبۇر بولدى ھەمدە دېرېفۇسنى گۇناھسىز دەپ جاكارلىدى.

2. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى فىرانسىيە ئىشچىلار ھەرىكىتى ۋە سوتسىيالىزم ھەرىكىتى

پارىژ كوممۇناسى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن فىرانسىيەدىكى ئىشچىلار ھەرىكىتى قاتتىق زەربىگە ئۇچرىدى، لېكىن ئىشچىلار سىنىپىنىڭ كۈچى ناھايىتى تېزلا ئەسلىگە كەلدى. 1870 - يىللارنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرى ۋە ئىشچىلار مەدەنىيەت كوللېكتىپلىرى ئارقا - ئارقىدىن قۇرۇلۇشقا باشلىدى. ئىش تاشلاش ھەرىكەتلىرى پارىژدا ۋە فىرانسىيەنىڭ باشقا شەھەرلىرىدە قانات يېيىشقا باشلىدى. پول گېد بىلەن پول لافارگ ماركسىزمنى تەشۋىق قىلىشقا باشلاپ، سوتسىيالىستىك سىياسىي پارتىيە قۇرۇش پائالىيىتىنى كەڭ قانات يايدۇردى.

ژۇلس گېد (1845 ~ 1922 - يىللار) ئەسلىي ئىسمى ماتىئې باسېل، ئوقۇتقۇچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئىككىنچى ئىمپېرىيە دەۋرىدە ئۇ بوناپارتىنىڭ ئىمپېرىيە تۈزۈمىگە قەتئىي قارشى تۇرۇپ، جۇمھۇرىيەت تۈزۈمىنى كۈيلىگەن. پىرۇسسىيە - فىرانسىيە ئۇرۇشى مەزگىللىرىدە ئۇ بىر پارچە ماقالىسىدە «ھەربىي يۈرۈش قىلىدىغان ئورۇن چېگرا ئەمەس، بەلكى ئېلىسى ئوردىسى ئىدى» دەپ ئوچۇق - ئاشكارا يازدى. پارىژ كوممۇناسى مەزگىللىرىدە ئۇ كوممۇنانى ھىمايە قىلىپ ۋېرسال جاللاتلىرىنى ئەيىبلىدى، كوممۇنا ئىنقىلابى

مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن شىۋېتسارىيە ۋە ئىتالىيەگە سەرگەردان بولۇپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ خېلى بۇرۇنلا ھۆكۈمەتسىزلىكنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىدى. 1876 - يىلى فىرانسىيەگە قايتىپ كېلىپ ماركسنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇپ، ھۆكۈمەتسىزلىك ئىدىيەلىرىنى چۆرۈپ تاشلاپ ماركسقا مائىل بولۇپ ئۆزى ئۆزىنى تەنقىد قىلدى. 1877 - يىلى 11 - ئايدا «باراۋەرلىك گېزىتى»نى تەسىس قىلىپ، ئۇنىڭدا ماركسنىڭ «كاپىتال» دېگەن ئەسىرىنىڭ بەزى باب - پاراگرافلىرىنى ئېلان قىلىپ سوتسىيالىزم ئىدىيەسىنى تەشۋىق قىلدى.

پول لافارگ (1842 ~ 1911 - يىللار) كۇبادا تۇغۇلغان، 1851 - يىلى فىرانسىيەگە كۆچمەن بولۇپ كەلگەن. ئىككىنچى ئىمپېرىيە دەۋرىدە ناپولىيون III نىڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى تۇرغانلىقى ئۈچۈن پارىژ ئۇنىۋېرسىتېتىدىن چىقىرىۋېتىلگەچكە، ئەنگىلىيەگە مۇساپىر بولۇپ بارغان، كېيىنچە ماركس بىلەن تونۇشۇپ بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونالغا ئەزا بولۇپ كىرگەن. پول لافارگ 1868 - يىلى فىرانسىيەگە قايتىپ كېلىپ ماركسىزمنى كەڭ كۆلەمدە تەشۋىق قىلغان ھەمدە پىرۇدونىزم بىلەن قەتئىي كۈرەش قىلغان. ئۇ پارىژ كوممۇنىسى ئىشلىرىنىڭ قەتئىي قوللىغۇچىسى ۋە قوغدىغۇچىسى ئىدى. كوممۇنىستىكلار بى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن ئىسپانىيەدە «غازادلىق گېزىتى» چىقىرىپ، باكۇنىنچىلارنىڭ سۈيىقەستىنى ئېچىپ تاشلىغان ھەمدە ئۇلار بىلەن قەتئىي كۈرەش قىلغان. پول لافارگ ئىلگىرى كېيىن بولۇپ كۆپلىگەن مۇھىم ماقالىلەرنى ئېلان قىلغان. لېنىن ئۇنى: «ماركسىزىملىق ئىدىيەنىڭ ئەڭ قابىلىيەتلىك، ئەڭ نەتىجىلىك ئەربابلىرىدىن بىرى»^① دەپ ھېسابلىدى.

1876 - يىلى ۋە 1878 - يىلى فىرانسىيەدىكى ھەرخىل

① لېنىن: «رۇسىيە سوتسىيالى دېموكراتىك ئىشچىلار پارتىيەسىگە ۋاكالىتەن پول لافارگ بىلەن لاۋرا لافارگنىڭ دەپنە مۇراسىمىدا سۆزلىگەن نۇتقى» (1911 - يىلى 11 - ئاينىڭ 20 - كۈنى (12 - ئاينىڭ 3 - كۈنى)، «لېنىن ئەسەرلىرى»، 20 - توم، خەنزۇچە 2 - نەشرى، 386 - بەت.

ئىشچىلار تەشكىلاتلىرى پارىژ ۋە لىئوندا ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئىككى قېتىم قۇرۇلتاي ئاچتى. 1879 - يىلى ماركس بىلەن يەنە ئۈچىنچى قېتىملىق قۇرۇلتاي ئاچتى. پول گېد ۋە پول لافارگنىڭ رەھبەرلىكىدە ماركس بىلەن ئېچىلغان قۇرۇلتايدا قارار ماقۇللىنىپ، سوتسىيالىزم پىرىنسىپلىرىنى، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشنى ھەممايە قىلىش ھەققىدە بايانات ئېلان قىلىنىپ، پرولېتارىياتنىڭ سىياسىي كۈرەش بىلەن شۇغۇللىنىشىنىڭ لازىملىقى كۆرسىتىلدى ھەمدە «ئىشچىلار پارتىيەسى» قۇرۇش قارار قىلىندى.

1880 - يىلى 11 - ئايدا خاۋر پارىيەسىنىڭ قۇرۇلتىيىدا پارتىيە پروگراممىسى ماقۇللاندى. خاۋر پروگراممىسى پول گېدسېدې بىلەن پول لافارگنىڭ كۆرسەتمىسى بىلەن يېزىلدى، ئۇ ماركس ئۆزى ئېغىزچە ئېيتىپ بەرگەن ئومۇمىي پروگراممىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، ئۇنىڭدا: ئىشچىلار سىنىپى چوقۇم «كاپىتالىستلار سىنىپىنى سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي جەھەتلەردىن مەھرۇم قىلىشى، بارلىق ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرىنىڭ ھەممىسى جەمئىيەتكە مەنسۇپ بولۇشى كېرەك» دەپ كۆرسەتتى. ئۇ يەنە: ئىشلەپچىقارغۇچىلارنىڭ قولىدىكى ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى كۈللۈكلىكتىن ئىگىدارچىلىق شەكلىدە بولۇشى ھەمدە «ئىشلەپچىقارغۇچىلار سىنىپى — پەۋقۇلئاددە سىياسىي پارتىيە تەشكىلىدىكى پرولېتارىياتنىڭ ئىنقىلابىي پائالىيىتىنىڭ نەتىجىسى بولۇشى كېرەك، دەپ كۆرسەتتى. لېكىن، پروگراممىنىڭ ئەمەلىيەتتىن ئۆتكۈزۈلۈش مەسىلىسىدە پول گېد بىلەن پول لافارگ ماركس ۋە ئېنگېلسنىڭ يوليورۇقنى قوبۇل قىلمىدى ۋە بەزى ناتوغرا كۆز قاراشلاردا بولدى. مەسىلەن، بۇرژۇئازىيە دۆلەتلىرىدىكى ئاتالمىش «دۆلەت ئىگىلىكىدىكى كارخانىلار»نى ئىشچىلار سىنىپىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلىش ئىشقا ئاشمايدىغان خام خىيال، بۇنداق تەلەپ ئىشچىلار سىنىپىنىڭ پۈتكۈل كاپىتالىزم تۈزۈمىگە قارشى ئىنقىلابىي كۈرەشنىڭ كۈچىنى

ئارقاقلاشتۇرۇۋېتىدۇ، دەپ قارىدى. بۇ خىل قاراش لوئى بىلانكىنىڭ خاتا ئىدىيەسىنىڭ تەسىرىدىن تېخىچە قۇتۇلالمىغانلىق بولدى. شۇنداقتىمۇ ئەينى ۋاقىتتىكى تارىخىي باسقۇچتا خاۋر پروگراممىسى ئاساسىي جەھەتتىن يەنىلا ماركسىزمنىڭ پروگراممىسى ئىدى.

فىرانسىيە ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇلغاندىن كېيىن، بەزى ئۇششاق بۇرژۇئازىيە ئەربابلرىمۇ بۇ پارتىيەگە قاتنىشىپ، بىرۇس^① بىلەن مالون^② باشچىلىقىدىكى «مۇمكىنچىلەر» نى شەكىللەندۈردى. ئۇلار پارتىيەنىڭ پروگراممىسىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان پىرولېتارىيات ئىنقىلابىغا قارشى تۇرۇپ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ پائالىيىتى كاپىتالىزم تۈزۈمى شارائىتىدا مۇمكىنچىلىكى بولغان دائىرە ئىچىدە چەكلىنىشى كېرەك، دەپ تەشەببۇس قىلدى. شۇڭا، ئۇلار «مۇمكىنچىلەر» دەپ ئاتالدى. ئۇلار ئۆتكەلدىن تىنچ يول بىلەن ئۆتۈشنى خام خىيال قىلىپ، ئىشچىلار سىنىپى پەقەت يەرلىك ئاپتونومىيە ئورگانلىرى — شەھەرلىك ھۆكۈمەتلەردە كۆپ سانلىقنى ئىگىلەشنى، سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب ۋە پىرولېتارىيات دىكتاتۇرىسىنىڭ ھاجەتسىز ئىكەنلىكىنى، شۇنداقتىمۇ پۈتكۈل مەملىكەت مىقياسىدا سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب يۈرگۈزگىلى بولىدىغانلىقىنى جېنىنىڭ بارىچە تەرغىب قىلدى. ئەينى ۋاقىتتا

① پۇل بىرۇس (1844 ~ 1912 - يىللار) فىرانسىيەنىڭ ئۇششاق بۇرژۇئازىيە سوتسىيالىزمچىسى، پارىژ كوممۇنا ئىنقىلابىغا قاتناشقان. كېيىن چەت ئەللەردە سەرگەردان بولۇپ يۈرۈپ ھۆكۈمەتسىزچىلەرگە مايىل بولغان. 1880 - يىللاردىن كېيىن فىرانسىيەدىكى ئوڭچىل ئاغىچىلىق ئىدىيەسىدىكى «مۇمكىنچىلەر» نىڭ كاتتىبېشى بولغان.

② بىنوۋا مالون (1841 ~ 1893 - يىللار) بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ ئەزاسى، پارىژ كوممۇناسىنىڭ ئەزاسى بولغان. پارىژ كوممۇناسى ئىنقىلابى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن ئىتالىيە، شۋېتسارىيە قاتارلىق دۆلەتلەردە سەرگەردان بولۇپ يۈرۈپ، ھۆكۈمەتسىزچىلەرگە مايىل بولغان، 1880 - يىللاردىن كېيىن فىرانسىيە - دىكى ئوڭچىل ئاغىچىلىق ئىدىيەسىدىكى «مۇمكىنچىلەر» نىڭ كاتتىبېشى بولغان.

پىرولېتارىيات لۇشىيەنىنى ئاساسىي جەھەتتىن توغرا يۈرگۈزۈۋاتقان گېدچىلار «مۇمكىنچىلەر» گە قارشى كۈرەشنى قانات يايدۇرۇۋەتتى. 1882 - يىلى سانىيادەندە ئېچىلغان قۇرۇلتايدا ئۇلار ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ كەتتى، گېدسېدى، پۇل لافارگ باشچىلىقىدىكى ئاز سانلىقلار گۇرۇھى كەسكىن ھالدا قۇرۇلتايدىن چېكىنىپ چىقىپ لۇئاندا ئۆزلىرىنىڭ قۇرۇلتىيىنى ئاچتى ھەمدە «فىرانسىيە ئىشچىلار پارتىيەسى» نامىنى ساقلاپ قالدى. «مۇمكىنچىلەر» باشقىدىن «سوتسىيالىستىك پارتىيەسى» نى تەشكىللىدى. ئۇلار ئىشچىلار پارتىيەسى پىروگراممىسىدىكى ئىنقىلابىي تەلەپلەرنى چىقىرىپ تاشلاپ، سېپى ئۆزىدىن ئاغىمچىلىق پىروگرامما تۈزۈپ چىقتى.

ئىشچىلار پارتىيەسى 1880 - ، 1890 - يىللىرى فىرانسىيە ئىشچىلىرىنىڭ بىرنەچچە قېتىملىق چوڭ ئىش تاشلىشىنى قوللىدى ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلدى. 1886 - يىلى يۈز بەرگەن دېكازبۇل كان ئىشچىلىرىنىڭ چوڭ كۆلەملىك ئىش تاشلىشىدا، ئىشچىلار ئەكسىيەتچى ئەسكەر ۋە ساقچىلارنىڭ باستۇرۇشىغا قارشىلىق كۆرسىتىپ، نەچچە ھەپتىگىچە كۈرەشنى قەتئىي داۋاملاشتۇردى. ئىشچىلار پارتىيەسى ئىشچىلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش ئۈچۈن كۈرەش قىلدى. پۇل لافارگ «ئالىتوپىلا» غا قاتناشقانلىق جىنايىتى بىلەن قولغا ئېلىندى.

1891 - يىلى فىرانسىيە ئىشچىلىرى ئىش تاشلاپ نامايىش قىلىش ئارقىلىق «1 - ماي» ئەمگەكچىلەر بايرىمىنى تەبرىكلەشكە ھازىرلىق كۆرۈۋاتقاندا، ئىشچىلار پارتىيەسىدىكى پۇل لافارگ شىمالدىكى يۇڭ توقۇمىچىلىق ساھەسىنىڭ مەركىزى بولغان فورمى شەھىرىدە تەشۋىقات ۋە تەشكىللەش خىزمەتلىرىنى ئېلىپ باردى. «1 - ماي» پاراتىدا ساقچىلار ئوق چىقىرىپ، قولدا تۆمۈرنىڭ سۈنۈشمۇ بولمىغان فورمى شەھىرىنىڭ ئىشچىلىرىنى قىرغىن قىلدى، توققۇز ئادەم ئۆلدى، 30 نەچچە ئادەم يارىلاندى. پۇل لافارگ قولغا ئېلىنىپ بىر يىللىق قاماق

جازاسى بېرىلىپ تۈرمىگە سولاندى. تولۇقلىما سايلامدا ئۇ كۆپ سانلىق بېلەت بىلەن ئاۋام پالاتاسىنىڭ ئەزالىقىغا سايلاندى. 1892 - يىلى كارمو كان رايونىدا ئۈچ ئاي داۋاملاشقان سىياسىي ئىش تاشلاش پارتىلىغاندا ژان ژورېس بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭنى قىزغىن قوللاپ قۇۋۋەتلىدى.

ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلۈشى، ئىشچىلار سىنىپى ئېغىننىڭ ئىلغارلىشىشى بىلەن گېدچىلار پارلامېنتتا غەلىبىگە ئېرىشتى. 1893 - يىلى ئىشچىلار پارتىيەسىدىن ئاۋام پالاتاغا 12 پالاتا ئەزاسى قاتناشتى. «مۇمكىنچىلەر» بىلەن بىلانكىچىلار قوشۇلۇپ 12 ئورۇنغا ئېرىشتى. گېدچىلار سايلامدىكى غەلىبىسىدىن ئېسەنكرەپ زورلۇق ئىنقىلابى قىلماي، پارلامېنت سايلىمى ئارقىلىقمۇ ھاكىمىيەتكە ئېرىشكىلى بولغۇدەك دەپ ھېس قىلىشتى. ئۇلار پارلامېنتتا ئەزالىق ئورۇنىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئاغمىچىلارغا پىرىنسىپاللىق يول قويۇپلا قالماستىن، مىللەران رەھبەرلىك قىلغان «مۇستەقىل سوتسىيالىزمچىلار» پارتىيەسى بىلەن بىرلىشىپ، پارلامېنتتىكى پارتىيە - گۇرۇھلارغا ئايلىنىپ قالدى.

4 - بۆلۈم ئەنگىلىيە

ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى — مۇستەملىكىچى جاھانگىرلىك

ئىشلەپچىقىرىش بىلەن كاپىتالىنىڭ جۇغلاننىشى ۋە مەركەزلىشىشى بىلەن شەكىللەنگەن مونوپول تەشكىلاتلار 1870 - يىللىرى ئەنگىلىيەدە بارلىققا كەلدى. 1890 - يىللىرىغا كەلگەندە ئاندىن مونوپول تەشكىلاتلار كۆپ ساندا بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. قورال - ياراغ ۋە كېمىسازلىق سانائىتىدە

مەشھۇر ئامستروڭ - ۋېتۋورس شىركىتى بىلەن ۋېكس - ماكسىم شىركەتلىرى بارلىققا كەلدى. بۇ شىركەتلەر قورال - ياراغ ئىشلەپچىقىرىش، ھەربىي پاراخوت ياساش بىلەن شۇغۇللىناتتى ھەمدە ئۆزلىرىنىڭ پولات - تۆمۈر تاۋلاش زاۋۇتلىرى ۋە مېتال پىششىقلاپ ئىشلەش زاۋۇتلىرى بار ئىدى. مېتال تاۋلاش سانائىتىدە ئادېرقورد شىركىتى، بالدۇن شىركىتى، جون بروۋن شىركىتى قاتارلىق چوڭ مېتال تاۋلاش بىرلەشمە كارخانىلىرى بارلىققا كەلدى. ئۇلارنىڭ كۆمۈر كان، تۆمۈر كان، كوكس كۆيدۈرۈش، تۆمۈر تاۋلاش، پولات تاۋلاش، پولات پروكاتلاش ۋە مېتال پىششىقلاپ ئىشلەشتىن پاراخوت ياساشقىچە يۈرۈشلەشكەن زاۋۇتلىرى بار ئىدى. خىمىيە سانائىتىدە پۇتلان سېمونت ئىشلەپچىقىرىش بىرلەشمە شىركىتى پۈتۈن مەملىكەت سېمونت ئىشلەپچىقىرىشنىڭ %80 نى كونترول قىلدى. تۈز ئىشلەپچىقىرىش بىرلەشمە شىركىتى يېمەكلىك تۈز ئىشلەپچىقىرىشنىڭ %91 نى كونترول قىلدى. مونوپول تەشكىلاتلار پۈتكۈل ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي تۇرمۇشقا ماسلاشقاندى. شۇڭا، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئەنگلىيە جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىردى.

دەرۋەقە، 1871 ~ 1900 - يىللار ئارىلىقىدا ئەنگلىيەنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى داۋاملىق ئېشىپ باردى. مەسىلەن، بۇ 30 يىل ئىچىدە كۆمۈرنىڭ قېزىلىش مىقدارى بىر ھەسسەدىن ئارتۇق ئاشتى. تۆمۈر ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتى ۋە پاختا سەرپىياتى %50 ئاشتى ھەمدە يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان سانائەتلەرنىڭ تەرەققىياتىمۇ ئىنتايىن تېز بولدى. مەسىلەن، خىمىيە سانائىتى، ئېلېكتىر ئۈسكۈنىلىرى سانائىتى ۋە گېنېراتور ئىشلەپچىقىرىش قاتارلىقلار. لېكىن، تەرەققىيات سۈرئىتىنى باشقا ئەللەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئەنگلىيە نىسبەتەن ئارقىدا قېلىپ، سانائەتتىكى مونوپوللۇق ئورنىدىن ئايرىلىپ قالدى. دۇنيانىڭ سانائەت ئومۇمىي مەھسۇلات

قىممىتىدە 1870 - يىلىدىكى 32% تىن 1913 - يىلىدىكى 14% گە چۈشۈپ قالدى. 1880 - يىللىرى ئامېرىكىنىڭ سانائەت مەھسۇلات ئومۇمىي قىممىتى ئەنگلىيەنىڭ سانائەت مەھسۇلات ئومۇمىي قىممىتىدىن ئېشىپ كەتكەن بولسا، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە گېرمانىيەمۇ ئېشىپ كەتتى.

ئەنگلىيەنىڭ سانائەت تەرەققىياتىنىڭ ئاستا بولۇشىدىكى ئاساسلىق سەۋەبلەر: بىرىنچى، ئەنگلىيە سانائەت ئىنقىلابىنىڭ بۆشۈكى بولۇپ، زاۋۇتلار 100 يىللار مابەينىدە بىر قېلىپتا مەۋجۇت بولۇپ تۇردى، نۇرغۇن كارخانىلار ۋە ئۇلارنىڭ ماشىنا، ئىستانوۋك ئەسلىھەلىرى كونىراپ كېرەكتىن چىقتى. كېيىن تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەر يېڭى تېخنىكا قوللانغان ۋە ماشىنا، ئىستانوۋك ئەسلىھەلىرىنى ئىشلەتكەندە، ئەنگلىيە يەنىلا كونا ماشىنا، ئىستانوۋكلارنى ئىشلەتتى. ئەنگلىيەلىك كاپىتالىستلارنىڭ قارشىچە، كۈنچە ماشىنا، ئىستانوۋكلارنى چۈۈۋېتىپ ئورنىغا يېڭى ماشىنا، ئىستانوۋكلارنى ئىشلەتكەندە ئىشلەپچىقارغان مەھسۇلاتلارنىڭ تەننەرخى ئېشىپ كېتەتتى. مانا بۇ ئەھۋاللار سانائەت تەرەققىياتىنىڭ سۈرئىتىگە تەبىئىي ھالدا تەسىر كۆرسەتتى. ئىككىنچى، كېيىن تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەر مىللىي سانائىتىنى قوغداپ، ئارقا - ئارقىدىن تاموژنا بېجىنى قوغداش سىياسەتلىرىنى تۈزۈپ يۈرگۈزدى. بۇ سىياسەتلەر ئەنگلىيەنىڭ سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ ئېكسپورت قىلىنىشىغا پايدىسىز بولغاچقا، ئۇنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىشىغا تەسىر كۆرسەتتى.

جاھانگىرلىك باسقۇچقا بېرىپ يەتكەن ئەنگلىيەنىڭ سانائەت تەرەققىياتىنىڭ بىر قەدەر ئاستىلاپ قېلىشى بىلەن ئۇنىڭ تاشقى سودىسىدىمۇ ئۆزگىرىش بولدى: سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ ئېكسپورت مىقدارى ئازلاپ كەتتى. 1870 ~ 1890 - يىللىرى ئارىلىقىدا ئەنگلىيەنىڭ ئېكسپورت مىقدارى ئاران 42% ئاشقان بولسا، ئىمپورت مىقدارى 72% ئاشتى. بۇ ئەھۋال تاشقى

سودىدىكى ئىمپورتنىڭ ئېشىپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. لېكىن، پۈتكۈل خەلقئارالىق كىرىم - چىقىم مەسىلىسىدە ئەنگىلىيە يەنىلا «ئاكتىپ بالانس»نى ساقلاپ قالدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، سىرتتىن ئەنگىلىيەگە ئاققان پۇل ئەنگىلىيەدىن سىرتقا ئاققان پۇلدىن كۆپ بولغاچقا، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ ئىقتىسادى يەنىلا گۈللىنىش ھالىتىدە تۇردى. بۇنداق بولۇشى ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى ئىقتىسادىي جەھەتتە سىرتقا كاپىتال چىقىرىشتا ئىنتايىن تەرەققىي قىلغانىدى. ئەنگىلىيە بۇرژۇئازىيەسى چەت ئەل سانائىتىگە كاپىتال (مەبلەغ) سېلىپ ھەر يىلى ھۆكۈمەتكە غايەت زور پايدا يەتكۈزدى. ئەنگىلىيەنىڭ سىرتقا كاپىتال چىقىرىشىنىڭ تەرەققىي قىلىشىدا مۇنداق ئىككى سەۋەب بار ئىدى: بىرىنچىسى، ئەنگىلىيە تارىخى ئۇزۇن كاپىتالىستىك دۆلەت، دۆلەت ئىچىدىكى ئىشچىلارنى ئۇزۇن مۇددەت ئېكسپلاتاتسىيە قىلىپ، مۇستەملىكە خەلقىنى تالان - ئاراج قىلغانلىقىنىڭ نەتىجىسى، شۇنداقلا يەنە دۇنيانىڭ سانائىتىنى ئۇزۇن مۇددەت مونوپول قىلىۋالغانلىقىنىڭ نەتىجىسىدە، ئەنگىلىيە بۇرژۇئازىيەسى غايەت زور مىقداردا ئېشىنچا كاپىتال جۇغلۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلاردا ئېشىنچا كاپىتالنى سىرتقا چىقىرىش مۇمكىنچىلىكى تۇغۇلدى. ئىككىنچىسى، ئەنگىلىيەنىڭ مۇستەملىكە زېمىنى ئىنتايىن كەڭ، بۇ زېمىنلار كاپىتال چىقىرىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئوبيېكتلىرى ئىدى. چۈنكى، مۇستەملىكە زېمىنلاردىكى خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيەسى ئىنتايىن تۆۋەن، ئەمگەك كۈچى ئەرزان، خام ئەشيا باھاسى ئەرزان بولغاچقا ئۇنىڭ سانائەتكە پايدىسى كۆپ ئىدى. مەسىلەن، ھىندىستاندىكى سېرىق كەندىر زاۋۇتى ئەنگىلىيە زاۋۇتلىرىغا 100% پايدا يەتكۈزەتتى. پايدىسى 20% تىن چۈشۈپ كېتىدىغان ئەھۋاللار ناھايىتى ئاز كۆرۈلەتتى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئەنگىلىيە كاپىتالىنىڭ سىرتقا چىقىرىلىشى دۇنيا بويىچە

بىرىنچى ئورۇنغا ئۆتۈپ، فىرانسىيە، گېرمانىيە ئىككى دۆلەتنىڭ يىغىندىسىدىن ئېشىپ كەتتى. 1910 - يىلىغىچە ئەنگلىيە بۇرژۇئازىيەسىنىڭ دۆلەت سىرتىغا سالغان مەبلەغى 3 مىليارد 700 مىليون فوندىستېرلىڭدىن ئېشىپ كەتتى. لېكىن، فىرانسىيەنىڭ 1 مىليارد 800 مىليون فوندىستېرلىڭدىن ئېشىپ كەتمىدى. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ئالدىنقى بىرىنچى يىلىدا ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكە زېمىنلارغا ۋە دۆلەت سىرتىغا ھەر يىلى سالغان مەبلەغىنىڭ سوممىسى دۆلەت ئىچىگە سالغان مەبلەغىنىڭ بەش - ئالتە ھەسسىسىگە تەڭ كەلدى. سىرتقا كاپىتال چىقىرىش ئەنگلىيەگە ھەيران قالارلىق دەرىجىدە كۆپ پايدا يەتكۈزدى. پەقەت 1912 - يىلىلا ئەنگلىيە 176 مىليون فوندىستېرلىڭ پايدا ئالدى.

دۇنيانىڭ ئالدىنقى قاتارىدا تۇرىدىغان ئەنگلىيەنىڭ ھاۋا يولى ترانسپورتىمۇ ئەنگلىيەگە غايەت زور ساندىكى تاشقى پېرېۋوت ياراتتى. 1913 - يىلى ئەنگلىيەنىڭ كېمىسازلىق زاۋۇتلىرىنىڭ ياسىغان پاراخوتلىرىنىڭ سۇ سىقىپ چىقىرىش ئومۇمىي مىقدارى 1 مىليون 932 مىڭ توننىغا يېتىپ، ئامېرىكىدىن يەتتە ھەسسە ئېشىپ كەتتى. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن ئىلگىرى ئەنگلىيەنىڭ بايرىقىنى ئېسىپ ئاتلاننىڭ ئوكياندا قاتنىغان پاراخوتلار پۈتۈن دۇنيا پاراخوت تونناژىنىڭ يېرىمىنى دېگۈدەك ئىگىلىدى.

لېكىن، ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ گۈللىنىشى مۇستەملىكە زېمىنلاردىكى خەلقلەرنى قاقتى - سوقتى قىلىش بەدىلىگە كەلگەنىدى. ئەنگلىيە ئەينى ۋاقىتتىكى ئەڭ چوڭ مۇستەملىكىچى جاھانگىر دۆلەت بولغاچقا، ئۇ ئىگىلىگەن مۇستەملىكە زېمىنلار باشقا ھەرقانداق مۇستەملىكىچى دۆلەتنىڭكىدىن كۆپ ئىدى. 1876 - يىلى ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكە زېمىنىنىڭ ھەجمى 22 مىليون 500 مىڭ كىۋادرات كىلومېتىرغا، ئاھالىسى 252 مىليونغا يەتتى؛ 1914 - يىلىغا كەلگەندە مۇستەملىكە ئاھالىسى 400 مىليونغا يەتتى. 1876 -

يىلى ئەنگلىيە ئۆزىنىڭ يەر كۆلىمى ئاران 244 مىڭ كىۋادرات كىلومېتىر بولۇپ، مۇستەملىكە زېمىنىنىڭ 1/92ىگە توغرا كېلەتتى. دېمەك، ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكە زېمىنلىرى دۇنيانىڭ ھەممە يەرلىرىدە بار ئىدى. شۇڭا، ئۇ «كۈن پاتمايدىغان دۆلەت» دەپ ئاتالدى. مۇشۇنداق كەڭ مۇستەملىكە زېمىنىنىڭ بولغانلىقى، مۇشۇنداق كۆپ مۇستەملىكە زېمىنىنىڭ خەلقىگە ھۆكۈمرانلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن ئەنگلىيەنىڭ سىرتقا كاپىتال چىقىرىشىمۇ مۇشۇنداق كەڭ كۆلەمگە يېتىپ، ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ گۈللىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. شۇڭا، لېنىن ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىنى مۇستەملىكە جاھانگىرلىك دەپ ئاتىغانىدى.

2. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە ئەنگلىيەدىكى

ئىككى پارتىيە تۈزۈمى، سىرتقا قارىتا

تاجاۋۇزچىلىقنى كۈچەيتىشى

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە چوڭ بۇرژۇئازىيە بىلەن چوڭ پومېشچىكلار يەنىلا ئەنگلىيەدىكى ھۆكۈمران سىنىپ ئىدى. مونوپول كاپىتال ۋە كاپىتالىنىڭ سىرتقا چىقىرىلىشىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، چوڭ بۇرژۇئازىيەنىڭ بايلىقى كۈنسېرى كۆپەيدى، ئورنىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. لېكىن، چوڭ پومېشچىكلار ئارىسىدىكى بىر قىسىملىرىنىڭ ئورنى تۆۋەنلەپ كەتتى. بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بۇ مەزگىللەردە ئامېرىكىدىن كۆپ مىقداردا ئاشلىق ئىمپورت قىلىنىپ، دۆلەت ئىچىدىكى ئاشلىقنىڭ باھاسى شىددەت بىلەن چۈشۈپ كەتكەنىدى. بۇنىڭ بىلەن پومېشچىكلارنىڭ كىرىمى تۆۋەنلەپ ئىقتىسادى ئاساسى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى. لېكىن باشقا بىر قىسىم پومېشچىكلارنىڭ ئىقتىسادى ئورنى يەنىلا مۇستەھكەم ئىدى. چۈنكى، بىرىنچىدىن، بەزى پومېشچىكلارنىڭ شەھەرلەردە يەر

ئىشلىتىش ھوقۇقى بولغاچقا، شەھەر قۇرۇلۇشى ۋە زاۋۇت ئورنىنىڭ يېرىگە ئاشۇ پومېشچىكلار ئىگىدارچىلىق قىلاتتى. شەھەرلەرنىڭ تەرەققىي قىلىشى ۋە گۈللىنىشىگە ئەگىشىپ، شەھەرلەردە يەرنىڭ باھاسى ئۈزۈكسىز ئۆستى، شۇنىڭ بىلەن بۇ پومېشچىكلارنىڭ كىرىمى ئاشتى. ئىككىنچىدىن، ئەنگلىيەدىكى بەزى پومېشچىكلار ھەرخىل كاپىتالىستىك كارخانىلارغا ئارىلاشتى. بۇنداق قىلىشتىن ئۇلار چوڭ پايدىغا ئېرىشتى. ئۈچىنچىدىن، بەزى پومېشچىكلار ھۆكۈمەت ئورگانلىرىدا كىرىمى يۇقىرى مۇھىم ۋەزىپىلەر بىلەن شۇغۇللاندى.

چوڭ بۇرژۇئازىيە بىلەن چوڭ پومېشچىكلار — لىبېراللار پارتىيەسى بىلەن مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسىدىن ئىبارەت ئىككى سىياسىي پارتىيە ئارقىلىق ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزدى.

مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسى — بۇرژۇئازلاشقان چوڭ پومېشچىكلارنى ئاساسلىق تەرەك قىلاتتى، لېكىن بىر قىسىم پومېشچىكلار پۇل مۇئامىلە بۇرژۇئازىيەسىنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلاتتى. لىبېراللار پارتىيەسى ئاساسلىقى سانائەت بۇرژۇئازىيەسى ۋە پۇل مۇئامىلە دوكارلىرىنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلاتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا مۇئەييەن دەرىجىدە بىر قىسىم بۇرژۇئازلاشقان پومېشچىكلارنىڭ تەلىپىنى ئەكس ئەتتۈرەتتى. شۇڭا، بۇ ئىككى پارتىيەنىڭ ھەممىسىلا بۇرژۇئازىيەنىڭ سىياسىي پارتىيەسى ئىدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى 30 يىل ئارىلىقىدا بۇ ئىككى چوڭ پارتىيە ئالمىشىپ ھاكىمىيەت يۈرگۈزدى، ئۈچىنچى پارتىيە بارلىققا كەلمىدى، بولۇپمۇ خەلقنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان سىياسىي پارتىيە ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئۇلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا تەھدىت سالمايدىغان ئەھۋال كۆرۈلمىدى. بۇ ئىككى چوڭ پارتىيەنىڭ ئىشچىلار سىنىپىغا تۇتقان پوزىتسىيەسى ئوخشاش ئىدى، ئۇ بولسىمۇ يۈزەكى ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش، ئاز - تولا پايدا يەتكۈزۈش ئارقىلىق ئىشچىلار كۈرىشىنى پەسەيتىپ، ئىشچىلارنى

كاپىتالغا قارشى تۇرۇش ئىنقىلابىي يولىدىن چەتلىتىشنى تەشەببۇس قىلاتتى. لېكىن، يەنە بىر جەھەتتىن بۇ ئىككى چوڭ پارتىيە ئايرىم - ئايرىم ھالدا بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئوخشىمىغان گۇرۇھلارنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلاتتى. ئۇلارنىڭ پروگراممىسىدىكى تەشەببۇسلارمۇ ئوخشىمايتتى. ئىقتىسادىي تەدبىر جەھەتتە مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسى دۆلەتنىڭ ئىقتىسادقا ئارىلىشىشىنى تەشەببۇس قىلىپ، ئەركىن تاشقى سودىغا قارشى تۇراتتى. لىبېراللار پارتىيەسى بۇنىڭ ئەكسىچە بولۇپ، ئەركىن تاشقى سودىنى تەشەببۇس قىلىشتا چىڭ تۇراتتى. سىرتقا قارىتا مەسىلىلەردە مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسىنىڭ ئەزالىرى كۆزلىرىنى پارقىرتىپ تۇرۇشۇپلا تالان - تاراجلىق مۇستەملىكە كېڭەيمىچىلىكىنى تەشەببۇس قىلاتتى. لېكىن، لىبېراللار پارتىيەسى بۇ مەسىلىدە ئېھتىياتچانراق بولۇپ، مۇستەملىكە كېڭەيمىچىلىكىنىڭ تالان - تاراج خاراكتېرىنى ئەپلەپ - سەپلەپ پەردازلاشقا ئۇرۇناتتى.

لېكىن، ئومۇمىي جەھەتتىن ئالغاندا، مۇستەملىكە كېڭەيمىچىلىكى سىياسىتىدە ئىككى پارتىيەنىڭ يولى بىردەك ئىدى. 1874 - يىلىدىن 1880 - يىلىغىچە مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسى ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن مەزگىللەر بولۇپ، ئۇلار سۈۋەيش قانىلى (1875 - يىلى) بىلەن سېپرۇسنى (1878 - يىلى) تارتىۋالدى. 1880 - يىلى ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان لىبېراللار پارتىيەسى 1882 - يىلى مىسىرنى بېسىۋالدى ھەمدە سۇداندىكى مەھدى ھەرىكىتىنى قاتتىق باستۇردى. 1886 - يىلىدىن 1905 - يىلىغىچە ئۇزۇن مەزگىل ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن مۇتەئەسسىپلەر پارتىيەسى (1892 - يىلىدىن 1895 - يىلىغىچە ئۈچ يىل ئۈزۈلۈپ قالغان) سۇداننى بويسۇندۇرۇشنى تاماملاپ، ئەنگىلىيە - بۇرلار ئۇرۇشىنى قوزغاپ، بۇرلارنىڭ ئىككى دۆلىتى - ترانسۋال جۇمھۇرىيىتى بىلەن ئورانج جۇمھۇرىيىتىنى بىرلەشتۈرۈپ ئەنگىلىيەنىڭ زېمىنىغا

ئايلاندىرۇۋالدى.

بۇ مەزگىللەردىكى ئەنگلىيەنىڭ غالىبلىق بىلەن كېڭەيمىچىلىك قىلىشى «ئەركىن» كاپىتالىزمنىڭ مونوپول كاپىتالىزم باسقۇچىغا ئۆتۈشتىن ئىبارەت بۇ ئومۇمىي يۈزلىنىشتىن سىرت، يەنىمۇ كۆپ مۇستەملىكە زېمىنلارنى تارتىۋېلىش ئارقىلىق دۇنيانىڭ سانائىتىنى مونوپول قىلىش ئورنىدىن ئايرىلىپ قالغاندىن كېيىنكى سانائەت بۇرژۇئازىيەسىنىڭ ئازلاپ كەتكەن پايدىسىنى تولۇقلاش ھەمدە مۇستەملىكە زېمىنلاردىن ئۈندۈرۈۋالغان يۇقىرى سوممىلىق پايدا بىلەن يۇقىرى قاتلام ئىشچىلىرىنى سېتىۋېلىپ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ قارشىلىقىنى پەسەيتىش ئىدى. ئەنگلىيەدىكى تاجاۋۇزچى مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ئاۋانگارتى رودېس لوندوندىكى ئىشسىز ئىشچىلارنىڭ يىغىلىشىغا قاتنىشىپ، ئىشچىلارنىڭ «بولكا» تەلپ قىلىش غەزەپ - نەپرەتلىك نۇتقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇ جاھانگىرلىك سىياسىتىنىڭ «ئىجتىمائىي مەسىلىلەر»نى ھەل قىلالايدىغانلىقىغا ئىلگىرىكىدىنمۇ بەكرەك ئىشەندى. بۇ ھەقتە ئۇ: «ئىمپېرىيە بولكا ۋە سېرىق مايغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلە. ئىچكى ئۇرۇشتىن ساقلىنىمەن دەيدىكەنەن، جاھانگىر بولۇشۇڭ كېرەك» دېگەندى.

3. ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ ئىلگىرى سۈرۈلۈشى ۋە سوتسىيالىزم ھەرىكىتىنىڭ قايتا گۈللىنىشى

1850 - يىللىرىنىڭ دەسلەپىدىكى نىزامنامە ھەرىكىتى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ئەنگلىيەدىكى ئىشچىلار ھەرىكەتلىرى تۆۋەن دولقۇنغا چۈشۈپ قالدى. سوتسىيالىستىك ھەرىكەتلەرمۇ ئىشچىلار ئارىسىدا كۆرۈنمەيدىغان بولدى. بۇ خىل ئەھۋال تاكى 1870 - يىللىرىنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشتى. بۇنداق بولۇشنىڭ سەۋەبلىرى ئىنتايىن كۆپ ئىدى. لېكىن، بۇنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ

مۇھىم سەۋەب شۇكى، بۇ مەزگىللەردىكى ئەنگىلىيەنىڭ يۇقىرى قاتلام ئىشچىلىرى ۋە ئىشچىلار ئاممىسى ئەنگىلىيە بۇرژۇئازىيەسىنىڭ دۇنيانىڭ سانائىتىنى مونوپول قىلىپ ئېرىشكەن پايدىسىدىن ئوخشىمىغان دەرىجىدە نەپ ئالدى. لېكىن 1870 - يىلى ئەنگىلىيە سانائەتنى مونوپول قىلىش ئورنىدىن ئايرىلىپ قالغاندىن باشلاپ، ئەنگىلىيە ئىشچىلىرى يۇقىرىقىدەك نەپتىن بەھرىمەن بولالمايدىغان بولدى. ئەنگىلىيە بۇرژۇئازىيەسى دۇنيا بازىرىدا كېيىن تەرەققىي قىلغان كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ چەتكە قېقىشىغا ئۇچرىغاندىن كېيىن زور مىقداردا چىقىمغا ئۇچرىدى. ئۇلار بۇ چىقىمنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇش ئۈچۈن ئىشچىلار سىنىپىنىڭ تۇرمۇشىغا ھۇجۇم قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئەنگىلىيە ئىشچىلىرىنىڭ ئورنى خارابلاشتى. شۇڭا، 1880 - يىللارنىڭ بېشىدىن باشلاپ ئىشچىلار ھەرىكىتىدە يېڭىدىن ئىلگىرى سىلجىش ۋەزىيىتى كۆرۈلدى. سوتسىيالىستىك ھەرىكەتلەر يەنە ئەسلىگە كەلدى، ھەتتا ئىلغار ئىشچىلار ئارىسىدا مۇستەقىل ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەسىنى قۇرۇش سىناقلىرىمۇ ئېلىپ بېرىلدى.

ئەلۋەتتە، ئەنگىلىيە ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ بۇ يېڭى تەرەققىياتى تۆۋەندىكىدەك ئەھۋاللارغا مۇناسىۋەتلىك ئىدى. بىرىنچى، ماركسىزم نەزەرىيەسىنىڭ تەسىرى. ماركس يازغان «كاپىتال» ئەنگىلىيەنىڭ ئىلغار ئىشچىلىرىنى تەربىيەلىدى. مەسىلەن، خېيدېمان «كاپىتال»نى ئوقۇپ، سوتسىيالىزمچىغا ئايلاندى. ئېنگېلس 1880 - يىللارنىڭ بېشىدا ئەنگىلىيە ئىشچىلار ژۇرنالىلىرىدا ئېلان قىلغان بىرنەچچە پارچە مۇھىم ماقالىلەرمۇ ئىشچىلار ھەرىكىتىگە تۈرتكىلىك رول ئوينىدى. ئېنگېلس ماقالىسىدە ئىشچىلار سىنىپى كۈرەشنىڭ نىشانىنى مائاش ۋە ئەمگەك ۋاقتى بىلەن چەكلەپ قويماي، ياللاڭا ئەمگەك تۈزۈمىنى يوقىتىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشى كېرەك، كاپىتالىزمىنى يوقىتىش مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن ئىشچىلار

چوقۇم ئۆزىنىڭ سىياسىي پارتىيەسىنى قۇرۇشى كېرەك، دەپ كۆرسەتتى. بۇ كۆرسەتمىلەر ئىلغار ئىدىيەگە تەشنا ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى ئەزالىرى ئىچىدە مۇھىم تەسىر قوزغىدى. مەسىلەن، ئىلغار ياشلاردىن جامېس ماك دونالد ئېنگېلسنىڭ تەسىر كۆرسىتىشى بىلەن سوتسىيالىزمچى بولۇپ يېتىلدى. ئىككىنچى، 1870 - يىللىرىنىڭ ئاخىرى، 1880 - يىللىرىنىڭ باشلىرىدا بىر مەزگىل يۈرگۈزۈلگەن يەر ئىسلاھاتى ھەرىكىتىمۇ سوتسىيالىزم ھەرىكەتلىرىنى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈشنىڭ ئامىللىرىنىڭ بىرى ئىدى. 1879 - يىلى ئامېرىكىلىق ھېنرى جورج يازغان «ئىلگىرىلەش ۋە نامراتلىق» دېگەن كىتاب نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. ئۇ يەرنى دۆلەت ئىلكىگە ئۆتكۈزۈشنى كاپىتالىزمنىڭ بارلىق جىنايەتلىرىنى داۋالايدىغان «شىپالىق دورا» دەپ قارىدى ھەمدە يۇقىرى سوممىلىق يەر ئىجارىسى يىغىش ئۇسۇلى ئارقىلىق يەرنى دۆلەت ئىلكىگە ئۆتكۈزۈشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۇنىڭ بۇ خىل نەزەرىيەسى ئەكسىيەتچىل رول ئوينىدى، چۈنكى ئۇ نەزەرىيە ئىشچىلارنى كاپىتالىزمغا قارشى كۈرەش قىلىشتىن چەتلەشكە جەلپ قىلدى. لېكىن، كۆپ سانلىق كەلگۈسىدىكى سوتسىيالىزمچىلار ئۈچۈن ئېيتقاندا «يەرنى دۆلەت ئىلكىگە ئۆتكۈزۈش — ئۇلارنىڭ ... سوتسىيالىزم يولىغا مېڭىشىنىڭ يېرىم يولىدىكى بېكىتى بولدى (مولتۇن قاتارلىقلارنىڭ سۆزى). توم مان ئۈچۈن ئېيتقاندىمۇ شۇنداق ئىدى. ئۇنىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسلانغاندا، ئۇ: «ھېنرى جورجنىڭ كىتابىنى يەپ ئىچىۋېتىدىغاندەك ئوقۇغانىدىم» دېگەنكەن. ئۇ ئىدىيەۋى جەھەتتىن سوتسىيالىزمغا مايىل بولغانلىقى ئۈچۈن ناھايىتى زور دەرىجىدە مۇشۇ كىتابنىڭ ئىدىيەسىگە مەنسۇپ ئىدى. چۈنكى، ئۇ مۇشۇ كىتابنى ئوقۇغاندىن كېيىن يەرنىلا ئەمەس، ماشىنا كاپىتالىنىمۇ ئومۇمنىڭ ئىگىدارچىلىقىغا ئۆتكۈزۈۋېتىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلغانىدى.

سوتسىيالىستىك ھەرىكەتلەرنىڭ جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىشىنىڭ مۇھىم ئىپادىسى — سوتسىيالىستىك سىياسىي تەشكىلاتلارنىڭ بارلىققا كېلىشىدە كۆرۈلدى. 1881 — يىلى سوتسىيالىستىك دېموكراتلار ئىتتىپاقى بارلىققا كەلدى. بۇ تەشكىلاتنىڭ قۇرغۇچىسى ھېنرى مىلس خېيدېمان بولۇپ، ئۇنىڭغا قاتناشقۇچىلارنىڭ كۆپىنچىسى ئىشچىلار ئىدى. ئىتتىپاق يېڭى قۇرۇلغاندا ماركسىزمنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلغان، ئۇنىڭ پروگراممىسىمۇ سوتسىيالىزمچە ئىدى. پىروگراممىدا يەر، تۆمۈريول، بانكا قاتارلىق بارلىق ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرىنىڭ جەمئىيەتكە تەۋە بولۇشى تەلەپ قىلىندى. خېيدېمان ئەنگلىيەدىكى ماركسىزىمچىلارنىڭ ئاۋانگارتى ئىدى. ئۇ كۆپلىگەن ماقالىلەرنى يېزىپ ماركسىزمنى تەشۋىق قىلدى، لېكىن ئۇ ھەقىقىي ماركسىزىمچى ئەمەس ئىدى. ئۇ گەرچە سوتسىيالىزمنى ھىمايە قىلىسىمۇ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئىنقىلابىي كۈرەشىگە قارشى ئىدى. ئۇ كاپىتالىزمنىڭ ئۆزلۈكىدىن يىمىرىلىش تەلىماتىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، كاپىتالىزم كەلگۈسىدىكى ئىقتىسادىي كىرىزىسلەردە ئۆزلۈكىدىن يىمىرىلىپ كېتىدۇ، ئۇ چاغدا ئىشچىلار ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرىغا ناھايىتى ئاسانلا ئېرىشەلەيدۇ، بۇ ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرى «ئىقتىدارسىز پۈمبىشچىك ۋە كاپىتالىستلارنىڭ قولىدىن تارتىۋېلىنىدۇ» دەپ قارىدى. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، خېيدېمان ئاخىرقى ھېسابتا ئاغىمچى ئىدى. لېكىن ئۇمۇ مەزھەپچىلىق خاتالىقى ئۆتكۈزدى. ئۇ ئىشچىلار ئاممىسىنىڭ ئارىسىغا بېرىپ خىزمەت ئىشلەشنى خالىمىدى، ئىشچىلارنىڭ سەككىز سائەتلىك ئىش تۈزۈمىنى قولغا كەلتۈرۈش، مائاشنى ئۆستۈرۈش كۈرەشلىرىنى قوللىمىدى، ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىغا بېرىپ پائالىيەت ئېلىپ بېرىشىنىمۇ خالىمىدى. شۇڭا، ئۇ رەھبەرلىك قىلغان سوتسىيالىستىك دېموكراتلار ئىتتىپاقى ئىنقىلابىي ئىشچىلارنىڭ سىياسىي

پارتىيەسىگە ئايلىنالمىدى.

1884 - يىلى بۇرژۇئازىيە زىيالىيلرىنىڭ سوتسىيالىستىك تەشكىلاتى - فابىيان جەمئىيىتى بارلىققا كەلدى. بۇ تەشكىلات نەزەرىيەۋى جەھەتتىن ماركسىزمغا، پىرولېتارىيات ئىنقىلابىغا قارشى تۇرۇپ: «سوتسىيالىزم ئىدىيەسىنى لىبېراللىزمغا سىڭدۈرۈۋېتىش»نى تەشەببۇس قىلاتتى، يەنى لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ ئىچكى قىسمىغا «سىڭىپ» كىرىپ تەسىر كۆرسىتىپ، ئۇلارنى سوتسىيالىزمغا مايىل قىلىپ ئۆزگەرتىشنى تەشەببۇس قىلاتتى. فابىيان جەمئىيىتى گەرچە بۇرژۇئا زىيالىيلرىنى ئاساس قىلغان تەشكىلات بولسىمۇ، لېكىن كېيىنچە سوتسىيالىزمنى تەتقىق قىلىش زۆرۈرىيىتى بىلەن نۇرغۇن ئىشچىلار فابىيان جەمئىيىتىنىڭ يەرلىك ياچىيىلىرىغا قاتناشتى.

فابىيان جەمئىيىتىگە قاتناشقان زىيالىيلار ئارىسىدا كۆپلىگەن ئالىملار ۋە يازغۇچىلارمۇ بار ئىدى. مەسىلەن، جورج بېرنارد شاۋ، ۋېبېر ئەر - خوتۇن قاتارلىقلار. جورج بېرنارد شاۋ رېئالىزمچى دراماتورگ بولۇپ، ئۇ يازغان «بويىتاق بوۋاينىڭ ئۆيى»، «ۋاررېن خانىمنىڭ كەسپى»، «تەقدىرنىڭ ئەرەكە بالىسى» قاتارلىق سەھنە ئەسەرلىرىدە كاپىتالىزمنىڭ جىنايەتلىرىنى دادىللىق بىلەن پاش قىلىپ، ئەنگىلىيە يۇقىرى قاتلام جەمئىيىتىنىڭ ساختا مېھرىبانلىق ۋە روھىي گادايلىق تۇرمۇشىنى مەسخىرە قىلغان، شۇنداقلا يەنە ئەنگىلىيە ھۆكۈمرانلار گۇرۇھىنىڭ پارازىتلىق خاراكتېرىنى ئۆتكۈر قەلىمى بىلەن ئېچىپ تاشلىغان. شۇڭا، ئۇنىڭ ئەسەرلىرى جەمئىيەتتە ئاكتىپ تەسىر پەيدا قىلدى.

سوتسىيالىزم ھەرىكىتى قايتىدىن جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنىڭ ھەرىكەتلىرىمۇ قانات يايدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى ئەنگىلىيە ئىشچىلار

ئۇيۇشمىلىرى ئاساسلىقى مەلىكىلىك ئىشچىلار ياكى يۇقىرى قاتلام ئىشچىلىرىنىڭ تەشكىلاتى ئىدى، بۇ تەشكىلاتنىڭ پائالىيىتى تار دائىرىدىكى ئىقتىسادىي كۈرەش بىلەنلا چەكلەندى، ھەتتا ئىش تاشلاشقىمۇ قارشى تۇردى. لېكىن، 1880 - يىللىرىغا كەلگەندە قارا ئىشچىلارمۇ تەشكىللىنىشكە باشلىدى. ئۇلار يېڭىدىن ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنى قۇردى. يېڭى ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرى 1880 - يىللىرىنىڭ ئاخىرىدىكى چوڭ كۆلەملىك ئىش تاشلاش كۈرۈشى جەريانىدا بارلىققا كەلدى. ئۇ كونا ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىغا قارىغاندا تېخىمۇ كۈرەشچان بولۇپ، كۆپ قېتىملىق ئىش تاشلاشلارغا رەھبەرلىك قىلدى. لېكىن، ئۇزۇن ئۆتمەي يېڭى ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنىڭ بەزى رەھبەرلىرى كونا ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنىڭ تەسىرىدە مۇرەسسە قىلىشقا ئېغىپ، ئەسلىدىكى كۈرەشچانلىق خاراكتېرىنى يوقاتتى.

سوتسىيالىزم ھەرىكىتىنىڭ قايتا گۈللىنىشى ۋە ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ راۋاجلىنىشى بىلەن ئەنگىلىيە ئىشچىلار سىنىپى ئۆزىنىڭ سىياسىي پارتىيەسىنى قۇرۇشقا شارائىت ياراتتى. 1893 - يىلى ئىشچىلار سىنىپىنىڭ سىياسىي پارتىيەسى — «مۇستەقىل ئىشچىلار پارتىيەسى» ئاخىرى قۇرۇلدى. بۇ پارتىيەنى سوتسىيالىستىك دېموكراتلار ئىتتىپاقىنىڭ بىر قىسمى ئەزالىرى بىلەن فابىيان جەمئىيىتىنىڭ جايلاردىكى ياچىيكا ئەزالىرى قۇرۇپ چىققاندى. بۇ پارتىيەنىڭ پروگراممىسى — ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرىغا بولغان كولىكتىپ ئىگىدارچىلىق قىلىش تۈزۈمىنى يولغا قويۇش كۈرۈشىنى ئۆزىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نىشانى قىلدى ھەمدە سەككىز سائەتلىك ئىش تۈزۈمىنى قولغا كەلتۈرۈشنى كۆز ئالدىدىكى كۈرەش ۋەزىپىسى قىلدى.

مۇستەقىل ئىشچىلار پارتىيەسىنىڭ قۇرۇلۇشى — چوڭ تەرەققىيات بولسىمۇ، لېكىن بۇ پارتىيە ماركسىزمنى رەت

قىلدى، سىنىپىي كۈرەشكە قارشى تۇردى، شۇڭا ئۇ ئەمەلىيەتتە بىر ئىسلاھاتچى ئىشچىلار پارتىيەسى بولۇپ قالدى. ئومۇمەن ئېيتقاندا، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى ئەنگىلىيە سوتسىيالىزمى، ئىشچىلار ئويۇشمىلىرىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرى ئانچە چوڭ ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرى مۇنداق: بىرىنچىدىن، ئەنگىلىيە ھۆكۈمرانلار سىنىپى سىياسىي ئويۇن ئويناشقا ماھىر بولۇپ، ئۇلارنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتلەردە ئېلىپ بارغان قىسمەن ئىسلاھات ۋە تەڭشەشلىرى كۆپ ساندىكى ئىشچىلارنىڭ ئىنقىلابىي ئىرادىسىنى بىخۇدلاشتۇردى. ئىككىنچىدىن، 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى ئىشچىلار ئاقسۆڭەكلىرى پۈتكۈل ئىشچىلارنىڭ %15 نى ئىگىلىدى. 1870 - يىللىرىنىڭ ئاخىرىدا ئىشچىلار ئاقسۆڭەكلىرى تېخىمۇ كۆپەيدى. بەزى مۇھىم سانائەت تارماقلىرىدا ئىشچىلار ئاقسۆڭەكلىرى %20 نى ئىگىلىدى. ئۇلارنىڭ ئىسلاھاتچىلىق ئىدىيەسى ئىشچىلار ئاممىسىغا تەسىر كۆرسەتتى.

5 - بۆلۈم ئامېرىكا

1. ئىچكى ئۇرۇشتىن كېيىن ئامېرىكا ئىقتىسادىنىڭ

تېز تەرەققىي قىلىشى

1861 - يىلىدىن 1865 - يىلىغىچە ئېلىپ بېرىلغان ئىچكى ئۇرۇش جەنۇبتىكى قۇلدارلىق تۈزۈمنى يوقىتىپ، قارا تەنلىك قۇللارنى ئازاد قىلدى. «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» نىڭ ئېلان قىلىنىشى، جەنۇبتىكى سانائەت ۋە يېزا ئىگىلىكى بىلەن غەربىي قىسمىدىكى يېزا ئىگىلىكىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىغا تۈرتكە بولدى. قۇللۇق تۈزۈمنىڭ قالدۇقلىرى گەرچە «نەسبەت تۈزۈمى»

شەكلىدە ساقلىنىپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن قارا تەنلىكلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش قىزغىنلىقى قۇللۇق تۈزۈم ۋاقتىدىكىدىن يۇقىرى بولدى. قۇللۇق تۈزۈمنىڭ بىكار قىلىنىشى ۋە ئۇرۇشنىڭ بۇزغۇنچىلىقى بىلەن، ئېكىنزار خوجايىنلىرىنىڭ ئىقتىسادىي ئورنى تۆۋەنلەپ، يەككە ئۇششاق دېھقانلارنىڭ سانى كۆپەيدى. ئېكىنزار خوجايىنلىرىنىڭ كۆپىنچىلىرى يەرلىرىنى ئەرزان باھادا سېتىۋېتىشكە مەجبۇر بولدى. تۆۋەن باھادىكى بىر ئاكر كېلىدىغان يەرنىڭ باھاسى 100 ئامېرىكا دوللىرىدىن بەش ئامېرىكا دوللىرىغا چۈشۈپ قالدى. يەرلەرنىڭ كۆپ قىسمى «نامرات ئاق تەنلىكلەر» نىڭ قولىغا ئۆتتى. ئۇلار يەرسىزلىكتىن كىچىك يەر ئىگىلىرىگە ئۆزگەردى. جەنۇبىي جايلاردىكى يەككە ئۇششاق دېھقانلار 1860 - يىلى ئاران 370 مىڭ بولغان بولسا، 1900 - يىلىغا كەلگەندە 1 مىليون 36 مىڭغا كۆپەيدى.

قارا تەنلىك قۇللارنىڭ ئازاد بولۇشى بىلەن، يەككە ئۇششاق دېھقانلارنىڭ كۆپىيىشى جەنۇبىي جايلاردىكى يېزا ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈپلا قالماستىن، جەنۇبىي جايلاردىكى سانائەتنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈنمۇ كەڭ يول ئېچىپ بەردى. ئۇلارنى كۆپ ساندىكى ئەمگەك كۈچى بىلەن تەمىنلەپ تاۋار بازىرىنى كېڭەيتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، قۇللۇق تۈزۈم بىكار قىلىنغانلىقتىن، شىمالدىكى كاپىتالىستلار جەنۇبتىكى سانائەت كارخانىلىرىغا كۆپ ساندىكى كاپىتالىنى مەبلەغ قىلىپ سېلىشقا باشلىدى. جەنۇبتىكى بىر قىسىم ئېكىنزار ئىگىلىرىمۇ كاپىتالىنى يەرگە مەبلەغ قىلىپ سېلىشتىن سانائەت ساھەسىگە يۆتكىدى، شۇڭا ئىچكى ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن جەنۇبتا كاپىتالىستىك سانائەت جۇش ئۇرۇپ راۋاجلاندى. 1880 - يىللىرىنىڭ ئاخىرى جەنۇبتا ئىشلەپچىقارغان تۆمۈر ئۇرۇشتىن ئىلگىرى پۈتۈن مەملىكەت بويىچە ئىشلەپچىقارغان تۆمۈر مەھسۇلاتىدىنمۇ ئېشىپ كەتتى. 1870 - يىللارنىڭ باشلىرىدا جەنۇبىي رايونلاردا ئاران 500 مىڭ ئۇرۇچۇق بولغان بولسا، 15

يىلدىن كېيىن 2 مىليونغا كۆپەيدى.

ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە ئېلان قىلىنغان «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» غەربىي قىسمىدىكى يېزا ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن شارائىت ھازىرلاپ بەردى. گەرچە «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» دا ناھايىتى چوڭ چەكلىمىلىك بولسىمۇ، «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» ئىجرا قىلىنغاندىن كېيىن ھۆكۈمەت بۇرۇنقىغا ئوخشاشلا دۆلەت ئىگىلىكىدىكى يەرلەرنى زور مىقداردا ساتتى ھەمدە كەڭ كەتكەن يەرلەرنى تۆمۈربول شىركەتلىرىگە سوۋغا قىلىپ بەردى، قانۇننى ئەمەلىيلەشتۈرۈش جەريانىدا يەنە نۇرغۇن رەزىل ئەھۋاللار يۈز بەردى. لېكىن، ئۇ نېمىلا بولسۇن يېزا ئىگىلىكىنى يۈكسەلدۈرۈپ، كاپىتالىزمغا ئەگىشىپ مېڭىپ «ئامېرىكىچە يول» بىلەن تەرەققىي قىلدى. 1868 ~ 1900 - يىللىرى ئارىلىقىدا «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» غا ئاساسەن 600 مىڭ ئائىلىگە تۇرالغۇ يەر تەقسىم قىلىندى. بۇ يەرلەرنىڭ ئومۇمىي ھەجمى 80 مىليون ئاكىر كېلەتتى. تۇرالغۇ يەرگە ئېرىشكەن ئەمگەكچىلەر يەككە ئۇششاق دېھقانلارغا ئايلىنىپ، ئەمگەكنىڭ ئۈنۈمدارلىقىنى ئاشۇرۇپ، غەربىي قىسمىنىڭ گۈللىنىشىنى ئىلگىرى سۈردى. ئۇششاق دېھقانلار ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىي قىلىشى نەتىجىسىدە، ساقلىنىپ بولماسلىق دەرىجىسىدە سىنىپى بۆلۈنۈش پەيدا بولدى، شۇنىڭ بىلەن كەڭ دېھقانلار ئىقتىسادىي جەھەتتىن ۋەيران بولۇشقا قاراپ يۈزلەندى. بىر قىسىم باي دېھقانلار يېزا ئىگىلىك ماشىنىلىرى ۋە سۈنئىي ئوغۇتلارنى ئىشلىتىپ، كاپىتالىستىك يېزا ئىگىلىك مەيدانلىرىنىڭ چوڭ خوجايىنلىرىغا ئايلاندى. 1900 - يىلى ئامېرىكىدا مەملىكەت بويىچە تەخمىنەن 5 مىليون 800 مىڭ دېھقان ئائىلىسى بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدە كاپىتالىستىك يېزا ئىگىلىك مەيدانىدا ئىشلەيدىغان دېھقانلار 1 مىليون ئائىلىگىمۇ يەتمەيتتى. لېكىن، ئۇلار ئىشلەپچىقارغان يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرى پۈتۈن مەملىكەت يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنىڭ 52% ىنى

ئىگىلىيەتتى، كاپىتالىستىك يېزا ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىي قىلىشى سانائەتنىڭ تەرەققىياتىنى زور مىقداردىكى ئاشلىق، خام ئەشيا، ئېكسپورت مەھسۇلاتى ۋە كەڭ دۆلەت ئىچى بازىرى بىلەن تەمىنلىدى. 1860 ~ 1900 - يىللىرى ئارىلىقىدا ئامېرىكىدىكى مۇھىم ئىككى تۈردىكى ئاشلىق زىرائىتى بۇغداي بىلەن كۆممىقوناقنىڭ ئومۇمىي مەھسۇلاتى ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئىككى يېرىم ھەسسە ۋە ئىككى ھەسسە ئاشتى، پاختا بىر يېرىم ھەسسەدىن ئارتۇق ئاشتى. 1880 - يىلى يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتى مەملىكەت بويىچە ئېكسپورت قىلىنىدىغان بۇيۇملار ئىچىدە %83 نى ئىگىلىدى. بۇنىڭ بىلەن ئامېرىكا دۇنيا بازىرىنى ئاشلىق ۋە گۆش تىپىدىكى يېمەكلىكلەر بىلەن تەمىنلەيدىغان ئاساسلىق دۆلەتكە ئايلاندى.

ئىنقىلابىي ۋاسىتە ئارقىلىق قۇللۇق تۈزۈمنى يوقىتىش ۋە شۇنىڭغا ئەگىشىپ غەربىي ۋە جەنۇبىي قىسىملاردىكى يېزا ئىگىلىك كاپىتالىزىمىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ئامېرىكىدىكى پۈتكۈل خەلق ئىگىلىكىنىڭ يۈكسىلىشىدە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. ئەلۋەتتە 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى ئامېرىكا كاپىتالىستىك سانائىتىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىدا باشقا سەۋەبلەرمۇ بار ئىدى: بىرىنچى، ئامېرىكىنىڭ تەبىئىي يەر بايلىقى ئىنتايىن مول بولۇپ، كۆمۈر، تۆمۈر، نېفىت بايلىقى ناھايىتى مول ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە چەكسىز كەتكەن ئورمانلىق بار ئىدى. ئىككىنچى، ئامېرىكا جۇغراپىيەلىك مۇھىت ئەۋزەللىكىگە ئىگە بولۇپ، شەرق، غەرب تەرەپلىرىنى ئىككى چوڭ ئوكيان قوغداپ تۇرىدۇ. شىمالدىكى قوشنىسى كانادا بىلەن جەنۇبتىكى قوشنىسى مېكسىكىنىڭ ھەممىسىلا ئاجىز دۆلەتلەر بولغاچقا، ئامېرىكا دۈشمەننىڭ تاجاۋۇزى ۋە ئۇرۇشىنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ. ئۈچىنچى، ئامېرىكا بۇرژۇئازىيەسى ياۋروپا مەبلىغىدىن پايدىلىنالايدۇ، شۇڭا كاپىتال مەنبەسىنىڭ بولماسلىقىدىن گەندىشە قىلمايدۇ. 1890 - يىلىغا

كەلگەندە ياۋروپانىڭ ئامېرىكىغا سالغان مەبلىغى 3 مىليارد ئامېرىكا دوللىرىغا يەتتى. تۆتىنچى، ئامېرىكىغا بارىدىغان ياۋروپالىق كۆچمەنلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمىدى. 1871 ~ 1907 - يىللىرى ئارىلىقىدا تەخمىنەن 20 مىليون كۆچمەن ئامېرىكىدا ئولتۇراقلاشتى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ئەمگەكچىلەر ئىدى، ئامېرىكا كاپىتالىستلىرى ئەمگەك كۈچىنىڭ بولماسلىقىدىن غەم قىلمايدۇ. بەشىنچى، ئامېرىكا ھۆكۈمىتى بىر قاتار تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىي قىلىشىنى رىغبەتلەندۈردى. شۇنىڭ بىلەن، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئامېرىكىلىقلار بىر قاتار مۇھىم ۋە چوڭ كەشپىياتلارنى ۋە تېخنىكا يېڭىلاشنى تاماملاپ بولدى. ئەلۋەتتە ئامېرىكىمۇ ياۋروپانىڭ تېخنىكا مۇۋەپپەقىيەتلىرى ۋە ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرىدىن پايدىلاندى. لېكىن، 1870 - يىللارنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئامېرىكىلىقلار ياۋروپانىڭ تەجرىبىسىنى يەكۈنلەش ئاساسىدا ئارقا - ئارقىدىن يېڭى كەشپىيات ۋە ئىجادىيەتلەرنى تاماملىدى. 1860 ~ 1890 - يىللىرى ئارىلىقىدا ھۆكۈمەت ئېلان قىلغان پاتېنت ھوقۇق كىنىشكىسى 440 مىڭدىن ئاشتى. ئالتىنچى، ئامېرىكىنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئەللەرگە ئوخشىمايدىغان يېرى شۇكى، ئۇنىڭ سىياسىتى مۇقىم بولدى، ھېچقانداق سىياسىي ئۆزگىرىش ۋە سىياسىي داۋالغۇش بولۇپ باقمىدى. مانا بۇ ئەھۋاللار كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىشنىڭ توسالغۇغا ئۇچرىمىغان ئەھۋالدا تەرەققىي قىلىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان مەزگىل ئامېرىكا سانائەت كاپىتالىزىمىنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلغان مەزگىلى بولدى. ئۇنىڭ تەرەققىيات سۈرئىتى ئەينى ۋاقىتتىكى كاپىتالىزم دۇنياسىدا ئاز كۆرۈلىدۇ. 1870 - يىلى ئامېرىكىنىڭ تۆمۈر ئىشلەپچىقىرىش مىقدارى 1 مىليون 900 مىڭ توننا بولغان بولسا، 1890 - يىلىغا كەلگەندە

10 مىليون 300 مىڭ توننىغا يەتتى. 1880 - يىلى پولات ئىشلەپچىقىرىش مىقدارى 1 مىليون 200 توننا بولغان بولسا، 1900 - يىلىغا كەلگەندە 10 مىليون 200 مىڭ توننىغا يەتتى. كۆمۈر مەھسۇلاتى 1870 - يىلى 33 مىليون 100 مىڭ توننا بولغان بولسا، 1900 - يىلىغا كەلگەندە 269 مىليون 700 مىڭ توننىغا يەتتى. پاختا سەرپىيات مىقدارى 1880 - يىلى 1 مىليون 570 مىڭ تاي بولغان بولسا، 1898 - يىلىغا كەلگەندە 3 مىليون 465 تايغا يەتتى.

تۆمۈريول لىنىيەسىنىڭ ئۆزىرىشىمۇ سانائەت تەرەققىياتىنىڭ دەرىجىسىنى تېخىمۇ ئېنىق چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى 30 يىل ئىچىدە ئامېرىكىدا تۆت تۆمۈريول ياسالدى، بۇلار: «تىنچ ئوكيان بىرلەشمىسى» (1881 - يىلى)، «شىمالىي تىنچ ئوكيان» (1882 - يىلى)، «بىپايان شىمال» (1893 - يىلى)، «چىكاگو - سان پاولو» تۆمۈريولى ئىدى. مۇشۇ مەزگىللەر ئارىلىقىدا مەملىكەت بويىچە يەنە 140 مىڭ مىل كېلىدىغان تۆمۈريول ئۇزارتىلدى.

ئامېرىكىدا سانائەت جەھەتتە ئەڭ يېڭى پەن - تېخنىكا مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ئىشلىتىش ئاساسىدا يەنە نۇرغۇن ئىشلەپچىقىرىش تارماقلىرى - ئىستانوك ياساش ساھەسى، يېمەكلىك سانائىتى، خىمىيە سانائىتى، كاۋچۇك سانائىتى، ئېلېكتىر ئۈسكۈنىلىرى سانائىتى ۋە ماشىنىسازلىق سانائىتى بارلىققا كەلدى.

ئىچىدىن ياندىغان دېۋىگاتىننىڭ ئىشلىتىلىشىگە ئەگىشىپ نېفىتقا بولغان ئېھتىياج ئاشتى. بۇ ئەھۋال نېفىت ئىشلەپچىقىرىشقا كۈچلۈك تۈرتكە بولدى. 1870 - يىلى نېفىت قېزىش مىقدارى 200 مىليون گالون بولغان بولسا، 1900 - يىلىغا كەلگەندە 2 مىليارد 700 مىليون گالونغا كۆپەيدى.

ئومۇمىي جەھەتتىن ئالغاندا، 1890 - يىلىغا كەلگەندە ئامېرىكىنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى 1860 - يىلىدىكىدىن

ئالتە ھەسسە ئاشتى. شۇ يىلى ئامېرىكىنىڭ سانائەت مەھسۇلات قىممىتى 9 مىليارد 498 مىليون ئامېرىكا دوللىرى بولدى. لېكىن شۇ يىلى ئەنگىلىيەنىڭ سانائەت مەھسۇلات قىممىتى 4 مىليارد 263 مىليون ئامېرىكا دوللىرى، گېرمانىيەنىڭ 3 مىليارد 357 مىليون ئامېرىكا دوللىرى، فىرانسىيەنىڭ 2 مىليارد 900 مىليون ئامېرىكا دوللىرى بولدى. 1860 - يىلى ئامېرىكىنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى دۇنيا بويىچە تۆتىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ دېيىلگەن بولسا، 1894 - يىلىغا كەلگەندە بىر سەكرەپلا دۇنيا بويىچە بىرىنچى ئورۇنغا ئۆتتى.

2. كاپىتالىزمنىڭ مەركەزلەششى ۋە مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ بارلىققا كېلىشى

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى ئامېرىكا سانائەت كاپىتالىزىمىنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىش جەريانى كاپىتال ۋە ئىشلەپچىقىرىشنىڭ مەركەزلەشش جەريانى بولدى. ئامېرىكىدا كاپىتال ۋە ئىشلەپچىقىرىشنىڭ مەركەزلەشش جەريانى باشقا دۆلەتلەرنىڭكىدىن تېز ھەم شىددەتلىك بولدى. لېكىن بۇنداق تېز تەرەققىيات كۆز بويامچىلىق، زورلۇق - زومبۇلۇق ۋە باشقا نورمالسىز قىلمىشلار ئاساسىدا بارلىققا كەلدى.

ئىلگىرىكى ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە ئامېرىكىدىكى چوڭ سودىگەرلەر بىلەن سانائەتچىلەر ئۇرۇش مەزگىلىدىكى قىيىنچىلىقتىن پايدىلىنىپ ھايانكەشلىك قىلىش ۋە دۆلەتنىڭ مال - مۈلكىنى ئوغرىلاشتەك رەزىل ۋاسىتىلەر بىلەن بېيىپ ئىتقىلىپ كەتكەنىدى. سانائەتچىلەر ھەربىي قوشۇننى تەمىنلەش جەھەتتە باھانى خالىغانچە ئۆستۈرەتتى، ھەتتا ھۆكۈمەتكە ساختا ماللارنى سېتىپ بېرەتتى. بەزىلىرى ھۆكۈمەتنىڭ كېرەكسىز بۇيۇملىرىنى تۆۋەن باھادا سېتىۋېلىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن

ھەسسىلەپ يۇقىرى باھادا يەنە ھۆكۈمەتكە سېتىپ بېرەتتى. ئۇلار قولىدىن قولغا ئۆتكۈزۈش جەريانىدىمۇ كۆپلەپ پايدا ئالاتتى. ئىچكى ئۇرۇشتىن كېيىن تۆمۈريول شىركەتلىرى يەر - جاي ھايانكەشلىكىگە تايىنىپمۇ كۆپلەپ مال - مۈلۈكلەرنى توپلىۋالدى. ھۆكۈمەت «تۇرالغۇ جاي قانۇنى»نى يۈرگۈزگەندىن كېيىنمۇ ئاۋۋالقىدەكلا دۆلەت ئىگىلىكىدىكى نۇرغۇن يەرلەرنى شەخسنىڭ تۆمۈريول شىركەتلىرىگە سوۋغا قىلىپ بېرىۋەتتى. «تىنچ ئوكيان بىرلەشمىسى» تۆمۈريول شىركىتى ھۆكۈمەتتىن 20 مىليون مىل يەرگە ئېرىشتى. سانئافى تۆمۈريول شىركىتى 17 مىليون مىل يەرگە ئېرىشتى. ھۆكۈمەتنىڭ تۆمۈريول قۇرۇلۇشىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن تارقاتقان يېرى جەمئىي 158 مىليون 293 مىڭ 377 مىلغا يېتىپ، فىرانسىيە، گېرمانىيەدىن ئىبارەت ئىككى دۆلەتنىڭ يەر مەيدانىغا توغرا كەلدى. ئەمەلىيەتتە ھۆكۈمەت سوۋغا قىلغان يەرلەر تۆمۈريول قۇرۇلۇشىنىڭ ئېھتىياجىدىن بەك ئېشىپ كەتكەچكە، تۆمۈريول شىركەتلىرى يەر ھايانكەشلىكى بىلەن شۇغۇللىنىپ بايلىققا ئىگىلىپ كەتتى. ھەر قېتىملىق تۆمۈريول قاتنىشى باشلىنىپ يەر باھاسى ئۆرلىگەندە، تۆمۈريول شىركەتلىرى تۆمۈريولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى ئېشىنچا يەرلەرنى يۇقىرى باھادا ساتتى. بەزىدە تۆمۈريول شىركەتلىرىنىڭ يەر سېتىپ ئېرىشكەن پۇلى تۆمۈريول قۇرۇلۇشىغا سەرپ قىلىنغان پۇلدىنمۇ كۆپ بولاتتى. «شىمالىي تىنچ ئوكيان» تۆمۈريول قۇرۇلۇشىغا سەرپ قىلىنغان پۇل جەمئىي 70 مىليون ئامېرىكا دوللىرى بولغان بولسا، بۇ شىركەتنىڭ يەر سېتىپ ئېرىشكەن كىرىمى 136 مىليون ئامېرىكا دوللىرىدىن ئېشىپ كەتتى، چوڭ كۆلەمدىكى يەرلەرنى تېخى ساتمىغانىدى. بەزى كارخانا ئىگىلىرى بېيىش ئۈچۈن ياۋۇزلارچە زورلۇق ۋاسىتىلىرىنى قوللاندى. نېفىت پادىشاھى روكتېفېلېر نېفىت باھاسىنى مونوپول قىلىش ئۈچۈن دائىم دېگۈدەك رىقابەتچىلىرىنىڭ كارخانىلىرى ياكى نېفىت

قۇدۇقلىرىغا لۈكچەكلەرنى ئەۋەتىپ، ئۇ يەرنى يارتىلاتتى ياكى ئوت قويۇپ كۆيدۈرەتتى.

كاپىتالىنىڭ مەركەزلىشىش دەرىجىسىنى تۆۋەندىكى سانلىق مەلۇماتلار ئارقىلىق ئىسپاتلىغىلى بولىدۇ. 1890 - يىلىدىن 1900 - يىلىغىچە ئامېرىكىدىكى كارخانىلارنىڭ سانى 400 مىڭدىن 200 مىڭدىن كۆپرەككە ئازىيىپ كەتتى، لېكىن بۇ كارخانىلاردىكى مەبلەغ ئوخشاش مەزگىل ئىچىدە 6 مىليارد 500 مىليوندىن 9 مىليارد ئامېرىكا دوللىرىغا كۆپەيدى.

كاپىتالىنىڭ مەركەزلىشىشى نەتىجىسىدە، 19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىغا كەلگەندە مونوپول تەشكىلاتلار بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. 1870 - يىلى ئامېرىكىدا قۇرۇلغان موبىل نېفىت شىركىتى ئەڭ ئىلگىرىكى تىرۈست تەشكىلاتلىرىدىن ئىدى. 1880 - يىللىرىغا كەلگەندە، بولۇپمۇ 1890 - يىللىرىغا كەلگەندە، يەنە بىر قاتار بىرلەشمە تەشكىلاتلار ۋە تىرۈستلار بارلىققا كەلدى. 1884 - يىلى توقۇمىچىلىق ساھەسىدىكى تىرۈست قۇرۇلدى. 1887 - يىلى ئاليۇمىن بۇيۇمى ياساش، ھاراق ئىشلەش ۋە شېكەرچىلىك ساھەلىرىدە تىرۈست قۇرۇلدى. ئۇنىڭدىن باشقا، يەنە خۇرۇم ئىشلەش، كۆك تاماكا ساھەلىرىدىمۇ تىرۈستلار قۇرۇلدى. شېكەرچىلىك ساھەسىدىكى تىرۈست 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى ئامېرىكىدىكى ئەڭ چوڭ مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ ئامېرىكىدىكى %90 تىن ئارتۇق شېكەر زاۋۇتىنى كونترول قىلاتتى. بۇ شېكەر زاۋۇتلىرى بوستون، بىروكلېن، فىلادېلفىيە، بالتىمور، يېڭى ئورلېئان، پورتلېند ۋە سانفرانىسكو قاتارلىق شەھەرلەرگە تارقالغانىدى. تىرۈست — يۈكسەك دەرىجىدە مەركەزلەشكەن مونوپول تەشكىلات شەكلى، شۇنداقلا يەنە ئامېرىكىدا ئەڭ روناق تاپقان تەشكىلات شەكلى ئىدى، شۇڭا لېنىن ئامېرىكىنى تىپىك تىرۈست دۆلىتى دەپ ئاتىغانىدى. 1900 - يىلىغا كەلگەندە ئامېرىكىدىكى تىرۈستلار 800 دىن ئېشىپ كەتتى (تۆمۈريول ساھەسىدىكى

تىرۇستلار بۇ ساننىڭ ئىچىدە ئەمەس).
 بانكا كاپىتالىنىڭ مەركەزلىشىشىمۇ ئىنتايىن ئېز بولدى.
 روكتېفېلېرنىڭ «گۈللۈك بايراق بانكىسى» نىڭ كاپىتالى 1889 -
 يىلىدىن 1899 - يىلىغىچە بولغان 10 يىل ئارىلىقىدا 18 مىليون
 ئامېرىكا دوللىرىدىن 128 مىليون ئامېرىكا دوللىرىغا كۆپىيىپ
 ئالتە ھەسسە ئاشتى. شۇنىڭ بىلەن بانكا كاپىتالى بىلەن سانائەت
 كارخانىلىرىنىڭ بىرلىشىپ كېتىشى بارلىققا كەلدى. مەسىلەن،
 روكتېفېلېر بانكىسىنىڭ غول ئىشلىرى بىرمۇنچە سودا -
 سانائەت چوڭ بىرلەشمە شىركەتلىرى بىلەن ماسلىشىپ كەتتى.
 پۇل مۇئامىلە دۇكانلىرىمۇ بارلىققا كەلدى. نيۇيورك شەھىرىنىڭ
 ئۇئول سىتريت كوچىسىدىكى پۇل مۇئامىلە دۇكانلىرى پۈتۈن
 مەملىكەتنىڭ ئىقتىسادىي ساھەسىگە ئۇچۇر - سىگنال
 تارقىتىلايدىغان بولدى.

3. ئىككى پارتىيە تۈزۈمى

ئىككى ئۇرۇشنىڭ ھارپىسىدا ئامېرىكىدا ئىككى چوڭ
 پارتىيە، يەنى جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى بىلەن دېموكراتىلار
 پارتىيەسى قۇرۇلدى. ئەينى ۋاقىتتا جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى
 قۇلدارلارغا قارشى بىرلىك سەپ تەشكىلاتى بولۇپ، شىمالدىكى
 سانائەت بۇرژۇئازىيەسى رەھبەرلىك قىلىدىغان، كەڭ ئىشچىلار
 ۋە دېھقانلار قاتناشقان سىياسىي پارتىيە ئىدى. لېكىن،
 دېموكراتىلار پارتىيەسى جەنۇبتىكى قۇلدارلار بىلەن ئىقتىسادىي
 مۇئامىلە قىلىدىغان شىمالدىكى چوڭ بۇرژۇئازىيەنىڭ بىرلەشمە
 تەشكىلاتى ئىدى. شۇڭا، جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ئىنقىلابىي
 سىياسىي پارتىيە بولسىمۇ، لېكىن دېموكراتىلار پارتىيەسى
 ئەكسىلىتىنقىلابىي سىياسىي پارتىيە ئىدى. لېكىن، ئىككى
 ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، بولۇپمۇ 1870 - يىللاردىكى
 مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ شەكىللىنىشى ۋە ئىشچىلار

ھەرىكىتىگە، دېھقانلار ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، بۇ
 ئىككى سىياسىي پارتىيەنىڭ سىنىپ ئاساسىدا ئۆزگىرىش
 بولدى. جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ئىشچى - دېھقانلار بىلەن
 قارشىلىشىدىغان، مونوپول بۇرژۇئازىيەگە ۋەكىللىك قىلىدىغان
 سىياسىي پارتىيەگە ئايلاندى. لېكىن، دېموكراتلار پارتىيەسى
 قۇللۇق تۈزۈم بىكار قىلىنىغان جەنۇبىي رايونلارنىڭ
 كاپىتالىستىك تەرەققىيات يولىغا قاراپ ماڭغانلىقتىن،
 بۇرژۇئازىلاشقان جەنۇبتىكى چوڭ ئېكىنزار خوجايىنلىرى، باي
 دېھقانلار ۋە جەنۇب بۇرژۇئازىيەسىنىڭ سىياسىي پارتىيەسىگە
 ئايلاندى، شۇنداق قىلىپ، دېموكراتلار پارتىيەسى بىلەن
 جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسىدىن ئىبارەت بۇ ئىككى پارتىيە
 بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئوخشىمىغان ئىككى
 گۇرۇھنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان سىياسىي
 پارتىيەگە ئايلاندى، شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككى پارتىيە
 ئوتتۇرىسىدىكى تۈپكى پەرق يوقالدى. ئىككى پارتىيە پەقەت
 ئىككىلەمچى مەسىلىلەردە، مەسىلەن، تاموژنا بېجى مەسىلىسى
 (جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى تاموژنا بېجىنى قوغداشنى
 تەشەببۇس قىلسا، دېموكراتلار پارتىيەسى ئەركىن تاشقى سودىنى
 تەشەببۇس قىلاتتى)، ئاز - كۆپلۈك مەسىلىسىدە تالاش - تارتىش
 قىلىشىدىغان بولدى. تۈپكى مەسىلىلەردە، مەسىلەن، ئىشچى -
 دېھقانلار ھەرىكىتىنى باستۇرۇش، مونوپول كاپىتالىستلارنىڭ
 پايدىسىنى كۆزلەش ۋە سىرتقا قارىتا تاجاۋۇز قىلىش قاتارلىق
 مەسىلىلەردە باسقان قەدىمى تامامەن بىردەك ئىدى. شۇنداق
 قىلىپ، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە كەلگەندە،
 ئامېرىكىدا ئاخىرى «ئىككى پارتىيە تۈزۈمى» شەكىللەندى.

«ئىككى پارتىيە تۈزۈمى» ئاساسىدا جۇمھۇرىيەتچىلەر بىلەن
 دېموكراتلار ئالمىشىپ ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈپ ھاكىمىيەتنى
 مونوپول قىلدى. ئىلغار كۈچلەرگە ۋەكىللىك قىلىدىغان
 ئۈچىنچى پارتىيەنىڭ ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىشىغا پۇرسەت يوق

ئىدى. بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بىرىنچىدىن، بۇ ئىككى چوڭ پارتىيەنىڭ ئارقىسىدا چوڭ كاپىتالىستلار تىرىك بولۇپ تۇراتتى، ئۇلاردىن ئىقتىسادىي جەھەتتىن ياردەمگە ئېرىشەتتى. مەسىلەن، نېفىت پادىشاھى روڭكېڭفېللىر جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسىنىڭ پائالىيەت فوندى ئۈچۈن دائىم دېگۈدەك زور ساندا پۇل ئىئانە قىلىپ تۇراتتى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا بۇ ئىككى چوڭ پارتىيە زور مالىيە كۈچىگە تايىنىپ گېزىت، رادىيو ئىستانسىسى قاتارلىق تەشۋىقات قوراللىرىنى ئىلىكىگە ئېلىۋالاتتى ھەمدە سايلام رىقابىتىدە ناھايىتى كۆپ راسخوت ئاجرىتىپ سايلىغۇچىلارنى سېتىۋالاتتى. مەسىلەن، 1880 - يىلى ئىندىيانا ئىشتاتىدا بىر بېلەتنى 20 ~ 70 دوللارغىچە سېتىۋالغان. ئىككىنچىدىن، ئامېرىكىدا ئۈچىنچى پارتىيەنىڭ قۇرۇلمىسى ئىنتايىن تەس ئىدى. چۈنكى، ھەرقايسى ئىشتاتلارنىڭ قانۇنىدا يېڭى پارتىيە قۇرۇشقا ھەرخىل، ھەر شەكىلدە چەكلىمىلەر بار ئىدى، ئۈچىنچى پارتىيەنىڭ پائالىيىتىگىمۇ ھەرخىل ئۇسۇللار بىلەن توسقۇنلۇق قىلاتتى. ئۈچىنچىدىن، ھەر ئىككى پارتىيە سايلىغۇچىلارنى ئالداشقا ماھىر ئىدى. مەسىلەن، جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن ۋاقىتتا ھاكىمىيەت سىرتىدىكى دېموكراتلار پارتىيەسى ھۆكۈمەتكە ھەدەپ ھۇجۇم قىلىپ، ئۆزىنى خەلق مەنپەئەتىنىڭ ۋەكىلى قىلىپ كۆرسىتىپ، ھۆكۈمەتتىن نارازى بولغان سايلىغۇچىلارنى ئۆزىنىڭ تەرىپىگە تارتاتتى. مۇبادا دېموكراتلار پارتىيەسى ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىپ قالسا، جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسىمۇ ئوخشاشلا يۇقىرىقىدەك رول ئالاتتى. ئۇلار مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ئۈچىنچى پارتىيەنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئۈنۈملۈك توسقۇنلۇق قىلدى. ئۈچىنچى پارتىيە بارلىققا كەلدى دېيىلگەندىمۇ، سايلام رىقابىتىدە غەلبە قىلمىقى ناھايىتى تەس بولاتتى.

ماھىيەت جەھەتتىن ئالغاندا، بۇ ئىككى چوڭ پارتىيەنىڭ

ھەممىسى مونوپول كاپىتالىنىڭ ياللىشىدىكى قورال ئىدى. مونوپول كاپىتالىمۇ مۇشۇ ئىككى چوڭ پارىيە ئارقىلىق دۆلەتنىڭ سىياسىتىنى باشقۇراتتى. ئۇلار كۆپىنچە ھاللاردا پارا بېرىش ۋاسىتىلىرى بىلەن قانۇن ئورگانلىرىنى ئازدۇرۇپ، ئۆزىنىڭ لايىھەسىگە پايدىلىق شارائىت يارىتاتتى، ئۇلار ھەتتا پارلامېنت ئەزالىرىغا قانۇن لايىھەسى تەييارلاپ بېرەتتى. چوڭ كاپىتالىستلار مۇشۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن دائىم دېگۈدەك ناھايىتى يۇقىرى بەدەل تۆلەيتتى. مەسىلەن، «جەنۇبىي تىنچ ئوكيان» تۆمۈريول شىركىتى ھەر يىلى 600 مىڭ ئامېرىكا دوللىرى پارا بېرىپ، ئۆزىنىڭ ئىمتىيازىنى ساقلايتتى. بۇ تۆمۈريول شىركىتىنىڭ دېرىكتورى خۇنتىڭتون تەپ تارتمايلا: «ھەرقانداق ئىشنى ئورۇنلاش ئۈچۈن پۇل لازىم. مۆلچەرىمچە، 200 مىڭ ئامېرىكا دوللىرى خەجلەپ ئۆزىمىزنىڭ قانۇن لايىھەمىزنى ماقۇللىتالايمىز، لېكىن بۇ لايىھەلەر ئۈنچىلىك پۇلغىمۇ ئەرزىمەيدۇ دەپ قارايمەن» دېگەن. «ئىللىنوئىس تۆمۈريول شىركىتى»نىڭ بىر يىلدا پارا بېرىش ۋە ئەرز - شىكايەت راسخوتى ئۈچۈن چىقارغان چىقىمى 700 مىڭ ئامېرىكا دوللىرىدىن ئاشقان. دېمەك، بەزى ئىلغار جامائەت ئىربالىرىنىڭ توغرا ئاساسلار بىلەن كۆرسەتكىنىدەك، ئىچكى ئۇرۇشتىن كېيىن بىرنەچچە ئىشتاتنىڭ قانۇن چىقىرىش ئورگانلىرى تۆمۈريول شىركەتلىرى ۋە باشقا شىركەتلەرنىڭ پەۋقۇلئاددە كومىتېتلىرى بولۇپ قېلىشىمۇ ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس ئىدى.

مونوپول كاپىتالىنىڭ ماگناتلىرى يەنە ئۆزلىرىنىڭ ۋاسىتىچىلىرىنى ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىغا بىۋاسىتە تېقتى. مەسىلەن، ئامېرىكا موبىل نېفىت شىركىتىنىڭ بىر ۋەكىلى ئالتە يېرىم ئامېرىكا دوللىرىغا بىر سايلام بېلىتىنى سېتىۋېلىپ، دادىسىنى ئاۋام پالاتا ئەزاسى قىلغان. نەتىجىدە ئۇنىڭ دادىسى ئاۋام پالاتاسىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ، موبىل نېفىت شىركىتىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن كەتمەن چاپقان. مەسىلەن،

بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئاۋام پالاتا ئەزاسى ئادېرىك، دېففىن،
ئېلىكېنس قاتارلىق كىشىلەر چوڭ كارخانىلارنىڭ كېڭەش
پالاتاسىدا تۇرۇشلۇق ۋاكالىتچىلىرى ئىدى. ھەتتا ئامېرىكا
زۇڭتۇڭىمۇ چوڭ كارخانا گۇرۇھلىرىنىڭ قورچىقىغا ئايلىنىپ
قالغانىدى، مەسىلەن، زۇڭتۇڭ ماككىنلېي (1897 ~ 1901 -
يىللار) روكتېفېلېر پۇل مۇئامىلە گۇرۇھىنىڭ بىر قوللۇق
يۆلىشى بىلەن زۇڭتۇڭلۇق ئورۇنغا ئولتۇرغانىدى. كىلىڭۋېلاندى
زۇڭتۇڭىمۇ مورگان گۇرۇھىنىڭ قوللىشى بىلەن زۇڭتۇڭلۇق
تەختتە ئولتۇرغانىدى.

ئىككى چوڭ سىياسىي پارتىيە مونوپول كاپىتالىنىڭ
قوللىدىكى قورال بولۇپلا قالماستىن، سىياسەتۋازلارنىڭ ئەمەل -
مەنەسپ قوغلىشىدىغان ۋاسىتىسى ئىدى. ئاتالمىش «زاڭ مال
بۆلۈشۈش تۈزۈمى» ئىككى پارتىيە سىياسىتىنىڭ مەھسۇلى
ئىدى. ھەر قېتىم بىر سىياسىي پارتىيە سايلامدا غەلىبە قىلىپ
تەختكە چىقىپ ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەندە، ئۆزلىرىنىڭ پارتىيە
مۇرىتلىرى ئىچىدە ئۇرۇش غەنىمەتلىرىنى بۆلۈشەتتى. سايلامدا
كۆپ كۈچ چىقارغانلار ھۆكۈمەت ئورگانلىرىغا سىغداپ
كىرگۈزۈلەتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئەسلىدىكى ئەمەل -
مەنەپلىرىدىن بىردەك ئىستېپا بېرەتتى. بۇ خىل مەرەز
كېسەلگە قارىتا پارلامېنت 1883 - يىلى «مەمۇرىي
ئەمەلدارلارنىڭ تۈزۈم نىزامنامىسى» (پېندىلتون قانۇنى)نى
ماقۇللىدى. بۇ نىزامنامىگە ئاساسەن، سايلام مەزگىلىدە سىياسىي
جەھەتتىن كۆرسەتكەن تۆھپىسىگە قاراپ خىزمەتكە تەقسىم
قىلىش مەنىسى قىلىنىپ، مەمۇرلاردىن ئىمتىھان ئېلىش تۈزۈمى
بەلگىلەندى. لېكىن، بۇ نىزامنامىنىڭ ھېچقانداق رولى
بولمىدى. 1885 - يىلى دېموكراتلار پارتىيەسى ھاكىمىيەت
بېشىغا چىققاندىن كېيىنكى بىر ئەتىگەندە جۇمھۇرىيەت
پارتىيەسىدىكى 100 مىڭ ئەمەلدارنىڭ ئەمىلىنى ئېلىۋېتىپ،
ئۇنىڭ ئورنىغا دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ ئەزالىرىدىن

سەپلىدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئىشچىلارنىڭ كاپىتالغا قارشى كۈرىشىنىڭ كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ بىر قاتار ھەربىي بىۋروكراتلىقنى ئاساس قىلغان تەدبىرلىرى ئوتتۇرىغا چىقتى. 19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىدىن ئىلگىرى ئامېرىكىدا كۈچلۈك ھەربىي كۈچ ئارقىلىق باستۇرۇش ئورگانلىرى قۇرۇلمىغانىدى. ھەرقايسى ئىشتاتلار خەلق ئەسكىرى تۈزۈمىنى يۈرگۈزۈپ، توپىلاڭ پەيدا بولغاندا ئۆزىنىڭ كۈچى بىلەنلا باستۇرۇش مەسئۇلىيىتىنى ئۆتەيتتى. ئاساسىي قانۇندا يەنە: قوشما ئىشتاتلار ئارمىيەسى ئىشتات باشلىقى تەلەپ قىلغان ئەھۋالدىلا ئەسكەر يۆتكەپ ئىشتاتلاردا يۈز بەرگەن توپىلاڭنى باستۇرىدۇ، دەپ بەلگىلەنگەنىدى. 1877 - يىلى تۆمۈريول ئىشچىلىرىنىڭ چوڭ ئىش تاشلىشى يۈز بەرگەندە ئىشتاتلارنىڭ خەلق ئەسكەرلىرى ئىشچىلارغا ئوق چىقىرىشنى رەت قىلغانىدى. ئامېرىكا بۇرژۇئازىيەسى 1877 - يىلىدىكى بۇ ئىشتىن: ئامېرىكا دۆلەت ئاپپاراتلىرى ئۆزلىرى ئۈچۈن مۇكەممەل ئەمەسلىكىنى، ئىشچىلار ھەرىكەتلىرىنى باستۇرۇشتا ئاجىز ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىپ، بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىنى تېخىمۇ ئۈنۈملۈك قوغدايدىغان دۆلەت ئاپپاراتى قۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. ئۇزۇن ئۆتمەي پارلامېنت قارار ماقۇللاپ، بۇنىڭدىن كېيىن ھەرقايسى ئىشتاتلارنىڭ ئىشتات باشلىقى قوشما ئىشتاتلار ھۆكۈمىتىدىن قورال ئالسا بولىدۇ، دەپ بەلگىلىمە چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، باش ئىشتاتنىڭ ئۆزىدىمۇ قايتىدىن دۆلەت ئىچىدىكى قوراللىق كۈچلەر تەسىس قىلىندى. ئۇلار قەرەللىك ھالدا مانېۋىر ئۆتكۈزۈپ تۇردى. زۇڭتۇڭنىڭ ھوقۇقىمۇ كۈچەيتىلدى، مەلۇم ئىشتاتتا توپىلاڭ يۈز بەرسە، ئىشتات باشلىقىنىڭ تەلەپ قىلىش - قىلماسلىقىدىن قەتئىينەزەر، زۇڭتۇڭ قوشما ئىشتاتلار ئارمىيەسىنى يۆتكەپ توپىلاڭ يۈز بەرگەن ئورۇنغا ئاپىرايدىغان بولدى. 1894 - يىلى

يۈز بەرگەن مەشھۇر پۇلماڭ ئىش تاشلاش ۋەقەسىدىن كېيىن، قۇرۇقلۇق ئارمىيە باش ئىشتابى قۇرۇقلۇق ئارمىيەنى ئۆزگەرتىپ قۇرۇشنى قارار قىلدى ھەمدە ھەرقايسى ئىشتاتلاردىكى يەرلىك ئەسكەرلەر بىلەن قۇرۇقلۇق ئارمىيەنىڭ سانىنى كۆپەيتتى ۋە ئۇلار مۇنتىزىم ئارمىيە شەكىلىگە ئۆزگەرتىلىپ باستۇرۇش كۈچىنى ئاشۇردى.

ئامېرىكا بۇرژۇئازىيەسى دۆلەت ئاپپاراتىنى كۈچەيتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئالدامچىلىق ۋاسىتىلىرىنى قوللىنىپ ئەمگەكچى خەلقنىڭ قارشىلىق كەيپىياتىنى پەسەيتىشكە ئۇرۇندى ۋە شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملىدى. 19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىنىڭ ئاخىرى ۋە 90 - يىللىرىنىڭ باشلىرىدىكى تىرۈستلارنىڭ ھېچ ئەيمەنمەستىن ئېزىشى ئىشچىلار، دېھقانلار ۋە ئۇششاق ئىگىلىكتىكىلەرنىڭ غەزەپىنى قوزغاپ، تىرۈستلارنىڭ مونوپوللۇقىغا قارشى ئاممىۋى خاراكتېرلىك ھەرىكەت كۆتۈرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن شامالغا قاراپ رول باشقۇرىدىغان بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىككى چوڭ سىياسىي پارتىيەسى ئۆزلىرىنىڭ پروگراممىلىرىغا تىرۈستلارنى چەكلەيدىغان تەلەپلەرنى كىرگۈزۈشكە مەجبۇر بولدى. 1890 - يىلى جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى كونتروللۇقىدىكى پارلامېنت ئاتالمىش «شېرماننىڭ تىرۈستىنى بىكار قىلىش قانۇنى»نى ماقۇللىدى. شېرمان قانۇنىدا: مەيلى تىرۈست بولسۇن ياكى باشقا شەكىلدىكى ھەرقانداق بىرلەشمە بولسۇن ۋە ياكى سودا - سانائەت ۋە ئىرىش رىقابەتىنى چەكلەيدىغان كېلىشىم بولسۇن ھەممىسى قانۇنغا خىلاپ، قانۇن تەرىپىدىن ئەيىبلەندۈرۈلۈپ باج ئورنىدا جەزىمانە ئېلىنىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. بۇرژۇئازىيەنىڭ بۇ قانۇنى تىرۈستلارغا قارشى تۇرۇش ۋەزىيىتى يارىتىش ئارقىلىق ئاممىنىڭ قارشىلىشىش كەيپىياتىنى بېسىش ئۈچۈن تۈزۈلگەچكە، تىرۈستلارغا قارشى تۇرۇش ۋە ئۇلارنى چەكلەش

ھەققىدىكى بۇ بەلگىلىمە ئەستايىدىل ئىجرا قىلىنىمىدى. ① دېمەك، شېرمان قانۇنى تىرۇستلارنىڭ پائالىيەتلىرىنى توسۇيالىمىدى ھەمدە يېڭى تىرۇستلارنىڭ بارلىققا كېلىشىنىمۇ توسۇمىدى. بۇ قانۇن ماقۇللانغاندىن كېيىنكى بىر يىل ئىچىدە، يېڭىدىن قۇرۇلغان سانائەت بىرلەشمە چوڭ تەشكىلاتلىرى 157 گە، ئۇنىڭ ئومۇمىي مەبلىغى 3 مىليارد 150 مىليون ئامېرىكا دوللىرىغا يەتتى. يەنە بىر جەھەتتىن بۇرژۇئازىيە شېرمان قانۇنى ئارقىلىق ئىشچىلار ھەرىكىتىگە قارشى تۇردى. 1892 - يىلى يېڭى ئورلىئاندا ئومۇميۈزلۈك ئىش تاشلاش يۈز بەرگەندە، بۇ قېتىملىق ئومۇمىي ئىش تاشلاشقا رەھبەرلىك قىلغان 44 ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ رەھبەرلىرى ئۈستىدىن سوت مەھكىمىسى ئەيىبنامە چىقاردى. ئۇنىڭ ئاساسى: ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى بىر خىل «سودا - سانائەتنى چەكلەش مەقسەت قىلىنغان» بىرلەشمە، ئىش تاشلاش «ئەمگەك كۈچىنى سېتىش» جەھەتتىكى ئەركىن رىقابەتكە توسقۇنلۇق قىلدى، شۇڭا بۇ شېرمان قانۇنىغا خىلاپلىق قىلغانلىق دېگەندىن ئىبارەت ئىدى. 1892 - يىلىدىن 1896 - يىلىغىچە بولغان بەش يىل ئىچىدە ئىشچىلار تەشكىلاتلىرىنى ئەيىبلىگەن دېلولار بەشكە يەتتى. ھەربىر دېلونى شېرمان قانۇنىغا چېتىپ بىر تەرەپ قىلدى. ئۇنىڭ ئىچىدىكى بىر دېلونى بىر تەرەپ قىلىش ئۇسۇلىلا ئىشچىلارنىڭ مەنپەئەتىگە پايدىلىق بولدى.

ئىككى چوڭ سىياسىي پارتىيە ئاساسىي قانۇندىكى بەلگىلىمە بويىچە سايلام شەكلى ئارقىلىق قەرەللىك ئالماشتۇرۇپ ھۆكۈمەت يۈرگۈزۈش ئارقىلىق، بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى

① مەسىلەن، 1892 - يىلىدىن 1896 - يىلىغىچە يۈز بەرگەن تىرۇستلارنىڭ قا-
نۇنغا خىلاپ بەش ئىشنى ئەيىبلەش بىرلەشمە دېلوسىدىكى تۆت ئىشنى تامامەن دې-
گۈدەك چوڭ شىركەتلەرنىڭ پايدىسى ئۈچۈن كەتمەن چېپىش چارىسى بىلەن ئا-
خىرلاشتۇرغان.

دېموكراتىيەنى زور دەرىجىدە كاپالەتكە ئىگە قىلدى. ئىككى چوڭ سىياسىي پارتىيەنىڭ ئالدىنقى ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈشى گەرچە سايلىغۇچىلارنى ئالداشتىن باشقا نەرسە بولمىسىمۇ، لېكىن سايلام ئارقىلىق غەلىبە قىلىپ ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان سىياسىي پارتىيە مۇئەييەن دەرىجىدە سايلام رىقابىتى مەزگىلىدىكى بەرگەن ۋەدىلىرىگە ئەمەل قىلمايمۇ قالمايتتى. ئەگەر ئۇنداق قىلمىسا، كېلەر قېتىملىق سايلام رىقابىتىدە سايلىغۇچىلارنىڭ لەنەت - نەپرىتىگە قالاتتى.

4. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى ئىشچىلار ھەرىكەتلىرى

بۇرژۇئازىيە بىلەن ئىشچىلار ھەرىكىتىدىكى ئاغىچىلار ئامېرىكا «پەۋقۇلئاددە» كاپىتالىستىك دۆلەت، بۇ دۆلەتتە «مەڭگۈلۈك» گۈللىنىشلا مەۋجۇت، ئىشچىلارنىڭ تۇرمۇش سەۋىيەسى يۇقىرى، شۇڭا ئامېرىكىدا ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئورۇن يوق، دەپ قاراشتى. لېكىن، ئەمەلىيەت دەل بۇنىڭ ئەكسىچە ئىدى، ئامېرىكىدىمۇ باشقا بارلىق كاپىتالىستىك دۆلەتلەرگە ئوخشاش كاپىتالىزمنىڭ ئەسلىدە ئۆزىدە بار بولغان زىددىيىتى ئوخشاشلا مەۋجۇت ئىدى، شۇڭا ئامېرىكىدا سىنىپىي كۈرەشمۇ ئوخشاشلا ئۆتكۈر ئىدى.

19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىغا كەلگۈچە ئامېرىكىدا ھېچقانداق ئەمگەك قانۇنى تۈزۈلمىگەندى. ئىشچىلارنىڭ ئەمگەك ۋاقتى ئىنتايىن ئۇزۇن بولۇپ، ئەڭ ئۇزۇن بولغاندا كۈنىگە 14 سائەتكە باراتتى. 1873 - يىلىدىن 1880 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا توقۇمىچىلىق ئىشچىلىرىنىڭ مائاشى 45% تۆۋەنلەپ كەتتى. كىرىزىس يىللىرىدا زور تۈركۈمدىكى ئىشچىلار ئىشسىزلىقتىن كوچىلارغا چىقىپ سەرگەردان بولدى. ئىشسىز ئىشچىلار كۈندۈزلىرى ئەخلەت دۆۋىلىرى ئىچىدىن يېمەكلىك

ئىزدەپ يېسە، كېچىلىرى سېمونت يەرلەردە ياتتى. قىش كۈنلىرى كونا گېزىتلەرنى يېپىنچا قىلىپ سوغۇقتا تىترەپ چىقاتتى.

1873 - يىلى ئېغىر ئىقتىسادىي كىرىزىس يۈز بەردى. ئۈچ يىل ئىچىدە 20 مىڭ كارخانا ۋە بانكا ۋەيرانا بولدى. پۈتۈن مەملىكەت ئاھالىسى 40 مىليون بولۇپ، ئىشسىز ئىشچىلارلا 3 مىليونغا يەتتى، ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنى قوشقاندا 10 مىليون ئادەم ئاچ - يالغاقلىق ئىچىدە جان تالاشتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، كارخانا ئىگىلىرى ئىشچىلارنىڭ تۇرمۇش سەۋىيەسىنى ھەسسىلەپ تۆۋەن چۈشۈرۈش ئارقىلىق ئىشچىلار تەشكىلاتلىرىغا بۇزغۇنچىلىق قىلدى. بۇ ئەھۋاللار ئىشچىلارنىڭ ئىش تاشلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. 1877 - يىلىدىكى تۆمۈريول ئىشچىلىرىنىڭ ئىش تاشلاش كۆلىمى ئەڭ چوڭ بولدى. 17 ئىشتاتنىڭ تۆمۈريول ئىشچىلىرى بۇ قېتىمقى ئىش تاشلاش دولقۇنىغا قاتناشتى. ئىش تاشلاشنىڭ مۇقەددىمىسىنى ۋېرگىنىيە ئىشتاتىنىڭ غەربىي قىسمىدىكى مارتىنسبۇرگ تۆمۈريول ئىشچىلىرى 7 - ئاينىڭ 17 - كۈنى باشلىدى. ئۇنىڭغا ئۇلىشىپلا ئىش تاشلاش دولقۇنى ناھايىتى تېزلا باشقا جايلارغا كېڭەيدى. 7 - ئاينىڭ 21 - كۈنى مېرېلەند ئىشتاتىنىڭ بالتىمور دېگەن يېرىدە ئىش تاشلىغان ئىشچىلار بىلەن ئارمىيە ئوتتۇرىسىدا توقۇنۇش يۈز بەردى. 10 مىڭ ئىشچى قوللىرىغا تاش ئېلىپ، مىلتىق بىلەن قوراللانغان ئەسكەرلەرگە ھۇجۇم قىلدى. نەتىجىدە 15 ئىشچى پاجىئەلىك ئۆلتۈرۈلدى، 25 ئىشچى يارىلاندى. پېنسىلۋانىيە ئىشتاتىدىكى پىتسبۇرگتا يۈز بەرگەن ئىش تاشلاشنىڭ كۆلىمىمۇ چوڭ بولدى. بۇ قېتىملىق ئىش تاشلاش ناھايىتى تېزلا قوزغىلاڭغا ئايلىنىپ كەتتى. ئىش تاشلىغان ئىشچىلار ئارمىيەگە قۇرۇق قول ئېتىلىپ، ئەسكەرلەرنىڭ قوللىرىدىكى قورال - ياراغ ۋە زەمبىرەكلەرنى تارتىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ئىشچىلار پۈتكۈل شەھەرنى تارتىۋالدى، ئەسكەرلەر ئالدى - كەينىگە قارىماي قاچتى.

زۇڭتۇڭ خايس ئالدىراپ - تېنەپ 3000 كىشىلىك قوشۇن چىقىرىپ قوزغىلاڭنى باستۇردى. 1877 - يىلىدىكى ئىشچىلارنىڭ قاينام - تاشقىنلىق ئىش تاشلاش كۈرىشى قان كېچىكىگە غەرق قىلىندى. بۇ قېتىمقى ئومۇمىي ئىش تاشلاشتا پاجىئەلىك ئۆلتۈرۈلگەن ئىشچىلار 300 دىن ئاشتى، يارىدار بولغانلار 1000 غا يەتتى، نەچچە مىڭدىن ئارتۇق ئادەم قولغا ئېلىندى.

ھۆكۈمرانلار كەڭ كۆلەملىك ئىش تاشلاشنى قانلىق قىرغىنچىلىق ۋاسىتىسى بىلەن باستۇرغاندىن كېيىن ياستۇقنى قىرلاپ قويۇپ خاتىرجەم دەم ئالىمىز دەپ قانائەت ھاسىل قىلىشقانىدى. لېكىن، ئارىدىن 10 يىل ئۆتمەيلا ئامېرىكا ئىشچىلىرى «سەككىز سائەتلىك ئىش تۈزۈمى» شوئارى ئاستىدا يېڭى كۈرەش دولقۇنىنى قوزغىدى. 1886 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى مەملىكەت بويىچە ئومۇمىي ئىش تاشلاش بولدى، ئىش تاشلاشقا 100 مىڭ ئادەم قاتناشتى. نەچچە شەھەردە ئىش تاشلىغان ئىشچىلار بىلەن ساقچىلار ئوتتۇرىسىدا توقۇنۇش يۈز بەردى. 5 - ئاينىڭ 3 - كۈنى چىكاگو ئىشچىلىرى يىغىلىش ئۆتكۈزۈۋاتقاندا، ساقچىلار ئىشچىلارغا قارىتىپ ئوق چىقىرىپ، نەق مەيداندا ئالتە ئىشچىنى ئېتىپ ئۆلتۈردى، بۇ زوراۋانلىق ھەرىكەت ئىشچىلارنىڭ غەزىپىنى قوزغىدى. چىكاگونىڭ «ئىشچىلار گېزىتى» تەشۋىق ۋە رەقەسى تارقىتىپ، ئىشچىلارنى قۇربان بولغۇچىلار ئۈچۈن ئىنتىقام ئېلىشقا چاقىردى. 5 - ئاينىڭ 4 - كۈنى كەچتە ئىشچىلار «ئوت - چۆپ بازىرى»دا يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ، ھۆكۈمەتنىڭ زوراۋانلىقىغا قاتتىق قارشىلىق بىلدۈردى. يىغىلىش ئۆتكۈزۈلۈۋاتقاندا ھۆكۈمەت مەخپىي ئەۋەتكەن قۇتراتقۇچى ئۇنسۇرلار يىغىن مەيدانىغا بومبا ئاتتى. ساقچىلار دەرھال «پارتلاش دېلوسى»نى باھانە قىلىپ باستۇردى. نەق مەيداندا نەچچە ئادەمنى ئېتىپ ئۆلتۈردى، 200 دىن ئارتۇق ئادەمنى يارىلاندۇردى، ئۇنىڭدىن باشقا 100 ئىشچىنى

قولغا ئالدى. بۇنىڭ ئىچىدىكى سەككىز ئادەم 1887 - يىلى يازدا چىكاكودىكى سوتتا سوتلاندى. ئۇلار: بالسونس، سىپېنس، ئېنگېل، فېسې، ۋېردېن، شىۋاب، نېپې، لىنىڭ قاتارلىق كىشىلەر ئىدى. سوتلاش نەتىجىسىدە يەتتە ئادەم ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىندى. بىر ئادەم (نېپې) مۇددەتلىك قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىندى. ئىشچىلار داھىيسى سوتلىنىش جەريانىدا ھۆكۈمەت دائىرىلىرى بىلەن باتۇرلارچە كۈرەش قىلدى. سىپېنس سوتتا ھۆكۈمرانلارنىڭ زوراۋانلىقى ۋە رەزىل ۋاسىتىلىرىنى غەزەپ بىلەن پاش قىلىپ: «سوتچى جاسابلىرى، مەن بۇ سوتتا نۇتۇق سۆزلەۋاتقاندا، مەن بىر سىنىپنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە يەنە بىر سىنىپنىڭ ۋەكىلىگە سۆزلەۋاتىمەن... ئەگەر سىلەر بىزنى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈش ئۇسۇلى بىلەن ئىشچىلار ھەرىكىتىنى يوقىتالايمىز دەپ ئويلىغان بولساڭلار... ئۇنداقتا بىزنى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈڭلار! شۇنىڭ بىلەن سىلەر بۇ يەردە پەقەت بىر ئۇچقۇننىلا ئۆچۈرەلەيسىلەر. لېكىن، ئۇ يەرلەردە، سىلەرنىڭ ئارقىڭلار ۋە ئالدىڭلاردا، ھەممىلا يەردە مەشئەل ياندۇ. ئۇ يەر ئاستىدىن پارتلاپ چىققان ۋولقاندۇر، سىلەر ئۇنى ئۆچۈرەلمەيسىلەر» دەپ ئۇنلۇك تۇۋلىدى.

بۇ قېتىملىق سوتلاش دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەل خەلقلىرىنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىنى قوزغىدى. ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، ئىتالىيە، رۇسىيە، ئىسپانىيە، گوللاندىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئىشچىلىرى ئارقا - ئارقىدىن يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ، ئىشچىلار داھىيىلىرىغا ئۆلۈم جازاسى بەرگەنلىكىگە قارشى تۇردى. ئامېرىكىدا ئاتلانتىك ئوكيان قىرغاقلىرىدىن تىنچ ئوكيان قىرغاقلىرىغىچە بولغان ھەممە جايلاردا ئىشچىلارنىڭ قارشىلىق بىلدۈرۈش يىغىنلىرى ئۆتكۈزۈلدى. دۆلەتنىڭ ئىچى - سىرتىدىن كېلىۋاتقان كۈچلۈك بېسىم ئاستىدا چىكاكو سوت مەھكىمىسى يول قويۇشقا مەجبۇر بولۇپ، ۋېردېن بىلەن شىۋابقا بېرىلگەن ئۆلۈم جازاسىنى مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا ئۆزگەرتتى.

بالسونس، سىپېنس، ئېنگېل ۋە فېسې قاتارلىق تۆت ئادەم (ئىشچىلارنىڭ يەنە بىر داھىيسى رىنگېر تۈرىمىدە ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى) 1887 - يىلى 11 - ئاينىڭ 11 - كۈنى قەھرىمانلارچە قۇربان بولدى.

1890 - يىللاردىكى ئامېرىكا ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ كۆرۈنەرلىك ئىپادىسى 1894 - يىلى پۇلمان ۋاگون زاۋۇتىنىڭ ئىشچىلىرىنىڭ چوڭ ئىش تاشلىشى بىلەن خاراكتېرلەندى. ئىش تاشلاشنى سېخ ئىشچىلىرىنىڭ مائاشىنى كەينى - كەينىدىن چۈشۈرۈش كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئىش تاشلاش نۇرغۇن تۆمۈريول ئىشچىلىرىغا كېڭەيدى. 23 لىنىيە تۆمۈريول ئىشچىلىرى بۇ قېتىمقى ئىش تاشلاش دولقۇنىغا قاتناشتى. بىرمۇنچە شەھەرلەرنىڭ قاتناش - ترانسپورتى ئۈزۈلۈپ قالغانلىقتىن، ماددىي ئەشيالار بىلەن تەمىنلەشمۇ ئۈزۈلۈپ قالدى. كاپىتالىستلارنىڭ تەلەپ قىلىشى بىلەن زۇڭتۇڭ كىلىۋېلاند ئارمىيەنى دەرھال ئىش تاشلاشنى باستۇرۇشقا ئەۋەتتى. 12 ئىشچىنى ئۆلتۈردى، 50 تىن ئارتۇق ئىشچىنى يارىلاندۇردى، 700 دىن ئارتۇق ئىشچىنى قولغا ئالدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى 30 يىل ئارىلىقىدىكى ئىشچىلارنىڭ كاپىتالىستلارغا قارشى كۈرىشى جەريانىدا، ئىشچىلار تەشكىلاتلىرى ۋە سوتسىيالىستىك تەشكىلاتلار ئارقا - ئارقىدىن بارلىققا كەلدى. 1866 - يىلى مەملىكەتلىك ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتى قۇرۇلدى. ئۇنىڭ رەھبىرى قۇيمىچىلىق ئىشچىسى ۋىليام سىلۋېستېر ئىدى. جەمئىيەت بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ پىرىنسىپلىرىنى ھىمايە قىلىپ، ئەر - ئايال ئوخشاش ئىش ھەققى ئېلىش تەشەببۇسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، قارا تەنلىك ئىشچىلارنىڭ بۇ جەمئىيەتكە كىرىشىنى قارشى ئالدى. لېكىن، ۋىليام سىلۋېستېر 1869 - يىلى ئۆلۈپ كېتىپ، جەمئىيەت قابىل بىر رەھبىرىدىن ئايرىلىپ قالدى. بۇ جەمئىيەت 1872 - يىلى يىمىرىلىپ كەتتى. 1869 - يىلى

«ئەمگەكچى رېتسارلار پولكى» بارلىققا كەلدى. دەسلەپتە بۇ تەشكىلات تىككۈچى ئىشچىلارنىڭ مەخپىي جەمئىيىتى ئىدى. كېيىنچە ئۇنىڭغا باشقا ساھەنىڭ ئىشچىلىرىمۇ قاتناشتى. بۇ تەشكىلاتنىڭ مەخپىي بولۇشى ئۇنىڭ ئىلگىرىلىپ راۋاجلىنىشىغا توسقۇن بولدى، 1878 - يىلى بۇ جەمئىيەت ئاشكارا پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا باشلىدى. ئەمگەكچى رېتسارلار پولكى گەرچە قارا ئىشچىلاردىن تەشكىللەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئىشچىلار قوشۇنىنىڭ ئىتتىپاقلىشىپ بىرلىككە كېلىشىنى تەشەببۇس قىلىپ، ھەممە ئادەم خەۋەردار بولۇش شۇئارىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ: «بىر ئادەم قىيىنچىلىققا ئۇچرىسا، ھەممە ئۇنىڭغا ياردەمدە بولۇش» دېگەنلىك ئىدى. بارلىق ئىشچىلارنىڭ تەشكىللىنىپ چوڭ شىركەتلەرنىڭ خورلۇق ئەمگەكلىرىدىن ئازاد بولۇشنى، قۇللۇق ئەمگەك ياللاش تۈزۈمىنى يوقىتىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇ ئوتتۇرىغا قويغان كۈرەش نىشانىمۇ خەلق ئاممىسىنىڭ ئەر - ئايال ئوخشاش ئىشلىسە ئوخشاش ھەق ئېلىش، 14 ياشتىن تۆۋەن بالىلارنى ئىشچىلىققا ياللىماسلىق، ئىشچىلارنى ئەمگەكتە ئاسراش قانۇنىنى يولغا قويۇش، سەككىز سائەتلىك ئىش تۈزۈمىنى يولغا قويۇش، غەربىي قىسىمدىكى دۆلەت ئىگىلىكىدىكى يەرلەرنى ھەقىقىي كۆچمەنلەرگە بۆلۈپ بېرىش، دۆلەت ئىگىلىكىدىكى يەرلەرنى تۆمۈريول شىركەتلىرىگە سوۋغا قىلىۋېتىشنى مەنئى قىلىش قاتارلىق تەلەپلىرىنى ئەكس ئەتتۈردى. شۇنىڭ بىلەن، ئەمگەكچى رېتسارلار پولكى ناھايىتى تېزلا ئاممىۋى تەشكىلاتقا ئايلىنىپ، 1886 - يىلىغا كەلگەندە ئەزالىرى 700 مىڭغا يېقىنلاشتى. بۇ تەشكىلاتنىڭ رەھبەرلىكىدە 1880 - يىللىرىنىڭ دەسلەپىدىكى ئىشچىلار نۇرغۇن جايلاردا ئۈنۈملۈك، چوڭ كۆلەملىك ئىش تاشلاشلارنى ئېلىپ باردى.

لېكىن، ئەمگەكچى رېتسارلار پولكىنىڭ پىروگراممىلىرىدا خاتا ئىدىيەلەر بار ئىدى. ئۇ ياللانما ئەمگەك تۈزۈمىنى تىنچلىق

ۋاسىتىسى ئارقىلىق يوقىتىشنى ناھايىتى ساددىلارچە ئوتتۇرىغا قويدى. دۆلەتنىڭ تۆمۈرىيول، پوچتا - تېلېگراف شىركەتلىرى ۋە شەخسىي بانكىلارنى كاپىتالىستلارنىڭ قولىدىن سېتىۋېلىپ، دۆلەت ئىگىلىكىدىكى بانكا ۋە كارخانىلار قاتارىدا تىجارەت قىلىشنى تەلەپ قىلىشتى. ئۇلارچە شۇنداق قىلسا تىرۇستلارنى يوقاتقىلى بولاتتى. روشەنكى، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەمەلىيەتكە ماس كەلمەيدىغان قۇرۇق خىيال ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئەمگەكچى رېتسارلار پولىكى كېيىنچە شۇنداق قىلىپ ئاغىچى پوۋدېرلىينىڭ رەھبەرلىكىدە قەدەممۇ قەدەم تۇيۇق يولغا كىرىپ كەتتى. پوۋدېرلىي ئەمگەك بىلەن كاپىتالىننىڭ مۇناسىۋىتىنى تەڭشەشنى تەشەببۇس قىلىپ ئىش تاشلاشقا قارشى تۇردى. 1886 - يىلى «1 - ماي» ئىش تاشلىشى يۈز بەرگەندە، ئەمگەكچى رېتسارلار پولىكى پوۋدېرلىينىڭ رەھبەرلىكىدە ئىش تاشلاشقا قەتئىي قارشى تۇردى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ تەشكىلاتنىڭ ئىشچىلار ئارىسىدىكى ئىنئاۋىتى بارغانسېرى چۈشۈشكە باشلىدى. 1870 - يىللىرىدىكى ئىش تاشلاش كۈرىشىنىڭ تەرەققىياتى ئامېرىكىدا ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەلىرىنىڭ قۇرۇلۇشىغا تۈرتكە بولدى. 1876 - يىلى بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال تارقىلىپ كەتكەندىن كېيىن، ئىنتېرناتسىيونالنىڭ بەزى كونا ئەزالىرى فىلادېلفىيەدە يىغىلىپ، ئامېرىكا ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇشنى قارار قىلدى. بىر يىلدىن كېيىن ئىسمىنى سوتسىيالىستىك ئىشچىلار پارتىيەسىگە ئۆزگەرتتى. بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال ئەزالىرىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى تالاش - تارتىشلارمۇ بۇ پارتىيەگە سۆزلىپ كىرگەن، بۇ ئەھۋال پارتىيە ئەزالىرىنى ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈۋەتتى. بىر گۇرۇھ سۈرگ ۋە ئالتو ۋېدېمبېيدىن باشچىلىقىدىكى ماركسىزم ئىدىيەسىگە يېقىن سوتسىيالىستلار ئىدى. يەنە بىر گۇرۇھ بولسا ۋان پاتۇمنىڭ باشچىلىقىدىكى لاسالچىلار ئىدى. پارتىيە قۇرۇلغاندىن كېيىن ماركسىزمنىڭ تەسىرىدە بىرىنچى

ئىنتېرناتسىيونالنىڭ پىرىنسىپلىرىنىمۇ پىروگراممىغا كىرگۈزۈپ، 1870 - يىللاردىكى ئىش تاشلاش كۈرەشلىرىگە ئاكتىپ قاتناشتى، 24 خىل گېزىت - ژۇرنال تارقىتىپ، 25 ئىشتاتتا پارتىيە ئەزاسىنى 10 مىڭغا يەتكۈزدى، لېكىن، لاسالچىلار كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىپ پارتىيە ئىچىدە ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىۋالدى.

ماركس بىلەن ئېنگېلسلار ئامېرىكىنىڭ ئىشچىلار ھەرىكىتى ۋە سوتسىيالىزم ھەرىكىتىگە ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلدى. سۈرگ، ۋېدېمېيېر قاتارلىق يولباشچىلارغا ئۈزۈكسىز قىزغىن ياردەم بېرىپ، ئۇلارنى مەزھەپچىلىك ۋە ئاغىچىلىق ئۈستىدىن غالىب كېلىشكە بوشاشماي تەربىيەلىدى. ئەينى ۋاقىتتا ئامېرىكىدىكى سوتسىيالىستلار ئاساسلىقى گېرمانىيەلىك كۆچمەنلەر بولۇپ، ئۇلار ئامېرىكىغا كەلگەندىن كېيىن گېرمانىيەلىك كۆچمەنلەرنىڭ دائىرىسى ئىچىدىلا ھەرىكەت قىلدى، يەرلىك ئىشچىلار بىلەن ئارىلاشمىدى، ھەتتا يەرلىكنىڭ تىلىنىمۇ ئۆگەنمىدى، ئىنگىلىزچىمۇ سۆزلىمىدى. ئۇلار ياۋروپا ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەشكىلىي شەكلى، كۈرەش قىلىش ئۇسۇلى، شوئارى ۋە پىروگراممىلىرىنى ئامېرىكا ئىشچىلار ھەرىكىتىگە ئەينەن تەتبىقلاپ بېرەلمىگەنلىكىدىنلا قانائەت ھاسىل قىلىشتى. ماركس بىلەن ئېنگېلس ئۇلارغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن سالماقلىق بىلەن ئىلمىي سوتسىيالىزم «ھەرىكەتنىڭ كۆرسەتكۈچى ماياكى، ئۇ ھەرگىزمۇ قاتمال نەرسە ئەمەس» دەپ كۆرسەتتى ھەمدە ئامېرىكا سوتسىيالىزمچىلىرىنى ئىشچىلار ئاممىسى ئىچىگە چوڭقۇر چۆكۈشكە، ئىشچىلارنىڭ نۆۋەتتە قىلىۋاتقان كۈرەشلىرىگە قاتنىشىشقا، تەشكىلىي جەھەتتىن ئىشچىلارنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇشقا، ئىدىيە جەھەتتىن ئىلمىي سوتسىيالىزملىق نەزەرىيە ئارقىلىق ئىشچىلارنىڭ ئېڭىنى ئۇرغۇتۇپ، ئىشچىلارغا ئۆزىنىڭ تارىخىي بۇرچىنى تونۇتۇشقا، ئىلمىي سوتسىيالىزمنىڭ ئومۇميۈزلۈك ھەقىقىتى بىلەن

ئامېرىكا ئىنقىلابىنىڭ كونكرېت ئەمەلىيىتىنى بىرلەشتۈرۈشكە ھارماي - تالماي چاقىرىق قىلدى. لېكىن، سوتسىيالىستىك ئىشچىلار پارتىيەسى مەزھەپچىلىكنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن باشتىن ئاخىرغىچە قۇتۇلالمىدى ھەمدە ئامېرىكا ئىشچىلار ھەرىكىتىدىن بارغانسېرى يىراقلاپ كەتتى.

سوتسىيالىستىك ئىشچىلار پارتىيەسى ئامېرىكا ئىشچىلار ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك قىلالمايغانلىقى ئۈچۈن، 1880 - يىللىرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىگە كەلگەندە ئامېرىكا ئەمگەكچىلەر بىرلەشمە ئۇيۇشمىسى ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ مۇھىم تەشكىلاتىغا ئايلىنىپ قالدى. ئامېرىكا ئەمگەكچىلەر بىرلەشمە ئۇيۇشمىسى (تۆۋەندە قىسقارتىلىپ «ئەمگەكچىلەر بىرلەشمىسى» دەپ ئاتىلىدۇ) 1881 - يىلى قۇرۇلدى. «ئەمگەكچىلەر بىرلەشمىسى» مەملىكەتلىك ئىشچىلار تەشكىلاتى سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان دەسلەپكى مەزگىللەردە، ئامېرىكا ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتىدا ئاكتىپ رول ئوينىدى. چۈنكى، بۇرژۇئازىيە سىنىپى ئىشچىلارغا ھۇجۇمنى كۈچەيتكەن شارائىتتا، ئىشچىلارنىڭ ئىتتىپاقلىشىپ كۈچ تەشكىللىشىمۇ بىر خىل ئىتتىپاقلىق ئىدى. «ئەمگەكچىلەر بىرلەشمىسى» ئۆزىنىڭ پروگراممىسىنىڭ مۇقەددىمىسىدە پرولېتارىيات بىلەن بۇرژۇئازىيە ئوتتۇرىسىدىكى سىنىپىي مەنپەئەتنىڭ مۇرەسسەسىزلىكى ۋە بۇ ئىككى سىنىپ ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنىڭ مۇقەررەرلىكىنى تەكىتلەپ ئۆتكەنىدى. پروگراممىدا: «نۆۋەتتىكى مەدەنىيلىك دۇنيادا ھەرقايسى ئەل ئەزگۈچىلىرى بىلەن ئېزىلگۈچىلىرى ئۆز دۆلەتلىرىدە كۈرەش قىلىۋاتقاندا، ئەمگەك بىلەن كاپىتال ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش يىلدىن - يىلغا ئۆتكۈرلىشىدۇ. ئەگەر ئىشچىلار سىنىپى ئۆزىنى قوغداش، ئۆز مەنپەئەتىنى قوغداشنى مەقسەت قىلىپ دەرھال بىرلەشمىسە، ھەر مىللەتتىن 10 مىليونلىغان مېھنەتكەشلەر پاجىئەلىك ئاقىۋەتكە گىرىپتار

بولدۇ» دەپ يېزىلغانىدى.

لېكىن، يېڭى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردە مۇڭغۇيا جەڭگىۋارلىققا ئىگە بۇ تەشكىلات ئۇزۇن ئۆتمەي ئىشچىلار بىرلەشمىچىلىكى تەرەپدارى گومپېرتسنىڭ رەھبەرلىكىدە ئىشچىلار ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ تەشكىلاتىغا ئايلىنىپ قالدى. گومپېرتس قاتارلىق رەھبەرلەر ئەمەلىيەتتە بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىشچىلار ئارىسىدىكى ۋاكالىتچىلىرى ئىدى. ئۇلار سىنىپىي كۈرەش ئىدىيەسىگە ئوچۇق - ئاشكارا قارشى تۇرۇپ، ئىشچىلار سىنىپى بىلەن بۇرژۇئازىيەنىڭ ھەمكارلىقىنى تەشەببۇس قىلدى. «ئەمگەكچىلەر بىرلەشمىسى» ئۇلارنىڭ رەھبەرلىكىدە قارا ئىشچىلار ۋە يېرىم قارا ئىشچىلارنىڭ بۇ تەشكىلاتقا قاتنىشىشىنى رەت قىلدى، بولۇپمۇ قارا تەنلىك ئىشچىلارنىڭ بۇ تەشكىلاتقا قاتنىشىشىنى رەت قىلدى. شۇڭا، 1900 - يىلىغا كەلگەندە پۈتۈن مەملىكەتنىڭ سانائەت ئىشچىلىرى 7 مىليون 500 مىڭغا يەتكەن ئەھۋالدىمۇ، بۇ تەشكىلاتنىڭ ئەزاسى ئاران 580 مىڭ ئىدى.

«ئەمگەكچىلەر بىرلەشمىسى» رەھبەرلىك گۇرۇھىنىڭ ئاغىچىلىق خاھىشى ئىش تاشلاش كۈرىشىگە بولغان پوزىتسىيەسىدە ئەڭ روشەن ئىپادىلەندى. 1894 - يىلى پۇلماندا ئىش تاشلاش يۈز بەرگەندە 25 ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ ۋەكىللىرى گومپېرتسنىڭ تەسىرى بىلەن ئىش تاشلاشقا ياردەم بېرىشنى رەت قىلدى.

ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، بۇ مەزگىلدەكى ئامېرىكا ئىشچىلار ھەرىكىتى ياۋروپا دۆلەتلىرىدىكى ئىشچىلار ھەرىكەتلىرىگە قارىغاندا ئارقىدا قالغانىدى. ئامېرىكىدا ئاممىۋى، ھەقىقىي ئىشچىلار سىنىپىنىڭ سىياسىي پارتىيەسى شەكىللەنمىدى. ئامېرىكىدا ئىشچىلار سىنىپىغا رەھبەرلىك قىلغۇچى تەشكىلاتنىڭ شەكلى سىياسىي پارتىيە ئەمەس، بەلكى ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى ئىدى. بۇنىڭدىن تاشقىرى ئامېرىكىدىكى

كۆپ ساندىكى ئىشچىلار كۈرەشلىرى پەقەت ئىقتىسادنىڭ خاراكتېرىنى ئالغانىدى. ئامېرىكىدىكى ئىشچىلار ھەرىكىتى تەرەققىياتىنىڭ توسالغۇغا ئۇچرىشىنى تۆۋەندىكى نەچچە نۇقتىدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ: بىرىنچىدىن، ئامېرىكىنىڭ غەربىي قىسمىدا دۆلەت ئىگىلىكىدىكى نۇرغۇن يەرلەر بار، پۈتكۈل 19 - ئەسىر ئىچىدە بۇ يەرلەر ئامېرىكا ئىشچىلىرىنى شەھەرلەردىن ئايرىلىپ، غەربىي رايونلارغا بېرىپ يەر ئىگىلەشكە جەلپ قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يەككە دېھقانلارغا ئايلىنىپ كەتتى. بۇ ئەھۋال ئامېرىكا ئىشچىلار قوشۇنىنىڭ مۇقىمسىزلىقىنى بەلگىلىدى ۋە ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئىنقىلابىي جەڭگىۋارلىق روھىغا تەسىر يەتكۈزدى. ئىككىنچىدىن، ئامېرىكا ئىشچىلار سىنىپىدىكى مىللەتلەرنىڭ تەركىبى مۇرەككەپ، ئۇلار ئىچىدە ياۋروپالىق كۆچمەنلەر، ئاسىيالىق كۆچمەنلەر ۋە قارا تەنلىكلەر بار ئىدى. بۇ خىل ئەھۋال بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىشچىلار سىنىپىنى بۆلۈۋېتىشىگە قولايلىق يارىتىپ بەردى. ئۈچىنچىدىن، ئامېرىكا بۇرژۇئازىيەسى ئىشچىلار سىنىپىنىڭ يۇقىرى قاتلىمىدىكىلەرنى — مەلىكىلىك ئىشچىلارنى سېتىۋېلىپ، ئۇلارنى بىرقەدەر يۇقىرى مائاش بىلەن تەمىنلىدى، شۇنىڭ بىلەن ئامېرىكىدىمۇ ئىشچىلار ئاقسۆڭەكلىرى بارلىققا كەلدى. ئىشچىلار ئاقسۆڭەكلىرى ئاغىچىلىق ۋە سىنىپلارنى كېلىشتۈرۈش ئېگىسىنى يېتىشتۈرۈشنىڭ بۆشۈكى بولۇپ بەردى. تۆتىنچىدىن، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە كەلگەندە، ئامېرىكىنىڭ دۆلەت ئىچىدە بۇرژۇئازىيە شەكىلىدىكى دېموكراتىيە مەۋجۇت ئىدى. مەسىلەن، ئەرلەرنىڭ ئومۇمىي سايلامغا قاتنىشىش ھوقۇقى بولۇش، يىغىلىش ئەركىنلىكى بولۇش، نەشر قىلىش ئەركىنلىكى بولۇش، ئېتىقاد ئەركىنلىكى بولۇش قاتارلىقلار. بۇنىڭدىن باشقا، «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» نىڭ يۈرگۈزۈلۈشىدىن

بۇرژۇئازىيە ئەپچىللىك بىلەن پايدىلىنىپ كەتتى. ئۇلار ئىشچىلار ئارىسىدا كاپىتالىستىك تۈزۈم دائىرىسى ئىچىدىمۇ ئىشچىلارنىڭ ئىقتىسادىي مەسىلىسى ۋە سىياسىي مەسىلىسىنى ھەل قىلىش مۇمكىنچىلىكى بار ئوخشايدۇ دەيدىغان بىر خىل ئۇششاق بۇرژۇئازىيەچە خام خىيالنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.

5. دېھقانلار ھەرىكىتى

ئامېرىكا بۇرژۇئا ھۆكۈمىتىنىڭ ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە ئېلان قىلغان «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» گەرچە ئىلغار تەدبىر بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى ئىجرا قىلىش جەريانىدا نۇرغۇن ئىللەتلەر كۆرۈلدى، يەنى تۇرالغۇ جايغا ئېرىشكەن ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ سانى كۆپ بولمىدى. 1868 ~ 1880 - يىللىرى ئارىلىقىدا تەقسىم قىلىنغان تۇرالغۇ جاينىڭ جۇغلانمىسى ئاران 65 مىليون ئاكىر كېلەتتى، پەقەت 1870 - يىللارنىڭ بېشىغىچە ھۆكۈمەتنىڭ تۆمۈريول شىركەتلىرىگە سوۋغا قىلىۋەتكەن يېرىلا 215 مىليون ئاكىردىن ئېشىپ كەتتى. تۇرالغۇ جايغا ئېرىشكەن ئەمگەكچى خەلقمۇ نامراتلىق، قەرزدارلىق سەۋەبىدىن كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ئۆزلىرىنىڭ تۇرالغۇ يەرلىرىنى گۈرۈگە قويۇشقا مەجبۇر بولدى. 70 - يىللارنىڭ بېشىدا غەربىي قىسىمدىكى تەخمىنەن تۆتتىن ئۈچ قىسىم يېزا ئىگىلىك مەيدانلىرى گۈرۈگە قويۇلۇپ قولىدىن چىقىپ كەتتى. يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنىڭ باھاسى ئۈزۈكسىز تۆۋەنلەپ، سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ باھاسى ئۈزۈكسىز ئۆستى. تۆمۈريول شىركەتلىرى ترانسپورت ھەققى مەسىلىسىدە كەمسىتىش خاراكتېرلىك سىياسەت يۈرگۈزدى؛ كاپىتالىستلار نۇرغۇن ماللارنى يۆتكىگەندە ئۇنىڭ ترانسپورت ھەققى تۆۋەن بولدى، لېكىن دېھقانلار ئاز مىقداردا ماللارنى يۆتكىگەندە، ئۇنىڭدىن

ئالدىنغان ترانسپورت ھەققى يۇقىرى بولدى. بۇنداق ناھەقچىلىك ئىشلار ئىنتايىن كۆپ بولغاچقا، دېھقانلارنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىدى ھەمدە دېھقانلار ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن كۈچلۈك تۈرتكە بولدى. 1860 - يىللىرىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە دېھقانلار تەشكىللىنىشكە باشلاپ، جاي - جايلاردا «دېھقانلار ھەمكارلىق جەمئىيەتلىرى» قۇرۇلدى. 1874 - يىلغا كەلگەندە دېھقانلار ھەمكارلىق جەمئىيەتلىرى چوڭ كۆلەملىك تەشكىلاتلارغا تەرەققىي قىلدى. ئۇنىڭ ئەزالىرى 1 مىليون 500 مىڭ ئادەمگە كۆپەيدى ۋە 21 مىڭ 967 يەرلىك تەشكىلاتقا ئىگە بولدى. غەربىي ۋە جەنۇبىي رايونلاردا يېزا ھەمكارلىق جەمئىيەتلىرىنىڭ كۆلىمى خېلى چوڭ بولدى. يېزا ھەمكارلىق جەمئىيەتلىرىنىڭ تەلەپلىرى ئاساسلىقى: تۆمۈريول شىركەتلىرىنىڭ مال يۆتكەش باھاسىغا چەك قويۇش، تۆمۈريول شىركەتلىرىنىڭ پائالىيەتلىرىنى نازارەت قىلىش قاتارلىقلار ئىدى. ئىللىنوئىس ئىشتاتىدىكى دېھقانلار ھەمكارلىق جەمئىيىتى 1874 - يىلى «دېھقانلار مۇستەقىللىق خىتابنامىسى»نى ئېلان قىلىپ، دېھقانلارنىڭ كولىكتىپ كۈچ كۆرسىتىش ئارقىلىق ھەرقايسى ئىشتاتلىق ھۆكۈمەتلەرگە بېسىم ئىشلىتىشنى، ھۆكۈمەتنىڭ ئادىل، مۇۋاپىق قانۇن ماقۇللىشىنى قولغا كەلتۈرۈپ، دېھقانلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداشنى چاقىرىق قىلدى. دېھقانلار ھەمكارلىق جەمئىيىتىنىڭ رەھبەرلىكىدىكى دېھقانلارنىڭ كۈچلۈك بېسىمى ئاستىدا ئىللىنوئىس ئىشتاتلىق ھۆكۈمىتى پەرمان ئېلان قىلىپ، تۆمۈريول شىركەتلىرىنىڭ ترانسپورت ھەققىدىكى دېھقانلارنى كەمسىتىدىغان سىياسەت يۈرگۈزۈشنى مەنئى قىلدى. باشقا بىرنەچچە ئىشتاتلارمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش پەرمانلارنى ئېلان قىلدى. لېكىن، ھەرقايسى چوڭ تۆمۈريول شىركەتلىرى بۇ

پەرماندىن جېنىنىڭ بارىچە ئۆزىنى قاچۇردى ھەمدە 1880 - يىللىرىغا كەلگەندە بەزى ئىشتاتلىق ھۆكۈمەتلەر ئاساسىي قانۇنغا خىلاپ دېگەن سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ، بۇ پەرماننى ئەمەلدىن قالدۇردى.

دېھقانلار ھەمكارلىق جەمئىيىتى بىلەن كاپىتالىستىك كۈچلەر ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشتە ھېچقانچە ئۈنۈم كۆرۈلمىگەندىن كېيىن، زور تۈركۈمدىكى دېھقانلار 1875 - يىلىدىن باشلاپ بۇ تەشكىلاتتىن چىقىپ كېتىشكە باشلىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە نۇرغۇنلىرى يېشىل قەغەز پۇل ھەرىكىتىگە قاتناشتى. يېشىل قەغەز پۇل ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە شىمالدىكى ھۆكۈمەت تارقاتقان قانۇنلۇق پۇل ئىدى، ئۇنى كۆپ مىقداردا تارقىتىۋەتكەنلىكتىن، بۇ خىل پۇل يامراپ كەتتى. مۇشۇ خىل ئەھۋالدا سانائەت كاپىتالىستلىرى بىلەن بانكىرلار ئۆزلىرىنىڭ خەلقئارا بازاردىكى مەبلىغىنى كاپالەتلەندۈرۈش ئۈچۈن، سانائەت ئىشلەپچىقىرىشىنى كېڭەيتىش، دۆلەت سىرتىدىكى تاشقى سودىنىڭ تەرەققىياتىنى تېزلىتىش ئارقىلىق يېشىل قەغەز پۇلنى قايتۇرۇۋېلىپ، مۇقىم كاپىتال ئاساسى بولغان پۇل تۈزۈمى ئورنىتىشنى تەلەپ قىلىشتى. گىراند ھۆكۈمىتى بۇرژۇئازىيەنىڭ بۇ تەلەپلىرىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن، 1875 - يىلى قەغەز پۇلنى دوللارغا ئالماشتۇرۇش ھەققىدە قانۇن ئېلان قىلدى. مەقسىتى يېشىل قەغەز پۇلدىن دوللار پۇل تۈزۈمىگە ئۆتۈش ئىدى. ھۆكۈمەتنىڭ پۇل سىياسىتى كەڭ دېھقانلار ئۈچۈن پايدىسىز ئىدى. چۈنكى، دېھقانلارنىڭ كۆپ سانلىقى قاتمۇ قات قەرزگە بوغۇلۇپ كەتكەن بولۇپ، پەقەت ئۆزۈكسىز يېشىل قەغەز پۇل تارقىتىش ۋە پۇلنى كۆپەيتىش ئەھۋالدىلا ئۇلار قەرزلىرىنى ئۈنۈملۈك قايتۇرالايتتى. شۇڭا، دېھقانلار پاخاللاشقان يېشىل قەغەز پۇلنى ساقلاپ قېلىشنى تەلەپ قىلىپ، پۇلنى ئاساس قىلىش تۈزۈمىگە قارشى تۇردى. دېھقانلار

ئۆزلىرىنىڭ تەلپىلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، 1875 - يىلى «يېشىل دۈمبىلىك قەغەز پۇل پارتىيەسى»نى قۇردى. يېشىل دۈمبىلىك قەغەز پۇل پارتىيەسى ئۆزىنىڭ پروگراممىسىدا 1875 - يىلىدىكى قانۇننى دەرھال شەرتسىز بىكار قىلىشنى تەلپ قىلىپ، ئەينى ۋاقىتتا تارقاتقان قەغەز پۇلنى يىغىۋېلىشقا قارشى تۇرغانىدى.

بۇ ھەرىكەتكە قاتناشقانلار ئاساسلىقى دېھقانلار ئىدى. كېيىنچە بەزى جايلاردىكى ئايرىم ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىمۇ قاتنىشىپ، ئىشچى - دېھقانلارنىڭ بىرلەشمە ھەرىكەت ئېقىمى بارلىققا كەلدى. بۇ خىل ھالەتنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىشچىلار بىلەن دېھقانلارنىڭ ئوخشاشلا مونوپول كاپىتالىنىڭ قۇل قىلىشىغا ئۇچرىشىدىن سىرت، يەنە بىر سەۋەب بار ئىدى، ئۇ بولسىمۇ 1877 - يىلى تۆمۈريول ئىشچىلىرى ئىش تاشلىغان مەزگىلدە دېھقانلار ئىش تاشلىغان ئىشچىلارغا ھېسداشلىق قىلغان. مەسىلەن، ئىش تاشلىغان ئىشچىلار سىكرانتوندا خەير - ساخاۋەت ئورۇنلىرىنى قۇرغاندا يېقىن ئەتراپتىكى دېھقانلار ياڭيۇ قاتارلىق يېمەكلىكلەر بىلەن ئىش تاشلاش كۈرىشىگە ياردەم بەرگەن. 1878 - يىلى بىر قىسىم ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرى يېشىل دۈمبىلىك قەغەز پۇل پارتىيەسى بىلەن بىرلىشىپ يېشىل دۈمبىلىك قەغەز پۇل ئەمگەكچىلەر پارتىيەسىنى تەشكىللەپ، پارتىيەنىڭ پروگراممىسىنى ماقۇللىغان. پارتىيە پروگراممىسىغا يېشىل دۈمبىلىك قەغەز پۇل پارتىيەسىنىڭ تەلىپىدىن سىرت، ئىشچىلارنىڭ بەزى تەلپىلىرىمۇ كىرگۈزۈلگەن. مەسىلەن، ئىش ۋاقتىنى قىسقارتىش پەرىمانى تۈزۈش، تۈرمىدە جازا مۇددىتىنى ئۆتەۋاتقان جىنايەتچىلەر بىلەن ئەمگەك توختامى تۈزۈش تۈزۈمنى بىكار قىلىش، ئىش - ئەمگەك ئىستاتىستىكا ئىدارىسى تەسىس قىلىش قاتارلىقلار. يېشىل دۈمبىلىك قەغەز پۇل ئەمگەكچىلەر پارتىيەسىنىڭ قۇرۇلۇشى يېشىل دۈمبىلىك قەغەز پۇل ھەرىكىتىنىڭ يۇقىرى

دولقۇنى بولۇپ، پارلامېنتتىكى سايلامدا بۇ پارتىيە 1 مىليون سايلام بېلىتىگە ئېرىشىپ، 15 ئەزالىق ئورۇننى قولغا كەلتۈردى.

لېكىن، 1878 - يىلىدىن كېيىن يېشىل دۇمبىلىك قەغەز پۇل ھەرىكىتى تۆۋەن دولقۇنغا چۈشۈپ قالدى. 1880 - يىللىرى يىمىرىلدى. بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بىرىنچىدىن، يېشىل دۇمبىلىك قەغەز پۇل ئەمگەكچىلەر پارتىيەسىگە قاتناشقانلارنىڭ تەركىبى ئىنتايىن مۇرەككەپ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ رەھبەرلىكى يوق ئىدى. ئۇنىڭ پروگراممىسى باشقا دېھقانلار تەشكىلاتىنىڭ پروگراممىسىغا ئوخشاشلا ئاساسىي جەھەتتىن ئىقتىسادىي پروگرامما بولغاچقا، كۈندىلىك تۇرمۇش جەھەتتىكى بەزى تەلەپلەر بىلەنلا چەكلىنەتتى. كاپىتالىستىك تۈزۈمنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى ئۆزىنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسى قىلغان بىر يۈرۈش ئىنقىلابىي پروگراممىسى بولمىغاچقا، بۇرژۇئازىيە ئۇلارنىڭ مۇشۇ ئاجىزلىقىدىن پايدىلىنىپ كەتتى. 1889 - يىلىدىكى چوڭ سايلامدا دېموكراتلار پارتىيەسى سايلىغۇچىلارنىڭ كۆزىنى بويلاش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ، يېشىل دۇمبىلىك قەغەز پۇل ئەمگەكچىلەر پارتىيەسىنىڭ پروگراممىسىدىكى دېھقانلارنىڭ بىرمۇنچە تەلەپلىرىنى ئۆزىنىڭ پروگراممىسىغا كىرگۈزدى. نەتىجىدە ئىلگىرى يېشىل دۇمبىلىك قەغەز پۇل پارتىيەسىگە بېلەت تاشلىغان نۇرغۇن سايلىغۇچىلار بىردىنلا ئۆزگىرىپ، دېموكراتلار پارتىيەسىگە بېلەت تاشلىدى. ئىككىنچىدىن، 1879 - يىلىدىن كېيىن ئامېرىكىنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى ياخشىلىنىشقا قاراپ يۈزلەندى. ياۋروپادا قەھەتچىلىك يۈز بەرگەندە ئامېرىكىنىڭ ئاشلىق ئېكسپورتى زور ساندا ئاشتى، شۇنىڭغا ئەگىشىپ دېھقانلارنىڭ كىرىمىمۇ ئاشتى. شۇنىڭ بىلەن نۇرغۇن دېھقانلار يېشىل قەغەز پۇل ھەرىكىتىدىن چېكىنىپ چىقتى.

لېكىن، دېھقانلار ئەھۋالىنىڭ ياخشىلىنىشى ۋاقىتلىق ھادىسە ئىدى. دېھقانلارنى تۆمۈريول شىركەتلىرى، بانكىلار، ئاشلىق ئامبىرىنىڭ خوجايىنلىرى، سودىگەرلەر ۋە باشقا ئىقتىسادىي ۋاسىتىچىلەرنىڭ ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشىدا يېنىكلەش بولمىدى. 1890 - يىلى يېزا ئىگىلىك مەيدانلىرىنى گۈرۈگە قويۇۋەتكەن دېھقان ئائىلىلىرى 887 مىڭغا يەتكەن بولسا، 1900 - يىلى 1 مىليون 128 مىڭغا يەتتى. بۇ سان پۈتۈن مەملىكەت يېزا نوپۇسىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىغا توغرا كېلەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئىجارىكەش دېھقانلارنىڭ سانىمۇ ئۈزۈكسىز ئاشتى، 1900 - يىلىغا كەلگەندە پۈتۈن مەملىكەتتە 2 مىليوندىن ئارتۇق ئىجارىكەش دېھقان ۋە نىسبەت بويىچە ھوسۇل بۆلۈشىدىغان دېھقانلار پۈتۈن مەملىكەت دېھقان ئائىلىلىرىنىڭ %35 نى ئىگىلىدى.

دېھقانلارنىڭ ئىقتىسادىي ئورنىنىڭ تۆۋەنلەپ كېتىشى ئۇلارنىڭ يېڭى تەشكىلاتلىرىنى قۇرۇشىغا تۈرتكە بولدى. 1880 - يىلى نېبراسكا ئىشتاتىدا تۇنجى «دېھقانلار ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى. شۇنىڭغا ئۇلىشىپلا شىمالدىكى ئىشتاتلاردىمۇ مۇشۇنداق تەشكىلاتلار قۇرۇلدى. ئاخىرىدا شىمالدىكى بۇ تەشكىلاتلار يەنە بىرلىشىپ «مەملىكەتلىك دېھقانلار ئىتتىپاقى» نى قۇردى (ئومۇملاشتۇرۇلۇپ «شىمالدىكى دېھقانلار ئىتتىپاقى» دەپ ئاتالدى). 1890 - يىلىغا كەلگەندە «شىمالدىكى دېھقانلار ئىتتىپاقى» غا قاتناشقان دېھقانلار مىليوندىن ئاشتى. جەنۇبتىمۇ «جەنۇبتىكى دېھقانلار ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى، بۇنىڭدىن باشقا يەنە «مەملىكەتلىك رەڭلىك ئىرىق دېھقانلار ئىتتىپاقى» بارلىققا كەلدى (1886 - يىلىنىڭ ئاخىرى).

1880 - يىللارنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئامېرىكىدىكى بارلىق دېھقانلارنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى دېھقانلار ئىتتىپاقىنىڭ تەشكىلاتلىرىغا قاتناشتى. بۇ دېھقانلار ئىتتىپاقلىرىنىڭ تەلەپلىرىنى يىغىنچاقلىغاندا تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت: نۆمۈريول

ۋە باشقا قاتناش قوراللىرىنى دۆلەت نازارەت قىلىش ۋە ئۇنى تامامەن دۆلەت ئىگىلىكىگە ئۆتكۈزۈۋېلىش، پۇلنى كۆپەيتىش سىياسىتىنى يۈرگۈزۈپ، بىرقەدەر ئادىل، مۇۋاپىق بولغان باج ئېلىش تۈزۈمىنى ئورنىتىش كېرەك دېگەنلەردىن ئىبارەت. لېكىن، دېھقانلار ئۆزلىرىنىڭ تەلىپىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن چوقۇم ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي پارتىيەسىنى قۇرۇشى لازىملىقىنى تونۇپ يەتتى. شۇنىڭ بىلەن 1892 - يىلىغا كەلگەندە دېھقانلار ئىتتىپاقلىرى ئاخىرى بىرلىشىپ «پۇقرالار پارتىيەسى»نى قۇردى. پۇقرالار پارتىيەسىگە دېھقانلار ئىتتىپاقىدىن باشقا نۇرغۇن ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرى ۋە باشقا ئىشچىلار تەشكىلاتلىرى قاتناشتى.

پۇقرالار پارتىيەسىنىڭ ئاممىۋى ئاساسى — غەربىي ۋە جەنۇبىي جايلاردىكى ئۇششاق دېھقانلار، جەنۇبتىكى نىسبەت بويىچە ھوسۇل بۆلۈشىدىغان دېھقانلار (قارا تەنلىكلەر)، ئىشچىلار، كاسىپلار ۋە ئۇششاق سودىگەرلەر ئىدى. پۇقرالار پارتىيەسى قۇرۇلۇش يىغىنىدا تۆۋەندىكىدەك ئاساسلىق تەلەپلەرنى ئوتتۇرىغا قويدى: بىرىنچى، تۆمۈريول شىركەتلىرى ۋە باشقا كاپىتالىستلارنىڭ شىركەتلىرىدىكى ئېشىنچا يەرلەر ۋە چەت ئەللىكلەر ئىشلىتىۋاتقان يەرلەرنى مۇسادىرە قىلىش ھەمدە بۇ يەرلەرنى ھەقىقىي كۆچمەنلەرگە (يەنى ئەمگەكچى دېھقانلارغا) تەقسىم قىلىپ بېرىش. ئىككىنچى، تۆمۈريول، تېلېگراف، تېلېفون ۋە پوچتىنى ھۆكۈمەت ئىگىدارچىلىقىغا ئۆتكۈزۈۋېلىش ھەمدە ئۇنى خەلقنىڭ مەنپەئەتىگە ئاساسەن باشقۇرۇشنى كۈچەيتىش. ئۈچىنچى، جۇغلانما تاپاۋەت بېجى ئېلىش. تۆتىنچى، قەرەلسىز ئىشلىتىلىدىغان تەڭگە پۇل قۇيۇش. بەشىنچى، ئىشچىلارنىڭ ئىش كۈنىنى قىسقارتىش، بالا ئىشچى ياللاشنى مەنئى قىلىش، قوراللىق پايلاقچىلارنى بىكار قىلىش قاتارلىقلار. 1892 - يىلىدىكى زۇڭتۇڭ سايلىمىدا پۇقرالار پارتىيەسىنىڭ نامزاتى ۋېبۇر 1 مىليوندىن ئارتۇق سايلام بېلىتىگە ئېرىشتى.

پۇقرالار پارتىيەسىدىن پارلامېنتقا ئەزا بولغانلار 40 ئادەمدىن ئاشتى. تۆت ئىشتاتتا پۇقرالار پارتىيەسىدىكىلەردىن ئىشتات باشلىقى سايلاندى. شۇنىڭ بىلەن پۇقرالار پارتىيەسى تەرەققىي قىلىپ ئامېرىكىدىكى ئۈچىنچى چوڭ پارتىيەگە ئايلاندى.

لېكىن، 1896 - يىلىدىن باشلاپ پۇقرالار پارتىيەسى پەسكويغا چۈشۈپ قالدى، چۈنكى كاپىتالىزم تۈزۈمى ئاستىدىكى دېھقانلار بىرلىككە كەلگەن سىنىپ بولالمايتتى. ئۇ يېزا ئىگىلىك بۇرژۇئازىيەسى ۋە يېزا ئىگىلىك پىرولېتارىياتىغا بۆلۈنۈپ كەتتى. بۇنداق بولۇشنى پۇقرالار پارتىيەسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى تالاش - تارتىشلار بەلگىلىدى. بۇنىڭدا ئىشچىلار سىنىپىنىڭ رەھبەرلىكى كەم بولغانلىقى ئۈچۈن، پارتىيەنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقى يېزا ئىگىلىك بۇرژۇئازىيەسىنىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپ كەتتى. ئەھۋال مۇشۇنداق بولغاچقا، 1896 - يىلىدىكى چوڭ سايلامدا پۇقرالار پارتىيەسى دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ نامزاتى بىرىئاننى قوللاشتەك خاتا تاختىكا قوللاندى. نەتىجىدە پۇقرالار پارتىيەسىدە ئىچكى جەھەتتىن بۆلۈنۈش يۈز بېرىپ، 20 - ئەسىرنىڭ بېشىغا كەلگەندە ئۇن - تىنسىز غايىب بولدى.

6. قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتى

ئامېرىكىدىكى ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە جەنۇبتىكى قارا تەنلىك قۇللار ئازادلىققا ئېرىشتى. لېكىن، ئامېرىكا بۇرژۇئازىيەسى قارا تەنلىكلەرنى «ئازاد» قىلغاندىن كېيىن، ئىرقىي ئايرىمچىلىق ۋە مىللىي كەمسىتىش سىياسىتىنى جېنىنىڭ بارىچە يۈرگۈزۈپ، قارا تەنلىكلەرنى «تۆۋەن ئىرق» ۋە «مەدەنىيەتسىز» دېيىش باھانىسى بىلەن قارا تەنلىكلەرنىڭ گېراژدانلىق ھوقۇقى ۋە سايلام ھوقۇقىنى تارتىۋالدى. ئىقتىسادىي جەھەتتە جەنۇبتىكى زور كۆپ سانلىقنى

ئىگىلەيدىغان قارا تەنلىكلەر «نەسبەت بويىچە ھۆسۇل بۆلۈشۈش» تۈزۈمى ئاستىدا ئېكىنزار خوجاينىلىرىنىڭ ئېكىسپلاتاتسىيەسىگە ئۇچراش بىلەن بىر ۋاقىتتا، سودىگەر جازانخورلارنىڭ قاتمۇ قات ئېكىسپلاتاتسىيەسىگە ئۈزۈكسىز ئۇچرىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئورنى يانچىلاردىن پەرقى قالمىدى.

ئىچكى ئۇرۇشتىن كېيىن نۇرغۇن قارا تەنلىكلەر شەھەرلەرگە ئېقىپ كىرىپ، ياللانما ئەمگەكچىلەرگە ئايلاندى. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ئالدىدا ئامېرىكىدا تەخمىنەن 1 مىليون قارا تەنلىك ئىشچى بار ئىدى. ئۇلار ئىرقىي كەمسىتىشكە ئۇچراپ، ئېغىر جىسمانىي ئەمگەك بىلەنلا شۇغۇللىناتتى، مائاشىمۇ ئاق تەنلىك ئىشچىلارنىڭكىدىن تۆۋەن ئىدى. ئىقتىسادىي كىرىزىس يۈز بېرىشى بىلەن، ئالدى بىلەن شۇلار ئىش ئورنىدىن ئايرىلدى. شۇڭا، قارا تەنلىك ئىشچىلار ئامېرىكا ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئەڭ تۆۋەن قاتلىمىدا تۇراتتى.

بۇرژۇئازىيەنىڭ قارا تەنلىكلەرگە قاراتقان دەھشەتلىك ئېكىسپلاتاتسىيەسى ۋە ئېزىشى قارا تەنلىكلەرنى ئۈزۈكسىز قارشىلىق كۆرسىتىشكە ۋە كۈرەش قىلىشقا مەجبۇر قىلدى. لېكىن، ئەينى ۋاقىتتا قارا تەنلىك ئىشچىلار قوشۇنى ئەمدىلا شەكىللىنىۋاتقانلىقتىن، ئۇلاردا ماركسىزمچە سىياسىي پارتىيەنىڭ رەھبەرلىكى كەمچىل ئىدى. بۇنىڭغا قوشۇلۇپ بۇرژۇئازىيەمۇ ئارىغا بۆلگۈنچىلىك سالاتتى ۋە ئاق تەنلىك ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىمۇ قارا تەنلىكلەرنى چەتكە قېقىشتەك خاتا سىياسەت قوللىناتتى. شۇڭا، قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقى ئاق تەنلىك بۇرژۇئازىلارنىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپ كەتتى.

بۇركېر ۋاشىنگىتون (1856 ~ 1915 - يىللار) 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدىكى قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتىنىڭ داھىيسى ئىدى، ئۇ ئامېرىكا جەمئىيىتىدىكى سىنىپىي زىددىيەت

ۋە سىنىپىي قارشىلىشىشنى تۈپتىن ئىنكار قىلاتتى. ئۇنىڭچە، پەقەت كەسپىي تەربىيە ۋە جىسمانىي ئەمگەك ئارقىلىقلا قارا تەنلىكلەرنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى ۋە ئىجتىمائىي ئورنى يۇقىرى كۆتۈرۈلەتتى. ئۇ سىياسىي كۈرەش ۋە سوتسىيالىزمغا قارشى تۇرۇپ ئوقۇل ھالدا كەسپىي مائارىپنى تەرغىب قىلاتتى، قارا تەنلىكلەرنىڭ پەقەت تېخنىكا ئۆگىنىشى، «سەۋرچانلىق مەجەز» يېتىلدۈرۈشىنى تەشەببۇس قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ 1881 - يىلى ئۇ ئالاباما ئىشتاتىدا تۈسكېڭى ئىلمىي جەمئىيىتى ۋە تۈسكېڭى جەمئىيىتىنى تەسىس قىلىپ، كەسپىي مائارىپنى تەرغىب قىلىدىغان تۈسكېڭى ھەرىكىتىنى باشلىۋەتتى. بۈركېر ۋاشىنگتوننىڭ پائالىيىتى ئامېرىكا مونوپول بۇرژۇئازىيەسىنىڭ ئېھتىياجىغا ئۇيغۇنلاشقانچە، ئۇ زۇڭتۇڭ كىلىڭۋېلاندى ۋە رۇزۋېلتلارنىڭ دىققەت - ئېتىبارىغا ئېرىشتى. كىلىڭۋېلاندى زۇڭتۇڭ بۈركېر ۋاشىنگتوننىڭ پائالىيەتلىرىگە «ئىنتايىن قىزغىنلىق بىلەن رەھمەت ئېيتتى». تېئودور رۇزۋېلت ئۇنى تېخى ئاقسارايغا تاماققا تەكلىپ قىلغانىدى.

20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بىر تۈركۈم ياش قارا تەنلىك زىيالىيلار بارلىققا كەلدى. ئۇلار بۈركېر ۋاشىنگتوننىڭ خاتا سەپسەتلىرىگە قارشى تۇرۇپ، ئاكتىپ سىياسىي كۈرەشكە قاتنىشىش ئارقىلىق قارا تەنلىكلەرنىڭ سىياسىي ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈشنى تەشەببۇس قىلاتتى. مەشھۇر قارا تەنلىك ئالىم، جامائەت ئەربابى ۋىللىام ئېدۋارد دۇبويس (1863 - 1868 - يىللار) ئەنە شۇلارنىڭ مۇنەۋۋەر ۋەكىلى ئىدى. دۇبويس بۈركېر ۋاشىنگتون رەھبەرلىكىدىكى ھەرىكەتكە قەتئىي قارشى ئىدى. ئۇ بۇ ھەقتە ناھايىتى ئۆتكۈر سۆزلەر بىلەن: بۈركېر ۋاشىنگتوننىڭ پروگراممىسى «خىزمەت ۋە پۇلنىڭ ئەكس ساداسى»، قارا تەنلىكلەرنى «تىز پۈكتۈرۈش لايىھەسى» دەپ كۆرسەتكەنىدى. ئۇ چوقۇم سايلام ھوقۇقىنى ۋە سىياسىي باراۋەرلىكنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرىشىنى مۇھىم ئورۇنغا قويۇش

كېرەك، دەپ تەشەببۇس قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن دۇبويس 1905 - يىلى 7 - ئايدا مەشھۇر نىئاگارا يىغىنىغا رىياسەتچىلىك قىلدى. بۇ يىغىنغا پۈتۈن مەملىكەتتىكى 13 ئىشتاتتىن ۋە كۇلۇمبىيە ئالاھىدە رايونىدىن بولۇپ 27 ۋەكىل قاتناشتى. يىغىندا «سىياسىي خىتابنامە» ماقۇللىنىپ، قارا تەنلىكلەرنى ئىتتىپاقلىشىپ، ئىرقىي كەمسىتىشكە قارشى تۇرۇپ، ئومۇمىي سايلام ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈشكە، ھوقۇقتا باراۋەر بولۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا چاقىردى. شۇنىڭ بىلەن نىئاگارا ھەرىكىتى باشلىنىپ كەتتى. قارا تەنلىك ياش زىيالىيلار رەھبەرلىك قىلغان نىئاگارا ھەرىكىتى قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتىنىڭ سەھنىسىدە يېپيېڭى، جەڭگىۋار قىياپىتى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ، قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتىگە 20 نەچچە يىلدىن بۇيان ھۆكۈمرانلىق قىلغان بۈركېر ۋاشىنگتون ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىگە جەڭ ئېلان قىلدى. ئۇ قارا تەنلىكلەرنى قولغا قورال ئېلىپ ئۆزىنى قوغداشقا چاقىردى. 1909 - يىلى نيۇيوركتا «مەملىكەتلىك قارا تەنلىك ئىرقلىقلارنىڭ ھەمكارلىق كومىتېتى» نى قۇرۇپ (ئىككىنچى يىلى نامىنى «مەملىكەتلىك رەڭلىك ئىرقلىقلار ھەمكارلىق جەمئىيىتى» گە ئۆزگەرتتى)، «كىرىزىس» ژۇرنىلىنى چىقاردى. نىئاگارا ھەرىكىتىگە قاتناشقۇچىلار بۇ جەمئىيەتكە ئەزا بولۇپ كىردى. دۇبويس بۇ جەمئىيەتنىڭ تەشۋىقات ۋە تەتقىقات مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرى، «كىرىزىس» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرى بولدى. جەمئىيەتنىڭ ئەزالىرى ناھايىتى تېزلا 100 مىڭ ئادەمگە كۆپەيدى.

لېكىن، بۇ تەشكىلات قارا تەنلىك ۋە ئاق تەنلىك زىيالىيلاردىن تەشكىل تاپقان بولۇپ، رەھبەرلىك ھوقۇقى ئاق تەنلىك زىيالىيلارنىڭ قولىدا ئىدى. ئۇلار تەدرىجىي ئىلگىرىلەش شەكلىنى قوللىنىش، «قانۇنغا ئۇيغۇن» دائىرىدە كۈرەش قىلىشنى تەشەببۇس قىلىپ، «زىيادە رادىكالىق» ھەرىكەتلىرىگە

قارشى تۇردى. شۇنىڭ بىلەن نىئاگارا ھەرىكىتىنىڭ جەڭگىۋار روھىنى تەدرىجىي يوقىتىپ قويدى.

جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ھارپىسىغا كەلگۈچىمۇ قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىغا پىرولېتارىيات تېخى ئېرىشمىگەنىدى. ھەرىكەتلەر ئاساسلىقى، ئوتتۇرا ۋە ئۇششاق بۇرژۇئازىيە زىيالىيلرىنىڭ رەھبەرلىكىدە ئېلىپ بېرىلاتتى. قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتى تېخى ئامېرىكا ئىشچىلار ھەرىكىتى بىلەنمۇ، سوتسىيالىزم ھەرىكەتلىرى بىلەنمۇ بىرلەشمىگەنىدى.

7. ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق كېڭەيمىچىلىكى

19 - ئەسىر بىلەن 20 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدە ئامېرىكا كاپىتالىزمى تەرەققىي قىلىپ ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچى — جاھانگىرلىك باسقۇچىغا قەدەم قويدى. مۇشۇ ۋاقىتتىن باشلاپ ئامېرىكا تاجاۋۇزچىلىق قەدىمىنى تېزلەتتى. بۇنداق بولۇشى مونوپول كاپىتالىنىڭ تۈرتكىسىنىڭ نەتىجىسى بولۇپلا قالماي، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئامېرىكا غەربىي رايونىنى ئاساسەن ئېچىپ تاماملاپ بولغانلىقى، دۆلەت ئىچى بازىرىنىڭ كۈنسېرى ئېشىۋاتقان سانائەت مەھسۇلاتلىرىنى سىغدۇرالمىغانلىقى، شۇنىڭ بىلەن بۇرژۇئازىيەنىڭ دۆلەت سىرتىدىن تەقەززالىق بىلەن بازار ئىزدەشكە مەجبۇر بولغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە سىرتقا كېڭىيىش ساداسى ئۇچى ئېلىپ، تاجاۋۇزچىلىق قىلىپ كېڭەيمىچىلىك قىلىش «نەزەرىيەسى» تەرغىپ قىلىندى ۋە ئەمەلىيەتتىمۇ شۇنداق قىلىندى.

ئامېرىكا دۇنيانى بۆلۈشۈش زىياپىتىگە كېچىكىپرەك قاتناشقۇچىلاردىن ئىدى. ئۇ مۇستەملىكە تالىشىش سورۇنىغا

كىرگەن ۋاقتىدا، يەر شارىدا تېخى بۆلۈشۈپ بولالمىغان زېمىنلار ھېچقانچە قالمىغاچقا يەرگە ئىگە بولۇش ئۈچۈن باشقا جاھانگىر كۈچلۈك دۆلەتلەر بىلەن كەسكىن كۈچ سىناشماي بولمايتتى. شۇڭا، ئۇ دېڭىز ئارمىيەسىنى قۇرۇش زۆرۈر ئىدى. ماھاننىڭ «دېڭىزدىكى ئەمەلىي كۈچ نەزەرىيەسى» مۇشۇ تەلەپنى ئەكس ئەتتۈردى. ماھاننى ئامېرىكا بۇرژۇئازىيەسى «زامانىۋىلاشقان دېڭىز ئارمىيەسىنىڭ پىشۋاسى» دەپ ئاتىغان، ئۇ ئەشەددىي كېڭەيمىچى ئىدى. دارۋىننىڭ ئەكسىيەتچى ئىجتىمائىي نۇقتىدىن كۆزىتىپ ئۆز نەزەرىيەسىنىڭ ئاساسى قىلىپ تىكلەنگەن. ئۇ: مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش رىقابىتى جانلىقلارنىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن بولۇپلا قالماي، جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيىتىگەمۇ ئۇيغۇن كېلىدۇ، دەپ قارىدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، ئاجىز جانلىقلارنىڭ گۆشىنى كۈچلۈك جانلىقلارنىڭ يېيىشى ئەلالىرى غەلىبە قىلىپ ناچارلىرىنىڭ مەغلۇپ بولۇش قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن ھادىسە ئىكەن. ئۇ ئاساسلىق ئەسىرى «دېڭىزنى كونترول قىلىش ھوقۇقىنىڭ تارىختىكى تەسىرى»دە دېڭىز ھوقۇقى تىكلەشنىڭ مۇھىملىقىنى كۈچەپ تەرغىب قىلغان ھەمدە ئامېرىكا جاھانگىرلىكى ئۈچۈن دېڭىز ئارمىيەسى كۈچىگە تايىنىپ دېڭىزنى كونترول قىلىش ھوقۇقىنى تارتىۋېلىش، مۇستەملىكىلەرنى قايتىدىن بۆلۈشۈش، دۇنيانىڭ زومىگەرلىك ھوقۇقىنى تارتىۋېلىش لايىھەسىنى تۈزۈپ بەردى. يەنە بىر كېڭەيمىچى روكتى: «ئامېرىكا خەلقىنىڭ بەختى ئۈچۈن، ئالدى بىلەن كېڭەيمىچىلىك قىلىش كېرەك» دەپ شەرەندىلەرچە داۋارالڭ سالدى. بۇ بىر قاتار «نەزەرىيەلەر» ئامېرىكا دۆلەت ئىچى - سىرتىدىكى ھەرخىل زىددىيەتلەر تەرەققىياتىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئۇ مونوپول بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتى ۋە تەلپىنى ئەكس ئەتتۈردى.

ئەمەلىيەتتە 19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا

ئامېرىكىدا رويى دېڭىز ئارمىيەسىنى قۇرۇشقا تەييارلىق قىلغان، 1890 - يىللارنىڭ بېشىغا كەلگەندە دېڭىز ئارمىيەسى دۇنيا بويىچە 12 - ئورۇندىن بىر سەكرەپلا بەشىنچى ئورۇنغا ئۆتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ دېڭىز ئارمىيە كۈچىگە تايىنىپ لاتىن ئامېرىكىسىدىكى قوشنا ئەللەرنى تەسىر دائىرىسىگە كىرگۈزۈۋالماقچى ھەمدە ئاسىيانىڭ شەرقىدىكى رايونلارغىمۇ قول تىقىپ، تىنچ ئوكياننى ئۆزىنىڭ ئىچكى دېڭىزىغا ئايلاندۇرۇۋالماقچى بولدى. ئامېرىكىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق كېڭەيمىچىلىكىنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئارقىدا قالغان دۆلەتلەرگە «ياردەم بېرىش» نىقابى بىلەن مالىيە جەھەتتىن قۇل قىلىش بىلەن قوراللىق ئارىلىشىشنى بىرلەشتۈرۈش، ھۆكۈمرانلارنى سېتىۋېلىش بىلەن ئوتتۇرىغا ئارازچىلىق سېلىشنى قوشۇمچە قىلىش ئىدى. بۇ خىل تاجاۋۇزچىلىق سىياسىي ئويۇننى دەسلەپتە ئوينىغۇچىلار ۋە ئۇنى ئىجرا قىلغۇچىلار ماكنىلىي، تېئودور رۇزۋېلت، تاft ۋە ۋىلسون قاتارلىق جاھانگىرلار ئىدى.

ئامېرىكا تاجاۋۇزچىلىرى ئاسىيا ۋە تىنچ ئوكيانغا خېلى بۇرۇنلا شۆلگەيلىرىنى ئېقىتىپ كەلگەنىدى. 1866 - يىلىدىن باشلاپ چاۋشيەنگە ئۈچ قېتىم تاجاۋۇز قىلدى، لېكىن چاۋشيەن خەلقىنىڭ باتۇرانه قارشىلىق كۆرسىتىشى بىلەن تاجاۋۇزچىلىقى مەغلۇپ بولدى. ئاخىرىدا ھەربىي پاراخوتلىرىنى ئىنچون پورتىغا كىرگۈزۈپ، چاۋشيەن ھۆكۈمىتىنى 1882 - يىلىدىكى تەڭسىز شەرتنامىنى ئىمزا لاشقا مەجبۇر قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئامېرىكا يەنە ھاۋاي تاقىم ئاراللىرىغا چاڭ سالدى. 1875 - يىلى ئارالدىكىلەرنى سودا شەرتنامىسى تۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى. 1893 - يىلى سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ «ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت» قۇردى. 1898 - يىلى ھاۋاي تاقىم ئاراللىرىنى رەسمىي يۇتۇۋېلىپ، ئۇنى ئامېرىكىنىڭ

دېڭىز ئارمىيەسى بازىسىغا ئايلاندۇرۇۋالدى.

لاتىن ئامېرىكىسىغا نىسبەتەن ئامېرىكا «پانئامېرىكىزم بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، «پانئامېرىكىزم ئىستىپاقى» تەشكىللەپ، «ئامېرىكا قىتئەسىدىكى دۆلەتلەرنىڭ مەنپەئەتى بىردەك» دەپ بايانات ئېلان قىلىپ، باشقا جاھانگىر دۆلەتلەرنى لاتىن ئامېرىكىسىدىن قىستاپ چىقىرىۋېتىشكە كۈچەپ ئۇرۇندى.

1898 - يىلى ئامېرىكا ئىسپانىيەنىڭ مۇستەملىكىسى - كۇبا بىلەن فىلىپپىننى تارتىۋېلىشنى مەقسەت قىلغان ئامېرىكا - ئىسپانىيە ئۇرۇشىنى قوزغىدى. بۇ ئامېرىكىنىڭ جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىرگەن مەزگىلدىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ مۇستەملىكە بۆلۈشۈش ئۈچۈن قوزغىغان بىرىنچى قېتىملىق جاھانگىرلىك ئۇرۇشى ئىدى. ئامېرىكا ھاۋايىنى يۇتۇۋالغاندىن كېيىن ئىسپانىيەنىڭ مۇستەملىكىسى كۇبا بىلەن فىلىپپىننى تارتىۋېلىش پىلانىنى تۈزۈشكە كىرىشتى. 1895 - يىلى كۇبادا ئىسپانىيەگە قارشى قوزغىلاڭ يۈز بەردى. 1896 - يىلى فىلىپپىندىمۇ ئىنقىلاب قوزغالدى. ئامېرىكا مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئىسپانىيەنىڭ مۇستەملىكىسىنى تارتىۋېلىشنى قارار قىلدى. 1898 - يىلى 4 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ئامېرىكا كۇبانىڭ ھاۋانادىكى پورتىغا توختىتىپ قويغان «ماين» ناملىق پاراخوتىنىڭ پارتلاپ كەتكەنلىكىنى باھانە قىلىپ ئىسپانىيەگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى. ئۇرۇش ئىسپانىيەنىڭ مەغلۇبىيىتى بىلەن ئاخىرلاشتى. 1898 - يىلىنىڭ ئاخىرى ئامېرىكا بىلەن ئىسپانىيە «پارىژ سۈلھى شەرتنامىسى» ئىمزالاپ، ئامېرىكا ئىسپانىيەدىن كۇبا بىلەن فىلىپپىننى تارتىۋالدى ھەمدە بۇ ئىككى دۆلەتنى ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئۆزىنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ۋە مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇرۇۋالدى. لېكىن، ئامېرىكا جاھانگىرلىكى بۇنىڭ بىلەن قانائەت ھاسىل قىلمىدى، 1899 -

يىلى ئامېرىكا زۇڭتۇڭى ماركىنلىي دۆلەت ئىشلىرى كاتىپى جون ھاياغا «ئىشكنى ئېچىپ قويۇش» سىياسىتىنى ئوتتۇرىغا قويۇشنى ھاۋالە قىلىپ، جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىش ھوقۇقىدىن باشقا جاھانگىر دۆلەتلەر بىلەن بىرلىكتە بەھرىمەن بولۇشنى تەلەپ قىلدى. 1900 - يىلى ئامېرىكا «سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسى»گە قاتنىشىپ، يىخىتۇەن ھەرىكىتىنى غالىبلىق بىلەن باستۇردى ھەمدە جۇڭگونى تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ بۆلۈۋېلىشقا ئۇرۇندى.

20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ئامېرىكا زۇڭتۇڭى تېئودور رۇزۋېلت «كالتەك سىياسىتى»^①نى ئوتتۇرىغا قويدى. تافت يەنە «دوللار دىپلوماتىيەسى»^②نى بازارغا سېلىپ، لاتىن ئامېرىكىسىغا بولغان تاجاۋۇزچىلىقنى كۈچەيتتى. ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنىڭ «كالتەك سىياسىتى» بىلەن «دوللار دىپلوماتىيەسى»نى يۈرگۈزۈشنىڭ ئەڭ تىپىك ئىپادىسى پاناما قانال رايونىنى تارتىۋېلىش بولدى. پانامادىكى ئىككى قۇرۇقلۇقنىڭ تۇتاشقان يېرىدە قانال قېزىش — ئەسلىدە لاتىن ئامېرىكىسىدىكى خەلقلەرنىڭ مۇراد — مەقسىتى ئىدى، لېكىن ئامېرىكا مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ كېڭەيمىچىلىك قىلدى. ئەسلىدە قانال قۇرۇلۇشىنى فىرانسىيەنىڭ شىركىتى ئۈستىگە ئالغان ھەمدە 1881 - يىلىلا ئىش باشلىۋەتكەنىدى. كېيىن فىرانسىيە شىركىتىنىڭ باشقۇرغۇچىسىنىڭ شەخسىي غەربزىگە يېتىش ئۈچۈن ساختىپەزلىك قىلغانلىقى، قۇرۇلۇشىنىڭمۇ مۇشەققەتلىك ئىكەنلىكى، سېرىق قىزىتما كېسەللىكى تارقىلىپ كەتكەنلىكى

① تېئودور رۇزۋېلت 1916 - يىلى سۆزلىگەن نۇتقىدا: «خەلقئارا مۇناسىۋەتكە ئا- قابىل تۇرۇشنىڭ نورمال ئۇسۇلى ئېغىزدا سۆزنى مۇلايىم قىلىش، قولدا بىر كال- تەكنى كۆتۈرۈۋېلىش كېرەك» دېگەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇ «كالتەك سىياسىتى» دەپ ئا- تالغان.

② تافت 1912 - يىلى دۆلەت ئەھۋالىدىن بەرگەن مەلۇماتىدا: ئامېرىكا تاشقى سىياسىتىنىڭ ئالاھىدىلىكى «دوللارنى قورال - ياراغنىڭ ئورنىدا ئىشلىتىش كې- رەك» دەپ جارى سالغان، ئۇ «دوللار دىپلوماتىيەسى» دەپ ئاتالغان.

قاتارلىق سەۋەبلەردىن قۇرۇلۇش يېرىم يولدا توختاپ قالغانىدى. ئامېرىكا پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ شىركەتنىڭ پاي چېكىنى سېتىۋېلىپ قۇرۇلۇشتىن فىرانسىيەنى سىقىپ چىقاردى. ئارقىدىنلا پانامانى كولومبىيەدىن ئايرىپ «مۇستەقىل» قىلىشنى پىلانلاپ، پاناما جۇمھۇرىيىتىنى تەڭسىز «ئامېرىكا - پاناما شەرتنامىسى» تۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى. بۇنىڭ بىلەن ئامېرىكا قانال قېزىش ھوقۇقى ۋە قانال رايونىنى ئىشغال قىلىپ، ئۇنى مەڭگۈ ئىجارىگە ئېلىش ھوقۇقىغا ئېرىشىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن پاناما قانال رايونى ئامېرىكىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى «دۆلەت ئىچىدىكى دۆلەت» كە ئايلاندى.

ئامېرىكا پاناما قانال رايونىنى تارتىۋالغاندىن سىرت، تېئودور رۇزۋېلت ۋە تافت ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن مەزگىل ئارىلىقىدا، ئامېرىكا يەنە قورال كۈچى ۋە قەرز بېرىش ئۇسۇلى ئارقىلىق سان - دومىنگو، ھوندۇراس ۋە نىكاراگۇئانىڭ مالىيەنى نازارەت قىلىش ھوقۇقىنى تەدرىجىي تارتىۋالدى ھەمدە قورال كۈچى ئارقىلىق كۇبانىڭ خەلق ئىنقىلابىنى باستۇردى.

1912 - يىلى ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان ۋىلسونمۇ ئالدىنقىلارنىڭ كېڭەيمىچىلىك سىياسىتىگە ۋارىسلىق قىلدى ھەمدە ئۇلارنىڭ تاجاۋۇزچىلىق قىلىشىغا ئاتالمىش «ئاجىز مىللەتلەرنى يۆلەش» دېگەن تونىنى كىيگۈزدى. ئۇ 1914 - يىلى ۋە 1916 - يىلى ئىككى قېتىم مېكسىكا ئىنقىلابىغا قوراللىق مۇداخىلە يۈرگۈزدى. 1914 ~ 1915 - يىللىرى يەنە نىكاراگۇئا، دومىنىكا، ھايتى قاتارلىق دۆلەتلەرنى ئامېرىكىنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلاندۇرۇۋالدى. جاھانگىرلار دۇنياسىدا بىرىنچى قېتىم ئۇرۇش قوزغالغاندىن كېيىن، ئۇ دەسلەپتە تاغنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ يولۋاسلارنىڭ سوقۇشۇشىنى تاماشا قىلدى. كېيىن ئۇرۇش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ بېيىپ تېقىلىپ كەتتى. 1917 - يىلىغا كەلگەندە «بىتەرەپلىك» ساختا نىقابىنى يىرتىپ تاشلاپ جاھانگىرلىك ئۇرۇشىغا قاتناشتى.

6 - بۆلۈم رۇسىيە

1. كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىي قىلىشى

1861 - يىلىدىكى ئىسلاھات رۇسىيەنىڭ فېئوداللىق جەمئىيەتتىن كاپىتالىستىك جەمئىيەتكە ئۆزگەرگەنلىكىدىن دېرەك بەردى. ئىسلاھاتتىن كېيىن كاپىتالىزم ناھايىتى تېز تەرەققىي قىلدى.

1880 - يىللىرىغا كەلگەندە رۇسىيە سانائەت ئىنقىلابىنى تاماملىدى. ئاساسلىق سانائەت تارماقلىرىدىن ماشىنا ئىشلەپچىقىرىشى قول سانائەت ئەمگىكىنى تەدرىجىي سىقىپ چىقىرىپ ھۆكۈمرانلىق ئورۇننى ئىگىلىدى ۋە ئاساسىي جەھەتتىن قول سانائەت زاۋۇتلىرىدىن رەسمىي زاۋۇتلىشىشقا ئۆتۈش باسقۇچىنى تاماملىدى. رۇسىيەنىڭ ياۋروپاغا تەۋە رايونلىرىدىكى زاۋۇتلار (كان قېزىش ساھەسى بۇنىڭ سىرتىدا) 1866 - يىلى 2500 دىن 3000 غىچە بولغان بولسا، 1903 - يىلىغا كەلگەندە كۆپىيىپ 9000 ئەتراپىغا يەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، 19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا پېتېربۇرگ بىلەن موسكۋا ئاساسلىق سانائەت مەركەزلىرى بولۇپ شەكىللىنىشتىن سىرت، يەنە نۇرغۇن سانائەت رايونلىرى بارلىققا كەلدى. مەسىلەن، دونباس بولسا كۆمۈر سانائىتى ۋە مېتال تاۋلاش سانائەت رايونىغا ئايلاندى. باكو بولسا نېفىت سانائىتى رايونىغا ئايلاندى. كىرىۋوي روگ تۆمۈر كان سانائىتى رايونىغا ئايلاندى. بالتىق دېڭىزىنىڭ قىرغاقلىرىدىكى جايلار ماشىنا ئىشلەپچىقىرىش ساھەسىگە ھەم توقۇمىچىلىق سانائىتى رايونىغا ئايلاندى ۋە باشقىلار.

ئىسلاھاتتىن كېيىنكى سانائەت ئىنقىلابىنىڭ تېز تەرەققىي

قىلىشى ۋە تاماملىنىشىغا ئەگىشىپ رۇسىيەنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى زور كۆلەمدە ئاشتى. 1860 - يىلىدىن 1890 - يىلىغىچە پاختا توقۇمىچىلىق كەسپىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش قىممىتى 50 مىليون رۇبلدىن كۆپىيىپ 200 مىليون رۇبلغا يېتىپ ئۈچ ھەسسە كۆپەيدى. تۆمۈر ئىشلەپچىقىرىش مىقدارى 20 مىليون 500 مىڭ پۇتتىن 52 مىليون پۇتقا كۆپىيىپ بىر ھەسسىدىن ئارتۇق ئاشتى. پولات مەھسۇلات مىقدارى 12 مىليون 500 مىڭ پۇتتىن 52 مىليون پۇتقا يېتىپ ئۈچ ھەسسە ئاشتى. كۆمۈر مەھسۇلات مىقدارى 18 مىليون پۇتتىن 367 مىليون پۇتقا يېتىپ 19 ھەسسە ئاشتى. نېفىت قېزىش مىقدارى 1860 - يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا 1 مىليون پۇتقىمۇ يەتمەيتتى، 1890 - يىلىغا كەلگەندە شىددەت بىلەن ئېشىپ 243 مىليون پۇتقا يەتتى. تۆمۈريول لىنىيەسىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 1860 - يىلىدىكى 1500 كىلومېتىردىن 1900 - يىلىدىكى 53 مىڭ كىلومېتىرغا ئۆزاردى. ھەر تەرەپكە تۇتاشقان تۆمۈريول تورى يېزا ئىگىلىك رايونى بىلەن سانائەت رايونى، چېگرا رايونى بىلەن ئىچكى جايلارنى تۇتاشتۇرۇپ، دۆلەت ئىچى بازىرىنى كېڭەيتىپ سانائەتنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى. 1860 - يىلىدىن 1900 - يىلىغىچە رۇسىيەنىڭ سانائەت مەھسۇلاتى ئالتە ھەسسە ئاشتى. كاپىتالىستىك سانائەتنىڭ تەرەققىي قىلىشى رۇسىيەنىڭ ئىقتىسادىي قىياپىتىنى زور دەرىجىدە ئۆزگەرتتى.

ئىسلاھاتتىن كېيىنكى رۇسىيە سانائەت ئىشلەپچىقىرىشىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىدىكى سەۋەب: بىرىنچىدىن، يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ بىكار قىلىنىشى، ئۇ ئەمگەك كۈچلىرىنى ئازادلىققا ئېرىشتۈرۈپلا قالماي، سانائەت تارماقلىرى ئېھتىياجلىق بولغان ئەركىن ئەمگەك كۈچلىرىنى كاپالەتكە ئىگە قىلدى ھەمدە سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ دۆلەت ئىچىدىكى سېتىش بازىرىنى كېڭەيتتى. ئىككىنچىدىن، كەڭ كەتكەن مۇستەملىكە زېمىنىنى بېسىۋېلىپ، ئۇ يەرلەرنى تالان - تاراج قىلىش رۇسىيە كاپىتالىزىمىنىڭ

تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى. ئۈچىنچىدىن، رۇسىيە كېيىن تەرەققىي قىلغان كاپىتالىستىك دۆلەت بولغاچقا، كونا كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ كاپىتالى، تەجرىبىسى ۋە تېخنىكا مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن پايدىلىنىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سانائىتىنى تەرەققىي قىلدۇردى.

يانچىلىق تۈزۈمى پىكار قىلىنغاندىن كېيىن رۇسىيەنىڭ يېزا ئىگىلىك ئىقتىسادى كۈنسېرى كاپىتالىزم يولىغا قاراپ ماڭدى، يېزىلاردا زور تۈركۈمدىكى ئەمگەك كۈچلىرىنى سېتىش ئارقىلىق تىرىكچىلىك قىلىدىغان نامرات ياللانما دېھقانلار ۋە ئەمگەك كۈچىنى ياللاش بىلەن يېڭى تىپتىكى دېھقانچىلىق سايمانلىرىنى ئىشلىتىپ كاپىتالىستىك ئىگىلىك تىكلەش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان باي دېھقانلار بارلىققا كەلدى. 1880 - يىللارغا كەلگەندە دېھقان ئائىلىلىرى ئومۇمىي سانىنىڭ 20% نى ئىگىلەيدىغان باي دېھقانلار ھەرقايسى ئوبلاستلاردا تېرىلغۇ يەر ئومۇمىي كۆلىمىنىڭ 29% ىدىن 36.7% نى ئىگىلىدى. لىكىن، دېھقان ئائىلىلىرىنىڭ 50% نى تەشكىل قىلىدىغان نامرات دېھقانلارنىڭ ئىگىلىگەن يەر كۆلىمى ئومۇمىي تېرىلغۇ يەر كۆلىمىنىڭ 33.2% ىدىن 37.7% نى ئىگىلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، دۆلەت ئىچى - سىرتى بازارلىرىنىڭ يېزا ئىگىلىك خام ئەشياسى ۋە تاۋار ئاشلىققا بولغان ئېھتىياجىنىڭ كۈندىن - كۈنگە كۆپەيگەنلىكى ئۈچۈن، نۇرغۇن پومېشچىكلارنىڭ تېخىمۇ كۆپ پايدىغا ئېرىشىش ئۈچۈن كاپىتالىستىك يېزا ئىگىلىك مەيدانلىرىنىڭ ئىگىلىك تىكلەش ئۇسۇلىنى قوللىنىشى رۇسىيەدىكى پومېشچىكلارنىڭ ئىگىلىكىنى تەدرىجىي كاپىتالىستىك ئىگىلىككە ئايلاندۇردى. 1880 - يىللىرىدىن باشلاپ كاپىتالىستىك ئىگىلىك يېزا ئىگىلىك ساھەسىدە تەدرىجىي ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى.

ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، رۇسىيە 19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىمۇ يەنىلا ئاساسىي جەھەتتىن ئاشلىق

ئېكسپورت قىلىشقا تايىنىپ چەت ئەلنىڭ سانائەت بۇيۇملىرىغا ئېرىشىدىغان يېزا ئىگىلىك دۆلىتى ئىدى. 1899 - يىلىغا كەلگەندىمۇ رۇسىيەنىڭ يېزا ئىگىلىك ئاھالىسى پۈتۈن مەملىكەت نوپۇسىنىڭ ئالتىدىن بەش قىسمىنى ئىگىلەيتتى. 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ئۇنىڭ سانائەت مەھسۇلات ئومۇمىي قىممىتى خەلق ئىگىلىكىدە ئاران %41 نى ئىگىلەيتتى. مەيلى سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى تەرەققىيات سەۋىيەسىدە بولسۇن ياكى تېخنىكا سەۋىيەسىدە بولسۇن، رۇسىيە غەربىي ياۋروپا دۆلەتلىرى ۋە ئامېرىكىدىن يەنىلا خېلى تۆۋەن ئورۇندا تۇراتتى. مەسىلەن، 1890 - يىللىرىنىڭ بېشىدا رۇسىيەنىڭ پاختا توقۇمىچىلىق سانائىتىدىكى ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقى ئەنگىلىيەنىڭ ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقىنىڭ يېرىمىغا ياكى ئۈچتىن ئىككى قىسمىغا توغرا كېلەتتى. ئىقتىسادىي كۆرسەتكۈچتىن قارىغاندىمۇ رۇسىيە باشقا كاپىتالىستىك دۆلەتلەردىن روشەن كەينىدە تۇراتتى. 1911 - يىلى ئاھالىنىڭ سانىغا ئاساسەن ئوتتۇرىچە ھېسابلىغاندا ئامېرىكىدا ھەر بىر ئادەمنىڭ تۆمۈر سەرپىياتى 233 كىلوگرام، بېلگىيەدە 173 كىلوگرام، گېرمانىيەدە 136 كىلوگرام، ئەنگىلىيەدە 105 كىلوگرام ئىدى، لېكىن رۇسىيەدە ئاران 25 كىلوگرامدىن توغرا كېلەتتى.

ئەينى ۋاقىتتا رۇسىيە كاپىتالىزمنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىغا توسقۇن بولۇپ، رۇسىيەنىڭ ئىقتىساد ۋە تېخنىكىدا غەربىي ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدىن يەنىلا بەك ئارقىدا قېلىشىنىڭ ئاساسلىق سەۋەبلىرى:

بىرىنچى، ئىسلاھاتتىن ئىلگىرى رۇسىيەنىڭ سانائەت ئاساسى بەك ئاجىز، تېخنىكىسى تۆۋەن بولغانلىقى ئۈچۈن ئىقتىسادىي جەھەتتىن بەكلا ئارقىدا قالغانىدى.

ئىككىنچى، ھېچقانداق بىر كاپىتالىستىك دۆلەتتە رۇسىيەدىكىگە ئوخشاش فېئودال يانچى تۈزۈمنىڭ ئاسارىتى كۆپ ئەمەس ئىدى. يانچى تۈزۈم قالدۇقلىرىنىڭ ئىقتىسادىي ئاساسى

ئاقسۆڭەك پومېشچىكلارنىڭ چوڭ يەرگە ئىگىدارچىلىق قىلىش تۈزۈمى ئىدى. تاكى 1877 - يىلىغا كەلگەندىمۇ ياۋروپا تەۋەسىدىكى رۇسىيەنىڭ 49 ئوبلاستىنىكى 91 مىليون 500 مىڭ رۇسىيە موسى كېلىدىغان شەخسىي يەر ئىچىدە، ئاقسۆڭەك پومېشچىكلارنىڭ ئىگىلىگەن تېرىلغۇ يېرى 73 مىليون رۇسىيە موسى كېلەتتى، بۇ سان بارلىق شەخسىي يەرلەرنىڭ %80 نى ئىگىلەيتتى. چار پادىشاھ رۇسىيەدىكى ئەڭ چوڭ پومېشچىك ئىدى. پادىشاھ ئائىلىسىنىڭ ئىگىلىگەن يېرى 500 مىڭ دېھقان ئائىلىسىنىڭ يېرىدىنمۇ كۆپ ئىدى. كەڭ دېھقانلار يەر كەمچىلىكىدىن تىرىكچىلىك قىلىشقا ئامالسىز قېلىپ، پومېشچىكنىڭ يېرىنى ئىجارىگە ئېلىپ تېرىشقا مەجبۇر بولغانلىقتىن، پومېشچىكنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلالمايتتى. دېھقانلار پومېشچىكنىڭ يېرىنى ئىجارىگە ئېلىش ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ ئۇلاغلىرى، دېھقانچىلىق سايمانلىرىنى ئىشلىتىپ، پومېشچىكنىڭ يېرىنى تېرىشقا مەجبۇر ئىدى (يەنى «چاكارلىق تۈزۈم» ئىدى) ياكى ئۆزى ئالغان ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى نەرسە - كېرەك بىلەن يەر بېجى تاپشۇرۇش تەرىقىسىدە پومېشچىكقا تاپشۇراتتى (يەنى «گۈلۈشلۈك تۈزۈم» ئىدى). بۇنداق قىلىشنىڭ نەتىجىسى شۇ بولاتتىكى، پومېشچىكنىڭ ئىشلىرى كۆڭۈلدىكىدەك يۈرۈشۈۋاتقاندا، ئۇلار يېڭى تىپكى دېھقانچىلىق ماشىنىلىرىنى ئىشلىتىشكە ئۈنىمغاچقا، تېرىقچىلىق تېخنىكىسى ئادەم ھەيران قالغۇدەك دەرىجىدە قالاق، تېرىلغۇ يەرلەر ئۈنۈمسىز، ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيەسىمۇ ئىنتايىن تۆۋەن ئىدى. يەنە بىر تەرەپتىن دېھقانلار پومېشچىكلار تەرىپىدىن ئېزىلىپ قاق سەنەم بولۇپ قالغاچقا، ئۇلارنىڭ نەرسە - كېرەك سېتىۋېلىش ئىقتىدارى ئىنتايىن تۆۋەن ئىدى. شۇڭا، سانائەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئېھتىياجلىق خام ئەشيا بازىرى بىلەن تاۋار سېتىش بازارلىرىنى كېڭەيتىش چەكلىمىگە ئۇچراپ، كاپىتالىستىك سانائەتنىڭ تەرەققىياتىغا توسقۇن بولدى.

ئۈچىنچى؛ چار پادىشاھنىڭ مۇستەبىت تۈزۈمىنىڭ چىرىكلىكى رۇسىيەنىڭ كاپىتالىستىك ئىقتىسادى ۋە تېخنىكىسىنىڭ تەرەققىياتىغا پۈتلىكاشاڭ بولدى.

2. نارودنىكلار ھەرىكىتى

يانچىلىق تۈزۈمى بىكار قىلىنغاندىن كېيىنكى رۇسىيە يېزىلىرىدا كاپىتالىزم بىلەن يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ قالدۇقلىرى زىچ بىرلىشىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، كەڭ دېھقانلار كاپىتالىزم بىلەن فېئودالىزمنىڭ قوشلاپ ئېزىشىگە ۋە ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشىغا ئۇچراپ، يېزىلاردىكى سىنىپىي زىددىيەت كۈنسېرى ئۆتكۈرلەشتى. دېھقانلارنىڭ پومېشچىك يەر ئىگىلىكى تۈزۈمى ۋە چار پادىشاھنىڭ مۇستەبىت تۈزۈمىگە قارشى تۇرۇش كۈرىشى كۈنسېرى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى. دەل مۇشۇ كۈرەش جەريانىدا دېھقانلارنىڭ ئارزۇ - ئىستەكلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ يانچىلىق تۈزۈمنىڭ قالدۇقلىرى بىلەن كاپىتالىستىك تۈزۈمنى يوقىتىشنى تەلەپ قىلىدىغان نارودنىكلار بارلىققا كەلدى. 1860 - يىللىرىنىڭ ئاخىرى، 1870 - يىللىرىنىڭ باشلىرىدا بىرىنچى تۈركۈم نارودنىكلار تەشكىلاتى لاۋرۇف، تىكاجېفنىڭ رەھبەرلىكىدە پېتېربۇرگ، موسكۋا، كىيېۋ، ئودېسسا قاتارلىق جايلاردا قۇرۇلدى.

نارودنىكلار ئاساسلىقى بىر تۈركۈم كەمبەغەل زىيالىيلاردىن تەشكىل قىلىنغان، ئۇلار گەرچە ئۇششاق بۇرژۇئازىيەنىڭ خىيالىي سوتسىيالىزمچىلىرىدىن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ دېھقانلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداپ چار رۇسىيە ھۆكۈمىتىگە قەتئىي قارشى تۇرۇشى — 1870 - يىللاردا يەنىلا بىر خىل ئىلغارلىق ئىدى. ئۇلارنىڭ ئاكتىپ تەشەببۇسلىرى: بىرىنچى، چار پادىشاھنىڭ مۇستەبىت تۈزۈمى ۋە فېئودال يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ قالدۇقلىرىنى يوقىتىش. ئىككىنچى، پومېشچىك

ئىگىلىكىدىكى يەر تۈزۈمىنى بىكار قىلىپ، يەرلەرنى دېھقانلارغا تەقسىم قىلىپ بېرىش. ئۈچىنچى، رۇسىيەدە سوتسىيالىزمنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئاساسلىق كۆز قاراشلىرى خاتا ئىدى.

بىرىنچىدىن، نارودنىكلار رۇسىيەدىكى كاپىتالىزم بىر خىل «ئاسادىپىي» ھادىسە، ئۇ راۋاج تاپالمايدۇ، شۇڭا پىرولېتارىياتمۇ يېتىلىپ زورىيالمىدۇ دەپ قارايتتى.

ئىككىنچىدىن، نارودنىكلار ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئىنقىلابتىكى ئىلغار سىنىپ ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلاتتى. ئۇلار پىرولېتارىياتسىزم سوتسىيالىزمغا يەتكىلى بولىدۇ، دەپ خام خىيال قىلاتتى. ئۇلار زىيالىيلار رەھبەرلىكىدىكى «كوممۇنىستىك غايىگە ئىگە دېھقانلار» رۇسىيە ئىنقىلابىنىڭ ئاساسلىق كۈچى دەپ قارايتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇلار يېزا - كەنت جەمئىيەتلىرىنى «سوتسىيالىزمنىڭ ھامىلىسى ۋە ئاساسى» دەپ قارايتتى. ئۇلارچە پەقەت زىيالىيلار رەھبەرلىكىدىكى دېھقانلارنىڭ توپىلاڭلىرىغا تايىنىپ چارپادىشاھ ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇۋەتكىلى بولاتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن دېھقانلارغا تايىنىپ، دېھقانلارنىڭ يېزا جەمئىيەتلىرى ئارقىلىق پىرولېتارىيات دىكتاتورىسىزلا سوتسىيالىزمنى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولاتتى.

ئۈچىنچىدىن، نارودنىكلار تارىخىنى خەلق ئاممىسى ياراتمايدۇ، بەلكى ئايرىم مەشھۇر شەخسلەر يارىتىدۇ، «قەھرىمان» دېگىنىمىز ياراتقۇچى، خەلق ئاممىسى دېگىنىمىز قارا خەلق، ئۇلار «قەھرىمانلار»غا قارىغۇلارچە ئەگىشىپ ماڭىدۇ، دەپ قارايتتى.

نارودنىكلار تەشكىلاتى قۇرۇلغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ دەسلەپكى خىزمەت مەركەزلىرى شەھەرلەر بولدى. ئۇلار بىر تەرەپتىن زىيالىيلار ئارىسىدا تەشۋىقات ئېلىپ باردى، يەنە بىر تەرەپتىن ئىشچىلار ئارىسىدا قۇتراتقۇلۇق ئېلىپ باردى. ئۇلار

ئۆزلىرىنىڭ بۇ خىل تەشۋىقات پائالىيەتلىرىنى كەلگۈسىدە دېھقانلار ئارىسىدا خىزمەتلىرىنى قانات يايدۇرۇشنىڭ بىر خىل تەييارلىقى، دەپ قارىدى. بۇ پائالىيەتلەر ئەينى ۋاقىتتا زىيالىيلار ۋە ئىشچىلار ئارىسىدا مۇئەييەن تەسىر قوزغىدى.

1874 - يىلى ئەتىياز بىلەن ياز ئارىلىقىدا نارودنىكلار خىزمەتنىڭ مەركىزىنى يېزىلارغا يۆتكەپ، «خەلق ئارىسىغا بېرىش» ھەرىكىتىنى قوزغىدى («نارودنىكلار» دېگەن ئىسىم مۇشۇ ھەرىكەتنىڭ نامىدىن كەلگەن)، ئۇنىڭغا قاتناشقۇچىلار 1000 ئادەم ئىدى. بۇلار ئۆزلىرىنى «قەھرىمانلار»، «نىجاتكارلار» دەپ تەمىننا قويۇپ، نارودنىك زىيالىيلار دەپ ئاتاشتى. ئۇلارنىڭ يېزىلارغا بېرىشتىكى مەقسىتى جاپا - مۇشەققەت تارتىۋاتقان دېھقانلارنى قۇتقۇزۇش ئىدى. ئۇلار يېزىلارغا بېرىشتىن ئىلگىرى ساددا خام خىياللارغا بېرىلگەن، غەلىبىگە بولغان ئىشەنچسىز تولۇپ تاشقانىدى، ئۇلار شۇنداقلا دېھقانلار ئارىسىغا بېرىپ بىرلا قۇتراتقۇلۇق قىلسا، دېھقانلار بۇ «قەھرىمانلار»غا ئەگىشىپ تۇغ كۆتۈرۈپ قوزغىلاڭغا ئاتلىنىپ ئىجتىمائىي ئىنقىلابنى باشلىۋېتىشكە ئىشەنەتتى. دەل مۇشۇ پەيتتە چارپادىشاھ ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇۋەتكىلى بولاتتى. ئۇلار دېھقانلارغا يېقىنلىشىش، دېھقانلارنىڭ ئىشەنچسىز قولىغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، كىيىملىرىنى دېھقانچە كىيىمگە ئالماشتۇرۇپ، دېھقانلارنىڭ يەرلىك تىللىرىنى تىرىشىپ ئۆگىنىپ دېھقانلار ئارىسىدا تەشۋىقات ئېلىپ باردى ۋە شۇ ئارقىلىق دېھقانلارنى قوزغاپ دەرھال چارپادىشاھ ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلايدىغان توپىلاڭ قوزغاشقا ئۇرۇندى. دەرۋەقە نارودنىكلارنىڭ «خەلق ئارىسىغا بېرىش» ھەرىكىتى ئۇلارنىڭ يۈكسەك دەرىجىدە ئۆزىنى بېغىشلاش روھىنى نامايان قىلدى، لېكىن ھەرىكەتنىڭ نەتىجىسى يىغىشتۇرۇۋالغۇسىز دەرىجىدە بەتتەر بولدى. ئۇلار «كومۇنىستىك غايىگە ئىگە دېھقان ئەزىمەتلىرى» دەپ قارىغانلار

ئۆزلىرىگە ئەگەشمەي قويدى. نارودنىكلار دېھقانلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، «ئامما ئارىسىغا بېرىش» ھەرىكىتى چارپادىشاھ ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن ناھايىتى تېزلا باستۇرۇلدى. زور بىر تۈركۈم نارودنىكلار قولغا ئېلىندى.

1876 - يىلى فىگنېر، ئاپتېكمان قاتارلىق كىشىلەر ۋەكىللىكىدىكى بىر قىسىم نارودنىكلار ئۆتمۈشتىكى مەغلۇبىيەتتىن تەجرىبە - ساۋاقلارنى ئېلىپ يېڭى نارودنىكلار تەشكىلاتى - «يەر ۋە ئەركىنلىك جەمئىيىتى»نى قۇرۇپ، دېھقانلارنىڭ رېئال مەنپەئەتى بىلەن بىرلەشتۈرۈلگەن «يەر ۋە ئەركىنلىك جەمئىيىتى»نىڭ «نارودنىكلار پروگراممىسى»نى ئوتتۇرىغا قويۇپ، يەرلەرنى دېھقانلارغا تەقسىم قىلىپ بېرىشنى، دېھقانلار يېزا جامەسىدە ئاپتونومىيە يۈرگۈزۈشىنى تەلەپ قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلار يەنە يېزىلاردا مۇقىم تەشكىلاتلارنى قۇردى، ئوقۇتقۇچى، دوختۇر قاتارلىق سالاھىيەتلەر بىلەن يېزىلارغا بېرىپ، دېھقانلار قوزغىلىڭىنى قوزغاش ئۈچۈن دېھقانلار ئارىسىدا داۋاملىق خىزمەت ئىشلىدى. بۇ چاغدىكى نارودنىكلار ھەرىكىتى ئىلگىرىكىدىن ئىلغار بولسىمۇ، لېكىن نارودنىكلار ئۆزىنىڭ خاتا كۆز قارىشىدا چىڭ تۇرۇپ، دېھقانلارغا توغرا قاراشتا بولمىغانلىقتىن، دېھقانلارمۇ نارودنىكلارنى چۈشەنمىدى. شۇڭا، نارودنىكلارنىڭ بۇ خىل «نىجاتكارلىق» ھەرىكىتى ئوخشاشلا دېھقانلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشەلمەي مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى.

1879 - يىلى «يەر ۋە ئەركىنلىك جەمئىيىتى» ئىچكى قىسمىدىكى تالاش - تارتىشلار بىلەن بۆلۈنۈپ، ئاپتېكمان، زاسۋرېچ قاتارلىق كىشىلەر رەھبەرلىكىدىكى «يەرنى تەڭ تەقسىم قىلىش جەمئىيىتى» (قارا تارماق جەمئىيەت) ۋە فىگنېر، مىخايلوف باشچىلىقىدىكى «خەلق رايى پارتىيەسى» شەكىللەندى. يەرنى تەڭ تەقسىم قىلىش جەمئىيىتى ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى

مەيداندا داۋاملىق چىڭ تۇرۇپ، توغرا كۆرەش ئۇسۇلىنى قوللانمىغانلىقتىن، ئامالسىز قېلىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي پائالىيەتنى توختاتتى. خەلق رايى پارتىيەسى تارىخىنى قەھرىمانلار يارىتىدۇ، دېگەن ئىدىئالزىلىق قاراشقا ئېسىلىۋېلىپ، بىر تەرەپتىن خەلق ئاممىسىغا «قارا تۈرۈك» دەپ بەتنام چاپلاپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ تارىخىنىڭ ياراتقۇچىسى ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلدى. يەنە بىر تەرەپتىن ئاز سانلىق «قەھرىمانلارنىڭ ئىرادىسى» تارىخىنىڭ تەرەققىيات يۈزلىنىشىنى خالىغانچە بەلگىلىيەلەيدۇ، ئايرىم «باتۇر ئەزىمەتلەر»نىڭ تەۋەككۈلچىلىك ھەرىكەتلىرى كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ۋەزىيەتنى ئۆزگەرتەلەيدۇ، دەپ داۋراڭ سالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئىشچىلار سىنىپى ۋە دېھقانلار ئارىسىدا جاپالىق، ئاممىۋى ئىنقىلابىي خىزمەتلەرنى ئىشلەشتىن باش تارتىپ، ئايرىم ھالدىكى تېررورلۇق ۋاسىتە ئارقىلىق چارپادىشاھنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى تەشەببۇس قىلدى. 1881 - يىلى 3 - ئايدا خەلق رايى پارتىيەسىنىڭ ئەزالىرى پېتېر بۇرگىتا چار پادىشاھ ئالېكساندىر II نى بومبا بىلەن پارتىلىتىپ ئۆلتۈردى، لېكىن ئايرىم ئەكسىيەتچى شەخسلەرنى ئۆلتۈرۈش بىلەن چارپادىشاھنىڭ مۇستەبىت تۈزۈمىنى ئاغدۇرۇۋەتكىلى بولمايتتى. خەلق رايى پارتىيەسىدىكىلەرنىڭ شەخسىي تېررورلۇق تكتىكىسى مەسىلىنى ھەل قىلالمايلا قالماي، پارتىيە ئۈچۈن ئىنتايىن چوڭ زىيانلارنى كەلتۈردى. بۇ ھەرىكەت خەلقنىڭ كۈرەش نىشانىنى بۇرۇۋېتىپ، ئىشچى - دېھقانلار ئىنقىلابىي ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتىغا توسقۇن بولدى. ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئىنقىلابىي خەلققە بولغان تېررورلۇقنى كۈچەيتتى، نۇرغۇن ئىنقىلابچىلار قولغا ئېلىندى ۋە ئۆلتۈرۈلدى. نارودىنكلار ھەرىكىتىمۇ ئۈزۈل كېسىل مەغلۇپ بولدى.

3. ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ كۆتۈرۈلۈشى ۋە ماركسىزىمنىڭ تارقىلىشى

كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، رۇسىيەنىڭ سانائەت پىرولېتارىياتى تېز زورايدى ۋە 19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىدىن 80 - يىللىرىغىچە مۇستەقىل سىياسىي كۈچ بولۇپ تەرەققىي قىلدى.

رۇسىيە ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئۆزىگە خاس روشەن ئالاھىدىلىكى بار ئىدى. بىرىنچىدىن، رۇسىيە ئىشچىلىرى يانچىلىق تۈزۈمنىڭ ئاسارەتلىرى، مىللىي كاپىتالىزم ۋە چەت ئەل كاپىتالىزمنىڭ ئۈچ قات ئېزىشكە ئۇچرىدى. ئىقتىسادىي جەھەتتە ئىشچىلارنىڭ ھەر كۈنلۈك ئىش ۋاقتى 12 ~ 14 سائەتكىچە بولدى. ئەڭ ئۇزۇن بولغاندا 16 ~ 18 سائەتكە يەتتى. لېكىن، مائاشى ئىنتايىن تۆۋەن بولۇپ، ئەر ئىشچىلارنىڭ ئوتتۇرىچە ئايلىق مائاشى 14 رۇبلى، ئايال ئىشچىلارنىڭ 10 رۇبلى، بالا ئىشچىلارنىڭ يەتتە رۇبلى ئىدى. زاۋۇت ئىگىلىرى جەرىمانە ئېلىش تۈزۈمىنى ھەدەپ يولغا قويۇپ، كۆپىنچە ۋاقىتلاردا ئىشچىلار مائاشىنىڭ يېرىمىنى دېگۈدەك تۇتۇپ قالاتتى. ئىشنى ھۆددىگە بېرىش تۈزۈمىنى يولغا قويغان بەزى تارماقلاردا، ئىشچىلارنىڭ ئەمەلىي قولىغا تېگىدىغان مائاشى تېخىمۇ ئازلاپ كېتەتتى. بۇنىڭدىن تاشقىرى خىزمەت شارائىتى ئىنتايىن ناچار بولۇپ، ھېچقانداق ئەمگەك كاپالىتى يوق ئىدى. چارپادىشاھنىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىدا ھېچقانداق ئەمگەك قانۇنى يوق ئىدى. ئىشچىلارنى ئەڭ ئاساسلىق ھوقۇقلاردىن مەھرۇم قىلدى، تارتىۋېلىپ تۈگەتتى، ھەتتا ئادەتتىكى ئىش تاشلاشنىمۇ «ئېغىر جىنايەت» دەپ قارىدى. ئىش تاشلىغان ئىشچىلار ساقچىلارنىڭ ۋەھشىيلەرچە ئۇرۇپ - سوقۇشىغا ئۇچراپ قالماي، جىنايى ئىشلار بويىچە سوت قىلىندى. رۇسىيە

ئىشچىلىرى مانا مۇشۇنداق ئۈچ قەۋەت ئېزىلىشكە ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار يۈكسەك دەرىجىدىكى ئىنقىلابىي جەڭگىۋارلىق روھقا ئىگە ئىدى. ئىككىنچىدىن، ئىشچىلار يۈكسەك دەرىجىدە مەركەزلەشكەندى. 1886 - يىلى 1000 دىن ئارتۇق ئادەم ئىشلەيدىغان زاۋۇتلارنىڭ ئىشچىلىرى بارلىق زاۋۇتلاردىكى ئىشچىلار ئومۇمىي سانىنىڭ %27 نى تەشكىل قىلغان بولسا، 1879 - يىلى %40 نى تەشكىل قىلدى، 1890 - يىلى %46 نى تەشكىل قىلدى، 1902 - يىلى %47.8 نى تەشكىل قىلدى. ئىشچىلارنىڭ بۇنداق مەركەزلەشش دەرىجىسى جەھەتتە غەربىي ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئىشچىلار يۈكسەك دەرىجىدە مەركەزلەشكەنلىكتىن، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئۆزىنىڭ كۈچىنى نامايان قىلىشىغا ۋە ئىتتىپاقلىشىپ كۈرەش قىلىشىغا ئاسانلىق تۇغۇلدى.

رۇسىيە ئىشچىلىرى 19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىدا ئويغىنىشقا باشلاپ، ئىنقىلابىي كۈرەش يولىدا ماڭدى. 1870 - يىلى 5 - ئايدا پېتېربۇرگتىكى زەمچە تالاسى ياساش زاۋۇتىدا رۇسىيە ئىشچىلىرىنىڭ تۇنجى قېتىملىق ئىش تاشلىشى يۈز بەردى. 1870 - يىلىدىن 1875 - يىلىغىچە رۇسىيەدە جەمئىي 105 قېتىم ئىش تاشلاش، 54 قېتىم توپىلاڭ يۈز بەردى.

ئىش تاشلاش ھەرىكىتى ئاساسىدا رۇسىيە ئىشچىلار سىنىپى ئىچىدىكى ئىلغارلار غەربىي ياۋروپا ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەجرىبىلىرىنى ئەستايىدىل ئۆگىنىپ، ئىشچىلار ئىچىدە ئىنقىلابىي ئىدىيەلەرنى تەشۋىق قىلىشقا باشلىدى ھەمدە ئىشچىلارنى تەشكىللەپ ئىشچىلارنىڭ كۈرەشنى سىياسىي كۈرەش يولىغا باشلاشقا كىرىشتى. 1875 - يىلى ئودېسسادا زاسلاۋسكىي رەبەرلىكىدىكى «جەنۇبىي رۇسىيە ئىشچىلار جەمئىيىتى» قۇرۇلدى. بۇ جەمئىيەت رۇسىيەدىكى ئىشچىلارنىڭ تۇنجى مۇستەقىل تەشكىلاتى ئىدى. بۇ تەشكىلات «ئىشچىلارغا تەشۋىقات خىزمىتى ئىشلەپ، ئۇلارنى كاپىتالىستلارنىڭ ئالاھىدە

ئىمتىياز بىلەن ئېزىشىدىن ئازاد قىلىش»نى ئۆزلىرىنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپىسى قىلغانىدى. 1878 - يىلى پېتېربۇرگتا بۇرغىلاش ئىشچىسى ئوبنورسكىي بىلەن ياغاچچى خالتۇرىن رەھبەرلىكىدىكى «شىمالىي رۇسىيە ئىشچىلار جەمئىيىتى» قۇرۇلدى. بۇ جەمئىيەتنىڭ پروگراممىسىدا: «ئىشچىلار سىنىپى ئۆزىنى ۋە قېرىنداشلىرىنى ئازاد قىلىشتەك ئۇلۇغ ئىشنى تاماملاشنى ئۈستىگە ئالدى، كونا دۇنيانى ئۆزگەرتىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالدى»، «دۆلەت ئىچىدىكى مەۋجۇت سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي تۈزۈم»نى ئاغدۇرۇۋېتىش كېرەك، دەپ ئېنىق بەلگىلەندى. بۇ جەمئىيەت تەشۋىقات خىزمەتلىرىنى پائال قانات يايدۇرۇپ خىزمەتلىرىنى تەشكىللىدى. ئىشچىلارنىڭ كۆپ قېتىملىق ئىش تاشلىشىغا رەھبەرلىك قىلدى. گەرچە بۇ تەشكىلات نارودنىكلارنىڭ تەسىرىدىن ئۈزۈل - كېسىل قۇتۇلۇپ كېتەلمىگەن، ماركسىزىملىق نەزەرىيەنىڭ يېتەكلىشىگە ئىگە بولمىغانلىقتىن، ناھايىتى تېزلا چار پادىشاھ ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن يوقىتىۋېتىلگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ جەمئىيەتنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى رۇسىيە پىرولېتارىياتىنىڭ ئويغانغانلىقىدىن دېرەك بەردى.

1880 - يىللىرى رۇسىيە ئىشچىلار ھەرىكىتى داۋاملىق ئىلگىرىلەپ تەرەققىي قىلدى. 1881 - يىلىدىن 1886 - يىلىغىچە رۇسىيەدە جەمئىي 348 قېتىم ئىش تاشلاش يۈز بەردى. بۇنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ چوڭ بىر قېتىملىقى ئورېخوۋو - زويېۋو شەھىرىدىكى موروزوف زاۋۇتىدا يۈز بەرگەن ئىش تاشلاش بولدى. بۇ قېتىملىق ئىش تاشلاش جەريانىدا 8000 ئىشچى سابىق شىمالىي رۇسىيە ئىشچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى مويىسېنكونىڭ رەھبەرلىكىدە بىردەك ئىتتىپاقلىشىپ قەتئىي نىيەتتە كۈرەش قىلىپ، رۇسىيە تارىخىدىكى تۇنجى زاۋۇت قانۇنىنى ئېلان قىلىشقا ئېرىشتى (جەرىمانە ئېلىشنى چەكلەش توغرىسىدىكى قانۇن). بۇ قانۇندا: زاۋۇت ئىگىسى خالىغانچە

جەرىمانە ئالسا بولمايدۇ، جەرىمانە ئېلىنغان يۇللارنىمۇ ئىشچىلارنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن ئىشلىتىش كېرەك، دەپ بەلگىلەندى. موروزوف زاۋۇتىدىكى ئىش تاشلاش رۇسىيە ئىشچىلىرىنىڭ تۇنجى قېتىملىق ئاممىۋى ھەرىكەتكە كېلىشى بولدى. بۇ قېتىملىق ئىش تاشلاشتىن ئىشچىلار بىردەك ئىتتىپاقلىشىپ تەشكىللىك كۈرەش قىلسىلا، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ كۈچىنى نامايان قىلغىلى بولىدىغانلىقى ۋە ئىشچىلارنىڭ مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدىغانلىقىنى بىلىۋالدى.

ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتى ماركسىزمنىڭ رۇسىيەدە تارقىلىشىغا تۈرتكە بولدى. 1880 - يىللارغا كەلگەندە نۇرغۇن ئىنقىلابىي زىيالىيلار نارودنىكلارنىڭ مەغلۇپ بولۇش سەۋەبلىرى ئۈستىدە ئىزدەنىپ، ئىنقىلابىي ھەقىقەتلەر ئارقىلىق ھەرىكەتكە يېتەكچىلىك قىلىشنى تەلەپ قىلىشقا تىرىشتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئاز سانلىق كىشىلەر ماركس ۋە ئېنگېلسلارنىڭ ئەسەرلىرىنى قېتىرقىنىپ ئۆگىنىپ، ئاخىرى ماركسىزمىدىن ئىبارەت بۇ بىردىنبىر توغرا يولنى تاپتى ھەمدە ماركسىزم پىرىنسىپلىرىنى قوللىنىش ئارقىلىق رۇسىيەنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلىرى ئۈستىدە تەھلىل ئېلىپ بېرىپ، ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەجرىبە - ساۋاقلىرىنى يەكۈنلەش ئاساسىدا رۇسىيەدىكى تۇنجى تۈركۈم ماركسىزملىق تەشكىلاتلارنى قۇرۇپ چىقتى.

رۇسىيەدىكى تۇنجى ماركسىزملىق تەشكىلات «گەمگەنى ئازاد قىلىش جەمئىيىتى» نى 1883 - يىلى چ. ۋ. پىلېخانوف شۋېتسارىيەنىڭ جەنۇە شەھرىدە قۇردى.

چ. ۋ. پىلېخانوف (1856 ~ 1918 - يىللىرى) رۇسىيەدە ماركسىزمىنى تەشۋىق قىلغان تۇنجى كىشى ئىدى. ئۇ رۇسىيەدە ماركسىزمىنى تەشۋىق قىلىش جەھەتتە غايەت زور تۆھپە قوشقان سۈنەۋۋەر ماركسىزم تەشۋىقاتچىسى. پىلېخانوف پومېشچىك

ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، پېتېربۇرگتىكى كانچىلىك سانائىتى ئىنستىتۇتىدا ئوقۇغان، 1875 - يىلى نارودنىكلارغا قاتناشقان ھەمدە نارودنىكلارنىڭ ئورگان گېزىتى «يەر ۋە ئەر كىنىلىك» نىڭ مۇھەررىرى بولغان، كېيىن قارا يەرنى قايتىدىن تەقسىم قىلىش جەمئىيىتىنىڭ باشلىقى بولغان. 1880 - يىلى چارپادىشاھنىڭ ساقچىلىرى ئۇنى تۇتۇش بۇيرۇقى چىقارغانلىقتىن، چەت ئەلگە قېچىپ كەتكەن (1917 - يىلىغىچە). ئۇ چەت ئەلدە مۇھاجىر بولۇپ ئولتۇراقلىشىپ قېلىشتىن ئىلگىرى ماركسىزم بىلەن غەربىي ياۋروپا ئىشچىلار ھەرىكىتى ئۈستىدە ئىزدىنىپ، ئېنگېلس بىلەن خەت - ئالاقە مۇناسىۋىتى ئورناتقان، ماركسىزمنىڭ تەلىماتلىرىنى قوبۇل قىلىپ، نارودنىكلارنىڭ خاتالىقىنى تونۇپ يەتكەن ۋە نارودنىكلار ئىدىيەسىدىن ۋاز كېچىپ ماركسىزمنى رۇسىيەدە تارقىتىشقا ئىرادە باغلىغان. 1882 - يىلى «كوممۇنىستىك پارتىيە خىتابنامىسى» نى رۇس تىلىغا تەرجىمە قىلغان. 1883 - يىلى قارا يەرنى قايتا تەقسىم قىلىش جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى ئاكسىپلرود، زاسۇلچ قاتارلىق كىشىلەر بىلەن جەنۇبىدە ئەمگەكنى ئازاد قىلىش جەمئىيىتىنى قۇرغان.

ئەمگەكنى ئازاد قىلىش جەمئىيىتى رۇسىيەدە ماركسىزمنى تارقىتىش جەھەتتە نۇرغۇن خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. بۇ جەمئىيەت ماركس بىلەن ئېنگېلسنىڭ «كوممۇنىستىك پارتىيە خىتابنامىسى»، «يالاڭما ئەمگەك ۋە كاپىتال»، «سوتسىيالىزمنىڭ خىيالىدىن پەنگە تەرەققىي قىلىشى» قاتارلىق ئەسەرلىرىنى رۇس تىلىغا تەرجىمە قىلىپلا قالماستىن، ئىلمىي سوتسىيالىزم ئىدىيەسى بايان قىلىنغان نۇرغۇن ئەسەرلەرنى ۋۇجۇدقا چىقاردى. بۇ جەمئىيەت يۇقىرىقىدەك ئەسەرلەرنى چەت ئەلدە بېسىپ تەييارلاپ، رۇسىيەگە مەخپىي يۆتكەپ كېلىپ تارقىتىپ، ماركسىزمنىڭ رۇسىيەدە تارقىلىشىدا غايەت زور رول ئويناپ، رۇسىيەنىڭ سوتسىيالىزمچە دېموكراتىك ھەرىكەتلىرى ئۈچۈن

نەزەرىيەۋى ئاساس تەكلەپ بەردى.

ئەمگەكنى، ئازاد قىلىش جەمئىيىتى ماركسىزمنى تەشۋىق قىلىشتىكى توسالغۇلارنى سۈپۈرۈپ تاشلاش ئۈچۈن نارودنىكلارنىڭ خاتا كۆز قاراشلىرىغا قارشى تۇرۇش كۈرىشىنى قانات يايدۇرۇپ، نارودنىكچىلىك ئۈستىدىن شەپقەتسىز تەنقىد ئېلىپ باردى.

پىلېخانوف ماركسىزم ئارقىلىق نارودنىكلارنىڭ خاتا قاراشلىرى ئۈستىدىن تەنقىد ئېلىپ بارغان تۇنجى كىشى ئىدى. ئۇ نارودنىكلارغا قارشى تۇرۇش ۋە ئۇلارنى پاش قىلىشتا ماركسىزىملىق نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازدى. «سوتسىيالىزم ۋە سىياسىي كۈرەش»، «بىزنىڭ پىكىر ئىختىلاپلىرىمىز»، «بىر مەنبەچىلىك تارىخىي قاراشنىڭ تەرەققىياتى» «شەخسنىڭ تارىختىكى رولى ھەققىدە» قاتارلىقلار ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ئىدى. ئۇ نارودنىكلارنى ئاساسلىقى توۋەندىكى تۆت تەرەپتىن تەنقىد قىلدى:

بىرىنچى، رۇسىيەنىڭ كاپىتالىزم تەرەققىيات يولىغا ئاللىقاچان مېڭىپ بولغانلىقىنى نۇرغۇن ماتېرىياللار بىلەن ئىسپاتلاپ، نارودنىكلارنىڭ رۇسىيەدە كاپىتالىزم تەرەققىي قىلالمايدۇ دەيدىغان خاتا قارىشىنى تەنقىد قىلدى. ئۇ بۇ ھەقتە كاپىتالىزم رۇسىيەدە ئاللىقاچان تەرەققىيات باسقۇچىغا كىرىپ بولدى. بۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ تەبىئىي قانۇنىيىتى، ھەرقانداق كۈچ رۇسىيەنى بۇ يولدىن چىقىرالمىدۇ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇ يەنە ئىنقىلابچىنىڭ ۋەزىپىسى ئەمەلىيەتنى چىقىش قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىش، كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتى جەريانىدا بارلىققا كەلگەن قۇدرەتلىك ئىنقىلابىي كۈچكە تايىنىپ، يەنى ئىشچىلار سىنىپىغا تايىنىپ، ئۇلارنىڭ سىنىپىي ئېڭىنى ئۆستۈرۈپ، ئۇلارنى تەشكىللەپ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىشچىلار پارتىيەسىنى قۇرۇۋېلىشىغا ياردەم بېرىشىمىز، كاپىتالىزم تۈزۈمىنى ئۈزۈل - كېسىل

ئاغدۇرۇپ تاشلىشىمىز كېرەك، دەپ كۆرسەتتى.

ئىككىنچىدىن، نارودنىكلارنىڭ ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئىنقىلابىي رولىنى ئىنكار قىلغانلىقىنى تەنقىدلىپ، ماركسىزىملىق ئىدىيەنى تەشۋىق قىلدى. ئۇ ئەينى ۋاقىتتىكى رۇسىيەدە دېھقانلار مۇتلەق كۆپ ساننى ئىگىلەيدىغان ئىشچىلار سىنىپى سان جەھەتتىن بىرقەدەر ئاز بولسىمۇ، لېكىن ئىنقىلابنىڭ ئاساسلىق كۈچى دېھقانلار ئەمەس، بەلكى ئىشچىلار سىنىپى. چۈنكى، پىرولېتارىيات تەرەققىي قىلىۋاتقان سىنىپ، ئۇ كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ كۆپىيىپ زورىيىدۇ. پىرولېتارىيات ئىلغار ئىقتىسادىي شەكىل ۋە زامانىۋى ئىشلەپچىقىرىش بىلەن مۇناسىۋەتلىك، ئۇ پارلاق ئىستىقبالغا، يۈكسەك تەشكىلىي ئىنتىزامچانلىق ۋە ئىتتىپاقلىشىپ بىرلىككە كېلىش روھىغا ئىگە. ئۇنىڭ كاپىتالىزم جەمئىيىتىدىكى ئىقتىسادىي ئورنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندىمۇ، ئۇ ئىنقىلابتىكى ئەڭ ئۈزۈل - كېسىل سىنىپ، كاپىتالىزمنىڭ گۆرىنى قازغۇچى بولالايدۇ. شۇڭا ئىنقىلابچىلار ئۇمىدىنى پىرولېتارىياتقا باغلىشى كېرەك، دەپ قارايتتى.

پىلېخانوف دېھقانلار سان جەھەتتە كۆپ بولسىمۇ، لېكىن ئۇ كۆپىيىۋاتقان سىنىپ ئەمەس، بەلكى كۈنسېرى پارچىلىنىۋاتقان سىنىپ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇ قالاق ئىقتىسادىي شەكىل ۋە ئۇششاق ئىشلەپچىقىرىش بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، تارقاق، ئارقىدا قالغان، پارلاق ئىستىقبالغا ئىگە ئەمەس. دېھقانلارنىڭ خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنى ھېسابقا ئالغاندا، ئىنقىلابتىكى ئۈزۈل - كېسىللىكى پىرولېتارىياتقا يەتمەيدۇ، شۇڭا دېھقانلار ئىنقىلابنىڭ ئاساسلىق كۈچى بولالمايدۇ، دەپ كۆرسەتتى.

ئۈچىنچىدىن، نارودنىكلارنىڭ رۇسىيەدىكى يېزا، كەنت جامەسى مەسىلىسىدىكى خاتا قاراشلىرىنى تەنقىد قىلدى. ئۇ يېزا جامەسى سوتسىيالىزمنىڭ تۈرەلمىسى ۋە ئاساسى ئەمەس،

ئەكسىچە باي دېھقانلارنىڭ ئېكسپلاتاتسىيەسىنى بېزەيدىغان بىر خىل شەكىل. چۈنكى، يېزا جامەسىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورنىدا تۇرغۇچىلىرى ياللانما دېھقانلارنى، كەمبەغەل دېھقانلارنى ۋە ئوتتۇرا دېھقانلارنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىدىغان باي دېھقانلار ئاتاققا يەرلەر يېزا جامەسىگە تەۋە بولغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە يېزا جامەسىنىڭ يېرىدىن پايدىلىنىدىغانلار پەقەت ئاشۇ تېرىقچىلىق ئۇلاغلىرى، سايمانلىرى ۋە ئۇرۇقلىرى بار ئوتتۇرا دېھقان ۋە باي دېھقانلار ئىدى. تېرىقچىلىق ئۇلاغلىرى، سايمانلىرى يوق ۋە ئىقتىسادىي كۈچى تۆۋەن نۇرغۇن دېھقانلار يەرلىرىنى باي دېھقانلارغا ئۆتۈنۈپ بېرىپ ئۆزلىرى ياللانما دېھقان بولۇشقا مەجبۇر بولۇۋاتىدۇ ياكى يېزا جامەسىدىن سىرنىلارغا چىقىپ تىرىكچىلىك قىلىشقا مەجبۇر بولۇۋاتىدۇ. ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلايدۇكى، يېزا جامەسىنىڭ ئىچىدە باي - كەمبەغەللىك پەرق بەك روشەن، بۆلۈنۈشمۇ كەسكىن، دەپ قارايتتى. شۇڭا، پىلىخانىۋى: «يېزا جامەسى ئىلگىرى ئەڭ كەمبەغەل جامە ئەزالىرىنىڭ تايىنىدىغان تېغى ۋە قوللىغۇچىسى ئىدى. ھازىر ئۇ كەمبەغەللىرىنىڭ ۋەيران بولىدىغان مەنبەسىگە ئايلاندى.» نارودنىكلارنىڭ مۇشۇنداق يېزا جامەسىنى سوتسىيالىزمنىڭ تۈرەلمىسى ۋە ئاساسى دېيىشى پۈتۈنلەي خاتا، دەپ كۆرسەتتى.

تۆتىنچىدىن، نارودنىكلارنىڭ ئىدىئالزىملىق تارىخىي قارىشىنى تەنقىد قىلىپ، ماركسىنىڭ ماتېرىيالىزم كۆز قارىشىنى جارى قىلدۇردى ۋە ئىسپاتلىدى. ئۇ تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، جەمئىيەت تەرەققىياتىنى بەلگىلەيدىغىنى ئالاھىدە شەخسلەرنىڭ ئارزۇسى ياكى كۆز قارىشى بولماستىن، بەلكى جەمئىيەتتە ماددىي شارائىتنىڭ ياخشىلىنىشى، جەمئىيەتتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشقا ئېھتىياجلىق بولغان ماددىي ئەشیا لارنى ئىشلەپچىقىرىش شەكلىنىڭ ئۆزگىرىشى، ھەرقايسى سىنىپلارنىڭ ماددىي ئەشیا لارنى ئىشلەپچىقىرىش جەھەتتە ئۆزئارا مۇناسىۋەت

باغلىشىنىڭ ئۆزگىرىشى، ھەرقايسى سىنىپلارنىڭ ماددىي ئەشyalارنى ئىشلەپچىقىرىش ۋە تەقسىم قىلىش رولى ۋە ئورنى ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىدىغان كۆرىشى ئىدى. خەلقنىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئورنىنى كۆز قاراش ئەمەس، بەلكى خەلقنىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئورنىنى كۆز قاراشنى بەلگىلەيدۇ. ئەگەر مەشھۇر شەخسلەرنىڭ كۆز قارىشى ۋە ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ ئەكسىچە بولسا، ئىلغار سىنىپ ئېھتىياجلارنىڭ ئەكسىچە بولسا، ئۇنداقتا بۇ مەشھۇر شەخسلەر كارغا كەلمەس ئادەمگە ئايلىنىپ قالىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە مەشھۇر شەخسلەرنىڭ كۆز قارىشى ۋە ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي تەرەققىيات تەلپىنى توغرا ئىپادىلىسە، ئىلغار سىنىپنىڭ ئېھتىياجلارنى توغرا ئىپادىلىسە، ئۇنداق ئادەملەر ھەقىقىي مەشھۇر شەخس بولالايدۇ، دەپ قارىدى.

پىلېخانوف نارودنىكلارنىڭ خەلق ئاممىسى قارا تۈرۈك، تارىخنى پەقەت قەھرىمانلارلا يارىتىدۇ، دېگەن سەپسەتىسىگە جاۋاب بېرىپ: تارىخنى، خەلق ئاممىسىنى قەھرىمانلار ياراتمايدۇ، ئەكسىچە تارىخ قەھرىمانلارنى يارىتىدۇ، خەلق قەھرىمانلارنى يارىتىدۇ، خەلق ئاممىسى تارىخنى يارىتىدۇ ۋە ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئەلۋەتتە ماركسىزمچىلار خەلق ئاممىسىنىڭ تارىخنى مۇئەييەنلەشتۈرىدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش بىلەن بىر ۋاقىتتا، شەخسلەرنىڭ تارىختىكى رولىنىمۇ ئىنكار قىلمايدۇ. لېكىن، قەھرىمانلار، مەشھۇر شەخسلەر پەقەت جەمئىيەتنىڭ تەرەققىيات شەرت - شارائىتىنى توغرا چۈشىنىپ، مۇشۇ شەرت - شارائىتلارنى قانداق ئۆزگەرتىش كېرەكلىكىنى بىلگەندىلا، ئاندىن ئۇلار تارىختا مۇھىم رول ئوينىيالايدۇ. ئەگەر قەھرىمان ۋە مەشھۇر شەخسلەر جەمئىيەتنىڭ تەرەققىيات شەرت - شارائىتىنى توغرا چۈشىنەلمەي، جەمئىيەتنىڭ تارىخىي تەلپىگە پەرۋا قىلماي، ئۆزى بىلگەنچە ئىش قىلىپ، ئۆزىنى «تارىخنىڭ

ياراتقۇچىسى» دەپ تەمىنەننا قويسا، ئۇنداقتا ئۇ كۈلگىلىك،
ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغان جەمئىيەتنىڭ جەمئىيەتچىسىگە
ئايلىنىدۇ، دېدى.

قىسقىسى، پىلېخانوف ئەسەرلىرىدە ماركسىزمنىڭ ئاساسىي
پرىنسىپلىرىنى ئاممىباب بايان قىلىپ، نارودنىكلارنىڭ خاتا
قاراشلىرىنى تەنقىد قىلدى. ئۇلارنىڭ ئىشچىلار ھەرىكىتىگە
سالغان چوڭ زىيانلىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈپ، ماركسىزىملىق
تەلىماتلارنى قوغدىدى. نارودنىكچىلىققا زەربە بېرىپ،
نارودنىكلارنىڭ ئىنقىلابىي زىيالىيلار ئارىسىدىكى تەسىرىنى
ئازلىتىپ، رۇسىيەدە تۇنجى تۈركۈم ماركسىزمچىلارنى تەربىيەلەپ
ۋە يېتىشتۈرۈپ چىقىپ، ماركسىزمنىڭ رۇسىيەدىكى غەلىبىسى
ئۈچۈن ئاساس سالدى.

لېكىن، پىلېخانوف رەھبەرلىكىدىكى ئەمگەكنى ئازاد قىلىش
جەمئىيىتى پەقەت نەزەرىيەۋى جەھەتتىنلا سوتسىيالىستىك
دېموكراتىزم ئىشلىرىغا ئاساس سېلىپ، ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ
بىرىنچى قەدىمىنى باسقىنى ۋە كۈتۈۋالدى. لېكىن، جەمئىيەتمۇ
ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزدى. بۇ جەمئىيەتنىڭ نارودنىكلارنى تەنقىد
قىلىشىنىڭ ئۈزۈل - كېسىل بولماسلىقىدىن تاشقىرى، ئۇنىڭ
پروگراممىسىنىڭ ئۆزىدىمۇ نارودنىكلار كۆز قاراشلىرىنىڭ
ساقلىنىدىلىرى ساقلىنىپ قالغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە شەخسىي
تېررورلۇق تاكتىكىلىرىنى كىرگۈزگەنىدى. پىلېخانوف بىر
تەرەپتىن ئىشچى - دېھقانلار ئىتتىپاقى ۋە دېھقانلارنىڭ
ئىنقىلابىدىكى رولىنى ئىنكار قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن
بۇرژۇئازىيەنىڭ رولىنى بەك يۇقىرى مۆلچەرلىۋەتتى. بۇ
پرىنسىپاللىق خاتا كۆز قاراشلار پىلېخانوفنىڭ كېيىنچە
مېنىشېۋىكلارغا ئېغىپ كېتىشىنىڭ ئىدىيەۋى مەنبەسى بولۇپ
قالدى.

1880 - يىللارنىڭ ئاخىرى، 1890 - يىللارنىڭ بېشىدا
رۇسىيەدە ئەمگەكنى ئازاد قىلىش جەمئىيىتى قۇرۇلۇشى بىلەن

بىر ۋاقىتتا، بىرمۇنچە رايونلاردا ماركىسىزىملىق كۈرۈشۈكلەرمۇ قۇرۇلغانىدى. مەسىلەن، پېتېربۇرگتا بىرۋىسېيى رەھبەرلىكىدىكى كۈرۈشۈك، قازاندىكى فىدوسېيىيى رەھبەرلىكىدىكى كۈرۈشۈك... بار ئىدى. لېكىن، مەيلى ئەمگەكنى ئازاد قىلىش جەمئىيىتى بولسۇن ياكى بۇ كۈرۈشۈكلەر بولسۇن، ھەممىسىلا پەقەت ماركىسىزىمنى تەشۋىق قىلىدىغان تار دائىرىدىكى تەشكىلاتلار، ئۇلار ئىشچىلار بىلەن ئاندا - ساندىلا مۇناسىۋەت باغلىغان، ھەممىسىلا ماركىسىزىم بىلەن ئىشچىلار ھەرىكىتىنى تېخى بىرلەشتۈرمىگەنىدى.

شۇنداق قىلىپ، ئىدىيەۋى جەھەتتىن نارودنىكچىلىقنى ئۈزۈل - كېسىل يوقىتىش، ئەمگەكنى ئازاد قىلىش، جەمئىيەتنىڭ خاتالىقىنى تۈزىتىش، ماركىسىزىملىق كۈرۈشۈكلەرنىڭ چەكلىمىلىكىنى تۈگىتىش، ماركىسىزىمنى رۇسىيە ئىشچىلار ھەرىكىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈش، تارقاق ماركىسىزىم كۈرۈشۈكلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، پىرولېتارىياتنىڭ ئىنقىلابىي سىياسىي پارتىيەسىگە ئايلاندۇرۇش ئارقىلىق رۇسىيە خەلقىگە رەھبەرلىك قىلىپ، چارپادىشاھ ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش، شۇ ئارقىلىق سوتسىيالىستىك ئىنقىلابنىڭ غەلىبىسىنى قولغا كەلتۈرۈشتەك شەرەپلىك، ئەمما مۇشەققەتلىك ۋەزىپە پىرولېتارىياتنىڭ ئۇلۇغ ئۈستازى لېنىن ۋە رۇسىيەنىڭ پېشقەدەم بىر ئەۋلاد پىرولېتارىيات ئىنقىلابچىلىرىنىڭ زىمىنىگە چۈشتى.

4. رۇسىيە ئىنقىلابىنىڭ ئەينىكى — لېۋ نىكولا يېۋىچ تولىستوي

1861 - يىلىدىن كېيىن 1905 - يىلىدىن ئىلگىرىكى دەۋرلەر رۇسىيە فېئودال يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ كونا ئاساسى جەددىي يىمىرىلىش ۋە كاپىتالىستىك مۇناسىۋەتلەر تېز تەرەققىي قىلىش باسقۇچىدىكى دەۋرلەر، شۇنداقلا رۇسىيەدىكى

10 مىليونلىغان دېھقانلارنىڭ ئەھۋالى كۈنسېرى يامانلىشىۋاتقان ۋە بۇرژۇئا دېموكراتىك ئىنقىلابى تەدرىجىي پىشپى يېتىلىۋاتقان دەۋر ئىدى. مۇشۇ دەۋرلەردە رۇسىيەدە لېۋىنكولايېۋىچ تولستوي، نېكراسوف، ئوستروۋسكىي، تۈرگېنىي، گونچاروف، چېخوف ۋە كورلىنكو قاتارلىق بىر تۈركۈم مەشھۇر يازغۇچىلار بارلىققا كەلدى، بولۇپمۇ بۇلار ئىچىدىكى لېۋىنكولايېۋىچ تولستوي ئۆزىدىن ئىلگىرىكى پۇشكىن، لېرمونتوف، گوگۇل قاتارلىق يازغۇچىلارنىڭ رېئالىستىك ئەدەبىيات - سەنئىتىنىڭ مۇنەۋۋەر ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىپ، كىلاسسىك ئەدەبىياتتىكى خەلقچىللىق ۋە چىنلىق ئىدىيەلىرىنى يېڭىچە يۇقىرى باسقۇچقا كۆتۈرۈپ، 19 - ئەسىردىكى رۇسىيەنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ تەنقىدىي رېئالىزملىق يازغۇچىسى، شۇنداقلا دۇنيا ئەدەبىياتىدىكى ئەڭ مەشھۇر سەنئەت ئۇستازى بولۇپ قالدى. ئۇ ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا ئۆچمەس تۆھپىلەرنى قوشۇپ، ئۆزىنىڭ يارقىن ئەدەبىي ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئىنسانلارنىڭ سەنئەت دۇنياسىغا بولغان تونۇشىنى كېڭەيتتى.

لېۋىنكولايېۋىچ تولستوي (1828 - 1910 - يىللار) تۇلا شەھىرى ئەتراپىدىكى ياسنایا بولىيانادىكى بىر گىراف ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1847 - يىلى قازان ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئىمتىھان بېرىپ كىرگەن. ئۇ يەردىن قايتىپ كېلىپ، ئۆزىگە تەۋە يەردە دېھقانلارنىڭ تۇرمۇشىنى ياخشىلاش ئىسلاھاتىنى سىناق قىلىپ مەغلۇپ بولغان. 1851 - يىلى تولستوي يۇقىرى قاتلام جەمئىيىتىنىڭ تۇرمۇشىدىن بىزار بولۇپ، ئەسكەرلىككە قاتناشقان. ئۇ كاۋكازدا ھەربىي ۋەزىپە ئۆتەۋاتقان ۋاقتىدىلا ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشنى باشلىۋەتكەن، كېيىن قىرىم ئۇرۇشىغا قاتناشقان. 1857 - يىلى ھەربىي سەپتىن چېكىنگەندىن كېيىن گېرمانىيە، فىرانسىيە، ئىتالىيەلەردە ساياھەتتە بولۇپ، شۇ يىلى ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەن. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ يېزىسىدا مەكتەپ قۇرغان ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن

داۋاملىق شۇغۇللانغان.

1852 ~ 1863 - يىللىرى ئارىلىقىدا تولستوي «بالىلىق»، «ئۆسمۈرلۈك»، «ياشلىق» قاتارلىق تەرجىمىھال خاراكتېرلىك تىرىلوگىيەنى ئېلان قىلغاندىن سىرت، يەنە «سېۋاستوپول ھېكايىلىرى»، «بىر پومبېشچىكنىڭ ئەتىگىنى»، «كازاكلار» قاتارلىق نۇرغۇن نادىر رېئالىستىك ئەسەرلەرنى ئېلان قىلغان. ئۇ مۇشۇ ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدە تونۇلغان. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇ يەنە «ئۇرۇش ۋە تىنچلىق» (1863 ~ 1869 - يىللار)، «ئاننا كارېننا» (1873 ~ 1877 - يىللار) ۋە «تىرىلىش» (1889 ~ 1899 - يىللار) قاتارلىق مەشھۇر رومانلارنى يازغان. بۇلاردىن باشقا ئۇنىڭ يەنە «زۇلمەت كۈچلىرى» (1886 - يىلى)، «ئۇان ئېلىچىنىڭ ئۆلۈمى» (1886 - يىلى)، «مەدەنىيلىكنىڭ مېۋىسى» (1890 - يىلى)، «تىرىك جەسەت» (1900 - يىلى) ۋە «ھاجى مۇرات» (1896 ~ 1909 - يىللار) قاتارلىق مۇنەۋۋەر رېئالىستىك ئەسەرلىرى شۇ دەۋردىكى رۇسىيەنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىدىيە، مەدەنىيەت، قائىدە - يوسۇن، ئۆرپ - ئادەت قاتارلىق ھەرقايسى جەھەتتىكى ھەقىقىي ئەھۋاللىرىنى كەڭ ۋە چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئاقسۆڭەك بۇرژۇئازىيە جەمئىيىتىدىكى تۈرلۈك زىددىيەتلەر ۋە رەزىللىكلەرنى ئېچىپ تاشلاپ، «رۇسىيە تۇرمۇشىنىڭ كارتىسىنى تەڭداشسىز سىزىپ بەردى»^①

1870 - يىللارنىڭ ئاخىرى، 1880 - يىللارنىڭ باشلىرىدا تولستوينىڭ دۇنيا قارىشىدا تۈرلۈك ئۆزگىرىشلەر بولدى، ئۇ ئۆزىنىڭ بارلىق ئەنئەنىۋى قاراشلىرىدىن ئادا - جۇدا بولۇپ، دېھقانلار مەيدانغا ئوچۇق - ئاشكارا ئۆتتى. ئۇ ئۆز سىنىپىنىڭ ئىمتىيازى ۋە مەنپەئەتىنى تۈپتىن ئىنكار قىلىپ، يەرگە بولغان

① لېنن: «لېۋ تولستوي رۇسىيە ئىنقىلابىنىڭ ئەينىكى»، «لېنن ئەسەرلىرى»،

17 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 182 - بەت.

خۇسۇسىي ئىگىدارچىلىق تۈزۈمى ۋە ھازىرقى تۈزۈمگە قەتئىي قارشى تۇردى. ئۇ ھەتتا ئادەتلىنىپ قالغان ئاقسۆڭەكلىك تۇرمۇش ئادەتلىرىنىمۇ تاشلاپ، دېھقانلارغا ئوخشاش ئاددىي تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلىدى ۋە ئېزىلگەن خەلقنىڭ ئازاب - ئوقۇبەتلىرىگە ھېسداشلىق قىلدى. تولستويىنىڭ دۇنيا قارىشىنىڭ ئۆزگىرىشى ئۇنىڭ بەدىئىي ئىجادىيىتىگە چوڭقۇر تەسىر قىلدى. ئۇنىڭ كېيىنكى دەۋرلەردىكى ئەسەرلىرى تەنقىدىي رېئالىزمنىڭ يۈكسەك پەللىسىگە يەتتى. بۇ ھال ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرىدا يازغان رومانى «تىرىلىش» تەتبىخىمۇ گەۋدىلىك ئەكس ئەتتى. بۇ مەشھۇر ئەسەر چاررۇسىيە جەمئىيىتىنىڭ چۈمپەردىسىنى رەھىمسىزلىك بىلەن يىرتىپ تاشلاپ، بۇ جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك جىنايەتلەر ۋە رەزىللىكلەرنى چوڭقۇر پاش قىلدى ۋە ئۇنىڭغا شىددەت بىلەن زەربە بېرىپ، كونا تۈزۈم ئاستىدا ئىگىزلىتىلغان رۇسىيەدىكى دېھقانلارنىڭ پاجىئەلىك ئەھۋالىغا ھەقىقىي تۈردە ھېسداشلىق قىلدى. لېكىن، تولستوي چاررۇسىيە جەمئىيىتىدىكى كىرىزىسنى كەلتۈرۈپ چىقارغان سەۋەبلەر ۋە بۇ كىرىزىستىن قۇتۇلۇشنىڭ ئۇسۇلىنى بىلمەيتتى. ئۇ خاتا ھالدا «ئەخلاق جەھەتتىن ئۆزىنى ئۆزى مۇكەممەللەشتۈرۈش»، «بارلىق ئادەملەرنى مەڭگۈلۈك كەچۈرۈم قىلىش» ۋە «زوراۋانلىق ۋاسىتىسى بىلەن قارشىلىق كۆرسەتمەسلىك» تەشەببۇسلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۇنى ئىنسانلارنى قۇتقۇزۇشنىڭ شىپالىق دورىسى سۈپىتىدە زۈلمەتكە قارشى تۇرۇش بىلەن يامانلىققا سەۋر - ئاقەت قىلىشنى بىرلەشتۈرۈپ، ئىنقىلابنى، كۈرەشنى ئىنكار قىلىپ، «تولستويئىزم» نىڭ خاتا نەزەرىيەسىنى شەكىللەندۈرۈپ، تولستويىنىڭ تەنقىدىي رېئالىزىملىق ئەسەرلىرىدىكى چەكلىمىلىكنى ئاشكارىلاپ قويدى.

1910 - يىلى 11 - ئايدا 82 ياشقا كىرىپ قالغان تولستوي

ئۆزىنىڭ ئاقسۆڭەكلىك ئىمتىيازى ۋە يېرىدىن ۋاز كېچىشىگە ئائىلە ئەزالىرىنىڭ كۈچلۈك توسقۇنلۇق قىلىشى بىلەن چىقىشالماي، ئاندىن ئۆيىنى تاشلاپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولىدۇ. لېكىن، سەپەر ئۈستىدە ئۆپكە ياللۇغىغا گىرىپتار بولۇپ، 11 - ئاينىڭ 20 - كۈنى ئاستاپوۋ پويىز ئىستانسىسىدا ۋاپات بولىدۇ.

تولستوي ئەدەبىيات ئىشلىرىغا 60 يىلغا يېقىن ئۆزىنى بېغىشلاپ، نۇرغۇن نادىر ئەسەرلەرنى يازدى. ئۇنىڭ تاللانما ئەسەرلىرى 93 تومدىن ئاشىدۇ. 1908 ~ 1911 - يىللىرى ئارىلىقىدا لېنىن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ تولستوي ھەققىدە يەتتە پارچە ماقالە يېزىپ، تولستوينىڭ سەنئەتكە قوشقان ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن ۋە بۇ ئەسەرلەرنىڭ دۇنياۋى ئەھمىيىتىنى ئىسپاتلاپ چىققان. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، تولستوي ئىزىنىڭ زىيانلىق تەرىپى ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تارىخىي مەنبەلىرىنى كۆرسىتىپ بېرىپ، تولستوي ئۈستىدە توغرا ئىلمىي باھا بەرگەن. لېنىن يەنە رۇسىيە پىرولېتارىياتىنىڭ تولستوينىڭ مىراسلىرىغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىشىنى، ئۇنىڭ ئىچىدىكى «بىر تەرەپلىملىك»كە، كۈنلىققا ئىگە نەرسىلەرنى تەرك ئېتىپ، «ئاقىلان» كەلگۈسىگە تەۋە نەرسىلەرنى قوبۇل قىلىشىنى تەلەپ قىلغان.

5. ھەربىي فېئودال جاھانگىرلىك

1880 - يىللىرىدىن باشلاپ رۇسىيەدە مونوپول تەشكىلاتلار بارلىققا كەلدى. 1990 - يىللاردىكى ئىقتىسادىي جەھەتتىن يۈكسىلىش ۋە 1901 ~ 1903 - يىللاردىكى ئىقتىسادىي كىرىزىس ئارقىلىق مونوپول تەشكىلاتلار شىددەت بىلەن كۆپەيدى. رۇسىيەدىكى مونوپول تەشكىلاتلارنىڭ ئاساسلىق

شەكلى سىندىكات ئىدى. 1900 - يىلى باكو دىكى بەش چوڭ نېفىت شىركىتى پۈتۈن مەملىكەت نېفىت مەھسۇلاتىنىڭ 42.6% نى كونترول قىلدى. جەنۇبىي رۇسىيەدىكى يەتتە چوڭ تۆمۈر زاۋۇتى پۈتۈن مەملىكەت تۆمۈر مەھسۇلاتىنىڭ 57% نى كونترول قىلدى. 1902 - يىلى قۇرۇلغان مېتال سېتىش سىندىكاتلىرى پۈتۈن مەملىكەت مېتال تاۋلاش سانائىتىنىڭ 80% نى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالدى. 1904 - يىلى قۇرۇلغان دونباس كۆمۈر سېتىش سىندىكاتى جەنۇبىي رۇسىيە ئومۇمىي كۆمۈر مەھسۇلاتىنىڭ 75% نى كونترول قىلدى. شۇ يىلى بارلىققا كەلگەن ۋاگون ياساش سىندىكاتلىرى مەملىكەت ئىچىدىكى ۋاگون ياساش ساھەسىنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك مونوپول قىلىۋالدى.

سانائەت مونوپول تەشكىلاتلىرى ئارقا - ئارقىدىن شەكىللىنىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، بانكا كاپىتالىمۇ تېز مەركەزلەشتى ھەمدە سانائەت كاپىتالى بىلەن بىرلىشىپ پۇل مۇئامىلە كاپىتالىنى شەكىللەندۈردى. 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا رۇسىيە بانكىسىنى ئاساس قىلغان سەككىز چوڭ بانكا پۈتۈن مەملىكەت بانكا كاپىتالىنىڭ 55.7% نى كونترول قىلدى ھەمدە ئېلېكتىر سايمانلىرى سانائەت مەبلىغى ئومۇمىي سوممىسىنىڭ 30% نى، مېتال تاۋلاش سانائىتىنىڭ 50% نى، كۆمۈر سانائىتىنىڭ 60% نى كونترول قىلدى. مالىيە كاپىتالى رۇسىيەنىڭ ئىقتىسادىي جان تومۇرىنى ئىگىلىۋالغانىدى. شۇڭا، 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا رۇسىيە رەسمىي جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىردى. رۇسىيە جاھانگىرلىكىنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بار ئىدى:

ھەربىي فېئوداللىق ئۇنىڭ بىرىنچى ئالاھىدىلىكى ئىدى. 1861 - يىلىدىكى ئىسلاھاتتىن كېيىن رۇسىيەدە يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ قالدۇقلىرى يەنىلا كۆپ ساندا ساقلىنىپ كەلدى.

بۇنداق بولۇشى چارپادشاھلىق تۈزۈمىنىڭ تايىنىدىغىنى پومېشچىك ئاقسۆڭەكلەر بولغاچقا، پومېشچىكلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش ئۈچۈن يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ قالدۇقلىرىنى قوغداپ قېلىش لازىم ئىدى. يەنە بىر جەھەتتىن ئالغاندا، چارپادشاھ ھۆكۈمىتى بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە ئېتىبار بەرمىسىمۇ بولمايتتى، چۈنكى چارپادشاھ تۈزۈمىمۇ بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتى بىلەن زىچ بىرلىشىپ كەتكەنىدى. بۇ زايوم تۈزۈمى بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ ھەربىي قورال - ياراغلارنى زاكار قىلىش جەھەتتە ئالاھىدە ئىپادىلىنەتتى. يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ قالدۇقلىرى ساقلىنىپ قالغانلىقى ئۈچۈن، رۇسىيەنىڭ دۆلەت ئىچى بازىرى ئىنتايىن تارلىشىپ كەتكەنلىكتىن، بۇرژۇئازىيەنىڭ تەلەپ - ئېھتىياجلىرىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن، چاررۇسىيە ھۆكۈمىتى تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى قوزغاپ چەت ئەل بازىرىنى ئاچمىسا بولمايتتى. شۇڭا، چارپادشاھ ھۆكۈمىتى سىرتقا تاجاۋۇزچىلىق كېڭەيمىچىلىكنى كۈچەيتىپلا قالماي، چېگرا رايونىدىكى ھەرقايسى مىللەتلەرنى قىرغىن قىلدى ۋە ئۆزدى، ئۇلارنى ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن چارپادشاھ تۈزۈمى چېكىگە يەتكەن ھەربىي تالان - تاراج قىلىش ۋە تاجاۋۇز قىلىش خاراكتېرىنى ئالدى. شۇڭا، لېنىن چارپادشاھ تۈزۈمىنى ھەربىي فېئودال جاھانگىرلىك، دەپ ئاتىدى.

ئىقتىسادىي جەھەتتە ئارقىدا قېلىش ئۇنىڭ ئىككىنچى ئالاھىدىلىكى ئىدى. يېرىم فېئوداللىق يانچىلىق تۈزۈمىنىڭ ساقلىنىپ قېلىشى رۇسىيەنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە ئارقىدا قېلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئالدى بىلەن ئۇ ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسى جەھەتتە غەربىي ياۋروپا دۆلەتلىرىدىن قالاق، ماشىنا ئىشلەپچىقىرىش سانائىتى بىلەن خىمىيە سانائىتى كەمچىل، ئۇنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتى غەربىي ياۋروپا ۋە

ئامېرىكىدىن كۆپ تۆۋەن بولغاچقا، ئۇ ئىقتىسادىي جەھەتتە غەربىي ياۋروپا دۆلەتلىرى ۋە ئامېرىكىغا تايىنىشقا مەجبۇر ئىدى. شۇڭا، ئۇنىڭ غەربىي ياۋروپادىكى جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ يېرىم مۇستەملىكىسى بولۇپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ئۈچىنچى ئالاھىدىلىكى بولۇپ قالدى. بۇ ئەھۋال تۆۋەندىكى نەچچە جەھەتتىن ئىپادىلىنىدۇ: بىرىنچى، رۇسىيەدە كۆپ مىقداردا تۆۋەن باھالىق خام ئەشيا ۋە ئەمگەك كۈچى بولسىمۇ، كاپىتال ۋە تېخنىكا كەمچىل بولغانلىقتىن، غەربىي ياۋروپا كاپىتالىستلىرىنى رۇسىيەگە كۆپ مىقداردا مەبلەغ سېلىشقا جەلپ قىلدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن بۇيان ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، گېرمانىيە، ئامېرىكا، بېلگىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ كاپىتالى رۇسىيەگە ئۈزۈكسىز كىردى. 1900 - يىلىغا كەلگەندە چەت ئەل كاپىتالى پۈتۈن مەملىكەت ھەسسىدارلىق شىركەتلىرىنىڭ كاپىتالىستىك ئومۇمىي يىغىندىسىنىڭ تەخمىنەن 50% نىگە يېتىپ، رۇسىيەنىڭ مېتال تاۋلاش، كۆمۈرچىلىك، نېفىت ۋە ماشىنا ئىشلەپچىقىرىش ساھەسىنى بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك كونترول قىلىپ، رۇسىيەدىن ھەر يىلى شىلىۋالدىغان پايدىسى 9 مىليوندىن ئارتۇق رۇبلغا يەتتى. ئىككىنچى، چار پادىشاھ ھۆكۈمىتى مالىيە جەھەتتە غەربىي ياۋروپا دۆلەتلىرىگە تايىناتتى. ئۇ غەربىي ياۋروپا جاھانگىر دۆلەتلىرىدىن كۆپ مىقداردا قەرز ئالدى، بولۇپمۇ فىرانسىيە، ئەنگىلىيەدىن كۆپ قەرز ئالدى. ئۈچىنچى، كاپىتالىنى سىرتقا چىقىرىش جەھەتتە رۇسىيە كۆپىنچە چەت ئەل كاپىتالىنىڭ ۋاكالىتچىسى ياكى چاكىرى بولۇش رولىنى ئوينىدى. مەسىلەن، ئىران، تۈركىيە ۋە جۇڭگونىڭ كاپىتالىلىرىغا ۋاكالىتچى بولۇش بۇنىڭ بىر مىسالى. تۆتىنچى، رۇسىيەنىڭ مونوپول كاپىتالىنىڭ كۆپ قىسمى چەت ئەل كاپىتالىنىڭ بىۋاسىتە تەسىرى ۋە قوشۇلۇشى بىلەن تەرەققىي

قىلدى. رۇسىيەنىڭ مونوپول تەشكىلاتلىرى ماھىيەتتە كۆپ ھاللاردا چەت ئەل مونوپول شىركەتلىرىنىڭ تارماق شىركىتى ياكى بالا شىركىتى بولاتتى.

رۇسىيە ئىقتىسادىي جەھەتتە غەربتىكى جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ بېقىندىسى ئورنىغا چۈشۈپ قالغاچقا، سىياسىي ۋە ھەربىي جەھەتتىمۇ ئۇلارغا بېقىنماي بولمايتتى. شۇڭا، جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ دۇنيانى قايتىدىن بۆلۈشۈش كۈرىشىدە ئۇ فىرانسىيە، ئەنگىلىيە ئىككى دۆلەتنىڭ زاپاس قىسمىلىق رولىنى ئوينىدى ھەمدە بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا ئۇلارنى قورال - ياراغ، ئوق - دورىلار بىلەن تەمىنلىدى.

يۇقىرىدىكى ئالاھىدىلىكلەرگە ئاساسەن، تۆۋەندىكىدەك خۇلاسە چىقىرىش مۇمكىن: چار رۇسىيە ھەرخىل زۇلۇم — كاپىتالىستىك زۇلۇم، مۇستەملىكىچىلىك زۇلۇم ۋە ھەربىي زۇلۇم — سېلىش بىلەن دۇنياغا تونۇلغان ئەڭ ياۋۇز دۆلەت. چار پادىشاھ غەربتىكى جاھانگىرلىكنىڭ شەرقتىكى خەلق ئاممىسىنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشنىڭ ۋاكالىتچىسى، غەربتىكى جاھانگىرلارنىڭ شەرقتىكى تۈۋرۈكى. شۇڭا، چار پادىشاھ تۈزۈمنى ئاغدۇرۇپ تاشلىغاندا رۇسىيەدىكى ئەمگەكچى خەلقنى ئازاد قىلغىلى بولۇپلا قالماستىن، غەربتىكى جاھانگىرلار ۋە ئۇنىڭ شەرقتىكى مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىغىمۇ ئەجەللىك زەربە بەرگىلى بولىدۇ. مۇشۇ خىل ئەھۋالدىكى رۇسىيە پىرولېتارىياتىنىڭ ۋەزىپىسى باشقا ھەرقانداق دۆلەتنىڭ پىرولېتارىياتىنىڭ ئىنقىلابىي ۋەزىپىسىدىنمۇ ئېغىر ئىدى. مانا بۇ ئەھۋال رۇسىيەدە تېخىمۇ ئىنقىلابىيلاشقان ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەسى ۋە مۇشۇ ئىنقىلابىي سىياسىي پارتىيەگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان پىرولېتارىيات، ئىنقىلابىي نەزەرىيە ۋە سىياسەتنىڭ بولۇشىنى تەلپ قىلدى. مانا بۇ دەل رۇسىيەنىڭ لېنىننىڭ ماكانى بولۇپ قېلىشنىڭ ئاساسلىق سەۋەبىدۇر.

7 - بۆلۈم ياپونىيە

1. مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىنكى ياپونىيە كاپىتالىزىمنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىشى

ياپونىيە ھۆكۈمىتىنىڭ «مەھسۇلاتنى كۆپەيتىپ ئىگىلىكنى راۋاجلاندۇرۇش» سىياسىتىنى زور كۈچ بىلەن يۈرگۈزۈشى نەتىجىسىدە، ياپونىيەنىڭ كاپىتالىستىك سانائىتى، بولۇپمۇ خۇسۇسىي كارخانىلار ئۇزۇن بىر مەزگىل مۇقىم تەرەققىياتقا ئېرىشتى. 1881 - يىلىدىن 1893 - يىلىغىچە زاۋۇتلارنىڭ سانى 1100 دىن كۆپىيىپ 3340 قا يەتتى. تۆت چوڭ مالىيە ماگىناتى — مىتسۇبىشى، مىتسۇبىشى، سومىتومو، ياسۇدا — خەلق ئىگىلىكىدە روناق تېپىپ كۈنسېرى سەل قارىغىلى بولمايدىغان ئورۇنغا ئېرىشىشكە باشلىدى. ياپونىيە پادىشاھى (تېننوسى) نى ئاساس قىلغان پادىشاھ جەمەتمۇ غايەت زور كاپىتالغا ئىگە چوڭ كاپىتالىستقا ۋە مەملىكەت بويىچە ئەڭ چوڭ پومېشچىلىققا ئايلانغانىدى.

1868 - يىلىدىن 1894 - يىلىغىچە ياپونىيەدە ئاساسلىق تەرەققىي قىلغان ساھە يېنىك سانائەت بولدى. كۆمۈر، تۆمۈر كەمچىل بولغانلىقتىن، ئېغىر سانائەت تېخى چوڭ كۆلەمدە تەرەققىي قىلمىغانىدى. ياۋروپا ۋە ئامېرىكا قىتئەسىدىكى دۆلەتلەرگە سېلىشتۇرغاندا ياپونىيەنىڭ ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيەسى ۋە تېخنىكىسى يەنىلا تۆۋەن ئىدى.

ياپونىيە كاپىتالىزىمىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا جۇڭگو - ياپونىيە ئۇرۇشى ۋە ياپونىيە - رۇسىيە ئۇرۇشى مۇھىم رول ئوينىدى. 1894 - يىلىدىن 1895 - يىلىغىچە بولغان ۋاقىتتا جۇڭگو - ياپونىيە ئۇرۇشى ئاخىرلاشتى. ياپونىيە - چاۋشيەننى

كونترول قىلىپلا قالماستىن، جۇڭگودىن 230 مىليون ئاق كۈمۈشنى تۆلەم ھېسابىدا شىلىۋېلىپ، جۇڭگونىڭ بايلىقىنى تالان - تاراج قىلىش، ئۆزىنىڭ تاۋارلىرىنى تۆكمە قىلىپ سېتىش ۋە جۇڭگودا زاۋۇت قۇرۇش ئىمتىيازىغا ئىگە بولۇۋالدى. بۇ ئەھۋاللارنىڭ ياپونىيە كاپىتالىزىمنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا چوڭ ياردىمى بولدى. ئۇرۇشتىن كېيىن ياپونىيەدە كارخانا قۇرۇش قىزغىنلىقى كۆتۈرۈلدى. 1894 - يىلى ياپونىيەدىكى ھەممە شىركەتلەرنىڭ بىغىندىسىمۇ 2900 گە يەتمەيتتى. 1898 - يىلى كۆپىيىپ 7000 گە يەتتى. ھەربىي ئەھمىيەتكە ئىگە تۆمۈريوللارنىڭ تەرەققىياتىمۇ چوڭ بولدى. 1894 - يىلى ياپونىيەدە رەسمىي قاتناۋاتقان تۆمۈريول 3402 كىلومېتىر ئىدى، 1904 - يىلىغا كەلگەندە ئۈزىراپ 7539 كىلومېتىرغا يەتتى. ئىغىر سانائەتنىڭ تەرەققىياتىمۇ كۆرۈنەرلىك تېز بولدى. 1897 - يىلى ياپونىيەدە تۇنجى چوڭ تىپتىكى مېتال تاۋلاش سانائەت كارخانىسى - ھۆكۈمەت تەرەپتىن باشقۇرغان «ياۋاتا» (سەككىز تۇغ) پولات - تۆمۈر زاۋۇتى قۇرۇلدى. بۇ زاۋۇتنىڭ بىر قىسىم راسخوتى جۇڭگودىن ئالغان تۆلەم ئارقىلىق تولدۇرۇلدى. ئۇنىڭغا ئىشلىتىدىغان رۇدىنى جۇڭگونىڭ تۆمۈر تاۋلاش كانلىرىنى تەمىنلەشكە مەجبۇر قىلدى. «ياۋاتا» قۇرۇلغاندىن كېيىن ئىشلەپچىقىرىشقا كىرىشتۈرۈلگەن تۇنجى يىلىلا ئىشلەپچىقارغان پولات - تۆمۈر مەملىكەت ئىچى پولات - تۆمۈر مەھسۇلاتىنىڭ %53 نى، پولات ماتېرىياللىرىنىڭ %82 نى ئىگىلىدى. دېمەك، بۇ پولات - تۆمۈر زاۋۇتىنىڭ قۇرۇلۇشى يېقىنقى زامان ياپونىيە سانائىتىگە ئاساس سالدى. 1896 - يىلى ياپونىيەنىڭ چويۇن مەھسۇلاتى ئاران 26 مىڭ توننا، پولات مەھسۇلاتى 1200 توننا ئىدى. 1906 - يىلىغا كەلگەندە چويۇن مەھسۇلاتى 145 مىڭ توننىغا، پولات مەھسۇلاتى 69 مىڭ توننىغا يەتتى، 1913 - يىلىغا كەلگەندە چويۇن مەھسۇلاتى 243 مىڭ توننىغا، پولات مەھسۇلاتى 255 مىڭ توننىغا يەتتى.

ياپونىيەدە كاپىتالىزىمنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىش جەريانىدا ئىشلەپچىقىرىش بىلەن كاپىتالىزمۇ ناھايىتى تېزلا مەركەزلەشتى. 1899 - يىلىدىكى سانائەتنى تەكشۈرۈشكە ئاساسلانغاندا، 6551 سانائەت كارخانىلىرى ئىچىدە 500دىن ئارتۇق ئىشچى ياللىغان چوڭ كارخانىلار 104 بولۇپ، سانائەت ئومۇمىي سانىنىڭ 1.6% نى ئىگىلىگەن. لېكىن، بۇ چوڭ كارخانىلار جەمئىي 127 مىڭ ئىشچى ياللىغان بولۇپ، ئىشچىلار ئومۇمىي سانىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىنى ئىگىلىگەن.

ئىشلەپچىقىرىش ۋە كاپىتالىزىمنىڭ تېز مەركەزلەششىگە ئەگىشىپ، مونوپول تەشكىلاتلارمۇ شەكىللەندى. ياپونىيەنىڭ مونوپول تەشكىلاتلىرى 19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدا توقۇمىچىلىق، قەغەز ياساش، كەندىرچىلىك قاتارلىق يېنىك سانائەت تارماقلىرىدا شەكىللەنگەنىدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا مونوپول تەشكىلاتلار سانائەتنىڭ ھەممە تارماقلىرىدا تەدرىجىي ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىدى. مەسىلەن، توقۇمىچىلىق سانائىتىدىكى توقۇمىچىلىق بىرلەشمىسى 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدىلا مونوپوللۇق ئورۇنغا ئېرىشتى. توقۇمىچىلىق بىرلەشمىسىدە مېتسۇئى ماگىناتىغا نەۋە كانېكا، مېتسۇبىشى ماگىناتىغا نەۋە فۇجى قاتارلىق سەككىز چوڭ شىركەتتە بار بولغان ماشىنا - ئەسلىھەلەر بىرلەشمىدە بار بولغان ماشىنا - ئەسلىھەلەر ئومۇمىي سانىنىڭ 51.6% نى ئىگىلىدى. قەغەزچىلىك سانائىتىدە شاھزادە قەغەزچىلىك شىركىتى بىلەن فۇجى قەغەزچىلىك شىركىتى قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان سىندىكات بارلىققا كەلدى، ئۇلار 1900 - يىلى پۈتۈن مەملىكەت قەغەز ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي سوممىسىنىڭ 64% نى مونوپول قىلدى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى كەندىرچىلىك، ئونچىلىق، سەرەڭگە ئىشلەپچىقىرىش، كۆك تاماكا قاتارلىق يېنىك سانائەتنىڭ باشقا تارماقلىرىدا كارتېللارمۇ بارلىققا كەلدى. ئېغىر سانائەت بىلەن قاتناش -

ترانسپورت دەسلەپتە دۆلەت ۋە ئاز ساندىكى مالىيە ماگىناتلىرىنىڭ كونتروللۇقىدا ئىدى. ياپونىيەنىڭ كان قېزىش سانائىتى ئاساسلىقى كىيۈشۈ رايونىغا مەركەزلەشكەن بولۇپ، 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ئۇنىڭ مەھسۇلاتىنىڭ يېرىمىنى دېگۈدەك مىتسۇبىشى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالغانىدى. سۇمىتومو، فۇرۇ كاۋا، فۇجىتا، مىتسۇبىشى، كۇخارا قاتارلىق بەش شىركەتنىڭ مىس مەھسۇلاتى مەملىكەتلىك مىس مەھسۇلاتى ئومۇمىي مىقدارىنىڭ %69 نى ئىگىلىدى. كېمىسازلىق ساھەسىدە 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئۈچ چوڭ شىركەتنىڭ ياسىغان پاراخوتىنىڭ تونناژى پۈتۈن مەملىكەتتە ياسالغان ئومۇمىي پاراخوت تونناژىنىڭ يېرىمىنى ئىگىلىدى.

«مالىيە ماگىناتى» ياپونىيە مونوپول كاپىتالىنىڭ بىر خىل ئالاھىدە شەكلى ئىدى، مانا بۇ پۇل مۇئامىلە دوكانى ئىدى. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا مىتسۇبىشى مالىيە ماگىناتى بانكا ئارقىلىق كانىكا شىركىتى (توقۇمىچىلىق)، شاھزادە شىركىتى (قەغەزچىلىك)، شىبائۇزا شىركىتى (ئېلېكتىر ماشىنىسى)، ئۇكۇتان شىركىتى (كانچىلىق) قاتارلىق شىركەتلەرنىڭ كارخانىلىرى بىلەن ماسلىشىپ تىجارەت قىلىش ھوقۇقىغا ئېرىشتى. مىتسۇبىشى مالىيە ماگىناتىمۇ كېمىسازلىق، مىس كېنى ئېچىش، دېڭىز ترانسپورتى، قەغەزچىلىك قاتارلىق نۇرغۇن چوڭ كارخانىلارنى ئىلگىگە كىرگۈزۈۋالدى. مىتسۇبىشى، مىتسۇبىشى، سۇمىتومو، ياسۇدا قاتارلىق شىركەتلەرمۇ بانكا ئارقىلىق ھەرخىل ئاساسلىق شىركەتلەرگە مەبلەغ سالدى ھەمدە چەت ئەلگە مەبلەغ چىقاردى.

ياپونىيەدە نۇرغۇن مونوپول كارخانىلار بارلىققا كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلار خەلق ئىگىلىكىدە ھۆكۈمران ئورۇننى ئىگىلىدى، سانائەت كاپىتالىمۇ بانكا كاپىتالى بىلەن بىرلىشىپ كەتتى ھەمدە چەت ئەلگە كاپىتال چىقىرىشقا باشلىدى. شۇڭا، 19 -

ئەسەرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياپونىيەنى
 جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىردى دەيمىز. ياپونىيە جاھانگىرلىكى
 ئۆزىنىڭ تارىخىي ۋە ئىقتىسادىي شەرت - شارائىتى بىلەن
 ھەربىي فېئودال خاراكتېرىگە ئىگە جاھانگىرلىككە ئايلاندى.
 ياپونىيە جاھانگىرلىكىدە مۇشۇنداق ئالاھىدىلىكنىڭ
 بولۇشىنى ئاساسلىقى 1868 - يىلىدىكى بۇرژۇئا ئىنقىلابىنىڭ
 ئۈزۈل - كېسىل بولمىغانلىقى كەلتۈرۈپ چىقاردى. مېيجى
 يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى
 ئىسلاھاتى كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتىغا پايدىلىق بولغان
 بولسىمۇ، لېكىن يېزىلاردا فېئودالىزمنىڭ قالدۇقلىرى يەنىلا
 ھەممە جەھەتلەردە ساقلىنىپ كەلدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى،
 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا 50% يەر يەنىلا پومېشچىكلارنىڭ
 ئىلكىدە ئىدى. شۇڭا، ياپونىيە جاھانگىرلىك باسقۇچىغا
 كىرگەندىن كېيىن بىر تەرەپتىن چوڭ مونوپول بۇرژۇئازىيەنىڭ
 ھۆكۈمرانلىقى مەۋجۇت بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن يېرىم
 فېئوداللىق يەرگە ئىگىدارچىلىق قىلىش تۈزۈمى مەۋجۇت بولۇپ
 تۇردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە مونوپول كاپىتالىزمنىڭ
 ئۆزىمۇ كۈچلۈك فېئوداللىق خاراكتېرىگە ئىگە ئىدى. مىتسۇئى،
 مىتسۇبىشى قاتارلىق مالىيە ماگىناتلىرىمۇ ياپونىيە ھۆكۈمىتى
 پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ بىر قولىلۇق يۆلەپ تۇرغۇزغان
 ئىمتىيازلىق سودىگەرلەر ئىدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ئۇلار
 فېئودال چوڭ پومېشچىكلاردىن ئىدى. مىتسۇبىشىنىڭ ئۆزىلا
 2000 ياپونىيە موسى^①دىن ئارتۇق يەرگە ئىگە ئەڭ چوڭ
 پومېشچىلارنىڭ بىرى ئىدى. مىتسۇئى، مىتسۇبىشى مالىيە
 ماگىناتلىرى ئۆز جەمەتلىرىنى مەركەز قىلغان مونوپول
 شىركەتلىرىنى قۇرغۇچىلاردىن ئىدى. ئۇلارنىڭ پاي چەكلىرى
 پەقەت ئۆزلىرىنىڭ جەمەتلىرى ۋە مۇناسىۋىتى يېقىن ئاز

① ياپونىيەنىڭ ئۇزۇنلۇق ئۆلچەم بىرلىكى بولۇپ، بىر ياپونىيە موسى 1/36 يايو -
 نىيە لىسىغا تەڭ.

ساندىكى كىشىلەرگىلا سېتىلىپ، جەمئىيەتكە تارقىتىلمايتتى. شىركەتنىڭ ئىچىدىمۇ «جەمەت شەكلىدىكى قانۇن» قاتتىق ھۆكۈم سۈرەتتى. شىركەتنىڭ ئالىي ھوقۇقلىرى كۆپىنچە ھاللاردا پايچىكلار سايلىغان باشقارمىدا بولماستىن، بەلكى جەمەتلەر كېڭىشىدە بولاتتى، ھەتتا پۈتۈن ھوقۇق بىر ئادەمگە مەركەزلىشەتتى. مېتسۇئى ئۆز جەمەتىنىڭ شىركەتتىكى ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، 1900 - يىلى «مېتسۇئى جەمەتىنىڭ مىزانى»نى تۈزدى. بۇ مىزان 10 باب، 100 دىن ئارتۇق ماددىدىن تۈزۈلگەن، ئۇنىڭدا جەمەتلىرىنىڭ ئۆم بولۇش يولىدا تەربىيەلىنىشىدىن سودىدا ئىگىلىك تىكلەش، مال - مۈلۈكلەرنى باشقۇرۇشقا كىرىشكە بولىدىغانلىقىنى بەلگىلىمىلەر بار ئىدى.

مونوپول بۇرژۇئازىيە تېخىمۇ كۆپ پايدا قوغلىشىش ئۈچۈن ھەممىسىلا سىرتقا قارىتا تاجاۋۇزچىلىق قىلىشنى تەرغىب قىلاتتى. ياپونىيەدە فېئوداللىقنىڭ قالدۇقلىرى ناھايىتى كۆپ ساقلىنىپ قالغانلىقتىن، ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇشى نامرات، لاۋازىمەت سېتىۋېلىش ئىقتىدارى ئىنتايىن تۆۋەن بولغاچقا، دۆلەت ئىچىدىكى بازىرىمۇ ئىنتايىن ئاز ئىدى. يەنە بىر تەرەپتىن ياپونىيە كاپىتالىزىمنىڭ تەرەققىيات يولىغا كېچىكىپرەك ماڭغانلىقتىن، ئۇنىڭ ئىقتىساد ۋە تېخنىكا سەۋىيەسى باشقا كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭكىدىن تۆۋەن، يەر بايلىقى كەمچىل، يېزا ئىگىلىكى قالاق بولغاچقا، ئىقتىسادىي جەھەتتە ناچار ئەھۋالدىكى ياپونىيە جاھانگىرلىكى ئىقتىسادىي رىقابەت ئارقىلىق خەلقئارا بازار ۋە خام ئەشيا بازىسى تالىشىشتىن ئۆتمەي كۈتەلمەيتتى. شۇڭا، ئۇرۇشخۇمار مىلىتارىستلار بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋالغان ياپونىيە مونوپول بۇرژۇئازىيەسىنىڭ سىرتقا قارىتا تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى قوزغاشتىكى ئىپادىسى ئىنتايىن غالىجىر ئىدى. شۇڭا، لېنىن ياپونىيە جاھانگىرلىكى «ھەربىي كۈچىنىڭ مونوپوللۇقى» ۋە «يات مىللەتلەرنى - مەسىلەن،

جۇڭگو قاتارلىق دۆلەتلەرنى — تالان — تاراج قىلىشقا قولايلىق بولغان مونوپولىيەلىك ھوقۇقىغا تايىنىپ، ھازىرقى زاماندىكى ئەڭ يېڭى پۇل مۇئامىلە كاپىتالىنىڭ مونوپولىيەلىك ھوقۇقىنى قىسمەن تولۇقلىدى ۋە ئۇنىڭ ئورنىنى باشتى»^① دېگەندى.

2. ئەركىن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتى ۋە 1889 - يىلىدىكى ئاساسىي قانۇن

مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىن مېيجى ھۆكۈمىتى فېئودال پومېشچىك ۋە چوڭ بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىلكىگە ئۆتۈپ كەتتى. يېڭى قۇرۇلغان ھاكىمىيەت «تېننو تۈزۈمى» شەكلىنى قوللىنىپ، ياپونىيە تېننوسى بىۋاسىتە ھاكىمىيەت يۈرگۈزىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئاساسلىقى بىر تۈركۈم پومېشچىكلار، سامۇرايلار، بولۇپمۇ ساتسۇما، ناگاسۇ ئىككى ۋاسالىنىڭ سامۇرايلرىدىن كېلىپ چىققان بىرۈكرات ۋە مىلىتارىستلار ھۆكۈمەت ۋە ئارمىيەنى كونترول قىلدى. ئەينى ۋاقىتتىكى مېيجى ھۆكۈمىتى ھۆكۈمەتنىڭ بىرۈكراتلىرىنى ۋە مىلىتارىستلىرىنى ئاساسىي قانۇنسىز، پارلامېنتسىز تىزگىنلىدى، تېننونىڭ نامى بىلەن خالىغانچە بۇيرۇق چۈشۈردى. ماھىيەتتە ياپونىيە يەنىلا پادىشاھلىق مۇستەبىتلىك تۈزۈمىدىكى دۆلەت ئىدى.

يېڭى ھاكىمىيەتنىڭ ئىسلاھات تەدبىرلىرى دېھقانلارنىڭ يەر مەسلىسىنى ھەل قىلالىدى، دېھقانلار ئاۋۋالقىدەكلا نامرات تۇرمۇش كەچۈردى. شۇڭا، مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىن دېھقانلار كۈرەشلىرى بېسىقمايلا قالماستىن، بەلكى قايتىدىن ئەۋج ئالدى. 1871 - يىلىدىن 1874 - يىلىغىچە 80 نەچچە قېتىم دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. يەر

① لېنن: «جاھانگىرلىك ۋە سوتسىيالىزم ھەرىكىتىدىكى بۆلۈنۈش»، «لېنن تالانما ئەسەرلىرى»، 2 - توم، خەنزۇچە 3 - نەشرى، 714 - بەت.

بېجى ئىسلاھاتى مەزگىلىدە دېھقانلارنىڭ قارشىلىقى تېخىمۇ
ئەۋج ئالدى. بۇنىڭ ئىچىدە كۆلىمى ئەڭ چوڭ بولغىنى 1876 -
يىلى 12 - ئايدىكى مېي ناھىيەسىدە باشلانغان قوزغىلاڭ
بولدى. بۇ توپىلاڭ ناھايىتى تېزلا ئايچى، گىفو ۋە ۋاكاياما
ناھىيەلىرىگە يامراپ، ئۇنىڭغا نەچچە يۈز مىڭ دېھقان قاتناشتى.
قوزغىلاڭچىلار ھۆكۈمەت ئورگانلىرىغا بېسىپ كىرىپ، ھەرخىل
ھۆججەت - ماتېرىياللارنى كۆيدۈرۈۋەتتى، تۈرمىلەرگە بېسىپ
كىرىپ مەھبۇسلارنى قويۇۋەتتى.

بۇ قېتىمقى قاينام - تاشقىنلىق دېھقانلار قوزغىلىڭى تېننو
ھۆكۈمىتىگە ئەجەللىك زەربە بەردى. 1877 - يىلى 1 - ئايدا
ھۆكۈمەت يەر بېجىنى ئەسلىدىكى 3% يىغىشتىن 2.5% يىغىشقا
چۈشۈرۈشنى جاكارلاشقا مەجبۇر بولدى. ئەينى ۋاقىتتىكى خەلق
ئاممىسى بۇنى «يامبۇك نەيزىلەرنىڭ ھەيۋىسى 2.5% كە دال
بولدى» دەپ ناخشا ئېيتىشتى. لېكىن، مېيجى يىللىرىدا بۇنداق
يۈزەكى يول قويۇشلار ياپونىيە دېھقانلىرىنىڭ يېرىم فېئوداللىق
يەر ئىگىلىكى تۈزۈمىنىڭ قاتتىق بېسىمى ئاستىدا تۇرۇۋاتقان
پاجىئەلىك ئەھۋالنى ياخشىلىيالمىتتى. شۇڭا، دېھقانلار كۈرىشى
داۋاملىق يۈز بېرىپ تۇردى.

دېھقانلارنىڭ رېئال ھالەتنى ئۆزگەرتىشنى تەلەپ قىلىش
كۈرىشى بۇرژۇئازىيەنى رىغبەتلەندۈردى. مېيجى يىللىرىدا
يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىن كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىي
قىلىشىغا ئەگىشىپ بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىقتىسادىي كۈچى
كۈچەيدى. ئۇلار سىياسىي جەھەتتىكى ھوقۇقسىز ئورنىدىن
نارازى ئىدى، بولۇپمۇ ئوتتۇرا، ئۇشاق بۇرژۇئازىيەنىڭ مېيجى
ھۆكۈمىتىگە بولغان نارازىلىقى كۈچلۈك ئىدى. چۈنكى، مېيجى
ھۆكۈمىتى ئىقتىسادىي جەھەتتە چوڭ سودىگەر ۋە چوڭ
بۇرژۇئازىيەگە تايىنىدىغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا ھەرخىل ئىمتىياز
بېرەتتى ۋە ئىقتىسادىي جەھەتتىن ئۇلارنى يۆلەيتتى. لېكىن،
ئوتتۇرا، ئۇشاق بۇرژۇئازىيە ھېچقانداق نەپكە ئېرىشەلمەيتتى،

ئوتتۇرا ۋە ئۇشاق پومپىچىكلارمۇ ھۆكۈمەتنىڭ سىياسىتىدىن نارازى ئىدى. مېيجى ھۆكۈمىتىنىڭ يەر قانۇنى گەرچە ئۇلارنىڭ يەرگە بولغان ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلغان، ئۇلار بۇنىڭدىن پايدا ئالغان بولسىمۇ، لېكىن يۇقىرى سوممىلىق يەر بېجى ئۇلارغا ئىنتايىن پايدىسىز ئىدى، شۇڭا ئۇلارنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. بۇنىڭدىن باشقا قىسمەن ياساۋۇللار (ئوتتۇرا) تۆۋەن دەرىجىلىك سامۇرايلارمۇ ھۆكۈمەتنىڭ ئىسلاھات تەدبىرلىرىدىن نارازى ئىدى. مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىنكى سامۇرايلىق تۈزۈمنى بىكار قىلىش ئۇلارنىڭ ئۆتمۈشتىكى شان - شەرىپىنى يوقىتىپلا قالماستىن، ھەتتا ئۇلارنىڭ تۇرمۇش كاپالىتىنىمۇ يوقاتتى. 1877 - يىلى 2 - ئايدا ئەكسىيەتچىل فېئودال سامۇرايلار تارىختا «غەربىي جەنۇبقا يۈرۈش قىلىش» دەپ ئاتالغان بىر قېتىملىق ياساۋۇللار توپلىشىنى قوزغىدى، بۇ يەنە سايگودىكى توپىلاڭ دەپمۇ ئاتىلىدۇ. يەنە بىر قىسىم ياساۋۇللار، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى زىيالىيلار ئوتتۇرا، ئۇشاق بۇرژۇئازىيە ۋە ئوتتۇرا، ئۇشاق پومپىچىكلارغا مايىل ئىدى ھەمدە ئۇلارنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى ۋاكالىتچىلىرىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. 1873 - يىلى ئۇلار «كورېيەگە يۈرۈش قىلىش نەزەرىيەسى»نى تەشەببۇس قىلغانلىقى ئۈچۈن، سانسۇما، ناگاسۇ «ۋاساللىرى»نىڭ چەتكە قېچىشى بىلەن ياساۋۇللار مەزھىپىنىڭ سىرتىدىكى ئىتاگاكى تائىسۇكى، گوتو شوچىرو، ئېتو شىنپېي، سو ئېجىما تائىنۇمى قاتارلىق كىشىلەرمۇ ھۆكۈمەتكە قارشى مەيداندا تۇردى.

1874 - يىلى 1 - ئايدا ئىتاگاكى تائىسۇكى (1837 ~ 1819 - يىللار) قاتارلىق كىشىلەر ھۆكۈمەتكە ئاۋام سايلام پالاتاسى قۇرۇش تەكلىپىنى بەردى ھەمدە «ۋەتەنپەرۋەرلەر جامەسى پارتىيەسى»نى تەشكىللەپ، ئەرەب خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىنىڭ مۇقەددىمىسىنى ئاچتى. شۇ يىلى 4 - ئايدا ئىتاگاكى تائىسۇكى يەنە ياساۋۇللاردىن كېلىپ چىققان كاتائوكا كېنىكىچى (1843 -

1903 - يىللار) قاتارلىق كىشىلەر بىلەن توسادا «ئىرادە جەمئىيىتى» نى قۇرۇپ، بۇرژۇئازىيەنىڭ «تۇغما كىشىلىك ھوقۇق نەزەرىيەسى» نى تەرغىب قىلدى. 1875 - يىلى ئىرادە جەمئىيىتى بىلەن سىياسىي خاراكتېرى شۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان باشقا تەشكىلاتلارنىڭ ۋەكىللىرى ئوساكادا يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ، ۋەتەنپەرۋەرلەر جامەسى پارتىيەسىنىڭ نامىنى ۋەتەنپەرۋەرلەر جەمئىيىتىگە ئۆزگەرتىپ، پۈتۈن مەملىكەتتە تەشۋىقات پائالىيىتىنى قانات يايدۇردى.

ئەركىن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدا بۇ ھەرىكەتكە ئاساسلىق قاتناشقۇچىلار «ۋاسسالار» ھۆكۈمىتىگە نارازىلىق بىلدۈرگۈچى ياساۋۇللار ۋە ياساۋۇل زىيالىيلار ئىدى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىلىرى غەرب بۇرژۇئازىيەسىنىڭ «تۇغۇلما كىشىلىك ھوقۇق نەزەرىيەسى» ئىنقىلابىي ئىدىيەسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغۇچىلار بولغاچقا، ئوبيېكتىپ جەھەتتە بۇرژۇئازلار، پومېشچىكلارنىڭ سىياسىي تەلەپلىرىنى ئەكس ئەتتۈردى، لېكىن بۇ ھەرىكەت قۇدرەتلىك دېھقانلار كۈرىشىنىڭ تەسىرىدە قانات يايدى. 1877 - يىلىدىن باشلاپ ئەركىن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتى بىلەن دېھقانلار كۈرىشىنىڭ بىرلىشىش يۈزلىنىشى بارلىققا كەلدى. 1877 - يىلى 6 - ئايدا كاتاڭوكا كېنىكىچى قاتارلىق كىشىلەر تېننوغا ھۆكۈمەتنى پاش قىلىدىغان تەكلىپنامە سۈنۈپ، ھۆكۈمەتنىڭ خەلقنىڭ ئۈستىگە سالغان باج سېلىقىنى ئەيىبلەپ، ئىمتىيازلىق سودىگەرلەرنى ئىقتىسادىي جەھەتتىن يۆلەش ۋە يۇقىرى باج سىياسىتىگە ئەھمىيەت بىلەن قاراشنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇلار ئاساسلىقى ئوتتۇرا، ئۇششاق پومېشچىك ۋە بۇرژۇئازىيەنىڭ پىكىر - تەلەپلىرىگە ۋەكىللىك قىلاتتى، لېكىن مۇئەييەن دەرىجىدە دېھقانلارنىڭ تەلەپلىرىنىمۇ ئەكس ئەتتۈردى. 1878 - يىلى 11 - ئايدا ۋەتەنپەرۋەرلەر جەمئىيىتى ئوساكادا 1 - قېتىملىق قۇرۇلتاي ئېچىپ، مەملىكەتلىك جەمئىيەتنىڭ بىرلەشمە رەھبەرلىك تەشكىلاتىنى

قۇردى. بۇ قېتىملىق قۇرۇلتايغا قاتناشقان ۋەكىللەردىن سۈگىتا تېيىنچى (1851 ~ 1929 - يىللار) يۇرتىغا قايتقاندىن كېيىن ئىچىزىنىڭ يەتتە ۋىلايىتىدىكى دېھقانلارغا رەھبەرلىك قىلىپ، ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن يەر باھاسىنى بەلگىلىشىگە قارشى كۈرەش قىلدى ھەمدە ئىرىكەن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىنىڭ تەشەببۇسلىرىنى تەشۋىق قىلدى. ئۇ تۈزگەن سەۋەبنامەدە «ئەمەلدار، خەلق دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى ئوخشاش ئادەملەر، بۇنداق بولۇشنى ئوخشاشلا ئادەملەر كەلتۈرۈپ چىقارغان. خەلقنىڭ قىلغىنى خاتا، ئەمەلدارلارنىڭ قىلغىنى مۇتلەق توغرا دەيدىغان گەپ يوق» دەپ يازغانىدى. شۇنداق قىلىپ، ئىنسانلارنىڭ باراۋەرلىك تەشەببۇسى بىلەن خەلقنىڭ كۈرىشى بىرلىشىپ كەتتى.

1880 - يىلى 3 - ئايدا ۋەتەنپەرۋەرلەر جەمئىيىتى ئوساكادا 4 - قېتىملىق قۇرۇلتاي ئاچتى. قۇرۇلتايدا ۋەتەنپەرۋەرلەر جەمئىيىتىنىڭ نامى «پارلامېنت قۇرۇشقا ھەيدەكچىلىك قىلىش ئىتتىپاقى»غا ئۆزگەرتىلدى. ئىتتىپاقنىڭ ئەزالىرى ناھايىتى تېز كۆپىيىپ 130 مىڭ كىشىگە يەتتى. ئىتتىپاقنىڭ ھەرىكەت خىزمەتلىرى تەرەققىي قىلىپ، ئاخىرى 1881 - يىلى 10 - ئايدا مېيجى ھۆكۈمىتىنى 10 يىلدىن كېيىن (1890 - يىلى) پارلامېنت قۇرۇپ ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلىش پىرىمانىنى جاكارلاشقا مەجبۇر قىلدى.

1881 - يىلى 10 - ئايدا ئىرىكەن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىگە قاتناشقان ھەرقايسى تەشكىلاتلار توكيودا لىبېراللار پارتىيەسىنى تەشكىللىدى ۋە ئىتاكاكى تائىسۈكى پارتىيەنىڭ لېدىرلىقىغا سايلاندى. لىبېراللار پارتىيەسى ئاساسىي قانۇن چىقىرىشنى تەشەببۇس قىلىپ، «ئىگىلىك ھوقۇق خەلق تەرىپىدىن بولۇشى كېرەك» دەيدىغان غەرىبىنىڭ دېموكراتىك ئىدىيەسىنى تەرغىب قىلدى. 1882 - يىلى 4 - ئايدا ئەسلىدىكى ھۆكۈمەتنىڭ مەسلىھەتچىسى ئوكۇما شىگىمونوبۇ (1838 ~ 1922 - يىللار) ئاساسىي قانۇن

تۈزۈشنى ئىسلاھ قىلىش پارتىيەسىنى تەشكىللەپ، ئەنگلىيەچە ئاساسىي قانۇنلۇق پادىشاھلىق تۈزۈمىنى يۈرگۈزۈشنى تەشەببۇس قىلىپ، «ھوقۇق پادىشاھ بىلەن خەلقنىڭ ئوتتۇرىسىغا مەنسۇپ بولۇش»نى تەرغىب قىلغان.

لىبېراللار پارتىيەسى بىلەن ئاساسىي قانۇننى ئىسلاھ قىلىش پارتىيەسىنىڭ ھەر ئىككىسىلا بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان سىياسىي پارتىيەلەر بولسىمۇ، لېكىن لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ سىياسىي تەشەببۇسلىرى بىرقەدەر ئىلغار ئىدى. ئۇنىڭ يەرلىك تەشكىلاتلىرى دائىم دېگۈدەك دېھقانلار بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ، خەلقنىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمەتكە قارشى كۈرىشىگە رەھبەرلىك قىلدى. لېكىن، قانۇن تۈزۈشنى ئىسلاھ قىلىش پارتىيەسى ساتسۇما، ناكازا قاتارلىق «ۋاسساللار» بىلەن مۇناسىۋىتى ئادەتتىكىچە بولغان بۇرژۇئازىيەنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلدى ۋە ھەرىكەتنىڭ دەسلەپىدىن باشلاپلا مۆتىدىللىكنى ساقلاپ كەلدى.

سىياسىي پارتىيەلەرنىڭ پائالىيەتلىرى ناھايىتى تېزلا ھۆكۈمەتنى قورقۇنچقا سالدى. ھۆكۈمەت بىر تەرەپتىن قاتتىق چەكلەش ۋە باستۇرۇش تەدبىرلىرىنى قوللانسا، يەنە بىر تەرەپتىن پارتىيەنىڭ كاتتىباشلىرىنى سېتىۋېلىش ۋە ئىككى پارتىيە ئوتتۇرىسىغا ئارازچىلىق سېلىش ۋاسىتىلىرىنى قوللاندى. مەسىلەن، مىتسۇگى نۇرغۇن پۇل چىقىرىپ لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ مۇئاۋىن لېدىرى ئېتو شىنپېينى سېتىۋالدى ھەمدە ئېتو شىنپېي ئارقىلىق ئىتاگاكى تائىسۈكىنى ئۆزلىرىگە تارتتى. ئىتاگاكى تائىسۈكى ئاخىرى كۆپ ساندىكى پارتىيە ئەزالىرىنىڭ قارشى تۇرۇشىغا قارىماي، ھەرىكەت تازا جۈش ئۇرۇپ راۋاجلىنىۋاتقان 1883 - يىلى ھۆكۈمەتنىڭ خىراجىتىدە چەت ئەلنى ساياھەت قىلىش تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ مۇستەبىت ھۆكۈمەتكە قارشى كۈرەش قىلىشتىن ۋاز كەچتى. ئاساسىي قانۇن تۈزۈشنى ئىسلاھ قىلىش پارتىيەسى پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ

لىبېراللار پارتىيەسىگە ھۇجۇم قىلىپ، بۇ پارتىيەنىڭ مەسئۇلى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى پاش قىلدى. لىبېراللار پارتىيەسىمۇ بوش كەلمەي ئىسلاھ قىلىش پارتىيەسى بىلەن مەسئۇلىيەتنىڭ مۇناسىۋىتىنى پاش قىلدى. ئىككى پارتىيەنىڭ ئۆزئارا بىر - بىرىنى بايلىشى بىلەن، ھۆكۈمەتنىڭ سۈيىقەستى ئەمەلگە ئاشتى. يەرلىك پارتىيە تەشكىلاتلىرى رەھبەرلىك قىلغان دېھقانلار كۈرەشلىرىمۇ لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ يۇقىرى قاتلام رەھبەرلىك گۇرۇھىنى ئەنسىزچىلىككە سالدى. شۇنىڭ بىلەن، 1884 - يىلى 10 - ئايدا لىبېراللار پارتىيەسى ئۆزلۈكىدىن تارقىلىپ كەتكەنلىكىنى ئېلان قىلدى.

ئەركىن خەلق ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش ھەرىكىتى لىبېراللار پارتىيەسىنىڭ تارقىلىپ كېتىشى بىلەن توختاپ قالماي. 1884 - يىلىدىن 1886 - يىلىغىچە داۋاملىق ھالدا «چىچىبۇ ۋەقەسى»، «ئىئىدا ۋەقەسى»، «ناگويا ۋەقەسى»، «شىزۇئوكا ۋەقەسى» قاتارلىق لىبېراللار پارتىيەسىدىكىلەر رەھبەرلىك قىلغان تۆۋەن قاتلام خەلق ئاممىسىنىڭ ھۆكۈمەتكە قارشى قوزغىلاڭلىرى بولۇپ تۇردى. لېكىن، قوزغىلاڭلار تارقاق ھالەتتە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاخىرى ھۆكۈمەتنىڭ باستۇرۇشى بىلەن مەغلۇپ بولدى. بىراق، ئەركىن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىنىڭ تارىخىي ئەھمىيىتى ناھايىتى چوڭ بولدى. ئۇ ياپونىيەنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى بىر قېتىملىق بۇرژۇئا دېموكراتىك ھەرىكىتى بولۇپ، خەلق ئاممىسىنىڭ بۇرژۇئا ئىنقىلابىي ئىدىيەلىرىنى نازىقلىتى ھەمدە ھۆكۈمەتنى ئاساسىي قانۇن يۈرگۈزىدىغانلىقىنى ئېلان قىلىشقا مەجبۇر قىلدى.

ئەركىن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتى پاجىئەلىك باستۇرۇلغاندىن كېيىن، ھۆكۈمەت خەلقنى ئالداش ۋە كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، تېننو تۈزۈمىگە قانۇن تۈزۈش تۈزۈمىنى كىيگۈزۈشنى قارار قىلدى. 1882 - يىلى ياپونىيە ھۆكۈمىتى ئىتوخىروبو مىغا ئاساسىي قانۇننىڭ لايىھەسىنى

تۈزۈشكە ئورۇنلاشتۇردى.

ئىتو خىروبوۋى (1841 ~ 1909 - يىللار) ناگاسۇدا ۋاسسال ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان. ياش ۋاقتلىرىدا ئەنگلىيەدە ئوقۇغان، ۋەتەنگە قايتقاندىن كېيىن «تېننونى ئىززەتلەپ ئەجنەبىيلەرنى چەتكە قېقىش ھەرىكىتى» ۋە مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈش ھەرىكىتىگە قاتناشقان. مېيجىنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا ھۆكۈمەتنىڭ چەت ئەل ئىشلىرى جۇجۇقىدىكى خىزمەتلەرگە قاتناشقان ۋە ھەكىم بولغان. 1871 - يىلى مۇئاۋىن ئەلچى سالاھىيىتى بىلەن ئىۋاكۇرا تومومى ۋەكىللەر ئۆمىكى بىلەن ياۋروپا، ئامېرىكىغا تەكشۈرۈشكە چىققان. دۆلەتكە قايتقاندىن كېيىن پۇل تۈزۈمى ئىسلاھاتى، مالىيەنى تەرتىپكە سېلىش قاتارلىق خىزمەتلەرگە قاتنىشىپ كۆزگە كۆرۈنۈپ ھۆكۈمەتنىڭ دىققىتىنى تارتقان. 1885 - يىلى مېيجى ھۆكۈمىتى ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلىش ئۈچۈن قارا دىۋانلىق ھاكىمىيەت تۈزۈمىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ ئىچكى كابىنەت تۈزۈمىنى يۈرگۈزگەندە، ئىتو خىروبوۋى ياپونىيەنىڭ 1 - نۆۋەتلىك ئىچكى كابىنەتنىڭ باش ۋەزىرى (باش مىنىستىرى) بولغان. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ تۆت قېتىم باش مىنىستىر، ئۈچ قېتىم زوراغاللىق مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى بولغان ھەمدە 1900 - يىلى مەسلەكداشلار جەمئىيىتىنى قۇرغان. ئۇ ياپونىيەنىڭ چاۋشيەن، جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىش سۈيىقەستىنى پىلانلىغۇچىلارنىڭ بىرى ئىدى. 1906 - يىلى ئۇ چاۋشيەندە باش تەپتىش، سۈيۈرغال گىراف بولغان. 1909 - يىلى خاربىندا چاۋشيەنلىك ۋەتەنپەرۋەر ئەن جۇڭگېن تەرىپىدىن ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەن.

ئىتو خىروبوۋى چەت ئەلگە چىقىپ ياۋروپادىكى دۆلەتلەرنىڭ ئاساسىي قانۇنى ۋە سىياسىي تۈزۈلمىسىنى بىر يېرىم يىل تەكشۈردى. ئاخىرىدا ئەڭ ئەكسىيەتچىل بولغان پىرۇسسىيە ئاساسىي قانۇنىنىڭ لايىھەسىنى تاللاپ، شۇنىڭغا ئاساسلىنىپ

ئاساسىي قانۇن تۈزدى ۋە 1889 - يىلى 2 - ئايدا ئۇنى تېننونىڭ نامىدا رەسمىي ئېلان قىلدى.

ئاساسىي قانۇن پادىشاھلىق ئاساسىي قانۇن دەپ ئېلان قىلىنغان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە تېننويەنىلا مۇتلەق ئۈستۈنلۈكتىكى ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى ساقلاپ قالدى. ئاساسىي قانۇننىڭ مۇقەددىمىسى خاننىڭ ھوقۇقىغا بېغىشلاندى. ئۇنىڭدا تېننويە مۇقەددەستۈر، ئۇنىڭ نام - ھوقۇقىغا تېگىشكە بولمايدۇ، ئۇ دۆلەت باشلىقىدۇر. تېننويە مۇتلەق ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولىدۇ، قانۇننى تەستىقلىمايدۇ، ۋەزىرلەرنى ئەمەلگە تەيىنلەيدۇ ۋە ئەمەلدىن ئېلىپ تاشلايدۇ، پالاتا تەشكىللەيدۇ ۋە ئۇنى تارقىتىۋېتەلەيدۇ، ئۇرۇش ئېلان قىلىدۇ، سۈلھى تۈزىدۇ، قۇرۇقلۇق، دېڭىز ئارمىيەلىرىنىڭ قوماندانلىق ھوقۇقى بولىدۇ، دەپ ئېلان قىلىندى. ئاساسىي قانۇننىڭ بەلگىلىمىسىگە ئاساسەن ياپونىيە دۆلىتىنىڭ خەلقى پۇقرا دېيىلمەي، «بېقىندى خەلق» دەپ ئاتىلىدىغان بولدى. ئاساسىي قانۇندا بېقىندى خەلقنىڭ سۆزلەش، خەت ئالاقىسى قىلىش، نەشر قىلىش، يىغىلىش، جەمئىيەت قۇرۇش ئەركىنلىكى بولىدىغان بولدى. لېكىن، يەنە «قانۇن دائىرىسى ئىچىدە» دېگەن قوشۇمچە شەرت قوشۇپ قويۇلدى. ئەمەلىيەتتە خەلقنىڭ ھوقۇقى ۋە ئەركىنلىكىنى بوغدى.

پالاتا ئاقسۆڭەكلەر پالاتاسى ۋە ئاۋام پالاتاسى دەپ بۆلۈندى. ئاقسۆڭەكلەر پالاتاسى پادىشاھ جەمەتى ۋە ئېسىل نەسەبلەردىن تەشكىللەندى، ئاۋام پالاتاسى سايلام ئارقىلىق ۋۇجۇدقا چىقىدىغان بولدى. لېكىن، ئاساسىي قانۇندا دۆلەتكە 15 يېنىدىن يۇقىرى باج تاپشۇرغانلار (بىر يىلدىن ئاشقان بولسا)، 25 ياشتىن ئاشقان ئەرلەرلا سايلاش ھوقۇقىدىن بەھرىمەن بولىدۇ، ئوخشاش مال - مۈلۈككە ئىگە سالاھىيىتى بار 30 ياشتىن يۇقىرى ئەرلەر سايلىنىش ھوقۇقىغا ئىگە بولىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. 1890 - يىلى تۇنجى قېتىم سايلام ئۆتكۈزۈلگەندە، سايلاش ھوقۇقىغا

ئېرىشكەنلەر ئاران 450 مىڭ ئادەم بولۇپ، ئومۇمىي ئاھالىنىڭ پەقەت %1.24 نى ئىگىلىدى.

ئاساسىي قانۇندا زوراغاللىق مەھكىمىسى ۋە ئىچكى كابىنېت تەسىس قىلىنىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. زوراغاللىق مەھكىمىسى يۇقىرى مەنەسپدارلار ۋە ۋەزىرلەردىن تەشكىللەنگەن بولۇپ، ئۇ تېننونىڭ مەسلىھەتچىلەر ئورگىنى ئىدى. ئىچكى كابىنېت ۋەزىرلىرى تېننو ئالدىدا مەسئۇلىيەت ئۆتەيدىغان، پالاتا ئالدىدا «ئەخلاىي جەھەتتىن» ۋاسىتىلىك مەسئۇلىيەت ئۆتەيدىغان بولدى. ئىچكى كابىنېتتا قۇرۇقلۇق، دېڭىز ئارمىيەلىرىنىڭ ھوقۇقى ھەممىدىن چوڭ ئىدى. ئۇلار تېننوغا بىۋاسىتە مەكتۇپ سۇنالايتتى. ياپونىيە ھۆكۈمىتىدىكى ھەربىيلەرنىڭ كۆپىنچىسى سانسۇما، ناگاسۇ ئىككى ۋاسالىدىن كېلىپ چىققان بولغاچقا، ھۆكۈمەت ئۇلارنى ئۆزى ئىدارە قىلاتتى. شۇڭا، تېننو تۈزۈمىدىكى ھۆكۈمەت ئەينى ۋاقىتتا «ۋاسالىلىق» مۇستەبىتلىك تۈزۈمىدىكى ھۆكۈمەت دەپمۇ ئاتالدى.

ئاساسىي قانۇندا يەنە پالاتا قانۇنىنىڭ تۈزۈلۈشىگىلا ئارىلىشىدۇ، لېكىن قانۇن پالاتادا ماقۇللانغاندىن كېيىن يەنە زوراغاللىق مەھكىمىسىنىڭ تەكشۈرۈپ بېكىتىشىدىن ۋە تېننونىڭ تەستىقىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئاندىن ئۇ قانۇن بولىدۇ. دۆلەت خامچوتىنى ئوتتۇرىغا قويۇش ھوقۇقى پالاتاغا ئەمەس، ھۆكۈمەتكە مەنسۇپ بولىدۇ، ئەگەر پالاتا ھۆكۈمەت ئوتتۇرىغا قويغان خامچوتقا قوشۇلمىسا، ئىچكى كابىنېت ئالدىنقى يىلىنىڭ خامچوتىدىن پايدىلانسا بولىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت پالاتانىڭ تەسىر كۆرسىتىشىگە ئۇچرىمايدىغان بولدى.

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، 1889 - يىلىدىكى ئاساسىي قانۇن مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىنكى ياپونىيەدە تۇرغۇزۇلغان يېقىنقى زامان تېننو تۈزۈمىنى مۇستەھكەملەشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. لېكىن، نېمىلا

بولمىسۇن، ئاساسىي قانۇن خەلقنىڭ ئاساسلىق ھوقۇقى ۋە ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا ئارىلىشىش ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلدى. قانۇن بويىچە يۈرگۈزۈلىدىغان مەمۇرىي ھوقۇق ۋە ئەدلىيە ھوقۇقلىرىنىڭ پىرىنسىپلىرىغا ئاساسەن، مەمۇرىي ئورگانلار بىلەن ئەدلىيە سىستېمىلىرىنى ئايرىۋېتىش قانۇنى چىقىرىلدى. مانا بۇ ياپونىيە دۆلەت شەكلىنىڭ ئىلگىرىكى مۇتلەق مۇستەبىتچىلىكى بىلەن ئوخشىمايدىغان پەرقى. بۇ ئەھۋال ئەركىن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنى مۇئەييەن دەرىجىدە ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

ئاساسىي قانۇننىڭ ئېلان قىلىنىشى بىلەن، ھۆكۈمەتنىڭ سىياسىي تەدبىرلىرى ئۈستىدە ئوچۇق - ئاشكارا مۇھاكىمە يۈرگۈزۈش ئىمكانىيىتى تۇغۇلدى. لىبېراللار پارتىيەسى بىلەن ئىسلاھ قىلىش پارتىيەسى پالاتادىكى ئۆكتىچىلەر سۈپىتىدە قايتىدىن جانلىنىپ كەتتى ھەمدە ئاساسىي قانۇنغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش كۈرىشى قىلدى. لېكىن، ياپونىيە ھۆكۈمىتىنىڭ سىرتقا قارىتا كېڭەيمىچىلىك يۈرگۈزۈش سىياسىتى ئەمەلىي كۈچكە ئىگە بۇرژۇئازىيە گۇرۇھىنىڭ مەنپەئەتىگە ئۇيغۇن كەلگەنلىكتىن، ماھىيەتتە ئۇلار پالاتادىكى ئۆكتىچى گۇرۇھلارنى يىمىرىۋەتتى. جىياۋۇ ئۇرۇشىدىن كېيىن بۇ ئىككى پارتىيە ئىسلاھات تەلەپلىرى ئۈستىدە ئېغىز ئاچمايدىغان بولدى. بۇرژۇئازىيەنىڭ ئەركىن خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىمۇ توختاپ قالدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا لىبېراللار پارتىيەسى بىلەن ئىسلاھ قىلىش پارتىيەسى بىرلىشىپ ئاساسىي قانۇنلۇق سىياسىي پارتىيەسىنى قۇردى. 1900 - يىلى نامىنى يەنە مەسلىھەتچىلەر جەمئىيىتىگە ئۆزگەرتتى. ئېتو خىروبوۋى مەسلىھەتچىلەر جەمئىيىتىنىڭ لېدىرى بولدى. ياپونىيەنىڭ بۇرژۇئا سىياسىي پارتىيەلىرى بىۋىروكراتلار، مىلتارىستلار بىلەن تامامەن دېگۈدەك بىرلىشىپ، ئىچكى جەھەتتە ھەربىي -

ساقچىلارنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىنى يۈرگۈزىدىغان، سىرتقا قارىتا تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇش قوزغاشنى كۈچەپ تەرغىب قىلىدىغان تېننو مۇستەبىت ھاكىمىيىتىنىڭ ئۈچ چوڭ تۈۋرۈكىگە ئايلاندى.

مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىن ياپونىيە ئامېرىكا ۋە ياۋروپادىكى دۆلەتلەرنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن تېخى قۇتۇلماي تۇرۇپ، سىرتقا قارىتا تاجاۋۇز قىلىش، كېڭەيمىچىلىك قىلىش يولىغا ماڭدى. ئۇ ئالدى بىلەن تىخ ئۈچىنى رىيۇكىۈ، تەيۋەن ۋە چاۋشيەنگە قاراتتى. رىيۇكىۈ ئىلگىرى جۇڭگونىڭ فېئودال سۇلالىلىرىگە ئولپان تاپشۇرۇپ كەلگەن، كېيىن ياپونىيەنىڭ ساتسۇما ۋاسساللىقى تاجاۋۇز قىلىپ تارتىۋالغان جاي ئىدى. شۇڭا، مېيجى ھۆكۈمىتى رىيۇكىۈ بىلەن ساتسۇما ۋاسساللىقىنى يۇقىرى - تۆۋەنلىك مۇناسىۋەتكە ئىگە دەۋالدى. 1872 - يىلى ياپونىيە رىيۇكىۈنىڭ بېگىنى تۇتقۇن قىلىپ ياپونىيەگە ئاپىرىپ، ئۆزىنى ياپونىيەنىڭ رىيۇكىۈ ۋاسساللىقىنىڭ بېگى دەپ ئېلان قىلىشقا مەجبۇر قىلدى. 1871 - يىلى رىيۇكىۈنىڭ بېلىقچى كېمىلىرى تەيۋەننىڭ دېڭىز قىرغاقلىرىدا ھادىسىگە ئۇچرىغاندا، رىيۇكىۈنىڭ بېلىقچىلىرى تەيۋەننىڭ يەرلىك خەلقلەرى بىلەن توقۇنۇشۇپ قېلىپ ئۆلتۈرۈلدى. ياپونىيە مۇشۇنى باھانە قىلىپ، 1874 - يىلى جۇڭگونىڭ زېمىنى تەيۋەنگە ئۇرۇش قوزغاپ، چىڭ سۇلالىسىنى ھاقارەتلىك «بېيجىڭ شەرتنامىسى» ئىمزالاشقا مەجبۇرلىدى ھەمدە ياپونىيە ئارمىيەسىنىڭ تەيۋەندىن چېكىنىپ چىقىپ كېتىشىگە 500 مىڭ سەر ئاق كۈمۈش تۆلەم تۆلەشنى شەرت قويدى.

ياپونىيە 1875 - يىلى تەيۋەنگە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا، 1876 - يىلى چاۋشيەننىڭ كاڭخۇا ئارىلىغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ، چاۋشيەن ھۆكۈمىتىنى «كاڭخۇا شەرتنامىسى» ئىمزالاشقا مەجبۇرلاپ، ئۆزىنىڭ قانۇنىنى سىرتقا يۈرگۈزۈش ھوقۇقى ۋە كونسۇللىرىنىڭ ھۆكۈم چىقىرىش ھوقۇقىغا

ئېرىشىۋالدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ياپونىيەنىڭ تاجاۋۇزچىلىرى
چاۋشيەنگە ئىچكىرىلەپ كىردى. 1879 - يىلى ياپونىيە
ريۇكيۇنى رەسمىي يۇتۇۋېلىپ نامىنى ئوكىناۋا ناھىيەسىگە
ئۆزگەرتتى.

ئۇنىڭدىن كېيىن ياپونىيە ھۆكۈمىتى چاۋشيەن ۋە جۇڭگوغا
تاجاۋۇز قىلىش سۈيىقەستلىك پىلانىنى تېخىمۇ
كەسكىنلەشتۈردى. ياپونىيەنىڭ چاۋشيەننىڭ سېئول شەھىرىدە
تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسى چاۋشيەن ۋە جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىش
سۈيىقەست مەركىزىگە ئايلاندى. بۇ كونسۇلخانا چاۋشيەننىڭ
ئىچكى سىياسەتلىرىگە ئوچۇق - ئاشكارا ئارىلاشتى. 1882 -
يىلى سېئول شەھىرىدە چاۋشيەن خەلقىنىڭ ياپون
تاجاۋۇزچىلىرى ۋە ئۇنىڭ گۇماشتىلىرىغا قارشى تۇرۇش
قوزغىلىڭى يۈز بەرگەندە، ياپونىيە چاۋشيەنگە ئەسكەر چىقاردى.
شۇ يىلى 8 - ئايدا چاۋشيەن ھۆكۈمىتىنى «ئىچون شەرتنامىسى»
ئىمزالاشقا مەجبۇرلىدى، بۇنىڭدىن ياپونىيە تۆلەمگە
ئېرىشىۋېلىشتىن سىرت، چاۋشيەندە ئەسكەر تۇرغۇزۇش
گىمىنيازىغىمۇ ئىگە بولۇۋالدى.

1892 - يىلى ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن ئېتو خىروبوۋى
ئىچكى كابىنېتى چاۋشيەن ۋە جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىشقا ھازىرلىق
قىلىش ئۈچۈن ئەنگلىيە، ئامېرىكىنىڭ قوللىشىغا جىددى
ئېھتىياجى چۈشتى. ئەنگلىيە، ئامېرىكىمۇ ياپونىيەدىن
پايدىلىنىپ رۇسىيەنىڭ جۇڭگودىكى كۈچلىرىنى سىقىپ
چىقىرىش ۋە ئۇنىڭ بىلەن قارشىلىشىشقا ئۇرۇنۇۋاتقان
بولغاچقا، دەرھال ياپونىيە بىلەن تىل بىرىكتۈردى. 1894 - يىلى
7 - ئايدا ياپونىيە بىلەن ئەنگلىيە شەرتنامە ئىمزالاپ، بارگاھ
ھۆكۈمىتى دەۋرىدە ئەنگلىيە، ئامېرىكا بىلەن ياپونىيە تۈزگەن
تەڭسىز شەرتنامىلەرنى بەش يىلدىن كېيىن بىكار
قىلىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. شۇنىڭغا ئەگىشىپلا ئامېرىكا ۋە
باشقا ياۋروپا دۆلەتلىرىمۇ ياپونىيە بىلەن شەرتنامە تۈزدى. بۇ

شەرتنامىلەرنىڭ تۈزۈلۈشى بىلەن ياپونىيە ئاسىيادىكى تەڭسىز شەرتنامىلەرنىڭ قۇللۇقىدىن قۇتۇلغان تۇنجى دۆلەت بولۇپ قالدى. بۇ ياپونىيە خەلقىنىڭ تەڭسىز شەرتنامىلەرگە قارشى ئۇزۇن مۇددەت كۈرەش قىلغانلىقىنىڭ چوڭ غەلىبىسى ئىدى. لېكىن، باشقا جەھەتتىن ئېيتقاندا، بۇ قېتىملىق شەرتنامىلەرنى ئۆزگەرتىش يەنە ئېتو خىروبو مى ھۆكۈمىتىنىڭ جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ ئاسىيا ھەققىدىكى زىددىيىتىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى بىر تەرەپكە قولچوماق بولۇش بەدىلىگە سودا قىلغانلىقىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. شۇڭا، ئەنگلىيە شەرتنامىنى ئىمزالاپ بولغاندىن كېيىن دەرھاللا ئەگەر ياپونىيە بىلەن جۇڭگو توقۇنۇشۇپ قالسا، ئەنگلىيە جۇڭگونىڭ مەنپەئەتىگە زىيان يەتكۈزۈپ، ئەنگلىيە كەلگۈسىدە «بىتەرەپلىك» سىياسىتى قوللىنىدۇ، دەپ چار سالدى. روشەنكى، بۇ ياپونىيەنى جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىشقا كۈشكۈرتكەنلىك ئىدى.

1894 - يىلى 7 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ياپونىيە ئەنگلىيە بىلەن ئامېرىكىنىڭ چۈشىنىشى ۋە قوللىنىشىنى قولغا كەلتۈرۈپ، ياپونىيە - ئەنگلىيە شەرتنامىسىنى تۈزۈپ توققۇز كۈندىن كېيىن ياپونىيە چاۋشيەن ۋە جۇڭگوغا ئۇرۇش ئېلان قىلمايلا «جياۋۇ ئۇرۇشى»نى قوزغىدى. بۇ قېتىملىق ئۇرۇش ياپونىيە ئۈچۈن ئېيتقاندا، تامامەن تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى ئىدى. ياپونىيە چاۋشيەنگە ئەسكەر كىرگۈزۈپلا قالماي، يەنە يالۇجياڭ دەرياسىدىن ئۆتۈپ، جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمالىغا تاجاۋۇز قىلىپ كىردى. ياپونىيە ئارمىيەسى بارغانلا يېرىدە ئوت قويۇپ، بۇلاڭ - تالاڭچىلىق قىلىپ، تاجاۋۇزچى ئارمىيەنىڭ ماھىيىتىنى تولۇق ئاشكارىلىدى. ئۇرۇش جەريانىدا جۇڭگو ئەسكەرلىرى ۋە قىسمەن ۋەتەنپەرۋەر سەركەردىلەر ياپونغا قارشى ئۇرۇشنى قەتئىي داۋاملاشتۇرۇپ، دۈشمەن بىلەن باتۇرلارچە ئېلىشىپ، ئېگىلمەس - پۈكۈلمەس مىللىي روھىنى ئىپادىلىدى. جۇڭگو خەلقىمۇ دۈشمەنگە قارشى ئاتلىنىپ، تاجاۋۇزچىلارغا كۈچلۈك زەربە

بەردى. لېكىن، جۇڭگو چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ چىرىك، ئىقتىدارسىزلىقى ۋە تەسلىمچىلىكى بىلەن ئاخىرى مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى. 1895 - يىلى جۇڭگو قۇللۇق خاراكتېرىدىكى سۈلھى «سىمونوسېكى شەرتنامىسى»نى قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر بولدى. شەرتنامىگە ئاساسەن، چاۋشيەن ئاتالمىش «مۇستەقىل، ئۆزىگە ئۆزى خوجا دۆلەت»كە ئايلاندى، ماھىيەتتە ياپونىيەنىڭ مۇستەملىكىسى بولدى. ياپونىيە جۇڭگودىن تەيۋەن، پىڭخۇلىي ئارىلى ۋە لياۋدۇڭ يېرىم ئارىلىنى كېسىپ ئېلىۋالدى ھەمدە 200 مىليون سەر ئاق كۈمۈش تۆلەم تۆلىتىۋالدى. بۇ شەرتنامىنىڭ ئىمزالىنىشى جۇڭگودا مىللىي كىرىزىسنى چوڭقۇرلاشتۇرۇۋەتتى، شۇنداقلا يەنە ياپونىيە بىلەن جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمالىنى ئۆزى يالغۇز ئىگىلەشكە ئۇرۇنۇپ كەلگەن چاررۇسىيە جاھانگىرلىكى ئوتتۇرىسىدا پايدا - زىيان توقۇنۇشى يۈز بەردى. شۇڭا، «سىمونوسېكى شەرتنامىسى» ئىمزالانغاندىن كېيىن چاررۇسىيە، گېرمانىيە، فىرانسىيەلەر بىلەن بىرلىشىپ، ياپونىيەنى لياۋدۇڭ يېرىم ئارىلىنى جۇڭگوغا «قايتۇرۇپ بېرىش»كە قىستىدى. بۇ چاغدا ياپونىيە جۇڭگو، چاۋشيەن خەلقىنىڭ زەربىسىدە، رۇسىيە، گېرمانىيە، فىرانسىيە قاتارلىق ئۈچ دۆلەت بىلەن قارشىلىشىشقا ئامالسىز قالدى. نەتىجىدە، جۇڭگو يەنە 30 مىليون سەر ئاق كۈمۈش تاپشۇرۇش بەدىلىگە ياپونىيە لياۋدۇڭ يېرىم ئارىلىدىن ۋاقىتلىق ۋاز كەچتى. چاررۇسىيە «تۆھپىمىز بار» دېگەننى باھانە قىلىپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى شەرقىي شىمالدىكى تۆمۈريول قۇرۇلۇشىنى ئۆزىگە بېرىشكە مەجبۇر قىلدى. 1898 - يىلى يەنە لۇشۈن، داليەن پورتىنى زورلۇق بىلەن ئىجارىگە ئېلىۋېلىپ، لۇشۈن پورتىنى ئۆزىنىڭ تىنچ ئوكيان فىلوتىنىڭ بازىسى قىلىۋېلىشقا ھازىرلاندى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، چاۋشيەننىڭ ئىچكى ئىشلىرىغا ئۈزۈكسىز قول تىقتى. شۇنداق قىلىپ، چاررۇسىيە بىلەن ياپون باسقۇنچىلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا

كەسكىن زىددىيەت پەيدا بولدى.

1900 - يىلى جۇڭگودا يىخىتۇەننىڭ جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇش ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتى قوزغالدى. يىخىتۇەنچىلەر كۈرىشىنىڭ تىخ ئۈچىنى دەسلەپتە ئامېرىكا، ياۋروپادىكى جاھانگىر دۆلەتلەرگە بىۋاسىتە قاراتقاندى. ياپونىيەنىڭ بۇ ئۇرۇشقا قاتنىشىشىغا ھېچقانداق ئاساسى بولمىسىمۇ، لېكىن پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلىپ، يىخىتۇەن ھەرىكىتىنى باستۇرغان سەككىز دۆلەت ئارمىيەسىگە زورمۇ زور قاتناشتى. ياپونىيە ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ 25 مىڭ ئەسكەر چىقىرىپ، سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسى ئومۇمىي سانىنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمىنى ئىگىلەپ، بىرلەشمە ئارمىيە ئىچىدىكى ئەسكەرنى ئەڭ كۆپ چىقارغان دۆلەت بولدى.

چاررۇسىيەمۇ ئۆزىنى ئاجىز كۆرسەتكۈسى كەلمىدى. ئۇ بىر تەرەپتىن ئاز ساندا ئەسكەر چىقىرىپ، سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسىنىڭ تىەنچىنگە ھۇجۇم قىلىشىغا، بېيجىڭدا ئېلىپ بارغان ھەربىي ھەرىكەتلىرىگە قاتناشتى. يەنە بىر تەرەپتىن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئېغىر قوراللار بىلەن قوراللانغان قوشۇننى جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمالىغا كىرگۈزدى. 9 - ئاينىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە چىقارغان ئەسكىرى 170 مىڭغا يېتىپ، بېيجىڭ، تىەنچىنگە ھۇجۇم قىلغان سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسى ئومۇمىي سانىنىڭ بەش ھەسسىسىگە توغرا كەلدى. كېيىنكى يىلى (1901 - يىلى) سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسى جۇڭگو ھۆكۈمىتىنى «1901 - يىلىدىكى سۈلھى شەرتنامىسى» تۈزۈشكە مەجبۇرلىدى. چاررۇسىيە بولسا جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمالىنى مەڭگۈ ئىشغال قىلىپ، ھەرگىز ئەسكەر چېكىندۈرمەسلىككە ئۇرۇندى. رۇسىيەنىڭ جۇڭگونى يالغۇز ئىگىلىۋېلىش بۇ خىل قارا نىيىتى بىلەن ياپونىيەنىڭ جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىش سۈيىقەستى ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت پەيدا بولدى. شۇنىڭ بىلەن ياپونىيە چاررۇسىيەگە قارشى ئەسكەر

چىقىرىشنى قارار قىلدى. ئەنگلىيە، ئامېرىكا جاھانگىرلىكى ياپونىيە جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلسا ئۆزىگە كېلىدىغان ھوقۇق - مەنپەئەتتىكى كۆزلەپ چاررۇسىيەگە قارشى تۇرۇپ، ياپونىيەنى يۆلەشنى قارار قىلدى. 1902 - يىلى 1 - ئايدا ئەنگلىيە ياپونىيە بىلەن ئەنگلىيە - ياپونىيە ئىتتىپاقلىق شەرتنامىسىنى تۈزۈپ ياپونىيەنى ئاشكارا قوللىدى. ئامېرىكا دۆلەت ئىشلىرى مەھكىمىسىمۇ «ئەگەر ياپونىيەگە قارشى ئۇرۇش قوزغالسا، ئامېرىكىنىڭ ھېسداشلىقى ياپونىيە تەرەپكە بولىدۇ» دەپ ئاشكارا ئېلان قىلدى.

ئەنگلىيە، ئامېرىكا قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ كۈشكۈرتىشى بىلەن، 1904 - يىلى 2 - ئاينىڭ 8 - كۈنى كېچىدە، ياپونىيە فىلوتى جۇڭگونىڭ لۇشۈن پورتىغا توختىتىپ قويۇلغان چاررۇسىيەنىڭ تىنچ ئوكيان فىلوتىغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ، چاررۇسىيەنى ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ياپونىيە ئارمىيەسى يەنە چاۋشيەننىڭ ئىچىدا قۇرۇقلۇققا چىقتى. 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ياپونىيە، رۇسىيە بىر - بىرىگە رەسمىي ئۇرۇش ئېلان قىلدى. ئۇرۇش ياپونىيە ۋەزىيىتىگە پايدىلىق ئەھۋالدا باشلاندى. ياپونىيە قۇرۇقلۇق ئارمىيەسىنىڭ ئاساسلىق قىسمى چاۋشيەننىڭ شىمالى ئارقىلىق يالۇجياڭ دەرياسىدىن ئۆتۈپ، جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمالىغا بېسىپ كىردى. باشقا بىر تارماق قوشۇنى دېڭىز ئارقىلىق لياۋدۇڭ يېرىم ئارىلىغا ھۇجۇم قىلىپ، رۇسىيە كۆپ يىللاردىن بېرى ئىدارە قىلىپ تۇرغان، «تەڭدىشى يوق» دەپ پۈتۈن قورغان - لۇشۈن پورتىنى قورشىۋالدى. نەچچە قېتىملىق كەسكىن جەڭدىن كېيىن ياپونىيە ئارمىيەسى ئاخىرى 1905 - يىلى 1 - ئايدا لۇشۈن پورتىنى ئىشغال قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ياپونىيە ئارمىيەسى تاغنى تالقان قىلىدىغان ھەيۋەت بىلەن شىمالغا ئىلگىرىلەپ، 3 - ئاينىڭ 10 - كۈنىدىكى شېنياڭ بىرلەشمە جېڭىدە غەلىبە قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككى

ئارمىيەنىڭ قۇرۇقلۇقتىكى تالىشىش كۈرىشى ئاساسىي جەھەتتىن ئاخىرلاشتى. بۇ چاغدا رۇسىيەنىڭ بالتىق دېڭىز فىلوتى نەچچە ئايلىق دېڭىز مۇساپىسىنى تاماملاپ يىراق شەرققە كېلىپ، 1905 - يىلى 5 - ئاينىڭ 27 - كۈنى تسۇشىما دېڭىز بوغۇزى ئەتراپىدا ياپونىيە فىلوتى بىلەن ئۇچراشتى. ئىككى كۈنلۈك دېڭىز ئۇرۇشىدا دەم ئېلىپ كۈچ توپلىۋالغان ياپونىيە ئارمىيەسى رۇسىيە فىلوتىنى پۈتۈنلەي تار مار قىلدى. 7 - ئايدا ياپونىيە ئارمىيەسى يەنە ساخالىن ئارىلىنى ئىشغال قىلدى.

بۇ چاغدا رۇسىيەنىڭ ئىچكى قىسمىدىمۇ ئىنقىلاب يۈز بەرگەن، چار رۇسىيە ئىنقىلابىنى باستۇرۇش ئۈچۈن يەنە ئۇرۇش قىلىشقا چارىسىز قالدى. ياپونىيەمۇ ئۇرۇشتا خوراپ ھالىدىن كەتكەندى. خەلقئارادىكى جاھانگىرلار، بولۇپمۇ ئەنگلىيە بىلەن ئامېرىكا بىر تەرەپتىن رۇسىيە ئىنقىلابى غەلىبە قىلىپ، چار رۇسىيە ھاكىمىيىتىنىڭ ئاغدۇرۇلۇپ كېتىشىنى باغلاپ تەسەۋۋۇر قىلىپ، ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزلىرىنىڭ كىرىزىسقا ئۇچرىشىدىن قورقسا، يەنە بىر تەرەپتىن ياپونىيە ئۇرۇشتىن كېيىن زىيادە كۈچىيىپ كېتىپ، ئۆزلىرىنىڭ يىراق شەرقتىكى مۇستەملىكە مەنپەئەتىگە تەھدىت سېلىشىدىن ئەندىشە قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئامېرىكا كېلىشتۈرۈشكە ئوتتۇرىغا چىقتى، 1905 - يىلى 9 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ياپونىيە، رۇسىيە ئىككى دۆلەت ئامېرىكىنىڭ پورتسمۇت شەھىرىدە سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالىدى. شەرتنامىگە ئاساسەن ياپونىيە جۇڭگونىڭ لياۋدۇڭ يېرىم ئارىلى، رۇسىيەنىڭ ساخالىن ئارىلىنىڭ جەنۇبىي قىسمى، شۇنداقلا چاۋشيەننى ئۆزى يالغۇز ئىگىلەش ھوقۇقىغا ئېرىشتى. شۇنىڭ بىلەن جۇڭگو - ياپونىيە، ياپونىيە - رۇسىيە ئۇرۇشى ئارقىلىق ۋە جۇڭگونىڭ تەيۋەن ئۆلكىسىنى بېسىۋېلىشى بىلەن ياپونىيە ئۆز دۆلىتى زېمىنىنىڭ %76 گە توغرا كېلىدىغان مۇستەملىكە زېمىنىغا ئېرىشتى ھەمدە جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمال ئۆلكىسىنىڭ جەنۇبىي قىسمىنى تەسىر دائىرىسىگە

كىرگۈزۈۋېلىپ، دەسلەپكى قەدەمدە مۇستەملىكىچىلىك جاھانگىرلىكىنى شەكىللەندۈردى.

ياپونىيە - رۇسىيە ئۇرۇشىدىن كېيىن ياپونىيە جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمال رايونىغا بولغان تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكىتىنى جىددىيلەشتۈردى. 1905 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ياپونىيە ھۆكۈمىتى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى ئۆزى بىلەن «جۇڭگو - ياپونىيە شەرقىي ئۈچ ئۆلكە ئىشلىرى شەرتنامىسى» تۈزۈشكە مەجبۇر قىلىشتىن تاشقىرى، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى يەنە رۇسىيەنىڭ «پورتسموت سۇلھى شەرتنامىسى» نى ئېتىراپ قىلىشقا، ياپونىيەنىڭ جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمال ئۆلكىلىرىنىڭ جەنۇبىي قىسمىدىكى تۈرلۈك ئىمتىيازلىرىغا يول قويۇشقا، جىلىن، خارىن، مانجۇرىيە قاتارلىق سودا شەھەرلىرىنى ياپونىيەگە ئېچىپ بېرىشكە مەجبۇر قىلدى. 1910 - يىلى ياپونىيە چاۋشيەننى رەسمىي يۇتۇۋالدى، شۇنىڭ بىلەن چاۋشيەن ياپونىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ياپونىيە پەيدىنپەي ئامېرىكا ۋە ياۋروپادىكى جاھانگىر دۆلەتلەر بىلەن دۇنياغا خوجا بولۇش ھوقۇقىنى تالىشىش يولىغا قاراپ ماڭدى. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىپ ئاسىياغا خوجا بولۇش مەلتازىملىق يولىغا ماڭدى.

4. ئىشچىلار ھەرىكىتى ۋە سوتسىيالىزم ھەرىكىتى

مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىن ياپونىيە كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئىشچىلار سىنىپىمۇ زورىيىشقا باشلىدى. ئىستانسىستىكىلارغا ئاساسلانغاندا، 1888 - يىلى ياپونىيەدە جەمئىي 136 مىڭ سانائەت ئىشچىسى بار ئىدى. 1899 - يىلى كۆپىيىپ 1 مىليون 426 مىڭغا يەتتى. 1909 - يىلى يەنە كۆپىيىپ 2 مىليون 440 مىڭغا يەتتى. 1897 - يىلى ياللىغان ئەمگەكچىلەرنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمى توقۇمىچىلىق

ساھەسىدە ئەمگەك قىلىدىغان ئايال ئىشچىلار ئىدى. بۇ ئايال ئەمگەك كۈچلىرى ئاساسلىقى يېزىلاردىن كېلەتتى. ياپونىيە ئىشچىلار سىنىپى كاپىتالىستلارنىڭ دەھشەتلىك ئېزىشى ۋە ئېكسپلاتاتسىيەسىگە ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈشتىن كېيىنلا قارشىلىق كۈرەشلىرى ئەۋج ئېلىپ كەتتى. 1869 - يىلى ۋە 1871 - يىلى ئىككىنچى كان رايونىدىكى ئىشچىلار ئىككى قېتىم قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، كان باشقۇرۇش ئىدارىسىگە ئوت قويۇۋەتتى. 1878 - يىلى تاكا ئارىلى كۆمۈر كېنىدا يۈز بەرگەن قوزغىلاڭغا 3000دىن ئارتۇق ئىشچى قاتناشتى. 1886 - يىلى كوفۇ شەھىرى (ياماناشى ناھىيەسى)دىكى توقۇمىچىلىق فابرىكىسىنىڭ ئايال ئىشچىلىرى زاۋۇت ئىگىسىنىڭ ئىش ۋاقتىنى ئۇزارتقانلىقىغا قارشى تۇرۇش يۈزىسىدىن ئىش تاشلاپ غەلىبىگە ئېرىشتى. بۇ ياپونىيەنىڭ سانائەت ئىشچىلىرىنىڭ يېقىنقى زاماندىكى تۇنجى قېتىملىق ئىش تاشلىشى ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ياپونىيەنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئىش تاشلاش كۈرەشلىرى كەڭ قانات يايدى. لېكىن، ئىش تاشلاشلار تارقاق ھالەتتە بولۇپ، ئۆزئارا ئالاقە ئورنىتىش ناھايىتى ئاز كۆرۈلدى.

جۇڭگو - ياپونىيە ئۇرۇشىدىن كېيىن سانائەتنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ قوشۇنمۇ پەيدىنپەي زورايدى. ئىشچىلار چوڭ كارخانىلار ۋە كان رايونلىرىغا تېخىمۇ زىچ مەركەزلەشتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئېكسپلاتاتسىيەنىڭ كۈچىيىشى بىلەن ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئەھۋالى تېخىمۇ يامانلاشتى. ئىشچىلارنىڭ قارشىلىق كۈرەشلىرى مەيلى ئىدىيەۋى جەھەتتىن بولسۇن ياكى تەشكىلىي جەھەتتىن بولسۇن يېڭى باسقۇچقا قەدەم قويدى. ئىستاتىستىكىلارغا ئاساسلانغاندا، پەقەت 1897 - يىلى 6 - ئايدىن 11 - ئايغىچە بولغان ئارىلىقتا 31 قېتىم ئىش تاشلاش يۈز بېرىپ، ئىش تاشلاشقا كېمىسازلىق ئىشچىلىرى،

توقۇمچىلىق ساھەسىدىكى ئىشچىلار، كان ئىشچىلىرى، باسما زاۋۇتىنىڭ ئىشچىلىرى ۋە تۆمۈريول ئىشچىلىرى قاتناشتى. ياپونىيە پىرولېتارىياتىمۇ كۈرەش جەريانىدا، تەشكىللىنىشنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتىنى تونۇپ يېتىپ، ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنى قۇرۇشقا باشلىدى. 1897 - يىلى كاتاما سېن قاتارلىق كىشىلەر «ئەمگەك بىلەن ۋاقىتنى تەشكىللەش ئۇيۇشمىسى» نى قۇردى. بۇ ئۇيۇشمىنىڭ تىرىشىپ خىزمەت ئىشلىشى بىلەن يەنە توكيو شەھىرى ۋە ئۇنىڭغا يېقىن جايلاردىكى تۆمۈريول ئىشچىلىرىنىڭ ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرى ۋە باشقا ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرى قۇرۇلدى. تۆمۈريول ئىشچىلىرى ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ 1900 - يىللىرىنىڭ دەسلەپىدە 42 ياچېيكىسى 5400 ئەزاسى بار ئىدى. بۇ ئۇيۇشما ئەينى ۋاقىتتىكى يىرىك سانائەت ساھەسىدىكى مەلىكىلىك ئىشچىلارنىڭ زور كۆپ قىسمىنى تەشكىللەپ بولدى. بۇ ئۇيۇشما بىلەن ئەمگەك بىلەن ۋاقىتنى تەشكىللەش ئۇيۇشمىسى بىرلىشىپ، ياپونىيەدىكى ئەڭ بالدۇرقى ئىشچىلار ژۇرنالىلىرىدىن «ئەمگەكچىلەر دۇنياسى» نى نەشر قىلىپ تارقاتتى. كاتاما سېن بۇ ئۇيۇشمىنىڭ سېكرېتارى ۋە ژۇرنالنىڭ باش مۇھەررىرى بولدى.

1898 - يىلى 2 - ئايدا پاراۋۇز شوپۇرلىرى ئىش تاشلىغاندا، كاتاما سېن بۇ قېتىمقى ئىش تاشلاشقا قاتناشتى ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلدى. بۇ قېتىمقى ئىش تاشلاشنى تەشكىللەش ئىنتايىن ياخشى بولدى. تېلېگراممىلار بىلەن ئالاقىلىشىش ئارقىلىق 400 پاراۋۇز شوپۇرى بىرلا ۋاقىتتا ئىش تاشلاشنى ئېلان قىلغانلىقتىن، توكيو - ئائومورى تۆمۈريول لىنىيەسىدە پويىز قاتنىشى توختىدى، ئاخىر ئىشچىلار غەلىبە قىلدى.

ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، سوتسىيالىزم ئىدىيەلىرىمۇ تارقىلىشقا باشلىدى. بۇ جەھەتتە كاتاما سېن ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينىدى. كاتاما سېن (1859 ~ 1933 - يىللار) ياپونىيەنىڭ ئوكاياما ناھىيەسىدىكى بىر نامرات

دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن، 23 يېشىدا توكيوغا مۇساپىر بولۇپ كېلىپ مەتبەئە ئىشچىسى بولغان. ئۇ ئەمگەك جەريانىدا ئىشچىلارنىڭ ئېزىلىپ ۋە ئېكسپلاتاتسىيەگە ئۇچراپ تارتىۋاتقان جاپا - مۇشەققەتلىرىنى چوڭقۇر تونۇپ يېتىپ، ھەقىقەت ئۈستىدە ئىزدىنىش ئۈچۈن 26 يېشىدا ئامېرىكىغا بېرىپ يېرىم كۈن ئىشلەپ، يېرىم كۈن ئوقۇپ يۈرۈپ سوتسىيالىزم ئىدىيەسى بىلەن ئۇچراشقان. ئەنگلىيەنىڭ كاپىتالىستىك جەمئىيىتى ۋە ئىشچىلار ھەرىكىتىنى ئەمەلىي تەكشۈرۈش ئۈچۈن يەنە ئەنگلىيەنىڭ لوندون شەھىرىگىمۇ بارغان. 1896 - يىلى ئۇ ياپونىيەگە قايتىپ كېلىپ، ئىشچىلار ھەرىكىتىگە كىرىشىپ سوتسىيالىزمىنى تەشۋىق قىلغان.

1898 - يىلى 10 - ئايدا كاتاما سېن ۋە ئاددىي پۇقرالار ھەرىكىتىنىڭ داھىيسى كوتوكۇ شۇسۋى (1871 ~ 1911 - يىللار) قاتارلىق كىشىلەر بىلەن بىرلىشىپ سوتسىيالىزم تەتقىقات جەمئىيىتىنى قۇرغان. بىر يىلدىن كېيىن بۇ تەشكىلات راۋاجلىنىپ، نامى «سوتسىيالىزم جەمئىيىتى»گە ئۆزگەرگەن، كاتاما سېن ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالغا قاتنىشىپ، ياپونىيەدە سوتسىيالىزم ئىدىيەسىنى تەشۋىق قىلىدىغان مۇھىم كۈچكە ئايلانغان.

ئون توققۇزىنچى باب

ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونال (1889 ~ 1900 - يىللار)

1 - بۆلۈم ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ قۇرۇلۇشى

1. ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ قۇرۇلۇشىدىكى شەرت - شارائىتلار

19 - ئەسىرنىڭ 70 - ، 80 - يىللىرىدا خەلقئارا ئىشچىلار ھەرىكىتى زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتى. ئاممىۋى ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەلىرى ئارقا - ئارقىدىن بارلىققا كەلدى. ئۇلار سايلامغا ئاكتىپ قاتناشتى ھەمدە پارلامېنتتا ئوخشاش بولمىغان سائىدىكى ئورۇنغا ئېرىشتى. ھەرخىل ئىشچىلار تەشكىلاتلىرىغا - ئۇيۇشما ۋە كوپىراتسىيەلەرگە رەھبەرلىك قىلىپ، ئىشچىلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئاكتىپ خىزمەت قىلدى. بۇ سىياسىي پارتىيەلەرنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە راۋاجلىنىشى ئەلۋەتتە ھەرقايسى ئەل ئىشچىلىرىنىڭ تىرىشچانلىقىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇنى ماركس، ئېنگېلسلارنىڭ ياردىمىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايتتى. بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال تارقىتىۋېتىلگەندىن كېيىن، بۇ ئىككى داھىي پائال خىزمەت ئىشلىدى. ئۇلار ھەرقايسى ئەل ئىشچىلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي پارتىيەسىنى قۇرۇۋېلىشىغا ئەمەلىي ھەرىكىتى بىلەن رىغبەتلەندۈرۈپ ۋە قوللاپلا قالماستىن، ھەرقايسى ئەل ئىشچىلىرىنىڭ سىياسىي پارتىيەلىرىنى نەزەرىيە بىلەن

قوراللاندى. ئۇلار ئىچىدىكى خاتا خاھىشلارنى كەسكىن تەنقىد قىلىپ، ھەرقايسى پارتىيەلەرنى ئىلمىي سوتسىيالىزم يولىنى بويلاپ ساغلام تەرەققىي قىلىشقا باشلىدى.

دەل مۇشۇ چاغدا ماركس زىيادە چارچاشتىن كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ، 1883 - يىلى 3 - ئاينىڭ 14 - كۈنى تۇيۇقسىز ۋاپات بولدى. ماركسنىڭ ۋاپاتى خەلقئارا ئىشچىلار ھەرىكىتى ئۈچۈن ئىنتايىن چوڭ يوقىتىش بولدى. شۇم خەۋەر تارقالغاندىن كېيىن ھەرقايسى ئەل ئىشچىلىرى چەكسىز ئازابلىق ھېسسىياتى بىلەن بۇ خەلقئارا پىرولىتارىياتنىڭ ئۇلۇغ ئۇستازىغا تەزىيە بىلدۈردى.

ماركس ۋاپات بولغاندىن كېيىن خەلقئارا كوممۇنىزم ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك قىلىشتەك ئېغىر ۋەزىيە ئېنىگېلىنىڭ ئۈستىگە يۈكلەندى. ئېنىگېلىس زېھنىنى مەركەزلەشتۈرۈپ، ماركستىن قېلىپ قالغان ئارگىناللارنى رەتلەش ۋە نەشر قىلىش بىلەن شۇغۇللاندى. شۇنىڭ بىلەن، «كاپىتال» نىڭ 2 - ۋە 3 - توملىرى ئايرىم - ئايرىم ھالدا 1885 - يىلى ۋە 1894 - يىلى يورۇقلۇققا چىقتى. 1880 - يىللىرى ئېنىگېلىس يەنە «ئائىلە، خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى» (1884 - يىلى)، «لىۋدۋىگ فېيېرباخ ۋە نېمىس كىلاسسىك پەلسەپىسىنىڭ ئاخىرى» (1886 - يىلى) قاتارلىق ئەسەرلەرنى يېزىپ، قەتئىي ئېغىشماي ماركسىزمنى تەشۋىق قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ماركسىزم خەلقئارا ئىشچىلار ئارىسىدا كەڭ تەشۋىق قىلىنىشقا مۇۋەپپەق بولدى. بۇ ئىنقىلابىي نەزەرىيەنى قوبۇل قىلىدىغان ئىلغار ئىشچىلار كۈندىن - كۈنگە كۆپەيدى.

ھەرقايسى ئەل ئىشچىلىرىنىڭ سىياسىي پارتىيەسى ئارقا - ئارقىدىن بارلىققا كېلىۋاتقان ۋە راۋاجلىنىۋاتقان، ماركسىزم كەڭ تەشۋىق قىلىنىۋاتقان ئەھۋالدا، ھەرقايسى ئەل ئىشچىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ سىياسىي پارتىيەلىرىدە تەبئىي ھالدا خەلقئارادىكى ئىشچىلارنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى كۈچەيتىپ، ئىشچىلارنىڭ يېڭى

خەلقئارا تەشكىلاتىنى قۇرۇش ئورتاق تەلىپى قويۇلدى. بۇ تەلەپ 1880 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ئوتتۇرىغا قويۇلدى.

لېكىن، ئەينى ۋاقىتتا ئېنگېلس: ھازىرقى دەۋردە يېڭى ئىنتېرناتسىيونالنى قۇرۇش بالدۇرلۇق قىلىدۇ، دېگەن پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇنىڭ تەشەببۇسىچە، يېڭى قۇرۇلىدىغان ئىنتېرناتسىيونال «ئەمدى تەشۋىقات ئېلىپ بارىدىغان تەشكىلات بولماستىن، بەلكى ھەرىكەت ئېلىپ بارىدىغان تەشكىلات بولاتتى»^①. شۇڭا، بۇنداق بىر خەلقئارا تەشكىلاتىنى قۇرۇشقا يېنىكلىك قىلىشقا بولمايتتى.

لېكىن، بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال تارقىتىۋېتىلگەندىن كېيىن ھۆكۈمەتسىزچىلەر، ئىشچىلار بىرلەشمىچىلىكى ۋە فىرانسىيەدىكى مۇمكىنچىلەر دەرھال خەلقئارا يېڭى تەشكىلات قۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۇلارنىڭ مەقسىتى خەلقئارا ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋېلىش ھەمدە مۇشۇنداق رەھبەرلىك ئورنىدىن پايدىلىنىپ، ماركسىزمنىڭ تارقىلىشىغا توسقۇنلۇق قىلىپ، ماركسىزمنىڭ خەلقئارا ئىشچىلار ھەرىكىتىدىكى تەسىرىنى ئاجىزلاشتۇرۇش ئىدى.

1889 - يىلى فىرانسىيەدىكى مۇمكىنچىلەر مۇشۇ مەقسەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، خەلقئارا ئىشچىلار قۇرۇلتىيى ئېچىش تەكلىپىنى بېرىپ، ماركسىزىمغا قارشى خەلقئارا ئىشچىلار تەشكىلاتىنى قۇرماقچى بولدى. ئېنگېلس مۇمكىنچىلەر ۋە باشقا ماركسىزمنىڭ دۈشمەنلىرىنىڭ خەلقئارا تەشكىلات قۇرۇپ، ئىشچىلار ھەرىكىتىگە مۆلچەرلىگۈسىز يامان ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈشنى ھەمدە مۇمكىنچىلەر ئاچماقچى بولغان خەلقئارا قۇرۇلتايغا تاقابىل تۇرۇشنى ئويلىشىپ، دەرھال

① ئېنگېلس: «جون فىلىپ ېېككېرگە يېزىلغان خەت (1882 - يىلى 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى)»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، 35 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 268 - بەت.

فىرانسىيەدىكى گېدچىلارنى قوزغاپ خەلقئارالىق ماركسىزمچە ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ قۇرۇلتىيىنى چاقىرماقچى بولدى. شۇنىڭ بىلەن، 68 ياشقا كىرىپ ياشىنىپ قالغان ئېنگېلس قۇرۇلتاينىڭ تەييارلىق خىزمەتلىرىگە قىزغىن كىرىشىپ كەتتى.

لېكىن، ئەينى ۋاقىتتىكى گېرمانىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتىلار پارتىيەسى ۋە بېلگىيە، گوللاندىيە ئىشچىلىرىنىڭ سىياسىي پارتىيەلىرى فىرانسىيەدىكى مۇمكىنچىلەر بىلەن مۇرەسسەلىشىش پوزىتسىيەسىدە بولدى. ئېنگېلس بۇ نۇقتىنى ئېنىق كۆرۈپ يېتىپ، كېلىشتۈرگۈچىلەرنى ئۆتكۈر تەنقىد قىلدى ھەمدە مۇمكىنچىلەرنىڭ سۈپەستىنى پاش قىلدى. نەتىجىدە مۇمكىنچىلەرنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلغانلار پەقەت ئەنگىلىيە ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ داھىيسى بىلەن ئەنگىلىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتىلار پارتىيەسىنىڭ داھىيسى بولدى. لېكىن، گېدچىلارنىڭ تەكلىپى مۇتلەق كۆپ ساندىكى ئىشچىلار تەشكىلاتلىرىنىڭ قارشى ئېلىشىغا ۋە قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشتى. قىزىقارلىقى شۇكى، ئەنگىلىيە ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئۆزلىرىنىڭ داھىيسىغا ۋە مەقسەتلىرىگە قارشى چىقىپ، ماركسىزمچە قۇرۇلتاينىڭ ۋەكىل ئەۋەتىشىنى خالايدىغانلىقى، مۇمكىنچىلەرنىڭ قۇرۇلتىيىغا قاتناشمايدىغانلىقى ھەققىدە بايانات ئېلان قىلدى. ياۋروپادىكى نۇرغۇن پىرولېتارىيات تەشكىلاتلىرىمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش باياناتلارنى ئېلان قىلدى.

2. فىرانسىيە قۇرۇلتىيى ۋە ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ

قۇرۇلۇشى

1889 - يىلى 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى فىرانسىيە خەلقىنىڭ باستى تۈرمىسىنى ئىشغال قىلغانلىقىنىڭ 100 يىللىق خاتىرە

كۈنى ئىدى. شۇ كۈنى پارىژدا ئىككى قۇرۇلتاي تەڭ ئېچىلدى.
ئېنگېلس تەشكىللىگەن ماركسىزىمچىلار قۇرۇلتىيىغا 22
مەملىكەتتىن 393 ۋەكىل قاتناشتى. ئۇنىڭغا ياۋروپادىكى ھەممە
مەملىكەتلەر دېگۈدەك ۋەكىل قاتناشتۇردى، ئامېرىكا،
ئارگېنتىنانىڭ ئىشچىلار تەشكىلاتلىرىمۇ ۋەكىل قاتناشتۇردى.
مۇمكىنچىلەر قۇرۇلتىيىغا قاتناشقان ۋەكىللەر كۆپ بولۇپ،
550 ئادەمگە يەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئىچىدە
فىرانسىيەلىكلەرلا 477 ئادەم بولۇپ، باشقا توققۇز دۆلەتتىن
كەلگەن ۋەكىللەر ئاران 80 ئادەم ئىدى ھەمدە ئۇلارنىڭ
كۆپىنچىسى ئىشچىلار بىرلەشمىچىلىكىنىڭ ۋەكىللىرى ئىدى.
قۇرۇلتاي ۋەكىللىرىنىڭ تەركىبىدىن قارىغاندا، بۇ قۇرۇلتاي
پەقەت بىرلا تەرەپ — مۇمكىنچىلەرنىڭلا قۇرۇلتىيى بولۇپ
قالغانىدى. بۇ پاكىتلار مۇمكىنچىلەرنىڭ يېڭى
ئىنتېرناتسىيونالنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى تارتىۋېلىش
پىلانىنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقىنى ئىسپاتلىدى.

ماركسىزىمچىلار قۇرۇلتىيىغا قاتناشقان ۋەكىللەر ئىچىدە
ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ داھىيلىرى خېلى كۆپ ئىدى. مەسىلەن،
گېرمانىيەلىك بېيېل، ۋېللىلم لېكېنخىت، زېتكىن،
فىرانسىيەلىك لافارگ، گېد ۋە رۇسىيەلىك پىلېخانوفلار بار
ئىدى. ماركسنىڭ قىزى ئېلىنو ئېۋېلىگمۇ قۇرۇلتايغا قاتناشتى.
ئېنگېلس «كاپىتال»نى نەشر قىلىش، بېسىش خىزمەتلىرى بىلەن
ئالدىراش بولغانلىقى ئۈچۈن قۇرۇلتايغا قاتنىشالمىدى. لېكىن،
ۋەكىللەرنىڭ ئىدىيەۋى خاھىشى جەھەتتىن ئېيتقاندا، ۋەكىللەر
ئىچىدە ماركسىزىمچىلار بولۇپلا قالماستىن،
ھۆكۈمەتسىزچىلەرمۇ، سوتسىيالىستىلارمۇ بار ئىدى.

قۇرۇلتايدا خەلقئارا ئەمگەكچىلەر قانۇنى مەسلىسى
مۇزاكىرە قىلىنىپ، بېيېل ئوتتۇرىغا قويغان مۇشۇ مەسىلە
ئۈستىدىكى قارارى ماقۇللاندى. قاراردا كاپىتالىزمنىڭ تېز
تەرەققىي قىلىشى نەتىجىسىدە، ئىشچىلار سىنىپى تېخىمۇ

دەھشەتلىك ئىقتىسادىي ئېكسپلاتاتسىيە ۋە سىياسىي بېسىمغا ئۇچراۋاتىدۇ. شۇڭا، ئىشچىلار سىنىپى بارلىق ۋاسىتىلەردىن پايدىلىنىپ (يىغىلىش، گېزىت تەشۋىقاتى، تەلەپ سۈنۈش ۋە نامايىش قىلىش قاتارلىق)، ھەرقايسى دۆلەت ھۆكۈمەتلىرىنىڭ ئەمگەكچىلەر قانۇنى تۈزۈشىنى ئىلگىرى سۈرۈش، سەككىز سائەتلىك ئىش ۋاقتى تۈزۈمىنى يولغا قويۇش، ئەمگەكچىلەرنى قوغداش تۈزۈمىنى يۈرگۈزۈش، بالا ئىشچىلار ۋە ئايال ئىشچىلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش، ئېغىر ئەمگەك تۈزۈمىنى بىكار قىلىش مەسىلىلىرى كۆرسىتىلدى.

قۇرۇلتايدا يەنە سىياسىي كۈرەش بىلەن ئىقتىسادىي كۈرەش مەسىلىسى مۇزاكىرە قىلىندى ھەمدە مۇناسىپ قارارلار ماقۇللاندى. قاراردا ئىقتىسادىي كۈرەشنى قانات يايدۇرۇش ئارقىلىق ئەمگەكچىلەر قانۇنىنى تۈزۈشنى قولغا كەلتۈرۈش — «ئىشچىلار سىنىپى ئۆزىنى ئازاد قىلىشنىڭ ئالدىنقى شەرتى، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئېڭىنى ئۇرغۇتۇشنىڭ ۋاسىتىسى. لېكىن، «ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئازادلىقى ئۈچۈن ئەمگەكچىلەرنىڭ ئىقتىسادىي تەشكىلاتلىرىغا تايىنىشلا (ئىشچىلار بىرلەشمىسى ۋە ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى) كۇپايە قىلمايدۇ»، «باشقا سىياسىي پارتىيەلەر بىلەن قەتئىي مۇرەسسە قىلمايدىغان سوتسىيالىستىك سىياسىي پارتىيە»نى قۇرۇش ۋە كۈچەيتىش كېرەك، كاپىتالىزمنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرىدىغان سىياسىي كۈرەشنى قانات يايدۇرۇش كېرەك، «پەقەت بىر سىنىپ سۈپىتىدە تەشكىللەنگەن پىرولېتارىيات خەلقئارادا ئورتاق تىرىشقاندىلا، پىرولېتارىيات ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىلا، كاپىتالىستلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرىنى تارتىۋېلىپ، ئۇنى ئومۇمنىڭ مۈلكىگە ئايلاندۇرغاندىن كېيىنلا، ئەمگەك بىلەن ئىنسانىيەت ئاندىن ئازادلىققا ئېرىشىدۇ». پىرولېتارىياتنىڭ سايلام ھوقۇقى بولغان ئەللەردە ئۆزلىرىنىڭ سايلام ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ھازىر تۈزۈمدىكى ھاكىمىيەتنى

تارتۇپلىشى كېرەك» دەپ كۆرسەتتى.

قۇرۇلتاي «1 - ماي» خەلقئارا ئەمگەكچىلەر بايرىمى مەسىلىسى ھەققىدىمۇ توختالدى. ئامېرىكا ئىشچىلىرىنىڭ 1886 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىكى ئىش تاشلاش كۈرىشى ۋە ئامېرىكا ئىشچىلىرىنىڭ 1890 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئومۇمىي ئىش تاشلىماقچى بولغانلىقىنى قارار قىلغانلىقىنى قوللاش ئۈچۈن، قۇرۇلتاي فىرانسىيە، ئامېرىكا ئىككى دۆلەت ۋەكىللىرىنىڭ تەكلىپىگە ئاساسەن، «1 - ماي» خەلقئارا ئەمگەكچىلەر بايرىمى ھەققىدىكى قارارنى ماقۇللىدى. قاراردا: ھەرقايسى دۆلەت ئىشچىلىرى ھەر يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى تەشكىللىنىپ كەڭ كۆلەملىك نامايىش ئۆتكۈزۈش تەلەپ قىلىندى.

قۇرۇلتايدا مۇزاكىرە قىلىنغان باشقا بىر مۇھىم مەسىلە مۇنتىزىم ئارمىيەنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئومۇمىي خەلقنى قوراللاندىرۇشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش مەسىلىسى بولدى. قۇرۇلتاي قارارىدا مىلتاتىزمنى ئەيىبلەپ، مىلتاتىزىم بىلەن مۇنتىزىم ئارمىيە — كاپىتال ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ئەكسىيەتچىل قورال، ئۇ خەلقكە ئازاب - ئوقۇبەت ۋە ئېغىر بېسىم كەلتۈرىدۇ، دەپ قارىدى. شۇڭا قاراردا ھەرقايسى دۆلەت ھۆكۈمەتلىرى ئوتتۇرىغا قويغان ھەربىي ئىشلار لايىھەسىنى ئاغدۇرۇپ، مۇنتىزىم ئارمىيەنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش، «ئومۇمىي خەلقنى قوراللاندىرۇشنى مۇنتىزىم ئارمىيەنىڭ ئورنىغا دەستىتىش»، تىنچلىق ۋە دېموكراتىيەنى تاجاۋۇزچىلىقنىڭ ئورنىغا دەستىتىشنى تەلەپ قىلدى.

شۇنداق قىلىپ، پارىژدا ئېچىلغان قۇرۇلتاي ئاساسىي جەھەتتىن ماركسىزىمچە پروگرامما تۈزۈپ چىقتى. ئەمەلىيەتتە بۇ يېڭى ئىنتېرناتسىيونال — ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ بارلىققا كەلگەنلىكىنى جاكارلاش ئىدى. بۇ مۇۋەپپەقىيەتلەر ئالدى بىلەن ئېنگېلسنىڭ ئىدىيەۋى رەھبەرلىكى ۋە تەشكىلىي

رەھبەرلىكىگە مەنسۇپ ئىدى.

لېكىن، بۇ قېتىم ئېچىلغان قۇرۇلتايدىمۇ ئېغىر كەمچىلىك ساقلاندى. قۇرۇلتايدا سۆزلەنگەن بەزى ئاغمىچىلىققا دائىر خاتا سۆزلەر، نەزەرىيەلەرگە جايدا تەنقىد بېرىلمىدى ياكى ئۇ رەت قىلىنمىدى، ئاۋستىرىيەنىڭ ۋەكىلى ۋىكتور ئادلىر قۇرۇلتايدا پرولىتارىيات ھەرىكىتىگە ئىنتايىن زىيانلىق بولغان كاپىتالىزمنىڭ ئۆزلۈكىدىن يىمىرىلىش ھەققىدىكى نەزەرىيەسىنى كۈچەپ تەشۋىق قىلدى. ئۇ: كاپىتالىزم ھېچقانداق ئىنقىلابسىزمۇ ئۆزلۈكىدىن يىمىرىلىش يولىغا قاراپ ماڭدى. ئىشچىلار سىنىپى پاسسىپ ھالدا كۈتسىلا بولىدۇ، دەپ قارىدى. شوتلاندىيە ئىشچىلىرىنىڭ داھىيسى گائىل خارڧ سەككىز ماائەتلىك ئىش تۈزۈمى قانۇنىنىڭ تۈزۈلۈشى ھەرقانداق ئىنقىلابتىنمۇ بەكرەك قىممەتكە ئىگە دەپ ئوچۇق - ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىققانىدى.

2 - بۆلۈم 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكى ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونال

1. ئېنگېلسنىڭ پارلامېنتچىلار ۋە قانۇنچىلارغا قارشى كۈرەشى

ئېنگېلس رەھبەرلىكىدە قۇرۇلغان ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونال دەسلەپتە يەنىلا ئىنقىلابىي ماركسىزمچە خەلقئارا تەشكىلات ئىدى. ئۇنىڭ پائالىيەتلىرى دەسلەپتە ياۋروپا ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ پائالىيىتىنى كۈچلۈك ئىلگىرى سۈردى. گېرمانىيەدە ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ كۈچلۈك بېسىمى ئاستىدا 1890 - يىلى سوتسىيالىزمغا قارشى تۇرىدىغان «پەۋقۇلئاددە قانۇن» بىكار قىلىندى. ئەنگىلىيە ئىشچىلار

ئۇيۇشمىسى ئىشچىلار بىرلەشمىچىلىكى رەھبەرلىكىنىڭ قارشىلىقىغا قارىماي، 1890 - يىلى سەككىز سائەتلىك ئىش ئىش تۈزۈمىنى يولغا قويۇش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى. غەربىي ياۋروپا ئەللىرىنىڭ پارلامېنت سايلىمىدا سوتسىيالىزىمچىلار ئېرىشكەن سايلام بېلىتى بارغانسېرى كۆپىيىپ، ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەلىرىنىڭ پارلامېنتقا ئەزا بولۇپ سايلىنىش نىسبىتى كۈنسېرى كۆپەيدى. ئۇلار بۇرژۇئازىيەنىڭ پارلامېنت تۈزۈمىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلاندى. سوتسىيالىستىك ئىدىيەدىكى گېزىت - ژۇرناللارنىڭ تارقىلىش مىقدارى كۆرۈنەرلىك كۆپىيىپ، ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەلىرىنىڭ تەشۋىقات - تەرغىبات پائالىيەتلىرى مىسلى كۆرۈلمىگەن كۆلەمگە يەتكەچكە، ئىلمىي سوتسىيالىزم نەزەرىيەسى تېخىمۇ كەڭ تارقىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشتى. شۇنىڭ بىلەن تېخىمۇ كۆپ ئىشچىلار ئىشچىلار ھەرىكىتىگە قاتناشتى، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىغا كىردى ياكى كوپىراتسىيەلەرنى قۇردى. لېكىن، ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونال پائالىيەتلىرىنىڭ دەسلەپىدىلا ئاغمىچىلىقنىڭ بىخلىرى ئاشكارىلىنىشقا باشلىدى.

1891 - يىلى بىريۇسسېلدا ئېچىلغان قۇرۇلتايدا ئەنگلىيە بىلەن گېرمانىيەنىڭ ۋەكىللەر ئۆمەكلىرى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىكى نامايىشنى 5 - ئاينىڭ تۇنجى يەكشەنبە كۈنى ئۆتكۈزۈشكە ئۆزگەرتىشنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ تەكلىپنىڭ مەقسىتى ئىنتايىن روشەن، ئۇلار كاپىتالىستلار بىلەن توقۇنۇشۇپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئىستىكىدە ئىدى، چۈنكى ئىشچىلار 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى نامايىش ئۆتكۈزسە خىزمەت توختىتىشقا توغرا كېلەتتى. ناۋادا مۇشۇ تەكلىپ بويىچە ئىش كۆرۈلسە، «1 - ماي» بايرىمى ئىنقىلابىي جەڭگىۋارلىق ئەھمىيىتىنى يوقىتاتتى. لېكىن، قۇرۇلتاي بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە بۇ تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويغۇچىنىڭ سۈيىپەكتىپ ئارزۇسىنىڭ ئەكسىچە بولدى.

ھەرقايسى ئەللەردىكى ئىشچىلار ھەر يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى نامايىش ئۆتكۈزۈپ تۇردى.

1893 - يىلى سىيۇرىختا ئېچىلغان قۇرۇلتايدا، سوتسىيالىزىمچىلار پارتىيەسىنىڭ سىياسەت تەدبىرلىرىگە ئائىت مەسىلىلەر مۇزاكىرە قىلىندى ھەمدە قارار ماقۇللاندى. قاراردا: «ئىشچىلار سىنىپى چوقۇم سايلام ھوقۇقىدىن تولۇق پايدىلىنىپ، «ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش ئارقىلىق ھاكىمىيەتنى كاپىتالىزىمنىڭ ھۆكۈمرانلىق قورالىدىن پىرولېتارىياتنىڭ ئازادلىق قورالىغا ئايلاندۇرۇش» تەرغىب قىلىندى. لېكىن، قاراردا پىرولېتارىياتنىڭ ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش مەسىلىسى بىلەن پىرولېتارىيات ئىنقىلابى مەسىلىسى بىرلەشتۈرۈلمىدى. ئەكسىچە، «سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي كۈرەشنىڭ شەكلى ۋە ئۇسۇلىنى ھەرقايسى ئەللەر ئۆز دۆلىتىنىڭ پەۋقۇلئاددە شارائىتىغا قاراپ ئەركىن تاللىشى» تەلەپ قىلىندى. بۇ تەلەپ ئەمەلىيەتتە ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش ئۈمىدىنى پارلامېنتتىكى كۈرەشكە باغلىغانلىق ئىدى.

شۇڭا، ئېنگېلس ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ بۇ خىل ئاغىچىلىق خاھىشقا قارشى پۈتۈن زېھنىي كۈچى بىلەن كۈرەش قىلدى. سىيۇرىختا ئېچىلغان قۇرۇلتايدا ئۆزىمۇ قاتناشتى. ئۇ قۇرۇلتايدا سۆزگە چىقىپ، پىرولېتارىيات كۈرەشىدە پارلامېنتچىلىق ۋە سىياسىي ئىسلاھاتلارنىڭ رولىنى يۇقىرى مۆلچەشكە بولمايدۇ، دەپ ئاگاھلاندۇردى.

1891 - يىلى ئېنگېلس گېرمانىيە سوتسىيالىزىمچىلار پارتىيەسى رەھبەرلىرىنىڭ قارشى تۇرۇشىغا پەرۋا قىلماي، ماركس يازغان «گوتا پىروگراممىسىغا تەنقىد» نى ئېلان قىلدى. ئۇ مۇشۇ مەزگىللەردە قايتا نەشر قىلىنغان بىر قاتار ماركس ئەسەرلىرىگە قايتا كىرىش سۆز يېزىپ ئاغىچىلارنى پاش قىلدى ھەمدە پىرولېتارىياتنىڭ كۈرەشىگە توغرا يول كۆرسىتىپ بەردى. ئۇ تۆۋەندىكى ئورتاق پىرىنسىپلارنى قايتا - قايتا

تەكىتلىدى: ئىشچىلار سىنىپى مۇستەقىل سىياسىي پارتىيەسى بولمىسا، ھاكىمىيەتنى تارتىۋالماسا، ئېكسپلاتاتسىيە ۋە ئېزىلىش بولمىغان جەمئىيەتنى قۇرۇپ چىقىش مۇمكىن ئەمەس. ئېنگېلس ئاخىرقى ئۆمرىدىكى پۈتۈن زېھنىي كۈچى بىلەن ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان ئاغمىچىلىق خاھىشىغا قارشى مۇرەسسەسىز كۈرەش قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئەينى ۋاقىتتىكى ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونال ئاساسىي جەھەتتىن ئىنقىلاب يۈزلىشىگە قاراپ ئىلگىرىلىدى. لېكىن، 1895 - يىلى 8 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئېنگېلس ۋاپات بولدى. ئېنگېلسنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئاغمىچىلار تەدرىجىي ھالدا ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالدا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى.

2. ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالدا ئاغمىچىلارنىڭ كۈچىشى

ئېنگېلس ۋاپات بولۇپ ئىككىنچى يىلى (1896 - يىلى) ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ لوندوندا ئېچىلغان قۇرۇلتىيىدا ئاغمىچىلارنىڭ باش كۆتۈرگەنلىكى روشەنلەشتى. قۇرۇلتاينىڭ «ئىشچىلار سىنىپىنىڭ سىياسىي پائالىيىتى» ھەققىدىكى قارارىدا، گەرچە ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنىڭ مۇھىملىقى ئېتىراپ قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنىڭ ئۇسۇلى جەھەتتە پەقەت پارلامېنت سايلىمىنىلا تەكىتلەندى ھەمدە ئىشچىلار تۈۋەندىكى مەقسەت ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا چاقىرىلدى: «بارلىق قۇرامىغا يەتكەن پۇقرالارنىڭ ئومۇميۈزلۈك سايلام ھوقۇقى بولۇشى، ھەربىر قۇرامىغا يەتكەن پۇقرانىڭ سايلىنىش ھوقۇقى بولۇشى، بېلەت تاشلاش ئۇسۇلى ئارقىلىق سايلام ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك.»

قۇرۇلتايدا يەر مەسىلىسى ھەققىدە مۇزاكىرە ئېلىپ بېرىلدى ھەمدە يەر مەسىلىسى ھەققىدە قارار ماقۇللاندى. قاراردا گەرچە

كاپىتاللىزم دېھقانلارغا كۈندىن - كۈنگە ئېغىر بالايىئاپەنلەرنى كەلتۈرۈۋاتىدۇ. پەقەت سوتسىيالىزم شارائىتىدىلا بۇ بالايىئاپەنلەرنى يوقاتقىلى بولىدۇ، دەپ توغرا كۆرسىتىلگەن بولسىمۇ، لېكىن دېھقانلار مەسىلىسىگە قانداق مۇئامىلە قىلىشقا كەلگەندە، قۇرۇلتايدا ھېچقانداق كونكرېت فاڭجېن ۋە ۋەزىپىلەر ئوتتۇرىغا قويۇلمىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالدىكى ھەرقايسى ئەل پارتىيەلىرى پرولېتارىيات ئىنقىلابىدا دېھقانلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش مەسىلىسىگە سەل قارىدى. بۇ ئۇلارنىڭ ئىنقىلابتىن قورقىدىغانلىقىنى، پرولېتارىياتنى ئىنقىلاب قىلىشقا يېتەكلەپ، ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنى خالىمايدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەردى.

1900 - يىلىدىكى ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ پارىژ قۇرۇلتىيىدا، ئاغمىچىلار ئۆزلىرىنى تولۇق ئاشكارىلىدى. كاپىتاللىزمنىڭ جاھانگىرلىك باسقۇچىغا ئۆتۈش تارىخىي ئۆزگىرىش پەيتىدە بېرىنچى رېۋىزىئونىزمى ئوتتۇرىغا چىقتى. فىرانسىيە مۇستەقىل سوتسىيالىزىمچىلىرىدىن مىللېراندنىڭ ئىچكى كابىنېتقا كىرىشى بېرىنچى رېۋىزىئونىزمنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى ئىدى. بۇ ئىككى ئىش خەلقئارا ئوڭچىل ئاغمىچىلىق ئىدىيەۋى دولقۇننىڭ تەرەققىي قىلىپ چىكىگە يەتكەنلىكىنى ئىپادىلىدى. ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ پارىژدا ئېچىلغان قۇرۇلتىيىدىكى مىللېراندنىڭ ئىچكى كابىنېتقا كىرىش مەسىلىسى مۇزاكىرە قىلىنىش جەريانىدا، سوتسىيالىزىمچىلارنىڭ بۇرژۇئازىيە ھۆكۈمىتىگە قانداق مۇئامىلە قىلىش مەسىلىسىنى چۆرىدىگەن ھالدا ئىنتايىن كەسكىن مۇنازىرە قانات يايدى ھەمدە ئوخشاشمىغان ئۈچ خىل پىكىر ئوتتۇرىغا چۈشتى. بىرىنچى خىل پىكىردىكىلەر گېد باشچىلىقىدىكى ئىچكى كابىنېتقا كىرىشكە قارشى تۇرۇش تەرەپدارلىرى بولۇپ، ئۇلار گېد - فېررى قارار لايىھەسىدە: «بۇرژۇئازىيە تۈزۈمى ئاستىدا ئىجتىمائىي ھوقۇقنى تارتىۋېلىشتا پەقەت پارلامېنتتىكى ئەزالىق ھوقۇققا ئايىنىشقا

توغرا كېلىدۇ. لېكىن بۇ ئىشتا پارتىيە ئۆزىنىڭ كۈچىگە تايىنىشى، يەنى ئىشچىلار سىنىپىدىن تەشكىللەنگەن سىياسىي پارتىيەگە تايىنىشى كېرەك، سوتسىيالىزىم پارتىيە ئۆزلىرىنىڭ بۇرژۇئازىيە ھۆكۈمىتىگە قاتنىشىشىنى قەتئىي چەكلەش كېرەك» دەپ كۆرسەتتى.

يەنە بىر خىل پىكىر ئېقىمىدىكىلەر ژورېس باشچىلىقىدىكى ئىچكى كابىنېتقا كىرىش تەرەپدارلىرى بولۇپ، ئۇلار «ئىككى خىل ئۇسۇل» دېگەن ھۆججەتتە: مىللىرانىڭ ئىچكى كابىنېتقا كىرىشىنى «سوتسىيالىزىم پارتىيەسىنىڭ راۋاجلانغانلىقى ۋە قۇدرەت تاپقانلىقىنىڭ روشەن ئالامىتى» دەپ ئىسپاتلاشقا ئۇرۇندى. ئۇلار مىللىراندىن ئىچكى كابىنېتقا كىرىپ جۇمھۇرىيەتنى قۇتقۇزۇپ قالدى ھەمدە «سىياسىي جەھەتتە بۇرژۇئازىيەنى مەھرۇم قالدۇرۇشقا باشلىدى» دېيىشتى.

قۇرۇلتايدىكى ئۈچىنچى خىل پىكىردىكىلەر كائۇتسكى باشچىلىقىدىكى «بىتەرەپ گۇرۇھى» ئىدى. كائۇتسكى ئوتتۇرىغا قويغان قارار لايىھەسىدە: «ئايرىم ساندىكى سوتسىيالىستلارنىڭ بۇرژۇئازىيە ھۆكۈمىتىگە قاتنىشىشىنى ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنىڭ نورمال باشلىنىشى دېگىلى بولمايدۇ. ئۇنى پەقەت ئىلاجسىز ئەھۋالدا قوللانغان ۋاقىتلىق، پەۋقۇلئاددە ۋاسىتە دەپ قاراشقا بولىدۇ. ئەگەر ئايرىم ئەھۋالدا سىياسىي ۋەزىيەت مۇشۇنداق تەۋەككۈللەرچە سىناپ بېقىشنى تەلەپ قىلسا، ئۇ ھالدا بۇ تەدبىر مەسىلىسى بولىدۇ، ئۇ ھەرگىزمۇ پىرىنسىپاللىق مەسىلە بولمايدۇ. ئىنتېرناتسىيونالنىڭ قۇرۇلتىيى بۇ ئىشقا ئالاھىدە پىكىردە بولمىسىمۇ بولىدۇ» دېيىلگەنىدى. قۇرۇلتايدا 29 بېلەت بىلەن كائۇتسكىنىڭ قارار لايىھەسى ماقۇللاندى. ئىتالىيە سوتسىيالىزىم پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى ئېنىكو فېررى بۇ قارار لايىھەسىنى «رېزىنكىسىمان قارار» دەپ ئاتىدى.

قۇرۇلتايدا بۇلاردىن باشقا يەنە تەشكىلىي مەسىلىلەرمۇ مۇزاكىرە قىلىندى. 1900 - يىللارغا كەلگۈچە ئىككىنچى

ئىنتېرناتسىيونالدا مۇئەييەن شەكىلدىكى دائىملىق رەھبەرلىك ئورگىنى ئىزچىل بولماي كەلدى، بۇ بىر چوڭ ئاجىزلىق ئىدى. ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ پائالىيەت دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشى، شۇنداقلا ئىشچىلار تەشكىلاتلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى كۈچەيتىشنىڭ ئېھتىياجى بىلەن قۇرۇلتايدا قارار چىقىدۇ. رېلىپ ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ ئەڭ ئالىي رەھبەرلىك ئورگىنى، يەنى خەلقئارا سوتسىيالىزم بىيۇروسى قۇرۇلدى. لېكىن، بۇ بىيۇرو ھەقىقىي رەھبەرلىك ئورگان بولماستىن، ئۇنى پەقەت خەت - ئالاقە ۋە ئىستاتىستىكىلاش مەركىزىي ئورگىنى دېيىشكە بولاتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ ئەمەلىي ھوقۇقى يوق ئىدى. ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ پارتىيەلىرى ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن ئىش كۆرۈۋېرەتتى.

ئاغمىچىلارنىڭ ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالدا باش كۆتۈرۈشى، تەبىئىكىي ئېنگېلىسنىڭ ۋاپاتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. لېكىن، ئەڭ تۈپكى سەۋەبى يەنىلا دەۋر شارائىتىدىن ئىزدەشكە توغرا كېلىدۇ.

بىرىنچىدىن، ئاغمىچىلارنىڭ كۈچىيىشىنى كاپىتالىزمنىڭ ئەركىن رىقابەت ئاساسىدا جاھانگىرلىك باسقۇچىغا كىرىشى كەلتۈرۈپ چىقاردى. جاھانگىرلار ئاغمىچىلارنىڭ سىنىپىي ئاساسىنى كېڭەيتىۋەتتى. بۇرژۇئازىيە ئۆزلىرى ئېرىشىۋاتقان يۇقىرى نىسبەتتىكى پايدىسىنىڭ ئاز بىر قىسمىنى چىقىرىش ئارقىلىق، يۇقىرى قاتلام ئىشچىلىرىنى سېتىۋالدى (مەسىلەن، ئۇلارنىڭ مائاشىنى ئۆستۈرۈش قاتارلىق ئۇسۇللار بىلەن). شۇنىڭ بىلەن، يۇقىرى قاتلامدىكى بۇ ئىشچىلار ئاغمىچىلارنىڭ تۈۋرۈكىگە ئايلاندى.

ئىككىنچىدىن، ئىشچىلار ئارىسىدا ئېلىپ بېرىلغان سوتسىيالىزم ھەققىدىكى تەشۋىقاتلارنىڭ تەسىرىدە، سوتسىيالىزمغا ئىشىنىدىغان ئىشچىلار بارغانسېرى كۆپىيىپ، بۇرژۇئازىيەنى كەڭ ساھەلەر بويىچە ئەمگەك قانۇنى چىقىرىشقا

مەجبۇر قىلدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە ئامېرىكا ۋە ياۋروپا قىتئەسىدىكى نۇرغۇن ئەللەرنىڭ ئىشچىلىرى ئىجتىمائىي سۇغۇرتىدىن بەھرىمەن بولدى. بۇرژۇئازىيەنىڭ تاكتىكىسىنى ئۆزگەرتىشى ئاغىچىلار ئۈچۈن ئازدۇرۇش رولىنى ئوينىدى.

ئۈچىنچىدىن، مونوپول كاپىتالىنىڭ ھۆكۈمرانلىق قىلىشى بىلەن، نۇرغۇن ئۇششاق بۇرژۇئازىيە ۋەيران بولۇپ، پىرولېتارىيات قوشۇنىغا تۈركۈملەپ كىردى. ئۇلار ئىشچىلار ئارىسىغا ئۇششاق بۇرژۇئازىيەنىڭ كۆز قاراشلىرىنى بىللە ئەكىردى. ئۇلار بۇرژۇئازلىق ئورۇنغا كۆتۈرۈلۈشنى ھەرگىزمۇ ئۈنتۈمايتتى. بۇ خىل ئىدىيەۋى تونۇشلارمۇ ئاغىچىلارنىڭ كۆپىيىشىگە ئاساس بولدى.

تۆتىنچىدىن، ئىشچىلار سىياسىي پارتىيەسى، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى ۋە كوپىراتسىيە قاتارلىق تەشكىلاتلاردىكى كادىرلار ئاممىدىن تەدرىجىي ئايرىلىپ يۈرۈكراتلارغا ئايلاندى، ئىشچىلارنىڭ تەقدىرىگە كۆڭۈل بۆلمىدى. تۇرمۇشتىكى ئەۋزەل مۇئامىلە ۋە جەمئىيەتتىكى ئورنىدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن قورقۇپ، ئىنقىلابىي كۈرەشتىن ئۆزلىرىنى دالىغا ئېلىشقا ئۇرۇندى.

يىگىرىمىنچى باب

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكى ئاسىيا

«ئەركىن» كاپىتالىزىمنىڭ جاھانگىرلىككە كۆتۈرۈلۈش ئۆتكۈنچى مەزگىلىدە غەربتىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر ئاسىيا قىتئەسىنى بۆلۈشۈپ بولغانىدى. چاۋشيەن، ۋيېتنام، بىرما ۋە ھەرقايسى ئەرەب دۆلەتلىرى ئارقا - ئارقىدىن كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندى. جۇڭگو، ئىران، تايلاندى، تۈركىيەلەر يېرىم مۇستەملىكە دۆلەتكە ئايلىنىپ قالدى. كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ھەرقايسىسى ئۆزلىرىنىڭ تەسىر دائىرىسىنى بۆلۈشۈۋالدى.

بۇ دەۋردىكى ئاسىيانىڭ زامانىۋىلىشىش مۇساپىسى قاتمۇقات توسالغۇلارغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، لېكىن جەمئىيەت تۈزۈلمىسىدە ئۆزگىرىش بولماقتا، يېڭى ئىجتىمائىي ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت — كاپىتالىزم بارلىققا كەلمەكتە ئىدى. شەكىللەنگەن ياكى شەكىللىنىۋاتقان يېڭى سىنىپ — بۇرژۇئازىيە سىنىپى بىلەن پىرولېتارىيات سىنىپىنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئەگىشىپ، يېڭى بىر ئىدىيەۋى ئېقىم — بۇرژۇئا مىللەتپەرۋەرلىكى بىلەن دېموكراتىزم بارلىققا كەلدى. بۇ ئەھۋاللار ئاسىيا مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتىنى زور دەرىجىدە ئىلگىرى سۈردى.

بۇ مەزگىللەردە ئاسىيادىكى نۇرغۇن ئەللەردە جاھانگىرلىككە، فېئودالىزمغا قارشى تۆۋەن قاتلام خەلقنىڭ قوزغىلاڭلىرى يۈز بەردى. بۇنىڭ مۇھىمراقلىرى ۋيېتنامدىكى ئەنشى دېھقانلىرىنىڭ فىرانسىيەگە قارشى قوزغىلاڭلىرى

(1887 ~ 1913 - يىللار)، چاۋشيەندىكى چاۋۇ دېھقانلار ئۇرۇشى (1894 ~ 1895 - يىللار)، فىلىپپىندىكى مۇستەقىللىق ئۇرۇشى بىلەن ئامېرىكىغا قارشى ئۇرۇشى (1894 ~ 1902 - يىللار)، جۇڭگودىكى يىخېتۇەنچىلەر ھەرىكىتى (1900 ~ 1901 - يىللار) قاتارلىقلار.

بۇ مەزگىلدە ئاسىيادىكى بىر مۇنچە دۆلەتلەردە يەنە پومېشچىك بۇرژۇئا زىيالىيلىرىنى يادرو قىلغان بۇرژۇئا ئىسلاھات ھەرىكەتلىرى پەيدا بولدى، جۈملىدىن ئاساسلىقى ئىراندىكى پادىشاھلىق - ئاساسىي قانۇنچىلىق ھەرىكىتى، تۈركىيەدىكى يېڭى ئوسمانىيەچىلارنىڭ ئاساسىي قانۇنچىلىق ھەرىكىتى، جۇڭگودىكى ۋۇشۋ يىلدىكى يېڭىلىق يارتىش ھەرىكىتى، ھىندىستاندىكى مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسى ھەرىكىتى قاتارلىقلار مانا مۇشۇنداق ھەرىكەتلەر ئىدى. بۇرژۇئازىيەنىڭ بۇ سىياسىي ھەرىكەتلىرىنىڭ ھەرقاندىقى ئۆزلىرىنىڭ تار دائىرىدىكى ئىسلاھات دائىرىسىدىن ھالقىپ چىقالمىدى ھەمدە ئىشچى - دېھقانلار ھەرىكىتى بىلەن بىرلىشمىدى، ھەتتا ئىشچى - دېھقانلار ھەرىكىتىگە قارىتا ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە قارشىلاشقانچاقا ئۈنۈم كۆرۈلمىدى. ئاخىرىدا مەغلۇپ بولدى. ئەمما، بۇ ھەرىكەتلەر ئاسىيادىكى ھەرقايسى ئەل خەلقلەرنىڭ مىللىي دېموكراتىك ئېڭىنى قوزغاشتا باشلامچىلىق رول ئوينىدى.

1 - بۆلۈم چاۋشيەن خەلقىنىڭ تاجاۋۇزچىلىققا قارشى كۈرۈشى

1. ياپونىيەنىڭ تاجاۋۇز قىلىشى ۋە چاۋشيەننىڭ يېرىم مۇستەملىكە زېمىنىغا ئايلىنىپ قېلىشى

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ

مۇستەملىكە تالىشىش دولقۇنى كۆتۈرۈلگەن مەزگىللەردە، بولۇپمۇ جۇڭگو قەدەممۇقەدەم يېرىم مۇستەملىكە بولۇپ قېلىۋاتقان ۋاقىتلاردا، چاۋشيەنمۇ ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر ئامېرىكا ۋە ياپونىيەنىڭ بۆلۈۋېلىش خەۋىپى ئىچىدە تۇراتتى. ئەينى ۋاقىتتىكى چاۋشيەن يەنىلا ئاجىز، يېقىنمە ھالەتتىكى فېئودال دۆلەت ئىدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا فېئودال پومپىشچىلارنىڭ دەھشەتلىك ئېكسپلاتاتسىيەسى ۋە ئېزىشى سەۋەبلىك، دۆلەت ئىچىدىكى سىنىپىي زىددىيەت ئىنتايىن ئۆتكۈرلەشكەن، دېھقانلارنىڭ قوزغىلاڭ دولقۇنلىرى پۈتۈن مەملىكەتنى قاپلىغانىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، فېئودال ھۆكۈمرانلار سىنىپىي ئىچىدىكى ھەرقايسى گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى سۈركىلىشمۇ ئىنتايىن ئۆتكۈز بولۇپ، سىياسىي ئۆزگىرىشنىڭ بولۇشى قاش بىلەن كىرىپكىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئىش بولۇپ قالغانىدى. لى جەمەتى خانىدانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، 1863 - يىلى ھاكىمىيەت بېشىدا تۇرۇۋاتقان دايۋونگۇن (دايۋونجۇن)^① ئىچكى جەھەتتە تۆت گۇرۇھنىڭ^② باراۋەرلىكىنى كۆككە كۆتۈرۈپ، يات كۈچلەرنى ھاكىمىيەت ئورگىنىدىن سىقىپ چىقاردى، ئوقۇللارنى تەسىس قىلىشنى مەنى قىلىپ، ھوقۇقنى مەركەزلەشتۈرۈشنى كۈچەيتتى. سىرتقا قارىتا «يېقىنۇيلىش» سىياسىتىنى تېخىمۇ چىڭىتىپ، چەت ئەللەردىكى كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ تاجاۋۇز قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن چاۋشيەننى سىرتقى دۇنيادىن

① جوسېبون خانىدانلىقىنىڭ 26 - ئەۋلاد پادىشاھى لى شىنىڭ دادىسى. شۇنىڭ بىلەن ئېتىبارەن پادىشاھلىققا ۋارىسلىق قىلغۇچىلار دايۋونگۇن دەپ ئاتالغان. ئەسلىي شىرم تۇغقاندىن پادىشاھلىق ئورۇنغا ۋارىسلىق قىلغان پادىشاھنىڭ دادىسى دايۋونگۇن دەپ ئاتىلاتتى.

② ئەينى ۋاقىتتىكى چاۋشيەننىڭ ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى تۆت گۇرۇھنى، يەنى لاۋلۇنلەر، شياۋلۇنلەر، جەنۇبلۇقلار، شىماللىقلارنى كۆرسىتىدۇ.

ئايرىۋېتىشكە ئۇرۇندى.

19 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن باشلاپ ئەنگلىيە، فىرانسىيە، ئامېرىكا مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ھەربىي پاراخوتلىرى چاۋشيەننىڭ دەرۋازىلىرىنى ئارقا - ئارقىدىن توپقا تۇتتى. 1866 - يىلى فىرانسىيە بىلەن ئامېرىكا تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەن ۋە 1871 - يىلى ئامېرىكىنىڭ فىلوتى تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار چاۋشيەن ئارمىيە - خەلقىنىڭ قەھرىمانلارچە قارشىلىق كۆرسىتىشى بىلەن چېكىندۈرۈلدى.

1873 - يىلى مىن جىمەتنىڭ شىرەم تۇغقانلىرىدىن بولغان مىنفېي گۇرۇھى ئۆزىنىڭ «پادىشاھ ھاكىمىيەتنى ئۆزى باشقۇرۇش» نى باھانە قىلىپ دايۋونگۇنى تەختتىن چۈشۈردى. لېكىن، ئۇ كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ھەربىي پاراخوتلىرىنىڭ تەھدىت سېلىشى بىلەن، ئۇلار بىلەن مۇرەسسە قىلىپ تەسلىم بولدى.

1875 - يىلى 9 - ئايدا ياپونىيەنىڭ «يۇنياڭ» ناملىق ھەربىي پاراخوتى چاۋشيەننىڭ كانخۇا دېڭىز بوغۇزىغا بۆسۈپ كىرىپ، پاراخوت يوللىرىنى ئۆلچەپ سىزدى، چاۋشيەندە ئەسكەر تۇرغۇزۇش قۇتراتقۇلۇقى بىلەن شۇغۇللاندى. زەمبىرەك سۇپىلىرىنى توپقا تۇتۇپ، يېئوڭجۇڭ ئارىلىدا قۇرۇقلۇققا چىقتى، ئاندىن ئوت قويۇش، ئۆلتۈرۈش، بۇلاڭ - تالاڭ قىلىش ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇغۇللىنىپ، «يۇنياڭ» ناملىق پاراخوت ۋەقەسىنى پەيدا قىلدى. ئىككىنچى يىلى 2 - ئايدا ياپون تاجاۋۇزچىلىرى يەنە يەتتە ھەربىي پاراخوت، 1000 دىن ئارتۇق قۇرۇقلۇق ئارمىيەسىنى ئەۋەتىپ، كانخۇا ئارىلىغا تاجاۋۇز قىلىپ، چاۋشيەن ھۆكۈمىتىدىن ۋەكىل ئەۋەتىپ ئۆزلىرى بىلەن «دوستلۇق» شەرتنامىسى ئىمزالاشنى زورلۇق - زومبۇلۇق بىلەن تەلەپ قىلدى. مىنفېي گۇرۇھى پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا قارشى، ياپون تاجاۋۇزچىلىرىغا تىز پۈكۈپ تەسلىم بولۇپ، ئاتالمىش «ياپونىيە - چاۋشيەن دوستلۇق

شەرتنامىسى»، يەنى «كانخۇا شەرتنامىسى» نى ئىمزالىدى. ئارقىدىنلا يەنە «چاۋشيەن - ياپونىيە دوستلۇق شەرتنامىسىنىڭ قوشۇمچىسى»، «چاۋشيەن - ياپونىيە سودا قائىدىسى» قاتارلىق كېلىشىملەرنى تۈزدى. بۇ شەرتنامىلەردە: چاۋشيەن پۇشان پورتىدىن باشقا يەنە ئىنچون، ۋونسان پورتلىرىنى ياپونىيەگە ئېچىپ بېرىدىغانلىقى؛ چاۋشيەن بىلەن ياپونىيە «ئەركىن» سودا قىلىدىغانلىقى؛ ياپونىيە ماللىرىدىن چېگرا بېجى ئېلىنمايدىغانلىقى؛ ياپونىيە يېنى چاۋشيەننىڭ ھەممە يەرلىرىدە بىمالال ئۆتىدىغانلىقى؛ ياپونىيە ھەرقايسى پورتلاردا كونسۇل تۇرغۇزىدىغانلىقى؛ ياپونلار كونسۇللارنىڭ ھۆكۈم چىقىرىش ھوقۇقىدىن بەھرىمەن بولىدىغانلىقى ... بەلگىلەندى. «كانخۇا شەرتنامىسى» مۇستەملىكىچىلەرنىڭ چاۋشيەن خەلقىگە تاڭغان بىرىنچى قېتىملىق تەڭسىز شەرتنامىسى ئىدى. ياپونىيەدىن كېيىن 1882 - يىلىدىن 1892 - يىلىغىچە ئامېرىكا، ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، گېرمانىيە، رۇسىيە قاتارلىق دۆلەتلەرمۇ چاۋشيەننى ئارقا - ئارقىدىن مۇشۇ خىل تەڭسىز شەرتنامىلەرنى ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، چاۋشيەن تەدرىجىي ھالدا يېرىم مۇستەملىكە، يېرىم فېئوداللىق جەمئىيەتكە ئايلىنىپ قالدى.

2. رېنۋۇ يىلىدىكى ھەربىي ئۆزگىرىش

«كانخۇا شەرتنامىسى» ئىمزالانغاندىن كېيىن ياپون سودىگەرلىرى تاۋارلىرىنى چاۋشيەندە تۆكمە قىلىپ سېتىش، يەرلىكنىڭ ئاشلىق ۋە دېھقانچىلىق خام ئەشياسلىرىنى غەربىي باھادا سېتىۋېلىش ئارقىلىق چاۋشيەننى تالان - تاراج قىلدى. ياپونىيە يېنىنىڭ پورتلاردا ئوبوروت قىلىنىشى چاۋشيەننىڭ شەھەر - يېزىلىرىدىكى قول ھۈنەرۋەنچىلىك سانائىتىگە ۋە ئائىلە قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئىشلىرىغا ئېغىر دەرىجىدە زەربە

بولدى، بۇنىڭ بىلەن دېھقانلارنىڭ ئەھۋالى كۈنسېرى ئېغىرلاشتى. ياپونىيەگە تۈلىنىدىغان سودا پورت ئەسلىھەلىرى چىقىمى كەينى - كەينىدىن كېلىۋاتقان ياپونىيە دېپلوماتىيە ئەمەلدارلىرىنى كۈتۈۋېلىش راسخوتى، مەمۇرىي ۋە ھەربىي ئىشلارغا كېتىۋاتقان كۆپ ساندىكى چىقىم، ئوردا ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ئەيش - ئىشرەتكە بۇزۇپ - چېچىشى بىلەن دۆلەت خەزىنىسى قۇرۇقلىنىپ قېلىپ، تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمەلدارلار ۋە ھەربىيلەرگە تارقىتىلىدىغان مائاشلىق گۈرۈچ ئۇزۇنغىچە تارقىتىلمىدى. فېئودال ھۆكۈمرانلار مالىيە كىرىمىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئەمەل سېتىش، زورلۇق - زومبۇلۇق بىلەن تۈرلۈك ئالۋان - سېلىقلارنى سېلىپ خەلقنىڭ يەلكىسىدىكى باجنى ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى.

ياپون تاجاۋۇزچىلىرى بىلەن يەرلىك فېئودال ھۆكۈمرانلارنىڭ قاتمۇ قات بېسىمغا چىدىمىغان چاۋشيەن خەلقى قوزغىلىپ قارشىلىق قىلدى، جايلاردا ئارقا - ئارقىدىن خەلق قوزغىلاڭلىرى كۆتۈرۈلدى. بۇنىڭ ئىچىدىكى مۇھىمراقلىرى: 1875 - يىلىدىكى ئۇلساندىكى خەلق قوزغىلىڭى، 1878 - يىلىدىكى خەنشەندىكى خەلق قوزغىلىڭى، 1880 - يىلىدىكى چاڭنيو، نياۋلىڭ، ئاندۇڭدىكى خەلق قوزغىلاڭلىرى، 1880 - يىلىدىن 1881 - يىلىغىچە داۋاملاشقان ئىنچوندىكى خەلق قوزغىلىڭى قاتارلىقلار.

خەلق ئاممىسىنىڭ قوزغىلاڭلىرى ئەسكەرلەرگە تەسىر كۆرسەتتى. چاۋشيەن ۋەتەن ساتقۇچ ھۆكۈمىتى ياپونىيەنىڭ ۋەز - نەسىھەتلىرىگە ئالدىنىپ ھۆكۈمەت ۋە ئارمىيەنى ئۆزگەرتىپ تەشكىللىدى، كونا قوشۇننى قىسقارتىپ يېڭىچە قوشۇننى كۆپەيتىپ تەشكىللىپ، ياپونىيە ھەربىي مەشقاۋۇللىرىنى تەكلىپ قىلدى. بۇ بىر قاتار ئىشلار ئەمەلىيەتتە ياپونىيەنىڭ چاۋشيەن ھۆكۈمىتى ۋە ئارمىيەسىنى ئىسكەنجىگە ئېلىشنىڭ داغدام يولى ئىدى. فېئودال ھۆكۈمرانلارنىڭ ۋەتەن ساتقۇچ سىياسىتى بىلەن

ھەربىيلەرنىڭ تەمىناتىنى قىسىشى ئەسكەرلەرنىڭ قاتتىق نارازىلىقىنى قوزغىدى. مىنگېينىڭ ئاكىسى ئەمىرلەشكەر مىن چيەنگاۋ ئەسكەرلەرنىڭ نارازىلىق كەيپىياتىنى بېسىش ئۈچۈن، 1882 - يىلى 7 - ئايدا بىر يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت تۇتۇپ قالغان ھەربىي تەمىناتنى تولۇقلاپ تارقىتىشقا قوشۇلدى. لېكىن، ئەمەلىيەتتە تارقىتىشنى ئاران بىر ئايلىقلا گۈرۈچ بولۇپ، بۇ گۈرۈچمۇ ساپ بولماستىن، ئۇنىڭغا قۇم - شېغىل ۋە شال تىرىپلىرىنى ئارىلاشتۇرۇۋەتكەنىدى. غەزەپلەنگەن ئەسكەرلەر بۇ خىل گۈرۈچنى ئېلىشنى رەت قىلدى ھەمدە دىجورىنى ئوفىتسېر ۋە ھەربىي ئىسكىلاتچىلارنى ئۇرۇپ كۈچىغا چىقىپ نامايىش قىلدى. مىن چيەنگاۋ ۋەقەنىڭ يامراپ كېتىشىدىن قورقۇپ، نامايىشقا باشچىلىق قىلغان ئەسكەرلەرنى قولغا ئالدى. ھۆكۈمرانلارنىڭ بۇ خىل زوراۋانلىق قىلمىشى «رېنۋۇ يىلىدىكى ھەربىي ئۆزگىرىش ۋەقەسى» نىڭ كېلىپ چىقىشى ئۈچۈن ئوت يىلتىسى بولدى.

1882 - يىلى (رېنۋۇ يىلى) 7 - ئاينىڭ 23 - كۈنى سېئۇلدا تۇرۇشلۇق نەچچە مىڭ ئەسكەر لىيۇ ۋەنجۈن، جىن چاڭشۈنلەرنىڭ رەھبەرلىكىدە قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭچى قوشۇن بىلەن سېئۇلدىكى قوزغىلاڭچى ئامما ئۇچرىشىپ، قورال - ياراغ ئىسكىلاتىنى ئىشغال قىلدى. قوللىرىغا قورال ئېلىپ تۈرمىلەرگە بۆسۈپ كىرىپ قولغا ئېلىنغان ئەسكەرلەر ۋە بىگۇناھ ئاممىنى قۇتقۇزۇپ چىقتى. مىن چيەنگاۋ، مىن تەيگاۋ قاتارلىق نەچچە ۋەزىرنىڭ تۇرالغۇسىغا ئوت قويدى. ياپونىيە ئەلچىخانىسىغىمۇ ئوت قويۇۋەتتى. ياپونىيە مەشقاۋۇلى ۋە ئەمەلدارلىرىنى ئۆلتۈردى. ياپونىيە ئەلچىسى خانابۇسا يوشىئادا كېچىلەپ ئىنچونغا قېچىپ كېلىۋالدى. ئەتىسى سېئۇلدىكى يېڭى ئارمىيە ۋە شەھەر ئەتراپى رايونلىرىدىكى دېھقانلارمۇ قوزغىلاڭغا قاتناشتى. قوزغىلاڭنىڭ داغدۇغىلىق ۋەزىيىتى بارغانسېرى زورايدى. قوزغىلاڭچى قوشۇن ۋە ئامما خان ئوردىسىغا بېسىپ

كىرگەندە، مىنفېي ئوردا ئاياللىرىچە ياسىنىپ قېچىپ كەتتى. ئوردا ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋالغان مىن چيەنگاۋ، جىن فۇشۈەن قاتارلىق بىرنەچچە ۋەتەن ساتقۇچ ۋەزىر ئاقسۆڭەكلەر ئۆلتۈرۈلدى. باشقا ۋەزىر ۋە ئەمەلدارلار قورققىنىدىن ئوردىنى تاشلاپ قېچىپ كەتتى. پۈتكۈل سېئۇل قوزغىلاڭچى قوشۇن ۋە خەلق تەرىپىدىن قامال قىلىندى. لېكىن، بىر قىسىم ئەسكەرلەرنىڭ مىنفېي گۇرۇھىغا قارشى تەرەپتىكى دايۋونگۇنغا ئۈمىد باغلىغانلىقىدىن پايدىلىنىپ، دايۋونگۇن قايتىدىن ئوردىغا كىرىپ ئەمەل تۇتتى. ئەلۋەتتە، ئۇنىڭ ئورنى مۇستەھكەم ئەمەس ئىدى. 8 - ئاينىڭ كېيىنكى يېرىمىغا كەلگەندە مىنفېي گۇرۇھىنىڭ ئىلتىماس قىلىشى بىلەن، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى دىڭ رۇچاڭ، يۈەن شىكەيلەرنىڭ قوماندانلىقىدا 3000 ئەسكەرنى سېئۇلغا ئەۋەتىپ، قوزغىلاڭچى ئەسكەر ۋە ئاممىنى رەھىمسىزلەر باستۇردى، دايۋونگۇننى تۈتۈپ جۇڭگوغا يالاپ ئەكىلىپ قاماققا ئالدى، شۇنىڭ بىلەن مىنفېي گۇرۇھى يېڭىباشتىن ھاكىمىيەت يۈرگۈزدى.

رېنۋۇ يىلىدىكى ھەربىي ئۆزگىرىش چاۋشيەن يېقىنقى زامان تارىخىدىكى خەلقنىڭ تاجاۋۇزچىلىققا، فېئودالىزمغا قارشى تۇنجى قېتىملىق قوراللىق قوزغىلىڭى ئىدى. بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭ ياپون تاجاۋۇزچىلىرى ۋە چاۋشيەننىڭ فېئودال ھۆكۈمرانلىرىغا قاتتىق زەربە بەردى.

1882 - يىلى 8 - ئايدا ياپون تاجاۋۇزچىلىرى پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ سېئۇلغا 1500 كىشىلىك قوشۇن ئەۋەتىپ، قوراللىق بېسىم ئاستىدا چاۋشيەن ھۆكۈمىتىنى «گېنچون شەرتنامىسى» بىلەن «چاۋشيەن - ياپونىيە دوستلۇق شەرتنامىسىنىڭ داۋامى»نى ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى. شەرتنامىدە: چاۋشيەن ھۆكۈمىتى ياپونىيە ھۆكۈمىتى ۋە ئۇنىڭ ئورۇشتا ئۆلگەن ئوفىتسېر - ئەسكەرلىرىنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا 550 مىڭ يۈەن نەپقە پۇلى تۆلەم تۆلەش، ياپونىيەنىڭ سېئۇلدا قوشۇن

تۇرغۇزۇش ھوقۇقى بولۇش، ياپونىيە ئەلچىلىرى، كونسۇل ۋە باشقا ساھە خادىملىرىنىڭ چاۋشيەننىڭ ئىچكى ئۆلكىلىرىگە خالىغانچە كىرىپ - چىقىشىغا يول قويۇش قاتارلىقلار بەلگىلەندى. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىمۇ ياپونىيەنى چۈشەپ تۇرۇش ئۈچۈن چاۋشيەندە ئەسكەر تۇرغۇزۇشقا باشلىدى.

3. ئاقارتقۇچىلارنىڭ ئىسلاھاتچىلىق ھەرىكىتى ۋە جياشىن يىلىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىش

مىللىي كىرىزىسنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ چاۋشيەندىكى ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئىسلاھات قىلىشنى تەلەپ قىلىدىغان ئاقارتقۇچىلار پەيدا بولدى. ئۇنىڭ ئەزالىرى ئاساسلىقى چەت ئەل كاپىتالىزمى ئىدىيەسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ئاقسۆڭەك ياش زىيالىيلار ۋە ئەمەلدارلار ئىدى. ئۇنىڭ رەھبەرلىرى خۇڭ يىڭجى، جىن يۈجۈن، پىياۋ يۇڭشاۋ قاتارلىقلار ئىدى. چاۋشيەننىڭ سودا پورتلىرى ئېچىۋېتىلگەندىن كېيىن ئۇلار ياۋروپا ۋە ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەر، بولۇپمۇ ياپونىيەنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىياتىدىكى يېقىنقى زامان مەدەنىيىتىنى كۆرۈپ، فېئوداللىق ئاسارىتىدىكى چاۋشيەننىڭ قالاچىلىقى ۋە ۋەتەننىڭ كەلگۈسىدىكى كىرىزىسنى تونۇپ يېتىپ، كاپىتالىستىك دۆلەتلەردىن ئۈلگە ئېلىپ «مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈش» يولىدا مېڭىشنى، ئىجتىمائىي ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ، چاۋشيەننى ئاقارتىپ ياپونىيەگە ئوخشاش يېقىنقى زامان مۇستەقىل دۆلىتى قىلىپ قۇرۇپ چىقىشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۇلارنىڭ بۇ تەشەببۇسى ئىنتايىن زەئىپ چاۋشيەن بۇرژۇئازىيەسىنىڭ ئىسلاھاتىنى تەلەپ قىلىش ئارزۇسى ۋە خەلقنىڭ قۇدرەتلىك مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش تەلپىنى مۇئەييەن دەرىجىدە ئەكس ئەتتۈردى.

سېئۇل قوزغىلىڭى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن ئاقارتقۇچىلار بىلەن مىنگېي گۇرۇھىدىكى كۈنلىقنى ساقلاش تەرەپدارلىرى ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش كۈنسېرى ئۆتكۈرلەشتى. ئاقارتقۇچىلار مەملىكەت ئىچىدە پادىشاھلىقىغا تايىنىپ يۇقىرىدىن تۆۋەنگە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشقا، مەملىكەت سىرتىدا بولسا ياپونىيەدىن ياردەم تىلەشكە ئۇرۇندى. ياپون تاجاۋۇزچىلىرى بولسا چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ مىنگېي گۇرۇھىنى قوللاۋاتقانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ تەسىر كۈچىنى يوقىتىش، چاۋشيەننى ئومۇميۈزلۈك ئىسكەنجىگە ئېلىش ئۈچۈن جېننىڭ بارىچە ئاقارتقۇچىلارنى ئۆزىگە تارتتى، ئۇلاردىن پايدىلاندى ۋە ياپونىيە رەس كۈچلەرنى يېتىشتۈرۈپ چىقتى.

1882 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئاقارتقۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمەتتىكى ئورنىدىن پايدىلىنىپ، يۇقىرىدىن تۆۋەنگە قارىتا بەزى ئىسلاھاتلارنى ئېلىپ باردى. مەسىلەن، يېڭى شەكىلدىكى دېھقانچىلىق مەيدانلىرىنى ئاچتى، دېھقانچىلىق ئىلمىنى تەتقىق قىلدى، ساقچى تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىپ ساقچى ئىدارىسىنى تەسىس قىلدى، «سېئۇل ئون كۈنلۈك گېزىتى»نى نەشر قىلدى ھەمدە ئىككى تەبىقە^① سىرتىدىكى ئاددىي پۇقرالار ئىچىدىنمۇ ياش ئوقۇغۇچىلارنى تاللاپ ياپونىيەگە ئوقۇشقا ئەۋەتتى. لېكىن، ھوقۇقدارلار، كۈنلىقنى ساقلىغۇچىلارنىڭ توسقۇنلۇق قىلىشى بىلەن، بۇ ئىسلاھاتنىڭ ئۈنۈمى ئانچە زور بولمىدى.

1883 - يىلىدىن باشلاپ ئاقارتقۇچىلار كۈنلىقنى ساقلىغۇچىلارنى يوقىتىش سىياسىي ئۆزگىرىشى قوزغاش ئۈچۈن پائال ھازىرلىق كۆردى. ياپونىيە، ئامېرىكا قاتارلىق دۆلەتلەرمۇ چاۋشيەندىكى ئەلچىخانىلىرى ئارقىلىق ئاقارتقۇچىلارنى «قوللايدىغانلىقى»نى بىلدۈرۈشتى. 1884 - يىلى (جياشېڭ يىلى) 12 - ئاينىڭ 4 - كۈنى كەچتە ئاقارتقۇچىلار ياپونىيەنىڭ

① ئەمەلدارلار ئىچىدىكى قەلەمدار ۋە ئەلەمدارلارنى كۆرسىتىدۇ.

چاۋشيەندە تۇرۇشلۇق ئەلچىسى تاكېزوئى شىنچىروننىڭ پىلانلىشى بىلەن پوچتا ئىدارىسى قۇرۇلۇشىنىڭ پۈتكەنلىكىنى تەبرىكلەش يۈزىسىدىن ئۆتكۈزۈلگەن زىياپەتتىن پايدىلىنىپ سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغىدى. ئۇلار ياپونىيە ئارمىيەسىگە تايىنىپ كۈنلىقنى ساقلىغۇچىلارنىڭ ئاساسلىق ئەمەلدارلىرى مېن تەيگاۋ، مېن يۇڭمۇ، جاۋ نىڭشيا قاتارلىقلارنى ئۆلتۈردى. ئەتىسى ئاقارتقۇچىلار پادىشاھنى قىسماققا ئېلىپ يېڭى ھۆكۈمەت تەشكىللەپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىلەن دىپلوماتىك مۇناسىۋەتنى ئۆزگەنلىكىنى جاكارلىدى. 6 - كۈنى سەھەردە يېڭى ھۆكۈمەت سىياسىي پروگرامما ئېلان قىلىپ، تاقاقنى بىكار قىلىش، پۇقرالار بابباراۋەر بولۇش، ئارتۇق ئەمەلدارلارنى قىسقارتىش، بۇزۇقچىلىق، خىيانەتچىلىكنى جازالاش، باج تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىش، ئارمىيەنى تەرتىپكە سېلىش، مالىيەنى بىرلىككە كەلتۈرۈش، سودا ئەركىنلىكىنى يولغا قويۇش، پادىشاھ بىلەن ئوردىنىڭ ھوقۇقىنى چەكلەش قاتارلىقلارنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ سىياسىي پروگراممىنىڭ مەقسىتى چاۋشيەننىڭ فېئوداللىق دۆلەت تۈزۈلمىسىنى بۇرژۇئازىيە دۆلەت تۈزۈلمىسىگە ئۆزگەرتىش ئىدى، لېكىن ئۇلار ئەينى ۋاقىتتىكى ماھىيەتلىك مەسىلە — يەر مەسلىسىگە تەگمىدى. ئۇلارنىڭ سىياسىي ئۆزگىرىشى ئاممىدىن ئايرىلغان ھالەتتە قىلىنغانلىقتىن، خەلق ئاممىسىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشەلمىدى.

12 - ئاينىڭ 6 - كۈنى چۈشتىن كېيىن چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ ئارمىيەسى مىنگېي گۇرۇھىنىڭ تەلەپ قىلىشى بىلەن ئوردىغا باستۇرۇپ كىرىپ ياپونىيە ئارمىيەسىگە ھۇجۇم قىلدى. ياپونىيە ئەلچىسى ئەھۋالنىڭ ياخشى ئەمەسلىكىنى كۆرۈپ ئارمىيەنى باشلاپ قاچتى. خۇڭ يىڭجى قاتارلىقلار چىڭ سۇلالىسى ئارمىيەسى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. جىن يۈجۈن ياپونىيەگە قېچىپ كەتتى. ھاكىمىيەت يەنە كۈنلىقنى ساقلىغۇچىلار قولىغا ئۆتتى. جياشېن يىلىدىكى سىياسىي

ئۆزگىرىشمۇ مەغلۇپ بولدى.

جياشېن يىلىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىش فېئودال ئىككى تەبىقىدىن چىققان ھەمدە بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىدىيەۋى تەسىرىگە ئۇچرىغان ياش زىيالىيلار رەھبەرلىكىدىكى بىر قېتىملىق بۇرژۇئا ئىسلاھاتچىلىق تۈسىنى ئالغان سىياسىي ھەرىكەت بولدى. بۇ قېتىملىق ئىسلاھات ھەرىكىتى گەرچە ئۈزۈل - كېسىل بولمىسىمۇ، لېكىن فېئوداللىق چاۋشيەن دۆلىتىنى يېقىنقى زامان كاپىتالىستىك دۆلىتىگە ئايلاندۇرۇشتىكى بىر قېتىملىق ئۇرۇنۇش بولدى. ئۇنىڭ ئىلغارلىق تەرىپى بار، لېكىن ئاقارتقۇچىلار خەلق ئاممىسىغا تايىنىشقا جۈرئەت قىلالىدى. ئەكسىچە، چاۋشيەن خەلقى قاتتىق بىزار بولغان ياپونىيە تاجاۋۇزچىلىرىدىن ياردەم تىلىدى، ياپونىيەمۇ مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ چاۋشيەننىڭ ئىچكى ئىشلىرىغا ئۆكتەملىك بىلەن ئارىلاشتى. شۇنداق قىلىپ، ئاقارتقۇچىلارنىڭ بۇ ھەرىكىتى چاۋشيەننىڭ مىللىي مەنپەئەتىگە خىلاپلىق قىلدى. بۇمۇ ئۇلارنىڭ ئەڭ چوڭ خاتالىقى ۋە مەغلۇپ بولۇشنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى ئىدى. جىن يۈجۈن ياپونىيەگە قاچقاندىن كېيىن ئۇ يەردە پائالىيەتلىرىنى داۋاملاشتۇرغانىدى. 1894 - يىلى چاۋشيەندىكى فېئودال ھۆكۈمرانلار ئەۋەتكەن ئادەملەر تەرىپىدىن شاڭخەيدە ئۆلتۈرۈلدى. ئۇنىڭ جەسىتى سېئۇلغا يۆتكەپ كېلىنىپ پارە - پارە قىلىۋېتىلدى.

جياشېن يىلىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىش مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن ياپون تاجاۋۇزچىلىرى سېئۇلغا ئەسكەر ئەۋەتىپ، چاۋشيەن ھۆكۈمىتىنى زورلۇق - زومبۇلۇق بىلەن ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ دۆلەتكە ھاقارەت كەلتۈرىدىغان «سېئۇل شەرتنامىسى» نى ئىمزاالاشقا مەجبۇر بولدى. شەرتنامىدە: ياپونىيەدىن يازمىچە كەچۈرۈم سوراڭ، ياپونىيەنىڭ ئۆلۈپ كەتكەن ئوقىتسېر - ئەسكەرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا بېرىلىدىغان نەپقە پۇلى بىلەن ھەربىي لاگېر

سېلىش خىراجىتى ئۈچۈن 130 مىڭ يۈەن تۆلەم تۆلەش،
ياپونلارنى ئۆلتۈرگەن قاتىللارنى جازالاش قاتارلىقلار بەلگىلەندى.

4. جياۋۇ يىلىدىكى دېھقانلار ئۇرۇشى

جياشېن يىلىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىشتىن كېيىن
كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ چاۋشيەننى تالان - تاراج قىلىش
كۈرىشى تېخىمۇ كەسكىنلەشتى. رۇسىيە بىلەن ئامېرىكا
چاۋشيەننىڭ فېئودال ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى ئىچىدىن ئۆزلىرىگە
ۋاكالىتچى ئىزدەشكە ۋە يېتىشتۈرۈشكە باشلىدى. ئەنگىلىيە 1885 -
يىلى 2 - ئايدا گېئومۇندو ئارىلىنى ئىشغال قىلىۋالدى.
ياپونىيەمۇ ھەربىي ھازىرلىقنى كۈچەيتىپ، «سېئۇلغا جازا
يۈرۈشى قىلىش» چوڭ كۆلەملىك ئۇرۇشنى قوزغاشقا تەييارلىق
كۆرۈپ جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلماقچى بولدى. كاپىتالىستىك
دۆلەتلەر، بولۇپمۇ ياپونىيە ئىقتىسادىي جەھەتتە تەڭسىز
شەرتنامىلەردىن پايدىلىنىپ ھەرخىل ئىمتىيازلارغا ئىگە
بولۇۋالدى. تاۋارلىرىنى تۆكمە قىلىپ سېتىش، ئاشلىق ۋە
خام ئەشيا لارنى ئەرزان باھادا سېتىۋېلىش ئارقىلىق چاۋشيەن
خەلقىنى تالان - تاراج قىلدى. ئىنچون، ۋونسان، پۇسان قاتارلىق
ئۈچ پورتتىن ئېلىنغان ئىستاتىستىكىغا ئاساسلانغاندا، 1885 -
يىلى ياپونىيەنىڭ چاۋشيەنگە چىقارغان تاۋارلىرىنىڭ ئومۇمىي
قىممىتى 1 مىليون 300 مىڭ ئامېرىكا دوللىرىدىن ئاشقان،
1892 - يىلى كۆپىيىپ 2 مىليون 500 مىڭ ئامېرىكا
دوللىرىغا يەتكەن. ياپونىيە سودىگەرلىرى يېزىلارغىچە
ئىچكىرىلەپ كىرىپ، جازانىخورلۇق بىلەن شىلىۋېلىش
ئۇسۇلىنى قوللىنىپ يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى
سېتىۋالدى. ئەتىيازدا دېھقانلارغا ئاز مىقداردا قەرز بېرىپ،
كۈزدە ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى تارتىۋالدى. سودىگەرلەرنىڭ
دېھقانلاردىن ئاساسلىق تۇرمۇش ماتېرىياللىرىنى تارتىۋېلىشى

چاۋشيەندە ئاشلىق كەمچىل بولۇشىنى، ئاشلىق باھاسىنىڭ ئۆرلەپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. 1889 - يىلى ئاچارچىلىق پۈتۈن مەملىكەتنى قاپلىدى. خامگىيۇڭدىكى بارلىق يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى ياپونىيەلىك جازانخور سودىگەرلەر ئەكەتكەنلىكتىن ئاچارچىلىقتا ئۆلۈپ كەتكەن دېھقانلار ھەددى - ھېسابسىز كۆپ بولدى. ياپونىيە كاپىتالىستلىرى يەنە چاۋشيەننىڭ پۇل مۇئامىلە، بېلىقچىلىق ساھەلىرىنى ئىلگىگە ئېلىۋالدى. ھەرخىل ترانسپورت شىركەتلىرىنى قۇرۇپ، چاۋشيەننىڭ ترانسپورت ئىشلىرىنى مونوپول قىلىۋالدى، تاشقى سودىنى تىزگىنلىۋالدى. ياۋروپا، ئامېرىكىنىڭ تاۋارلىرىمۇ جۇڭگونىڭ دەلال سۈدىگەرلىرى ئارقىلىق چاۋشيەنگە ئۈزۈلمەي توشۇلدى. 1887 - يىلى چاۋشيەنگە كىرگەن تاۋارنىڭ قىممىتى 2 مىليون يۈەندىن ئېشىپ كەتتى.

جياشيېن يىلىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىشتىن كېيىن غايەت كۆپ ساندىكى تۆلەم تۆلەش، زور مىقداردىكى تاشقى قەرزگە بوغۇلۇش، شۇنداقلا ئوردا ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ بۇزۇپ - چېچىشى، ئەمەلدارلارنىڭ خىيانەتكە ئويۇنۇپ كېتىشى بىلەن، دۆلەت مالىيەسىنىڭ چىقىمى تېز كۆپەيدى. يەنە بىر تەرەپتىن ئاقسۆڭەك بىيۇروكراتلار غالىبلارچە قوشۇمچە يەر ئىگىلىدى، ئۇلارنىڭ باجسىز، باج ئوغرىلاش بىلەن تېرىقچىلىق قىلغان يېرىنىڭ كۆلىمى ئۈزۈكسىز كۆپەيدى. 1893 - يىلى ئۇلارنىڭ باج تاپشۇرۇشقا تېگىشلىك يېرىنىڭ كۆلىمى پۈتۈن مەملىكەت تېرىقچىلىق يېرىنىڭ يېرىمىنى ئىگىلىدى، شۇڭا دۆلەتنىڭ باج كىرىمى بارغانسېرى ئازلاپ مالىيەدىكى زىيان كۆپەيدى. فېئودال ھۆكۈمرانلار مالىيەدىكى زىياننى تولۇقلاپ كۆپلەپ بايلىق ئۈندۈرۈش ئۈچۈن خالىغانچە پۇل تارقاتتى، باجنى كۆپەيتتى. خىيانەتچى ئەمەلدارلار پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ مال باھاسىنى ئۆستۈردى. يايى، مۇلازىملارمۇ توپىلاڭدىن توقاچ ئوغرىلاپ

خەلقنى تالان - تاراج قىلدى. ئېغىر ئالۋان - ياساقلار خەلقنى خانىۋەيران قىلدى، كىشىلەر ئۆي - ماكانىسىز قالدى، يېزا - كەنتلەردىكى خەلقنىڭ ئاھۇ ئىندامى پەلەككە يېتىپ ھەممە يەردە نارازىلىق كۆتۈرۈلدى.

دۆلەتنىڭ ئىچى - سىرتىدىكى ئېكسپلاتاتورلارنىڭ ئاچ كۆزلەرچە قىسقىشى بىلەن، خەلق قولغا قورال ئېلىپ قوزغالدى. 19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدىن تارتىپ پۈتۈن مەملىكەتتە دېھقانلار قوزغىلاڭلىرى ئۈزۈكسىز بولۇپ تۇردى. ياپونىيە كاپىتالىستلىرىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق زىيىنى ئەڭ ئېغىر بولغان چاۋشيەننىڭ جەنۇبىدا دېھقانلار قوزغىلاڭلىرى ئەڭ كەسكىن، ئۈزۈكسىز بولدى. قوزغىلاڭچى دېھقانلار يامۇللارغا، خىيانەتچى ئەمەلدارلارغا تۇيۇقسىز زەربە بەردى، جازانىخورلار ۋە ياپونىيە سودىگەرلىرىنى ئۆلتۈردى. «ياپونلارنى، ئەجنەبىيلەرنى قوغلاش» دەيدەبىلىك قانات يايدى. دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ دولقۇنى شەرق مەسلىكى ھەرىكىتىگىمۇ تۈرتكە بولۇپ، ئۇنىڭ بىر قىسىم مۇرىتلىرى «ئەرز - شىكايەت قىلىش» ① ھەرىكەت شەكلىنى تاشلاپ، دېھقانلارنىڭ قوراللىق قوزغىلىڭىغا قاتنىشىشقا باشلىدى. چاۋشيەننىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى كۆلىمى ئەڭ چوڭ بولغان جياۋۇ يىللىدىكى دېھقانلار ئۇرۇشى مانا مۇشۇنداق ۋەزىيەتتە يۈز بەردى.

1893 - يىلى چاۋشيەننىڭ ھەممە يەرلىرى قەھەتچىلىك يۈز بېرىپ، ھەممە يەرلەرنى ئاچارچىلىق قاپلىدى، لېكىن خىيانەتچى ئەمەلدارلار يەنىلا ئۆز قىلمىشىدىن قول ئۈزمەي

① 1860 - يىلى 6 - ئايدا گىيوڭسانامدو ئۆلكىسىنىڭ گىيۇڭجۇ دېگەن يېرىدىن بولغان سۈي جىيۈي دېگەن ئادەم شەرق مەسلىكىنى ئىجاد قىلدى. شەرق مەسلىكى ھەرىكىتى 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكى چاۋشيەن خەلقىنىڭ جاھانگىرلىككە، فېئودالىزىمغا قارشى كۈرەشىنىڭ بىر خىل شەكلى ئىدى. بۇ ھەرىكەت فېئودال ھۆكۈمرانلارنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان مەزگىلدە شەرق مەسلىكى مۇرىتلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئىلاھى سۈي جىيۈگە دەرد - ئەلنىمىنى ئېيتىش بىلەن دىن تارقىتىش ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش ھەرىكىتىنى قانات يايدۇردى.

دېھقانلارنى تالان - تاراج قىلدى. چوللا ئۆلكىسى گۇفۇ ۋىلايىتىنىڭ ئەمەلدارى جاۋ بىڭجيا خەلقنىڭ ئۆلۈش - تىرىلىشىگە قارىماي تۈمەن كىشىلىك دېھقان ئىشلەمچىلەرنى «تۈمەن تاشلىق» سۇغىرىش قۇرۇلۇشىغا مەجبۇرىي ئىشلەتتى. ئۇ يەنە دېھقانلاردىن قانۇنسىز ھالدا سۇ بېجى يىغىپ، دېھقانلارنى بىر سۆڭەك، بىر تېرە قىلىپ قويدى. مانا بۇ ئىشلار دېھقانلار قوزغىلىڭى ئۈچۈن سەۋەبچى بولدى. 1894 - يىلى 1 - ئاينىڭ 10 - كۈنى گۇفۇ، تايئىن قاتارلىق ئىككى جايدا غەزەپلەنگەن نەچچە مىڭ دېھقان قولغا تاپاق، توقماق، ئوتغۇچىلارنى ئېلىپ، گۇفۇ ۋىلايەتلىك يامۇلغا ھۇجۇم قىلىپ، قورال - ياراغ ئىسكىلاتىنى تارتىۋالدى، تۈرمىلەرنىڭ ئىشىكىنى ئېچىۋېتىپ مەھبۇسلارنى ئازاد قىلدى. ئامبارلارنى ئېچىپ قانۇنسىز يىغىۋالغان سۇ بېجى گۈرۈچىدىن 4000 دادەننى دېھقانلارغا ئۆلەشتۈرۈپ بەردى، يەر خېتى ۋە قۇل - دېدەكلەرنىڭ تىلخەتلىرىنى كۆيدۈردى. بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭنىڭ رەھبىرى شەرق مەسلىكى مۇرتى چۈەن بېڭجۈن (1854 ~ 1895) ئىدى. ئۇ چوللا ئۆلكىسىنىڭ كوچاڭ ۋىلايىتىدىكى يېزا ئەمەلدارى ئائىلىسىدە چوڭ بولغانىدى. ئۇنىڭ دادىسى دېھقانلار قوزغىلىڭىغا رەھبەرلىك قىلىپ، ئەمەلدارلار يامۇلغا ھۇجۇم قىلغاندا قولغا ئېلىنىپ ئۆلتۈرۈلگەنىدى. چۈەن بېڭجۈن فېئودال ھۆكۈمرانلارغا بولغان ئۆچمەنلىكى بىلەن، 1874 - يىلى شەرق مەسلىكىگە قاتناشقان، كېيىنچە گۇفۇ، تايئىن قاتارلىق جايلاردىكى شەرق مەسلىكىنىڭ ئاتامانى بولدى.

قوزغىلاڭنىڭ دەسلەپىدە چۈەن بېڭجۈن رەھبەرلىك قىلغان قوزغىلاڭچى قوشۇن تۆت ماددىلىق پىروگراممىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇنىڭدا: (1) ئادەم ئۆلتۈرمەسلىك، نەرسە - كېرەكلەرگە زەخم يەتكۈزمەسلىك؛ (2) پادىشاھقا، ئاتىغا سادىق بولۇش؛ پۇقرالارغا ياردەم بېرىش، خەلقنى خاتىرجەم قىلىش؛ (3) ياپونلارنى يوقىتىپ ئەل - يۇرتنى تىنچلاندۇرۇش؛

(4) پايتەختكە ھەربىي يۈرۈش قىلىپ، ھوقۇقدار ئېسىل زادىلەرنى پۈتۈنلەي يوقىتىش ئوتتۇرىغا قويۇلدى. 1894 - يىلى 3 - ، 4 - ئايلاردا چۈەن بېيجىڭ رەھبەرلىك قىلغان دېھقانلار قوزغىلىڭى گۇفۇ، تايۋىن قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، بەيشەن تېغىدا بازار قۇرۇپ چېچىلاڭغۇ قوزغىلاڭچى دېھقانلاردىن بىرلىككە كەلگەن دېھقانلار قوشۇنى تەشكىللەپ، دېھقانلار قوشۇنىنىڭ قوماندانلىق ئىشتابىنى قۇردى. ئۆزى باش قوماندان، جىن كەينەن بىلەن شۈن خۇاجۇڭلار باش ئاغلاقچى بولدى. ئۇلار پۈتۈن مەملىكەتكە ئوچۇق - ئاشكارا سىياسىي شەكىلدە خىتابنامە ئېلان قىلىپ، قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ مەقسىتىنى جاكارلىدى. ئۇنىڭ مەزمۇنى: «پۇقرالارنى ئازاب - ئوقۇبەتتىن قۇتقۇزۇش، دۆلەتنىڭ ئۆلىمىنى مۇستەھكەم قۇرۇش»، «ئىچكى جەھەتتە خىيانەتچى ئەمەلدارلارنىڭ كاللىسىنى ئېلىش، تاشقى جەھەتتە زورلۇق - زومبۇلۇق قىلغۇچى كۈچلۈك دۈشمەننى قوغلاپ چىقىرىش» ئىدى. ئۇلار يەنە ئېزىلگەن خەلقنى كۈرەش قىلىشقا چاقىردى. قوزغىلاڭچى قوشۇن «دۆلەتنى قۇدرەت تاپقۇزۇپ خەلقنى خاتىرجەم قىلىش»، «ھوقۇقدار ئاقسۆڭەكلەرنى پۈتۈنلەي يوقىتىش»، «ياپونلارنى يوقىتىش» بايرىقىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، كۈرەشنىڭ تىغى ئۈچىنى دۆلىتىدىكى فېئودال ھۆكۈمرانلار بىلەن ياپون تاجاۋۇزچىلىرىغا قاراتتى. قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ پروگراممىسى خەلق ئاممىسىنىڭ ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈرگەنلىكى ئۈچۈن، شەھەر كەمبەغەللىرى، قاچقۇن قۇللار، كەمسىتىلگەن تەبىقىلەر، ۋەيران بولغان ئىككى ئەمەلدارلار^①، زىيالىيلار ئارقا - ئارقىدىن قوزغىلاڭچى قوشۇنغا قوشۇلدى. ئۇلار باشلىرىغا ئاق لۆڭگە چىگىپ، قوللىرىغا قومۇش نەيزە ئېلىپ، «ئۆرە تۇرسا ئاق تاغ، ئولتۇرسا بامبۇكزارلىق» كۆرۈنىدىغان ھەيۋەتلىك ئىنقىلابىي قوشۇن قۇرۇپ چىقتى.

گۇفۇ قوزغىلىڭى فېئودال ھۆكۈمرانلارنى ئالاقزادە

① يەرلىك ئىككى تەرەپ ئەمەلدارلىرى

قىلىۋەتتى. ئۇلار ئالدىراپ - تېنەپ ھەربىي قوشۇن توپلاپ، قوزغىلاڭچىلار قوشۇنىغا ھۇجۇم قىلدى. 4 - ئاينىڭ 6 - كۈنى قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى خۇاڭخۇيەن دېگەن جايدا ئەپچىللىك بىلەن پىستىرما ئۇرۇشى قىلىپ، ئوردا ئارمىيەسىنى پۈتۈنلەي تارمار قىلدى، بىر زەمبىرەك ۋە يەنە نۇرغۇن قورال - ياراغ، ئوق - دورىلارنى غەنىيمەت ئالدى. دېھقانلار قوشۇنى يەنە كېچىنى، كوچاڭ، شىڭدې، چاڭماۋ قاتارلىق جايلارنى ھۇجۇم قىلىپ ئىشغال قىلدى. 4 - ئاينىڭ 23 - كۈنى چاڭچىڭ ئۇرۇشىدا ئوردا ئارمىيەسىنىڭ ئاساسلىق كۈچىنى يوقاتتى. 4 - ئاينىڭ 28 - كۈنى قوزغىلاڭچى قوشۇن يەنە جەنۇبىي چاۋشيەندىكى مۇھىم بازار چۈەنجۈنى ئىشغال قىلىپ، بىۋاسىتە سېئۇلغا قىستاپ كەلدى. دېھقانلار قوشۇنىنىڭ بۇ غەلىبىسى پۈتۈن مەملىكەتتىكى خەلق ئاممىسىغا زور ئىلھام بولدى. چۈەنلو، جۇڭچېڭ، چىڭشياڭ، جىڭجى، جياڭيۈەن، خۇاڭخەي قاتارلىق جايلاردىمۇ دېھقانلار قوزغىلاڭلىرىنىڭ دولقۇنى كۆتۈرۈلدى. چىرىك فېئودال خانىدانلىق دېھقانلار ئىنقىلابى ئۇرۇشىنىڭ بىپايان دېڭىزى ئىچىدە قالدى.

دېھقانلار قوشۇنى سېئۇلغا قىستاپ كەلگەندە پادىشاھ جىددىي يىغىن ئېچىپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىدىن ياردەم تىلەشنى قارار قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، قوزغىلاڭچىلار قوشۇنىدىن سۈلھى قىلىشنى تەلپ قىلدى ۋە شۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ دەم ئېلىۋالماقچى بولدى. دېھقانلار قوشۇنى ھۆكۈمەتنىڭ دامىغا چۈشۈپ سۈلھى قىلىپ، قوشۇنلىرىنى ئىلگىرىلەشتىن توختىتىپ، فېئودال ھۆكۈمرانلار بىلەن «چۈەنجۈ سۈلھى شەرتنامىسى» نى تۈزدى. ھۆكۈمەتمۇ دېھقانلار قوشۇنىنىڭ 12 ماددىلىق تەلىپىگە ئائىلاچ ماقۇل بولدى. بۇ تەلەپلەر: شەرق مەسلىكى مۇرىتلىرىغا زىيانكەشلىك قىلماسلىق، ئىككى تەرىپتىكى قانۇنسىز بېيىغان خىيانەتچى ئەمەلدارلارنى جازالاش، زورلۇق - زومبۇلۇق بىلەن بېيىغان، ياپونلار بىلەن

خۇسۇسىي ئالاقە قىلغانلارنى قاتتىق جازالاش، يەرلەرنى تەڭ تەقسىم قىلىش، ھۆكۈمەت ۋە خۇسۇسىيلارغا تۈلىنىدىغان بارلىق قەزلەر ۋە ئېغىر ئالۋان - سېلىقلارنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش، قۇل - دېدەكلەرنى ئازاد قىلىش، ئاددىي خەلقنىڭ تەمىناتىنى ياخشىلاش قاتارلىق مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. پۈتۈمدىن كېيىن دېھقانلار قوشۇنى چۈەنجۈدىن شۈەنتيەن، نەنيۈەن قاتارلىق جايلارغا چېكىنىپ چىقتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، دېھقانلار قوشۇنى چۈەنلو ئۆلكىسىنىڭ 53 ۋىلايىتىدە دېھقانلار ھاكىمىيىتىنىڭ پروگراممىسىنى ئىجرا قىلىش ئورگىنى قۇرۇپ، سۈلھى شەرتنامىسىدىكى ھەرقايسى ماددىلارنى ئىجرا قىلىپ دېھقانلارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغدىدى.

لېكىن، سۈلھى شەرتنامىسىنىڭ سىياھى تېخى قۇرۇلماي تۇرۇپ، فېئودال ھۆكۈمرانلار دېھقانلار قوشۇنىغا غالجىرلارچە ھۇجۇم قىلدى. 6 - ئاينىڭ 6 - كۈنى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ ئەسكەرلىرى چاۋشيەن پادىشاھىنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن ياشەن دېگەن جايدا قۇرۇقلۇققا چىقتى. ياپون تاجاۋۇزچىلىرىمۇ چىڭ سۇلالىسى ئەسكەرلىرىنىڭ قۇرۇقلۇققا چىققانلىقىنى باھانە قىلىپ، ئىنچوندا قۇرۇقلۇققا چىقىپ، ئىنچوندىن سېئۇلغا بارىدىغان مۇھىم ئىستراتېگىيەلىك ئورۇنلارنى ئىشغال قىلدى. 7 - ئاينىڭ 23 - كۈنى ياپونىيە ئارمىيەسى پادىشاھ ئوردىسىنى ئىشغال قىلىپ، ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشى قوزغاپ، جىن خۇڭجى باشچىلىقىدىكى ياپونىيە رەس ھۆكۈمەتىنى تەشكىل قىلدى ھەمدە قورچاق ھۆكۈمەتنى جۇڭگو بىلەن دىپلوماتىك مۇناسىۋەتنى ئۈزۈشكە كۈشكۈرتتى. چاۋشيەن ھۆكۈمىتىمۇ ياپونىيەگە جۇڭگونىڭ چاۋشيەندە تۇرۇشلۇق ئەسكەرلىرىنى قوغلىۋېتىشنى «ھاۋالە» قىلدى. 7 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ياپونىيە ئۇرۇش ئېلان قىلمايلا جۇڭگوغا قارشى ئۇرۇش قوزغىدى. 9 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرى چىڭ سۇلالىسى ئەسكەرلىرى

ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولۇپ، ئەسكەرلىرىنى چېكىندۈرۈشكە مەجبۇر بولدى، شۇنىڭ بىلەن ياپون تاجاۋۇزچىلىرى چاۋشىن ھۆكۈمىتىنى پۈتۈنلەي تىزگىنلىۋالدى ۋە قورچاق ھۆكۈمەت بىلەن بىرلىشىپ دېھقانلار قوشۇنىغا ھۇجۇم قوزغىدى. بۇ چاغدا دېھقانلار قوشۇنى 100 مىڭ كىشىدىن ئاشقان، جەڭچىلىرى ئىنتايىن روھلۇق بولۇپ، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ بەشتىن ئۈچ قىسمىنى ئىگىلىگەنىدى، يەنە شىمالغا يۈرۈش قىلىشقا پائىل تەييارلىق قىلىپ، بىۋاسىتە سېئۇلنى ئىشغال قىلماقچى بولغانىدى. لېكىن، مۇشۇ ھالقىلىق پەيتتە دېھقانلار قوشۇنىنىڭ رەھبەرلىك گۇرۇھىدا بۆلۈنۈش پەيدا بولدى. شەرق مەسلىكى گۇرۇھىنىڭ باشلىقى سۈي شىخېڭ تەرەپتىكىلەر زوراۋانلىق دىنىي ئەقىدىگە خىلاپ دېگەننى باھانە قىلىپ، شىمالغا يۈرۈش قىلىشقا قەتئىي قارشى تۇردى ھەمدە ئوچۇق - ئاشكارا بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتى قىلدى. ئۇلار ئاشكارا ئۇقتۇرۇش تارقىتىپ، چۈەن بېڭجۇن قاتارلىق دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ رەھبەرلىرىگە «پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ خەلقنى ئېچىتتى»، ئۇلار «دۆلەتنىڭ جىنايەتكارلىرى، ئۇستازىنىڭ گەدەنكەشلىرى» دەپ بوھتان چاپلىدى ھەمدە مۇرىتلىرىغا «ئويۇشۇپ ئۇلارغا ھۇجۇم قىلايلى» دەپ چاقىرىق قىلدى. ئۇلارنىڭ بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتى قوزغىلاڭچىلار قوشۇنىنىڭ بىر پۈتۈنلۈكى ۋە ئىتتىپاقلىقىغا يامان تەسىر كۆرسەتتى. چۈەن بېڭجۇن كۆپ ساندىكى قوماندانلارنىڭ قوللىشى بىلەن، شىمالغا يۈرۈش قىلىشتا چىڭ تۇردى. 10 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرى دېھقانلار قوشۇنى ئۈچ يولغا بۆلۈنۈپ سېئۇلغا يۈرۈش قىلدى. 20 - كۈنى گۇاڭجۇدا ياپونىيە تاجاۋۇزچىلىرى ۋە ھۆكۈمەت ئارمىيەسى بىلەن قاتتىق جەڭ قىلدى. دېھقانلار قوشۇنىنىڭ قوراللىرى ناچار، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ھەربىي تەلىم - تەربىيەسىمۇ كۆرمىگەنىدى، شۇنداقتىمۇ ئالتە كۈن قاتتىق جەڭ قىلىپ،

ئاخىر ھالسىراپ چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. 11 - ئاينىڭ ئاخىرىدا دېھقانلار قوشۇنى لۇنشەن جېڭىدە دۈشمەن بىلەن 11 كۈن قاتتىق جەڭ قىلدى. كۈچ سېلىشتۇرمىسىدىكى چوڭ پەرق سەۋەبىدىن دېھقانلار قوشۇنى ئېغىر زىيان تارتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار جۇڭچىڭ، چۈەنلو قاتارلىق جايلاردا كىچىك قىسىملارغا بۆلۈنۈپ جەڭ قىلىشقا مەجبۇر بولدى. چۈەن بېڭجۈن قايتىدىن كۈچ توپلاپ يەنە جەڭ قىلىش ئۈچۈن، بىر قىسىم قوشۇننى باشلاپ چۈەنلو ئۆلكىسىنىڭ چۈنچاڭ ۋىلايىتىگە چېكىندى. لېكىن، 12 - ئاينىڭ 19 - كۈنى خائىننىڭ خەۋەر يەتكۈزۈپ قويۇشى بىلەن سەپەر ئۈستىدە ئەسىرگە چۈشۈپ قېلىپ، ئىككىنچى يىلى 3 - ئاينىڭ 17 - كۈنى باتۇرلارچە قۇربان بولدى. داغدۇغىلىق جياۋۇ يىلىدىكى دېھقانلار ئۇرۇشى ياپون تاجاۋۇزچىلىرى ۋە ئۇنىڭ غالجىلىرى تەرىپىدىن قانلىق باستۇرۇلدى.

جياۋۇ يىلىدىكى دېھقانلار ئۇرۇشى شەرق مەسلىكىنىڭ دىنىي بايرىقى ئاستىدا ئېلىپ بېرىلغان دېھقانلار ئۇرۇشى ئىدى. ئۇنىڭ كۆلىمى ۋە تەسىرىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ ئىنقىلاب چاۋشيەندىكى كۈنچە دېھقانلار ئۇرۇشىنىڭ ئەڭ چوڭ بىر قېتىملىقى ھېسابلىنىدۇ. قوزغىلاڭچىلارنىڭ باتۇرلارچە كۈرۈشى كۈنسېرى يىمىرىلىۋاتقان چاۋشيەن فېئودال تۈزۈمىنىڭ ئاساسىنى تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەۋرىتىپ، ياپون تاجاۋۇزچىلىرىغا قاتتىق زەربە بەردى. چاۋشيەن خەلقىنىڭ مىللىي ئېڭىنى تېخىمۇ ئۇرغۇتۇپ، ياپون تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرۈشىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، مۇستەملىكىچىلىككە، فېئودالىزمغا قارشى مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى تارىخىدا شانلىق بەتلەرنى قالدۇردى، شۇنداقلا 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى ئاسىيا خەلقىنىڭ مۇستەملىكىچىلىككە، فېئودالىزمغا قارشى ھەرىكىتىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى بولۇپ قالدى.

2 - بۆلۈم فىرانسىيەنىڭ ۋېيېتنامدىكى مۇستەملىكىلىك كىچىلىك ھۆكۈمرانلىقى ۋە ۋېيېتنام خەلقىنىڭ فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرەشلىرى

1. رۇەن سۇلالىسىنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقى

17 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئەۋەتكەن مىسسىيونېر ۋە سودىگەرلەر ۋېيېتنامغا كەلدى. 1802 - يىلى فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى رۇەن فۇياڭ بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، شىشەن دېھقان قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ رۇەن سۇلالىسىنى ئورناتتى. رۇەن فۇياڭ فېئوداللىق تەرتىپلەرنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، بىيۇروكرات ئورگانلارنى كېڭەيتىپ قۇرۇپ، ھوقۇقنى مەركەزگە مەركەزلەشتۈرۈش تۈزۈمىنى كۈچەيتتى، پۈتۈن مەملىكەتنى جەنۇبىي، شىمالىي ۋە ئوتتۇرا رايون دەپ ئۈچ رايونغا بۆلۈپ، شۇنخۋانى پايتەخت قىلدى. ھەربىي ئەمەلدارلارنى يەرلىك ئەمەلدارلىققا تەيىنلىدى، ھەربىي ھۆكۈمرانلىقنى كۈچەيتىپ، رەھبەرلەرچە قاتتىق جازا يۈرگۈزۈپ خەلقنىڭ قارشىلىقىنى باستۇردى. ئەمەلدارلار ۋە باي مۇتەئەھمەلەر جامائەت يەرلىرىنى خالىغانچە ئىگىلىۋالدى، ئەمەل ئاشكارا سېتىلىدىغان بولدى. ئەمەل سېتىۋالغانلار خەلقنى خالىغانچە شىلىپ يەيدىغان بولدى، ئالۋان - سېلىقلار زىيادە كۆپەيدى. دېھقانلار جان بېجى، تۈتۈن بېجى تاپشۇرغاندىن باشقا، قارلىغاچ ئۇۋىسى^①، ئارچا مېۋىسى، دارچىن، كاۋاك مېۋە قاتارلىق قىممەتلىك يېمەكلىكلەرنى سوۋغات قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇنىڭدىن باشقا ھەرخىل ئالۋانلار بولۇپ، ئوردا، قەلئە، مەھكىمە، مەقبەرە

① دورا ئورنىدا ئىشلىتىدىغان نەرسە.

قۇرۇلۇشلىرىغىمۇ مەجبۇرىي سېلىندى. قاتمۇ قات ئېغىر باج تۆلەش بىلەن ئالۋان ياساقلار دېھقانلارنى ئوغۇل - قىزلىرىدىن ئايرىپ خانىۋەيران قىلىۋەتتى. خەلقنىڭ نامراتلىقى، ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىنىڭ قالاقلىقى، سۇغىرىش ئىشلىرىنىڭ كۆپ يىللاردىن بۇيان رېمونت قىلىنماسلىقى تۈپەيلىدىن قۇرغاقچىلىق، چېكەتكە ئاپىتىمۇ يىلمۇ يىل داۋاملاشتى، كېسەللىك يامراپ ئاچارچىلىق ھەممە يەرلەرنى قاپلىدى، مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان دېھقانلار قەھەتچىلىكتە ئۆلۈپ كەتتى. پەقەت 1820 - يىلىلا ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتكەن ئادەم 200 مىڭغا يەتتى. 1850 - يىلى يەنە 580 مىڭ ئادەم ئاشلىقتىن ئۆلۈپ كەتتى. ئەكسىيەتچى سۇلالە يەنە سودا - سانائەتنىمۇ باش كۆتۈرگۈزمىدى، قورال - ياراغ ياساش، كېمىسازلىق ۋە ئالتۇن - كۈمۈش، مىس، ئاليۇمىن، گۈڭگۈرت، سىلترا قاتارلىق خام ئەشialارنى ئېلىپ - سېتىشنى مونوپول قىلىۋالغانلىقتىن، سودا - سانائەتنىڭ تەرەققىياتى ئېغىر ھالدا توسقۇنلۇققا ئۇچرىدى. رۇەن سۇلالىسىنىڭ فېئودال ھۆكۈمرانلىرى ئۇرۇشپەرەسلىك قىلىپ، كىچىك، ئاجىز قوشنا دۆلەتلەرنى يۇتۇۋېلىشقا ئۇرۇندى. 19 - ئەسىر كىرىشى بىلەن «كىخمېر دۆلىتىنى قوغداش» (ھازىرقى كامبودژا) دېگەن نىقاب بىلەن ئەسكەر ئەۋەتىپ، كامبودژاغا تاجاۋۇز قىلدى ھەمدە 1834 - يىلى كامبودژانى ئۆزىنىڭ «ھامىي دۆلىتى» گە ئايلاندۇرۇۋالدى ۋە كامبودژانىڭ ئارمىيە، ھۆكۈمەتلىرىنىڭ چوڭ ھوقۇقلىرىنى پۈتۈنلەي تىزگىنلىۋالدى. كامبودژاغا كۆپ ساندا كۆچمەن يۆتكەپ، دېھقانلارنىڭ يەرلىرىنى ئىگىلىۋالدى. يەرلىك خەلقنى ئۆي - زېمىنلىرىدىن قوغلاپ، ئۇلارغا ئاسسىمىلياتسىيە سىياسىتىنى مەجبۇرىي يۈرگۈزۈپ، خەلقنى دەھشەتلىك ئېكسپىلاتاتسىيە قىلدى ھەمدە كامبودژا خەلقىنىڭ كۆپ قېتىملىق قارشىلىق ھەرىكەتلىرىنى قانلىق باستۇردى. ئۇنىڭ ئارقىدىن يەنە لائوسنى بويسۇندۇرۇپ ئولپان تاپشۇرۇشقا مەجبۇر

قىلىپ، ۋېيېتنام فېئودال سۇلالىسىنىڭ كېڭەيمىچىلىك ۋەھشىي ماھىيىتىنى تامامەن ئاشكارىلىدى.

ۋېيېتنامدىكى دېھقانلار فېئوداللىق سۇلالىسىنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقى ۋە بېسىمغا چىداپ تۇرالماي، ئارقا - ئارقىدىن قارشىلىق كۆرسەتتى. 19 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا دېھقانلار قوزغىلاڭلىرى ئۈزۈكسىز كۆتۈرۈلۈپ تۇردى. پەقەت 1820 - يىلىدىن 1840 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتىلا 200 قېتىمدىن ئارتۇق دېھقانلار قوزغىلىڭى بولدى. بۇنىڭ ئىچىدە كۆلىمى چوڭراقلىرى: فەن بورۇڭ رەھبەرلىك قىلغان نەندىڭ دېھقانلىرىنىڭ قوزغىلىڭى، لى ۋېنجۇ رەھبەرلىك قىلغان جىيادىڭ دېھقانلىرىنىڭ قوزغىلىڭى، نۇڭ ۋېنيۇن رەھبەرلىك قىلغان شۈەنگاغدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر قوزغىلىڭى قاتارلىقلار. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، كامبودژا، لائوس خەلقلىرىمۇ ۋېيېتنام ئىشغالىيەتچىلىرىگە قارشى ئۈزۈكسىز قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ تۇردى. 1820 - يىلى بىلەن 1840 - يىلى كامبودژا خەلقى ۋېيېتنام ئىشغالىيەتچى ئارمىيەسىنى ئىككى قېتىم مەغلۇپ قىلدى. دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى خەلقلەرنىڭ كەسكىن قارشىلىق كۆرسىتىشى بىلەن، رۇەن سۇلالىسىنىڭ فېئوداللىق ھۆكۈمرانلىقى ئېغىر كىرىزىسقا يۈزلەندى.

2. فىرانسىيەنىڭ ۋېيېتنامدىكى مۇستەملىكىچىلىك

ھۆكۈمرانلىقنىڭ ئورنىتىلىشى

19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ۋېيېتنامدىكى رۇەن سۇلالىسىنىڭ فېئوداللىق ھۆكۈمرانلىقى ئېغىر كىرىزىسقا يۈزلەنگەندە، فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ۋېيېتنامنى يۇتۇۋېلىش تاجاۋۇزچىلىق قەدىمىنى تېزلەتتى. 19 - ئەسىرنىڭ 40 - يىللىرى فىرانسىيە ۋېيېتنامغا ھەربىي پاراخوتلىرىنى ئەۋەتىپ، تۇلۇن، سايگون، جىيادىڭ قاتارلىق جايلارغا تاجاۋۇز

قىلدى. 1861 - يىلى فىرانسىيە ئەنگىلىيە بىلەن بىرلىشىپ ئىككىنچى قېتىملىق ئەپيۇن ئۇرۇشى قوزغاپ، جۇڭگو قوشۇنىنى مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن پۈتۈن كۈچى بىلەن ۋىيېتنامنىڭ جەنۇبىي رايونلىرىغا ھۇجۇم قىلىپ، جىيادىڭ، دىڭشياڭ، يىەنخې قاتارلىق ئۆلكىلەرنى ئارقا - ئارقىدىن بېسىۋالدى. ئىككىنچى يىلى رۇەن سۇلالىسى ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ، زېمىنلىرىدىن ئايرىلىپ قالدىغان بىرىنچى قېتىملىق سايگون شەرتنامىسىنى ئىمزالاشقا مەجبۇر بولۇپ، يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئۈچ ئۆلكە بىلەن كۈنلۈك ئارىلىنى فىرانسىيەگە بۆلۈپ بەردى، تۇلۇن، بالى، گۇاڭئەندىن ئىبارەت ئۈچ پورتىنى سودا پورتى قىلىپ ئاچتى. فىرانسىيەنىڭ سودا پاراخوتلىرى بىلەن ھەربىي پاراخوتلىرى مېكۇڭ دەرياسى ۋە ئۇنىڭ ھەرقايسى تارماق ئېقىنلىرىدا ئەركىن قاتناپ، فىرانسىيەلىكلەرنىڭ ئەركىن - ئازادە سودا قىلىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان بولدى. ئۇرۇش چىقىمى ئۈچۈن 4 مىليون پېزىتا (ئىسپانىيە پۇلى) تۆلەم تۆلىدى. ۋىيېتنام فىرانسىيەنىڭ ماقۇللۇقىنى ئالغاندىن كېيىن، ئاندىن باشقا دۆلەتلەرگە زېمىن كېسىپ بېرەلەيدىغان بولدى. قۇل قىلىش خاراكتېرىدىكى بۇ شەرتنامە ۋىيېتنامنى فىرانسىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇرۇپ قويدى.

فىرانسىيە جەنۇبتىكى ئۈچ ئۆلكىدە پۇت دەسسەپ تۇرىدىغان ئورۇنغا ئىگە بولغاندىن كېيىن، 1867 - يىلى يەنە پۈتكۈل جەنۇبىي رايونلارنى بېسىۋالدى. 1874 - يىلى 3 - ئايدا فىرانسىيە ۋىيېتنامنى ئىككىنچى قېتىملىق سايگون شەرتنامىسىنى ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى، ۋىيېتنام دىپلوماتىيە جەھەتتە فىرانسىيەنىڭ نازارىتىنى قوبۇل قىلىپ، پۈتكۈل جەنۇبىي رايوننى فىرانسىيەگە بۆلۈپ بەردى. قىزىل دەرياسىنى ۋە خانوي، خايڧۇڭ، گۇيرېن ئۈچ پورتىنى ئاچقۇزدى. فىرانسىيەنىڭ ۋىيېتنامدىكى كونسۇللىرى ھۆكۈم چىقىرىش

ھوقۇقىغا ئىگە بولىدىغان بولدى. 1883 - يىلى 8 - ئايدا
 فىرانسىيە رۇن سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى سى دې ئۆلگەندىن
 كېيىنكى ھۆكۈمرانلار گۇرۇھىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى
 پادىشاھلىق ئورۇنى تالىشىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، ئەسكەر
 ئەۋەتىپ شۇنخۇاغا ھۇجۇم قىلدى ھەمدە رۇن سۇلالىسىنى
 «شۇنخۇا شەرتنامىسى» نى ئىمزا لاشقا مەجبۇر قىلدى. شەرتنامىدە:
 فىرانسىيەنىڭ ۋىيېتنامدا ۋارىسلىق قىلىش ھوقۇقى
 بولىدىغانلىقى، ۋىيېتنامنىڭ بارلىق دېپلوماتىيە ئىشلىرىنى
 فىرانسىيە تىزگىنلەيدىغانلىقى بەلگىلەندى. ئىككىنچى يىلى 6 -
 ئاينىڭ 6 - كۈنى رۇن سۇلالىسى يەنە ئەڭ ئاخىرقى ۋەتەن
 ساتقۇچ شەرتنامە بولغان «باتنو شەرتنامىسى» گە ئىمزا قويۇشقا
 مەجبۇر بولدى، بۇ شەرتنامىنى ئىلگىرىكى بارلىق
 شەرتنامىلەرنىڭ ئورنىغا دەسەستىتى. ئۇنىڭدا فىرانسىيەنىڭ
 ۋىيېتنامغا بولغان ۋارىسلىق ھوقۇقى ئېتىراپ قىلىندى. شۇنداق
 قىلىپ، فىرانسىيە 20 نەچچە يىل جەرياندىكى تەدرىجىي
 يۇتۇۋېلىش ئىشلىرىغا، ھەربىي ئىشلار ھۇجۇمى ۋە سىياسىي
 ئالداشلار ئارقىلىق رۇن سۇلالىسىنى قەدەممۇ قەدەم يول
 قويۇشقا مەجبۇر قىلدى، ئاخىرى ئۇلار تىز پۈكۈپ تەسلىم
 بولدى. شۇنىڭ بىلەن فىرانسىيە ۋىيېتنامنى يۇتۇۋالدى
 يۇتۇۋېلىپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسى قىلىۋالدى.

فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ ۋىيېتنامنى يۇتۇۋېلىش
 ئارقىلىق جۇڭگوغا ھۇجۇم قىلىشقا ئۇرۇنۇشى 1883 ~ 1885 -
 يىللاردىكى جۇڭگو - فىرانسىيە ئۇرۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.
 1870 - يىللىرى ۋىيېتنام ھۆكۈمىتىنىڭ تەلىپى بىلەن، لىيۇ
 يۇڭفۇ قوماندانلىقىدىكى قارا تۇغلۇقلار قوشۇنى ۋىيېتنامغا
 بېرىپ فىرانسىيەگە قارشى ئالدىنقى سەپكە ئاتلانغان ھەمدە
 ۋىيېتنام خەلقى بىلەن مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ قىزىل دەرياسىنىڭ
 دېلتىسىدا فىرانسىيە ئارمىيەسى بىلەن كۈرەش قىلغانىدى.
 1873 - يىلى خانوۋىنى قايتۇرۇۋېلىپ، فىرانسىيە مۇستەملىكىچى

ئارمىيەسىنىڭ قوماندانى گارنىئېنى ئېتىپ ئۆلتۈردى. 1883 - يىلى فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى قىزىل دەرياسى دېلتىسىدا چىڭ سۇلالىسى ئەسكەرلىرىگە قايتىدىن ھۇجۇم قوزغىغاندا، چىڭ سۇلالىسى ئەسكەرلىرى ۋە ۋىيېتنام خەلقىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. 1884 - يىلى تەيۋەنگە تاجاۋۇز قىلغان فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ئېلىمىز ئارمىيەسى ۋە خەلقى تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىندى. ۋىيېتنام ئارقىلىق گۇاڭشى، يۈننەنلەرگە كىرگەن فىرانسىيە ئارمىيەسىمۇ جېننەنگۇەن (ھازىرقى يۈيىگەن) - لياڭشەن ئۇرۇشلىرىدا قاتتىق زەربە يېدى. جۇڭگو - ۋىيېتنام خەلقلىرى ئۆزئارا ياردەملىشىپ، ھەمكارلىشىپ جەڭ قىلىپ، ھەيۋىتى جۇڭگو ۋە چەت ئەللەرنى زىلزىلىگە كەلتۈرگەن شانلىق غەلىبىلەرنى قولغا كەلتۈردى. تاجاۋۇزچىلارنىڭ پوپۇزىسىغا قاقشاتقۇچ زەربە بېرىپ، فىرانسىيەنىڭ ژول فېررى ئىچكى كابىنېتىنى غۇلاتتى، ھەربىي دىپلوماتىيەسىمۇ ئوڭشىۋالغۇسىز قالايمىقانچىلىق ئىچىدە قالدى. لېكىن، چىرىكلىكتە چېكىنە يەتكەن چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولغان فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ئالدىدا تىز پۈكۈپ سۈلھى قىلىپ، جۇڭگو - فىرانسىيە «تيەنجىن شەرتنامىسى» نى ئىمزالىدى ھەمدە فىرانسىيەنىڭ ۋىيېتنامدىكى مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. 1887 - يىلى فىرانسىيە كامبودژا، لاۋوس ۋە ۋىيېتنامنى قوشۇپ «ھىندىچىنى قوشما ئىشتاتى» قىلىپ، سايگوندا تۇرۇشلۇق فىرانسىيە باش ۋالىيسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا تاپشۇردى.

فىرانسىيە ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، مۇستەملىكىچىلەرگە ئادەت بولۇپ كەتكەن ھىيلە - مەكرلىك «بۆلۈپ ئىدارە قىلىش» سىياسىتىنى يۈرگۈزدى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ۋىيېتنامغا تاجاۋۇز قىلغان ۋاقىتتىن باشلاپ، فېئودال پومېشچىكلار سىنىپى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ئەمەلدارلار، ساتقۇن

قوماندانلار ۋە يەرلىك غوجىلارنى سېتىۋېلىپ، قورچاق قوشۇن توپلاپ ۋېيېتناملىقلارنى ئۆزئارا ئۇرۇشقا سالدى. فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى تىكلەپ بولغاندىن كېيىن، جەنۇبىي، ئوتتۇرا ۋە شىمالىي رايونلاردا ئوخشاش بولمىغان مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىق تۈزۈمىنى يۈرگۈزدى. ۋېيېتنامنىڭ جەنۇبىي رايونىنى «بىۋاسىتە قاراشلىق سۇيۇرغال يەر» قىلىپ ئايرىپ، ئۇنىڭغا فىرانسىيە باش ۋالىيسى ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان بولدى. ئوتتۇرا رايونى «ھامىلىق يەر» دەپ ئايرىپ، رۇەن سۇلالىسىنىڭ فېئودال ھۆكۈمرانلىق ئورگانلىرى ساقلاپ قېلىنغان بولسىمۇ، ئۇ يەرنىڭ بارلىق ئىشلىرىغا فىرانسىيە ئەۋەتكەن باش ۋالىي نازارەتچىلىك قىلىدىغان بولدى. شىمالىي رايونى «يېرىم ھامىلىق يەر» قىلىپ ئايرىپ، نامدا رۇەن سۇلالىسىنىڭ قورچاق ھاكىمىيىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ساقلىنىپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن ئەمەلىي ھوقۇق فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىرىنىڭ قولىدا بولدى. فىرانسىيە يەنە ھىندىچىنىدىكى ئۈچ دۆلەت ئوتتۇرىسىدا ۋە ھەرقايسى دۆلەتلەردىكى مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت پەيدا قىلىپ، ئۆچمەنلىك قوزغاپ، بۇ دۆلەتنىڭ ئەسكىرىنى ئۇ دۆلەتتىكى خەلق قوزغىلاڭلىرىنى باستۇرۇشقا سالدى. بۇ مىللەتنىڭ قورچاق ئارمىيەسىنى ئۇ مىللەت خەلقىنىڭ قارشىلىق ھەرىكەتلىرىنى باستۇرۇشقا ئەۋەتىپ، ھەرقايسى دۆلەت، مىللەت خەلقلىرىنىڭ ئىتتىپاقلىقىغا بۇزغۇنچىلىق سېلىپ خەلقنىڭ كۈرەش نىشانىنى بۇرۇنماقچى بولدى. ۋېيېتنامنىڭ قورچاق ئارمىيەسىدىن پايدىلىنىپ كامبودژانى ئىشغال قىلىپ، لاۋوسنى تىزگىنلەش، ۋېيېتنام ئارقىلىق كامبودژانى، لاۋوسنى تىزگىنلەش سۈيىقەستلىك ھەرىكەتلىرىنى قىلدى.

فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئىقتىسادىي جەھەتتە ۋېيېتنام خەلقىنى دەھشەتلىك تالان - تاراج قىلىشقا ۋە

ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئۇسۇللىرى يەرلەرنى تالان - تاراج قىلىش، قاتمۇ قات باج ئېلىش، مەخسۇس تۇز، ھاراق سېتىش، جازانخورلۇق ئەپيۇن سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىش، كۆپلەپ قىمار مەيدانلىرى ئېچىش قاتارلىقلار ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدە يەرلەرنى تالان - تاراج قىلىش مۇشۇ دەۋردىكى فىرانسىيە مۇستەملىكە سىياسىتىنىڭ ئالاھىدە خۇسۇسىيىتى ئىدى. فىرانسىيە مۇستەملىكچىلىرى تۈرلۈك ناملار بىلەن دېھقانلارنىڭ يەرلىرىنى خالىغانچە ئىگىلىۋالدى ياكى «قاقاسلىق» تىن ئېكىنزارلىق ئېچىش، يەرلەرنى تىزىملاش نامى بىلەن يەر ئىگىلىدى، ياكى دېھقانلارغا ھەيۋە قىلىپ مەھسۇلاتلىرىنى تۆۋەن باھادا سېتىۋالدى، ياكى بولمىسا فىرانسىيەگە قارشى نامايىشقا قاتناشقان دېگەن جىنايەتنى ئارتىپ، يەرلىرىنى زورلۇق بىلەن مۇسادىرە قىلىۋالدى. فىرانسىيە مۇستەملىكچىلىرى مانا مۇشۇنداق نومۇسسىزلارچە ۋاستە قوللىنىپ، زور مىقداردىكى يەرلەرنى تالان - تاراج قىلدى. 1890 - يىلى 10 مىڭ 900 گېكتار يەر ئىگىلىۋالدى. 1900 - يىلى ئىگىلىۋالغان يېرى كۆپىيىپ 301 مىڭ گېكتارغا يەتتى، 1913 - يىلىغا كەلگەندە ئىگىلىۋالغان يېرى تېخىمۇ كۆپىيىپ 470 مىڭ گېكتارغا يەتتى. تالان - تاراج قىلغان يەرلەرنى فىرانسىيەنىڭ مۇستەملىكچى ئەمەلدارلىرىغا، ھايانكەش سودىگەرلىرىگە بۆلۈپ بەردى. مۇستەملىكچىلەر بۇ يەرلەرنىڭ بىر قىسمىنى ئېكىنزارلىق قىلىپ ئېچىپ، يېرىدىن ئايرىلىپ قالغان دېھقانلارنى ياللاپ، گۈرۈچ، كاۋچۇك، قەھۋە، چاي كۆچتى، شېكەر قومۇشى تېرىپ، ئۇنى ئېكسپورت قىلىپ غايەت كۆپ پايدا ئالغان بولسا، كۆپ قىسىم يەرلەرنى پومېشچىك، باي دېھقانلار ئارقىلىق دېھقانلارغا ئىجارىگە بېرىپ، فېئوداللىق ئېكسپلاتاتسىيە يۈرگۈزدى. شۇ ئارقىلىق ھەرقانداق ئەھۋالدىمۇ پايدىسى يۇقىرى بولىدىغان ئىجارە كىرىمىگە كاپالەتلىك قىلدى.

ئېغىر ئالۋان - سېلىقمۇ فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ
 ۋىيېتنام خەلقىنى شىلىدىغان ئاساسلىق ۋاسىتىسى ئىدى.
 كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىۋاتقان ھەربىي - مەمۇرىي خىراجەتنى
 ھەل قىلىش، فىرانسىيە كاپىتالىزىمنىڭ جازانە قەرزىنى تۆلەش
 مۇستەملىكە ھۆكۈمەتنىڭ خامچوت كىرىمىنىڭ ئېشىشىنى
 تېزلىتىۋەتتى. 1892 - يىلى ھىندىچىنىدىكى خامچوت كىرىمى
 19 مىليون 680 مىڭغا يەتتى، 1912 - يىلى خامچوت كىرىمى
 بىر ھەسسە ئېشىپ 38 مىليون 360 مىڭغا يەتتى. جەنۇبىي
 رايونلاردا 1867 - يىلىدىن 1894 - يىلىغىچە خامچوت كىرىمى
 ئالتە ھەسسەگە يېقىن ئاشتى. بۇنداق غايەت زور مىقداردىكى
 خامچوت كىرىمى زورلۇق بىلەن ئالۋان - سېلىق سېلىپ،
 خەلقنىڭ بايلىقىنى شىلىۋېلىش بىلەن قامدىلاتتى. ئېلىنىدىغان
 باجلارنىڭ تۈرىمۇ كۆپەيدى. مەسىلەن، يەر بېجى، جان بېجى،
 تاماكا، ھاراق بېجى، ئۆي بېجى، كېچىك بېجى، كېمىچى
 ئائىلىلەردىن ئېلىنىدىغان باج قاتارلىقلار. باج پۇلى كۆپ، ئالۋان
 - سېلىق ئېغىر ئىدى. مەسىلەن، فىرانسىيەنىڭ
 ئىشغالىيەتچىلىك ئىلگىرى، كىشى بېشىغا ئېلىنىدىغان باج 1 مو
 4 فۇڭ بولغان بولسا، 1889 - يىلى شىمالىي رايونلاردا 2 يۈەن
 5 موغا كۆپەيدى، ئوتتۇرا رايونلاردا 2 يۈەن 3 مو بولدى.
 ئۆلگەنلەرمۇ باجدىن خالىي بولالمايتتى، ئۇلارنىڭ بېجىنى
 تىرىكلەر تۆلىشى كېرەك ئىدى. ۋاسىتىلىك باجلارمۇ ئىنتايىن
 ئېغىر ئىدى، 1900 - يىلى ۋاسىتىلىك باجدىن كىرگەن كىرىم
 13 مىليون 500 مىڭ يۈەنگە يەتتى. بۇنىڭ ئىچىدە تۈز، ھاراق،
 ئەپيۈندىن ئېلىنغان باج كىرىمىلا 11 مىليوننى ئىگىلىدى.
 1897 - يىلى بىر دەن تۇزغا ئېلىنىدىغان باج 2 مو 5 فۇڭ
 بولغان بولسا، 1906 - يىلى 2 يۈەن 3 مو 5 فۇڭغا كۆپەيدى.
 شۇنداق قىلىپ، ۋىيېتنام ئەمگەكچى خەلقلەرنى تۈزنى ئاز
 ئىستېمال قىلىشقا مەجبۇر قىلدى.

فىرانسىيەنىڭ ۋىيېتنام خەلقىنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىش

ئۇسۇللىرى ئۇنىڭ جازانخور كاپىتالىزىملىق ماھىيىتىنى ئېچىپ بەردى. فىرانسىيە كاپىتالىستلىرى ۋېيېتنامدا ئاز ساندىكى كاپىتالىنى مەبلەغ قىلىپ سېلىپ، ئىستراتېگىيەلىك تۆمۈريول، تاشيول ياساپ، كۆمۈر قېزىپ، ئېكىنزارلىق ئېچىپ، كۆپ ساندىكى كاپىتالىنى مۇستەملىكە ھۆكۈمەتنىڭ زايومىنى سېتىۋېلىشقا سېلىش ئارقىلىق، ۋېيېتنام خەلقىنى جازانخورلۇق بىلەن شىلىۋالدى. 1886 - يىلىدىن 1913 - يىلىغىچە فىرانسىيە كاپىتالىستلىرى مۇستەملىكە ھۆكۈمەتكە جەمئىي 4 مىليارد 270 مىليون فىرانك قەرز بەردى، مۇستەملىكە دائىرىلىرى ھەربىر فىرانكنى يۇقىرى ئۆسۈم بىلەن قايتۇرۇلۇشىغا كاپالەتلىك قىلدى. فىرانسىيە كاپىتالىستلىرى يەنە 1873 - يىلى قۇرۇلغان شەرق خۇيلى بانكىسى ئارقىلىق ۋېيېتنامغا قەرز پۇل تارقاتتى، مۇستەملىكە ھۆكۈمەتكە قەرز تېڭىپ، دېھقانلارغا يۇقىرى ئۆسۈملۈك پۇل تارقاتقۇزۇپ، ئۇنىڭدىن ناھايىتى كۆپ ئۆسۈم ئۈندۈرۈۋالدى. 1885 - يىلى بۇ بانكا 393 مىڭ فىرانك پايدا ئالغان بولسا، 1905 - يىلىغا كەلگەندە ئۇنىڭ پايدىسى 2 مىليون 666 مىڭغا يەتتى. بانكىنىڭ سەرمايىسىمۇ يېڭى قۇرۇلغان ۋاقىتىدىكى 8 مىليون فىرانكتىن 1910 - يىلىغا كەلگەندە شەددەت بىلەن ئېشىپ، 48 مىليون فىرانكقا يەتتى. فىرانسىيەنىڭ جازانخور سودىگەرلىرىمۇ مەخسۇس سېتىش - سېتىۋېلىش پائالىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللاندى. گۈرۈچنى ئەرزان باھادا بۇلاپ سېتىۋېلىپ، چەت ئەللەرگە چىقىرىپ سېتىپ كۆپى پايدىغا ئېرىشتى. تۇز، ھاراق، ئەپيۇنلارنى تۆكمە قىلىپ سېتىپ، ۋېيېتنام خەلقىنىڭ ئىلىكىنى شورىدى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ بۇ خىل تۈرلۈك ۋەھشىيەنە بېسىمى بىلەن، ۋېيېتنام خەلقى نامراتلىشىپ پاجىئەلىك تەقدىرگە دۇچ كەلدى. ئامبارلىرىدا گۈرۈچ تولۇپ تۇرىدىغان جەنۇبىي رايونلاردىمۇ ئۇدا نەچچە يىل قەھەتچىلىك يۈز بەردى.

3. پادشاھقا ساداقەتلىك بىلدۈرۈش ھەرىكىتى ۋە قەنىشى دېھقانلارنىڭ پارتىزانلىق ئۇرۇشى

فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ تاجاۋۇز قىلىشى ۋە
ۋېيتنام خەلقىنى قۇل قىلىش جەريانى ۋېيتنام خەلقىنىڭمۇ
قۇللۇققا، تاجاۋۇزچىلىققا قارشى تۇرۇش جەريانى بولدى. 1859 -
يىلى مۇستەملىكىچى ئارمىيە تۆمۈر تاپىنىنى جەنۇبىي رايونلارغا
باسقاندىن باشلاپ، 1884 - يىلىدىكى رۇن سۇلالىسىنىڭ
دۆلەتنى مۇتەرىز قىلىدىغان شەرتنامىنى ئىمزا ئالغىچە بولغان
ئارىلىقتا، جەنۇبىي ۋېيتنام خەلقى زوراۋانلىققا باش ئەگمەي،
قۇربان بېرىشتىن قورقماي، ئالدىنقىلار يىقىلسا كېيىنكىلەر
ئىزىنى بېسىپ، فىرانسىيەگە قەتئىي قارشى تۇرۇش كۈرىشىنى
25 يىل داۋاملاشتۇردى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20 -
ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ۋېيتنام خەلقىنىڭ مۇستەملىكىچىلىككە
قارشى كۈرەش دولقۇنى تېخىمۇ ئۈچ ئالدى. فېئودال «مۈلكىي»
ئەمەلدارلار رەھبەرلىك قىلغان پادشاھقا ساداقەتلىك بىلدۈرۈش
ھەرىكىتى بىلەن دېھقانلار پارتىزانلىق ئۇرۇشلىرى ھەممە
يەرلەرنى قاپلىدى.

فىرانسىيە تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەندىن كېيىن ۋېيتنامنىڭ
فېئودال ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى تەسلىمچىلەر ۋە ئۇرۇش قىلىشنى
تەشەببۇس قىلغۇچىلارغا بۆلۈندى. رۇن سۇلالىسى تەسلىم بولۇپ
دۈشمەن قوينىغا ئۆزىنى ئاتقاندىن كېيىن، شيەن يىدى
ۋەكىللىكىدىكى بىر قىسىم فېئودال ھۆكۈمرانلار فىرانسىيەنىڭ
قورچىقى بولۇشنى خالىماي كۈرەشنى داۋاملاشتۇرۇشتا چىڭ
تۇردى. 1855 - يىلى 7 - ئايدا رۇن سۇلالىسىنىڭ ۋەزىرى زۇن
شىشو شۇنخۇادا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ مۇستەملىكىچىلەرگە
تۇيۇقسىز زەربە بەردى. شيەن يىدى شۇنخۇاغا كېلىپ يارلىق
تارقىتىپ، جايلاردىكى مۈلكىي ئەمەلدارلارنى پادشاھقا

ساداقەتمەن بولۇشقا چاقىردى. 1885 ~ 1886 - يىللىرى ھەرقايسى جايلاردىكى ۋەتەنپەرۋەر مۈلكىي ئەمەلدارلار بىلەن فېئودال ئەمەلدارلار ئارقا - ئارقىدىن بۇ چاقىرىققا ئاۋاز قوشۇپ، شىمالدىكى شىنخەن، چىڭخۇالاردىن ئوتتۇرا رايوندىكى گۇاڭجى، پىندىنلارغا كېلىپ، پادىشاھقا ساداقەتلىك بىلدۈرۈش قوزغىلاڭچى قوشۇنىغا قاتناشقۇچىلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمىدى. پادىشاھقا ساداقەتلىك بىلدۈرۈش ھەرىكىتى خەلقنىڭ قوللىشىغا، ئاۋاز قوشۇشىغا ئېرىشتى. چۈنكى، بۇ ھەرىكەتتە مۇئەييەن دەرىجىدە خەلقچىللىق روھى بار ئىدى، بولۇپمۇ فەن يەنفېڭ رەھبەرلىكىدىكى قوزغىلاڭچى قوشۇندىكىلەرنىڭ كۆپ سانلىقى دېھقانلار، قوماندانلىرىنىڭ كۆپچىلىكى تۆۋەن قاتلام كىشىلىرى ئىدى. شۇڭا، ئۇلارنىڭ جەڭگىۋارلىقى يۇقىرى، قوزغىلاڭنى داۋاملاشتۇرغان ۋاقتى ئۇزۇن، قوزغىلاڭ دائىرىسى بىرقەدەر كەڭ بولدى. ئۇلار خېجىڭ، يىئەن، گۇاڭپىڭ ۋە چىڭخۇا قاتارلىق ئۆت ئۆلكىدە پائالىيەت قىلدى. قوزغىلاڭچىلار تاغلىق - ئورمانلىقلاردا ئەپلىك ئورۇنلاردىن پايدىلىنىپ، پارتىزانلىق ئۇرۇش تكتىكىسىنى قوللىنىپ، تاجاۋۇزچىلارغا ئۈزۈكسىز ھۇجۇم قىلدى. 1885 - يىلىدىن 1896 - يىلىغىچە 11 يىل ئۇرۇش قىلىپ، فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا كۈچلۈك زەربە بەردى. لېكىن، ھەرقايسى جايلاردىكى پادىشاھقا ساداقەتلىك بىلدۈرۈش ھەرىكەتلىرى تارقاق، يەككە - يېگانە ئېلىپ بېرىلغانلىقى، بىر تۇتاش قوماندانلىقى بولمىغانلىقى ئۈچۈن، مۇستەملىكىچى ئارمىيەنىڭ قاتمۇ قات مۇھاسىرىگە ئېلىشى ۋە ئېزىقتۇرۇشى بىلەن ئارقا - ئارقىدىن مەغلۇپ بولدى. شىيەن يىنى ئالجىرىيەگە پالاندى، زۇن شىشۇ قاتارلىق كۆپلىگەن قوماندانلار جۇڭگوغا قېچىپ كېلىۋالدى.

ۋىيېتنام خەلقىنىڭ ئەڭ ئىلگىرىكى فىرانسىيەگە قارشى ئۇرۇشلىرىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى دېھقانلارنىڭ پارتىزانلىق ئۇرۇشى بولدى. فىرانسىيە تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەندىن كېيىن

ھەرقايسى جايلاردىكى دېھقانلار كەڭ تۈردە ئۆزىنى قوغداش
 ئۇرۇشى ۋە كۆلىمى چوڭ بولغان پارتىزانلىق ئۇرۇشىنى قانات
 يايدۇردى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى شەھەرلەرنى ئىشغال قىلىپ
 خېلى ئۇزۇن بىر مەزگىلگىچە، يېزىلاردىكى كەڭ رايونلار يەنىلا
 قوزغىلاڭچى دېھقانلارنىڭ ئىلكىدە تۇردى. دۈشمەنگە قارشى تۇرۇپ،
 يېزا - كەنتلىرىنى قوغداش ئۇرۇشلىرىدا، دېھقانلار تايلاق - توقماق،
 نەيزە - ئارا، قىڭراق قاتارلىق ئاددىي قوراللار بىلەن
 تاجاۋۇزچىلارغا قارشى قەھرىمانلارچە جەڭ قىلدى. ئۇلار
 كۆۋرۈكلەرنى بۇزۇش، قاتناشلارنى ئۈزۈپ تاشلاش ئارقىلىق،
 دۈشمەنلەر ۋە قورچاق ھۆكۈمەتنىڭ ئورگانلىرىغا ھۇجۇم قىلدى.
 ۋېيېتنامدىكى قولچوماق مۇناپىقلارنى قاتتىق جازالاپ،
 مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىق تەرتىپلىرىگە زەربە بېرىپ،
 فىرانسىيەنىڭ مۇستەملىكىچىلىك پىلانىنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىنى
 كەينىگە سۈردى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا ئەڭ قاتتىق زەربە
 بەرگىنى شۇ بولدىكى، 1887 - يىلىدىن 1913 - يىلىغىچە
 داۋاملاشقان خۇاڭ خۇاتەن رەھبەرلىكىدىكى ئەنشى دېھقانلىرىنىڭ
 پارتىزانلىق ئۇرۇشى بولدى. خۇاڭ خۇاتەن دېھقان ئائىلىسىدىن
 كېلىپ چىققان بولۇپ، پومېشچىكلارنىڭ كالىسىنى باققان،
 ئىجارىكەش بولغان، فىرانسىيە شىمالىي رايونىغا بېسىپ
 كىرگەندە، مىللىي ئۆچمەنلىكى بىلەن فىرانسىيەگە قارشى
 پارتىزانلار ئەترىتىگە قاتناشقانىدى. ئۇ ئۇزۇن مۇددەتلىك، جاپا -
 مۇشەققەتلىك ئۇرۇش داۋامىدا تاۋلىنىپ، قەيسەر، ئۇرۇش
 قىلىشقا ماھىر، ھەممە ئۇنىڭغا ئۈمىد باغلايدىغان قوماندانغا
 ئايلىنىپ، دېھقانلار پارتىزانلىق ئەترىتىنىڭ رەھبىرى
 بولغانىدى. ئۇ ئەنشى رايونىدىكى ھەرقايسى تارماق پارتىزان
 ئەترەتلىرى ۋە تاغلىق رايونلاردىكى باتۇر، مەرگەن قەبىلە
 ئەزالىرىدىن بىرلىككە كەلگەن چوڭ قوزغىلاڭچى قوشۇن
 تەشكىللىدى، بىرقەدەر مۇستەھكەم تايانچ بازىلارنى قۇرۇپ،
 مۇستەملىكىچىلەرگە ئۈزۈكسىز قاتتىق زەربە بەردى. 1889 -

يىلى فىرانسىيە مۇستەملىكىچى ئارمىيەسى گاۋشاڭ، يۈرۈي قاتارلىق جايلاردىكىلەرنى ئارقا - ئارقىدىن غالىبلارچە تازىلاش ئېلىپ باردى. پارتىزانلار خەلق ئاممىسىغا تايىنىپ، «دۈشمەن ھۇجۇم قىلسا ئۆزىنى دالىغا ئېلىش، جانلىق، ئۆزگىرىشچان بولۇش، پۇرسەت كەلگەندە تېز ھەرىكەت قىلىش» ئۇرۇش تكتىكىسى ۋە «دۈشمەننى بامبۇك نەيزە قىلتىقى»غا چۈشۈرۈش ئۇسۇللارنى قوللىنىپ، چوڭ ساندىكى دۈشمەن ئارمىيەسىنى قىرىپ تاشلاپ، فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ تازىلاش ھەرىكىتىنى بىتچىست قىلدى. 1892 - يىلى 3 - ئايدا فىرانسىيە ئارمىيەسى ئېغىر تىپتىكى قوراللار بىلەن قوراللانغان نۇرغۇن ھەربىي قوشۇنلارنى توپلاپ، ئەنشى تايانچ بازىسىغا كەڭ كۆلەمدە ھۇجۇم قىلدى. پارتىزانلار خەلق ئاممىسى بىلەن زىچ ماسلىشىپ، دەرھال ئورمانلىققا كىرىۋالدى. دۈشمەنلەر بىكارغا ئاۋارە بولۇپ، تەييارلىقسىز تۇرغان ۋاقىتلىرىدىن پايدىلىنىپ ھۇجۇم قىلىپ كۆپلىگەن دۈشمەنلەرنى ئۆلتۈردى ۋە يارىدار قىلدى. 1894 - يىلى پارتىزانلار قوشۇنىنىڭ ھەرىكەتلىرى خانوئىدىن لياڭشەنگە بارىدىغان تۆمۈريول بويلىرىغىچە كېڭىيىپ، پويىزلارنى توسۇپ زەربە بېرىپ بۇزۇپ تۇردى. بۇنىڭ بىلەن دۈشمەننىڭ تۆمۈريول قۇرۇلۇشلىرى ۋە ترانسپورتى پالەچ ھالەتكە چۈشۈپ قالدى.

1894 - يىلى يۈرۈي ئۇرۇشىدا دۈشمەننىڭ تازىلاش ھەرىكىتى پاجىئەلىك مەغلۇپ بولدى. پارتىزانلار فىرانسىيە ئارمىيەسىنىڭ قوماندانلىق ئىشتابى، كونسۇللىرى ۋە ھەربىي نازارەت ۋە بارگاھ ئەمەلدارلىرىغا قاقشاتقۇچ زەربە بېرىپ، ئۆزلىرى ئورمانلىقلارغا ئامان - ئېسەن چېكىنىۋالدى. شۇ يىلى 9 - ئايدا پارتىزانلارنىڭ پويىزغا توسۇپ زەربە بېرىپ، فىرانسىيەلىك چوڭ پومپىشچىك، «شىمالىي رايونلارنىڭ كەلگۈسى» گېزىتىنىڭ باش مۇھەررىرى سىناينى تىرىك

تۇتۇۋېلىشى فىرانسىيەنى زىلزىلىگە سالدى. ئۇرۇشتا تۇمشۇقچىغا زەربە يەپ، ئىلاجىسىز قالغان مۇستەملىكىچىلەر خۇاڭ خۇاتەن بىلەن سۈلھى قىلىشقا مەجبۇر بولدى. 1894 - يىلى 10 - ئايدا ئىككى تەرەپ ئۇرۇش توختىتىش كېلىشىمى ئىمزالىدى. كېلىشىم بويىچە فىرانسىيە قوشۇنلىرى ئەنشىدىن چېكىنىپ چىقتى، يانەن، مۇشەن، ئەنلى ۋە يۇشاڭدىن ئىبارەت تۆت رايون خۇاڭ خۇاتەننىڭ باشقۇرۇشىغا ئايرىپ بېرىلدى. فىرانسىيە پۇل تۆلەش ئارقىلىق سىناي قاتارلىق كىشىلىرىنى قايتۇرۇۋالدى. لېكىن كېلىشىم ئىمزالىنىپ ئۇزۇن ئۆتمەي، فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئارمىيەسىنى تەرتىپكە سېلىپ، ئىستىھكاملارنى رېمونت قىلدى ۋە كۆپلەپ سالدى، يەرلىك ئەمەلدارلار بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، قورچاق قوشۇننى كېڭەيتىپ قۇرۇپ، يېڭىدىن قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە تەييارلىق قىلدى. ئىككىنچى يىلى 11 - ئايدا فىرانسىيە قوشۇنلىرى كېلىشىمنى يىرتىپ تاشلاپ، پارتىزانلارنىڭ تايانچ بازىلىرىغا كەڭ كۆلەمدە تازىلاش ھۇجۇمى قوزغاپ، پارتىزانلارنى بىر يوللا يوقاتماقچى بولدى. لېكىن، بۇرۇندىنلا تەييارلىقى بولغان دېھقانلار قوشۇننى دەرھال بۆلۈنۈپ، ئورمانلىقلارغا ۋە مەھەللىلەرگە تارقىلىپ كېتىپ، دۈشمەن «ھۇجۇم قىلسا چېكىنىش، چېكىنسە ھۇجۇم قىلىش» تاكتىكىسىنى قوللاندى. ئۇلار بېيجىڭ، بېيىنڭ، فۇئەن، تەييۈن قاتارلىق تۆت ئۆلكىنى تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىش نۇقتىسى قىلىپ تاللاپ تاجاۋۇزچى دۈشمەنلەرگە زەربە بەردى، قاتناش - تىرانسپورتىنى ئۈزدى. پارتىزانلار ئىككى يىللىق ئۇرۇش ئارقىلىق مۇستەملىكىچى قوشۇننىڭ قورساق ھۇجۇمىنى يەنە بىر قېتىم مەغلۇپ قىلدى. 1897 - يىلى 12 - ئايدا فىرانسىيە ئارمىيەسى يەنە بىر قېتىم خۇاڭ خۇاتەن بىلەن سۈلھى قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئىككى تەرەپ ئىككىنچى قېتىم ئۇرۇش توختىتىش

كېلىشىمى ئىمزالىدى.

ئۇرۇش توختىغاندىن كېيىن فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ھەرخىل سۈيقەستلىك ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، خۇاڭ خۇاتەن قوشۇنىغا قارىتا پوپوزا قىلىش، ئازدۇرۇش، ئاۋۋال پۇلغا سېتىۋېلىپ ئۆزلىرىگە تارتىپ، كېيىن زىيانكەشلىك قىلىش ئۇسۇللىرىنى قوللانماقچى بولغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ سۈيقەستلىرىنىڭ ھەممىسى شەرمەندىلەرچە مەغلۇپ بولدى. شۇنىڭ بىلەن 1901 - يىلى فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئۈستۈن ئەسكىرىي كۈچ توپلاپ، پارتىزانلارغا غالىبلارچە ھۇجۇم قوزغىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى قورچاق ھاكىمىيەت بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، خەلققە قارىتا تېررورلۇق تەدبىرلىرىنى قوللىنىپ، خەلقنىڭ پارتىزانلار قوشۇنى بىلەن بولغان ئالاقىسىنى ئۈزۈپ تاشلاشقا ئۇرۇندى. مۇھاسىرە ئىچىدە قالغان پارتىزانلار فۇئەن، يۇڭئەن، بېيىنڭ قاتارلىق جايلارغا چېكىندى. 10 - ئاينىڭ 5 - كۈنى لاڭشەندە بولغان كەسكىن جەڭدە، كۈچ سېلىشتۇرمىسىدىكى چوڭ پەرق سەۋەبىدىن پارتىزانلار قوشۇنى ئېغىر زىيانغا ئۇچرىدى، جەڭدە ئامان قالغان ئازراقلا قوشۇن تارقاق ھەرىكەت قىلىشقا مەجبۇر بولدى. خۇاڭ خۇاتەن خەلق ئاممىسىنىڭ ھىمايىسىدە بىر قىسىم قوشۇننى باشلاپ تاغلىق، ئورمانلىقلاردا دۈشمەن بىلەن ئۈچ يىلغىچە قاتتىق جەڭ قىلدى. 1913 - يىلى 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئۇ ئەنشىدىكى ئورمانلىقتا مۇستەملىكىچىلەر ئەۋەتكەن خائىن تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. دېھقانلار ئىچىدىن چىققان ۋىيېتنامنىڭ مىللىي قەھرىمانى خۇاڭ خۇاتەن فىرانسىيەگە قارشى 30 يىلغا يېقىن كۈرەش قىلىپ، ئاخىرىدا ۋىيېتنامنىڭ مىللىي ئازادلىق ئىشلىرى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ھاياتىنى تەقدىم قىلدى. ئۇ رەھبەرلىك قىلغان دېھقانلار پارتىزانلىق ھەرىكىتىنىڭ ۋاقتى نەچچە ئون يىلغا، دائىرىسى جەنۇبىي، ئوتتۇرا ۋە شىمالىي رايونلاردىكى تۆت

ئۆلكىگە كېڭىيىپ، فىرانسىيەنىڭ مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىغا قاقشاتقۇچ زەربە بېرىپ، ۋىيېتنامنىڭ مىللىي ئازادلىق ئۇرۇشى تارىخىدا شانلىق سەھىپىلەرنى قالدۇردى. خۇاڭ خۇاتەننىڭ چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى تۇرۇپ ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى ئۇلۇغ كۈرەشلىرى جۇڭگو خەلقىنىڭ ھېسداشلىقى ۋە قوللىشىغا ئېرىشتى. جۇڭگو - فىرانسىيە ئۇرۇشىدىن كېيىن ۋىيېتنام چېگراسى ئىچىدە قالغان قارا تۇغلۇقلار قوشۇنىنىڭ قالدۇق قىسىملىرى ئەنشى دېھقانلار قوشۇنىغا قاتنىشىپ، ۋىيېتنام خەلقى بىلەن مۇرىنى مۈرىگە تىرەپ ئورتاق دۈشمەنگە قارشى تۇردى. 1907 - يىلى خۇاڭ خۇاتەن سۇن جۇڭشەننىڭ تەلىپىگە ئاساسەن ئەنشى رايونىدىكى جۇڭگو ئىنقىلابچىلىرىنى قوغدىغانىدى.

3 - بۆلۈم 1896 ~ 1902 - يىللاردىكى فىلىپپىن مۇستەقىللىق ئۇرۇشى، فىلىپپىندا ئامېرىكىنىڭ مۇستەملىكە ھاكىمىيىتىنىڭ ئىككىلىشى

1. ئىسپانىيە ھۆكۈمرانلىقىدىكى فىلىپپىن

فىلىپپىن ئاسىيا قۇرۇقلۇقىنىڭ شەرقىي جەنۇبى قىرغىقىدىكى تاقىم ئاراللار دۆلىتى بولۇپ، ئۆزىنىڭ گۈزەل ھەم بايلىقىدىن «شەرقىنىڭ دېڭىز - ئوكيان بويىدىكى گۆھەر زېمىنى» دەپ ئاتالغان.

15 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 16 - ئەسىرنىڭ باشلىرى «ئىسپانىيەنىڭ ياۋروپاغا مۇستەقىل زومىگەرلىك قىلغان دەۋرى»^①

① ماركس: «ئىنقىلابىي ئىسپانىيە»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، 10 - توم، خەنزۇچە نەشرى 461 - بەت.

ئىدى. ئىسپانىيە ياۋروپاغا زومىگەرلىك قىلىشقا قانائەت قىلماي، تاجاۋۇزچى ئىبىلىس چاڭگىلىنى ئامېرىكا ۋە ئاسىيا قىتئەسىگىمۇ سوزدى. 1521 - يىلى ماگېللان قوماندانلىقىدىكى ئىسپانىيە فىلوتى ئامېرىكا قىتئەسى ئارقىلىق فىلىپپىننىڭ سامار ئارىلى، سېبۇ ئارىلى ۋە ماكتان ئارىلىغا چىقتى. ئۇلار ماكتان ئارىلىدىكى خەلقلەرگە ئىسپانىيە ھۆكۈمرانلىقىغا بويسۇنۇشقا، ئولپان تاپشۇرۇشقا بۇيرۇق چۈشۈردى. نەتىجىدە شۇ ئارالدىكى خەلقلەرنىڭ باش ئەگمەي قارشى تۇرۇشىغا ئۇچرىدى. ماگېللان نەق مەيداندا ئۆلتۈرۈلدى، قالغانلىرى پاتىپاراق بولۇپ قاچتى. ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئىسپانىيە تاجاۋۇزچىلىرى بۇ ئارالغا كۆپ قېتىم تاجاۋۇز قىلدى، پەقەت 1565 - يىلىغا كەلگەندىلا، ئاندىن فىلىپپىننى ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇرۇۋېلىشقا باشلىدى.

ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى فىلىپپىندا ۋە ھىشيانە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى تىكلدى. ئۇلار «قۇرۇق يەر» تۈزۈمىنى مەجبۇرىي يولغا قويدى، تالان - تاراج قىلىپ ئېلىۋالغان بىپايان زېمىنلارنى، ئىگىلىۋالغان يەرلەردە تۇرۇشلۇق ئاھالىلەرنى ۋە ئۇ يەرنىڭ بايلىقلىرىنى ئىسپانىيەنىڭ ئەمەلدارلىرى، ھەربىي ئەمەلدارلىرى ۋە كاتولىك دىنى موناستىرلىرىغا ئىنئام قىلىپ بەردى، خەلقنى ئالۋان - سېلىق تاپشۇرۇشقا ۋە تۈرلۈك ھەقسىز مېھنەتلەرگە مەجبۇر قىلدى. 1571 - يىلىدىن باشلاپ 16 ياشتىن 60 ياشقىچە بولغان ئەللەرنىڭ سەككىز لىئېر^① يەر بېجى، بىر لىئېر ئۆشرە، بىر لىئېر يەرلىك باج بولۇپ جەمئىي 10 خىل باج تاپشۇرىدىغانلىقى، يىلىغا چوقۇم 40 كۈن ھاشارغا چىقىدىغانلىقى بەلگىلەندى.

① ئىسپانىيەنىڭ قەدىمكى پۇل بىرلىكى.

سیاسی بىلەن دىنى بىرلەشتۈرۈش ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنىڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكى ئىدى. موناستىر — مۇستەملىكە قىلىشنىڭ مەنئى تۈۋرۈكى ئىدى. سىياسى جەھەتتە موناستىرلار باش ۋالىي بىلەن يەرلىك مەمۇرىيەتنىڭ بارلىق ئىشلىرىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋالغانىدى. ھەربىي جەھەتتە كۆپلىگەن موناخلار ئارمىيەنىڭ باشلىقلىرى ئىدى. ئىقتىسادىي جەھەتتە بولسا موناستىرلار يەرلەرنى تالان - تاراج قىلىپ ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىپ، فىلىپپىندىكى ئەڭ چوڭ قورۇق ئىگىلىرىدىن بولۇپ قالغانىدى. كاتولىك دىنى موناستىرلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى فىلىپپىندىكى ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىگىچە يېتەتتى. ئۇلار دائىم دېگۈدەك ئاھالىلەرنى تۈركۈملەپ دەرياغا قوغلاپ چۈشۈرۈپ، «پاكلىنىش مۇراسىمى»نى قوبۇل قىلىشقا زورلايتتى، قارشى تۇرغۇچىلارنى «بىدئەتچى» دېگەن نام بىلەن ئۆلتۈرەتتى. فىلىپپىن ئاھالىسىنىڭ ھايات - ماماتى موناستىرنىڭ يا مۇنداق، يا ئۇنداق تىزگىنلىشى ئاستىدا تۇراتتى. شۇڭا، فىلىپپىن «موناستىر ئىمپېرىيەسى» دەپ ئاتىلاتتى.

ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى فىلىپپىندا تاشقى سودىنى مونوپول قىلىۋالغانىدى. 1593 - يىلىدىن باشلاپ سودىغا چەك قويۇش سىياسىتىنى يۈرگۈزۈپ، فىلىپپىنلىقلارنىڭ تاشقى سودا بىلەن بىۋاسىتە شۇغۇللىنىشىنى مەنئى قىلدى. پەقەت ئىسپانىيەلىكلەرلا (ۋالىي، مۇستەملىكىچى ئەمەلدارلار ۋە موناستىر) بۇ ئىش بىلەن شۇغۇللاندى. فىلىپپىننىڭ جۇڭگو بىلەن مېكسىكىدىن باشقا دۆلەتلەر بىلەن بىۋاسىتە تاشقى سودا قىلىشىنى مەنئى قىلدى. پەقەت مانىلا بىلەن مېكسىكىنىڭ ئاكاپۇلكو پورتى ئوتتۇرىسىدا ئىككى يەلكەنلىك كېمە بىلەن سودا قىلىشىغا رۇخسەت قىلىپ، كېمىدە توشۇيدىغان تاۋارنىڭ قىممىتىنى 250 مىڭ پېسودىن ئاشۇرماسلىق، قايتاشىدا ئەكىلىدىغان كۈمۈشنى 500 مىڭ پېسودىن ئاشۇرماسلىققا چەك

قويدى. سودنى مونوپول قىلىش ئارقىلىق فىلىپپىننى ئۈزۈنغىچە سىرتقى دۇنيا بىلەن ئايرىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي تەرەققىياتىغا ئېغىر توسقۇنلۇق قىلدى.

19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا غىسپانىيە دۆلەت كۈچىنىڭ ئاجىزلىشىشى بىلەن، ياۋروپا، ئامېرىكا سودىگەرلىرىنىڭ فىلىپپىنغا كىرىشىنى توسۇشقا ئىلاج قىلالىدى، بولۇپمۇ ئۇ لاتىن ئامېرىكىسىدىكى بىر قىسىم مۇستەملىكىلىرىدىن ئايرىلىپ قالغاندىن كېيىن فىلىپپىن بىلەن سىرتقى دۇنيانىڭ مۇناسىۋىتىدىكى كونتروللۇقنى بوشىتىشقا مەجبۇر بولۇپ، مانىلا قاتارلىق يەتتە پورتىنى ئارقا - ئارقىدىن ئېچىۋەتتى ۋە ئەركىن تاشقى سودا سىياسىتىنى يۈرگۈزدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغا كەلگەندە، فىلىپپىن دۇنيا بازىرىغا تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ كىرىپ، ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر ۋە ئامېرىكىنىڭ تاۋارلىرىنى سېتىش بازىرى ۋە خام ئەشيا بازىسىغا ئايلاندى. مەخسۇس شېكەر قومۇشى، كۆك تاماكا، مانىلا كەندىرى قاتارلىق ئېكسپورت زىرائەتلىرىنى تېرىش ئېكىنزارلىقلىرى كۈنسېرى كۆپىيىپ، پىششىقلاپ ئىشلەش زاۋۇتى، تۆمۈريول، پورت، كېمىسازلىق، قورال - ياراغ زاۋۇتى قاتارلىقلار ئارقا - ئارقىدىن قۇرۇلدى.

چەت ئەل كاپىتالىزىمنىڭ سىڭىپ كىرىشى ۋە ئىجتىمائىي ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشى فىلىپپىن جەمئىيىتىنىڭ سىنىپىي تۈزۈلمىسىنىڭ ئۆزگىرىشىنى ئىلگىرى سۈردى. 19 - ئەسىرنىڭ 60 - ، 70 - يىللىرىدا فىلىپپىن مىللىي بۇرژۇئازىيەسى تەدرىجىي شەكىللەندى. ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقى غىسپانىيەلىكلەر ياكى جۇڭگولۇقلار بىلەن فىلىپپىنلىقلارنىڭ قوشۇلۇشىدىن تۈرەلگەن شالغۇتلار ئىدى، ئۇلار ئېكىنزارلىقلارنى باشقۇرۇش، كېمىسازلىق سانائىتى سودا پارىخورلۇقى بىلەن شۇغۇللىنىش، ئاراللار ئارا سودا قىلىش بىلەن باي بولغانلار

ئىدى. فىلىپپىن مىللىي بۇرژۇئازىيەسى بىلەن چەت ئەل كاپىتالى ۋە فېئودال كۈچلەر ئوتتۇرىسىدا زىچ مۇناسىۋەت بار بولغاچقا، مىللىي بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىقتىسادىي ئورنى ئىنتايىن ئاجىز ئىدى. ئۇلار بىر تەرەپتىن چەت ئەل كاپىتالىنىڭ كونتروللۇقىدىن قۇتۇلۇشقا ئۇرۇندى. يەنە بىر تەرەپتىن ئىشچى - دېھقانلار ئاممىسىدىن قورقۇپ ئۇلاردىن ئايرىلىپ قالغاچقا، مۇستەملىكىچىلىككە، فېئودالىزمغا قارشى ئىرادىسى ئۈزۈل - كېسىل بولماي، ئىسلاھاتچىلار ۋە مۇستەملىكىچىلەر بىلەن مۇرەسسە قىلىش ئارقىلىق ئۆز سىنىپىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي مەقسىتىگە يېتىش خام خىيالدا بولدى. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە چەت ئەل كاپىتالىنىڭ كىرىشى بىلەن فىلىپپىندا بىر تۈركۈم دەلەل كۈچلەر پەيدا بولدى. ئۇلار ئىشنىڭ باشلىنىشىدىلا چەت ئەل كاپىتالى بىلەن باغلىنىپ قالغاچقا، فىلىپپىن خەلقىنىڭ دۈشمىنىگە ئايلنىپ قالدى.

فىلىپپىندا پىرولېتارىيات مىللىي بۇرژۇئازىيەدىن بۇرۇن بارلىققا كەلگەنىدى. چەت ئەل مەبلىغى بىلەن باشقۇرۇلىدىغان زاۋۇتلار ۋە كارخانىلاردا بىرىنچى تۈركۈم فىلىپپىن ئىشچىلار سىنىپىنىڭ قوشۇنى بارلىققا كەلدى. مەسىلەن، كۆك تاماكا سانائىتىدە 20 مىڭدىن ئارتۇق ئىشچى بار ئىدى. يېڭىدىن زورىيىۋاتقان فىلىپپىن پىرولېتارىياتى مىللىي ئازادلىق ھەرىكەتلىرىنىڭ ئەڭ ئالدىنقى قاتارىدا تۇردى. 1872 - يىلى 1 - ئايدا كاۋىتېدا دېڭىز ئارمىيەسى بىلەن كېمىسازلىق ئىشچىلىرى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرگەندە «ئىسپانىيەنى يوقىتايلى»، «ئىسپانىيە موناخلىرىنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرەيلى» دېگەن شوئارلارنى تۈۋلىدى ھەمدە يېقىن ئەتراپتىكى دېھقانلار بىلەن بىرلىشىپ، ئىسپانىيەنىڭ باش ۋالىيسى تۇرۇشلۇق جاي مانىلاغا يۈرۈش قىلدى، تەييارلىقنى ئەتراپلىق، تەشكىلى پۇختا بولمىغانلىقى ئۈچۈن قوزغىلاڭ قانلىق باستۇرۇلدى. مۇستەملىكىچى دائىرىلەر قوزغىلاڭغا قاتناشقان ئىشچىلار، ئەسكەرلەرنى باستۇرۇپلا

قالماستىن، قوزغىلاڭغا پەقەت قاتناشمىغان، ئىسلاھات قىلىشنى ۋە دىنىي جەمئىيەتلەرنى فىلىپپىنلاشتۇرۇشنى تەشەببۇس قىلغان ۋە تەنپەرۋەر موناخ بۇرگوس، گومپس، زامورا قاتارلىق فىلىپپىنلىق دىندارلارنىمۇ ئۆلتۈرۈۋەتتى. كاۋىتى قوزغىلىڭى فىلىپپىن خەلق ئاممىسىنىڭ مىللىي ئازادلىق ئېڭىنى ئويغاتتى.

2. خوسې رىزال ۋە ئۇنىڭ «تەشۋىقات ھەرىكىتى»

فىلىپپىندىكى بۇرژۇئا زىيالىيلارنىڭ غەرب مەدەنىيىتى بىلەن ئۇچراشقان ۋاقتى بىرقەدەر ئىلگىرى ئىدى. بۇلار ئىچىدىكى بىرقىسىملىرى ھەتتا ئىسپانىيەدىكى بۇرژۇئازىيە ئىنقىلابىغا بىۋاسىتە قاتناشقانلاردىن ئىدى. شۇڭا، كاۋىتى قوزغىلىڭى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇلار «تەشۋىقات ھەرىكىتى» نى قانات يايدۇردى. تەشۋىقات ھەرىكىتى ئىسپانىيە بىلەن فىلىپپىندا بىرلا ۋاقىتتا باشلاندى. ئۇلارنىڭ تۈپكى مەقسىتى ئىسپانىيەلىكلەر بىلەن فىلىپپىنلىقلارنىڭ قانۇن ئالدىدا بىردەك باراۋەر بولۇشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش؛ دىنىي جەمئىيەتنى فىلىپپىنلاشتۇرۇش؛ مەتبۇئات، تەشكىلاتلارغا ئۇيۇشۇش، سۆزلەش ئەركىنلىكى ۋە ئەرز قىلىش ئەركىنلىكىگە كاپالەتلىك قىلىش؛ فىلىپپىنغا ئىسپانىيەنىڭ رەسمىي بىر ئۆلكىسى قاتارىدا مۇئامىلە قىلىش، فىلىپپىننىڭ ئىسپانىيە پارلامېنتىدىكى ۋەكىللىك ھوقۇقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش قاتارلىقلار ئىدى. بۇ ھەرىكەتنىڭ ئاساسلىق ۋەكىللىرى خوسې رىزال، مارسىلو دېل ۋىللار، لوپېز خائېنا قاتارلىقلار ئىدى.

خوسې رىزال (1861 ~ 1896) لاۋنا ئۆلكىسىنىڭ كالامبا بازىرىدىكى بىر باي پومبىشچىك ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ مانىلادىكى ئاتېنېئۇ ئىنستىتۇتىنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتكۈزۈپ ئەدەبىيات پەنلىرى بويىچە ماگىستىرلىق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن،

ۋەتەننىڭ بەختسىزلىكى، خەلقنىڭ ئازاب - ئوقۇبىتى ئۇنى قولغا قەلەم ئېلىپ كۈرەش قىلىشقا ئىلھاملاندۇرغان. 18 يېشىدا «فىلىپپىن ياشلىرىغا» ناملىق مەشھۇر داستاننى يېزىپ، ئۇنىڭدا ئۆزىنىڭ قىزغىن ۋە تەنپەرۋەرلىك ئىدىيەسىنى تەشۋىق قىلغان. ئىككىنچى يىلى يەنە بىر ھەجۋىي دىراممىسىدا ئىسپانىيە دىندارلىرىنىڭ ساختا ياخشىچاقلىقىنى، مەمۇرىي ئەمەلدارلارنىڭ قوپاللىقىنى مازاق قىلغانلىقى ئۈچۈن مۇستەملىكە دائىرلىرىنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغانىدى. 1882 - يىلى ئائىلىسىنى تاشلاپ ياۋروپاغا كېتىشكە مەجبۇر بولغان ۋە دەسلەپتە مادىرىد ئۇنىۋېرسىتېتىدا مېدىتسىنا، ئەدەبىيات ۋە پەلسەپە ئوقۇغان، 1885 - يىلى فىرانسىيەگە بېرىپ مەخسۇس كۆز كېسەللىكلىرى بويىچە بىلىم ئاشۇرغان، 1886 - يىلى گېرمانىيەگە بېرىپ، ھېيدېلبېرگ ئۇنىۋېرسىتېتىدا تارىخ ۋە پىسخولوگىيە ئوقۇغان، 1887 - يىلى «ماڭا چېقىلىشما» دېگەن روماننى ئېلان قىلغان، 1891 - يىلى بۇ روماننىڭ داۋامى بولغان «قوزغىلاڭچى» نەشر قىلىنغان. ئۇنىڭ بۇ ئىككى رومانى فىلىپپىن يېقىنقى زامان ئەدەبىياتىدىكى ۋەكىللىك ئەسەر بولۇپ، ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدىكى فىلىپپىن ئىجتىمائىي تۇرمۇشىنىڭ ھەقىقىي كارتىنىسى ئىدى. لۇشۇن بۇ ئىككى كىتابقا ناھايىتى يۇقىرى باھا بېرىپ، رىزالىنىڭ ئەسەرلىرىدىن «ۋەتەنپەرۋەرلىكنىڭ ئاۋازى»نى، «ئۆچمەنلىك ۋە قارشىلىق كۆرسىتىش»نىڭ چۇقانىنى ئاڭلىدىم، دېگەنىدى. خوسې رىزالىنىڭ قەلىمى بىلەن ئىسپانىيە موناستىرىنىڭ جىنايەتلىرى ۋە يالغان - ياۋىداقلىرى، ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ خىيانەتچىلىكى، قانۇنسىزلىقى، خەلق مۇھاپىزەتچىلەر ئەترىتى باشلىقىنىڭ قوپاللىقلىرى ئوچۇق - ئاشكارا كۆرسىتىپ بېرىلگەنىدى. ئۇ يەنە فىلىپپىن خەلقىنىڭ قۇل قىلىنىۋاتقانلىقى، ئېزىلىشكە ئۇچراۋاتقانلىقى ۋە بوزەك قىلىنىپ پاجىئەلىك تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقانلىقىغا ھېسداشلىق

قىلىش ھېسسىياتى بىلەن تەسۋىرلەپ، ئۇلارنىڭ ئىچ پۇشۇقى ۋە ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئىپادىلەپ، خەلقنىڭ ئويغىنىشى ۋە كۈرەش قىلىشىنى كۈيلىدى. ئۇ «قوزغىلاڭچى» رومانىنى كاۋىتىي قوزغىلىڭىدا قۇربان بولغان ئۈچ پوپقا بېغىشلاپ يازغان. ئۇ روماندا چوڭقۇر ھېسسىياتى بىلەن: «فىلىپپىندىكى بارلىق خەلق تولۇپ تاشقان ھۆرمىتى بىلەن سىلەرنى خاتىرىلەيدۇ، سىلەرنىڭ ئىنقىلابىي قۇربان بولۇپ ئاتالغانلىقىڭلار سىلەرنىڭ جىنايەتچى ئىكەنلىكىڭلارنى خەلقنىڭ ئېتىراپ قىلمىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ»، «مېنىڭ بۇ كىتابنى قۇرۇغان ياپراقلاردىن ياسالغان، دەل ۋاقتىدا ئەۋەتىپ بېرەلمىگەن گۈزەل چەمبىرەك ئورنىدا سىلەرنىڭ ھېچكىم بىلمەيدىغان قەبرىەڭلەرگە ھۆرمەت بىلەن قويۇشۇمغا رۇخسەت قىلغايىسىلەر» دەپ يازغانىدى.

رىزال بۇ ئىككى رومانى ئارقىلىق فىلىپپىن خەلقىنىڭ ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىرىغا قارشىلىق كۆرسىتىش يوللىرى ئۈستىدە ئىزدىنىدۇ. ئەسەرنىڭ باش قەھرىمانى ئونكرىسوستو ئىۋاررا ياۋروپاچە تەربىيە كۆرگەن، باي ئائىلىنىڭ بالىسى بولۇپ، ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئىجتىمائىي ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ ۋەتنى ئۈچۈن «ياخشى ئىش»لارنى قىلماقچى بولىدۇ. لېكىن، ئۇنىڭ غايىسى دەپسەندە قىلىنىپ، ئۆزى تۈرمىگە تاشلىنىدۇ. ئىۋاررا بىر دېھقاننىڭ ياردەم قىلىشى بىلەن تۈرمىدىن قېچىپ چىقىدۇ، 13 يىلدىن كېيىن ۋەتىنىگە يەنە قايتىپ كېلىپ، «جانغا جان، قانغا قان ئالماقچى، تىغمۇ تىغ كۈرەش قىلماقچى» بولىدۇ. لېكىن، ئۇ پىلانلىغان ئۈچ قېتىملىق قەستلەش ھەرىكىتىنىڭ ھەممىسى مەغلۇبىيەت بىلەن ئاياغلىشىدۇ، ئۆزى ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ئىز بېسىپ قوغلىشى جەريانىدا يارىدار بولۇپ، بىر قاقاس دېڭىز ساھىلىغا كېلىۋالىدۇ. ئۇ روماننىڭ ئاخىرىنى بىر پوپنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان «خەيرلىك ئىش قىلماق»، «ياخشى پەزىلەتنى جارى قىلدۇرماق» لازىم، «قىلىچىنىڭ رولى

ھېچنېمىگە ئەرزىمەس بولۇپ قالدى» دېگەن سەپەتتىكى بىلەن
ئاخىرلاشتۇرىدۇ. ئىۋاررا پوپنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن
كوڭلى ئەمىن تېپىپ جان ئۇرىدۇ. ئىۋاررانىڭ تىراڭبىدىسى ۋە
كۆز قارىشىدىكى زىتلىق فىلىپپىن بۇرژۇئازىيەسىنىڭ
ئاخىرلىقىنىڭ ئىپادىسى، شۇنداقلا رىزانىڭ دۇنيا قارىشىدىكى
زىددىيەتنىڭ ئىپادىسى ئىدى.

1889 - يىلى 2 - ئايدا خائېنا بارسېلونادا ئۆزلىرىنىڭ
تەشۋىقات ھەرىكەتلىرىنىڭ ئورگان گېزىتى بولغان «ئىتتىپاق
گېزىتى» نى چىقاردى. ماركسلو دېل ۋىللار ۋە رىزالار بۇ
گېزىتنىڭ ئاساسلىق ماقالە يازغۇچىلىرى ئىدى. ئۇزۇن ئۆتمەي
«ئىتتىپاق گېزىتى» ۋەتەنگە مەخپىي قايتۇرۇپ كېلىنىپ،
فىلىپپىن خەلقىنى قوزغىلىپ، مىللىي ھوقۇقنى قولغا
كەلتۈرۈشكە ئىلھاملاندۇردى.

رىزال مۇستەملىكىچىلىككە قارشى كۈرەش قىلىش مەيدانى
چەت ئەلدە ئەمەس، بەلكى ۋەتەندە دەپ قارايتتى، شۇڭا ئۇ ۋەتەنگە
قايتىپ كېلىشنى قارار قىلىپ، 1892 - يىلى 6 - ئاينىڭ 26 -
كۈنى شياڭگاڭ ئارقىلىق مانىلاغا كەلدى. 7 - ئاينىڭ 3 - كۈنى
ئۇ فىلىپپىندا «فىلىپپىن ئىتتىپاقى» نى قۇرۇپ، ئىتتىپاقنىڭ
نizamنامىسىنى تۈزدى. ئىتتىپاقنىڭ ۋەزىپىسى: (1) فىلىپپىن
تاقىم ئاراللىرىنى بىرلىككە كەلگەن، قۇدرەتلىك، مۇستەقىل
بىر گەۋدە قىلىپ قۇرۇپ چىقىش؛ (2) بارلىق زوراۋانلىق ۋە
ئادالەتسىز قىلمىشلارغا چەك قويۇش؛ (3) مائارىپ، يېزا
ئىگىلىكى ۋە سودىنى رىغبەتلەندۈرۈش؛ (4) ئىسلاھات ئۈستىدە
ئىزدىنىش ۋە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش ئىدى. ئوتتۇرىغا قويغان
شەئارى: «ھەممە ئادەم بابباراۋەر بولۇش» قاتارلىقلار ئىدى.
ئىتتىپاق قۇرۇلۇپ تۆت كۈن بولغاندا، رىزال مۇستەملىكىچى
دائىرىلەر تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ، مىندان ئارلىغا سۈرگۈن
قىلىندى. مۇستەملىكىچى دائىرىلەرنىڭ ئىتتىپاقنىڭ
ئەزالىرىغا زىيانكەشلىك قىلىشى ۋە ئىتتىپاقنىڭ ئىچكى

قىسمىدىكى ئىختىلاپلار سەۋەبىدىن، ئىتتىپاق ناھايىتى تېزلا ئۆزلۈكىدىن تارقىلىپ كەتتى.

1896 - يىلى 12 - ئاينىڭ 30 - كۈنى فىلىپپىن مۇستەقىللىق ئۇرۇشى داغدۇغىلىق قانات يېنىۋاتقاندا، مۇستەملىكىچى دائىرىلەر رىزالنى «ئەسەرلىرى خەلقنى ئىسيان كۆتۈرۈشكە قۇتراتتى»، «قانۇنسىز تەشكىلات قۇردى» دېگەن جىنايەت بىلەن ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئۇ ئۆلۈش ئالدىدا ۋەتەننىڭ كەلگۈسىگە بولغان ئىشەنچىسى تولۇپ تاشقانىدى. ئۇ مۇنداق يازدۇ:

مەشرىق تامان يۈز ئاچتى سۈبھى،
مەن كېتەرمەن جاھانغا خوش دەپ
تۇن پەردىسى يىرتىلغان دەمدە،
ئاتار نۇرلۇق بىر تاڭ ۋاھ - ئەجەب...

3. فىلىپپىن مۇستەقىللىق ئۇرۇشى ۋە جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇرۇلۇشى

1896 - يىلىدىن باشلاپ فىلىپپىندا بۇرژۇئازىيە مىللىي دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ يېڭى دولقۇنى كۆتۈرۈلۈشكە باشلىدى. ئاندرېس بوسفاسيو (1863 ~ 1897 - يىللار) باشچىلىقىدىكى بۇرژۇئازىيە رادىكالىلىرى 1892 - يىلى 7 - ئايدا مائىلادىكى ئىشچىلار رايونىدا مەخپىي تەشكىلات «كاتىپۇنان» (يەنى ئەڭ ئالىي، ئەڭ ئىززەتلىك فىلىپپىن ئوغۇل - قىزلىرى جەمئىيىتى) نى قۇردى. كاتىپۇنان فىلىپپىن تارىخىدا تۇنجى بولۇپ خەلق ئاممىسىغا تايىنىش، قوراللىق كۈرەش ئارقىلىق مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش پىروگراممىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. «كاتىپۇناننىڭ دەسلەپكى باسقۇچى» دېگەن كىتابتا: «مەيلى ئاق تەنلىك بولسۇن، قارا تەنلىك بولسۇن،

ھەممىسى باراۋەر بولىدۇ»؛ «ئېزىلگۈچىلەرنىڭ ئۆزگۈچىلەرگە قارشى كۈرۈشىنى قوغدايمىز»؛ «ۋەتەننىڭ بەختىنى قىزغىن سۆيگەن ۋە ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلگەن كىشىلەر ئۇلۇغۋار، ئالىيجاناب كىشىلەردۇر» دەپ يېزىلغان. بۇ تەشكىلاتنىڭ ئەزالىرى ئاساسلىقى ئىشچىلار، قول سانائەتچىلەر، دېھقانلار، ئەسكەرلەر، زىيالىيلار، خىزمەتچىلەر ۋە ئۇششاق تىجارەتچىلەر ئىدى.

ئاندىرس بونىفاسىيو ئىككۈچىلىك ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ئاتا - ئانىسى بۇرۇنلا ئۆلۈپ كەتكەن، ئۆسمۈرلۈك چېغىدىن باشلاپ جاپا - مۇشەققەتلىك ئەمگەك قىلىپ ئىنسى، سىڭلىسىنى باققان. ئۇ خەت توشۇغۇچى، ئىش بېجىرگۈچى (يۈگۈر - يېتىم ئىشلارنى قىلغۇچى)، ئىسكىلات باشقۇرغۇچى بولغان. ئۇ تىرىشچان، ئۆگىنىشكە ھېرىسمەن بولغانلىقى ئۈچۈن، تاگالوگ تىلىنى پىششىق ئىگىلىدى، ئىسپان تىلى، ئىنگلىز تىللىرىنى ئۆگىنىۋالغان، «فىرانسىيە ئىنقىلابى تارىخى»، ھىيۇگونىڭ «خارلانغانلار» ۋە رىزانىڭ ئىككى رومانىنى ئوقۇغان. ئۇ فىلىپپىن ئىتتىپاقىنىڭ ئەزاسى ئىدى. ئۇ قولغا ئېلىنغاندىن كېيىن، تىنچلىق يولى ئارقىلىق مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈشنىڭ بىھۆدە ئاۋازچىلىك ئىكەنلىكىگە قەتئىي ئىشەندى. شۇڭا، ئۇ خاسىنتو قاتارلىق ئادەملەر بىلەن بىرلىشىپ، «كاتىپۇنان»نى قۇرۇپ، ئۇنى قوراللىق كۈرەشكە تەييارلىق قىلىشنىڭ يادروسى قىلدى. ئۇلار «ئەرك» گېزىتىنى چىقىرىپ، ئۆزلىرىنىڭ تەشەببۇسلىرىنى تەشۋىق قىلدى. «كاتىپۇنان» پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا تېز راۋاجلاندى. 1896 - يىلىدىكى مۇستەقىللىق ئۇرۇشى پارتلاش ئالدىدا، ئۇنىڭ ئەزالىرى 30 مىڭغا يېقىن ئادەمگە، قوللىغۇچىلىرى 100 مىڭدىن ئارتۇق ئادەمگە يەتتى.

1895 - يىلىنىڭ ئاخىرى بونىفاسىيو سېن ماتېئو تېغى ئۆڭكۈرىدە ئېچىلغان بىر قېتىملىق يىغىندا قوراللىق قوزغىلاڭغا تەييارلىق قىلىشنى قارار قىلدى ھەمدە ئۆڭكۈرنىڭ

تېمىغا كۆمۈر بىلەن «ياشسۇن فىلىپپىننىڭ مۇستەقىللىقى» دېگەن شوئارنى يازدى. 1896 - يىلى 8 - ئاينىڭ 26 - كۈنى بونىفاسىيو مانىلانىڭ شەھەر ئەتراپىدىكى بالىنىتاۋاك بازىرىدا قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش چاقىرىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى، جايلاردىكى خەلق ئاممىسى ئۇنىڭغا ئاۋاز قوشتى. ئۇزۇن ئارىلىدىن مىندانناۋ ۋە سۇلۇ تاقىم ئاراللىرىنىڭ ھەممىسىدە ئومۇميۈزلۈك ئىنقىلاب قوزغالدى. «كاتىپۇنان» چىلار نۇرغۇن جايلاردا ھاكىمىيەتنى تارتىۋالدى.

ئىنقىلاب يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلۈۋاتقان چاغدا، «كاتىپۇنان» نىڭ ئىچكى قىسمىدا بۆلۈنۈش يۈز بەردى. پومبىشچىك، بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان مۇتەئەسسىپلەر ئېنىلىو ئاگىنالىدو بىلەن بونىفاسىيو ۋەكىللىكىدىكى بۇرژۇئا رادىكالىرى ئوتتۇرىسىدا ئۆتكۈر كۈرەش قانات يايدى. ئاگىنالىدو كاۋىتې بازىرىدا بازار باشلىقى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، 1894 - يىلى بونىفاسىيو ئۇنى «كاتىپۇنان» غا تونۇشتۇرۇپ كىرگۈزگەنىدى. 1896 - يىلى 8 - ئاينىڭ 31 - كۈنى بونىفاسىيونىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، كاۋىتېدا ۋەتەنپەرۋەرلەر قوزغىلىڭىغا رەھبەرلىك قىلىپ، فىرانسىيەنىڭ مۇنتىزىم ئارمىيەسىنى مەغلۇپ قىلغانىدى. 10 - ئاينىڭ 31 - كۈنى «ئەركىنلىك، باراۋەرلىك، مېھرىبانلىق» خىتابنامىسىنى ئېلان قىلىپ، «كاتىپۇنان» نىڭ پروگراممىسى بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا قارشىلاشتى. يىل ئاخىرى بونىفاسىيو قوزغىلاڭنىڭ باش ئىشتابىنى كاۋىتېغا يۆتكەپ بارغاندا، ئاگىنالىدو بونىفاسىيونىڭ رەھبەرلىكىگە قەتئىي بويسۇنماي، كاۋىتېدا ئىككى ئىنقىلابىي تەشكىلاتنىڭ قارشىلىشىش ۋەزىيىتىنى پەيدا قىلدى. ئاگىنالىدو ئىنقىلابىنىڭ تېخىمۇ كېڭىيىپ كېتىشىدىن، بولۇپمۇ دېھقانلار يەر ئىنقىلابىنىڭ پومبىشچىك، بۇرژۇئازىيەنىڭ مەنپەئەتىگە زىيان يەتكۈزۈشىدىن قورقۇپ، كاۋىتېدا يەرلىك كۈچلەرنى توپلاپ، سۈيقەستلىك

ۋاستىلەر بىلەن ئىنقىلابنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى تارتىۋالدى ۋە «كاتىپۇنان»نى ئەمەلدىن قالدۇردى. 1897 - يىلى 5 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئۆزى ئويدۇرۇپ چىققان جىنايەت بىلەن فىلىپپىننىڭ مىللىي قەھرىمانى بونىفاسىيوني ئۆلتۈرۈۋەتتى. كېيىن فىلىپپىن خەلقى ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا قۇربان بولغان بۇ قەھرىمان جەڭچىنى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن مانىلا شەھىرىنىڭ شىمالىغا بونىفاسىيو رەھبەرلىك قىلغان ئىسپانىيەگە قارشى قوزغىلاڭنىڭ خاتىرە ئابىدىسىنى تىكلدى.

بونىفاسىيونيىڭ سۈيىقەست بىلەن ئۆلتۈرۈلۈشى ۋە «كاتىپۇنان» تەشكىلاتىنىڭ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشى بىلەن ئىنقىلاب زور زىيانغا ئۇچرىدى. ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئىنقىلاب لاگېرىنىڭ بۆلۈنۈپ كەتكەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، 18 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن ئىنقىلابىي ئارمىيەگە قايتۇرما ھۇجۇم قوزغىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلار بەرگەن ۋەدىسىدىن يېنىۋېلىپ ئاگىنالدونى تۇزاققا دەسەستى. 1897 - يىلى 11 - ئاينىڭ 1 - كۈنى بىئاكاناباتودا قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ قۇرۇلتىمى چاقىرىلىپ، فىلىپپىن جۇمھۇرىيىتىنىڭ ۋاقىتلىق ئاساسىي قانۇنى ماقۇللىنىپ يېڭى ھۆكۈمەت قۇرۇلدى، ئاگىنالدو زۇڭتۇڭ بولدى. لېكىن، ئاگىنالدو ھۆكۈمىتى مۇستەملىكىچىلەر ۋە دەللال بۇرژۇئازىيەنىڭ تەھدىت سېلىشى ۋە ئالدىشى بىلەن دۈشمەن بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا مۇرەسسەلەشتى. 1897 - يىلى 12 - ئاينىڭ 14 - كۈنى ئۇ مۇستەملىكىچى دائىرىلەر بىلەن «بىئاكاناباتو شەرتنامىسى» ئىمزالىدى. شەرتنامىدە ئاگىنالدو ئىسپانىيە ھۆكۈمىتىدىن ئالغان 800 مىڭ پېسو پۇلنىڭ بەدىلىگە قورال تاشلاپ تەسلىم بولۇپ ھۆكۈمەتنى تارقىتىۋېتىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. ئاگىنالدو ئۆزى شياڭگاڭغا مۇساپىر بولۇپ چىقىپ كەتتى.

ئاگىنالدو تەسلىم بولغاندىن كېيىن فىلىپپىن خەلقى

كۈرەشنى يەنە داۋاملاشتۇردى. كۆپلىگەن قوزغىلاڭچى ئەسكەر ۋە خەلق ئاممىسى شەرتنامىنى ئېتىراپ قىلماي، قورال تاپشۇرۇشتىن باش تارتتى. 1898 - يىلى 4 - ئايدا گېنېرال ماكابروس قوزغىلاڭچى ئارمىيەنىڭ ھىمايىسىدە ئوتتۇرا لۇزون ئارىلىدا ئىنقىلابىي ھۆكۈمەت قۇرۇپ، فىلىپپىن خەلقىنىڭ ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى داۋاملىق كۈرەش قىلىشىغا رەھبەرلىك قىلدى. نۇرغۇن شەھەر - بازار ۋە يېزا - كەنتلەرنى ئىنقىلابچىلار ئىگىلىدى، مىللىي ئىنقىلاب قايتىدىن يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى. بۇ چاغدا فىلىپپىندىكى پومبىشچىك، بۇرژۇئازىيەلەرمۇ ئىسپانىيەگە قارشى ھەرىكەتلەرگە قاتناشتى. ئاگىنالدو شياڭگالدا «ۋەتەنپەرۋەرلەر كومىتېتى» قۇردى.

1898 - يىلى 4 - ئايدا ئامېرىكا - ئىسپانىيە ئۇرۇشى پارتلىدى. ئامېرىكا بىر تەرەپتىن ھەربىي پاراخوتلىرىنى ئەۋەتىپ فىلىپپىنغا قوراللىق تاجاۋۇز قىلىشقا ھازىرلانسا، يەنە بىر تەرەپتىن ساختا «ئىتتىپاقداش»لىق ھىيلىسىنى ئىشلىتىپ فىلىپپىننىڭ مۇستەقىللىقىنى قوللىغان بولدى ھەمدە شياڭگاڭ، سىنگاپورلارغا ئادەم ئەۋەتىپ، ئاگىنالدو بىلەن مەخپىي سۆھبەت ئۆتكۈزدى. ئاگىنالدو ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنىڭ «ياردەم بېرىشى» ۋە قوغدىشى بىلەن مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش خام خىيالىدا 1898 - يىلى 5 - ئايدا ئامېرىكىنىڭ ھەربىي پاراخوتىغا ئولتۇرۇپ فىلىپپىنغا قايتىپ كەلدى. 6 - ئاينىڭ 12 - كۈنى (فىلىپپىننىڭ ھازىرقى دۆلەت بايرىمى كۈنى) ئاگىنالدو كاۋىتېدا مۇستەقىللىق خىتابنامىسى ئېلان قىلىپ ئىنقىلابىي ھۆكۈمەت قۇردى. ئىنقىلابىي ئارمىيە خىتابنامىنىڭ ئىلھاملاندۇرۇشى بىلەن، ئارقا - ئارقىدىن جەڭدە غەلىبە قىلىپ، لۇزىن ئارىلىنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك ئازاد قىلدى. مانىلامۇ خەلقنىڭ قوراللىق قوشۇنى تەرىپىدىن قورشىۋېلىندى. 9 - ئايدا فىلىپپىن پارلامېنتى

پايتەخت مالولودا خىزمىتىنى باشلاپ ئاساسىي قانۇن تۈزدى. 1899 - يىلى 1 - ئايدا فىلىپپىن بۇرژۇئازىيەسىنىڭ جۇمھۇرىيەت قانۇنى (تارىختا مالولو ئاساسىي قانۇنى دەپ ئاتىلىدۇ)نى رەسمىي ئېلان قىلىپ، فىلىپپىن جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى. ئاگىنالدى زۇڭتۇڭ بولدى، مابىنى ئىچكى كابىنېت رەئىسى بولدى. فىلىپپىن جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرۇلۇشى ئىسپانىيەنىڭ فىلىپپىندىكى 300 نەچچە يىللىق مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاخىرلاشقانلىقىدىن دېرەك بەردى.

4. فىلىپپىن خەلقىنىڭ ئامېرىكىغا قارشى ئۇرۇشى ۋە ئامېرىكا مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنىڭ تىكلنىشى

1898 - يىلى 12 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئامېرىكا - ئىسپانىيە پارىژ سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالاندى. شەرتنامىدىكى بەلگىلىمىگە ئاساسەن، ئىسپانىيە 20 مىليون دوللارلىق ھەق بىلەن فىلىپپىننى ئامېرىكىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغان بولدى. پارىژ سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالانغاندىن كېيىن ئامېرىكا جاھانگىرلىكى ئوچۇق - ئاشكارا بايانات ئېلان قىلىپ، ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى فىلىپپىننىڭ ھەممە ئاراللىرىغا يۈرگۈزىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. فىلىپپىن خەلقى ئامېرىكىنىڭ بۇ خىل ۋەھشىي، يولسىزلا رەجە تاجاۋۇزچىلىق قىلمىشىغا قاتتىق غەزەپلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. 1899 - يىلى 1 - ئايدا فىلىپپىن جۇمھۇرىيىتى خەلق ئاممىسىنىڭ تۈرتكىسى بىلەن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئىككى قېتىم خىتابنامە ئېلان قىلىپ، ئامېرىكىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق قىلمىشىغا نارازىلىق بىلدۈرۈپ، فىلىپپىننىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئامېرىكا زۇڭتۇڭى ماككىنلېي بۇ تەلەپنى كەسكىن رەت قىلدى. 1899 - يىلى 2 - ئاينىڭ 4 - كۈنى كەچتە تولۇق

تەييارلانغان ئامېرىكا ئارمىيەسى مانىلاغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قوزغاپ، فىلىپپىن خەلقىگە زورمۇزور بۇ ئۇرۇشنى تاغدۇ. ئىسپانىيەنىڭ مۇستەملىكىچىلىك بويۇنتۇرۇقىدىن ئەمدىلا ئازاد بولغان فىلىپپىن خەلقى يەنە ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا قارشى تۇرۇپ جۇمھۇرىيەتنى قوغداش كۈرىشىگە ئاتلاندى. 2 - ئاينىڭ 5 - كۈنى فىلىپپىن جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتى ئامېرىكىغا ئۇرۇش ئېلان قىلدى. ئىككى تەرەپنىڭ ئارمىيەسى مانىلا شەھىرى ئەتراپىدا كەسكىن جەڭ قىلدى. 3 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ئامېرىكا ئارمىيەسى جۇمھۇرىيەت پايتەختى مالىلو شەھىرىگە تاجاۋۇز قىلىپ كىردى، 31 - كۈنى مالىلو شەھىرى قولىدىن كەتتى. ئاگىنالدو پايتەختىنى سان فېرناندو شەھىرىگە كۆچۈردى. فىلىپپىن ئارمىيە - خەلقى قورال - ياراغلىرى ئىنتايىن ناچار ئەھۋالدىمۇ باتۇرلۇق، قەيسەرلىك بىلەن ئۇرۇش قىلىپ، ئامېرىكا مۇستەملىكىچىلىرىگە قاتتىق زەربە بەردى. ئامېرىكىلىق بىر ھەربىي مۇخبىر ئېيتىپ قىلىپ: قىسقىغىنە نەچچە ئاي ئىچىدە بىزدىن ئۆلگەن، يارىدار بولغان ۋە كېسەل بولغانلار 1000 ئادەمگە يەتتى. 4000 ئادەمىمىز دوختۇرخانىدا يېتىپ داۋالىنىۋاتىدۇ، دېگەن.

ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنىڭ ئىشغال قىلغان يەرلىرى قانچە كېڭەيگەنسېرى ھەربىي كۈچى شۇنچە تارقاقلىشىپ، ئەھۋالى تېخىمۇ قىيىنلاشتى. شۇڭا، ئۇ ياردەمچى قوشۇن ئەۋەتىپ، قوراللىق باستۇرۇشنى كۈچەيتكەندىن تاشقىرى، يەنە ئالداپ قولغا چۈشۈرۈش ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئىنقىلابىي لاگېر ئىچىگە بۆلگۈنچىلىك سالىدى. ئامېرىكىنىڭ بۇ خىل ئالداپ تەسلىم قىلدۇرۇش سىياسىتىگە قارىتا پېتىر پارتېرنو ۋە بۇئېن كامېنو باشچىلىقىدىكى پومبىشچىك، دەللال بۇرژۇئازىيە تەسلىمچىلىرى ئامېرىكا بىلەن مۇرەسسەلىشىشنى تەشەببۇس قىلدى. ئانتونىئو لۇنا (1868 ~ 1899 - يىللار) ۋە

ئابولنارىيو مابىنى (1864 ~ 1903 - يىللار) باشچىلىقىدىكى رادىكاللار ئامېرىكىغا قارشى كۈرەشنى ئاخىرغىچە ئېلىپ بېرىشنى تەشەببۇس قىلدى. ئاگىنالدو ئۇرۇش قىلىشتا چىڭ تۇرغۇچىلار بىلەن تەسلىمچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپتا ئۆزىنىڭ ئىنتايىن ئاجىزلىقىنى ئىپادىلەپ، كۆپىنچە ھالقىلىق پەيتلەردە تەسلىمچىلەر تەرەپتە تۇردى. 5 - ئاينىڭ 7 - كۈنى ئۇ پېتېر پارتېرنو بىلەن بۇئېن كامېنونىڭ ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئىچكى كابىنېتنىڭ رەئىسلىكى ۋە دىپلوماتىيە مىنىستىرلىك ۋەزىپىسىنى تارتىۋېلىشنى قوللىدى. ئامېرىكىغا قارشى كۈرەش قىلىشتا چىڭ تۇرغان مابىننى ھۆكۈمەتتىن سىقىپ چىقىرىۋەتتى.

سىرتقا نىسبەتەن تاجاۋۇزچىلارنىڭ بېسىمىغا تىز پۈكۈش، ئىچكى جەھەتتە خەلق بىلەن دۈشمەنلىشىش تەسلىمچىلەرنىڭ ئورتاق ئالاھىدىلىكى، پېتېر پارتېرنونىڭ ئىچكى كابىنېتى مانا مۇشۇنداق تەسلىمچى ئىدى. ئىچكى كابىنېت ئارقا - ئارقىدىن ۋەكىل ئەۋەتىپ ئامېرىكىدىن سۈلھى تەلەپ قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ گېنېرال ئانتونىيو لوناڭ قاتتىق قارشى تۇرۇشىغا ئۇچرىدى. گېنېرال ئانتونىيو لونا پېتېر پارتېرنو قاتارلىق كىشىلەرنى ۋەتەن خائىنلىرى دەپ ئەيىبلەپ، «فىلىپپىن خەلقىگە مۇستەقىللىق كېرەك، مەن پەقەت ۋەتەننى قوغداش ئىشلىرى ئۈچۈنلا پۈتۈن كۈچۈمنى بېغىشلايمەن» دەپ تەنتەنىلىك ئىپادە بىلدۈردى. شۇڭا، تەسلىمچىلەرنىڭ ئۇنىڭغا بولغان ئۆچمەنلىكى جېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەن، 1899 - يىلى 6 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئۇنى زۇڭتۇڭ مەھكىمىسىنىڭ ئىچىدە ئۆلتۈرۈۋەتتى ھەمدە ئۇنىڭ قوماندانلىقىدىكى قوشۇننى زورمۇ زور تارقىتىۋەتتى.

ئۇرۇشقا قارشى تۇرغۇچىلارنىڭ كۈچىنىڭ ئاجىزلىشىشى، ئامېرىكا ئەۋەتكەن ياردەمچى قوشۇنلارنىڭ كۆپ جايلارنى ئىشغال قىلىشى بىلەن، فىلىپپىن خەلقىنىڭ ئامېرىكىغا قارشى

كۈرىشىنىڭ ۋەزىيىتى كۈنسېرى ناچارلاشتى. جۇمھۇرىيەتنىڭ پايتەختى بەش قېتىم كۆچۈرۈلدى. 1899 - يىلى 11 - ئايدا ئىنقىلابىي ئارمىيە بۆلۈنۈپ، تارقاق ھالدا پارتىزانلىق ئۇرۇشى قىلىشقا مەجبۇر بولدى. فىلىپپىن ئارمىيەسى بىرقانچە ھەربىي رايونغا بۆلۈندى، ھەربىر ھەربىي رايونغا بىر پارتىزان قوماندان قوماندانلىق قىلدى. پارتىزانلار جايلارنىڭ يەر شارائىتىغا تونۇشلۇق بولۇشتەك پايدىلىق ۋەزىيەتتىن پايدىلىنىپ، خەلق ئاممىسىنىڭ قوللىشى بىلەن ئورمانلىقلاردا جەڭنى قىلدى، كېچىلەردە، سەھەرلەردە ئامېرىكا ئارمىيەسىنىڭ ئالدىنقى سەپ قاراۋۇللۇق ئورۇنلىرىغا ھۇجۇم قىلدى، چارلىمغۇچى ئەترەتلىرىگە زەربە بەردى. 1900 - يىلى 5 - ئايدىن 1901 - يىلى 6 - ئايغىچە پارتىزانلار ئامېرىكا ئارمىيەسى بىلەن 1026 قېتىم جەڭ قىلىپ، ئامېرىكا ئارمىيەسىگە ئۈنۈملۈك زەربە بەردى.

فىلىپپىننىڭ ئامېرىكىغا قارشى تۇرۇش ئۇرۇشى پارتىزانلىق ئۇرۇشىغا كۆچكەندىن كېيىن، يېتەر پارىتىنو قاتارلىق كىشىلەر ئارقا - ئارقىدىن ئامېرىكا ئارمىيەسىگە ئەسەرگە چۈشۈپ تەسلىم بولدى، ئاگىنالدومۇ بالان ئارىلىدىكى بىر بازارغا قېچىپ بېرىۋالدى. 1901 - يىلى 3 - ئايدا ئۇ بالان ئارىلىدىكى تۇرۇشلۇق جايىدا ئامېرىكا ئارمىيەسىگە ئەسەرگە چۈشتى. 4 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئامېرىكىغا سادىق بولۇشقا قەسەم بەردى، 19 - كۈنى خىتابنامە ئېلان قىلىپ، پارتىزانلارنى ئامېرىكىنىڭ «تىنچلىق» سۆلھىسىنى قوبۇل قىلىشقا ئۈندىدى. خىتابنامىدە: «ئەمدى قان، كۆز يېشى تۆكۈلمىسۇن، قەھەتچىلىك ھازىردىن باشلاپ ئاخىرلاشسۇن» دېيىلدى. ئاگىنالدونىڭ خىتابنامىسىدىن كېيىن پومېشچىك، بۇرۇڭازىيەنىڭ ۋەكىل، ئەر بابلىرى ئارقا - ئارقىدىن تەسلىم بولدى. يېڭىدىن بارلىققا كەلگەن فىلىپپىن جۇمھۇرىيىتىمۇ شۇنىڭ بىلەن تۇنجۇقتۇرۇلدى. لېكىن، خەلق قوراللىق قارشىلىق

كۆرسىتىشنى يەنىلا داۋاملاشتۇردى. 1902 - يىلى 4 - ئايدا كەلگەندىلا ئامېرىكىغا قارشى پارتىزانلىق ئۇرۇشى ئاندىن ئاخىرلاشتى. ئامېرىكىغا قارشى ئۇرۇش داۋامىدا فىلىپپىن خەلقى ئامېرىكا جاھانگىرلىكىگە قاقشاتقۇچ زەربە بېرىپ، ئۇلارنى 300 مىليون ئامېرىكا دوللىرى قىممىتىدە چىقىمغا ئۇچراتتى. ئامېرىكا ئارمىيەسىدىن ئۆلگەن ۋە يارىدار بولغانلار 7000 ئادەمدىن ئاشتى. ئامېرىكا ئارمىيەسى فىلىپپىندا ئوت قويۇش، ئۆلتۈرۈش، بۇلاق - تالاق قىلىش قىلمىشى بىلەن شۇغۇللىنىپ، قىلمىغان ئەسكىلىكى قالمىدى. سانسىزلىغان ئاددىي پۇقرالار ئامېرىكىنىڭ قىلچى ئاستىدا ياكى يىغىۋېلىش لاگېرلىرىدا ئۆلدى. پەقەت باتانگاس ئۆلكىسىدىكى ئاھالىلەر 1899 - يىلىدىكى 312 مىڭ 192 ئادەمدىن 1903 - يىلىغا كەلگەندە 257 مىڭ 715 ئادەمگە ئازىيىپ كەتتى.

ئامېرىكا فىلىپپىننى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن قولى يەتكەنلا جايلارغا مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىق ئورگانلىرىنى قۇردى. ئامېرىكا پەرەس رادىكالىلاردىن بۇئېن كامىنو قاتارلىق كىشىلەرنى سېتىۋېلىپ، ئۇلاردىن پومېشچىك دەلاللارنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان قوشما ئىشتاتلار پارتىيەسى تەشكىللەپ، ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ فىلىپپىنغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشتىكى قورالى قىلدى. 1901 - يىلى قۇرۇلغان، ئامېرىكا چاڭگىلىغا ئېلىۋالغان «فىلىپپىن كومىتېتى» خەلق ئىشلىرى ئورگانلىرىنىڭ ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈپ، قانۇن چىقىرىش ۋە مەمۇرىيەتنىڭ چوڭ ھوقۇقلىرىنى تۇتتى. ئامېرىكا فىلىپپىنغا بىرىنچى قېتىم قويغان باش ۋالىي تافتنى كومىتېتقا رەئىس قىلدى ھەمدە قوشما ئىشتاتلار پارتىيەسىنىڭ ئۈچ ۋەكىلىنى ئۇنىڭغا قاتناشتۇردى. 1902 - يىلى ئامېرىكا پارلامېنتى «فىلىپپىن قانۇن لايىھەسى» نى ماقۇللىدى. لايىھەدە: فىلىپپىننىڭ مەمۇرىيەت، قانۇن چىقىرىش، ئەدلىيە ھوقۇقى قاتارلىقلارنى ئامېرىكا باشقۇرىدىغانلىقىنى جاكارلاندى. لايىھەدە

يەنە فىلىپپىندا سايلام ئارقىلىق ۋۇجۇدقا كېلىدىغان قانۇن چىقىرىش پارلامېنتى تەسىس قىلىشقا رۇخسەت قىلىندى. پارلامېنت شەكىل جەھەتتىن قانۇن چىقىرىشقا ھوقۇقلۇق بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ قارارلىرىنى تەستىقلاش - تەستىقلىماسلىق ئالىي ھوقۇقى مۇستەملىكىچى ۋالىينىڭ قولىدا ئىدى. فىلىپپىننىڭ پارلامېنتىدا ماقۇللانغان ھەرقانداق قانۇننى ئامېرىكا پارلامېنتى خالىغانچە ئۆزگەرتەلەيتتى. لايىھەدە فىلىپپىنلىقلارنىڭ دۆلەت ئىگىلىكىدىكى يەردىن بىر ئۆلۈش ئېلىشقا بولىدىغانلىقى توغرىسىدا بەلگىلىمە بولسىمۇ، لېكىن بۇ سېپى ئۆزىدىن دېھقانلارنى ئالدايدىغان ساختا ماددا ئىدى. كاتولىك دىنى مۇناسىرتلىرى مۇسادىرە قىلىپ ئېلىۋالغان يەرلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى ئىسپانىيە ئامېرىكا كاپىتالىستلىرىغا ۋە ئارمىيەسىگە بېرىۋەتكەندى. فىلىپپىننىڭ يۇقىرى قاتلام تەبىقىلىرى پەقەت ئېشىپ - تېشىپ قالغان ئازغىنە ئاشقا ئىگە ئىدى، خالاس. 1906 - يىلى ئامېرىكا ئۇرۇشىنىڭ ئاياغلاشقانلىقىنى جاكارلىغان بولسىمۇ، ئامېرىكىغا قارشى كۈرەش قىلىشتا چىڭ تۇرغان ۋە تەنپەرۋەر زاتلارغا ئۈزۈكسىز زىيانكەشلىك قىلىپ كەلدى. ئۇلارنى باستۇرۇش ئۈچۈن ئەكسىيەتچى ئارمىيە ۋە ساقچى تارماقلىرىنى كۈچەيتكەندىن تاشقىرى، ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ھەربىي سوت ۋە ھەر دەرىجىلىك ئەدلىيە ئورگانلىرىنى قۇرۇپ، خەلقنىڭ مىللىي مۇستەقىللىق مەسىلىسى ھەققىدە گەپ قىلىشنى قاتتىق مەنئى قىلدى. خىلاپلىق قىلغۇچىلارنى «ئاسىيلىق» جىنايىتى بىلەن بىر تەرەپ قىلدى.

فىلىپپىننىڭ مۇستەقىللىق ئۇرۇشى گەرچە مەغلۇپ بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئىسپانىيەنىڭ 300 يىلدىن ئارتۇق ھۆكۈم سۈرگەن مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى، ئامېرىكا تاجاۋۇزچىلىرىغا زەربە بەردى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا 20 - ئەسىرنىڭ دەسلەپىدىكى ئاسىيا بۇرژۇئازىيەسى مىللىي دېموكراتىك ئىنقىلابى دەۋرىنىڭ

پەردىسىنى ئاچتى. تارىخىي ۋە جۇغراپىيەۋى مۇناسىۋەتلەر سەۋەبىدىن، فىلىپپىننىڭ مىللىي ئازادلىق ھەرىكىتى ئاسىيانىڭ باشقا ئەللىرىدىكى ئېزىلگەن مىللەتلەر ئۈچۈن زور ئىلھام بەردى، شۇنداقلا بۇ ھەرىكەت ئاسىيا خەلقىنىڭ قوللاپ - قۇۋۋەتلىشىگە ئېرىشتى. مەسىلەن، ئەينى ۋاقىتتا توكيودا تۇرۇۋاتقان سۇن جۇڭشەن فىلىپپىننىڭ ھۆكۈمەت ۋەكىللىرى بىلەن ئۇچراشقان ھەمدە ئۇلارنىڭ قورال - ياراغ، ئوق - دورىلارنى سېتىۋېلىشىغا ياردەم قىلغانىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن سۇن جۇڭشەن يەنە سېتىۋېلىنغان بىر تۈركۈم قورال - ياراغلارنى پاراخوتتا كىرا قىلىپ فىلىپپىنغا ئەۋەتتى. ئەپسۇس، بۇ پاراخوت دۈشمەن تەرىپىدىن چۆكتۈرۈۋېتىلدى. فىلىپپىن ئىنقىلابچىلىرىمۇ جۇڭگو ئىنقىلابىنى قوللاش، ئىنقىلابىي پائالىيەتلەرگە خىراجەت بېرىش ئۈچۈن سۇن جۇڭشەنگە 100 مىڭ يۈەن ئىئانە قىلدى ھەمدە چىڭ سۇلالىسىگە قارشى قوراللىق قوزغىلاڭغا قاتناشتۇرۇش ئۈچۈن جۇڭگوغا ئادەم ئەۋەتىش ھازىرلىقلىرىنى كۆردى. فىلىپپىن خەلقى ئامېرىكا جاھانگىرلىكىگە قارشى ئۇرۇش قىلىۋاتقان يىللاردا، جۇڭگولۇق مۇھاجىرلار فىلىپپىن خەلقى بىلەن مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ كۈرەش قىلدى. بۇ ئۇرۇش مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن فىلىپپىن ئىنقىلابچىلىرىنىڭ نۇرغۇنلىرى شياڭگاڭ، شاڭخەيلەرگە مۇساپىر بولۇپ كەلگەندىمۇ، جۇڭگو خەلقىنىڭ قىزغىن كۈتۈۋېلىشىغا مۇيەسسەر بولدى.

4 - بۆلۈم ھىندىستان خەلقىنىڭ ئەنگلىيەگە

قارشى ھەرىكەتلىرى

1. مىللىي كاپىتالىزمنىڭ دەسلەپكى قەدەمدىكى تەرەققىياتى

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە، ئەنگلىيە دۇنيادىكى

سانائەت مونوپوللۇق ئورنىنى يوقىتىپ قويۇشى ۋە دۇنيادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ زومىگەرلىكىنى تالىشىشنى جىددىيلەشتۈرۈشىگە ئەگىشىپ، ھىندىستاندىكى مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقى ۋە ئېكسپلاتاتسىيەسىنى ئۈزۈكسىز كۈچەيتتى. ئەنگلىيە ئارمىيە ۋە سىياسىي ھوقۇقىغا تايىنىپ، ھىندىستان خەلقىنى يەنە شەپقەتسىزلىك بىلەن شىلىش، نۇرغۇن مىقداردىكى تاۋارلىرىنى تۆكمە قىلىپ سېتىش، خام ئەشيانى تالان - تاراج قىلىشتىن سىرت، سىرتقا كاپىتال چىقىرىشنى تەدرىجىي ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشنىڭ مۇھىم ۋاسىتىسى قىلدى. ئىستاتىستىكىلارغا ئاساسلانغاندا، 1910 - يىلى ئەنگلىيە سودىگەرلىرىنىڭ ھىندىستاندىكى زايومى ۋە كارخانىلارغا سالغان مەبلەغى 450 مىليون فوندىستېرلىققا يەتتى، ئۇنىڭدىن ھەربىيلى ئالغان ئۆسۈمى ۋە پايدىسى 40 مىليون فوندىستېرلىققا يەتتى. بۇ پايدا ئەنگلىيەنىڭ ھىندىستاندىن ئالىدىغان تاشقى سودا پايدىسىدىنمۇ ئېشىپ كەتكەنىدى (1913 - يىلى ھىندىستاننىڭ تاشقى سودىسىدىن ئالغان پايدا ئاران 28 مىليون فوندىستېرلىك ئىدى). ئەنگلىيە سودىگەرلىرىنىڭ مەبلەغى ئاساسلىقى مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتنىڭ زايومى، تۆمۈريول، كان قېزىش، كېمىسازلىق، ئېكىنزارلىق قاتارلىقلارغا سېلىندى. 1910 - يىلىدىكى سېلىنغان مەبلەغى ئىچىدە، مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتنىڭ زايومى %50 نى، تۆمۈريول قۇرۇلۇشىغا سېلىنغان مەبلەغى %37.4 نى، ئېكىنزارلىقلارغا سېلىنغان مەبلەغى %6.6 نى، بانكىنىڭ يەر مۈلۈكى، زاۋۇت، كان، كارخانىلارغا سېلىنغان مەبلەغى %5 نى ئىگىلىگەنىدى.

ئەنگلىيە مۇستەملىكىچى ھۆكۈمىتى ھىندىستانغا قارىتا مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى كۈچەيتكەنلىكى، ھىندىستان خەلقىنىڭ ئازادلىق كۈرىشىنى باستۇرۇشنى جىددىيلەشتۈرگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ مەمۇرىي چىقىمى ۋە

ھەربىي خىراجىتى شىددەت بىلەن كۆپىيىپ كەتتى. بۇنىڭ بىلەن مۇناسىپ ھالدا مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتنىڭ قەرزىمۇ تېز ئاشتى. 1860 - يىلى تۆلەيدىغان قەرزى 100 مىليون فوندىستېرلىك بولغان بولسا، 1913 - يىلىغا كەلگەندە 274 مىليون فوندىستېرلىكقا كۆپەيدى. ئەنگىلىيە سودىگەرلىرىنىڭ زايوم سېتىۋېلىشى بىر تەرەپتىن ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچى ھۆكۈمىتىنىڭ ھىندىستان خەلقىگە قاراتقان ھۆكۈمرانلىقىنى كۈچەيتىشنى قوللاش ئۈچۈن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن ھىندىستان خەلقىنى رەھىمسىزلەرچە ئېكسپلاتاتسىيە قىلىش ئۈچۈن ئىدى.

ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرى 1870 - يىلىدىن باشلاپ كەڭ كۆلەمدە تۆمۈريول قۇرۇلۇشىنى باشلىغان، تۆمۈريول لىنىيەسىمۇ ناھايىتى تېز ئۆزاردى. 1871 - يىلى تۆمۈريول لىنىيەسى 5077 مىل بولغان بولسا، 1900 - يىلىغا كەلگەندە نېخىمۇ ئۆزىراپ 25 مىڭ 371 مىلىغا، 1913 - يىلى 34 مىڭ 656 مىلىغا يەتتى. ئەنگىلىيە سودىگەرلىرى تۆمۈريول تورلىرىنىڭ تۇتاشتۇرۇلۇشىغا ئەگىشىپ، كان مەھسۇلاتلىرى خام ئەشياىنى تالان - تاراج قىلىش ئېھتىياجىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، يەنە كۆپلىگەن زاۋۇت، كان، كارخانىلارنى قۇردى. مەسىلەن، كۆمۈر، نېفىت، مانگان، ئالتۇن كانلىرىنى قازدى، سودا پورتى، كېمىسازلىق، دېڭىز قاتنىشى، تېلېگراف قاتارلىق ساھەلەرنى تىزگىنلىۋالدى، كەندىر توقۇمىچىلىقى، پاختا توقۇمىچىلىقى، قەغەزچىلىك، ياغ چىقىرىش قاتارلىق ساھەرلەرگە ئارىلاشتى.

ئەنگىلىيە سودىگەرلىرى يېزا ئىگىلىك جەھەتتىمۇ ھەرخىل سۇ ئىنشائات قۇرۇلۇشلىرى ۋە چاي، كاۋچۇك، نىل بويلاق ئۆسۈملۈكى قاتارلىق ئېكىنلارلىق ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللاندى. ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچى ھۆكۈمىتىنىڭ زورلۇق قىلىشى ۋە سودىگەرلىرىنىڭ باشقۇرۇشى بىلەن، ھىندىستاننىڭ يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشى تاۋارلىشىپ، بىر تەرەپلىمە

ھالدا قىسمەن تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. نۇرغۇن جايلار مەخسۇس ئۆسۈملۈك رايونىغا ئايلاندى. مەسىلەن، ئاسسام، بېنگال، جەنۇبىي ھىندىستان رايونلىرىدا چاي، كاۋچۇك ئۆستۈرۈلدى، بومباي، ماخاراشترادا كېۋەز تېرىلدى. بېنگالدا سېرىق كەندىر، نىل بۇياق ئۆسۈملۈكى، پەنجابتا بۇغداي، مادراستا خۇاسىڭ قاتارلىق ئۆسۈملۈكلەر تېرىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرى يەنە فېئوداللىق يەر مۇناسىۋىتىنى ساقلاپ قېلىپ ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ دېھقانلارنى شىلىۋېلىشنى كۈچەيتتى. 1860 - يىللاردىن كېيىن مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەت بىر قاتار يەر سېلىقى ئېلان قىلىپ، زېمىنلار پومېشچىلارنىڭ ئورنىنى مۇستەھكەملىدى، پومېشچىك، سودىگەر، جازانىخورلارنىڭ دېھقانلارنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىش ھوقۇقىنى كاپالەتكە ئىگە قىلدى. بۇ دەۋرلەردە ئەنگلىيەنىڭ ھىندىستاندىن بۇلاپ - تالاپ كەلگەن ئاشلىق، خام ئەشيانى يىلمۇ يىل ئاشتى. 1901 ~ 1906 - يىللارنى 1892 ~ 1898 - يىللارغا سېلىشتۇرغاندا ئەنگلىيەگە چىقىرىلغان بۇغداي 176%، پاختا 43%، سېرىق كەندىر 27% ئاشتى.

بۇنىڭدىن تاشقىرى ئەنگلىيەنىڭ مونوپول كاپىتالى ھىندىستاننىڭ مۇھىم ئىقتىسادىي جان تومۇرلىرىنى بانكا ئارقىلىق تىزگىنلىۋالدى.

ئەنگلىيەنىڭ سىرتقا كاپىتال چىقىرىشنى كۆپەيتىشى، يېقىنقى زامان سانائىتىنىڭ بارلىققا كېلىشى، بولۇپمۇ تۆمۈرىل لىنىيەلىرىنىڭ تۇتاشتۇرۇلۇشى ئويىڭىتىپ جەھەتتە ھىندىستان مىللىي سانائىتىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى. چۈنكى، كۆمۈرمىز، تۆمۈرمىز بولغان بىر دۆلەتنىڭ قاتناش ئىشلىرىدا ماشىنا - ئۆسكۈنىلەرنى ئىشلەتكەنكەن، ئۇ دۆلەتنىڭ ماشىنا - ئۆسكۈنىلەرنى ياسىشىنى توسۇۋالغىلى بولمايتتى. 19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ھىندىستان مىللىي سانائىتى

مۇستەملىكىچىلىك تۈزۈم ۋە فېئوداللىق مۇناسىۋەتلىرىنىڭ توسالغۇسىدىن بۆسۈپ ئۆتۈپ، مۇستەملىكىچىلىك قالمىقى بىلەن ئاستا - ئاستا تەرەققىي قىلىشقا باشلىدى. كالكتتا، بومباي، مادراس قاتارلىق دېڭىز بويى رايونلىرىدىكى بىر قىسىم دەلەل سودىگەرلەر، جازانخورلار ۋە پومېشچىكلار ئەنگلىيە كاپىتالىستلىرى كونترول قىلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەن ياكى كونتروللۇقى بىرقەدەر ئاجىز بولغان بەزى سانائەت تارماقلىرىغا، مەسىلەن، شال ئاقلاش، ياغ تارتىش، ئۇن تارتىش، قەغەزچىلىك، بولۇپمۇ پاختا توقۇمىچىلىق تارماقلىرىغا مەبلەغ سېلىشقا باشلىدى. 1851 - يىلى دەلەل سودىگەر داۋار بومبايدا بىرىنچى قېتىم پاختا توقۇمىچىلىق فابرىكىسى قۇردى. 1861 - يىلى دومبايدىكى پاختا توقۇمىچىلىق فابرىكىسى 10 غا يەتتى. 1885 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتە پاختا توقۇمىچىلىق فابرىكىسىدىن 58 ى قۇرۇلدى. 1900 - يىلى فابرىكا 191 گە، ئۈرچۈك 4 مىليون 940 مىڭغا، ئىشچىسى 150 مىڭغا يەتتى. 1913 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتە 272 فابرىكا، 6 مىليون 600 مىڭ ئۈرچۈك، 90 مىڭدىن ئارتۇق رەخت توقۇش ماشىنىسى، 250 مىڭدىن ئارتۇق ئىشچى بار ئىدى. شۇنداق قىلىپ، ھىندىستاننىڭ توقۇمىچىلىق سانائىتى كۆلىمى ئاسىيا بويىچە بىرىنچى ئورۇنغا ئۆتۈپ، ياپونىيە ۋە جۇڭگودىنمۇ ئېشىپ كەتتى (ئەينى ۋاقىتتا ياپونىيەدە 241 مىليون ئۈرچۈك، جۇڭگودا 300 مىڭ ئۈرچۈك بار ئىدى). بومباي، ئەھمەدئاباد شەھەرلىرى ھىندىستاننىڭ توقۇمىچىلىق سانائىتىنىڭ مۇھىم مەركىزى ئىدى، پاختا رەخت، پاختا يىپلىرى يىراق شەرقتىكى نۇرغۇن ئەللەردە سېتىلاتتى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ھىندىستان مەبلەغ سالغان پاي بانكىسىدىن توققۇزى بولغان بولسا، 1913 - يىلىغا كەلگەندە كۆپىيىپ 18 گە يەتتى. 1907 - ۋە 1910 - يىللىرى ئارقا - ئارقىدىن تاتا پولات - تۆمۈر شىركىتى، ئېلېكتىر ئىستانسىسى، سېمونت زاۋۇتلىرى قۇرۇلۇشقا

باشلىدى.

ھىندىستاننىڭ يېقىنقى زامان سانائىتى ئاساسلىقى دېڭىز ياقىسىدىكى شەھەرلەرگە مەركەزلەشكەندى. 1907 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتە 1278 پاي شىركىتى بار ئىدى، بۇ شىركەتلەرنىڭ بېنىگالىدىكىسى %40.5 نى، بومبايدىكىسى %37.7 نى، مادراستىكىسى %8.5 نى ئىگىلەيتتى.

ھىندىستاننىڭ مىللىي كاپىتالىستىك كارخانىلىرىنىڭ %80 ى، يەنىلا قول سانائەت كارخانىلىرى ئىدى، ئۇلار ئاياغ تىكىش، ئائىلە تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى ياساش كەسپى بىلەن شۇغۇللىناتتى، ھەممىدىن بەك ئومۇملاشقىنى رەخت توقۇش كەسپى ئىدى. ئەينى چاغدا ماشىنىدا يىپ ئېگىرگەنگە قارىغاندا، رەخت توقۇشنىڭ پايدىسى كۆپ بولغاچقا، توقۇمىچىلىق فابرىكىلىرى يىپ ئېگىرىش فابرىكىلىرىدىن كۆپ ئىدى. شۇڭا، قول سانائەت توقۇمىچىلىقى يىپ ئېگىرىش فابرىكىسىغا ئايىنىپ ۋاقىتنىچە ئەسلىگە كەلدى ۋە تەرەققىي قىلدى. 1897 ~ 1901 - يىللىرى ئارىلىقىدا، يېقىنقى زامان رەخت توقۇش فابرىكىلىرىنىڭ ھەر يىللىق پاختا يىپ سەرپىياتى ئوتتۇرا ھېساب بىلەن 85 مىليون قاداق بولغان بولسا، قول سانائەت توقۇمىچىلىقىنىڭ پاختا يىپ سەرپىياتى 200 مىليون قاداققا يېتىپ، فابرىكىنىڭ يىپ سەرپىياتىنى ئىككى يېرىم ھەسسە قاتلىدى. 1901 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتە 328 مىليون قول سانائىتى توقۇمىچىسى بار ئىدى. 1895 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتە يېزا ئائىلىسىدىكى قول سانائەتچىلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەر ساھە قول سانائەتچىلىرىدىن 45 مىليون ئادەم بار ئىدى. مادراس، ماخاراشترا ۋە پەنجاب قاتارلىق جايلار مەملىكەتنىڭ مۇھىم قول سانائەت مەركىزىگە ئايلانغانىدى.

مۇستەملىكىچىلىك خاراكتېرى ھىندىستان مىللىي سانائەت تەرەققىياتىنىڭ تۈپكى ئالاھىدىلىكى ئىدى. ماشىنا -

ئۈسكۈنىلىرى، تېخنىكا ۋە ئىقتىسادتا ئەنگىلىيە كاپىتالىزىمغا تايىناتتى. خام ئەشيانىڭ كېلىش مەنبەسى ۋە ئېلىم - سېتىم بازارلىرىمۇ مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتنىڭ كونتروللۇقىدا ئىدى. بەزى زاۋۇت، كان، كارخانىلار ئەنگىلىيە - ھىندىستان «بىرلەشمە ئىگىلىكى» نىڭ ھامىيلىقىدىلا پۇت تىرەپ تۇرالايتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەت ئەنگىلىيە مونوپول كاپىتالىزىمىنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش ئۈچۈن، ھىندىستان مىللىي سانائىتىنىڭ تەرەققىياتىغا ئۆكتەملىك بىلەن چەك قوياتتى. مەسىلەن، 1882 - يىلى ئەنگىلىيە توقۇلما بۇيۇملىرىنىڭ ئىمپورت بېجىنى كۆتۈرۈۋەتتى. 1894 - يىلى ھىندىستاننىڭ توقۇلما بۇيۇملىرىغا مۇتەھەملىك بىلەن 5% ئىستېمال بېجى قوشۇپ، دۆلەت ئىچىدىكى رايونلار ئوتتۇرىسىدا مال يۆتكەش - قاتناش باھاسىنى ئۆرلىتىۋېتىش ئارقىلىق ھىندىستان سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ رىقابەت ئىقتىدارىنى ئاجىزلىتىپ، ئەنگىلىيە تاۋارلىرىنى ئۆكمە قىلىپ سېتىشتىكى توسالغۇنى ئېلىپ تاشلىدى.

ھىندىستاندا كاپىتالىزىمنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىجتىمائىي قاتلاملارنىڭ قۇرۇلمىسىنى ئۆزگەرتىۋەتتى. فېئودال پومېشچىكلار سىنىپى، دەللال بۇرژۇئازىيە ۋە خەلق ئاممىسىدىن تاشقىرى، ھىندىستاننىڭ فېئودال مۇستەملىكە جەمئىيىتىدە يەنە مىللىي بۇرژۇئازىيە بىلەن پىرولېتارىيات بارلىققا كەلدى.

ھىندىستان مىللىي سانائىتىنىڭ مۇستەملىكە خاراكتېرى مىللىي بۇرژۇئازىيەنىڭ ئالاھىدىلىكىنى بەلگىلىدى. مىللىي بۇرژۇئازىيەنىڭ ئاز بىر قىسىم قول سانائەتچىلەر ۋە ئۇششاق تىجارەتچىلەردىن كېلىپ چىققانلىقىدىن تاشقىرى، ئۇنىڭ كۆپ سانلىق دەللال سودىگەرلەر، جازانخورلار، پومېشچىك ۋە فېئودال بەگ - غوجىلاردىن كېلىپ چىققان، ئۇلارنىڭ فېئودال پومېشچىكلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئىنتايىن قويۇق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇلار يەنە ئىقتىسادىي جەھەتتە ئەنگىلىيەنىڭ

كاپىتالىنى قوبۇل قىلىپ مۇستەملىكىچىلەرگە تايىناتتى، يەنە ئۇلار بىلەن مۇستەملىكىچىلەر ئوتتۇرىسىدا چوڭقۇر زىددىيەت بار ئىدى. مانا بۇ ھال ئۇلارنىڭ مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش، فېئوداللىزمغا قارشى تۇرۇش كۈرىشىدە ئىككى يۈزلىمىلىك بولۇشىنى بەلگىلىدى. بىر قىسىم چوڭ بۇرژۇئازلار سانائەت بىلەن شۇغۇللىنىپ تۇرۇپمۇ دەللاللىق، جازانخورلۇق ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇغۇللىناتتى. ئۇلار مۇشۇنداق دەللاللىق، فېئوداللىق خاراكتېرىگە ئاساسەن ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرىگە تېخىمۇ بېقىناتتى. شۇڭا، ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئۇلارنى ھەم بېقىپ يانتايلاق قىلدى، ھەم كونترول قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار سىياسىي جەھەتتە ئېغىر دەرىجىدە مۇرەسسەچىلىك خاراكتېرىگە ئىگە ئىدى. بۇ ئەھۋال ئۇلارنى ئەنگىلىيەنىڭ كاپىتالى ئۈچۈن جان تىكىپ ئىشلەيدىغان دەرىجىگە يەتكۈزدى. ئۇلار مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ھەربىي پاراخوتىغا ئەگىشىپ جۇڭگو، بىرما قاتارلىق دۆلەتلەرگە بېرىپ، ئەنگىلىيەنىڭ تاۋارلىرىنى تۆكمە قىلىپ ساتتى، ئەپيۇن سودىسى قىلدى. ھەربىي ئېھتىياجنى قامدايدىغان چوڭ دەللال بۇرژۇئازىيەنىڭ ھەممىسىنى ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرى بېقىۋاتقان بولغاچقا، ئۇلار ھىندىستان خەلقىنىڭ مۇستەملىكىچىلىككە، فېئوداللىزمغا قارشى كۈرىشى بىلەن دۈشمەنلىشەتتى. ئۇششاق سودىگەرلەر، كىچىك خوجايىنلار ۋە قول سانائەتچى قاتارلىق ئۇششاق بۇرژۇئازلار ئەنگىلىيەنىڭ تاۋارلىرىنى تۆكمە قىلىپ سېتىشنىڭ زىيىنىغا ئەڭ قاتتىق ئۇچرىغۇچىلار، ئالۋان - سېلىقنىڭ زىيىنىغا ئۇچرىغۇچىلار ۋە مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتنىڭ بېسىشنىڭ دەردىنى كۆپ تارتقانلار بولغاچقا، ئۇلار مۇستەملىكىچىلىككە قارشى كۈرەشتە قەتئىي بولۇپ، سانى بىرقەدەر كۆپ بولغان دېھقانلار ئىنقىلابىي قاتلىمىنىڭ كەينىدىلا تۇراتتى.

ھىندىستان پىرولېتارىياتى ئۆز دۆلىتىدىكى كاپىتالىزىمدىن
 بۇرۇن بارلىققا كەلگەنىدى. ئۇلار ھىندىستان مەبلەغ سالغان
 زاۋۇت، كان، كارخانا، قاتناش، توشۇش ئىشلىرىنىڭ بارلىققا
 كېلىشى بىلەن ۋۇجۇدقا كەلگەنىدى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا
 ھىندىستاندا 500 مىڭدىن ئارتۇق ئىشچى بار ئىدى. بىرىنچى
 دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ھارپىسىدا ئۇلار 950 مىڭغا يەتكەن بولۇپ،
 ئاساسلىقى كالكوتتا، بومباي، مادراس، ئەھمەدئاباد، ناگپۇر
 قاتارلىق شەھەرلەرگە مەركەزلەشكەنىدى. ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقى
 ئىگىلىكى ۋەيران بولغان دېھقانلار، قول سانائەتچىلەر،
 پەسلىچانلىقى كۈچلۈك ئىشلارنى قىلىدىغان ئىشچىلار ئىدى.
 توقۇمىچىلىق سانائىتىدە ئايال ئىشچىلار ۋە بالا ئىشچىلارنى
 كۆپلەپ ياللاپ ئىشلىتەتتى. ئىشچىلار مۇستەملىكىچىلىك،
 فېئودالىزمنىڭ ئۈچ قات ئېزىشىگە ئۇچرايتتى. ئۇلارنىڭ ئىش
 ھەققى ئىنتايىن تۆۋەن، تۇرمۇش ۋە ئەمگەك شارائىتى بەك ناچار
 ئىدى. ئىش ۋاقتى 14 ~ 15 سائەتكە يېتەتتى، بالا ئىشچىلارمۇ
 9 ~ 14 سائەتكىچە ئىشلەيتتى. دەم ئېلىش كۈنى، ئەمگەك
 كاپالىتى يوق ئىدى. ئېغىر ئەمگەك ئىشچىلارنىڭ سالامەتلىكىنى
 تۈگەشتۈرۈۋېتەتتى. كېسەللەر، مېيىپ بولغانلار، ئىش ئۈستىدە
 زەخمىلىنىپ ئۆلىدىغانلار ئىنتايىن كۆپ ئىدى. ھىندىستان
 مىللىي سانائىتىنىڭ ئەھۋالى تېخىمۇ ئېغىر ئىدى.
 ھىندىستاندىكى زاۋۇت ئىگىلىرى ئەۋزەل شارائىتقا ئىگە
 ئەنگىلىيە كاپىتالىستلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئەرزان باھالىق تاۋارلىرى
 بىلەن رىقابەتكە چۈشۈش ئۈچۈن ئەمگەك ۋاقتىنى ئۇزارتىش،
 ئىش ھەققىنى تۆۋەنلىتىش ئۇسۇللىرى بىلەن ئىشچىلارنى
 ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشنى كۈچەيتىپ، تاۋارلىرىنىڭ تەننەرخىنى
 چۈشۈرەتتى. شۇڭا، مىللىي كارخانىلاردىكى ئىشچىلارنىڭ
 ئېكسپلاتاتسىيەگە قارشى كۈرۈشى قارىماققا مىللىي
 بۇرژۇئازىيەگە قارىتىلغاندەك كۆرۈنىمۇ، تېگى - تەكتىدىن
 ئالغاندا مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش خاراكتېرىگە ئىگە

ئىدى. بۇ بىر دەۋردىكى ھىندىستان پىرولېتارىياتلىرى سان جەھەتتە ئاز، سىياسىي جەھەتتە تېخى پىشپ پىتلىمىگەنسدى. لېكىن، ئۇلار ئىلغار ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇللىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، ئۈزۈكسىز تەرەققىي قىلدى، تەشكىلچانلىقى ۋە ئىنقىلابىيلىقى ئەڭ كۈچلۈك سىنىپ ئىدى. ئۇلار كۆپ ساننى ئىگىلەيدىغان قول سانائەتچى، ئۇششاق تىجارەتچى، كىچىك خوجايىن قاتارلىق شەھەر ئۇششاق بۇرژۇئازىيەسى بىلەن بىرلىشىپ، شەھەرلەردە مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش كۈرىشىنىڭ ئاساسلىق كۈچىنى تەشكىل قىلدى.

2. ھىندىستاندا مىللىي ھەرىكەتلەرنىڭ قانات يېيىشى ۋە مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسىنىڭ قۇرۇلۇشى

مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەت بىلەن فېئودال پومېشچىكلار، جازانخورلارنىڭ پاچىئەلىك شىلىشى، ئەنگلىيەنىڭ غەربىي باھالىق تاۋارلىرىنىڭ تۆكمە قىلىپ سېتىلىشى بىلەن، دېھقانلار ۋە يېزىلاردىكى قول سانائەتچىلەر تۈركۈملەپ ۋەيران بولدى. يېزا ئىگىلىك تاۋار ئىشلەپچىقىرىشى بىرقەدەر تەرەققىي قىلغان، سودىدا جازانە كاپىتال مەجبۇرىي يۈرگۈزۈلۈۋاتقان بېنگال، ماخاراشترا، بومباي ۋە پەنجاب رايونلىرىدا دېھقانلار يېرىدىن ئايرىلىپ قېلىپ، پاچىئەلىك تەقدىرگە دۇچ كەلدى. 19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا 24 قېتىم قەھەتچىلىك يۈز بەردى. ئاچلىقتىن ئۆلگەنلەر 20 مىليونغا يەتتى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى 25 يىلىدىلا 15 مىليوندىن ئارتۇق ئادەم ئاچلىقتىن ئۆلدى. مۇستەملىكىچىلەرنىڭ تالان - تاراج قىلىشى، ئۇدا داۋاملاشقان قەھەتچىلىك 1872 - يىلىدىن 1882 - يىلىغىچە بولغان 10 يىلدا ھەممە جايلارنى قاپلىغان دېھقانلار قوزغىلاڭلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. 1872 - يىلى شەرقىي

بېنگالدىكى بابنا ۋە بوگرا رايونلىرىنىڭ دېھقانلىرى زېمىندارلارنىڭ يەر بېجىنى قانۇنسىز ئۆستۈرگەنلىكى، ھەرخىل ئالۋان - سېلىقلارنى سالغانلىقىغا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، زېمىندارلىق تۈزۈمنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش شوئارىنى تۈۋلىدى. 1872 - يىلى پەنئايىتا شېكلارنىڭ نامدار مەزھىپىدىكىلەر قوزغىلاڭ كۆتۈردى. ياغاچچى رام سىنگىنىڭ رەھبەرلىكىدە قوزغىلاڭچىلار مالورد قەلئەسى بىلەن مالېركوترا شەھىرىگە ھۇجۇم قىلدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ پۇختا تەييارلىقى بولمىغانلىقتىن، ئەنگىلىيە ئارمىيەسى تەرىپىدىن باستۇرۇلدى. 1870 ~ 1880 - يىللىرى ماخاراسترا شەھىرىدە 10 يىلغا سوزۇلغان ماراتلارنىڭ دېھقانلار ئۇرۇشى پارتلىدى. 1873 - يىلى بىرىنچى قېتىم كۆتۈرۈلگەن قوزغىلاڭ باستۇرۇلغاندىن كېيىن، ھەرقايسى جايلاردىكى تارماق پارتىزانلار ئەرەتلىرى ھەرىكەتلىرىنى توختاتمىدى. 1875 - يىلى ئۇلار پۇنا، ئەھمەدئاباد شەھەرلىرىگە يىغىلىپ، ئىككىنچى قېتىم كەڭ كۆلەملىك قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭچىلار دېھقانلار، ئۇلاردىن باشقا يەنە قول سانائەتچىلەر، ئۇششاق تىجارەتچىلەر قاتناشتى. بۇ قوزغىلاڭنىڭ ئەڭ چوڭ بىر قېتىملىقى خونىيا باكىنگىرى رەھبەرلىك قىلغان دېھقانلار پارتىزانلىرىنىڭ ھەرىكىتى ئىدى. كىشىلەر ئۇلارنى «قەرزدارلارنىڭ بۇرادەرلىرى» دەپ ئاتاشتى. قوزغىلاڭچى دېھقانلار جازانىخورلارغا ھۇجۇم قىلىپ، قەرز تىلخەتلىرى، يەر خېتى ۋە سوت مەھكىمىسىنىڭ كېسىمنامىلىرىنى مۇسادىرە قىلدى ۋە كۆيدۈرۈۋەتتى، باجگىرلارنى ئۇردى. ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرى بىر تەرەپتىن ئەسكەر ئەۋەتىپ قوزغىلاڭچىلارنى باستۇرسا، يەنە بىر تەرەپتىن جازانىخورلارنىڭ ئېكسپىلاتاتسىيەسىگە ئۇچراتمايمىز، دەپ دېھقانلارنى ئالدىدى. دېھقانلار قوزغىلىڭى توختىغاندىن كېيىن ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرى 1876 ~ 1878 - يىللاردا يۈز بەرگەن ئېغىر ئاچارچىلىق ۋە قەسەگە پەرۋا قىلماي، ھەرخىل

چارە - تەدبىرلەرنى ئۈزۈكسىز قوللىنىپ تۈز باھاسىنى ئۆستۈردى، سودا - سانائەتنىڭ بېجىنى ئېغىرلاتتى. شۇ سەۋەبتىن دېھقانلار، قول سانائەتچىلەر ۋە سودىگەرلەرنىڭ مۇستەملىكىچىلەرگە قارشى كەيپىياتى تېخىمۇ ئۆرلىدى. 1879 - يىلى ماخاراشتىرانىڭ يېزىسىدىكى دېھقانلار ئۈچىنچى قېتىم چوڭ قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭچىلارنىڭ رەھبەرلىرى ماراتتىكى ئۇششاق بۇرژۇئازىيەسىنىڭ دېموكراتىيى زىيالىيلىرىدىن بولغان ۋاسۇجى پالۋاندى پادىكاي ۋە خارى ئائىلىسى ئىدى. ئۇلار ئىنقىلابىي قوشۇننى كېڭەيتىپ قۇرۇپ، مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتنىڭ ئورگانلىرىغا ھۇجۇم قىلىش، ماخاراشتىرادا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش ھەمدە قوزغىلاڭنى پۈتۈن مەملىكەتكە كېڭەيتىپ، مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى ئۈزۈل - كېسىل ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى پىلانلىغانىدى. قوزغىلاڭچى قوشۇن پومېشچىكلارنىڭ قورۇقلىرىغا، جازانىخورلارنىڭ تۇرالغۇلىرىغا ھۇجۇم قىلدى، ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ئەدلىيە، سوت ۋە مەمۇرىي ئورگانلىرىغا زەربە بەردى. مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتكە ئاگاھلاندۇرۇشنامە سۈنۈپ، باجنى يەڭگىلەتتىش، مىللىي سودا - سانائەتنى زىغىيەتلەندۈرۈش، خەلقنى ئاپەتتىن قۇتقۇزۇش، ئەنگىلىيە ئەمەلدارلىرىنىڭ مائاشىنى تۆۋەنلىتىش قاتارلىقلارنى تەلەپ قىلدى. لېكىن، بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭمۇ باستۇرۇلدى. ۋاسۇجى پالۋاندى پادىكاي ئەسەرگە چۈشۈپ مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىندى. مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتى بىلەن فېئوداللىزمغا قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىنى بىرلەشتۈرۈش بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭنىڭ چوڭ ئەھمىيىتى بولدى. قوزغىلاڭدىن كېيىن ئۇششاق بۇرژۇئازىيە دېموكراتىچىلىرى بىلەن تۆۋەن قاتلام خەلق ئاممىسىنىڭ قوزغىلاڭلىرى دەسلەپكى قەدەمدە بىرلىشىپ كەتتى.

ماراتا دېھقانلىرىنىڭ قوزغىلىڭى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا ئۇلاپلا 1879 - ۋە 1980 - يىللىرى تېلۇگۇلار ۋە

شاۋورلار مىللەتلىرىنىڭ قوزغىلاڭلىرى كۆتۈرۈلدى. 1881 - يىلىدىن 1882 - يىلىغىچە بخار رايونىدا دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. 1890 - يىللىرى شەرقىي ھىندىستاننىڭ مانىپۇر، كەنجال ۋە غەربىي ھىندىستاننىڭ كامباي قاتارلىق جايلارىدا دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. بۇنداق ئىستىخىيەلىك، تارقاق ھالەتتىكى دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ ئۈزۈكسىز داۋاملىشىشى، بىر پەسىيىپ، بىر كۆتۈرۈلۈپ تۇرۇشى ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىغا قاتتىق زەربىلەرنى بەردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھىندىستان ئىشچىلار سىنىپىمۇ ئىش تاشلاش كۈرەشلىرىنى قانات يايدۇردى. 1887 - يىلى ناگپۇردىكى خانىش توقۇمىچىلىق فابرىكىسىنىڭ ئىشچىلىرى ئىش تاشلاپ، ھىندىستان ئىشچىلىرىنىڭ ئىش تاشلاش كۈرىشى تارىخىدىكى بىرىنچى بەتنى ئاچتى. 1882 - يىلىدىن 1890 - يىلىغىچە بومباي، مادراس، كالكوتتا قاتارلىق جايلاردا 25 قېتىم ئىش تاشلاش يۈز بەردى. تۆمۈريول ئىشچىلىرى، پىرېستىن ئىشچىلىرى ۋە جامائەت ئىشلىرى ساھەسىدىكى ئىشچىلارنىڭ ھەممىسى ئىش تاشلاش كۈرىشىگە قاتناشتى. 1884 - يىلى بومبايدىكى توقۇمىچىلىق ئىشچىلىرى بىرىنچى قېتىم ئاممىۋى يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ، قەرەللىك دەم ئېلىش كۈنلىرىنى بېكىتىش، ئەمگەك ۋاقتىغا چەك قويۇشنى تەلەپ قىلدى. ئىشچىلار ئۈزۈكسىز كۈرەش قىلىش ئارقىلىق بەزى ئەمگەكلەردە قانۇن چىقىرىشقا مۇيەسسەر بولدى. 1881 - يىلى مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەت بىرىنچى قېتىم زاۋۇت نىزامىنى ئېلان قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ، يەتتە ياشتىن تۆۋەن ئۆسمۈرلەرنىڭ زاۋۇتقا كىرىپ ئەمگەك قىلىشى مەنئى قىلىندى. 1891 - يىلى چىقىرىلغان زاۋۇت نىزامىدا يەنە يەكشەنبىلىك دەم ئېلىش تۈزۈمىنى يولغا قويۇش، توققۇز ياشتىن تۆۋەن ئۆسمۈرلەرنى ئەمگەك قىلىشقا ياللىماسلىق، 14 ياشتىن تۆۋەن ئۆسمۈرلەرنىڭ بىر كۈنلۈك ئەمگەك ۋاقتى يەتتە سائەتتىن ئېشىپ كەتمەسلىك

بەلگىلەندى.

بۇ دەۋرلەردىكى ئىشچىلارنىڭ ئىش تاشلاش كۈرەشلىرى ئىستىخىيەلىك، تارقاق ھالەتتە ئىدى. ئۇنىڭ ئاساسلىق مەقسىتى ئىقتىسادقا بېرىپ تاقىلاتتى. لېكىن، ئىشچىلار كۈرەشنىڭ كۆتۈرۈلۈشى مۇستەملىكىچىلىككە قارشى كۈرەشكە تەرەققىي قىلىپ، چوڭ شەھەرلەرنىمۇ ئۆزىگە جەلپ قىلدى. ئىشچىلار كۈرەشى بىلەن شەھەر كەمبەغەللىرىنىڭ كۈرەشى بىرلىشىپ، مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنىڭ مەركەزلىرىگە بىۋاسىتە زەربە بەردى، دېھقانلار قوزغىلاڭلىرى بىلەن ماسلىشىپ، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ئىنقىلابىي ۋەزىيىتىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا تۈرتكە بولدى.

ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچى ھۆكۈمىتىنىڭ ھىندىستان بۇرژۇئازىيەسىنى ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي جەھەتتىن بېسىش سىياسىتى ھىندىستان بۇرژۇئازىيەسىنىڭ نارازىلىقىنى تەدرىجىي كەلتۈردى. 19 - ئەسىرنىڭ 60 - ، 70 - يىللىرىدا بۇرژۇئازىيە ۋە پومپىشچىلارنىڭ ھەرخىل يەرلىك ئىسلاھاتچىلىق سىياسىي تەشكىلاتلىرى بارلىققا كەلدى. 1870 - يىلى بومباي رايونىدا مەخچىق گوۋېند رانا (1842 ~ 1901 - يىللىرى) «پۇنا خەلق قۇرۇلتىيى»نى چاقىردى. ئۇ ۋە داداباي نەۋروجلار «ھىندىستان خەلق ئىقتىساد شۇناسلىرى»نىڭ ۋەكىللىرى ئىدى. ئۇلار ئىلگىرىكى تارقاق ۋە ساددا ئىسلاھات تەلەپلىرىنى سىستېمىلاشتۇرۇپ ۋە نەزەرىيەلەشتۈرۈپ، ئۇنى ئەنگىلىيە بۇرژۇئازىيەسىگە قارشى بىر يۈرۈش نەزەرىيەگە ئايلاندۇردى. مەسىلەن، نەۋروجى ئوتتۇرىغا قويغان «بايلىقنىڭ سىرتقا ئېقىپ كېتىشى» نەزەرىيەسىدە ھىندىستان - ئەنگىلىيە مۇناسىۋىتىنىڭ ماھىيىتىنى ئېچىپ بەردى. 1873 - يىلى نەشر قىلىنغان «ھىندىستاننىڭ نامراتلىقى» دېگەن كىتابتا؛ ئەنگىلىيەنىڭ ھىندىستاندىكى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىش سىياسىتى ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ئۈستىدە ئومۇميۈزلۈك تەھلىل يۈرگۈزدى. 1876 -

يىلى سۈرەپدرا بانېرجى (1848 ~ 1926 - يىللار) «ھىندىستان جەمئىيىتى» نى قۇردى. ئۇلار ئەنگىلىيەنىڭ مۇستەملىكە بويۇنتۇرۇقىغا قارشى تۇرۇپ، يۇقىرىدىن تۆۋەنگە ئىجتىمائىي ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشنى، ياۋروپاچە ماڭارىپنى ئومۇمىيلاشتۇرۇشنى، مىللىي سانائەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنى، باج تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىشنى ۋە قانۇن ئالدىدا ھەممە باراۋەر بولۇشنى، مەسلىھەتچىلىك تۈزۈمىنى ۋە مەمۇرلاردىن ئىمتىھان ئېلىش تۈزۈمى تۇرغۇزۇشنى ۋە ئەنگىلىيە جاھانگىرلىرى تەۋەلىكىدىكى بارلىق مۇستەملىكە يەرلەرنىڭ ئاپتونومىيەسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. 1883 - يىلى سۈرەپدرا بانېرجى ھىندىستان جەمئىيىتىنىڭ نامىدا بىرىنچى قېتىملىق ھىندىستان خەلق قۇرۇلتىيىنى كالكوتىدا چاقىردى. قۇرۇلتايغا ھىندىستان جەمئىيىتىنىڭ بېنگالىدىكى ھەرقايسى جايلارنىڭ ۋەكىللىرى، شىمالىي ھىندىستاندىكى بەزى يەرلىك تەشكىلاتلارنىڭ ۋەكىللىرى قاتناشتى. ئۇنىڭدىن باشقا، يەنە بېنگال ۋە مادراستىن كەلگەن مىللەتپەرۋەرلەرمۇ قاتناشتى. قۇرۇلتاي ماقۇللىغان قاراردا: ھىندىستانلىقلار دۆلەت باشقۇرۇش ئىشلىرىغا قاتنىشىش، مەمۇرلاردىن ئىمتىھان ئېلىش تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىش، قانۇن چىقىرىش كېڭىشىنى كېڭەيتىش قاتارلىقلار تەلەپ قىلىنغان، بۇلار ھەممىسى مەملىكەت خاراكتېرلىك تەلەپلەر ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى گېزىت - ژۇرناللاردا ئارقا - ئارقىدىن ماقالىلەر ئېلان قىلىنىپ، قانداق قىلغاندا ھىندىستاندىكى بارلىق مىللەتپەرۋەرلەرنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۇنى پۈتۈن ھىندىستاندا بىرلىككە كەلگەن تەشكىلات قىلىپ قۇرۇپ چىقىشنىڭ ياخشى ۋەزىيىتىنى ياراتقىلى بولىدىغانلىقى ھەققىدە مۇھاكىمىلەر ئېلىپ بېرىلدى.

دېھقانلار قوزغىلىڭى، ئىشچىلار ھەرىكىتى ۋە بۇرژۇئازىيە مىللەتچىلىك ھەرىكىتىنىڭ ئوتتۇرىسىدا گەرچە باغلىنىش

بولمىسىمۇ، لېكىن 1870 - ، 1880 - يىللاردىكى ۋەزىيەت، بولۇپمۇ ئۇششاق بۇرژۇئازىيە دېموكراتىپىلىرىنىڭ ئايرىم رايونلاردا دېھقانلار قوزغىلاڭلىرىغا قاتنىشىشى ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنى قورقۇتتى ۋە ساراسىمىگە سالدى. ئەنگىلىيەنىڭ پېنسىيەگە چىققان بىر ئەمەلدارى خېۋم بىر دوكلاتىدا: «يېتىلىپ چىققان سىنىپنىڭ ۋەكىللىرى... خەلقنىڭ قوزغىلىشىغا ھەمدە ئويغىنىشىغا رەھبەرلىك قىلىپ مىللىي قوزغىلاڭنى كەلتۈرۈپ چىقاردى» دەپ يازغانىدى. مۇستەملىكىچىلەر ئىشچى - دېھقانلار ھەرىكىتى ۋە بۇرژۇئازىيە ھەرىكەتلىرىنىڭ بىرلىشىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، دېھقانلار قوزغىلاڭلىرىنى رەھىمسىزلىرىچە باستۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە ھىندىستاندىكى پومبىشچىك، بۇرژۇئازىيە يۇقىرى قاتلام كىشىلىرىنى ئۆزىگە تارتىپ، بۇرژۇئازىيەنىڭ ئىسلاھاتچىلىق ھەرىكىتىنى «قانۇنىي» يولغا كىرگۈزۈشكە كۈچەپ ئۇرۇندى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلارنىڭ ۋەكىللىرى مەملىكەتلىك سىياسىي پارتىيە قۇرۇشنى قوللىدى. 1885 - يىلى 12 - ئاينىڭ 28 - كۈنى خېۋمنىڭ رېئىس سورلۇقىدا ھىندىستان پومبىشچىك بۇرژۇئازىيەنىڭ سىياسىي پارتىيەسى بولغان ھىندىستان مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسى (قىسقارتىلىپ «مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسى» دەپ ئاتىلىدۇ) بومبايدا قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى. ئۇلارنىڭ ئەزالىرى ئاساسلىقى يۇقىرى قاتلام بۇرژۇئا زىيالىيلىرى بولۇپ 50% نى، پومبىشچىك ۋە سودا جازانخورلىرىنىڭ ھەرقايسىسى 25% نى ئىگىلەيتتى. قۇرۇلتاينىڭ رەئىسى سۈرنېدرا بانېرجى مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسىنىڭ قۇرۇلۇش مۇراسىمىدا ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنى ماختاپ كۆككە ئۇچۇرۇپ: «ئەنگىلىيە ھىندىستانغا تۈگمەس - پۈتمەس بەخت يارىتىدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن پۈتۈن مەملىكەت خەلقى ئەنگىلىيەگە رەھمەت ئېيتىدۇ. ئەنگىلىيە بىزگە تەرتىپ ئورنىتىپ بەردى، تۆمۈريول ياساپ بەردى، ئەڭ

مۇھىمى بىزگە ياۋروپا مائارىپىدىن ئىبارەت بىناھا گۆھەرنى بەردى! دېدى. مىللىي قۇرۇلتاي ئەنگىلىيەگە سادىق بولىدىغانلىقىنى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا مىللىي باراۋەرلىكنى، مۇستەملىكە يەرلەرنىڭ ئاپتونومىيەسىنى قولغا كەلتۈرىدىغانلىقىنى، مەمۇرىي ئىسلاھات ئېلىپ بېرىپ چېگرا بېجىنى قوغدايدىغانلىقىنى، مىللىي مائارىپنى يۈرگۈزىدىغانلىقىنى، مۇقىم باج تۈزۈمى يۈرگۈزۈپ باج - سېلىقنى يەڭگىلەتتىدىغانلىقىنى، قانۇن چىقىرىش كېڭىشىدە خەلق سايلانغان نامزاتنى كۆپەيتىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسى قۇرۇلغان دەسلەپكى چاغلاردا، ئۇنىڭ پائالىيىتى گېزىت - ژۇرناللاردىكى تەشۋىقات - تەرغىبات، مۇستەملىكىچى ئەمەلدارلارنىڭ زوراۋانلىقىغا قارشىلىق بىلدۈرۈش، مىللىي باراۋەرلىك ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش، مىللىي ئىگىلىكنى راۋاجلاندۇرۇشنى تەلپ قىلىش، ئەنگىلىيە پارلامېنتىغا تەلپنە سۈنۈش ۋە نۆۋەتتىكى يىللىق يىغىننى چاقىرىش قاتارلىقلار بىلەنلا چەكلەندى. ئۇنىڭ تەشۋىقات - تەرغىباتلىرى ھىندىستان خەلقىنىڭ مىللىي ئېڭىنى ئۆستۈرۈشتە مۇئەييەن رول ئوينىدى. لېكىن، ئۇنىڭ مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتكە تايىنىپ ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشتىن ئىبارەت ئاساسىي تەلپى قىلچىمۇ ئىشقا ئاشمىدى.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا مىللىي كاپىتالىزمنىڭ يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەرەققىي قىلىشى بىلەن، ھىندىستاندىكى ئوتتۇرا ۋە ئوشاق بۇرژۇئازىيە مۇئەييەن كۈچ بولۇپ ئويۇشتى، زىيالىيلار قوشۇنىمۇ تېز ئۇلغايىدى. 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ھىندىستاندا ئۆز مىللەتلەردىن بولغان ئادۋوكات، مۇخبىر، ئوقۇتقۇچى ۋە تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمەلدارلارنىڭ سانى 7 مىليوندىن ئاشتى، ئوقۇغۇچى 500 مىڭدىن ئاشتى. ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقى مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ئىرقىي كەمسىتىشى ۋە گېزىشىگە ئۇچرىغۇچىلار بولغاچقا، بىرقەدەر كۈچلۈك

ئىنقىلابىيلىققا ئىگە ئىدى. ئۇلارنىڭ مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسى ئىچىدە كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسىدە بۆلۈنۈش پەيدا بولۇشقا باشلىدى. 19 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدا مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسى ئىچىدە رەھبەرلىكنى ئىگىلىگەن «مۆتىدىللەر» بارلىققا كېلىشتىن سىرت، يەنە بال گەنگىدار تىلاڭ باشچىلىقىدىكى «رادىكاللار» بارلىققا كەلدى. ئۇلار ئۇششاق بۇرژۇئازلار، ئۇششاق پومپىشچىكلار، باي دېھقانلار ۋە ئىرىكەن كەسپتىكىلەرنىڭ مەنپەئەتىنى ئەكس ئەتتۈردى. مۆتىدىللەرنىڭ ئىسلاھاتچىلىقىغا قارشى تۇرۇپ، خەلق ئاممىسىنىڭ كۈچىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش، بارلىق شەكىللەردىكى كۈرەشنى قىلىش، ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، مۇستەقىل بولغان ھىندىستان قوشما ئىشتاتلار جۇمھۇرىيىتىنى قۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. تار ھىندى دىنى مىللەتچىلىكىنى تەرغىب قىلىش، ھىندى دىنىنى ئىدىيەۋى قورال قىلىش تەرغىباتى ئۇلارنىڭ ئەجەللىك ئاجىزلىقى ئىدى. بۇنداق ئەھۋالدا ئۇلار ئىسلام دىنى مۇرىتلىرى بىلەن ئىتتىپاقلىشالمايتتى. ئۇلار يەر مەسىلىسىنى ھەل قىلىدىغان پىروگراممىنى ئوتتۇرىغا قويالمىغانلىقى ئۈچۈن، جاھانگىرلىككە قارشى كۈرەشنى فېئودالىزمغا قارشى كۈرەشكە بىرلەشتۈرەلمىدى، لېكىن، ئۇلارنىڭ ئەنگلىيەگە قەتئىي قارشى كۈرەش تەشەببۇسى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشتى. بال گەنگىدار تىلاڭ باش مۇھەررىرلىكىدىكى «شىر گېزىتى» ۋە رادىكاللارنىڭ باشقا گېزىتى - ژۇرنالىلىرىدا مۇستەملىكىچىلەرنىڭ جىنايەتلىرى پاش قىلىنىپ، مىللىي دېموكراتىك ئىدىيەلەرنىڭ تەشۋىق قىلىنىشى ھىندىستان خەلقىنىڭ مىللىي ئېڭىنى ئويغىتىشتا غايەت زور تۆھپە قوشتى. ئۇلار قوزغىغان ۋە تەشكىللىگەن ئىشچى - دېھقان ئاممىسىنىڭ ھەرىكەتلىرى ۋە پائالىيەتلىرى مۇئەييەن ئۈنۈملەرگە ئېرىشتى.

مۇستەملىكىچىلىككە قارشى مەملىكەتلىك، ئاممىۋى ھەرىكەتلەرنى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈش ئۈچۈن، ئىدىيەۋى ۋە تەشكىلىي جەھەتلەردىن مۇئەييەن دەرىجىدە تەييارلىق كۆردى.

3. ھىندىستاننىڭ يېقىنقى زامان ئەدەبىياتى، رام موھان روي ۋە رابىندرانات تاگور

18 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە ھىندىستان بىر قېتىملىق چوڭ ئىجتىمائىي داۋالغۇشنى بېشىدىن كەچۈردى. بۇ جەرياندا ھىندىستان بىر تەرەپتىن ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە تەدرىجىي ئايلاندى، يەنە بىر تەرەپتىن كونا فېئوداللىق ناتۇرال ئىگىلىك تەدرىجىي يىمىرىلىپ، كاپىتالىستىك مۇناسىۋەتلەر ئاستا - ئاستا تەرەققىي قىلىپ، ئىجتىمائىي سىنىپلار مۇناسىۋىتىدە يېڭىدىن بۆلۈنۈش ۋە بىرلىشىش پەيدا بولدى. بۇ خىل ئىجتىمائىي داۋالغۇش مۇقەررەر ھالدا ئىدىيەۋى ئالڭ سىستېمىسىدا ۋە ئەدەبىيات ساھەسىدە ئەكس ئەتتى. بېنگال پۈتكۈل ھىندىستان بويىچە ئەڭ ئاۋۋال ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلانغان يەر ئىدى، شۇڭا ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشتىمۇ ئەڭ ئالدىنقى قاتاردا تۇردى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ يېڭى ئىدىيە، يېڭى مەدەنىيەت ئالدى بىلەن مۇشۇ يەردە بىخ سۈردى، تەرەققىي قىلدى. ھىندىستاننىڭ يېقىنقى زامان مەشھۇر ئەدەبىيلىرىدىن رام موھان روي ۋە رابىندرانات تاگورمۇ مانا مۇشۇ جايدا تۇغۇلغانىدى.

رام موھان روي يېڭى - كونا تەلىماتلارنى مۇجەسسەملەشتۈرگەن شەخس، كونا فېئوداللىق ئەدەبىياتنى بۇرژۇئازىيەنىڭ يېڭى ئەدەبىياتىغا ئۆزگەرتكۈچىلەرنىڭ ۋەكىلى ئىدى. ئۇ 1772 - يىلى بېنگالدا براھمان دىنى مۇرىتىنىڭ ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، سانسكرىت تىلى، پارس تىلى، گەرەب تىلىغا پىششىق بولۇپ، ھىندى دىنى ۋە پەلسەپىسىدە چوڭقۇر بىلىمگە ئىگە ئىدى.

كېيىنچە ئىنگىلىز تىلى، لاتىن تىلى ۋە ئىبراي تىلىنى ئۆگىنىپ، ياۋروپا پەن - تېخنىكىسى ۋە مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان، ھىندىستاننىڭ ھەممە جايلارنى كېزىپ، ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ھىندىستان خەلقىگە سالغان جاپا - مۇشەققەتلىرىنى كۆرگەن. ئۇ: «ئەنگلىيەنىڭ ھىندىستاندا قۇرغان ھاكىمىيىتىدىن ئىنتايىن بىزار ئىدىم» دەپ يازغانىدى. 1815 - يىلىدىن ئىلگىرى ئۇ «ئارىيانلار جەمئىيىتى»نى تەشكىللەپ، ھىندى دىنىنى ئىسلاھ قىلىش، يېڭى مائارىپنى ئومۇملاشتۇرۇشنى تەشەببۇس قىلىپ، ئەر - ئاياللار باراۋەرسىزلىكىگە، تۇل قالغان ئاياللارنى ئېرى بىلەن بىللە دەپنە قىلىۋېتىشكە، كۆپ خوتۇنلۇق بولۇشتەك فېئوداللىق ئۆرپ - ئادەتلەرگە قارشى تۇرغان. 1817 - يىلى «ھىندىستان ئىنستىتۇتى»نى قۇرغان، 1821 - يىلى تۇنجى بولۇپ بېنگال تىلىدىكى «سۈزۈك ئاي» گېزىتىنى نەشر قىلدۇرغان، 1822 - يىلى پارس تىلىدا «ئەينەك» گېزىتىنى نەشر قىلدۇرغان، 1828 - يىلى ھىندىستاندىكى تۇنجى سىياسىي تەشكىلات «بۇددىستلار ئۇيۇشمىسى»نى قۇرۇپ، بۇ جەمئىيەتنىڭ مەقسىتى بۇددىزمغا ئېتىقاد قىلىشتىن سىرت، ئاساسلىقى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى مۇھاكىمە قىلىدۇ، دەپ جاكارلىغان. ئۇ ئىجارىنى كېمەيتىشنى، مەتبۇئات ئەركىنلىكىنى قوغداشنى تەشەببۇس قىلغان.

رام موھان روي بېنگال نەسرچىلىكىنىڭ ئاساسچىسى دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ ئىجادىيەتكە كىرىشىشتىن ئىلگىرى، ھىندىستان ئەدەبىياتى شېئىر ژانىرىنى ئاساس قىلاتتى، شېئىرغا دىنىي تەلىمات ۋە ئەپسانىلەرنى ماتېرىيال قىلاتتى. ئۇ جانلىق تىل ئارقىلىق ئۆتكۈر ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئىجادىيەتكە تېما قىلىپ، ھايات ئادەملەر ئوبرازىنى تەسۋىرلىدى. ئۇنىڭچە، شېئىر ژانىرى بىلەنلا چەكلىنىپ قېلىش كۇپايە قىلمايتتى. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىكى باش تېما ۋە ۋەقەلىكلەر كۆپ خىل ۋە ئەگرى -

توقاي ئىدى. مەسىلەن، «تۇل خوتۇننىڭ كۆيدۈرۈلۈپ دەپنە قىلىنىشى (ھىمايە قىلغۇچى ۋە قارشى تۇرغۇچىنىڭ سۆھبىتى)»، «ئوقۇتقۇچى ۋە ئوقۇغۇچىنىڭ سۆھبىتى»، «تۇت سۇئالغا جاۋاب» قاتارلىقلار مانا شۇنداق ئەسەرلەر ئىدى. ئاگور رام موھان روينىڭ ئەسەرلىرىگە باھا بېرىپ: «رويدىن ئىلگىرى بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىز شېئىر بىلەنلا چەكلەنگەنىدى، لېكىن رام موھان روي مەقسەتلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدا شېئىر بىلەنلا چەكلەنپ قالمايدى. ئۇ ھېسسىياتلىق، گۈزەل، ئادەمنىڭ روھىي دۇنياسىنى ئېچىپ بېرىدىغان تىللارنى ئىشلىتىشتىن تاشقىرى، يەنە بەس - مۇنازىرە تىلى، شەيئەلەرنى بايان قىلىدىغان تىل ۋە ئومۇمىي خەلقنىڭ تىلىنى ئىشلەتتى» دېگەنىدى.

1857 ~ 1859 - يىللىرى ھىندىستاندا قوزغالغان مىللىي قوزغىلاڭ خەلقىنىڭ ئويغىنىشىغا، ئەدەبىياتىنىڭ راۋاجلىنىشىغا چوڭ تەسىر كۆرسەتتى. قوزغىلاڭ مەزگىلىدىكى بەزى شېئىرلار مۇستەملىكىچىلەرنى قوغلاپ چىقىرىشتا كۈچلۈك سادا ۋە چۇقان بولدى.

شۇنچە يىراق ئەنگلىيەدىن تۈننى باشلاپ كەلدىڭلار،
شۇنچە زۇلمەت، شۇنچە مۇدەھشكى ئۇ تۇن.
يوقال - يوقال، ئەي ۋاپاسىز كەلگۈندى
ياۋروپالىق، يوقال كۆزدىن بۇ يۇرتتىن !

ھىندىستاندىكى مىللىي قوزغىلاڭدىن كېيىن ئەدەبىياتىنىڭ تېمىلىرىدا يالقۇنلۇق يېڭىلىنىشلار بارلىققا كەلدى. مۇستەملىكىچىلىككە، فېئودال كۈچلەرگە تىخ ئۇچىنى قارىتىدىغان ئەسەرلەر، رېئالىق بايان قىلىنغان رومانلار ئۈزۈكسىز بارلىققا كەلدى. بانكىم چاندىرا گىوتوپاداي «سەممىي ئادەم» (1874 - يىللار) ناملىق روماندا بېنگال خەلقىنىڭ مىرقاسىمنىڭ رەھبەرلىكىدە ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرىگە

قارشى باتۇرلارغا كۈرەشلىرى تەسۋىرلەندى. روماننىڭ ئاخىرىدا ئۇ بىر مۇئەللىمنىڭ تاجاۋۇزچىلار ئالدىدا تىز پۈككەن سۈزۈشنى بېرىش ئارقىلىق ھىندىستان يۇرۇڭ ئازىيەسىنىڭ ئاجىزلىقىنى ئەكس ئەتتۈردى. ئۇنىڭ باشقا بىر رومانى «خۇشاللىق ئىبادەتخانىسى» (1882 - يىللار)دا ۋەتەنپەرۋەرلىك باش تېما قىلىندى. روماندىكى بىر ئابزاس شېئىردا «ئېھ! ۋەتەن، مېنىڭ ئانام، سالام ساڭا» دېيىلگەن، 1905 ~ 1908 - يىللاردىكى ئىنقىلاب دولقۇنلىرىدا بۇ شېئىر ئادەمنى ھۇزۇرلاندۇرىدىغان، ئومۇملاشقان ناخشىسىغا ئايلاندى.

رابىندرانات تاگور (1861 ~ 1941 - يىللار) دۇنياغا مەشھۇر شائىر ھەم يازغۇچى. ئۇ بېنگالىدىكى بىر پومپىشچىك ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، بوۋىسى روي بىلەن يېقىن دوستلاردىن ئىدى، دادىسى پەيلاسوپ بولۇپ، روينىڭ ئاقارتىش ئىدىيەسىنىڭ تەسىرىگە چوڭقۇر ئۇچرىغان، دىنىي ئىسلاھات ۋە ئىجتىمائىي ئىسلاھات تەشەببۇسچىسى ئىدى. 1878 - يىلى ئەنگلىيەگە بېرىپ ئوقۇپ، 1880 - يىلى ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەن، 1884 - يىللىرى يېزىغا چۈشۈپ ئاتا - بوۋىسىدىن قالغان يەر - مۈلۈكلەرنى باشقۇرۇش بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان چاغلىرىدا كۆپ جايلارنى كەزگەن، دېھقانلار بىلەنمۇ كۆپ ئۇچراشقاندى. 1901 - يىلى سانتىنگېتاند بىر مەكتەپ قۇرغان، 1921 - يىلى بۇ مەكتەپ مەملىكەتكە مەشھۇر خەلقئارالىق ئۇنىۋېرسىتېتقا ئايلانغانىدى.

رابىندرانات تاگور 14 يېشىدىن باشلاپ شېئىر يېزىشقا كىرىشكەن، 1881 - يىلى تۇنجى شېئىرلار توپلىمى «گۇگۇمدىكى گۈي» نەشرىدىن چىقىپ ئەدەبىيات ساھەسىنى زىلزىلىگە سالدى. ئۇ ئۆمرىدە 2000 كۈپلىتىش ئارتۇق شېئىر يازدى، 50 پارچە شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىندى، 12 پارچە رومان ۋە پوۋېست، 100 پارچىدىن ئارتۇق ھېكايىسى ئېلان قىلىندى، 20 دىن ئارتۇق دراما ئەسىرى يازدى، 2000 پارچىغا يېقىن رەسىم

سىزدى، ئۇنىڭدىن باشقا، يەنە نۇرغۇن سىياسىيغا ۋە پەلسەپىگە دائىر ماقالىلەرنى يازدى.

تاگورنىڭ ئىجادىيەت مەنزىلىنى ئۈچ باسقۇچقا بۆلۈشكە بولىدۇ، يەنى بىرىنچى باسقۇچى 19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىدىن 1905 ~ 1908 - يىللاردىكى ھىندىستان خەلقىنىڭ ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرىشىنىڭ يۇقىرى دولقۇنىغا كۆتۈرۈلۈشىگە بولغان مەزگىل؛ ئىككىنچى باسقۇچى ئەنگلىيەگە قارشى كۈرەشنىڭ يۇقىرى دولقۇنىدىن بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلاشقچە بولغان مەزگىل، ئۈچىنچى باسقۇچى ۋاپات بولغۇچە بولغان مەزگىل.

تاگور ئىجادىيىتىنىڭ بىرىنچى باسقۇچىدا، ئاساسلىق ئەسەرلىرىنى يېزىپ بولغان، بۇ باسقۇچ ئىجادىيىتىنىڭ مول ھوسۇللۇق دەۋرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ بۇ دەۋردىكى ئىجادىيىتىگە شېئىر ۋە ھېكايە توپلاملىرى ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇددا دىنى ۋە ھىندى دىنىدىكى ئەپسانىلەردىن، قەدىمكى زامان ھېكايىلىرىدىن ۋەقەلىك تاللاپ ئۇنىڭغا يېڭى مەزمۇن ئاتا قىلىدۇ. ئۇنىڭ شېئىرلىرىنىڭ ۋەزنى ئېنىق، جاراڭلىق بولۇپ، گۈزەل مىسرالار بىلەن مىللىي قەھرىمانلارنى مەدھىيەلىگەن، ۋەتەنپەرۋەرلىكنى تەرغىپ قىلغان ۋە مىللىي ئىتتىپاقلىقنى تەشەببۇس قىلغان. ئۇنىڭ «ئاخىرقى بىر سائەتلىك دەرس» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق مىسرالار بار:

لېكىن ۋەتەن قاينۇدا سەن ھەسرەتتە،
ئاجىز بوزەك، بەك بىچارە ھالەتتە.

ئۇ ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئەمگەكچى خەلققە چوڭقۇر ھېسداشلىق قىلدى، «سەمىمىي سەدىقە» دېگەن ئەسىرىدە: كەمبەغەللەر پادىشاھتىن ئۈستۈن تۇرىدۇ، يوقسۇللار بايلاردىن ياخشى، دەپ خىتاب قىلغانىدى. «تەسەۋۋۇردىكى تېپىشماق» دېگەن

ھېكايىسىدە: پومبىشچىك، جازانىخورلارنىڭ دېھقانلارنى شىلىۋېلىشىنى ئەيىبلەنگەنىدى.

تاگور 20 - ئەسىرنىڭ دەسلەپىدە ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى ئازادلىق ھەرىكەتلەرگە قاتناشتى، قەلەمنى قورال قىلىپ مۇستەملىكىچىلەر بىلەن كۈرەش قىلدى، ۋەتەن مېلىنى ئىشلىتىپ، مىللىي سانائەتنى قوغداشنى تەشەببۇس قىلدى، لېكىن زوراۋانلىق كۈچ ئىشلىتىشكە قارشى ئىدى. شۇڭا، ئاممىۋى ھەرىكەتلەرنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ تەدرىجىي ھالدا ئاممىدىن ئايرىلىپ قالدى. ھەرخىل ئاممىۋى ھەرىكەتلەردىن ۋاز كېچىپ، بېكىنمە تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلىدى.

ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنىڭ ئىككىنچى باسقۇچى بېكىنمە تۇرمۇشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. ئۇنىڭ سىياسىي ھەرىكەتلەردىن ئۆزىنى دالدىغا ئېلىشى خەلقنىڭ تەنقىد قىلىشىغا ئۇچرىدى. ئۇ روھىي جەھەتتىن غەمكىنلىشىپ رېئاللىقتىن ئۈمىدسىزلىنىپ يۈردى. ئۇ بۇ دەۋردە شېئىرلىرىدا كۆپىنچە مۇھەببەتنى، ئۆسمۈرلەرنى كۈيلىدى، ھەتتا بۇ دەۋردىكى بەزى شېئىرلىرىنىڭ مەزمۇنى مۇجمەل، چۈشىنىكسىز بولۇپ، ئادەمگە بىر خىل گۇڭگا گۈزەللىك بەخش ئېتەتتى. 1912 - يىلى نەشر قىلىنغان «كىتانجالى» دېگەن شېئىرلار توپلىمى مۇشۇ دەۋردىكى ۋەكىللىك ئەسىرى بولۇپ، نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. 1911 - يىلى يازغان «خەلقنىڭ روھى» دېگەن ئەسىرى ھازىر ھىندىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ دۆلەت شېئىرى بولۇپ قالدى. ئۇ «ئائىلە ۋە دۇنيا» دېگەن رومانىدا 1905 ~ 1908 - يىللاردىكى ھىندىستان خەلقىنىڭ ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى ھەرىكەتلىرىدىكى ۋەقەلەر ۋە ئادەملەر يېزىلغان بولۇپ، ئەسەردە يەنىلا ئۆزىنىڭ سىياسىي تەشەببۇسلىرىدا چىڭ تۇرىدىغانلىقىنى ئىپادىلىدى، يەنى مۇستەملىكىچىلەرگە قارشى تۇرۇش كېرەك، لېكىن ھىندىستاننىڭ سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي

جەھەتتىن گۈللىنىشى ئۇزۇن يىللىق ئەخلاق ئاساسىغا قۇرۇلۇشى كېرەك دەپ قاراپ زوراۋانلىقنى كۈرەش ۋاسىتىسى قىلىشقا قارشى تۇردى. ئۇ: «ۋەتەن ئۈچۈن زوراۋانلىق ۋاسىتىسى ئىشلىتىش ۋەتەننىڭ زوراۋانلىققا ئۇچرىشىدىن دېرەك بېرىدۇ» دېگەندى.

لېكىن، بۇ يازغۇچىنىڭ ئىدىيەسى يۇقىرىقىلار بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدى، ئۇ بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن، ھىندىستان خەلقىنىڭ مىللىي ئازادلىق كۈرەشلىرىگە ۋە جاھانگىرلىككە، فاشىزمغا قارشى كۈرەشلىرىگە قىزغىن قاتناشتى.

5 - بۆلۈم ھىندونېزىيە خەلقىنىڭ گوللاندىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرەشلىرى

1. گوللاندىيەنىڭ مۇستەملىكە سىياسىتىنى ئۆزگەرتىشى

19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن كېيىن گوللاندىيەنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي تۇرمۇشىدا ھۆكۈمرانلىق ئورۇنىنى ئىگىلىگەن سانائەت بۇرژۇئازىيەسى ئېكىنزارلىق تۈزۈمىنى تېڭىشقا قارشى تۇرۇپ، يېڭىچە مۇستەملىكە سىياسىتى يۈرگۈزۈشنى تەلەپ قىلىش ئارقىلىق ھىندونېزىيەنى تاۋارلىرىنى تۆكمە قىلىپ ساتىدىغان بازار، سانائەت خام ئەشيا بازىسى ۋە كاپىتال چىقىرىدىغان جايغا ئايلاندۇرۇۋېلىشقا ئۇرۇندى. 1863 - يىلى مۇستەملىكچى دائىرىلەر قەلەمپۇر، قاقىلە بىلەن مەجبۇرىي تەمىنلەش تۈزۈمىنى بىكار قىلدى. 1870 - يىلى «شېكەرچىلىك قانۇنى» بىلەن «يەر قانۇنى»نى ئېلان قىلدى. «شېكەرچىلىك قانۇنى»دا شېكەر قومۇشى تېرىشقا

مەجبۇرلاشنى بىكار قىلىپ، شېكەر قومۇشى ئېكىنزارلىقىنى شەخسىي كاپىتالى بىلەن باشقۇرسا بولىدىغانلىقىغا رۇخسەت قىلدى. باشقا زىرائەتلەرنى مەجبۇرىي تېرىشنىمۇ ئارقا - ئارقىدىن قىسقارتتى ياكى بىكار قىلدى. «يەر قانۇنى»دا: ئۆزىنىڭ خۇسۇسىي مۈلكى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرەلمىگەن يەرلەرنىڭ ھەممىسىنى دۆلەت ئىلىكىگە ئۆتكۈزۈۋالسىدىغانلىقى، مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتنىڭ ئۇ يەرلەرنى كاپىتالىستلارغا ئىجارىگە بېرىش ھوقۇقى بولىدىغانلىقى، پەقەت كاپىتالىستلارنىڭلا ئېكىنزارلىق ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللىنىشىغا بولىدىغانلىقى، لېكىن مۇددەتنىڭ 75 يىل بىلەن چەكلىنىدىغانلىقى بەلگىلەندى. «يەر قانۇنى»دا يەنە ھىندونېزىيە دېھقانلىرىنىڭ ئۆزى تېرىۋاتقان يەرلىرىنى ھىندونېزىيە مىللىتىدىن بولمىغانلارغا سېتىپ بېرىش ھوقۇقىنىڭ يوقلۇقى، لېكىن 25 يىللىق مۇددەت ئىچىدە چەت ئەل شىركەتلىرى ۋە سودىگەرلىرىگە ساتسا بولىدىغانلىقى بەلگىلەندى. يەر قانۇنىدا بۇ بۇيرۇقلارنىڭ يۈرگۈزۈلۈشىنىڭ مەقسىتى گوللاندىيەلىكتىن باشقا، چەت ئەل كاپىتالىستلىرىنىڭ سىڭىپ كىرىشىگە چەك قويۇش، گوللاندىيە كاپىتالىستلىرىنىڭ ھىندونېزىيەدىكى ئالاھىدە ھوقۇقىنى قوغداشتىن ئىبارەت ئىدى.

گوللاندىيەنىڭ مۇستەملىكىچى سىياسىتىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، 1870 - يىللاردىن باشلاپلا گوللاندىيەنىڭ سانائەت بۇيۇملىرى ھىندونېزىيە بازىرىغا تۈركۈملەپ كىرىشكە باشلىدى، توقۇلما بۇيۇملار، ماشىنا - ئۈسكۈنىلەر، ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى قاتارلىق تاۋارلارنىڭ يۆتكىلىش سانى ناھايىتى تېز كۆپەيدى. 1873 - يىلى ياۋا ئارىلىغا كىرگۈزۈلگەن تاۋارنىڭ قىممىتى 83 مىڭ گۈنلەپ بولغان بولسا، 1914 - يىلىغا كەلگەندە كۆپىيىپ، 319 مىڭ گۈنلەپكە يەتتى. گوللاندىيەلىك نۇرغۇن كاپىتالىستلار ھىندونېزىيەگە كېلىپ مەبلەغ سېلىپ،

يەرلىكنىڭ مول تەبىئىي بايلىقى ۋە ئەرزان ئەمگەك كۈچىدىن پايدىلاندى، ئېكىنزارلىق ئاچتى، زاۋۇت قۇردى، كان قازدى. ئېكىنزارلىق ئىگىلىرى ۋە كان خوجايىنلىرى ئىجارىگە بەرگەن يەرلەر 1883 - يىلىنىڭ ھارپىسىدا 189 مىڭ گېكتار بولغان بولسا، 1883 ~ 1900 - يىللارغىچە بولغان ئارىلىقتا 652 مىڭ گېكتارغا يەتتى. كانچىلىق ئىشلىرىنى تامامان دېگۈدەك چەت ئەل كاپىتالىستلىرى باشقۇرغان بولغاچقا، مەھسۇلاتىمۇ تېز ئاشتى. نېفىت مەھسۇلاتى 1900 - يىلى 531 توننا بولغان بولسا، 1915 - يىلىغا كەلگەندە كۆپىيىپ 1 مىليون 543 توننىغا يەتتى. كۆمۈر مەھسۇلاتى 1900 - يىلى 203 توننا بولغان بولسا، 1915 - يىلى كۆپىيىپ 619 توننىغا يەتتى، كۈمۈش مەھسۇلاتى 1900 - يىلى 2.3 توننا بولغان بولسا، 1915 - يىلى 417 توننىغا يەتتى. ھىندونېزىيەدىن ئېكىسپورت قىلىدىغان تاۋارلار ھەسسىلەپ ئېشىپ، ئىمپورت قىلىدىغان تاۋارلاردىن كۆپ بولدى. 1904 - يىلى ھىندونېزىيەگە ئىمپورت قىلىنغان تاۋارنىڭ قىممىتى 446 مىڭ گۈئىلدېر، ئېكىسپورت قىلىنغان تاۋارنىڭ قىممىتى 2 مىليون 176 مىڭ گۈئىلدېر بولۇپ، ئىمپورت قىلىنغان تاۋاردىن 1 مىليون 730 مىڭ گۈئىلدېر ئاشتى. بۇنىڭدىن تاشقىرى يەنە چەت ئەل كاپىتالىستلىرىنىڭ ئالغان پايدىسى، مەبلىغىنىڭ ئۆسۈمى، مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ راسخوت پۇلى ۋە سۇغۇرتا پۇلىنىڭ ھەممىسى گوللاندىيەگە ئاقتى.

مەجبۇرىي تېرىقچىلىق تۈزۈمىنىڭ بىكار قىلىنىشى ۋە يەر قانۇنىنىڭ يۈرگۈزۈلۈشى دېھقانلارنىڭ بۆلۈنۈش جەريانىنى تېزلىتىپ، يېزا ئىگىلىكىدىمۇ كاپىتالىزمنىڭ بەزى جەھەتلەردىن تەرەققىي قىلىشىنى ئىلگىرى سۈردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە يېزىلاردىكى باي دېھقانلار، شۇنىڭدەك

ئەمەلدارلار، جازانخورلارنىڭ دېھقانلارنىڭ يېرىنى تالان - تاراج قىلىشىغا پايدىلىق شارائىت يارىتىپ بەردى. ھىندونېزىيە دېھقانلىرىنىڭ يەرلىرىنى چەت ئەل كاپىتالىستلىرىغا قىسقا مۇددەتلىك ئىجارە بېرىشكە رۇخسەت قىلىشى دېھقانلارنىڭ چەت ئەللىك ئېكىنزار خوجايىنلىرى ۋە سودىگەرلەرگە بېقىنىپ قېلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، ھىندونېزىيە دېھقانلىرىنى مىسلى كۆرۈلمىگەن بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچراتتى.

2. غەرب دۆلەتلىرىنىڭ ھىندونېزىيەنى تالان - تاراج قىلىشى ۋە ئاچىن خەلقىنىڭ گوللاندىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرەشلىرى

مەجبۇرىي تېرىقچىلىق تۈزۈمى بىكار قىلىنىشى بىلەن، ھىندونېزىيەگە گوللاندىيەنىڭ كاپىتالىستىلا ئەمەس، ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ كاپىتالىزمۇ ئۈزۈكسىز كىرىشكە باشلىدى. چەت ئەل مۇستەملىكىچىلىرى ياۋاغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشتىن تاشقىرى، گوللاندىيەنىڭ مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقى ئاجىز بولغان رايونلارغىمۇ ئىچكىرىلەپ كىردى. 1869 - يىلى سۈۋەيش قانىلىدا قاتناش باشلانغاندىن كېيىن، سۇماترا ئارىلىدىكى ئاچىن شەھىرىنىڭ ئورنى تەدرىجىي مۇھىم ئورۇنغا ئۆتتى. كاپىتالىستىك دۆلەتلەر، مەسىلەن، فىرانسىيە، ئامېرىكا، ئىتالىيەلەر ئاچىن شەھىرىگە تاجاۋۇز قىلىپ كىردى. ئەنگىلىيە ئاچىن شەھىرىنىڭ مۇستەقىل رايون نامى بىلەن خەلقئارالىق سودا پورتى بولۇپ قېلىشىغا چىداپ تۇرالمايتتى. باشقا بىر كۈچلۈك دۆلەت ئاچىننى كونترول قىلىۋالسا، ئەنگىلىيە مۇستەملىكىسىدىكى ھىندىستان ۋە سىنگاپور بىۋاسىتە تەھدىتكە ئۇچرايتتى، شۇڭا ئەنگىلىيە بۇرژۇئازىيەسى ھىندونېزىيەنى ئاسان گەپكە كىرگۈزەلەيدىغان گوللاندىيەنىڭ

تەنھا ئىشغال قىلىۋېلىشنى ئارزۇ قىلاتتى. مۇشۇ مۇددەت بىلەن 1870 - يىلى ئەنگلىيە - گوللاندىيە «سۇماترا شەرتنامىسى»نى ئىمزالىدى. شەرتنامىدە گوللاندىيە ئافرىقىدىكى بايلىقى مول دېڭىز قىرغاقلىرىدىكى مۇستەملىكە جايلارنى ئەنگلىيەگە ئۆتۈنۈپ بېرىدىغانلىقى، ئەنگلىيە ئاچىندىكى رىقابەتتىن چېكىنىپ چىقىپ، گوللاندىيەنىڭ ئاچىنغا تاجاۋۇز قىلىشىغا ئارىلىشىۋالمايدىغانلىقى بەلگىلەندى.

1873 - يىلى 3 - ئايدا گوللاندىيە سۇماترا ئارىلىنىڭ شىمالىدىكى دېڭىز رايونلىرىنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش باھانىسى بىلەن ئاچىن رايونىغا ئۆلتىماتوم تاپشۇرۇپ، ئاچىننىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئۆتكۈزۈۋېلىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇنىڭ ئۆلتىماتومى رەت قىلىنغاندىن كېيىن ئاچىن رايونىغا ئۇرۇش ئېلان قىلدى. 4 - ئايدا گوللاندىيەنىڭ قۇرۇقلۇقتا جەڭ قىلغۇچى قىسمى ئاچىننىڭ پايتەختىدە قۇرۇقلۇققا چىققاندا، ئاچىندىكى ئارمىيە ۋە خەلقنىڭ قەيسەرلىك بىلەن قارشى تۇرۇشىغا ئۇچرىدى. قوماندان گۈللېر ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن گوللاندىيە قوشۇنى چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. شۇ يىلى 12 - ئايدا گوللاندىيە قوشۇنى ئالدىنقى قېتىمقىدىن ئىككى ھەسسە كۆپ ئەسكىرى كۈچ بىلەن ئاچىنغا يەنە بىر قېتىم تاجاۋۇز قىلدى، شىددەتلىك توپقا تۇتۇش ئارقىلىق ئاچىننىڭ پايتەختىنى ئىگىلىدى. 1874 - يىلى گوللاندىيە ئاچىننى ئۆزىنىڭ باشقۇرۇش تەۋەلىكىگە قوشۇۋالغانلىقىنى جاكارلىدى.

لېكىن، پايتەختنى ئىشغال قىلىش پۈتۈن مەملىكەتنى بويسۇندۇرغانلىق بولمايتتى. ئاچىن خەلقى مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلارىدا گاھ كۆرۈنۈپ، گاھ غايىب بولۇپ، پارتىزانلىق ئۇرۇشنى قانات يايدۇرۇپ دۈشمەنگە ئۈزۈكسىز زەربە بەردى. بۇ ئۇرۇشتا مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغان گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئۇرۇشنى قىسقا مۇددەتتە

ئاخىرلاشتۇرۇشتەك قەبىھ پىلاننى تۈزمەكچى بولدى. ئاچىندا ئېلىپ بېرىلغان بۇ قېتىملىق تاجاۋۇزچىلىققا قارشى تۇرۇش ئۇرۇشىدا نۇرغۇن مىللىي قەھرىمانلار بارلىققا كەلدى. دۈگۇ ئۆمەر ئاشۇ مىللىي قەھرىمانلارنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ مۇستەملىكىچىلەرنى ئۆزىنىڭ دامىغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن، گوللاندىيە قوشۇنى بىلەن ھەمكارلىشىشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى، گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرىمۇ قىيىن ئەھۋالدىن بالدۇرراق قول ئۈزۈشى ئۈچۈن دۈگۇ ئۆمەرگە خېلى كۆپ ساندا قورال - ياراغ ۋە پۇل - پۇچەكلەرنى بېرىپ، ئاچىنلىقلارنى ئاچىنلىقلارغا قارشى ئۇرۇشقا سالماقچى بولدى. لېكىن، دۈگۇ ئۆمەر دۈشمەن بەرگەن قورال - ياراغلار بىلەن ئاچىن قوشۇنىنى قوراللىنىدۇرۇپ، گوللاندىيە قوشۇنىنى ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراتتى. 1899 - يىلى بىر قېتىملىق كەسكىن جەڭدە، ئۇ دۈشمەن بىلەن باتۇرلارچە ئېلىشىپ شەرەپ بىلەن قۇربان بولدى.

گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرى قورال كۈچىگىلا تايىنىپ غەلىبە قىلىشقا كۆزى يەتمەي، فېئودال يۇقىرى قاتلام كىشىلىرىنى سېتىۋېلىش تاكتىكىسىنى قوللىنىپ، يەر ئىگىلىرىنىڭ ۋارىسلىق تۈزۈمىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، ئۇلارغا ئاتاقلىق نام - شۆھرەت ۋە يۇقىرى مائاش بەردى. مۇستەملىكىچىلەرنىڭ تەھدىت سېلىشى ۋە مۇشۇ ئۇسۇلدا ئېزىقتۇرۇشى بىلەن، چوڭ فېئوداللار ئارقا - ئارقىدىن تەسلىم بولدى، لېكىن ئاچىن خەلقى تاكى 1904 - يىلىغا قەدەر كۈرەش قىلىشنى قەتئىي داۋاملاشتۇردى. ئاچىن خەلقىنىڭ 30 يىل داۋاملاشقان گوللاندىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرۈشى مانا شۇندىلا ئاساسىي جەھەتتىن ئاخىرلاشقان بولدى.

3. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى ياۋا دېھقانلار ھەرىكىتى

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە ھىندونېزىيە

دېھقانلىرىنىڭ ئىقتىسادى ئومۇميۈزلۈك يامانلىشىشقا قاراپ يۈزلەندى. ئۇلار ئەسلىدە بار بولغان كاپىتالىزمنىڭ ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشقا ئۇچراشتىن سىرت، يەنە گوللاندىيە ۋە باشقا كۈچلۈك كاپىتالىستىك ئەللەرنىڭ ئېكسپلاتاتسىيەسىگە ئۇچرىدى. ئۆتمۈشتىن بۇيان دېھقانلارنىڭ شىللىسىنى بېسىۋاتقان فېئوداللىق شەكىلدىكى ئېكسپلاتاتسىيەلەر، مەسىلەن، ھاشارغا ياللاش، جان بېجى ئېلىش قاتارلىق تۈزۈملەر ئىلگىرىكىدە كلاساقلىنىپ قېلىۋەردى. «يەر قانۇنى» نىڭ ئېلان قىلىنىشى بىلەن، كوللېكتىپ ئىگىلىكىدىكى دېھقانچىلىق مەيدانلىرى، فېرمىلار، ئورمان قاتارلىقلارنىڭ كۆپىنچىسى مۇستەملىكىچى دائىرىلەر تەرىپىدىن ئىگىلىۋېلىندى. بۇنىڭدىن سىرت، گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرى يەنە ھىندونىزىيەگە تاجاۋۇز قىلىش ئۇرۇش چىقىملىرىنىڭ ھەممىسىنى ھىندونىزىيە خەلقىنىڭ ئۈستىگە ئېتىرىپ قويدى. يېرىدىن ئايرىلغان دېھقانلار ئېكىنزارلىق خوجايىنلىرىغا ياللىنىپ ئىشلەشكە مەجبۇر بولدى. غەربىي ياۋا رايونى گوللاندىيەلىك ئېكىنزار خوجايىنلىرىنىڭ ئەمگەك كۈچىگە ئېرىشىدىغان مۇھىم بازىسىغا ئايلاندى. ھىندونىزىيەنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ دەھشەتلىك ئېكسپلاتاتسىيەسىگە قارشىلىق كۆرسىتىش كۈرەشلىرى ئۈزۈكسىز يۈز بېرىپ تۇردى. بۇلار ئىچىدىكى تەسىرى چوڭراقلىرى غەربىي ياۋانىڭ باندۇڭ ئەتراپىدىكى سامېن قوزغىغان دېھقانلار ھەرىكىتى ئىدى.

سامېن ھىندونىزىيەدىكى ئاددىي، جاپاكەش دېھقان ئىدى. 19 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدىن باشلاپ دېھقانلار ئارىسىدا گوللاندىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى مەخپىي ھەرىكەتلەر بىلەن شۇغۇللانغان. ئاممىنى گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرۇشقا، باج تاپشۇرما سىلىققا ئۈندىگەن،

دېھقانلارنىڭ چوقۇم بىرلىشىپ ئۆزىنىڭ يېڭى دۆلىتىنى قۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشى كېرەكلىكىنى تەشەببۇس قىلغان. بۇ يېڭى دۆلەتتىكى بارلىق يەر، ئورمان، يايلاق ئومۇمنىڭ مۈلكىگە ئايلىنىشى، ھەممە ئادەم ئەمگەك قىلىشى، يەرنى ئورتاق تېرىشى، مول ھوسۇلدىن ئورتاق بەھرىمەن بولۇشى كېرەكلىكىنى تەشەببۇس قىلغان. لېكىن، ئۇ زوراۋانلىق كۈچ ئىشلىتىشكە قارشى بولغاچقا، گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن تىنچ يول بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىش شەكلى ئارقىلىق قۇتۇلۇش خام - خىيالىدا بولدى. سامىننىڭ بۇ تەشەببۇسلىرى مۇستەملىكىچىلىك قۇل قىلىش ئاستىدا جاپا - مۇشەققەت چېكىۋاتقان خەلق ئاممىسىنىڭ نارازىلىقىنى ۋە ئۇلارنىڭ يەرگە بولغان ئەقەللىي تەلىپىنى ئەكس ئەتتۈردى. شۇڭا، سامىننىڭ بۇ تەشەببۇسلىرى ناھايىتى تېزلا دېھقانلارنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشتى.

گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىك ئېزىش ۋە ئېكسپلاتاتسىيەنى تېخىمۇ كۈچەيتكەنلىكى ئۈچۈن، دېھقانلار ئىنقىلابىي زوراۋانلىق كۈچ ئارقىلىق ئۇلار بىلەن كۈرەش قىلىشقا مەجبۇر بولدى. شۇنداق قىلىپ، 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە سامىن ھەرىكىتى ئاممىۋى كۈرەشنىڭ تۈرتكىسى ئاستىدا ئۆزىنىڭ تىنچ يول بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىش تەشەببۇسىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ قوراللىق قوزغىلاڭغا ئايلىنىپ كەتتى. دېھقانلار گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرى ۋە پومپىشچىلىرىنى قوغلاپ چىقىرىپ يەرلىرىنى قايتۇرۇۋالدى ھەمدە باجگىرلار بىلەن كۈرەش قىلدى. مۇستەملىكىچى دائىرىلەر ناھايىتى كۆپ بەدەل تۆلەش ئارقىلىق بۇ قېتىملىق پۈتكۈل ياۋانى قاپلىغان دېھقانلار ھەرىكىتىنى ئاران باستۇرالىدى. ئاخىرىدا سامىنمۇ قولغا ئېلىنىپ پىنھان بىر ئارالغا سۈرگۈن قىلىندى.

6 - بۆلۈم 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرا ۋە ئاخىرقى

مەزگىللىرىدىكى تۈركىيە

1. ياش ئوسمانىيلەر ۋە قانۇن چىقىرىش ھەرىكىتى

يېرىم ئەسىردىن ئارتۇق داۋاملاشقان تۈركىيە فېئودال پومېشچىلىرىنىڭ تارىخىي ئىسلاھات ھەرىكىتى مەغلۇپ بولدى، لېكىن بۇ ئىسلاھات بىر تۈركۈم جەددى زىيالىيلارنى ۋۇجۇدقا چىقاردى. ئۇلار ھەرخىل يوللار ئارقىلىق يېڭىچە مەكتەپ مائارىپىنى قوبۇل قىلغانلار، ياۋروپادا ئوقۇغانلار ۋە ياۋروپا مەتبۇئاتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلار، ياۋروپانىڭ يېقىنقى زامان پەن - تېخنىكىسى ۋە ئاقارتىش ھەرىكەتلىرىنىڭ ئىدىيەسى بىلەن ئۇچراشقۇچىلار ئىدى. ئائىلە تەبىقىسىنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ئېيتقاندا، ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقى فېئودال بىيوروكرات تەبىقىسىدىن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار شۇ دەۋردە يېتىلىۋاتقان سانائەت بۇرژۇئازىيەسىنىڭ تەلىپىنى ئەكس ئەتتۈردى. ئىبراھىم سىناسى (1826 ~ 1871 - يىللار)، زىيا پاشا (1880 ~ 1825 - يىللار) ۋە نامىق كامالار مۇشۇ بىر تۈركۈم زىيالىيلارنىڭ ۋەكىللىرى بولۇپ، تۈركىيەنىڭ يېڭى ئەدەبىياتىغا ئاساس سالغۇچىلار ئىدى.

ئىبراھىم سىناسى زەمبىرەكچىلەر ئارمىيەسىدىكى بىر ئوفىتسېرنىڭ ئوغلى بولۇپ، فىرانسىيەدە ئوقۇغان، 1848 - يىلىدىكى ئىنقىلابقا قاتناشقان ھەمدە فىرانسىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ دۆلەت بايرىقىنى قەھرىمانلار ئىبادەتخانىسىنىڭ ئۈستىگە قادىغانىدى. ئۇ تۈركىيەگە قايتقاندىن كېيىن ئەمەلدارلار سورۇنىدىكىلەرنىڭ كەمسىتىشى ۋە چەتكە قېقىشىغا ئۇچرىغانلىقتىن، ئەدەبىيات ۋە ئاخبارات ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىغانىدى، 1862 - يىلىدىن باشلاپ

«جامائەت پىكرىنى چۈشەندۈرۈش ھەپتىلىك گېزىتى»نى چىقاردى. زىيا پاشا تاموژنىدىكى بىر ئىش بېجىرگۈچىنىڭ ئوغلى ئىدى، ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن ھۆكۈمەت تارماقلىرىغا كىرىپ سۇلتاننىڭ ئۈچىنچى كاتىپى بولغان، فىرانسۇزچىنى تۈركچىگە تەرجىمە قىلىش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان، 1867 - يىلىدىن 1872 - يىلىغىچە ياۋروپادا سەرگەردان بولۇپ ياشىغانىدى. نامىق كامال بۇ ئۈچ كىشى ئىچىدە تەسىرى ئەڭ چوڭ ئەر باب بولۇپ، ياش ئوسمانلىچىلارغا ئاساس سالغۇچى ۋە ئۇنىڭ رەھبەرلىرىنىڭ بىرى ئىدى، ئاقسۆڭەك ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، فىرانسۇزچە، پارىسچە ۋە ئەرەبچىنى ئۆگەنگەن، ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ تەرجىمە دىۋانىدا ۋەزىپە ئۆتىگەنىدى. ئۇ ئىبراھىم سىناسىنىڭ تەسىرىگە چوڭقۇر ئۇچرىغان ھەمدە ئۇنىڭ بىلەن بىللە «جامائەت پىكرىنى چۈشەندۈرۈش ھەپتىلىك گېزىتى»نى چىقارغان، 1867 - يىلى ياۋروپاغا سەرگەردان بولۇپ چىقىپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ «ۋەتەن» دېگەن دىراممىسى ئىستانبۇل سەھنىلىرىدە ئوينالغاندا پۈتكۈل تۈركىيەنى زىلزىلىگە سالغانىدى.

بۇ بىر تۈركۈم زىيالىيلار ئۆتمۈشتە بولۇپ ئۆتكەن ئىسلاھاتلارغا تەنقىدىي كۆز قاراشتا بولدى. ئۇلارچە ئۆتمۈشتىكى ئىسلاھاتلار ئوڭشاش، تولۇقلاش بىلەنلا ئاخىرلاشقان، خەلقنىڭ ئەسلىدىكى بار بولغان ھوقۇقلىرىمۇ تارتىۋېلىنغان، چەت ئەللىكلەرنىڭ تۈركىيەلىكلەرنى ئېزىشى ۋە ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشى ئۈچۈن داغدام يول ئېچىپ بەرگەن بولۇپ، ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ تېخىمۇ قالاق ھالەتتە قېلىشىغا سەۋەبچى بولغانىدى. قانداق قىلىش كېرەك؟ ئۇلارچە بۇ ھالەتتىن قۇتۇلۇشنىڭ بىردىنبىر ئامالى قانۇن چىقىرىش، سۇلتاننىڭ مۇستەبىت ھوقۇقىنى چەكلەش كېرەك ئىدى. زىيا پاشا «چۈش» دېگەن كىتابىدا: «دۇنيانىڭ ھەرقانداق يېرىدە رۇسىيەدىن باشقا مۇستەبىت ھۆكۈمەت يوقمۇ؟ ... بىزنىڭ تۈركىيە سۇلتانلىقىمىز

ياۋروپا ئائىلىسىنىڭ بىر ئەزاسى دەپ قارىلىۋاتقاندىن، ئۇنداقتا بىزنىڭمۇ پۈتۈن دۇنيا بىلەن بىردەك بولمىغان ئىشلارنى داۋاملىق ساقلاپ قېلىشىمىز مۇمكىن ئەمەس» دەپ يازغانىدى. ئۇلار ئىسلام دىنى تەلىماتلىرىدىن تۈركىيەدە يۈرگۈزۈشكە بولىدىغان «خەلق ھوقۇقى»، «شەخسىي ھوقۇق»، «پارلامېنت تۈزۈمىدىكى ھۆكۈمەت قۇرۇش» نىڭ ئاساسلىرى ئۈستىدە ئىزدەندى. نامىق كامال ئەنگىلىيەنىڭ پادىشاھلىق ئاساسىي قانۇنلۇق دۆلەت تۈزۈمىنى ئالاھىدە مەدھىيەلىدى. ئۇنىڭچە، ئەنگىلىيەنىڭ پارلامېنتى «دۇنيادىكى مۇتلەق كۆپ ساننى تەشكىل قىلغان ئوخشاشمايدىغان سىياسىي پرىنسىپلارنىڭ بۆشۈكى» ۋە «ھۆكۈمەت دائىرىلىرى بىلەن ئېگىلىمەي - پۈكۈلمەي ئېلىشىدىغان جامائەت پىكرىنىڭ مەڭگۈ ئۆلمەس ئابىدىسى» ئىدى.

1865 - يىلى 6 - ئايدا نامىق كامال قاتارلىق ئالتە ئادەم يىغىن ئېچىپ بىر مەخپىي تەشكىلات قۇردى. تەشكىلاتنىڭ خىتابنامىسىدە: «ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچى ھەرقانچە ئىستېداتلىق ئادەم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، شەخسىي مۇستەبىتلىك تۈزۈم ھامان خەۋپلىك» دەپ يېزىلغانىدى. بۇ تەشكىلات ناھايىتى تېز راۋاجلىنىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي ئەزاسى 245 ئادەمگە يەتتى. بۇ تەشكىلات ياش ئوسمانىيلار ياكى يېڭى ئوسمانىيلار دەپ ئاتالدى. ئۇلار «جامائەت پىكرىنى چۈشەندۈرۈش ھەيئەتلىك گېزىتى» دە ئىنانچ خان فايسالنىڭ سۇلتانغا يازغان ئوچۇق خېتىنى ئېلان قىلدى. ئوچۇق خەتتە ئاساسىي قانۇن يۈرگۈزۈش تەكلىپى بېرىلگەن، بۇ خەت كۆپەيتىپ تارقىتىلدى. 1867 - يىلى ھۆكۈمەت ھەرىكەت قولىنىپ، ياش ئوسمانىيلارنىڭ ئەزالىرىنى قولغا ئالدى ۋە سۈرگۈن قىلدى. نامىق كامال ۋە زىيا پاشانىڭ يەرلىكتە ۋەزىپە ئۆتۈشى مەنئى قىلىندى، كېيىن ئۇلار ياۋروپاغا مۇساپىر بولۇپ چىقىپ كەتتى. ئۇلار ياۋروپادا «ھۆرلۈك» گېزىتى تەسىس قىلىپ، قانۇن تۇرغۇزۇش تەشەببۇسلىرىنى يەنە

تەشۋىق قىلدى. 1871 - يىلىدىكى چوڭ كەچۈرۈمدىن كېيىن ئۇلار ئارقا - ئارقىدىن تۈركىيەگە قايتىپ كېلىپ، تەشۋىقات - تەرغىباتچىلىق بىلەن شۇغۇللاندى ۋە ياش ئەسكەرلەر، ئوقۇغۇچىلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى.

1870 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىغا كەلگەندە ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ ئەھۋالى ناھايىتى تېز يامانلاشتى. يېزا ئىگىلىكىدە ھوسۇل كەملىپ كەتتى، مالىيەسى ۋەيران بولدى. 1875 - يىلى ھۆكۈمەت تۆلەشكە ئېگىشلىك بارلىق قەرزلىرىنىڭ يېرىمىنى تۆلەيدىغانلىقىنى جاكارلىدى. مەدرىسەدىكى ئۆلىمالارنىڭ تەمىناتى بىلەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاشلىقىنى قىسىپ كېمەيتىۋەتتى، ئوفىستىبەر ۋە ئەمەلدارلارنىڭ مائاشلىرىنىمۇ ۋاقىتدا ئارقىتالمىدى، بۇ ئەھۋاللار ئومۇميۈزلۈك نارازىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. 1875 - يىلى بوسنىيە ۋە خېرېزېگوۋىنادا تۈركىيە ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى خەلق قوزغىلاڭلىرى كۆتۈرۈلدى. 1876 - يىلى 5 - ئاينىڭ 22 - كۈنى سۇلتاننىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرۇش نامايىشى ئۆتكۈزۈلدى. بۇ قېتىمقى نامايىشنى مەدرىسەلەرنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى قوزغىغانىدى. نامايىشقا قاتناشقانلار قول سانائەتچىلەر، سودىگەرلەر ۋە تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمەلدارلار بولۇپ 40 مىڭدىن ئېشىپ كەتتى.

ياش ئوسمانلىلار بىلەن مۇناسىۋەت ئورناتقان شاھزادە مۇراد بىلەن ئىسلاھاتچىلارنىڭ رەھبىرى مىدخەت بۇ ۋەزىيەتتىن پايدىلىنىپ، 5 - ئاينىڭ 30 - كۈنى سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغىدى، ئابدۇلئەزىزنىڭ تەختى بىكار قىلىنغانلىقىنى جاكارلاپ مۇرادنى تەختكە چىقاردى. ئۇ مۇراد V دەپ ئاتالدى. مۇراد V تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن نامىق كامالىنى سېپرۇستىن چاقىرتىپ كېلىپ ئۆزىگە خۇسۇسىي كاتىپ قىلدى. ياش ئوسمانلىلارنىڭ رەھبىرى سەيدۇللاھنى ئوردىنىڭ ئىچكى ئىشلار ۋەزىرلىكىگە تەيىنلىدى. لېكىن، مۇراد V تەختكە ئولتۇرۇپ

ئۇزۇن ئۆتمەي، ئېغىر دەرىجىدە روھىي كېسەللىككە گىرىپتار بولدى، ئۇنىڭ ئورنىغا ئابدۇل خەمىد تەختكە ئولتۇردى. ئۇ تەختكە ئولتۇرۇشتىن ئىلگىرى مىدخەت قاتارلىق كىشىلەر ئوتتۇرىغا قويغان قانۇن لايىھەسىگە ماقۇل بولغانىدى. تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن مىدخەتنى باش ۋەزىرلىككە تەيىنلەپ، قانۇن چىقىرىشنىڭ تەييارلىقىنى كۆردى. ئەينى ۋاقىتتا «ئاساسىي قانۇن» كىشىلەر ئېغىزىدىن چۈشۈرمەيدىغان سۆزگە ئايلىنىپ قالغانلىقى ئۈچۈن، ئېلان قىلىمسا بولمايدىغان ئىش بولۇپ قالغانىدى. 1876 - يىلى 12 - ئاينىڭ 23 - كۈنى تۈركىيەنىڭ تۇنجى ئاساسىي قانۇنى ئېلان قىلىندى. ئاساسىي قانۇندا: تۈركىيە بولسا سۇلتانلىق ئاساسىي قانۇنلۇق دۆلەت بولىدىغانلىقى، دۆلەت پارلامېنتى ئىككى پالاتادىن تەشكىل تاپىدىغانلىقى، يۇقىرى پالاتا باشلىقلىقىغا سۇلتان تەيىنلىنىپ ئۆمۈرلۈك ۋەزىپە ئۆتەيدىغانلىقى، تۆۋەن پالاتا ئەزالىرى سايلام ئارقىلىق ۋۇجۇدقا كېلىدىغانلىقى بەلگىلەندى. ئاساسىي قانۇندا ئىمپېرىيەنىڭ ۋەزىرلىرى ۋە بارلىق پۇقرالىرى قانۇن ئالدىدا باراۋەر بولىدىغانلىقى، سۇلتاننىڭ ئىچكى كابىنېت ۋەزىرلىرىنى ۋەزىپىگە تەيىنلەش ۋە ۋەزىپىدىن قالدۇرۇش ھوقۇقى بولىدىغانلىقى، قۇرۇقلۇق ۋە دېڭىز ئارمىيەلىرىگە قوماندانلىق ۋە يول باشچىلىق قىلىدىغانلىقى، پارلامېنت يىغىنى چاقىرىش ۋە تارقىتىۋېتىش ھوقۇقى بولىدىغانلىقى، ھەربىي ھالەت ئېلان قىلىش ۋە ھەق تەلەپ قانۇنىنىڭ كۈچتىن قالغانلىقىنى جاكارلاش ھوقۇقى بولىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. مانا بۇلار ئەمەلىيەتتە بىر مۇستەبىت پادىشاھنىڭ بارلىق ھوقۇقلارنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋېلىشى ئىدى. ئاساسىي قانۇندا يەنە تۈركىيە تىلىنىڭ دۆلەت تىلى بولىدىغانلىقى، ئىسلام دىنىنىڭ دۆلەت دىنى بولىدىغانلىقى جاكارلاندى. بۇ ئاساسىي قانۇن مىدخەت ئاساسىي قانۇنى دەپمۇ ئاتالدى.

ئەينى ۋاقىتتا ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ۋەكىللىرى
ئىستانبۇلغا يىغىلىپ، ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ بالقان
رايونىدىكى مۇستەملىكە زېمىنلىرىنىڭ ئاپتونومىيەسى ۋە
ئىسلاھاتى توغرىسىدا خەلقئارالىق يىغىن ئۆتكۈزۈۋاتاتتى.
سۇلتان ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلغانلىقىنى سەۋەب كۆرسىتىپ،
كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ۋەكىللىرى ئوتتۇرىغا قويغان ئىسلاھات
لايىھەسىنى رەت قىلدى. 1877 - يىلى 1 - ئاينىڭ 22 - كۈنى
ئىستامبۇل يىغىنى نەتىجىسىز يېپىلدى.

خەلقئارالىق يىغىن ئاخىرلىشىشى بىلەنلا سۇلتان قانۇن
تۈرگۈزۈش ھەرىكىتىنىڭ پۇت - قولىنى چۈشەپ قويدى. ئۇ
ئالدى بىلەن زىيا پاشا ۋە نامىق كاماللارنى سۈرگۈن قىلدى. 2 -
ئاينىڭ 5 - كۈنى مىدخەتنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىپ چەت
ئەلگە سۈرگۈن قىلدى. 1878 - يىلى 2 - ئايدا سۇلتان بۇيرۇق
چۈشۈرۈپ پارلامېنتنى تارقىتىۋەتتى. مىدخەت ئاساسىي قانۇننى
بىكار قىلدى، شۇنىڭ بىلەن قانۇن تۈرگۈزۈش ھەرىكىتى مەغلۇپ
بولۇپ، فېئوداللىق مۇستەبىت تۈزۈم ئەسلىگە كەلدى.

قانۇن تۈرگۈزۈش ھەرىكىتى مۇستەبىت تۈزۈمگە قارشى
ئېلىپ بېرىلغان بىر قېتىملىق كۈرەش بولغاچقا، شەك -
شۈبھىسىزكى، تۈركىيە تارىخىدا ئىلغار ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى.
لېكىن، خۇددى ياش ئوسمانىيلارنىڭ پومېشچىكلار سىنىپىنى
ۋەكىللىك قىلغان ئىسلاھاتچىلارنى ئەيىبلىگەندەك، ئۇلارنىڭ
قىلغان - ئەتكەنلىرىنى ئوڭشاپ، تولۇقلاپ قويۇشلا بولغان.
ئاممىنى قوزغاپ فېئوداللىق تۈزۈمنى تۈپ يىلتىزىدىن ئاغدۇرۇپ
تاشلاشنى ئويلاشمىغانلىقتىن، قانۇن تۈرگۈزۈش ھەرىكىتىنىڭ
مەغلۇپ بولۇشىدىن ساقلاڭغىلى بولمايتتى. قانۇن تۈرگۈزۈش
ھەرىكىتى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ياش ئوسمانىيلارنىڭ
ئىچكى قىسمىدا بۆلۈنۈش پەيدا بولدى. بەزىلىرى مۇستەبىت
تۈزۈم بىلەن مۇرەسسەلىشىپ، ھۆكۈمەت تارماقلىرى ئىچىدىن

خىزمەت تېپىپ جېنىنى باقتى، بەزىلىرى سۈرگۈن قىلىندى، تۈرمىلەردە ئۆلدى. يەنە بەزىلىرى تېڭىرقاپ قىلغان ئىشلىرىدىن ئۈمىدسىزلەندى. نامىق كامال ئۆلۈش ئالدىدا يازغان بىر كۈپلەت شېئىرىدا مانا مۇشۇ كەيپىياتنى ئەكس ئەتتۈردى. ئۇ مۇنداق يازغان: «ئاھ! ئاللا، بىز دۈشمەن قولىدا، قېرىنداشلار، ئەمدى يەتتى! ھەربىرىمىزنى شەخسىي ئارزۇ - ئىستەكلىرىدىن خالاس قىلىڭلار». لېكىن، ياش ئوسمانىيلارنىڭ ئىدىيەسى مۇستەبىت تۈزۈمگە قارشى يەنە بىر ئەۋلاد تۈرك ياشلىرى ئۈچۈن ئويغىتىش رولىنى ئوينىدى. نىياز: «مەن نامىق كامالنىڭ تەسىرىدە پۈچۈلۈپ پارە - پارە بولۇپ كەتكەن ۋەتەنپەرۋەرلىك قەلبىمنى، قىيىنچىلىق بىر تال يۈرىكىمنى ئىنقىلابقا ئاتماقچىمەن» دېگەن.

2. «قانخور سۇلتان» نىڭ ھۆكۈمرانلىقى ۋە ياش تۈركلەر پارتىيەسى

سۇلتان خەمىد II قانۇن تۇرغۇزۇش ھەرىكىتىنى باستۇرغاندىن كېيىن ئىنتايىن ۋەھشىيانە مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىنى تىكلدى. شۇڭا خەلق ئۇنى «قانخور سۇلتان» دەپ ئاتىدى.

سۇلتان خەمىد II قىرغىنچىلىققا تايىنىپ ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى ساقلاپ قالدى. 1878 - يىلى 5 - ئايدا ياش تۈركلەر پارتىيەسى ئەلى سۇئاۋىنىڭ رەھبەرلىكىدە 500 ئادەم قاتناشقان سۇلتان خەمىد II گە قارشى نامايىش ئۆتكۈزدى. ساقچىلار ئەلى سۇئاۋىنى نەق مەيداندىلا ئۇرۇپ ئۆلتۈردى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە 20 ئادەم ئۆلتۈرۈلدى، 30 ئادەم يارىدار بولدى، بىرمۇنچە ئادەم سۈرگۈن قىلىندى. سۇلتان خەمىد II يەنە «ئالاھىدە ئاتلىق ئەسكەرلەر گەرتىتى» تەشكىللىدى، پايلاقچىلار تورى قۇردى. ئۇلار ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ ھەرقانداق جايىغا خالىغانچە كىرىپ بىگۇناھ كىشىلەرگە زىيانكەشلىك قىلدى. سۇلتان

ھۆكۈمىتى گېزىت - ژۇرناللارنى قاتتىق تەكشۈرۈش تۈزۈمىنى يۈرگۈزۈپ، نۇرغۇن گېزىتخانىلارنى مەجبۇرىي تاقىغۇزۇۋەتتى. دۆلەت ئىچىدە ھۆكۈمەتنىڭ تەمىناتى ۋە باشقۇرۇشىدا چىقىدىغان ئۇچلا گېزىتخانىنى ساقلاپ قالدى. «ئاساسىي قانۇن»، «پارلامېنت»، «ھۆرلۈك» دېگەن سۆزلەرنى ئىشلىتىش «جەدىدلىك» دەپ قارىلىپ چەكلەندى. ئاۋستىرىيە خانىشى ئېلىزابىتنىڭ ئۆلۈمى تۈركىيە گېزىتلىرىدە ئۆپكە ياللۇغى بىلەن ئۆلدى دېيىلگەچكە، كىشىلەر بۇ گېزىتلەرنى «ساراي گېزىتى» دەپ ئاتاشتى.

سۇلتان خەمىد II نىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدىكى تۈركىيەنىڭ ئىقتىسادى تېخىمۇ ئاجىزلىشىپ كەتتى، ئائىلە قول ھۈنەرۋەنچىلىكى ئارقا - ئارقىدىن ۋەيران بولدى. مىللىي سانائەت بۇرۇقتۇرما ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. پۈتۈن مەملىكەتتىكى 40 ~ 50 مىڭ ئىشچىنىڭ كۆپ سانلىقى چەت ئەل مەبلىغىدىكى زاۋۇت، كانلاردا ئىشلىدى. ئەنئەنىۋى يۇڭ توقۇمىچىلىق، پاختا توقۇمىچىلىق ۋە يىپەك توقۇمىچىلىق كەسىپمۇ چەت ئەل تاۋارلىرىنىڭ رىقابىتىدە پۈت دەسسەپ تۇرالماي شاللىنىشقا يۈزلەندى. دېھقانلار قاتتىق ئازاب - ئوقۇبەت ئىچىدە قالدى. پۈتۈن مەملىكەت ئاھالىسىنىڭ 5% نى ئىگىلەيدىغان پومېشچىك، باي دېھقانلار ۋە موللا - ئاخۇنلار ئۈچتىن ئىككى قىسىم تېرىلغۇ يەرنى ئىگىلىۋالدى. ئەكسىچە، مەملىكەت ئاھالىسىنىڭ 87% نى ئىگىلەيدىغان دېھقانلارغا ئاران ئۈچتىن بىر قىسىم تېرىلغۇ يەر قالدى. دېھقانلار يەر ئىجارىسى، ئۆشەر - زاكات تاپشۇرغاندىن سىرت، يەنە ئوتاقچىلىق تۈزۈمىنىڭ ئېكسپلاتاتسىيەسىگە ئۇچرايتتى. تۆمۈريول بويلىرىدىكى دېھقانلارنىڭ يەرلىرى ئىگىلىۋېلىنغانلىقتىن، ھويلا - ئاراملىرىنى، يۇرت - ماكانىنى تاشلاپ، تەرەپ - تەرەپلەرگە سەرسان بولۇپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى.

سۇلتان خەمىد II پائىسلا مىزم ۋە پانتۈركىزمنى يولغا

قويۇپ، تۈرك بولمىغان مىللەتلەرگە ھۆكۈمرانلىقنى كۈچەيتتى،
ئەرمەنلەر، ئالبانلار، ماكېدونلار، كىرىتلىقلارنى قانلىق قىردى.
1894 - يىلى ئەرمەنلەر قوزغىلاڭ كۆتۈرگەندە، سۇلتان قوشۇن
چىقىرىپ دەھشەتلىك باستۇردى، 60 مىڭدىن ئارتۇق ئادەمنى
قىردى، 3000 دىن ئارتۇق يېزا - كەنتلەرنى كۆيدۈردى.

سۇلتان خەمىد II كۈچلۈك دۆلەتلەرگە مۇرەسسە قىلىش،
يول قويۇش، تىز پۈكۈش، تەسلىم بولۇش ئارقىلىق ئۇلارغا
تايىنىپ، ئۆزىنىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىنى ساقلاپ قېلىشقا
ئۇرۇندى. لېكىن، بۇ ئىمپېرىيە ئەنگىلىيە، رۇسىيە، فىرانسىيە،
گېرمانىيە، ئاۋستىرىيە، ۋېنگرىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ تېخىمۇ
ئىلگىرىلىگەن ھالدا بەس - بەستە يۈتۈۋېلىش ئوبيېكتىغا
ئايلىنىپ، تىرىپىرەن بولۇش گىردابىغا بېرىپ قالغانىدى.

1877 ~ 1878 - يىللىرى پارىتلىغان رۇسىيە - تۈركىيە
ئۇرۇشىدا، چار رۇسىيە قوشۇنى ئىستانبۇلنىڭ يېنىغىچە قىستاپ
كېلىپ، تۈركىيە ھۆكۈمىتىنى پايتەخت ئەتراپىدىكى سان
سىتىۋانو كەنتىدە سۈلھى قىلىشقا مەجبۇر قىلىپ، تۈركىيەنى
ئۆزى يالغۇز بېسىۋېلىشقا ئۇرۇندى. ئامېرىكا، فىرانسىيە،
گېرمانىيە، ئاۋستىرىيە، ۋېنگرىيەلەرنىڭ بۇ ئىشقا ئارىلىشىشى
بىلەن، رۇسىيەنىڭ بۇ يامان نىيىتى ئەمەلگە ئاشمىدى. لېكىن،
تۈركىيە كۆپ قىسىم يەرلىرىدىن ئايرىلىپ قالدى، دۆلەت كۈچى
ئاجىزلاپ كەتتى.

رۇسىيە - تۈركىيە ئۇرۇشىدىن كېيىن كۈچلۈك دۆلەتلەر
يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تۈركىيەدىن ئۆزىگە قاراملىق يەر
بۆلۈۋېلىش دولقۇنىنى قوزغىدى. 1881 - يىلى فىرانسىيە
تۇنىسنى ئىشغال قىلدى. ئارىدىن بىر يىل ئۆتكەندە ئەنگىلىيە
مىسىرنى ئىشغال قىلىۋالدى. كۈچلۈك دۆلەتلەر كەڭ كۆلەمدە
تەۋەلىك يەر ئىشغال قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، سىياسىي،
ئىقتىسادىي جەھەتلەردىكى كونتروللۇق ھوقۇقىنى تالىشىش
كۈرىشىنىمۇ قانات يايدۇردى. سۇلتان خەمىد II ھۆكۈمرانلىق

قىلغان مەزگىللەردە مالىيە خاراڭلاشقان بولۇپ، تاشقى قەرز
 شىددەت بىلەن كۆپەيگەن، 1881 - يىلىغا كەلگەندە 2 مىليارد
 500 مىليون فىرانكقا يەتكەنىدى. شۇ يىلى قەرز قايتۇرۇش
 ئىشلىرىنى نازارەت قىلىش ئۈچۈن ئەنگىلىيە، فىرانسىيە،
 گېرمانىيە، ئىتالىيە، ئاۋستىرىيە، ۋېنگرىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ
 ئادەملىرىدىن تەركىب تاپقان «ئوسمانلى دۆلىتىنىڭ قەرز
 ئىشلىرىنى باشقۇرۇش» ئىدارىسىنى قۇردى. بۇ ئىدارە قۇرۇلۇپ
 تۈركىيەنىڭ مۇھىم مالىيە كىرىم مەنبەسىنىڭ ھەممىسىنى
 تىزگىنلىدى. مەسىلەن، ئۆزىنى مەخسۇس سېتىش بېجى، كۆك
 تاماكا بېجى، ھاراق بېجى، ماركا بېجى قاتارلىقلارنى يىغىشنى
 تىزگىنلەپ، دۆلەت ئىچىدە دۆلەت قۇرۇپ چىقتى. 19 -
 ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە چەت ئەل كاپىتالىنىڭ ئۈزۈكسىز
 كىرىشى بىلەن، زاۋۇت، كان، سودا، ئامانەت قەرز قاتارلىقلارنىڭ
 ھەممىسى چەت ئەل كاپىتالىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتتى. 1903 -
 يىلى گېرمانىيە ئىمپېرىيەسى تۈركىيە ھۆكۈمىتىدىن بېرىلىدىن
 ئىستانبۇل ئارقىلىق ئۇدۇل باغدادقا تۇتىشىدىغان تۆمۈريول
 قۇرۇلۇشىنى ياساش ھوقۇقىغا ئېرىشتى (ئاتالمىش 3B تۆمۈريول
 پىلانى). گېرمانىيە ۋە باشقا كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ھەرساھە
 مەسلىھەتچىلىرى ھەربىي ئىشلار، ژاندارما قاتارلىق دۆلەتنىڭ
 مۇھىم ئورگانلىرىغا كىرىپ ئۆزىنىڭ تىزگىنلىدى.
 تۈركىيەنىڭ خەلقئارادا دۇچ كەلگەن ۋەزىيىتى تېخىمۇ
 يامانلاشتى، مىللىي كىرىزىسمۇ ئىنتايىن ئېغىرلاشتى.
 ئوسمانلى ئىمپېرىيە تەۋەسىدىكى ھەر مىللەت خەلق
 قىرغىنچىلىق قىلىش، زىيانكەشلىك قىلىشىلاردىن قورقۇپ
 كەتتى. ماكېدونىيەدە دېھقانلار پارتىزان غەترەتلىرىنى
 تەشكىللەپ، ئۆز زېمىنلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش، مىللىي
 ئىرەكلىكنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرەشلىرىنى تاغلىق رايونلاردا
 قانات يايدۇرۇۋەتتى. 1889 - يىلى 5 - ئايدا پايتەختتىكى
 تېببىي مەكتەپنىڭ تۆت ئوقۇغۇچىسى مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىققا

قارشى تۇرىدىغان تەشكىلات قۇرۇپ، ئۇنى ئوسمانلىلار ئىتتىپاقى دەپ ئاتىدى. كېيىنچە ئىسمى ئۆزگەرتىلىپ، ئىتتىپاق ۋە تەرەققىيپەرۋەرلەر كومىتېتى دەپ ئاتالدى. ياۋروپالىقلار ئۇنى «ياش تۈركلەر پارتىيەسى» دەپ ئاتىدى. بۇ پارتىيە قۇرۇلۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي، ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلار، ياش ئوفىتسېرلار، زىيالىيلار ۋە چەت ئەلدە مۇساپىر بولۇپ يۈرگەنلەر قاتناشتى. بۇ پارتىيە بۇرژۇئازىيە ۋە ھۆرىيەتچى پومېشچىكلارنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلاتتى، ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ پۈتۈنلۈكىنى ساقلاشنى تەشەببۇس قىلاتتى، مۇستەبىت تۈزۈمگە قارشى تۇرۇپ، 1876 - يىلى ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلاتتى. 1889 - يىلى ياش تۈركلەر پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى ئەخمەت رىزا (1859 ~ 1930 - يىللار) پارىژغا بېرىش رۇخسەت قىلىنىپ شۇ يەردە ئېچىلغان بىر كۆرگەزمىگە قاتناشتى. ئۇ پارىژغا بېرىشى بىلەنلا چەت ئەلدىكى ياش تۈركلەر پارتىيەسىنىڭ داھىيىسىغا ئايلىنىپ قالدى. ئەخمەت رىزا فىرانسىيەدە ئوقۇغان، بۇرسادا مائارىپ ئىدارىسىنىڭ ئىدارە باشلىقى بولغانىدى، 1895 - يىلى پارىژدا «كېڭەش» ناملىق يېرىم ئايلىق ژۇرنالنى چىقىرىپ، ياش تۈركلەر پارتىيەسىنىڭ سىياسىي پروگراممىسىنى تەشۋىق قىلغان ھەمدە ئۇنى دۆلەت ئىچىگە مەخپىي يۆتكەپ كەلگەنىدى.

1897 - يىلى قوزغالماقچى بولغان ھەربىي، سىياسىي ئۆزگىرىش ئىش باشلاشتىن ئىلگىرى مەخپىيەتنى ئاشكارىلىنىپ قالغاچقا مەغلۇپ بولدى. ياش تۈركلەر پارتىيەسىنىڭ پايتەختتىكى تەشكىلاتلىرى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى، نۇرغۇن ئادەملەر قولغا ئېلىندى، 13 ئادەم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىندى، 68 ئادەم سۈرگۈن قىلىندى. بۇ قېتىمقى سىياسىي ئۆزگىرىش يۇقىرى قاتلامدىكىلەرنىڭ سىياسىي ئۆزگىرىش قىلىشىغا تايىنىپ، ئۆزىنىڭ سىياسىي تەشەببۇسلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش تaktىكىسىنى قوللانغاچقا ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىدى. بۇنىڭ

بىلەن ياش تۈركلەر پارتىيەسىنىڭ چەت ئەللەردىكى تەشكىلاتلىرىدىمۇ بۆلۈنۈش پەيدا بولدى. ساباھىدىن بېي باشچىلىقىدىكى بىر گۇرۇھ ئەخمەت رىزانىڭ سىياسىي تەشەببۇسىغا قارشى چىقتى. 1902 - يىلى پارىژدا ياش تۈركلەر پارتىيەسىنىڭ ساباھىدىن بېي رىياسەتچىلىك قىلغان قۇرۇلتىيى چاقىرىلدى. قۇرۇلتايدا مۇھىم ئىككى مەسىلە مۇھاكىمىگە قويۇلدى. بىرى، پەقەت تەشۋىقات، تەرغىبات ۋە مەتبۇئاتقا تايىنىپ، ئىنقىلابنى ۋۇجۇدقا چىقارغىلى بولمايدىغانلىقى، شۇڭا بارلىق ئامال - چارىلەرنى قوللىنىپ، ئارمىيەنىمۇ بۇ ئىنقىلابىي ھەرىكەتكە قاتناشتۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكى ئوتتۇرىغا قويۇلدى. يەنە بىرى، كۈچلۈك دۆلەتلەرنى ئارىلاشتۇرۇش مەسىلىسى ئىدى، قۇرۇلتايدا مۇشۇ مەسىلە ئۈچۈن بۆلۈنۈش كېلىپ چىقتى. ساباھىدىن بېي باشچىلىقىدىكى كۆپ سانلىق ۋەكىللەر ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئارىلىشىشىغا ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى، شۇنداق بولغاندىلا، ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ ئۈنۈملۈك ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشىغا كاپالەتلىك قىلغىلى بولىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئەخمەت رىزا باشچىلىقىدىكى ئاز سانلىق ۋەكىللەر چەت ئەللەرنىڭ ئارىلىشىشىغا قەتئىي قارشى تۇردى. ئۇلار بايانات ئېلان قىلىپ: «چەت ئەللىكلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزىنىڭ مەنپەئەتىنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ بىزنىڭ ئىشلىرىمىزغا ئارىلىشىدۇ، بۇ خىل مەنپەئەت ھەرقانداق چاغدا، ھامان دۆلىتىمىزنىڭ مەنپەئەتىگە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ» دېدى. قۇرۇلتايدىن كېيىن ساباھىدىن بېي بىر يېڭى تەشكىلات قۇردى. بۇ تەشكىلاتنىڭ ئىسمى «شەخسلەرنىڭ تەشەببۇسكارلىقى ۋە يەرلىك ھوقۇقلارنى تەقسىملەش ئىتتىپاقى» ئىدى.

دۆلەتنىڭ ئىچى - سىرتىدا يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەن ئىنقىلابىي ۋەزىيەت ياش تۈركلەر پارتىيەسىگە ئىلھام بولدى. ئۇلار پارتىيەنىڭ مەركىزىي كومىتېتىنى پارىژدىن

ماكېدونىيەنىڭ مۇھىم بازىرى بولغان سېسسالونىكىغا يۆتكەپ
 كەلدى ھەمدە ئارمىيە ئىچىدە ئىنقىلابىي تەشكىلاتلارنى قۇردى.
 1906 - يىلى مۇستافا كامال قاتارلىق گېنېراللار دەمەشقكە
 «ۋەتەن ۋە ئەركىنلىك جەمئىيىتى»نى قۇردى ھەمدە ياققا ۋە
 ئېرۇسالىمدا تۇرۇشلۇق 5 - كورپۇستىكى ئوفىتسېرلار ئىچىدە
 تەشكىلاتنىڭ ياچېيكىسىنى قۇردى. شۇ يىلى 9 - ئايدا
 سېسسالونىكا تۇرۇشلۇق 3 - كورپۇس ئىچىدە مۇستەقىللىق
 تەشكىلات قۇرۇلدى. 1907 - يىلى ھەرقايسى مەزھەپلەرنىڭ
 سىياسىي كۈچىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ياش تۈركلەر
 پارتىيەسىدىكى ئىككى مەزھەپ ۋە ئەرمەنلەر، ماكېدونلار ۋە
 ھەرقايسى ئەرەب مىللەتچى تەشكىلاتلىرى پارىژدا قۇرۇلتاي
 چاقىرىپ ئورتاق پروگرامما تۈزۈپ چىقتى. پروگراممىنىڭ
 مۇھىم مەزمۇنلىرى: سۇلتان خەمىد II نىڭ تەختىنى بىكار
 قىلىش، 1876 - يىلىدىكى ئاساسىي قانۇننى ئەسلىگە
 كەلتۈرۈش، ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ پۈتۈنلۈكىنى ساقلاش،
 ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ دىنىي ئېتىقادىنىڭ قانداق بولۇشىدىن
 قەتئىينەزەر، ئۇلار قانۇن ئالدىدا باراۋەر بولۇش، بۇ تەلەپلەرنى
 ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن باج تاپشۇرۇشنى رەت قىلىش،
 ئارمىيەنى ئىشقا سېلىپ، قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش
 قاتارلىقلار ئىدى.

19 - ئەسرنىڭ ئاخىرىدىكى ئافرىقا

1 - بۆلۈم كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئافرىقىنى بۆلۈشۈۋېلىشى

1. ئىچكى قۇرۇقلۇقنى تەكشۈرۈش

16 - ئەسىردىن 19 - ئەسىرگىچە ئافرىقا ئىزچىل تۈردە مۇستەملىكىچىلەرنىڭ «قارا تەنلىكلەرنى ئوۋلاش مەيدانى» بولۇپ كەلدى. كاپىتالىستىك ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، مۇستەملىكىچىلەر ئافرىقىنى تالان - تاراج قىلىش سىياسىتىنى ئۆزگەرتىپ، ئافرىقىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەرنى تەدرىجىي ئۆزلىرىنىڭ مۇستەملىكە زېمىنىغا ئايلاندۇرۇۋالدى. ئافرىقىنىڭ جەنۇبىنى ئەنگلىيە گوللاندىيەنىڭ باشقۇرۇشىدىن ئۆتكۈزۈۋېلىپ، ئۇ يەردە مۇستەملىكە زېمىن ئاچتى. ئەنگلىيەلىكلەردىن چەتكە قېقىلغان بۇرلار قۇرۇقلۇققا ئىچكىرىلەپ كىرىپ، ئورانچ ئەرەكەن ئىتتىپاقى ۋە ترانسۋال جۇمھۇرىيىتىنى قۇردى. فىرانسىيە شىمالىي ئافرىقىدىكى ئالجىرىيەگە تاجاۋۇز قىلىپ كىردى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە غەربىي ئافرىقىدىكى سېنىگال، پىل چىشى قىرغىقى، داخومبىيە ۋە گابوننىڭ بەزى دېڭىز بويلىرى رايونى ۋە مۇھىم ئورۇنلىرىنى ئىشغال قىلىۋالدى. ئەنگلىيە گامبىيە، گانا دېڭىز بويلىرى، سېررالېيون ۋە نىگېرىيەنىڭ بەزى دېڭىز بويلىرى رايونى بىلەن

مۇھىم ئورۇنلارنى ئىشغال قىلىۋالدى. پورتۇگالىيە موزامبىك ۋە ئانگولادىكى ئىشغالىيەت رايونلىرىنى كېڭەيتتى. 1876 - يىلىغا كەلگەندە مۇستەملىكىچىلەر ئافرىقىنىڭ تەخمىنەن %80 10 يېرىنى ئىشغال قىلىۋالدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەنگىلىيەنىڭ ئىشغال قىلغان يېرى %1.4 نى، فرانسىيەنىڭ ئىشغال قىلغان يېرى %8.2 نى، پورتۇگالىيەنىڭ ئىشغال قىلغان يېرى %7.0 نى، ئىسپانىيەنىڭ ئىشغال قىلغان يېرى %8.0 نى، بۇلارنىڭ ئىشغال قىلغان يېرى %24 نى ئىگىلىدى. مۇستەملىكىچىلەر ئىشغال قىلىۋالغان بۇ دۆلەت ۋە رايونلارنىڭ كۆپىنچىسى ئافرىقىنىڭ دېڭىز قىرغاقلىرىغا جايلاشقان، بۇ رايونلار مۇستەملىكىچىلەرنىڭ كەلگۈسىدە ئافرىقىنى بۆلۈۋېلىش، ئىچكى قۇرۇقلۇققا كىرىشنىڭ بازىسىغا ئايلاندى.

لېكىن، ياۋروپالىقلار ئۈچۈن ئېيتقاندا ئافرىقىنىڭ ئىچكى قۇرۇقلۇقى يەنىلا نامەلۇم «سىرلىق جاي» ئىدى. ئافرىقىدىكى دەريا - ئېقىنلارنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى ۋە ئېقىش يۆنىلىشى، كۆلىملىرىنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى، تاغ تىزمىلىرىنىڭ جايلىشىشى، مەنزىرىلىك جەلپلىرى، ئافرىقا جەمئىيىتىنىڭ ئىقتىسادى ۋە تەبىئىي بايلىقى ھەققىدە ئۇلار ھېچنەمە بىلمەيتتى، شۇڭا 18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ «ئىچكى قۇرۇقلۇقنى تەكشۈرۈش» نى باشلىدى ۋە بۇنى مۇستەملىكىچىلەر ئافرىقىنى بۆلۈۋېلىشنىڭ زۆرۈر شەرتى قىلدى.

1788 - يىلى 12 نەپەر ئەنگىلىيە ئالىمىدىن تەركىب تاپقان «ئافرىقىنىڭ ئىچكى قۇرۇقلۇقىنى تەكشۈرۈشنى ئىلگىرى سۈرۈش جەمئىيىتى» قۇرۇلدى (قىسقارتىلىپ «ئافرىقا جەمئىيىتى» دەپ ئاتىلىدۇ). بۇ جەمئىيەت ئالدى بىلەن نىگېر دەرياسىنىڭ سىرتىنى ئېچىشنى قارار قىلدى، لېكىن تاكى 1795 - يىلىنىڭ ھارپىلىرىغىچە نىگېر دەرياسىنى تەكشۈرۈشتە چوڭ ئىلگىرىلەشكە ئېرىشەلمىدى. پەقەت 1795 - يىلىلا ئافرىقا جەمئىيىتىنىڭ ھاۋالىسى بىلەن شوتلاندىيەلىك ياش دوختۇر

مۇنگو پارک يەنە بىر قېتىم تەكشۈردى. ئۇ نىگېر دەرياسى سېنىگال دەرياسى بىلەن گامبىيە دەرياسىنىڭ تارماق ئېقىنى دېگەن سەپسەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، بۇ دەريا غەربكە ئېقىپ دېڭىزغا قۇيۇلماستىن، بەلكى شەرققە ئاقىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بەردى. كىلاۋېرتون بىلەن راند مۇنگو پاركىنىڭ تەكشۈرۈشىنى داۋاملاشتۇردى. ئاخىرى ئاكا - ئۇكا راند نىگېر دەرياسى ئېقىنىنى بويلاپ مېڭىپ تۆۋەنگە چۈشۈپ، بېنىن دېڭىز قولىقىغا ئېقىپ بېرىپ، نىگېر دەرياسىنىڭ دېڭىزغا قۇيۇلۇش ئېغىزىنى تاپتى.

نىل دەرياسىنىڭ مەنبەسى ۋىكتورىيە كۆلىگە يېقىن ئېگىز تاغلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولۇپ (بىرونىنىڭ چېگراسى ئىچىدە)، ئۇنىڭ ئېقىنى ۋىكتورىيە كۆلى بىلەن ئابېرت كۆلىگە قۇيۇلاتتى. لېكىن، بۇ دەريانىڭ باشلىنىش مەنبەسى ھەققىدە ياۋروپالىقلار خېلىدىن باشلاپ، ھېچنەمە بىلەلمەي گاڭگىراپ يۈرەتتى. 1861 - يىلى جون خاننىڭ سېپىك بىلەن جامېس ئاۋگۇستۇس گراندىل دەرياسىنىڭ باش ئېقىنىنىڭ ۋىكتورىيە كۆلى ئىكەنلىكىنى بايقىدى. لېكىن، 1864 - يىلىغا كەلگەندە ساموئېل ۋايت باكېر ئالبېرت كۆلىنىڭ ئەتراپىنى كېزىش جەريانىدا قۇياش نۇرىدا چاقناپ تۇرغان كۆل سۇلىرىنى كۆردى ھەمدە خاتىرىسىگە: «ئەنگلىيە ئاخىرى نىل دەرياسىنىڭ باش ئېقىنىغا يېتىپ باردى» دەپ يازدى.

ئافرىقىنىڭ جەنۇبىنى تەكشۈرۈش ئىشلىرى داۋامىدا لۇئىستوننىڭ نامىدىن ئايرىلالمايدۇ. داۋامىدا لۇئىستون يوقسۇل ئائىلىدىن كېلىپ چىققان، 10 يېشىدىلا شوتلاندىيەدىكى پاختا توقۇمىچىلىق فابرىكىسىدا بالا ئىشچى بولۇپ ئىشلىگەن. كېيىنچە گىلاسكوۋ شەھىرىدە مېدىتسىنا ئوقۇغان ھەمدە بوتسۋانا رايونىغا دىن تارقىتىشقا ئەۋەتىلگەن. ئۇ «سۇسىز دوزاخ» دەپ ئاتالغان كالاخارى قۇملۇقىدىن مۇۋەپپەقىيەتلىك ئايلىنىپ ئۆتۈپ ئېنگامى كۆلىنى تاپتى. ئۆزى يالغۇز زامبېزى

دەرياسى ۋادىسىنى تەكشۈردى ھەمدە 1854 - يىلى غەربتىن شەرققە كېسىپ ئۆتۈپ ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىنى بايقىدى. ئۇ يەنە ۋىكتورىيە شارقىراتمىسىنى، مېۋىرۇ كۆلى، باڭگۋېلۇ كۆللىرىنى بايقىدى، نىياسسا كۆلى، تانگانىكا كۆللىرىنى تەكشۈردى.

داۋىد لىۋىستون «ئافرىقىنىڭ كىندىكى» نىڭ سىرىنى ئېچىشقا باشلاپ، كونگو دەرياسىنىڭ بىرقانچە مۇھىم ئېقىنلىرىنىڭ مەنبەسىنى تاپتى. داۋىد لىۋىستوننىڭ بۇ خىزمەتلىرىنى سىتانلىي داۋاملاشتۇرۇپ مۇۋەپپەقىيەتلىك ئاخىرلاشتۇردى. ئۇ 1874 - يىلىدىن 1878 - يىلىغىچە تانگانىكا ۋە ۋىكتورىيە كۆللىرىنى ئايلىنىپ كەزدى، كونگو دەرياسىنى بويلاپ مېڭىپ، تاكى ئۇنىڭ ئېغىزىغىچە باردى.

مۇستەملىكىچىلەر 19 - ئەسىردىن ئىبارەت بۇ 100 يىل جەريانىدا تەكشۈرۈش قېتىم سانىنى جىددىي كۆپەيتتى. ئىستانسىتىكىلارغا ئاساسلانغاندا، 1791 ~ 1850 - يىللارغىچە 24 قېتىم تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان بولسا، 1851 ~ 1860 - يىللارغىچە 21 قېتىم، 1861 ~ 1870 - يىللارغىچە 29 قېتىم، 1871 ~ 1880 - يىللارغىچە 47 قېتىم تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان. ئېكسپېدىتسىيەچىلەر ئىچىدە ھەرخىل ئادەملەر بار ئىدى. مەسىلەن، قۇللۇقنى بىكار قىلغۇچىلار، مىسسىيونېرلار، مۇخبىرلار، پەن - تېخنىكا خىزمەتچىلىرى، سىياسىي ئەمەلدارلار ۋە ئوفىتسېرلار... ئۇلارنىڭ ئىچىدە داۋىد لىۋىستونغا ئوخشاش ئۆزىنى پەن - تېخنىكىغا بېغىشلىغانلار ياكى قۇل سودىسىنى بىكار قىلىش ئۈچۈن تەكشۈرۈشكە ئاتلانغانلارمۇ كۆپ ئىدى. بۇ ئېكسپېدىتسىيەچىلەر ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان خىزمەت ئىقتىدارى ۋە ئېگىلمەس - سۇنماس قەيسەر روھى بىلەن تۈرلۈك قىيىنچىلىقلارنى يەڭدى، بەزىلىرى ھەتتا ھاياتىنى

تەقدىم قىلدى (مەسىلەن، مۇنگو پارک، داۋىد لىۋىستون). ئۇلار تىرىشىپ - تىرىشىپ ئىشلەپ، جۇغراپىيە، تىلشۇناسلىق، تارىخ، ئۆسۈملۈكشۇناسلىق ۋە ئىنسانشۇناسلىق پەنلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى نۇرغۇن ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلەپ، سىرتقى دۇنيانىڭ ئافرىقىنى چۈشىنىشى ئۈچۈن چوڭ تۆھپىلەرنى قوشتى.

ئافرىقا خەلقى ئېكسپېدىتسىيەچىلەرنىڭ بارلىق پائالىيەتلىرىگە نۇرغۇن ياردەملەرنى بەردى. ئۇلارغا يول باشلىدى، ھاماللىق قىلدى، ئۇلارنى ئاشلىق ۋە تۇرالغۇ بىلەن تەمىنلىدى، خەتەرلىك جايلاردا يول كۆرسەتتى. بىرمۇنچە ئافرىقا خەلقى تەكشۈرۈش ئىشلىرىغا ئۆزلىرىنىڭ ھاياتىنى تەقدىم قىلدى. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، ئەگەر ئافرىقا خەلقىنىڭ ياردىمى بولمىغان بولسا، ئېكسپېدىتسىيەچىلەرنىڭ ئىچكى قۇرۇقلۇققا بىر چامدام ئىلگىرىلىشىمۇ تەسكە توختايتتى.

ئېكسپېدىتسىيەچىلەرنىڭ پائالىيەتلىرى ھەرقايسى ھۆكۈمەتلەر، ھەرخىل جەمئىيەتلەر ۋە شىركەتلەرنىڭ قىزغىن ياردىمىگە ئېرىشتى. مۇنگو پارک، داۋىد لىۋىستونلارمۇ مانا شۇنداق ياردەمگە ئېرىشكەنلەر ئىدى. تەكشۈرگۈچىلەر ئىچىدە بەزىلىرى ھۆكۈمەتكە ۋەكىللىك قىلىدىغان ئالاھىدە ۋەزىپىدىكى ئادەملەر ئىدى. مەسىلەن، 1870 - يىلى نېخىدىگار پىرۇسسىيەنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە نىگېرىيە پادىشاھلىقىنى زىيارەت قىلغاندا ئالاھىدە ۋەزىپە بىلەن كەلگەنىدى. ئۇلار يىغىپ توپلىغان دەريا - ئېقىن يوللىرى، تاغ تىزمىلىرى، يوللار ۋە مىللىي مەدەنىيەتكە دائىر ماتېرىياللار كېيىنچە كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئافرىقىنى مۇستەملىكە قىلىۋېلىش ئېھتىياجىغا تازا باب كەلگەنىدى. ئافرىقىلىقلار ئەنسىرىگەندەك، تەكشۈرۈش ئەترەتلىرىنىڭ ئىزىنى بېسىپ، ئىچكى قۇرۇقلۇق يولىدا سودىگەر ۋە ئەسكەرلەر پەيدا بولدى.

2. كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ تالان - تاراج قىلىشى

1867 ~ 1870 - يىللاردىكى جەنۇبىي ئافرىقىدا ئالمانىنىڭ بايقىلىشى، سۈۋەيش قانىلىدا قاتناشنىڭ باشلىنىشىغا ئەگىشىپ، ئافرىقىنىڭ دۇنيادىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ئىستراتېگىيەلىك ئورنىنىڭ مۇھىملىقى كىشىلەرنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى جەلپ قىلىشقا باشلىدى. ھەرقايسى جاھانگىر دۆلەتلەر بەس - بەستە ئافرىقىغا قول ئۇزاتتى، ئافرىقىنى بۆلۈشۈۋېلىش يولىدىكى كۈرەشلەردە باشقىلارنىڭ ئارقىدا قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، يەرنىڭ قانداق بولۇشىدىن، قانداق ۋاسىتە قوللىنىشتىن قەتئىينەزەر، ئىمكانقەدەر كۆپرەك يەر ئىگىلىۋېلىش كويىدا بولدى. ئافرىقىنى بۆلۈشۈۋېلىشمۇ دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدىكى زېمىن بۆلۈشۈۋېلىشقا ئوخشاشلا، جاھانگىرلارنىڭ «كاپىتالى، ئەمەلىي كۈچى»نى ئاساس قىلىش پىرىنسىپى بويىچە ئېلىپ بېرىلدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى «بالدۇر ئىشغال قىلىۋېلىش»نى ئەقىدە قىلاتتى.

ئەمەلىي كۈچى كۈچلۈك ئەنگىلىيە جەنۇبتىكى مۇستەملىكىسى كاپ بىلەن مىسىردىكى ئورنىغا تايىنىپ، جەنۇب ۋە شىمالغا تەڭ يۈرۈش قىلىپ، ئافرىقىنىڭ شەرقى ۋە شىمالىنى يۈتۈۋېلىش، بۇ زېمىنلار ئارقىلىق شىمالدىن قاھىرەگە، جەنۇبتىن كاپ توۋىغا توغرىسىغا كېسىپ ئۆتىدىغان ئافرىقا قۇرۇقلۇقىنىڭ ئەنگىلىيە ھامىيلىقىدىكى مۇستەملىكە ئىمپېرىيەسىنى قۇرۇش كويىدا بولدى. مانا بۇ ئاتالمىش «2C» پىلانىدۇر.^①

ئەنگىلىيەنىڭ مۇھىم رىقابەتچىسى فىرانسىيە ئىدى. ئۇ

① Cape town (كاپ تۇۋن) بىلەن Cairo (قاھىرە) نىڭ ئىنگىلىزچە باش ھەرپى «C» بىلەن باشلانغانلىقتىن «2C» دەپ ئاتالغان.

مەغرەبىتىكى ھەرقايسى دۆلەتلەر، شەرقىي، غەربىي سۇدان ۋە كۇنگو دەرياسى ئېقىنلىرىنى بويسۇندۇرۇپ، ئاتلانتىك ئوكيانغا قۇيۇلىدىغان سېنىگال دەرياسى ئېغىزىدىن چات كۆلى ۋە سومالىغىچە بولغان رايونلارنى بىرلەشتۈرۈپ، فىرانسىيەنىڭ ئافرىقا مۇستەملىكىسىنى قۇرۇشقا ئۇرۇندى. بۇ «2S» پىلانى دەپ ئاتالدى.^①

گېرمانىيە جاھانگىرلىكى ئافرىقىنى بۆلۈشۈۋېلىشتا سەل كەينىدەرك قالدى. 1880 - يىلىغا كەلگەندە ئاران ئافرىقىدىكى ئولجا بۆلۈشۈش داستانىغا داخىل بولدى. ئۇ ئېكۋاتورنى بويلاپ ئافرىقىنىڭ ئىككى تەرىپىنى ئىشغال قىلىپ، ئاتلانتىك ئوكياندىن ھىندى ئوكيانغىچە بولغان كەڭ رايونلاردا گېرمانىيە ھامىيلىقىدىكى ئېكۋاتور ئافرىقا مۇستەملىكىگە ئىمپېرىيەسىنى قۇرۇشقا ئۇرۇندى.

كىچىكرەك جاھانگىر دۆلەتلەردىن ئىتالىيە، بېلگىيە، ئىسپانىيە ۋە پورتۇگالىيە قاتارلىق دۆلەتلەر چوڭ دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مەنپەئەت توقۇنۇشى، سۈركىلىش ۋە قارشىلىشىشلاردىن پايدىلىنىپ ئاز - تولا مۇستەملىكە زېمىنغا ئىگە بولۇش ياكى ئىلكىدىكى مۇستەملىكىلەرنى ساقلاپ قېلىش مەقسىتىگە يەتمەكچى بولدى.

جاھانگىر دۆلەتلەر ئافرىقىنىڭ زېمىنىنى بۆلۈشۈۋېلىشتا ئۆزلىرى بولۇۋالغان بىر ئۆلۈشكە قانائەت قىلماي، يەنە باشقا جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ ئولجىسىغا چاڭ سېلىش، ئۇنىڭ زومىگەرلىك پىلانلىرىنى بەربات قىلىش بىلەن شۇغۇللاندى. ئۇلار كەسكىن قوراللىق توقۇنۇشتا ئۆزئارا ئەيىبلەشتى، كايىشاتتى، ھەتتا قورال كۈچى ئىشلىتىشەتتى. لېكىن، بەزىدە يەنە ئافرىقىنىڭ زېمىنىنى قىمارخانىدا دو تىككەن پۇل قاتارىدا

① Senegal (سېنىگال) بىلەن Somalie (سومالى) نىڭ ئىنگلىزچە باش ھەرپى «S» بىلەن باشلانغانلىقتىن «2S» دەپ ئاتالغان.

كۆرۈپ، ئۆزئارا مۇرەسسەلىشەتتى، كېڭىشەتتى، ئولجا بۆلۈشۈش توختاملىرىنى تۈزۈشەتتى.

سىتانلىينىڭ كونگو دەرياسى ئېقىنلىرىنى تەكشۈرۈشى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئوتتۇرا ئافرىقىغا بولغان دىققىتىنى قوزغىدى. بېلگىيە پادىشاھى لېئوپولد II نىڭ تەشەببۇسىغا ئاساسەن، 1876 - يىلى 9 - ئايدا بىريۇسسېلدا خەلقئارالىق جۇغراپىيە ئىلمى يىغىنى ئېچىلدى. يىغىندا «ئوتتۇرا ئافرىقىنى تەكشۈرۈش ۋە ئېچىش خەلقئارا جەمئىيىتى» قۇرۇش ھەمدە ھەرقايسى ئەللەردە شۆبە جەمئىيەتلەرنى قۇرۇش قارار قىلىندى. 1876 - يىلى 11 - ئايدا بېلگىيە شۆبە جەمئىيىتى قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى ھەمدە تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ خىراجىتى ھېسابىدا 500 مىڭ فىرانك پۇل يىغىپ تەييارلاندى. 1879 - يىلى لېئوپولد II سىتانلىي باشچىلىقىدىكى بىر تۈركۈم مۇستەملىكىچىلەرنى كونگو دەرياسى ئېقىنىنى يەنە بىر قېتىم تەكشۈرۈپ كېلىشكە ئەۋەتتى. سىتانلىي خەلقئارا كونگو جەمئىيىتىنىڭ سېرىق يۇلتۇزلۇق كۆك بايرىقىنى كۆتۈرۈۋېلىپ، ئېقىنغا قارشى ماڭدى ۋە كونگو ئاقساقاللىرىغا زورلۇق ۋاسىتىسى ئىشلىتىپ 450 پارچىغا يېقىن ھامىيلىق شەرتنامىسى تۈزدى، 40 يەرگە مۇستەملىكە نۇقتىسى قۇردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، فىرانسىيە مۇستەملىكىچىسى بىراززا گابوندىن كونگو دەرياسى ۋادىسىغا ئىلگىرىلەپ كىرىپ، يول بويى ئاقساقاللارغا زورلۇق ئىشلىتىپ ھامىيلىق شەرتنامىسى تۈزدى. ئىش بېجىرىش پونكىتلىرىنى قۇردى، كونگو دەرياسىنىڭ شىمالىي ساھىلىدىكى كەڭ زېمىننى ئىشغال قىلدى. 1880 - يىلى ئۇ كونگو دەرياسى كۆل رايونى (پۇر) ① نىڭ شىمالىي قىرغىقىغا بىراززاۋىل قەلئەسىنى سالدۇردى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ كونگو دەرياسىنىڭ دېڭىزغا قويۇلۇش

① كېيىن «سىتانلىي كۆلى» دەپ ئاتالدى.

ئېغىزنى ئاۋۋال كونترول قىلدى.

سىتانلىپى كونگو دەرياسى كۆل رايونىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىغا، يەنى ھازىرقى كىنشاساغا بىرازادىن ئىككى ئاي كېيىن بارغاندا، فىرانسىيەلىكلەر بىلەن بىۋاسىتە توقۇنۇشۇپ قالدى، سىتانلىپى بىراززا تۈزگەن شەرتنامىلەر ئىناۋەتسىز دەپ ئېلان قىلدى. ئۇ يەنە شۇ يەرنىڭ ئاقساقاللىرىنى بىراززانىڭكىگە ئوخشايدىغان ھامىيلىق شەرتنامىلەرنى تۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى. 1882 - يىلى ئانگولانى بېسىپ ياتقان پورتۇگالىيەمۇ كونگو دەرياسى ئېغىزىنىڭ ئىككى ياقىسىدىكى جايلاردا بىزنىڭمۇ زېمىنغا ئىگە بولۇش ھوقۇقىمىز بار، دەپ ئوتتۇرىغا چىقتى. شۇنداق قىلىپ، بېلگىيە، فىرانسىيە، پورتۇگالىيەلەر ئوتتۇرىسىدا كونگو دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىنى تالىشىش كۈرىشى جىددىي قانات يايدى.

ئەنگىلىيە، گېرمانىيە، ئامېرىكىمۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ كونگو دەرياسى ۋادىلىرىنى تالىشىشقا ئارىلاشتى. 1884 - يىلىنىڭ بېشىدا ئەنگىلىيە - پورتۇگالىيە شەرتنامىسى ئىمزالاندى. شەرتنامىدە: ئەنگىلىيە پورتۇگالىيە بېسىۋالغان كونگو دەريا ئېغىزىنىڭ ئىككى قىرغىقىدىكى جەنۇبىي كەڭلىك 5 گىرادۇستىن 8 گىرادۇسقىچە بولغان ئاتلانتىك ئوكيان قىرغاقلىرىنىڭ ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىدىغانلىقى، پورتۇگالىيەمۇ ئەنگىلىيەنىڭ تەڭ دەرىجىلىك سودا ھوقۇقىدىن بەھرىمەن بولۇشقا قوشۇلىدىغانلىقى بەلگىلەندى. بۇ شەرتنامە فىرانسىيە، بېلگىيە، گېرمانىيە ۋە ئامېرىكىنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. ئەنگىلىيە پورتۇگالىيەنىڭ تىل بىرىكتۈرۈۋېلىشىغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن، فىرانسىيە خەلقئارا جەمئىيەتنىڭ كونگو دەرياسى ئېغىزىدىكى زېمىنغا ئىگىدارچىلىق قىلىش ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلدى. ئامېرىكا، گېرمانىيە قاتارلىق دۆلەتلەرمۇ خەلقئارا جەمئىيەتنىڭ ئەنگىلىيە - پورتۇگالىيەگە قارشى تۇرۇشنى قوللايدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

ئۇلار: كىچىككىنە بېلگىيە كونگو دەرياسى ئېغىزىدىكى رايونلارنى بېسىۋالسا، ئۆزلىرىنىڭ ئۇ جايلارغا سىڭىپ كىرىشىگە پايدىلىق، بۇنىڭدىنمۇ مۇھىمى كۈچلۈك رەقىبى بولغان ئەنگىلىيەنىڭ ئافرىقىدا يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا كېڭەيمىچىلىك قىلىشنى چەكلىگىلى بولىدۇ، دەپ قارايتتى. ئەنگىلىيە بىرقانچە چوڭ دۆلەتنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچراپ، يېتىم قېلىپ يول قويۇشقا مەجبۇر بولدى. شۇنىڭ بىلەن 6 - ئايدا ئەنگىلىيە - پورتۇگالىيە شەرتنامىسىنىڭ كۈچتىن قالغانلىقىنى ئېلان قىلدى.

1884 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنىدىن 1885 - يىلى 2 - ئاينىڭ 26 - كۈنىگىچە بىسماركىنىڭ رىياسەتچىلىكىدە بېرلىندا يىغىن ئېچىلدى. يىغىنغا ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، گېرمانىيە، بېلگىيە، ئامېرىكا، رۇسىيە، پورتۇگالىيە قاتارلىق 15 دۆلەت قاتناشتى. يىغىندا 36 ماددىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان توختامنامە ئىمزالاندى. يىغىندا بېلگىيە پادىشاھى لېئوپولد II «كونگو ئىركىن ئىتتىپاقى» (ھازىرقى زامان) نى ئۆز نامىدا ئىدارە قىلىدۇ، بۇ كونگو دەرياسى ئېغىزىدىكى جايلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، دەپ قارار قىلىندى. يىغىندا سودا ئىركىن بولىدۇ، كونگو دەرياسىدا قاتناش ئىركىن بولىدۇ؛ بۇنىڭدىن كېيىن ھەرقانداق دۆلەت ئافرىقىدا زېمىن ئىگىلىسە، «ئۈنۈملۈك ئىشغال قىلىش» قا ئەمەل قىلىدۇ ھەمدە ئەھدىلەشكەن باشقا دۆلەتلەرگە خەۋەر قىلىدۇ، دەپ بەلگىلەندى.

بېرلىندا ئېچىلغان يىغىن ئافرىقىنى قىسپىيالىسىڭاچ بۆلۈشۈۋېلىش يىغىنى، شۇنداقلا جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ ئافرىقىنى تالان - تاراج قىلىشنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى ئىدى. بېرلىندا ئېچىلغان يىغىندىن كېيىن «ئۈنۈملۈك ئىشغال قىلىش» پىرىنسىپىغا ئاساسەن، جاھانگىرلار ئافرىقا خەلقىگە قورال بىلەن بويسۇندۇرۇش چارىسىنى قوللاندى. ئافرىقىدا زېمىن ئىگىلىسە، چوقۇم ئەھدىلەشكەن دۆلەتلەرگە خەۋەر قىلىدۇ، دېگەن

ماددىغا ئاساسەن، بىر قاتار ئىككى تەرەپلىك شەرتنامىلەر ئىمزالىنىپ، ھەرقايسىسىنىڭ تەسىر كۈچى دائىرىسى ئايرىلدى. ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، گېرمانىيەلەر غەربىي ئافرىقىدا كەسكىن تالان - تاراج قىلدى. فىرانسىيە سېنىگال دەرياسىنى بويلاپ نىگېر دەرياسىغا يۈرۈش قىلىپ، ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ سېنىگال، كېنىيە، يۇقىرى ۋولتا، مالى، داخومبىيە ۋە نىگېرىيەنى ئىشغال قىلدى. ئەنگىلىيە گاناانىڭ دېڭىز قىرغاقلىرىغا داۋاملىق تاجاۋۇز قىلىشتىن سىرت، نىگېر دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا، تۆۋەن ئېقىنلىرىغا يۈرگۈزگەن كېڭەيمىچىلىكنى كۈچەيتتى، نىگېرىيەنى ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسى ۋە ھامىي دۆلىتىگە ئايلاندۇرۇۋالدى. 1884 - يىلى گېرمانىيە توگو بىلەن كامېرونى ئىشغال قىلغانلىقىنى جاكارلىدى. شۇنداق قىلىپ، ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، گېرمانىيە قاتارلىق ئۈچ دۆلەت نىگېر دەرياسى ۋە چاد كۆلىنىڭ ئەتراپىدا ئۇچراشقانلا يەردە توقۇنۇشتى. 1893 - يىلى ئىمزالانغان ئەنگىلىيە - گېرمانىيە شەرتنامىسى ۋە 1894 - يىلى ئىمزالانغان فىرانسىيە - گېرمانىيە شەرتنامىسى كامېرونىڭ چېگراسىنى نەچچىگە بۆلۈۋەتتى. 1897 - يىلىدىكى كېلىشىم توگونىڭ چېگراسىنى بۆلۈۋەتتى. 1898 - يىلىدىكى ئەنگىلىيە - فىرانسىيە شەرتنامىسىدە، ئىككى تەرەپنىڭ نىگېر دەرياسى ۋادىسىدىكى تەسىر كۈچى دائىرىسى بېكىتىلدى.

1896 - يىلى فىرانسىيە ئەنگىلىيەنىڭ مەھدى ھەرىكىتىنى باستۇرۇش بىلەن بولۇپ كېتىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، مارشاننى 200 كىشىلىك قوشۇن بىلەن ئوبانگى دەرياسى ۋادىلىرى ئارقىلىق سۇداننىڭ فاشودا كەنتىگە ئەۋەتتى. فىرانسىيە بۇ قېتىم نىل دەرياسى جىلغىلىرى ئىچىدىن ئاياغ باسىدىغان ئورۇنغا ئىگە بولۇشقا ئۇرۇنۇپلا قالماستىن، ئەنگىلىيەنى مىسىر ۋاچاد كۆلى رايونلىرىدا ئۆزىگە يول قويۇشقا قىستىدى، لېكىن ئەنگىلىيە بىرقەدەممۇ يول قويمىدى. ئۇ

مەھدەننىڭ مەركىزىي شەھىرى ئومدۇرماننى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، دەرھال فاشودا كەنتىگە يېتىپ كېلىپ، مارشاننىڭ دەرھال چېكىنىشىنى تەلەپ قىلدى، ئەگەر ئۇنىمىسا ھەربىي ھەرىكەت قوللىنىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى. فىرانسىيە ھۆكۈمىتى ئامالسىزلىقتىن مارشانغا چېكىنىش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈردى. 1899 - يىلى 3 - ئايدا ئەنگلىيە - فىرانسىيە شەرتنامە ئىمزالىدى. شەرتنامىدە نىل دەرياسى بىلەن كونگو دەرياسىنىڭ سۈيى ئەنگلىيە بىلەن فىرانسىيەنىڭ سۇدان رايونىدىكى مۇستەملىكىلىرىنى ئايرىپ تۇرىدىغان چېگرا قىلىپ بەلگىلەندى.

ئەنگلىيە، گېرمانىيەنىڭ شەرقىي ئافرىقىنى تالىشىشىنىڭ كەسكىنلىشىشى بېرلىندا ئېچىلغان يىغىنىدىن كېيىن باشلانغانىدى. 1884 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا گېرمانىيە مۇستەملىكە جەمئىيىتى كارل پېتېرس باشچىلىقىدىكى تەكشۈرۈش ئەترىتىنى شەرقىي ئافرىقىغا بېرىشقا ئەۋەتتى. ئۇ شەرقىي ئافرىقىدىكى بەزى ئاقساقاللار بىلەن 12 تۈرلۈك ھامىيلىق شەرتنامىسى ئىمزالىدى. دەل شۇ چاغدا ئەنگلىيەنىڭ شەرقىي ئافرىقا جەمئىيىتىمۇ بۇ رايونغا خاررى جونستون باشچىلىقىدىكى تەكشۈرۈش ئەترىتىنى ئەۋەتىپ، بەزى ئاقساقاللارنى ئەنگلىيە ھامىيلىقى ھەققىدە شەرتنامە تۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى. 1886 - يىلى 11 - ئايدا ئەنگلىيە - گېرمانىيە شەرتنامىسى ئىمزالاندى. شەرتنامىدە: تانا دەرياسىنى بويلاپ شىمالىي كەڭلىك 1 گىرادۇس ۋە شەرقىي مېرىدىيان 27 گىرادۇسقىچە بولغان مۇھىم نۇقتىلار ئەنگلىيە باشقۇرۇشىدىكى جايلارنىڭ شىمالىي چېگراسى بولىدۇ، ئەنگلىيە تانا دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى ۋىنتۇ رايونىنى گېرمانىيەنىڭ زېمىنى بولۇشىنى ئېتىراپ قىلىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. شەرتنامىدە يەنە زانزىبار ئارىلى، پېمبا ئارىلى ۋە رۇۋۇما دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى ئۇزۇنلۇقى 1000 مىل، كەڭلىكى 10 مىل كېلىدىغان

قۇرۇقلۇقتىكى دېڭىز بويى بەلباغلىرى زانزىبار سۇلتانلىقىغا تەۋە بولىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. بۇ شەرتنامىدىكى مەزمۇنلار شەرقىي ئافرىقا قۇرۇقلۇقىنىڭ ھەممە جايلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانىدى، شۇڭا شەرتنامە ئىمزالانغاندىن كېيىن ئەنگلىيە - گېرمانىيە ئوتتۇرىسىدا تالاش - تارتىشلار ئۆزۈلمىدى. 1890 - يىلى ئەنگلىيە - گېرمانىيە ئوتتۇرىسىدا خېلىگولاند شەرتنامىسى ئىمزالاندى. گېرمانىيە بۇگاندە بىلەن ۋىتۇ رايونىنى ئەنگلىيەگە ئۆتۈنۈپ بېرىپ، ئەنگلىيەنىڭ زانزىبار سۇلتانلىقىغا بولغان ھامىيلىق ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلدى. ئەنگلىيە گېرمانىيەنىڭ تانگانىكا دېڭىز بويى بەلباغلىرىنى ئىشغال قىلغانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى ھەمدە شىمالىي دېڭىزدىكى خېلىگولاند ئارىلىنى گېرمانىيەگە ئۆتۈنۈپ بەردى.

ئەنگلىيە، فىرانسىيە، گېرمانىيە، ئىتالىيە، ئىسپانىيە، پورتۇگالىيە قاتارلىق دۆلەتلەر شىمالىي ئافرىقىنى بۆلۈشۈش كۈرىشىگە پېتىپ، كۆپ قېتىم ئۇرۇش كىرىزىسىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئاخىرىدا ماراكەش فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلاندى، لىۋىيە ئىتالىيەنىڭ مۇستەملىكىسى بولۇپ قالدى.

جەنۇبىي ئافرىقىدا ئەنگلىيە كاپىتونىنى بازى قىلىپ شەرققە ئىلگىرىلەپ، ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ بوتسۋانا، زىمبابۋى، زامبىيە، مالاۋى قاتارلىق دۆلەتلەرنى ئىشغال قىلدى. گېرمانىيە غەربىي جەنۇبىي ئافرىقىنى بېسىۋالدى. 1889 ~ 1902 - يىللاردىكى ئەنگلىيە بۇرلار ئۇرۇشى جاھانگىرلارنىڭ ئافرىقىنى قايتىدىن بۆلۈشۈشكە باشلىغانلىقىدىن دېرەك بەردى. نەتىجىدە بۇرلارنىڭ ئورانچ ۋە ترانسۋال جۇمھۇرىيەتلىرىنى ئەنگلىيە ھامىيلىقىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا ئىتتىپاقىغا قوشۇۋالدى.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا ئېفىيوپىيە بىلەن لىبېرىيەلا سىياسىي جەھەتتىكى مۇستەقىللىقنى ساقلىيالىدى. ئۇنىڭدىن باشقا ئافرىقا دۆلەتلىرىنىڭ ھەممىسىنى جاھانگىر دۆلەتلەر

مۇستەقىل دۆلەتلەر	جاھانگىرلار ئىشغال قىلىۋالغان مۇستەملىكە جايلار		كۆلىمى (كىۋادىرات كىلومېتىر)
	خوجايىن دۆلەتلەر	مۇستەملىكەلەر	
	فىرانسىيە	تۇنىس، ئالجزىيە، ماراكەش، فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى غەربىي ئافرىقا، فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى كونگو، فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى سومالى، ماداغاسقار	4086950
	ئەنگىلىيە	جەنۇبىي ئافرىقا ئىتتىپاقى، باسۇ- تولاند، بوتسۋانا، مالاۋى، رودىزىيە، ئەنگىلىيە ھامىيلىقىدىكى شەرقىي ئافرى- قا، ئۇگاندا، زامبىيا، ئەنگىلىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى سومالى، نىگېرىيە، گانا، سېررالېئون، گامبىيە، مىسىر، ئەنگىلىيەگە قاراشلىق مىسىر ۋە سۇدان	3701411
	گېرمانىيە	گېرمانىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى شەرقىي ئافرىقا، غەربىي جەنۇبىي ئافرىقا، كامې- رون، توگو	910150
	بېلگىيە	بېلگىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى كونگو	900000
	پورتۇگالىيە	گىنېنىيە، پورتۇگالىيەنىڭ ھامىيلىقى- دىكى غەربىي ئافرىقا، پورتۇگالىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى شەرقىي ئافرىقا	787500
	ئىتالىيە	ئېرىترېيە، ئىتالىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى سومالى، لىۋىيە	600000
	ئىسپانىيە	رىئو - دېئورو، مولى دەرياسى ۋادىسى- دىكى مۇستەملىكە زېمىنلار	79800
ئېفىيوپىيە لىبېرىيە			393000
ئومۇمىي سانى			11458811

بۆلۈشۈۋالدى. 1914 - يىلىدىكى ئافرىقىنىڭ سىياسىي رايونلار جەدۋىلىدىن بۆلۈۋېلىنغاندىن كېيىنكى ئافرىقىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

3. مۇستەملىكچىلىك ھۆكۈمرانلىق ۋە مۇستەملىكىلەرنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى

جاھانگىر دۆلەتلەر ئافرىقىنى بۆلۈشۈۋېلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئافرىقىدىكى ھەرقايسى ئەل خەلقلەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان ۋە ئۇلارنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىدىغان بىر يۈرۈش تۈزۈملەرنىمۇ تەدرىجىي تىكلدى.

ئەنگىلىيەنىڭ دەسلەپكى قەدەمدە يۈرگۈزگىنى بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلىش تۈزۈمى ئىدى (مەسىلەن، كاپ مۇستەملىكە زېمىنىغا شۇنداق قىلغانىدى). 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدىن باشلاپ ھىيلە - مېكرلىك، ۋاستىلىك ھۆكۈمرانلىق قىلىش تۈزۈمىنى يۈرگۈزدى. بۇ خىل تۈزۈمنى يۈرگۈزۈشنىڭ نەشەببۇسچىسى فىرىدېرىك لوگارد ئىدى. ئۇ نېگېرىيەگە باش ۋالىي بولغاندا، بۇ مىللەتلەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلىشنىڭ ئەڭ ئاددىي ئۇسۇلى قەبىلىلەرنىڭ كۈنچە باشقۇرۇش تۈزۈملىرىنى ساقلاپ قېلىش، دەپ ئوتتۇرىغا قويدى ھەمدە «يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ ھاكىمىيەت قانۇنى»، «يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ ئەرزىيەت قانۇنى»، «يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ كىرىم قانۇنى»نى ئېلان قىلدى. بۇ ئۈچ قانۇن ۋاستىلىك ھۆكۈمرانلىق قىلىش تۈزۈمىنىڭ ئاساسى بولدى. «يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ ھاكىمىيەت قانۇنى»غا ئاساسلانغاندا، مەركەز ۋە ئۆلكە دەرىجىلىك ھاكىمىيەتلەرنى ئەنگىلىيەلىكلەر ئىگىلەيتتى، يەرلىكلەر بولسا پەقەت ئەنئەنىۋى يەرلىك ھوقۇققا ئىگە ئورگانلارنىلا ساقلاپ قېلىپ، ئۇنى يەرلىك فېئودال يۇقىرى قاتلام ئەمەلدارلىرى ۋە ئاقساقاللىرى باشقۇراتتى. بۇ ئەمەلدارلارنىمۇ ئەنگىلىيە باش

ۋالىيسى تەيىنلەيتتى، لېكىن ئۇلارنىڭ ئۆز ئالدىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشىغىمۇ يول قويۇلمايتتى. ئۇلار پەقەت قوشۇمچە ھۆكۈمرانلار قاتارىدا يەرلىكنىڭ ئامانلىقىنى ساقلاشقا مەسئۇل بولاتتى. ئۇلار ساقچى تۇرغۇزسا بولاتتى، لېكىن ئارمىيە تەشكىللىشىگە بولمايتتى. ئۇلار يەرلىكنىڭ ئامانلىقىنى ساقلاشقا مەسئۇل بولۇپ ئاھالىلەردىن باج يىغاتتى. بۇ خىل تۈزۈم كېيىنچە ئەنگلىيەنىڭ ئافرىقىدىكى كۆپلىگەن مۇستەملىكە زېمىنلىرىدا يۈرگۈزۈلدى.

فىرانسىيە ئافرىقىدىكى مۇستەملىكىلىرىدە ئاساسلىقى بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلىش تۈزۈمىنى يۈرگۈزۈپ، «ئاسسىمىلياتسىيە سىياسىتى» قوللاندى. فىرانسىيە ھۆكۈمىتى تەيىنلىگەن باش ۋالىي ۋە ھەر دەرىجىلىك مەمۇرىي ئەمەلدارلار فىرانسىيەنىڭ ئەمىر - پەرمانلىرى ئارقىلىق مۇستەملىكە زېمىنىدىكى خەلققە ھۆكۈمرانلىق قىلدى. فىرانسىيە تۇنىس ۋە ماراكەشنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن ھامىيلىق دۆلەت تۈزۈمىنى يۈرگۈزدى. ھامىيلىق دۆلەت تۈزۈمى ۋاستىلىك ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا ئىنتايىن ئوخشايتتى. ھامىيلىقتىكى دۆلەتلەرنىڭ ئارمىيە، دىپلوماتىيە، مالىيە، ئەدلىيە ساھەسىدىكى چوڭ ھوقۇقلىرىنىڭ ھەممىسى شەرتنامىدە بەلگىلەنگەن بولسىمۇ، خوجايىن دۆلەتنىڭ ئىلكىدە بولاتتى. گېرمانىيەمۇ بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلىش تۈزۈمىنى يۈرگۈزدى، لېكىن كۆپىنچە ئارمىيە باشلىقلىرىنى مۇستەملىكە زېمىنىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا قويدى. كېيىن ئۇ كامېروننىڭ شىمالى، بىرۇندى، رىۋاندادىمۇ ھامىيلىق دۆلەت تۈزۈمىنى قوللاندى.

ئىقتىسادىي جەھەتتە مۇستەملىكىچىلەر ئافرىقا خەلقىنىڭ نۇرغۇن زېمىنلىرىنى تارتىۋېلىپ، ئۇ يەرلەردە يېزا ئىگىلىك مەيدانى ئېچىش ياكى يەرلەرنى يەرلىك دېھقانلارنىڭ تېرىقچىلىق قىلىشىغا ئىجارىگە بېرىش ئارقىلىق فېئوداللىق ۋە يېرىم فېئوداللىق ئېكسپلاتاتسىيە يۈرگۈزدى. 1910 - يىلى

ئالجىرىيەدىكى ياۋروپالىقلارنىڭ خۇسۇسىي يەر - زېمىن مۈلكىنىڭ ئومۇمىي كۆلىمى 1 مىليون 847 مىڭ گېكتارغا يەتتى. جەنۇبىي ئافرىقىدا ئاق تەنلىكلەر ئومۇمىي ئاھالىنىڭ 21% نىلا ئىگىلىسىمۇ، لېكىن ئومۇمىي يەرنىڭ 90% نى ئىگىلىگەندى. يەرلىك ئاھالىلەر قاقاس قۇملۇق ۋە تاغلىق رايونلارغا ھەيدىنۋېتىلدى. گېرمانىيە ھامىيلىقىدىكى شەرقىي ئافرىقىدا 5400 مۇستەملىكىچى تەخمىنەن 90% يەر - زېمىننى ئىگىلىۋالغانىدى. زاپىردا 2 مىليون 420 مىڭ كىۋادرات كىلومېتىرلىق يەر - زېمىننىڭ باشقۇرۇش ھوقۇقى مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ئىلكىدە ئىدى.

خوجايىن دۆلەتلەر مۇستەملىكە زېمىنىدىكى خەلقلەرنىڭ ئەڭ تۆۋەن تۇرمۇش لاۋازىمەتلىكلىرىنىڭ ئېھتىياجىمۇ پەرۋا قىلماي، ئۆز ھامىيلىقىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ تەبىئىي ئەھۋالى ۋە دۇنيا بازىرىنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلىشىشقا يۈزلىنىپ، بىر دۆلەتتە بىرلا خىل زىرائەت تېرىش تۈزۈمىنى يولغا قويدى. مىسىر، سۇدان، ئوگاندا قاتارلىق رايونلارنى پاختا تېرىش مەيدانى قىلدى، زانزىباردا قەلەمپۇر ئۆستۈرۈلدى، گانا دېڭىز بويلىرىدا كاكاۋو ئىشلەپچىقىرىلدى. نىگېرىيە، سېررالئون، داخومبىيە، پىل چىشى دېڭىز قىرغاقلىرىنى پالما يېغى ئىشلەپچىقىرىدىغان مۇھىم بازار قىلدى. ئۇنىڭ مەھسۇلاتلىرىنى خوجايىن دۆلەتنىڭ كاپىتالىستلىرى باھانى تۆۋەنلىتىپ زورلاپ سېتىۋېلىپ، ئىگىلىك باشقۇرۇشنى مونوپول قىلىۋالدى.

ئافرىقىدىكى نۇرغۇن دۆلەتلەردە مەجبۇرىي ئەمگەك تۈزۈمى يۈرگۈزۈلدى. بېلگىيە مۇستەملىكىچىلىرى زاپىردا ئەرلەرنىڭ ھەر ئېسىغا مۇئەييەن ساندا ياۋا كاۋچۇك تاپشۇرۇشىنى بەلگىلىدى، بەزى رايونلاردا توققۇز كىلوگرام تاپشۇرۇشقا مەجبۇر قىلدى، بەلگىلەنگەن نورمىنى ئۆز قەرەلىدە تاپشۇرمىغانلارنى قامچا بىلەن ئوردى، پۇت - قولنى كەستى،

كالىسىنى ئالدى ۋە ئېتىپ ئۆلتۈردى. بۇ خىل مەجبۇرىي ئەمگەك تۈزۈمى ئاستىدا قولغا كەلگەن كاۋچۇكلار «قان بىلەن قىزارغان كاۋچۇك» دەپ ئاتالدى. مەجبۇرىي ئەمگەك تۈزۈمى پورتۇگالىيەنىڭ ئانگولا ۋە موزامبىك خەلقىنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشنىڭ ئاساسلىق ئۇسۇلى ئىدى. 1899 - يىلىدىكى پەرماندا: 14 ياشتىن 60 ياشقىچە بولغان بارلىق «يەرلىك ئاھالىلەر» مەجبۇرىي ئەمگەكنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئالىدۇ، ھەر بىر ئادەم يىلىغا كەم بولغاندا ئالتە ئاي ئەمگەك قىلىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. ئۇلار يەنە «ئەمگەك توختامى» تۈزۈمىنى يولغا قويۇپ ئانگولا خەلقىنى ساۋتومې ئېكىمىزارلىقىغا ئەۋەتتى. موزامبىك خەلقىنى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئالتۇن كانغا ئىشلەشكە ئەۋەتتى. ئەنگلىيە ئۇگاندادا ئافرىقىلىق ھەر بىر ئەر كىشى يىلىغا چوقۇم 30 كۈن ھاشارغا ئىشلىشى كېرەك، دەپ بەلگىلىمە چىقاردى.

ئافرىقىنىڭ كان بايلىقى مەنبەسى ئىنتايىن مول ئىدى. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن ئىلگىرى ئۇ يەردە ئالماس، ئالتۇن، ماڭگان، قەلەي، مىس كۆمۈر قاتارلىقلار قېزىلاتتى. ۋەيران بولغان كان قېزىش ئەترەتلىرىنى مونوپول كاپىتالىستلار كونترول قىلاتتى. مەسىلەن، سېسىل رودېس باشچىلىقىدىكى ئەنگلىيە كاپىتالىستلىرى جەنۇبىي ئافرىقىدا ئالماس ۋە ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىشنى ئىگىلىۋالغانىدى. ياۋروپالىق كاپىتالىستلار ئافرىقىنىڭ بايلىقىنى تالان - تاراج قىلىش ئۈچۈن مەبلەغ سېلىپ كان ئېچىشتىن تاشقىرى، يەنە ئارقا - ئارقىدىن مەبلەغ سېلىپ بانكا ئاچتى، تۆمۈريول ياسىدى، تېلېگراف لىنىيەلىرىنى قۇردى، دېڭىز ۋە دەريا قاتنىشىنى يولغا قويدى، پىششىقلاپ ئىشلەش، رېمونت قىلىش ۋە ياساش زاۋۇتلىرىنى قۇردى. 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە ئافرىقا ھەرقايسى جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ مونوپول كاپىتالىنى مەبلەغ سالىدىغان ئاساسلىق مەيدانغا ئايلاندى.

جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ ئافرىقىنى بېسىۋېلىشى، تالان -

تاراج قىلىشى ۋە قانلىق قىرغىنچىلىق قىلىشى جەھەتتە ۋەھشىيەنە قارا تەنلىك قۇل سودىسى قىلىدىغان دەۋردىكىدىن قېلىشمىدى. مەسىلەن، لېتوپولد II ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋردە (1885 ~ 1908 - يىللار) زاير ئاھالىسىنىڭ تەڭ يېرىمى دېگۈدەك ئازىيىپ كەتتى. ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرى كەڭ مۇنبەت تۇپراقلارنى تارتىۋالغانلىقتىن، ئافرىقىدىكى نۇرغۇن دېھقانلار ئاتا - بوۋىسىدىن قالغان يۇرت - ماكانلىرىنى تاشلاپ، قاقاس چۆللەرگە بېرىپ جان بېقىشقا مەجبۇر بولدى. جاھانگىرلارنىڭ كاپىتالى ۋە تاۋارلىرىنىڭ كۆپلەپ كىرىشى بىلەن، ئافرىقىنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئەسلىدە بار بولغان قول ھۈنەرۋەنچىلىكى، مېتال تاۋلاش ئىشلىرى يىمىرىلدى.

جاھانگىرلار ئۆزلىرىنىڭ قانماس مەنپەئەتى ئۈچۈن ئىنتايىن ياۋۇز، قەبىھ ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، مىليونلىغان - ئون مىليونلىغان خەلقنى ئازاپ - ئوقۇبەت دېڭىزىغا ئىتتىرىگەن بولسىمۇ، لېكىن تارىخىي نۇقتىدىن قارىغاندا بۇ مەزگىل ئافرىقا ئىجتىمائىي ئىسلاھاتىنىڭ باشلىنىش دەۋرى بولۇپ قالدى. نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان تۇرغۇن ھالىتىدە قالغان جەمئىيەتنىڭ ھۈجەيرىلىرى غىدىقلىنىشقا ئۇچراپ، يىمىرىلىشكە باشلىدى. يېزا ئىگىلىكى بىلەن قول ھۈنەرۋەنچىلىكى بىرلىشىپ كەتكەن ناۋرالى ئىگىلىكى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى. دېڭىز بويى ۋە كان رايونلىرىنىڭ مەركەزلىرىدە يېقىنقى زامان چوڭ شەھەرلىرى بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. كاپىتالىستىك چوڭ ئېكىنزارلىق ۋە كاپىتالىستىك سودا - سانائەتمۇ كونا خارابە ئۈستىگە قۇرۇلدى. بىرىنچى ئەۋلاد بۇرژۇئازىيە ۋە پىرولېتارىيات بىرقەدەر تەرەققىي قىلغان ئافرىقا دۆلەتلىرىدە شەكىللىنىشكە باشلىدى. غەرب بۇرژۇئازىيەسىنىڭ تەربىيەسىنى ئالغان بىرىنچى ئەۋلاد زىيالىيلارمۇ يېتىشىپ چىقتى، ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقى مۇستەملىكىچىلەر كۈتكەندەك جاھانگىرلارنىڭ غالىپچىسى بولماي، ئەكسىچە يولغا قاراپ يۈزلەندى. ياش ئالجرىيە ھەرىكىتى، ياش تۇنىس ھەرىكىتى،

مىسىردىكى ۋەتەنداشلار پارتىيەسى ۋە جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي قۇرۇلتىيىنىڭ قۇرۇلۇشى ئافرىقىدا جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇش مىللىي ھەرىكىتىنىڭ باشلانغانلىقىدىن دېرەك بەردى.

4. يېقىنقى زاماندىكى جۇڭگو - ئافرىقا مۇناسىۋىتى

جۇڭگو بىلەن ئافرىقا ئەزەلدىن بۇيان ئۇزاق مەزگىللىك دوستلۇق ئالاقىدە بولۇپ كەلگەنىدى. يېقىنقى زامانغا كەلگەندە يەنىلا مۇستەملىكىچىلەرنىڭ تاجاۋۇزى ۋە قۇل قىلىشىغا ئورتاق ئۇچرىدى، بىر - بىرىگە زىچ باغلىنىپ، ئورتاق تەقدىرگە دۇچ كەلدى.

قۇل ئوۋلاش ۋە قۇل سودىسى قىلىش كاپىتالىنىڭ ئىپتىدائىي ھالەتتىكى جۇغلنىشىنىڭ ئاساسلىق ئامىلى ئىدى. ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرى قارا تەنلىك قۇل سودىسى قىلىش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، جۇڭگونىڭ شەرقىي جەنۇبى دېڭىز بويلىرىدىمۇ جۇڭخۇا ئوغۇل - قىزلىرىنى تۇتقۇن قىلدى. پورتوگالىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئاۋمېن ئارىلىغا كېلىشى بىلەنلا، شەھەرلىك ئەر - ئاياللارنى تۇتقۇن قىلىپ، ئۇلارنى شەھۋانىيلىققا مەجبۇرلاپ پۇل تاپتى. گوللاندىيە تاجاۋۇزچىلىرى تەيۋەن، پېڭخۇ ئاراللىرىنى بېسىۋالغاندا نۇرغۇن ئاھالىلەرنى تۇتقۇن قىلىپ، ھىندونېزىيەگە ئاپىرىپ قۇل قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلار يەنە قارا تەنلىك قۇللارنى تەيۋەن، ئاۋمېنغا ئەكەلىپ ئۆزلىرىنىڭ ئەمگەكلىرىگە سالىدى ۋە زەمبىرەك يېمى قىلدى. شۇڭا، جېڭ چىڭگۇڭ تەيۋەننى قايتۇرۇۋالدىغان چاغدا نۇرغۇن قارا تەنلىكلەر ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن جېڭ چىڭگۇڭنىڭ قوشۇنىغا قاتنىشىپ زەمبىرەكچىلەر ئەترىتى بولۇپ تەشكىللىنىپ، گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىرىگە زەربە بەرگەنىدى.

19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياۋروپادىكى ھەرقايسى دۆلەتلەر

ئارقا - ئارقىدىن قۇل سودىسىنى مەنئى قىلىش پەرمانى چۈشۈردى، لېكىن ئۇلار توختاملىق ئىشچى دېگەن نىقاب بىلەن ئاسىيا، ئافرىقىدىكى ھەرقايسى ئەللەرنىڭ ئەمگەك كۈچلىرىنى تۇتقۇن قىلدى. جۇڭگولۇق ئىشچىلار «توختاملىق ئىشچى»لارنىڭ ئاساسلىق مەنبەلىرىنىڭ بىرى ئىدى. 1812 - يىلىدىن كېيىن ئەنگلىيەنىڭ شەرقىي ھىندىستان شىركىتى گۇاڭدۇڭدا ياغاچچىلىق، تاشچىلىق ۋە قارا ئىشلارنى قىلىدىغان «توختاملىق ئىشچى» ئالدى. ئۇلارنى ئاۋمېن ئارقىلىق سېن خېلېنا ئارىلىغا يۆتكەپ كەتتى. جۇڭگودىن بىرىنچى بولۇپ چەت ئەلگە چىقىپ ئوقۇغان ئوقۇغۇچى رۇڭ خۇڭ ئامېرىكىغا مېڭىش سەپىرىدە سېن خېلېنا ئارىلىدا جۇڭگولۇق ئىشچىلارنى ئۇچراتقان. ئۇ خاتىرىسىگە: «كېمە توختىغانىدى، ئۇنىڭدىن جامىستوۋىغا چۈشۈپ ئەتراپتىكى مەنزىرىلەرنى تاماشا قىلدۇق. ئۇنىڭدىن كېيىن شۇ يەردىكى بىر كەنتكە كىرسەك، ئاھالە بەك شالاڭ ئىدى. ئېتىزلاردىكى بولۇق ئۆسكەن زىرائەتلەر ھەر تەرەپكە يەلپۈنۈپ كۆزنى چاقىنىتاتتى. ئاھالىلەر ئىچىدە جۇڭگولۇق قېرىنداشلاردىن نەچچىسى بار ئىكەن. شەرقىي ھىندىستان شىركىتىنىڭ كېمىسىگە چىقىپ كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى ياشقا چوڭ ئادەملەر بولۇپ، ئۇرۇق - تۇغقان، ئائىلە تاۋابىئاتلىرى بىلەن بىللە ئىكەن» دەپ يازغانىدى. كېيىنچە جۇڭگولۇق ئىشچىلارنى يەنە مۇستەملىكىچىلەر ياللاپ ماداغاسقار، رېئونىيون، مورتىيۇس ئاراللىرىغا ئېلىپ باردى.

ئەپيۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن جاھانگىر دۆلەتلەر جۇڭگونىڭ دەرۋازىسىنى ئېچىپ كىرگەندىن كېيىن، جۇڭگو يېرىم مۇستەملىكە زېمىنىغا ئايلىنىشقا باشلىدى. ئافرىقىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەر مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ياۋۇزلارچە بۆلۈشۈۋېلىشىغا ۋە تاجاۋۇزچىلىقىغا ئۇچرىدى. جۇڭگونىڭ ئىنقىلابىي دېموكراتىچىلىرى جاھانگىرلارنىڭ ئافرىقىدىكى بۆلۈشۈۋېلىش قىلمىشىغا غەزەپ - نەپرەتنى بىلدۈرۈپ، ئافرىقا

خەلقنىڭ پاجىئەلىك تەقدىرىگە سەمىمىي ھېسداشلىق قىلدى. ئۇلار 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى ئافرىقا «ياۋروپا جاھانگىرلىكىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنىڭ قىزىق نوقتىسىغا ئايلاندى»، «ئافرىقا ئاساسىي جەھەتتىن بۆلۈنۈپ بولدى»، «شەرقىي ئاسىيا كېسەل كۆرىپلىرى» دەپ ئاتالغان جۇڭگومۇ تەبىئىي ھالدا ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ «زېمىنىنى چوڭايتىپ مۇستەملىكىلىرىنى كېڭەيتىدىغان» ئورۇنغا ئايلىنىدۇ دەپ قاراپ، «كالىپۇك بولمىسا چىش توڭلاپتۇ» دېگەندەك بىر خىل ھېسسىياتتا بولغانىدى. شۇڭا، جۇڭگو ئافرىقا خەلقىنىڭ مۇستەملىكىچىلىككە قارشى كۈرەشىگە يېقىندىن كۆڭۈل بۆلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. 1908 - يىلى سۇن جۇڭشەن ماراكەش خەلقىنىڭ جاھانگىرلىككە قارشى كۈرەش روھىنى يۈكسەك دەرىجىدە مەدھىيەلەپ: «فىرانسىيە، ئىسپانىيە ئىككى دۆلەت ساقچى ئەۋەتىپ ئۈلگۈرتەلمەي ئەسكەر چىقاردى، پورتىلارنى ئىگىلەپ مۇھىم جايلارغا كىردى. ماراكەش خەلقى پارازىتلارچە ھالدا بولۇشنى خالىمايدۇ. ئۇلار ئىگىلىك ھوقۇقى بىلەن ھايات - ماماتتا بىللە بولۇپ، قەھرىمانلىق جاسارىتىنى كۆرسەتتى. زوراۋانلارغا قارشى تۇرۇپ، ئۇلارغا قەتئىي تىز پۈكۈمدى. ماراكەش خەلقى ئىچكى - تاشقى دۈشمەننىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، مۆلچەرلىگۈسىز خەۋپ ئىچىدە قالغانىدىمۇ قورقۇپ قالمايدى، ئۇلار بىر نىيەتتە دۈشمەن بىلەن جان تىكىپ كۈرەش قىلدى» دېگەنىدى.

1899 - يىلىدىكى «جۇڭگو - كونگو مەخسۇس نىزامنامىسى» جۇڭگو بىلەن زايىر ئىمزالىغان تۇنجى شەرتنامە، شۇنداقلا جۇڭگو بىلەن ئافرىقا ئەللىرى پۈتۈشكەن تۇنجى شەرتنامە ئىدى. 1885 - يىلى بېرلىندا ئېچىلغان يىغىن بېلگىيە پادىشاھى لېئوپولدىنىڭ شەخسىي نامى بىلەن «كونگو ئەركىن ئىتتىپاقى»نى باشقۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىراپ قىلغاندىن كېيىن، لېئوپولد II

ھۆكۈمىتى تېخىمۇ كۆپ دۆلەتلەرنىڭ ئۆزىنى ئېتىراپ قىلىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، جۇڭگودا ئىشچى قوبۇل قىلىپ چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىلەن بۇ شەرتنامىنى ئىمزا ئالغانىدى. بۇ شەرتنامە جەمئىي ئىككى ماددىلىق بولۇپ، 1 - ماددىسىدا جۇڭگو بىلەن ھەرقايسى دۆلەتلەر تۈزگەن شەرتنامە بويىچە جۇڭگولۇقلاردىن ئائىلىلىك بولغانلار ئۆزى ۋە ئائىلىسىنى قوغداش، مال - مۈلكىنى قوغداش، سوراق قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە بولىدۇ، ئۇلار بىلەن مۇئامىلە قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ ئىشلىرىنى كونگو ئۆز ئالدىغا بىر تەرەپ قىلىدۇ، دېيىلگەن. 2 - ماددىسىدا كېلىشىم بويىچە جۇڭگولۇقلار ئۆزىگە ئۆزى خوجا بولۇپ كونگوغا خالىغانچە كېلىپ مۇھاجىر بولۇپ ئولتۇراقلاشسا بولىدۇ، بارلىق كۆچمە مۈلۈك، كۆچمەس مۈلكىنى ئېلىپ - سېتىش بىلەن شۇغۇللانسا بولىدۇ. ئىگىلىك تىكلىشىگە ئاسانلىق يارىتىپ بېرىلىدۇ. پاراخوتتا ئولتۇرسا، سودا ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىك بىلەن شۇغۇللانسا بولىدۇ. جۇڭگولۇقلارغا ئېتىبار بېرىلىدىغان دۆلەتلەر خەلقىگە ئوخشاش مۇئامىلە قىلىنىدۇ، دېيىلگەن. «جۇڭگو - كونگو مەخسۇس نىزامنامىسى» ئىمزا ئالغىنىدىن ئىلگىرى، بىر تۈركۈم جۇڭگولۇق ئىشچىلار زاپىرىغا بېرىپ، ماتادى - لىئوپولدۋىل (ھازىرقى كىنشاسا) تۆمۈريولىنى ياسىغانىدى. 1901 - يىلى، 1902 - يىلى، 1904 - يىلى ۋە 1906 - يىلى يەنە نەچچە تۈركۈم جۇڭگولۇق ئىشچىلار زاپىرىغا باردى.

ئەنگىلىيە - بۇرلار ئۇرۇشى مەزگىلىدە، ئۇرۇش جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئالتۇن كانلىرىغا تەسىر كۆرسەتكەنلىكتىن، ئافرىقىلىق نۇرغۇن كان ئىشچىلىرى تارقىلىپ يۇرتلىرىغا قايتىپ كېتىشتى. ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن جاھانگىرلار ئەمگەك كۈچىنىڭ ئازلاپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، جۇڭگولۇق ئىشچىلارنى قوبۇل قىلىش نىيىتىگە كەلدى. 1904 -

يىلى 5 - ئاينىڭ 13 - كۈنى جۇڭگو - ئەنگلىيە رەسمىي ھالدا «ئىشچىلارغا كاپالەتلىك قىلىش نىزامنامىسى»نى تۈزدى. ئەنگلىيە تىيەنجىن، يەنئەي، گۇاڭجوۋ قاتارلىق جايلارغا ئىشچى قوبۇل قىلىش توختامنامىلىرىنى چاپلىدى. «چوڭ سومكىلىق سودىگەر»، «كىچىك سومكىلىق سودىگەر»لەر ئەمگەكچى خەلقنى ئالداپ، جۇڭگولۇقلارنى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئالتۇن كانغا جېنىنى سېلىپ بېرىشكە ئەۋەتتى. 1904 - يىلى 5 - ئايدا تۇنجى تۈركۈم جۇڭگولۇق ئىشچىلار شياڭگاڭ ئارقىلىق يولغا چىقتى. 1906 - يىلىغا كەلگەندە (ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئۈچ يىلدا) قوبۇل قىلىنغان ئىشچىلار 63 مىڭ 811 ئادەمگە يەتتى. بۇنىڭ ئىچىدە چىڭخۇاڭداۋ ئارقىلىق ماڭغانلار 43 مىڭ 258 ئادەم، تىيەنجىن ئارقىلىق ماڭغانلار 4139 ئادەم، يەنئەي ئارقىلىق ماڭغانلار 14 مىڭ 675 ئادەم، گۇاڭجوۋ - شياڭگاڭ ئارقىلىق ماڭغانلار 1741 ئادەم ئىدى. بۇ قېتىم جەنۇبىي ئافرىقىغا بارغان جۇڭگولۇق ئىشچىلارنىڭ ئەھۋالى ئىلگىرى ئافرىقىغا بارغان جۇڭگولۇق ئىشچىلارنىڭ كۈندىنمۇ بەتتەر ناچار بولدى. ئۇلارغا ئۈچ يىلنى بىر ئەمگەك قەرەلى قىلىپ بېكىتتى. ئۈچ يىل توشقاندا يەنە ئۈچ يىل ئۇزارتىشقا بولاتتى، ئىككىنچى قېتىملىق ئۈچ يىللىق ئەمگەك قەرەلى توشقاندىن كېيىن ۋەتەنگە قايتۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئافرىقىدا ئولتۇراقلىشىش ھوقۇقى يوق ئىدى. جۇڭگولۇق ئىشچىلار كۈنىگە 10 سائەت ئەمگەك قىلاتتى، ھەر ئىككى ئايلىق ئىش ھەققى بىر ھېسابلىنىپ، ئىككى يېرىم فوندىستېرلىك بېرەتتى. ئۇلارنىڭ قارا ئىشلارنى قىلىشىغا رۇخسەت قىلىنىپ، مەلىكىلىك ئىشلارنى قىلىشى مەنئى قىلىناتتى، ئۇششاق قول ھۈنەرۋەنچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىشىغا، سودا بىلەن شۇغۇللىنىشىغا، كۆچمەس مۈلۈك سېتىۋېلىشىغا رۇخسەت قىلىنمايتتى. جۇڭگولۇق ئىشچىلار چوقۇم كان خوجايىنلىرى

بەلگىلەپ بەرگەن ئورۇن (قورۇق تام ئىچى)دا تۇرۇشى كېرەك ئىدى. تۇرالغۇسىدىن ئايرىلىپ باشقا يايقلارغا كېتىپ قالسا، ئەمەلدارلار ئۇلارنى سۈرۈشتۈرۈپ 10 فوندىستېرلىك جەرىمانە قوياتتى ياكى ئۇلار بىر ئاي قاماقتا ياتاتتى. سىرتلارغا چىقسا سۈرۈشتۈرۈشكە ئاسان بولسۇن ئۈچۈن چوقۇم يېنىدا كىملىكنى ئېلىپ يۈرۈشى كېرەك ئىدى. بۇ خىل بەلگىلىمىلەر ئەينى ۋاقىتتىكى جاھانگىرلارنىڭ ئافرىقا خەلقىگە قوللانغان ئىرقىي ئايرىمچىلىق ۋە ئىرقىي كەمسىتىش تەدبىرلىرى بولۇپ، بىر مۇستەملىكىچىنىڭ چارە - تەدبىرى يەنە بىر مۇستەملىكىچىنىڭ تەدبىرىگە قېلىپتا قويغاندەك ئوخشايتتى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى «جۇڭگولۇق ئىشچىلارنى قوغداش» ئۈچۈن جەنۇبىي ئافرىقىدا باش ئەلچى تۇرغۇزدى. بۇ جۇڭگونىڭ ئافرىقىغا ئەۋەتكەن تۇنجى دائىمىي تۇرۇشلۇق دىپلوماتىيە خادىملىرى ئىدى.

20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا موزامبىكتە 400 دىن ئارتۇق جۇڭگولۇق مۇھاجىر بار ئىدى. ئۇلار پورتۇگالىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ شەپقەتسىز ئازاب - ئوقۇبەتلىرىگە ئۇچرىغانلىقتىن، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىدىن كونسۇل قۇرۇپ قوغداش تەلپىنى قويدى. 1905 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى گېرمانىيەلىك سودىگەر فىررىس ۋوۋنى شۇ يەردە تۇرۇشلۇق مۇئاۋىن كونسۇللۇققا تەيىنلىدى.

قىسقىسى، شۇ دەۋردىكى جۇڭگو بىلەن ئافرىقا ئەللىرىنىڭ مۇناسىۋىتىدە مۇنداق روشەن ئىككى ئالاھىدىلىك بار ئىدى: بىرى، دۆلەتلەر مۇناسىۋىتى جەھەتتە جاھانگىرلار قول تىقىپ، دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى مونوپول قىلىۋالغانىدى. يەنە بىرى، ئافرىقىغا بارغان جۇڭگولۇق ئىشچىلار ۋە مۇھاجىرلار ئافرىقا خەلقى بىلەن بىللە ياشاپ، بىللە قامچا يەپ، خارلىنىپ، ئېكسپلاتاتسىيە ۋە قۇل قىلىنىپ، ئافرىقا خەلقى بىلەن چوڭقۇر دوستلۇق ئورناتقاندى.

2 - بۆلۈم مىسىر ۋە سۇدان

1. ئەرەبى رەھبەرلىكىدىكى مىسىر خەلقىنىڭ ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرۈشى

سۆۋەش قانىلىدا قاتناش باشلانغاندىن كېيىن، جاھانگىر دۆلەتلەر مىسىرغا قاراتقان تاجاۋۇزچىلىقىنى كۈنسېرى كۈچەيتتى.

1863 - يىلى ئىسمائىل مىسىرغا باش ۋالىي بولدى. ئۇ 1867 - يىلى ئوسمانىيە سۇلتانى تەرىپىدىن خېدىۋى^①لىققا قويۇلدى. ئۇ داۋاملىق ھالدا تاشقى قەرزگە تايىنىش سىياسىتىنى قوللاندى. 1868 - يىلى مىسىرنىڭ تاشقى قەرزى 11 مىليوندىن ئارتۇق فوندىستېرلىك بولغان بولسا، 1873 - يىلى ئېشىپ 32 مىليون فوندىستېرلىكقا يەتتى. ئېلىنغان تاشقى قەرزنىڭ پەقەت 10% بلا قۇرۇلۇش ئىشلىرىغا ئىشلىتىلگەن بولسا، 90% ئوردىنىڭ ھايانكەشلىكى ۋە كەيپ - ساپالىق تۇرمۇشىغا ئىشلىتىلدى. مەسىلەن، قاھىرەدىكى ھەشەمەتلىك ئابىدىن سارىيى، دېڭىز ياقىسىدىكى ئىسكەندەرىيە پورتى، قاھىرە پادىشاھلىق تياتىرخانىسىنى سېلىشقا ئىشلەتتى. تاشقى قەرزنىڭ ئۆسۈم سوممىسى 7% تىن 9% گە ئۆستى. دۆلەت خەزىنىسىنىڭ يىللىق كىرىمىنىڭ كۆپ قىسمى تاشقى قەرزنىڭ ئۆسۈمىنى تۆلەشكە كېتىپ، دۆلەت مالىيەسىنىڭ ئەھۋالى كۈنسېرى يامانلاشتى. 1874 - يىلى ئىسمائىل سۆۋەش قانىلى شىركىتىنىڭ پېيىنى (400 مىليون فىرانك) نى 100 مىليون فىرانك بەدىلىگە ئەنگلىيەگە سېتىپ بەردى، لېكىن بۇ ئۆسۈلمۇ چوڭ يانغىنىنى بىر چۆچەك سۇدا ئۆچۈرمەكچى بولغاندەك

① پادىشاھ ياكى ھۆكۈمران دېگەن مەنىدە.

ھېچنېمىگە كار قىلمىدى. 1876 - يىلى مىسىردا ئومۇمىنىڭ ۋە شەخسنىڭ بولۇپ تاشقى قەرزنىڭ ئومۇمى سانى 91 مىليون فوندىتېرلىغا يەتكەنلىكتىن، ئۇنى تۆلەشكە ئامالسىز قالدى. 4 - ئايدا ئىسمائىل مىسىر مالىيەسىنىڭ ۋەيران بولغانلىقىنى رەسمىي جاكارلىدى. ئەنگلىيە، فىرانسىيەدىن ئىبارەت مۇھىم ئىككى ھەقدار دۆلەت بۇ ھەقتە كەسكىن سودىلىشىش ئارقىلىق پارىژدا كېلىشىم ھاسىل قىلدى. كېلىشىمدە: ئەنگلىيە، فىرانسىيە، ئاۋستىرىيە، ئىتالىيە ۋە مىسىرنىڭ ۋەكىللىرىدىن تەشكىل تاپقان «ئارىلاشما باشقۇرۇش كومىتېتى» قۇرۇش، ئىسكەندەرىيە تايۋىنىسى ۋە تۆمۈريولىدىن كىرىدىغان بارلىق كىرىمنى تۆلىنىدىغان ئۆسۈمنىڭ كاپالىتى قىلىش، ئەنگلىيە، فىرانسىيە ۋەكىل قويۇپ، مىسىرنىڭ مالىيەسىنى نازارەت قىلىش بەلگىلەندى. مالىيەسى ۋەيران بولغاندىن كېيىنكى مىسىر ھۆكۈمىتىگە باش ئېگىپ ئىتائەت قىلىشتىن باشقا جان بېقىشنىڭ يولى قالمايدى. شۇ يىلى 11 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ئىسمائىل پەرمان ئېلان قىلىپ، ئەنگلىيەلىكنى مىسىرنىڭ مالىيە كىرىمى ۋە خامچوت ئىشلىرىنىڭ باش نازارەتچىلىكىگە، فىرانسىيەلىكنى دۆلەت مالىيە چىقىم ئىشلىرىنىڭ باش نازارەتچىلىكىگە تەيىنلىدى. ئەنگلىيە، فىرانسىيەنىڭ مىسىرغا قاراتقان «قوش تەرەپلىملىك نازارەت قىلىش» تۈزۈمى شۇنىڭدىن ئېتىبارەن شەكىللىنىشكە باشلىدى. 1878 - يىلى مىسىردا يەنە ئەنگلىيە، فىرانسىيەنىڭ زورلاپ تېڭىشى بىلەن ئاتالمىش «ياۋروپالىقلار ئىچكى كابىنېتى» قۇرۇلۇپ، ئۇنىڭغا مىسىردىكى مەشھۇر جازانىخور نۇبار پاشا باش مىنىستىر بولدى. ئەنگلىيەلىك رىۋارس ۋىلسون مالىيە مىنىستىرى، فىرانسىيەلىك دې بىرنىيە ئاممىۋى قۇرۇلۇش مىنىستىرى بولدى. ئىتالىيەلىك ۋە ئاۋستىرىيەلىكلەر ئايرىم - ئايرىم ھالدا مۇئاۋىن باش مىنىستىر بولدى. تاشقى ئىشلار مىنىستىرى ئۆزىنىڭ ئىنكار قىلىش ھوقۇقىغا تايىنىپ، مىسىر ھۆكۈمىتىنى ئومۇميۈزلۈك

تەزگىنلىۋالدى. سۇن جۇڭشەن مىسىر بىلەن ئامېرىكىنىڭ تاشقى قەرزگە بوغۇلۇشىنىڭ ئوخشاش بولمىغان نەتىجىلىرىنى كۆرسىتىپ ۋە ئۇنىڭغا باھا بېرىپ: «مىسىر تاشقى قەرزگە بوغۇلغاندا دۆلەت مۇنقەرز بولۇپ ئىگىلىك ھوقۇقىدىن ئايرىلىپ قالدى. ئامېرىكا يېڭى مۇستەقىل بولغاندا تاشقى قەرزگە بوغۇلغان بولسىمۇ، لېكىن گۈللىنىپ ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقاتمىغانىدى» دەپ يازغانىدى.

چەت ئەلنىڭ مونوپول كاپىتالى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان «ياۋروپالىقلار ئىچكى كابىنتى» مىسىر خەلقىنى تالان - تاراج قىلىشنى مەقسەت قىلاتتى. ئەنگلىيەلىك، فىرانسىيەلىك مىنىستىرلار ئۆزلىرىنىڭ تۆمۈريول، پورت ۋە تاموژنىلارنى ۋاسىتىلىك باشقۇرۇشىغا قانائەت ھاسىل قىلماي، ئىسمايىل خېدىۋېنى مىسىر دېھقانلىرىنىڭ ئىككى يىلدىن كېيىنكى يەر باجلىرىنى ئالدىنلا تاپشۇرۇشقا پەرمان چۈشۈرۈشكە قىستىدى، شۇنىڭ بىلەن يەر بېچىنى تاپشۇرمىغان دېھقانلار يەرلىرىنى رەنىگە قويۇشقا مەجبۇر بولدى. شۇنداق قىلىپ، دېھقانلارنىڭ قەرزى يەتتە يىلدا 16 ھەسسە ئاشتى. «ياۋروپالىقلارنىڭ ئىچكى كابىنتى» ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىلدە مىسىرنىڭ ھۆكۈمەت تارماقلىرىدا ياۋروپالىق خىزمەتچىلەر تولۇپ كەتتى. مىسىرلىق ھۆكۈمەت خىزمەتچىلىرى ھەممىلا يەردە چەتكە قېقىلدى. ياۋروپالىق خىزمەتچىلەرنىڭ ئايلىق مائاشى 300 مىسىر سىتېرلىڭى بولسا، مىسىرلىق خىزمەتچىلەرنىڭ ئايلىق مائاشى ئاران 30 مىسىر سىتېرلىڭى ئىدى. ياۋروپالىق مىنىستىرلار يەنە چىقىمنى تېجەش باھانىسى بىلەن كۆپ ساندىكى مىسىرلىق ئوفىتسېرلارنى ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇۋەتتى. بۇ ئەھۋاللار مىسىر بۇرژۇئازىيەسى، زىيالىيلىرى ۋە دېھقانلىرىنىڭ كۈچلۈك نارازىلىقىنى قوزغىدى.

1850 - يىللاردىن باشلاپ مىسىرنىڭ مىللىي كاپىتالىزمى يەنە مۇكەممەلەن دەرىجىدە تەرەققىي قىلدى. 1858 - يىلى مىسىر

ھۆكۈمىتى «سەد قانۇنى» ئېلان قىلدى. قانۇندا مىسىر خەلقى يەر ئىشلىتىش، يەرگە ۋارىسلىق قىلىش ۋە يەر ئېلىپ - سېتىشقا ھوقۇقلۇق دەپ بەلگىلەندى. مال بىلەن تۆلىنىدىغان يەر ئىجارىسى پۇل بىلەن تۆلىنىدىغان يەر ئىجارىسىگە ئۆزگەرتىلدى. بۇ قانۇن يەرنى خۇسۇسىيلاشتۇرۇش تۈزۈمىنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئاساس سالدى، لېكىن پومېشچىكلارنىڭ دېھقانلارنىڭ يېرىنى تارتىۋېلىشىغىمۇ كەڭ يول ئېچىپ بەردى. مىسىر بۇرژۇئالىرى يېزىلارغا سىڭىپ كىرىپ جازانخورلۇق قىلدى، دېھقانلارنىڭ يېرىنى سېتىۋالدى، سېتىۋالغان يەرلەرگە مەخسۇس كېۋەز ۋە شېكەر قومۇشى تېرىدى. ئامېرىكىدا ئىچكى ئۇرۇش پارتلىغاندىن كېيىن، مىسىرنىڭ كېۋەز تېرىقچىلىق ئىشلىرى چوڭ تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. پاختا تازىلاش زاۋۇتلىرى، شېكەر زاۋۇتلىرى تۈركۈملەپ قۇرۇلۇشقا باشلاپ، مىسىرنىڭ مىللىي سانائىتى زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. 1873 - يىلىغا كەلگەندە مىسىردا سانائەت ئىشچىسى 20 مىڭغا يەتتى. بۇرژۇئالار ئىسمايىل خېدىۋىنىڭ ۋەتەن ساتقۇچلۇق سىياسىتى ۋە چەت ئەل كاپىتالىنىڭ ئىقتىسادىي تاجاۋۇزچىلىقىغا قاتتىق نارازى بولغاچقا، بۇرژۇئا مىللەتچىلىك ئىدىيەۋى دولقۇنى كۆتۈرۈلۈشكە باشلىدى. بۇنداق ئىدىيەۋى ئېقىمنىڭ مەشھۇر ۋەكىلى جامالىددىن (1839 - 1897 - يىللار) ئىدى، جامالىددىن ئافغانىستاندا تۇغۇلغان، ئىسلام دىنىنىڭ تارىخى ۋە پەلسەپىسىگە مۇكەممەل ئادەم ئىدى. ھەرقايسى ئىسلام ئەللىرىدە 20 نەچچە يىل دەرس سۆزلىگەن، 1871 - يىلى مىسىرغا كەلگەندە ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىغا پىروفېسسورلۇققا تەكلىپ قىلىنغانىدى.

جامالىددىن غەرب ئەللىرىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا، مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىققا قارشى تۇرۇپ، مىللىي مۇستەقىل ۋە ئەركىن مىسىر دۆلىتى قۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. «ئەركىنلىك» توغرىسىدا لېكسىيە سۆزلەپ، ئەركىنلىكنىڭ ھەقىقىي مەنىسىنى شەرھىلىدى. ئۇ ئەركىنلىك بولمىسا، خەلقنىڭ ئىلىم تەھسىل

قىلالشى مۇمكىن ئەمەس، مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشمۇ، بەختىيار تۇرمۇشقا ئېرىشىشمۇ مۇمكىن ئەمەس، دەپ قارىدى، «ۋەتەننى مائارىپ ئارقىلىق قۇتقۇزۇش»نى، تەبىئىي پەننى تەتقىق قىلىش، سانائەت تېخنىكىسىنى تەتقىق قىلىشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۇ سىنىپقا گىلۇبۇس كۆتۈرۈپ كىرىپ، ئوقۇغۇچىلارغا يەر شارىنىڭ شەكلىنى چۈشەندۈرگەندە، جاھىللار گۇرۇھى ئۇنى بىدئەتچى دەپ تىللىغانىدى. ئۇ ئىسلام ئەللىرىنى ئىتتىپاقلىشىپ، كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا قارشى تۇرۇش، مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشقا چاقىردى. ئۇنىڭ ئىدىيەسى ۋە تەلىماتلىرى ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى ئوقۇغۇچىلار، ئەمەلدارلار، زىيالىيلار ئوتتۇرىسىدا كۈچلۈك تەسىر قوزغىدى. مۇھەممەد ئابدۇل خاتىرىسىگە: «ئىلىم ئىزدىگۈچىلەر ۋە جامالىدىننىڭ ئوقۇغۇچىلىرى تەتىل مەزگىللىرىدە ئۆگەنگەن بىلىملىرىنى يۇرتلىرىغا ئېلىپ باردى. باشقىلار بۇلاردىن ئۆگەنگەنلىرىنى مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تارقاتتى. بىخۇد ئاڭلار ئويغاندى، بېسىلىپ قالغان ئەقىل - پاراسەتلەر رولىنى جارى قىلدۇردى. مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكىلەرنىڭ ئېڭى ئۆستى» دەپ يازغانىدى.

مىللەتچىلىك ئىدىيەۋى دولقۇننىڭ تەسىرىدە، بىر مەخپىي تەشكىلات «ۋەتەنداشلار جەمئىيىتى» ۋۇجۇدقا كەلدى. بۇ تەشكىلات پومېشچىك زىيالىيلار، زېھنى ئوچۇق كېڭەش ئەزالىرى، ۋەتەنپەرۋەر ئەسكەرلەردىن تەشكىل تاپتى. مۇھەممەد شەرىف، ئەھمەد سەمى بارۇدى قاتارلىقلار ئۇلارنىڭ مەشھۇر ۋەكىللىرىدىن ئىدى. بۇ پارتىيە «مىسىر گېزىتى»، «ۋەتەن گېزىتى» قاتارلىق گېزىتلەرنى چىقاردى. ئۇنىڭدا «مىسىر مىسىرلىقلارنىڭ مىسىرى» دېگەن شوئارى ئوتتۇرىغا قويۇپ، دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى قوغداشنى، ئاساسىي قانۇنلۇق ھۆكۈمەت تۈزۈمى ئورنىتىپ، «ياۋروپالىقلار ئىچكى كابىنېتى» بىلەن كۈرەش قىلىشنى تەشەببۇس قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئەرەبى باشچىلىقىدىكى مىسىر ئوفىتسىپەرلىرى يەنە بىر مەخپىي تەشكىلات «ياش مىسىر جەمئىيىتى»نى قۇردى. ئەرەبى (1841 ~ 1911 - يىللار) زاگازىگ شەھىرىگە يېقىن بىر يېزىدا دېھقان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، دادىسى كەنت باشلىقى بولغانىدى، ئەرەبى ئەرەبى ۋەزىھەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان، ئارمىيەگە قاتناشقاندىن كېيىن باتالىيون كوماندىرى بولغان. ياش مىسىر جەمئىيىتىنىڭ ئاساسىي مەقسىتى تۈركىيە ئاقسۆڭەكلىرىنى يوقىتىش، ئىسمائىل ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش ئىدى. ئەرەبى ھەتتا «جۇمھۇرىيەت قۇرۇش» تەشەببۇسىنىمۇ ئوتتۇرىغا قويغانىدى. 1879 - يىلى ياش مىسىر جەمئىيىتى بىلەن ۋەتەنداشلار جەمئىيىتى بىرلىشىپ ۋەتەن پارتىيەسىنى قۇردى. ۋەتەن پارتىيەسى گەرچە ئىككى تەشكىلاتتىن قۇرۇلغان بولسىمۇ، ئىشلارنى ئورتاق كېڭىشەتتى، قەدىمى بىر ئىدى.

1879 - يىلى 2 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇلغان 2500 ئوفىتسىپەر قاھىرەدە نامايىش قىلىپ، «ياۋروپالىقلار ئىچكى كابىنېتنى» نىڭ ئىستېپا بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. گەرچە شۇ چاغدا ئەرەبى قاھىرەدە بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ نامايىشنىڭ پەردە ئارقىسىدىكى قوماندانى دەپ ئەيىبلەنپ، ئىسكەندەرىيەگە سۈرگۈن قىلىندى. 4 - ئايدا دۆلەت ئىچىدە ئابروۋىلۇق دىنىي راھىبلار، ئالىملار، ئوفىتسىپەرلەر، سودىگەرلەر ۋە كېڭەش ئەزالىرى بىر «مىللىي لايىھە»نى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ساپ مىسىرلىقلاردىن بولغان ئىچكى كابىنېت تەشكىللەشنى، بۇ ئىچكى كابىنېت كېڭەش پالائىتىغا مەسئۇل بولىدىغان پىرىنسىپ ماقۇللاشنى تەلەپ قىلدى. ئىسمائىل خېدىۋى خەلقنىڭ غەزىپىنى بېسىش ئۈچۈن، مۇھەممەد شەرىفى ئىچكى كابىنېت تەشكىللەپ، ئاساسىي قانۇن لايىھەسىنى تۈزۈشكە تەيىنلىدى ھەمدە يېڭى ئىچكى كابىنېتقا ئەنگلىيەلىك، فىرانسىيەلىك مىنىستىرلارنى قاتناشتۇرماسلىققا ماقۇل بولدى. مۇھەممەد شەرىفى ئاساسىي

قانۇننىڭ لايىھەسىنى دەرھال كېڭەش پالاتاسىنىڭ مۇزاكىرىسىگە سۈندى. بۇ ئاساسىي قانۇن ھوقۇقىنى بۆلۈپ ئىدارە قىلىش پىرىنسىپىنى ئېتىراپ قىلدى، يەنى كېڭەش پالاتاسىنىڭ قانۇن چىقىرىش ھوقۇقى بولىدىغانلىقى، ھەرقايسى مىنىستىرلىقنىڭ مىنىستىرلىرى كېڭەش پالاتاسىغا مەسئۇل بولىدىغانلىقى ئېتىراپ قىلىندى. ئەنگلىيە ئىسمايىل خېدېۋېنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىگە نارازى بولۇپ، ئۇنى يەڭگۈشلەش قارارىغا كەلدى. 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى ئەنگلىيە ئوسمانلى سۇلتانلىقىنىڭ ئىسمايىلنى ئەمىلىدىن قالدۇرۇشىغا ھەيدەكچىلىك قىلىپ، ئۇنىڭ ئوغلى نەۋفىقنى خېدېۋېلىققا تەيىنلىدى.

نەۋفىق تەختتە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئەنگلىيەنىڭ تاجاۋۇز قىلىش قورالىغا ئايلاندى، ئاساسىي قانۇننى تەستىقلاشتىن باش تارتىپ كېڭەش پالاتاسىنى تارقىتىۋەتتى. مۇھەممەد شەرىف ئىچكى كابىنېتنى ئىستېپا بېرىشكە مەجبۇرلاپ «قوش نازارەت» تۈزۈمىنى ئەسلىگە كەلتۈردى، ۋەتەن پارتىيەسىنىڭ ئەزالىرىنى قولغا ئالدى، جامالىددىننى سۈرگۈن قىلدى، ئىلغار ئىدىيەدىكى گېزىت - ژۇرناللارنى پېچەتلىدى.

نەۋفىق ئەكسىچە يول تۇتقان، جامائەت پىكىرىنى بوغقان ئەھۋال ئاستىدا ئەرەبى باشچىلىقىدىكى ئوفىتسېرلار پۈتۈن مىللەتنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقتى. 1881 - يىلى 1 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئەرەبى قاتارلىق ئۈچ ئوفىتسېر مۇراجىئەتنامە سۈنۈپ، قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى ئوسمان لىڭكىنىڭ ئەمىلىنى ئېلىۋېتىشنى، ئارمىيەدىكى ئوفىتسېرلىققا ئۆستۈرۈش تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىشنى تەلەپ قىلدى. 2 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ھۆكۈمەت ئۇلارنى نىل دەرياسى سارىيىغا چاقىرتىپ كېلىپ، دەرھال قولغا ئېلىپ تۈرمىگە تاشلىدى. بۇ خەۋەر ئارمىيە ئىچىدە غوۋغا قوزغىدى. مىسىرلىق ئوفىتسېر ۋە ئەسكەرلەر قۇرۇقلۇق ئارمىيە مىنىستىرلىقىنىڭ بىناسىغا بۆسۈپ كىرىپ ئەرەبى قاتارلىق ئۈچ ئادەمنى قۇتقۇزۇپ چىقتى.

ھەمدە ئابىدىن سارىيىنى قورسۇشۇپ قۇرۇقلۇق ئارمىيە مىنىستىرىنى ئالماشتۇرۇۋېتىشنى يەنە بىر قېتىم تەلەپ قىلدى. تەۋفىق لىفىكىنىڭ ئەمىلىنى ئېلىۋېتىش يارىلىقى چۈشۈرۈشكە مەجبۇر بولۇپ، بارۇدىنى قۇرۇقلۇق ئارمىيەسىنىڭ ۋەزىرلىكىگە تەيىنلىدى.

1881 - يىلى تەۋفىقنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك كەيپىياتى يۇقىرى قىسىملارنى قاھىرەدىن يۆتكىۋېتىپ، بارۇدىنى قۇرۇقلۇق ئارمىيەسىنىڭ ۋەزىرلىك ئەمىلىنى ئېلىۋېتىشى يېڭى قارشىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئەرەبى قاتارلىق ۋەتەنپەرۋەر ئوفىتسېرلار 9 - ئاينىڭ 9 - كۈنى ئابىدىن مەيدانىدا نامايىش ئۆتكۈزۈپ، ئىچكى كابىنېتنى ئالماشتۇرۇش، پارلامېنت يىغىنى ئېچىش، ئاساسىي قانۇننى ئەمەلىيلەشتۈرۈشنى تەلەپ قىلدى. ئەتىسى تەۋفىق رىياد ئىچكى كابىنېتنى تارقىتىۋېتىپ، 14 - كۈنى مۇھەممەد شەرىفىنى ئىچكى كابىنېت تەشكىللەشكە تەيىنلىدى. 10 - ئاينىڭ 4 - كۈنى چوڭ سايلام ئۆتكۈزۈلدى، 12 - ئاينىڭ 29 - كۈنى پالاتا يىغىنى چاقىرىلدى. مۇھەممەد شەرىف ئىچكى كابىنېتنى بىلەن كېڭەش پالاتاسى ئوتتۇرىسىدا، كېڭەش پالاتاسى ھۆكۈمەتنىڭ مالىيە خامچوت ئىشلىرىنى تەكشۈرۈش، نازارەت قىلىشتا ھوقۇقلۇقمۇ ياكى ھوقۇقسىزمۇ دېگەن مەسىلىدە تالاش - تارتىش كېلىپ چىققانلىقى ئۈچۈن، 1882 - يىلى 2 - ئاينىڭ 2 - كۈنى مۇھەممەد شەرىفىنىڭ ئىچكى كابىنېتنى ئىستېپا بەردى. 2 - ئاينىڭ 4 - كۈنى بارۇدى ئىچكى كابىنېت تەشكىللىدى. ئەرەبى قۇرۇقلۇق ئارمىيە ۋەزىرى قوشۇمچە دېڭىز ئارمىيەسى ۋەزىرى بولدى. يېڭى ئىچكى كابىنېت ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلىپ، ئىچكى كابىنېت پارلامېنتقا مەسئۇل بولىدىغان، پارلامېنت مالىيە ئاتچوتىنى تەكشۈرۈش، نازارەت قىلىشقا ھوقۇقلۇق بولىدىغان ماددىلار ماقۇللاندى، شۇنىڭ بىلەن ئەنگلىيە، فىرانسىيەنىڭ مالىيەنى نازارەت قىلىش ھوقۇقى خېلى ئاجىزلىدى، يېڭى ئىچكى كابىنېتنىڭ چارە -

تەدبىرلىرى مىسىردىكى خەلق ۋە ۋەتەنپەرۋەر ئەسكەرلەرنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشتى. ئەكسىچە ئەنگلىيە، فىرانسىيە جاھانگىرلىكى ۋە فېئودال ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ قارشى تۇرۇشىغا ئۇچرىدى.

ئەنگلىيە، فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ مىسىردىكى ھوقۇق - مەنپەئەتلىرىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، 1882 - يىلى 5 - ئايدا چەت ئەلدىكى مۇھاجىرلىرىنى قوغداش نامى بىلەن ھەربىي پاراخوتلىرىنى ئىسكەندەرىيە پورتىغا ھەيدەپ كىرىپ تەھدىت سالدى ھەمدە تەۋفىققا ئاخىرقى ئۆلتىماتومنى تاپشۇرۇپ، يولسىزلىق بىلەن بارۇدىنىڭ ئىچكى كابىنتىنى تارقىتىۋېتىش، ئەرەبىنى سۈرگۈن قىلىش ئەلچىسىنى قويدى. 5 - ئاينىڭ 26 - كۈنى بارۇدىنىڭ ئىچكى كابىنتى ئىستېپا بېرىپ، خېدىۋىنىڭ ئەنگلىيە، فىرانسىيەلەرنىڭ ئۆلتىماتومىنى قوبۇل قىلغانلىقىغا قارشىلىق بىلدۈردى. مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا يىغىلىش ۋە نامايىشلارنى ئۆتكۈزۈپ، چەت ئەلنىڭ مۇداخىلىسىگە قارشى تۇردى. تەۋفىقنىڭ تەختىنى بىكار قىلىش، قوش نازارەت تۈزۈمىگە خاتىمە بېرىش، چەت ئەللىكلەر ۋە فېئودال يەر ئىگىلىرى تارتىۋالغان يەرلەرنى قايتۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. تەۋفىق پەقەت گېنېرال ئەرەبىنىلا ۋەزىپىسىدە قالدۇرۇپ، ئىچكى كابىنتتىكى باشقا ئورۇنلارنىڭ ھەممىسىنى بوشاتتى. شۇنىڭ بىلەن ئەرەبى بىردىنبىر ئىچكى كابىنت ۋەزىرى بولۇپ قېلىپ، بارلىق ھوقۇق ئۇنىڭ قولىغا مەركەزلەشتى. ئاممىۋى ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەر يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى، نۆۋەتتىكى ۋەزىيەتتىن چۆچۈگەن پومبىشچىك ئاقسۆڭەكلەر، جازانىخور ۋە چەت ئەل كاپىتالىستلىرى ئارقا - ئارقىدىن پىتىراپ چەت ئەلگە قاچتى. ئەرەبى قاچقۇنلارنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى مۇسادىرە قىلىش پەرمانى چۈشۈردى. 6 - ئايدا تەۋفىق ئۆزىنى دالدىغا ئېلىش نامى بىلەن بىر تۈركۈم پومبىشچىك ئاقسۆڭەكلەرنى باشلاپ ئىسكەندەرىيەگە قاچتى ھەمدە

ئەنگلىيە، فىرانسىيەلەردىن ئۆزىنى «قوغداش»نى تەلەپ قىلىپ، ئۆزىنى ئەنگلىيە، فىرانسىيەنىڭ قوينىغا ئوچۇق - ئاشكارا ئاتتى.

ئەنگلىيە، فىرانسىيە ئوتتۇرىسىدا مىسىرنى قانداق بۆلۈۋېلىش ھەققىدە زىددىيەت كەسكىنلەشتى. 7 - ئاينىڭ 10 - كۈنى فىرانسىيە ھۆكۈمىتىدە مىسىرنىڭ ئىشلىرىغا قوراللىق ئارىلىشىش مەسلىھىتىدە تالاش - تارتىش پەيدا بولغانلىقى، شۇنداقلا فىرانسىيە، گېرمانىيە ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت كەسكىنلەشكەنلىكى ئۈچۈن فىرانسىيەنىڭ ھەربىي پاراخوتلىرى ئىسكەندەرىيە پورتىدىن چېكىنىپ چىقتى. ئەنگلىيە مىسىرنى ئۆز ئالدىغا قوراللىق بېسىۋېلىش قارارىغا كەلدى ۋە 7 - ئاينىڭ 11 - كۈنى ئىسكەندەرىيە پورتىنى توپقا تۇتتى. ئەرەبى مىسىر خەلقىنى تاجاۋۇزچىلارغا قارشى ئۇرۇشقا ئاتلىنىشقا سەپەرۋەر قىلدى. ئەرەبى خەلققە مۇراجىئەت ئېلان قىلىپ، «پۈتۈن مىللەت ئەنگلىيە بىلەن مۇرەسسەسىز ئۇرۇش قىلىدۇ»غانلىقىنى جاكارلىدى. گەرچە ئىككى تەرەپنىڭ ھەربىي كۈچ نىسبىتىدە پەرق چوڭ بولسىمۇ، مىسىر ئارمىيەسى خەلق ئاممىسىنىڭ قوللىشى بىلەن باتۇرلارچە قارشىلىق كۆرسىتىپ ئۆز سېپىنى قوغدىدى. مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان ئاھالىلەر ئۇرۇشقا قاتنىشىپ، يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئوق ئاستىدا ئوق - دورىلارنى توشۇدى، يارىدارلارنى قۇتقۇزدى. 7 - ئاينىڭ 12 - كۈنى ئارمىيە ۋە خەلق ئىسكەندەرىيە پورتىدىن تەشەببۇسكارلىق بىلەن چېكىندى. 13 - كۈنى ئەنگلىيە ئارمىيەسى ئىسكەندەرىيە پورتىنى ئىشغال قىلدى. تەۋفىق باشچىلىقىدىكى تەسلىمچىلەر ئەرەبىدىن بارلىق مۇداپىئە ئۇرۇشلىرىنى توختىتىشنى تەلەپ قىلدى. ئەرەبى تىغمۇ تىغ قارشىلىشىپ، تەۋفىقنى «ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ ئەسرى» دەپ دەرھال جاكارلاپ، پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنى ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلىماسلىققا چاقىردى. ئىسكەندەرىيە پورتى قولىدىن كەتكەندىن كېيىن، ئەرەبى

ئارمىيەگە قوماندانلىق قىلىپ قاھىرەنى قوغدايدىغان غەربىي مۇداپىئە سېپى قۇردى. ئۇلار كوفۇر، دۇۋار قاتارلىق جايلاردا ئەنگلىيە ئارمىيەسىنىڭ نەچچە قېتىملىق ھۇجۇمىنى چېكىندۈرۈپ، ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ كىندىك رايونغا بۆسۈپ كىرىشىنى توسۇپ قالدى، لېكىن سۇۋەش قانىلى رايونىدىكى مۇداپىئەنى بوشاشتۇرۇپ قويدى. ئەينى چاغدا سۇۋەش قانىلى شىركىتىنىڭ مەسئۇلى لېسسىپس ئەنگلىيە ئارمىيەسىنىڭ سۇۋەش قانىلى رايونىدىن پايدىلىنىشىغا يول قويماستىنلا كاپالەت بەرگەندى. ئەرەبى ئۇنىڭ ۋەدىسىگە يەڭگىللىك بىلەن ئىشىنىپ، سۇۋەش قانىلى رايونىغا مۇداپىئە سېپى قۇرغانىدى. ئەنگلىيە ئارمىيەسى مەخپىي ئەسكەر يۆتكەپ، 8 - ئاينىڭ 20 - كۈنى قانال رايونىنى ھۇجۇم بىلەن ئالدى، ئارقىدىنلا يەنە قاھىرەگە ھۇجۇم قىلدى، 9 - ئاينىڭ 13 - كۈنى قاھىرەگە ئۆتىدىغان مۇھىم جاي تېل ئەل كېمىرىدە ھەل قىلغۇچ جەڭ قانات يايدى. بۇ جايدا مۇداپىئەدە تۇرغان مىسىر ئارمىيەسىدىكىلەر ئۇرۇش قىلىش تەجرىبىسى بولمىغان، كۆچمەن چارۋىچى قەبىلىلەردىن كەلگەن يېڭى ئەسكەرلەر بولغاچقا، جەڭگىۋارلىقى ئاجىز ئىدى. نەتىجىدە كۆچمەن چارۋىچى قەبىلە ئاقساقىلىنىڭ ساتقۇنلۇق قىلىشى بىلەن، ئەنگلىيە ئارمىيەسى مۇداپىئە سېپىنى بۆسۈپ ئۆتتى. ئەرەبى قاھىرەنى قوغداشتىن چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. قاھىرە شەھىرىدىكى بەزى يۇقىرى قاتلام گۇرۇھلار تەۋرىنىپ يۈز ئۆرۈپ، ئەرەبىنىڭ شەھەر ئەتراپى رايونىدا مۇداپىئە كۆرۈۋاتقانلىقىدىن پايدىلىنىپ دەرۋازىنى قاراقچىلارغا ئېچىپ بەردى. ئەنگلىيە ئارمىيەسى 9 - ئاينىڭ 15 - كۈنى قاھىرەنى ئىشغال قىلدى. ئەرەبى، بارۇدى قاتارلىق ۋەتەنپەرۋەر گېنېراللار ئەسەرگە چۈشتى ھەمدە سېيلون (ھازىرقى سىرى لانكا) غا سۈرگۈن قىلىندى.

ئەرەبىنىڭ ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرىشىنىڭ

مەغلۇپ بولغانلىقىنى ھەربىي كۈچ سېلىشتۇرمىسىدىكى چوڭ پەرقىتىن باشقا، ئەنگلىيەگە قارشى سەپنىڭ ئىچكى قىسمىدىن تەھلىل قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق سەۋەبى مۇنداق تۆت نەرسەگە: بىرىنچىسى، ئەرەبى ۋەكىللىك قىلغان پومپىشچىك بۇرژۇئا مىللەتچىلىرىنىڭ ئەسلىدىلا ئاساسى ئاجىز، ئىچكى قىسمىدا بۆلگۈنچىلىك خاھىشى بار ئىدى. ۋەتەن پارتىيەسى ئىچىدىكى ھۆرىيەتچىلەر تەۋفىقنى تەختتىن چۈشۈرۈشكە، جۇمھۇرىيەت قۇرۇشقا قارشى تۇراتتى. ئىككىنچىسى، ئەرەبى قاتارلىق رەھبەرلەر خەلق ئاممىسىغا ھەقىقىي سەمىمىيلىك بىلەن تايانماي، ئىنقىلابىي قوراللىق تەشكىلاتنى قۇرۇپ قويۇش بىلەنلا چەكلەندى. ئۈچىنچىسى، ئارمىيە ئىچىدىكى خائىنلار ۋە تەۋرەنگۈچىلەرنى تازىلىدى. ئاساسىي قىسمىنىڭ قوماندانى ئەلى يۈسۈپ، ئاتلىق رازۋېدكا قىسمىنىڭ باشلىقى ئابدۇللا راخمان ھەسەن قاتارلىقلار دۈشمەنگە سېتىلىپ كەتتى. تۆتىنچىسى، ئىستراتېگىيە جەھەتتە خاتالىق ئۆتكۈزدى، ئەرەبى ئەنگلىيە ئارمىيەسى ئاسانلا ئۆتۈۋالىدىغان سۇۋەش قانىلىغا مۇداپىئە ئىستىھكامى قۇرمىدى.

ئەرەبى رەھبەرلىكىدىكى ئەنگلىيەگە قارشى كۈرەش يەككە - يېگانە بولماستىن، بەلكى سۇداندا كۆتۈرۈلگەن مەھدى چوڭ قوزغىلىڭى بىلەن ھەمئەپەس ئىدى.

2. مەھدى چوڭ قوزغىلىڭى

سۇدان ئافرىقىدا يەر مەيدانى ئەڭ چوڭ دۆلەت، ئۇنىڭ شىمالىدىكى ئاھالىلەر ئاساسلىقى ئەرەبلەر، جەنۇبىدىكى ئاھالىلەرنىڭ كۆپ سانلىقى سۇدانلىق قارا تەنلىكلەر ئىدى. 1818 ~ 1821 - يىللىرى سۇداننىڭ كۆپ قىسمى يەرلىرىنى مۇھەممەد ئەلى بويسۇندۇرغان، ئاتاقتا بۇ يەرلەر ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ بىر قىسمى ئىدى. ئەمەلىيەتتە ئۇ يەرلەر

مىسىر ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارايتتى. 1824 - يىلى مىسىر خارتۇم شەھىرىنى سېلىپ، باش ۋالىي مەھكىمىسىنى شۇ يەرگە تەسىس قىلدى ۋە ئۇنى سۇدانغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشنىڭ مەركىزىگە ئايلاندۇردى. سۇدان بىرقانچە ئۆلكىدىن تەركىب تاپقان دۆلەت، ئۆلكە باشلىقلىقىغا كۆپىنچە مىسىرلىقلار تەيىنلىنەتتى. مىسىر ھۆكۈمرانلىرى سۇداننىڭ تېرىلغۇ يەرلىرىنى تارتىۋېلىپ، سۇدان دېھقانلىرىنى خۇددى يانچىلارنى ئەزگەندەك دەھشەتلىك ئېزەتتى. ئۇلار سۇدان خەلقىدىن يەر بېجى، چارۋا بېجى، چاقپەلەك بېجى يىغاتتى. باجنىڭ تۈرى كۆپ بولۇپ، سېلىقى ئېغىر ئىدى. 1873 - يىلىلا سۇدان خەلقىدىن 1 مىليون فوندىستېرلىك شىلىۋالدى. ئېكسپورت سودىسىنى ھۆكۈمەت مۇنوپول قىلىۋېلىپ، سىرتقا پىسل چىشى، ئالتۇن ۋە قۇللارنى چىقىراتتى. ئېكسپورت بۇيۇملىرىنى تېخىمۇ كۆپەيتىش ئۈچۈن پاختا، نىل بويلاق ئۆسۈملۈكى قاتارلىقلارنى ئەكىرىپ تېرىشقا باشلىدى.

مىسىر «ئەنگلىيە - تۈركىيە سودا شەرتنامىسى»نى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر، بولۇپمۇ ئالۋاستى ئەنگلىيە تىرىنقىنى سۇدانغا سوزدى. فىرانسىيە، ئەنگلىيەلەر ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ خارتۇمدا كونسۇلخانا قۇردى. خىرىستىيان دىنى مىسسىيونېرلىرى خارتۇم ۋە باشقا جايلاردا چېركاۋ قۇرۇپ «ئىنجىل»نى تەشۋىق قىلدى. ياۋروپادىكى ھەرقايسى دۆلەت سودىگەرلىرى سۇداندا ھەرخىل شىركەتلەرنى قۇرۇپ، پاختا، ئەرەب دەرىخى يېلىمى، پىل چىشى، تۆگىقۇشى پېيى سودىسىنى مۇنوپول قىلدى.

ئەنگلىيە جېنىننىڭ بارىچە مىسىرنىڭ كۈچى ئارقىلىق سۇداننى تىزگىنلەشكە ئۇرۇنۇپ، ئافرىقىنىڭ كىنىدىك رايونىغىچە سىڭىپ كىردى. 1869 - يىلى مىسىرنىڭ بايرىقىنى كۆتۈرۈۋالغان، مىسىر مەبلەغ سالغان، لېكىن ئەنگلىيەلىك سامۇئېل بېكېر قوماندانلىق قىلغان تەكشۈرۈش ئەترىتى ئەڭ

دەسلەپ بولۇپ سۇداننىڭ جەنۇبىدىكى رايونلارنى بويىسۇندۇرۇۋالدى. 1872 - يىلى سامۇئېل بېكېر يېڭى بويىسۇندۇرۇلغان ئېكۋاتور ئۆلكىسىنىڭ ئۆلكە باشلىقىغا تەيىنلەندى. 1874 - يىلى ئۇ يەرگە جۇڭگودا تەيپىنىڭ تىيەنگو ئىنقىلابىنى باستۇرغان جاللات گوردون ئۆلكە باشلىقى بولدى. 1877 ~ 1879 - يىللارغىچە گوردون سۇداننىڭ باش ۋالىيسى بولۇپ، مۇستەملىكىچىلەرنى ئېكۋاتور ئۆلكىسى بىلەن ئەل غەزەل ئۆلكىسىنىڭ ئۆلكە باشلىقىغا قويۇپ، يەرلىك ئاھالىلەر ئۈستىدىن دەھشەتلىك ئېكسپلاتاتسىيە يۈرگۈزدى.

سۇدان خەلقىمۇ ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرىگە، مىسىر ۋە ئۆز دۆلىتىدىكى فېئودال ھۆكۈمرانلىققا قارشى تۇرۇش يۈزىسىدىن پۈتكۈل ئافرىقا قۇرۇقلۇقىنى زىلزىلىگە كەلتۈرگەن مەھدى چوڭ قوزغىلىڭنى كۆتۈردى.

مەھدى قوزغىلىڭىنىڭ رەھبىرى مۇھەممەد ئەھمەد (1843 ~ 1885 - يىللار) سۇداننىڭ دۇڭگۇلا دېگەن يېرىدە بىر كەمبەغەل ئەرەب ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، ئىسلام دىنىدىكى زاھىتلارنىڭ چوڭ موللىسى ئىدى. دىن تارقىتىش سالاھىيىتى بىلەن ئاق نىل دەرياسىدىكى ئابا ئارىلىدا ئولتۇراقلىشىپ، ئاز يەرنى تېرىشقا تايىنىپ جېنىنى باققان. ئۇ بىرنەچچە قېتىم سىرتقى ئۆلكىلەرنى كېزىپ، ھەممە يەرلەردە ئوخشاشلا خەلق ئاممىسىنىڭ ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ، مىسىرلىقلارنىڭ، شۇنداقلا بايلارنىڭ شىلىۋېلىشى ۋە ئېزىشىگە ئۇچراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، جەبىر - جاپا ۋە زوراۋان ھۆكۈمەتتىن ئازاد بولۇشقا تەشنا بولغانىدى. شۇڭا، ئۇ خەلقنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، چەت ئەللەرنىڭ قۇل قىلىشى ۋە فېئوداللارنىڭ ئېزىشىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا بەل باغلىدى.

خەلق ئارىسىدا، ئەگەر مۇسۇلمانلار جاپا - مۇشەققەتكە ئۇچرىغاندا، ئۇلار ئالدىدا ئۇلۇغ بىر مەھدى (پەيغەمبەر) زاھىر

بولدۇ. بۇ مەھدى ھەقىقىي دىنىي مەرىپەتنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ خەلق ئاممىسىنى ئازاب - ئوقۇبەت دېڭىزىدىن قۇتقۇزىدۇ، دەيدىغان رىۋايەت بار ئىدى. مۇھەممەد ئەھمەد مۇشۇ رىۋايەتتىن پايدىلىنىپ ئۆزىنى ئاللا ئىنسانلارنى قۇتقۇزۇشقا ئەۋەتكەن مەھدى دەپ ئاتاپ، دۇنيادا ھەقىقىي ئېتىقاد ۋە ھەققانىيەتنى تۇرغۇزىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ «ئاللانىڭ ئالدىدا ھەممە ئادەم باراۋەر، كۆتۈرگۈسىز ئالۋان - سېلىقنى بىكار قىلىش كېرەك» دەپ تەشەببۇس قىلدى. مەھدىنىڭ دىنىي تەشۋىقاتلىرى ئازاب - ئوقۇبەت ئىچىدە ياشاۋاتقان سۇدان دېھقانلىرىنىڭ ئىپتىدائىي باراۋەرلىك ئىدىيەسىنى ئەكس ئەتتۈرگەنىدى.

مەھدىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى مىسىر دائىرىلىرىنى ئالاقىزادە قىلىۋەتتى. سۇداننىڭ باش ۋالىيسى رەئۇف پاشا مەھدىنىڭ خارتۇمغا كېلىشىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈشكە پەرمان چۈشۈردى ھەمدە مەھدىنى قولغا ئېلىپ، مەھدى ھەرىكىتىنىڭ كېڭىيىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالماقچى بولدى. مەھدى تەنتەنىلىك بايانات ئېلان قىلىپ: «ئاللا ۋە نىجاتچىسىنىڭ ئىرادىسى بىلەن مەن مۇشۇ دۆلەتنىڭ باشقۇرغۇچىسى بولىدۇم، شۇڭا مەن ھەرگىزمۇ خارتۇمغا بېرىپ، قىلغان - ئەتكەنلىرىمدىن ھېساب بەرمەيمەن» دېدى. بۇ بايانات ئەمەلىيەتتە قوزغىلاڭنىڭ سىگنالى بولۇپ قالدى. مەھدى پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنى چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى «غازات» قىلىشقا چاقىردى.

1881 - يىلى 8 - ئاينىڭ 12 - كۈنى سۇداننىڭ باش ۋالىيسى ئىككى روتا ئەسكەرنى ئابا ئارىلىغا ھۇجۇم قىلىشقا ئەۋەتتى. مەھدى مۇرىتلىرىنى باشلاپ كەنتتىن چىقىشتا پىستىرما قويۇپ، تاياق - توقماق، تاش - كېسەكلەر بىلەن ئۇلارغا شىددەتلىك ھۇجۇم قىلدى، 120 ئەسكەر ئالتە ئوفىتسېرنى ئۆلتۈردى، قالغان ئەسكەرلەر پىتىراپ قېچىپ كەتتى. بۇ قېتىملىق كۈرەشنى ئەنگلىيەلىك بىر بۇرۇنۇز تەسۋىرلەپ: «تاياق - توقماقلىقلار مىلتىقلىقلارنى ئۇرۇپ

ئۆلتۈردى» دەپ يازدى.

مەھدى بىزنىڭ بىرىنچى قېتىملىق كۈرەشتىكى غەلىبىمىز دۈشمەننىڭ غالىبلارچە قايتۇرما ھۇجۇم قىلىشىنى قوزغايدۇ، دەپ قارايتتى. شۇڭا، ئۇ بىر تەرەپتىن تەشكىللەش ۋە قوشۇننى كېڭەيتىش ئىشلىرىنى قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن دۈشمەننىڭ قۇدرەتلىك كۈچى بىلەن قارشىلىشىپ قېلىشتىن ئىمكانقەدەر ساقلىنىپ، كۈچ توپلاش ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇغۇللاندى. قوزغىلاڭچى قوشۇننى باشلاپ نىل دەرياسىدىن ئۆتۈپ، چوققىلىرى ئاسمانغا تاقاشقان تاغلىق قادىر رايونىدا بازار قۇردى. 1881 - يىلى 12 - ئاينىڭ 9 - كۈنى قوزغىلاڭچىلار 400 كىشىلىك ھۆكۈمەت قوشۇنىنى تارمار قىلدى. 1882 - يىلى 3 - ئايدا يەنە 6000 كىشىلىك جازا يۈرۈشى قىلغۇچى قوشۇننى پۈتۈنلەي قىرىۋەتتى. كوردوفان، دارفۇر ۋە باشقا ئۆلكىلەردىن كەلگەن نامرات پۇقرالار ئارقا - ئارقىدىن مەھدىنىڭ قوشۇنىغا قوشۇلدى. قوزغىلاڭچىلار نۇرغۇن شەھەر - بازارلارنى ئىشغال قىلدى. 1882 - يىلى 9 - ئايدا مەھدى 30 مىڭ كىشىلىك چوڭ قوشۇننى باشلاپ ئەل ئوبىد ئەتراپىغا كېلىپ، 1883 - يىلى 1 - ئايدا بۇ يەرنى ئىشغال قىلىپ، چەت ئەل دائىرىلىرى ئېلان قىلغان بارلىق قانۇن - پەرمانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىنى جاكارلىدى.

مىسىردىكى ئەرەبى رەھبەرلىك قىلغان ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى ھەرىكەت مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ئەنگلىيە تېخىمۇ كۈچەپ مەھدى ھەرىكىتىنى تۇنجۇقتۇرۇۋەتمەكچى بولدى. 1883 - يىلى كۈزدە ئەنگلىيە گېنېرال خىكىسنىڭ قوماندانلىقىدىكى 10 مىڭ كىشىلىك قوشۇننى سۇدانغا تاجاۋۇز قىلىشقا ئەۋەتتى. 11 - ئاينىڭ بېشىدا ئوبىدقا يېقىن ئەتراپتا مەھدى قوشۇنى بىلەن تاجاۋۇزچىلار ئوتتۇرىسىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن قىرغىنچىلىق ئۇرۇشى قانات يايدى. خىكىس ۋە ئۇنىڭ بارلىق ئوفىتسېرلىرى ئېتىپ

ئۆلتۈرۈلدى، ئەنگلىيەنىڭ پۈتكۈل يىراققا يۈرۈش قىلىش ئارمىيەسىدىن ئاران 250 ئادەملا ھايات قالدى. خىكىسىنىڭ مەغلۇبىيىتى پۈتكۈل شەرقىي سۇداندىكى مۇتلەق كۆپ قىسىم رايونلارنىڭ چەت ئەلنىڭ قۇل قىلىشىدىن ئازاد بولغانلىقىدىن دېرەك بەردى.

ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى ئەسكىرىدىن زىيان تارتىپ گېنېراللىرى يېتىشمەسلىكتەك مەغلۇبىيەتلىك ئەھۋالدا پېنسىيەگە چىققان گوردوننى قايتا ئىشقا سالىدى. 1884 - يىلىنىڭ بېشىدا ئۇنى سۇداننىڭ باش ۋالىيسى قىلىپ تەيىنلىدى. ئەنگلىيە بۇرژۇئازىيەسى گوردوننى «سۇداننىڭ ئىشلىرىنى ئەڭ پىششىق بىلىدىغان ئەنگلىيەلىك»، «ئۇنىڭ شەرەپلىك ئىسمىمۇ مۆجىزە يارىتالايدۇ» دەپ مەدھىيەلەشكەنىدى. ئۇ ۋەزىپىگە تەيىنلەنگەندىن كېيىن دەرھال ئىشقا كىرىشىپ، بىر تەرەپتىن دەرھال ئارمىيەنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ كېچە - كۈندۈز ئاكوپ قېزىپ شەھەر مۇداپىئەسىنى كۈچەيتتى. يەنە بىر تەرەپتىن كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى رام قىلىش ئۈچۈن يەر بېجىنى كېمەيتىش، قەرزدارلارنىڭ تىلخەتلىرىنى كۆيدۈرۈۋېتىش، مەھبۇسلارنى قويۇۋېتىش پەرمانىنى جاكارلىدى. ئۇ يەنە مىسىر ھۆكۈمىتىدىن يۈز ئۆرۈپ، ئۇنىڭغا سۈيىقەست پىلانلىدى. مەھدى بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلىپ، ئۇنى شىمالىي سۇدان مۇستەقىل دۆلىتىنىڭ باشلىقى قىلىشقا، جەنۇبىي سۇداننى ئەنگلىيە ھامىيلىقىدىكى شەرقىي ئافرىقا قىلىپ بۆلۈۋېتىشكە ئۇرۇندى، لېكىن ئۇنىڭ سۈيىقەستى ئەمەلگە ئاشمىدى.

1884 - يىلى 3 - ئايدا مەھدىنىڭ قوزغىلاڭچى قوشۇنى خارتۇمدىن ئەگىپ ئۆتۈپ، گوردوننىڭ مىسىرغا چېكىنىدىغان يولىنى كېسىپ تاشلىدى. 1885 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى مەھدىنىڭ قوزغىلاڭچى قوشۇنى ئومدۇرمانغا ھۇجۇم قىلدى. 23 - كۈنى خارتۇمغا ئومۇمىي ھۇجۇم قوزغىدى ۋە خارتۇمنىڭ چېگرا پاسىلىنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراتتى، ئاندىن «باش ۋالىي

مەھكىمىسى»نى قورشاۋغا ئېلىپ، گوردوننىڭ مەيدىسىگە نەيزە سانجىپ ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇردى. 1885 - يىلى يازدا قوزغىلاڭچى قوشۇن شىمالدا جەۋلان قىلىپ، دونگولا، سېننار قاتارلىق جايلارغا ھۇجۇم قوزغاپ، پورت شەھىرى، سۇئاكىندىن باشقا پۈتكۈل سۇداننى ئازاد قىلدى. شۇنداق قىلىپ، ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر ئافرىقا قۇرۇقلۇقىنى غالىبىرلارچە بۆلۈشۈۋاتقان چاغدا، سۇدان ئافرىقا تارىخىدا تۇنجى بولۇپ قايتىدىن مۇستەقىللىق ۋە ئەركىنلىككە ئېرىشىپ، ئەنگىلىيە تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ ئافرىقىدىكى ئورۇنلاشتۇرۇشلىرىنى قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتىپ، ئافرىقا خەلقىنىڭ تاجاۋۇزچىلىققا قارشى كۈرىشىگە غايەت زور ئىلھام بەردى.

قوراللىق قوزغىلاڭنىڭ غەلىبىسى مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشقا ئاساس سالدى. 1885 - يىلى 6 - ئايدا مۇھەممەد ئەھمەد ۋاپات بولدى، بىرلىككە كەلگەن دۆلەت قۇرۇش ۋەزىپىسى ئۇنىڭ سەپىدىشى ئابدۇللاننىڭ ئۈستىگە يۈكلەندى. ئابدۇللا بىر يۈرۈش ئىسلاھاتلارنى يۈرگۈزۈپ، مىللىي ئىگىلىكنى قوغدايدىغان ۋە تەرەققىي قىلدۇرىدىغان بەزى چارە - تەدبىرلەرنى قوللاندى. ئۇ ئەنگىلىيە، مىسىر ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدىكى باج يىغىش تۈزۈمىنى بىكار قىلغانلىقىنى جاكارلىدى، چەت ئەللىكلەر ئىگىلىۋالغان يەرلەرنى مۇسادىرە قىلدى، دېھقانلارنى كېۋەز، كەندىر، شېكەر قومۇشى قاتارلىق ئىقتىسادىي زىرائەتلەرنى تېرىشقا ئىلھاملاندۇردى. قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ مەخسۇسلىشىشىدا تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا راۋاجلىنىشلار بولدى ھەمدە ھەربىي ئاياغ، كىيىملەرنى تىكىش، كىچىك تىپتىكى كېمىسازلىق زاۋۇتلىرى قۇرۇلدى، نەچچە يۈزلىگەن مەكتەپلەر، مەسچىتلەر سېلىندى، ئەرەب تىلى بىرلىككە كەلگەن ھۆكۈمەت تىلى قىلىندى. ئارمىيە جەھەتتە نەچچە 10 مىڭ كىشىلىك مۇنتىزىم ئارمىيە قۇرۇلدى، 100 كىشىلىك ئەرەتلەر ئاساسلىق جەڭگىۋار بىرلىك قىلىنىپ، ئۇنىڭغا يۈزبېشى

قوماندانلىق قىلدى. ھەربىي لاۋازىمەتلىكلەر بىلەن تەمىنلەش ئۈچۈن پايتەخت ئومدۇرماندا بەزى ھەربىي زاۋۇتلار قۇرۇلۇپ، ئۇنىڭدا ئوق - دورىلار ياسالدى، ھەرخىل مىلتىقلار رېمونت قىلىندى.

ئابدۇللا ھوقۇقنى مەركەزگە مەركەزلەشتۈرۈشنى كۈچەيتىش ئۈچۈن پۈتۈن مەملىكەتنى 20 ئۆلكىگە بۆلدى. ئۆزى باش ئەمىر بولۇپ دۆلەت باشقۇرۇپ، پۈتۈن مەملىكەتتە بىرلىككە كەلگەن پەرمان يۈرگۈزدى. مالىيە، سانائەت، يېزا ئىگىلىكى ۋە دۆلەتنىڭ ئىچى - سىرتىدىكى سودىنى مەركەز خەزىنەسى باشقۇردى، دۆلەتنىڭ بىرلىكىگە بۇزغۇنچىلىق قىلغان فېئوداللار ۋە ئاقساقاللار قاتتىق باستۇرۇلدى.

لېكىن، ئابدۇللا ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن مەزگىلدە سۇداننىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي تۈزۈلمىسىنى ماھىيەتلىك ئۆزگەرتەلمىدى. قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ يۇقىرى قاتلام كىشىلىرىدە فېئوداللىق ئاينىش يۈز بەردى. ئابدۇللا ۋە ئۇنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى مىسىرلىق ئەمەلدارلاردىن مۇسادىرە قىلغان يەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئىگىلىۋالدى، ھەرقايسى ئۆلكىلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىرىمۇ كۆپلىگەن يەرلەرنىڭ زېمىندارلىرىغا ئايلاندى.

ئەنگىلىيە قاھىرەدىن كاپىچە مۇستەملىكە ئىمپېرىيە قۇرۇش پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن سۇداننىڭ مۇستەقىل بولۇشىغا قاراپ تۇرالمايتتى. 1885 - يىلىدىن 1889 - يىلىغىچە ئەنگىلىيە «ئافرىقىلىقلارنى ئافرىقىلىقلارغا بابلاتقۇزۇش» زەھەرلىك ۋاسىتىسىنى قوللىنىپ، ئېفىيوپىيەنى سۇدانغا ھۇجۇم قىلىشقا كۈشكۈرتتى. بۇ قېتىملىق جەڭدە ئىككى تەرەپنىڭ زىيىنى ئېغىر بولدى، ھەر ئىككىلا دۆلەت خەلقىنىڭ جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى تۇرۇش كۈچى ئاجىزلاپ كەتتى.

1896 - يىلى 3 - ئايدا ئەنگىلىيە پارلامېنتى سۇداننىڭ شىمالىغا تاجاۋۇز قىلىش لايىھەسىنى ماقۇللىدى. 15 مىڭ

كىشىلىك چوڭ قوشۇن سۇدانغا تاجاۋۇز قىلدى. 1898 - يىلى 4 - ئايدا ئاتپارا دەرياسى بويىدىكى جەڭدە سۇدان ئارمىيەسى مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى. 9 - ئاينىڭ 2 - كۈنى ئومدۇرمان شەھىرىنىڭ ئەتراپىدا ئىككى تەرەپ ھەل قىلغۇچ جەڭ قىلدى. سۇدان ئارمىيەسى تەرەپتىن ئۆلگەن، يارىدار بولغان ۋە ئەسرگە چۈشكەنلەر 26 مىڭ ئادەمگە يەتتى. ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرى پايتەختكە ھۇجۇم قىلىپ كىرگەندىن كېيىن كىشىنى چۈچۈتكۈدەك قانلىق قىرغىنچىلىق قىلدى، مەھدىنىڭ قەبرىسىنىمۇ تۈزلىۋەتتى.

ئابدۇللا بىر قىسىم قوشۇننى باشلاپ كوردوفانغا چېكىندى، شەھەرنى قوغداپ قېلىشنىڭ تەسلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، قىسىملىرىنى باشلاپ يېزىلارغا بېرىپ پارتىزانلىق ئۇرۇشى قىلدى. 1899 - يىلى 11 - ئايدا ئەنگلىيە ئارمىيەسى تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلدى، ئابدۇللا ئۆمىدبۇكىرات چېڭىدە قۇربان بولدى. سۇداننىڭ جەنۇبىدا مەھدى قوشۇنىنىڭ بىر گېنېرالى ئوسمان دېگىنا تاكى 1900 - يىلىغىچە كۈرەشنى داۋاملاشتۇردى.

ئەنگلىيە ئارمىيەسى سۇداننى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن سۇدان «ئەنگلىيە، سۇدان بىللە باشقۇرۇش» نامىدا ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندى.

3. ئەنگلىيە ھۆكۈمرانلىقىدىكى مىسىر ۋە سۇدان

مىسىر ۋە سۇداننىڭ مىللىي مۇستەقىللىق ھەرىكىتى تىنچىتىلغاندىن كېيىن، ئەنگلىيە ئارمىيەسى بۇ ئىككى دۆلەتتە ھەربىي ئىشغالىيەت ۋە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزدى. 1882 - يىلى ئەنگلىيە: ئارمىيەمىزنىڭ مىسىردا تۇرۇشى «ۋاقىتلىق ئىگىلەپ تۇرۇش»، ئەنگلىيە «مىسىرنىڭ ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ ئىگىلىك ھوقۇق دائىرىسى ئىچىدە خەلقئارانىڭ كاپالىتىگە ئېرىشىدىغان مۇستەقىل دۆلەت

ئىكەنلىكىنى داۋاملىق ئېتىراپ قىلىدۇ، مۇھەممەد ئەلى جەمەتلىرىنىڭ مىسىرنىڭ پادىشاھلىق ئورنىغا بولغان ۋارىسلىق ھوقۇقىنىمۇ ئېتىراپ قىلىدۇ» دەپ جاكارلىدى. ئەمەلىيەتتە بولسا ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ «ئىگىلىك ھوقۇقى» بىلەن «مىسىرنىڭ مۇستەقىل ئىگىلىك ھوقۇقى» دېگەنلىرىنىڭ ھەممىسى سىمۋوللۇق گەپ بولۇپ، ھەقىقىي ھۆكۈمران «ئەنگلىيەنىڭ مىسىردا تۇرۇشلۇق يۇقىرى دەرىجىلىك ۋەكىلى قوشۇمچە باش كونسۇلى» بىلەن (كېيىنچە گىرافلىققا ئۆستۈرۈلگەن كىرومپېل) ئىدى. ئۇ نۇرغۇن ئەنگلىيە مەسلىھەتچىلىرىنى مىسىر ھۆكۈمىتىنىڭ ھەرقايسى تارماقلىرىغا تەتقى (1890 - يىلى 39 ئادەم ئىدى). ئۇ ئوچۇق - ئاشكارا ھالدا «مىسىر ھۆكۈمىتى چوقۇم ئەنگلىيەلىك مەسلىھەتچىلەرنىڭ پىكرىنى قوبۇل قىلىشى كېرەك، ئۇنىمىسا ئىستېپا بېرىشى كېرەك» دەپ جاكارلىدى. ئۇ مىسىر خەلقى ئۈستىدىن تېررورلۇق ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزدى. پۈتۈن مەملىكەتتە 100 تۈرمە بولۇپ، مىسىر خەلقى سەللا نازارلىقىنى بىلدۈرسە، شۇ ئان تۈرمىگە تاشلىناتتى، رەھىمسىز جازاغا ئۇچرايتتى، سۈرگۈن قىلىناتتى ياكى ئۆلتۈرۈلەتتى. شۇڭا، خەلق بۇ خىل قانلىق ھۆكۈمرانلىقنى «كىرومپېلنىڭ تۈزۈمى» دەپ ئاتاشتى.

1898 - يىلى كىرومپېل سۇدانغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشنىڭ يەنە بىر لايىھەسىنى تۈزدى. بۇ لايىھە 1899 - يىلى 1 - ئايدا رەسمىي ئىمزالانغان «ئەنگلىيە - مىسىرنىڭ سۇداننى بىللە باشقۇرۇش شەرتنامىسى» ئىدى. شەرتنامىدە: سۇداننىڭ ئەڭ ئالىي ھەربىي ئىشلىرى ۋە خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى «سۇدان باش ۋالىيسى» نىڭ قولىدا بولىدۇ، باش ۋالىي ۋە مىسىرنىڭ «خېدىۋې ئەنگلىيەنىڭ ئايال پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن كۆرسىتىلىپ پەرمان بىلەن ۋەزىپىگە تەيىنلىنىدۇ» دەپ بەلگىلەندى. شۇنىڭ بىلەن، بىرىنچى قېتىم

باش ۋالىيلىققا تەيىنلەنگەن ئادەم كىچىنېر بولدى. شۇن داق قىلىپ، سۇداننى ئاتاقنا ئەنگلىيە مىسىر بىلەن باشقۇرغان بىلەن ئەمەلىيەتتە ھەممە ئىشلاردا ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ دېگىنى دېگەندى. كىرومېل كىچىنېرغا يوليورۇق كۆرسىتىپ: «سۇداننىڭ باش ۋالىيسى ھەرقانداق ۋاقىتتا قاھىرەدە تۇرۇشلۇق ئەنگلىيە ئايال پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ ۋەكىلى، قوشۇمچە باش كونسۇل كۆرسەتكەن ھەرقانداق «يوليورۇقنى بەجا كەلتۈرۈشى كېرەك» دېدى. شۇنىڭ بىلەن، باش ۋالىي سۇداندا ھەرقانداق قانۇن ۋە مەمۇرىي پەرمانلارنى چۈشۈرىدىغان، «قاھىرەگە مەلۇم قىلمايدىغان» بولدى. ئەمەلىيەتتە باش ۋالىيىدىن باشقا ھەرقايسى ئۆلكىلەرنىڭ ئۆلكە باشلىقلىرىمۇ ئەنگلىيەلىكلەردىن تولۇقلاندى.

3 - بۆلۈم مەغربىتىكى ھەرقايسى دۆلەتلەر

1. 1871 - يىلىدىكى ئالجىرىيە چوڭ قوزغىلىڭى

فىرانسىيە ھۆكۈمىتى يۈرگۈزگەن «ئاسسىمىلياتسىيە سىياسىتى» ئالجىرىيەنى ياۋروپا كۆچمەنلىرى يىغىلغان ئاھالىلەر رايونىغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. 1866 - يىلى ئالجىرىيەدە 2 مىليون 600 مىڭدىن ئارتۇق ئادەم بولۇپ، پەقەت كۆچمەنلەرلا 220 مىڭدىن ئاشاتتى. فىرانسىيە ھۆكۈمىتى ئۆز دۆلىتىنىڭ ئىچىدە تېررورلۇق ھۆكۈمرانلىقى يۈرگۈزگەنلىكى ئۈچۈن، ئالجىرىيەنى سىياسىي مەھبۇسلارنى سۈرگۈن قىلىدىغان جايغا ئايلاندۇرۇۋالغانىدى. سىياسىي مەھبۇسلار ئىچىدە يېڭى ياكوبىنچىلار، جۇمھۇرىيەتچىلەر ۋە ھەرخىل سوتسىيالىستلار بار ئىدى.

1870 - يىلى 9 - ئايدا فىرانسىيە ئىككىنچى ئىمپېرىيە سىنىڭ ئاغدۇرۇلغانلىق خەۋىرى ئالجىرىيەگە يېتىپ

كەلگەندە، بۇ يەردىكى كۆچمەنلەر مەخپىي تەشكىلات بولغان قوغدىنىش كومىتېتىنى قۇردى. 10 - ئاينىڭ 24 - كۈنى «دۆلەت مۇداپىئە ھۆكۈمىتى» تەيىنلىگەن ۋاقىتلىق باش ۋالىي ئالجىرىيەگە يېتىپ كەلگەندە، جۇمھۇرىيەتچىلەر جەمئىيىتى نامايىش قىلىشنى تەشكىللەپ، باش ۋالىي مەھكىمىسىنى ئىشغال قىلىپ، ئىككىنچى ئىمپېرىيەنىڭ بىر تۈركۈم ھەربىي، مەمۇرىي ئەمەلدارلىرىنى قولغا ئالدى. ۋاقىتلىق باش ۋالىي ھەربىي پاراخوتقا يوشۇرۇنۇۋېلىپ، مەھكىمىگە كېلىپ ۋەزىپە ئۆتەشكە جۈرئەت قىلالمىدى. ھاكىمىيەت رومۇئارد ۋۇيللېرموز باشچىلىقىدىكى ئالجىر شەھەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ قولىغا ئۆتتى. 11 - ئاينىڭ 8 - كۈنى رومۇئارد ۋۇيللېرموز ئالجىرىيەنىڭ ۋاقىتلىق پەۋقۇلئاددە ۋالىيلىقىغا كۆرسىتىلدى. دۆلەت مۇداپىئە ھۆكۈمىتى ئالجىرىيەدە خەلق ئىشلىرىنى باشقۇرۇش تۈزۈمىنى يولغا قويۇشقا ماقۇل بولۇپ، فىرانسىيە گىراژدانلىرىنىڭ ھوقۇقى ياۋروپالىق كۆچمەنلەرنىڭ ھوقۇقىدىن يۇقىرى تۇرىدىغان بولدى. رومۇئارد ۋۇيللېرموز ھاكىمىيەتنى دۆلەت مۇداپىئە ھۆكۈمىتى تەيىنلىگەن ۋاقىتلىق ئالاھىدە ۋالىيغا ئۆتكۈزۈپ بەردى.

پارىژ كوممۇناسى ئىنقىلابى خۇددى گۈلدۈرمامىدەك پۈتۈن دۇنيانى زىلزىلىگە كەلتۈردى. ئالجىرىيەنىڭ بىرمۇنچە شەھەرلىرىدە كوممۇنا ئىنقىلابىغا ئاۋاز قوشىدىغان نامايىشلار ئۆتكۈزۈلۈپ، «ياشىسۇن فىرانسىيە»، «ۋېرسالنى يوقىتىلى!» دەپ شۇئار توۋلاشتى. 3 - ئاينىڭ 28 - كۈنى جۇمھۇرىيەتچىلەر جەمئىيىتىنىڭ پارىژغا ئەۋەتكەن ۋەكىلى ئالىكساندىر رامبېر قاتارلىق كىشىلەر بايانات ئېلان قىلىپ، «پارىژ كوممۇناسىنى ئەڭ قەتئىي قوللايمىز» دېدى ھەمدە «40 يىل مابەينىدە ھەربىي ۋە مەمۇرىيەتنىڭ ھوقۇقىنى مەركەزگە مەركەزلەشتۈرۈۋېلىشتەك قوش قەۋەت ئېزىلىشكە ئۇچرىغان مۇستەملىكە ئەللەر خەلقى ئاللىبۇرۇنلا شۇنى ئېنىق چۈشەندىكى، ئۇلار كوممۇنىنانىڭ

پۈتكۈل ئازادلىقى ئۆزلىرىنىڭ ئەركىنلىكىگە ئېرىشىش ۋە گۈللىنىشىنىڭ بىردىنبىر چىقىش يولى دەپ خىتاب قىلىدۇ» دېدى. ئالېكساندىر رامبېر كوممۇنىنىڭ كۈرىشىگە ئاكتىپ قاتناشتى ھەمدە «ماي قانلىق ھەپتىلىكى» دە ۋېرسال جىنايەتچىلىرى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى، لېكىن جۇمھۇرىيەتچىلەر جەمئىيىتىدە رەھبەرلىك ھوقۇقىنى ئىگىلەيدىغان بۇرژۇئا رادىكالىرى ئەرەب خەلقىنىڭ ئازادلىق كۈرىشىگە سوغۇق مۇئامىلە قوللاندى ۋە دۈشمەنلىشىش پوزىتسىيەسىدە بولدى.

فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ قۇل قىلىشىغا ئۇچراۋاتقان ئەرەب خەلقى فىرانسىيەگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە ئاللىبۇرۇن تەييارلىق كۆرگەنىدى. فىرانسىيە ئىككىنچى ئىمپېرىيەسىنىڭ يىمىرىلىشى ۋە فىرانسىيە ئىنقىلابى ھەرىكەتلىرىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ئۇلارنى ياخشى پۇرسەت بىلەن تەمىنلىدى. 1971 - يىلىنىڭ باشلىرىدا نۇرغۇن رايونلاردا مۇستەملىكىچىلەرگە تۇيۇقسىز زەربە بېرىدىغان قوراللىق توقۇنۇشلار يۈز بېرىپ تۇردى. 10 ~ 12 كىشىدىن تەشكىللەنگەن قوزغىلاڭ كومىتېتلىرى پەيدا بولدى. شەيخ خاداد رەھبەرلىكىدىكى راخمانىيە مەزھىپىدىكىلەر خەلق ئىچىدە قوزغىتىش خىزمەتلىرىنى ئۈنۈملۈك ئىشلىدى. ئۇلار پىرۇسىيە - فىرانسىيە ئۇرۇشىدىن كېيىن فىرانسىيە ئۇرۇش قەرزلىرىنى مۇقەررەر ھالدا ئالجرىيە خەلقىنىڭ ئۈستىگە يۈكلەپ، يېڭىباشتىن زېمىنلارنى تالان - تاراج قىلىشقا باشلايدۇ، دەپ قارايتتى. شۇڭا، ئۇلار خەلقنى «غازات» قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنى قوغداشقا چاقىردى. 3 - ئاينىڭ 14 - كۈنى ئۇلار كابىرىيە تاغلىق رايونىغا تۇنجى بايراقنى قادىدى. قوزغىلاڭچىلارنىڭ رەھبىرى مېگانا رايونىنىڭ باشلىقى مۇھەممەد مۇكرانى ئىدى. 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى شەيخ خاداد «غازات» بولغانلىقىنى جاكارلىدى. كابىرىيە رايونىدىكى 200

مىڭدىن ئارتۇق قوزغىلاڭچى قوللىرىغا قورال ئالدى، پارىژ كوممۇناسىنىڭ جەڭچىلىرى باتۇرلۇق بىلەن كۈرەش قىلغانلىقتىن، ۋېرسال ھۆكۈمىتى ئالجىرىيەگە ئەسكەر كۆپەيتىشكە ئۈلگۈرەلمەي، قوزغىلاڭچىلار جەڭدە ئارقا - ئارقىدىن غەلىبە قىلدى. 1871 - يىلى قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى جەمئىي 340 قېتىم ئۇرۇش قىلدى، 250 قەبىلىنى كونترول قىلدى، 600 مىڭ دېھقان - چارۋىچى بار كەڭ رايونلارنى ئىشغال قىلدى.

5 - ئاينىڭ 5 - كۈنىدىكى جەڭدە مۇكرانى قۇربان بولدى. ئۇنىڭ ئىشىغا ئۈكسىي ئەخمەت مەجراڭ ۋارىسلىق قىلىپ، فىرانسىيەگە قارشى كۈرەشكە رەھبەرلىك قىلدى. جەڭ ئىنتايىن جاپا - مۇشەققەتلىك بولدى، فىرانسىيە مۇستەملىكىچى ئارمىيەسى يېزا - كەنتلەرگە ئوت قويدى، مال - ۋاراملارنى بۇلاپ - تالدى، قۇدۇقلارنى تىندۈردى، ئاياللار ۋە بالىلارغا زىيانكەشلىك قىلدى. پارىژ كوممۇناسى ئىنقىلابى باستۇرۇلغاندىن كېيىن فىرانسىيە ھۆكۈمىتى ئالجىرىيەدىكى ئىشغالىيەتچى ئارمىيەسىنىڭ سانىنى 85 مىڭغا كۆپەيتتى، شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرەپنىڭ كۈچ سېلىشتۇرمىسىدا پەرق چوڭىيىپ كەتتى. فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى قوزغىلاڭچى قوشۇننى باستۇرۇش ۋە ئالداش تەكتىكىسىنى قوللاندى، قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ بەزى يۇقىرى قاتلام رەھبەرلىرى مۇرەسسە قىلىپ ئاينىپ كەتتى. 7 - ئاينىڭ 13 - كۈنى خادىد فىرانسىيە ئارمىيەسىگە تەسلىم بولدى. 10 - ئاينىڭ 7 - كۈنىدىن 12 - كۈنىگىچە ئېلىپ بېرىلغان بۇتالېبو جېڭىدە قوزغىلاڭچىنىڭ ئاساسىي كۈچى يىمىرىلدى. 1872 - يىلى 1 - ئايدا فىرانسىيە ئارمىيەسى تۈڭگۈرت، ۋاگرانى ئىشغال قىلدى، قوزغىلاڭ ئاخىرى مەغلۇپ بولدى.

فىرانسىيە ئەكسىيەتچىلىرى نەچچە مىڭ قوزغىلاڭچىنى ئۆلتۈردى، مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان ئادەملەرنى زىندانغا

تاشلىدى، قوزغىلاڭغا قاتناشقان ھەرقايسى قەبىلىلەرنى 36 مىليون 500 مىڭ فىرانك تۆلەم تۆلەشكە مەجبۇر قىلدى^①، 500 مىڭ گېكتار يەرنى تارتىۋالدى.

قوزغىلاڭ باستۇرۇلغاندىن كېيىن فىرانسىيە ئالجىرىيەگە ھۆكۈمرانلىقنى كۈچەيتتى. 1880 - يىلى رايونلار «تامامەن ھوقۇقلۇق» شەھەر، بازار ۋە «ئارىلاشما ھوقۇقلۇق» شەھەر، بازار دەپ ئايرىلدى. ئالدىنقىسى ياۋروپالىق كۆچمەنلەر ئولتۇراقلاشقان رايون بولۇپ، ئۇنىڭغا مۇئەييەن ھوقۇقلۇق شەھەر مەمۇرىيەت ئورگانلىرى تەسىس قىلىنغانىدى. كېيىنكىسى ئاساسلىقى ئالجىرىيەلىكلەر ئولتۇراقلاشقان رايون بولۇپ، ئۇ يەرنى فىرانسىيەلىك مەمۇرىي ئەمەلدارلار باشقۇراتتى. 1881 - يىلى «يەرلىك تۈزۈم قانۇنى» ئېلان قىلىنىپ، ئالجىرىيەلىكلەرنىڭ پارتىيە، گۇرۇھ بولۇپ تەشكىللىنىشى مەنئى قىلىندى، ئۇلارنىڭ ياۋروپالىقلار قۇرغان ئورگانلاردا خىزمەت قىلىشىغا رۇخسەت قىلىنمىدى. بۇ قانۇنغا ئاساسەن، مۇستەملىكىچى دائىرىلەر بارلىق «گۇمانلىق» ئالجىرىيەلىكلەرنى قولغا ئېلىشقا، جازالاشقا ۋە سۈرگۈن قىلىشقا، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى مۇسادىرە قىلىشقا ھوقۇقلۇق ئىدى.

1882 - يىلى فىرانسىيە ئارمىيەسى مىزاب ئىشتاتىنى ئىشغال قىلىپ، سەھرايى كەبىرگە تاجاۋۇز قىلىشنى باشلىدى. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا فىرانسىيە ئارمىيەسى ئالجىرىيەنىڭ بارلىق چېگرالىرىنى ھەربىي ئىشغالىيەت قىلىش ۋەزىپىسىنى تاماملىدى.

2. تۇنىسنىڭ فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە

ئايرىلىپ قېلىشى

تۇنىس ئافرىقا قۇرۇقلۇقىنىڭ شىمالىي قىرغىقىدىكى قاتمۇ

① 27 مىليون 500 مىڭ فىرانك مۇ دېيىلگەن.

قات تاغ تىزمىلىرىنىڭ تۈزلەڭلىكىگە تۇتىشىپ تۇرىدىغان قىسمىغا جايلاشقان بولۇپ، بايلىقى مول، «ئىچكى دېڭىز دۆلەتلىرى ئىچىدىكى مەرۋايىت» دەپ ئاتىلىدىغان دۆلەت. تۇنىس 1574 - يىلى تۈركىيە تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغان. 1705 - يىلى ھۈسەين بىن ئەلى شۇ يەرلىك فېئوداللارنىڭ قولىشى بىلەن ھۈسەين پادىشاھلىقىنى قۇرغانىدى. تۇنىس نامدا يەنىلا ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىگە قارام دۆلەت بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە مۇستەقىل ئىچكى - تاشقى سىياسەت يۈرگۈزۈپ، ئوسمانلى سۇلتانلىقىنىڭ ئەمر - پەرمانلىرى بىلەن قارشىلىشاتتى.

فىرانسىيە ئالجىرىيەگە تاجاۋۇز قىلغاندىن كېيىن تۇنىسقا داۋاملىق سىڭىپ كىرىپ، شىمالىي ئافرىقىدىكى ئەمەلىي كۈچنى كېڭەيتتى. 1836 - يىلى ئوسمانىيە سۇلتانلىقىنىڭ دېڭىز ئارمىيەسى تۇنىسقا ھۇجۇم قىلىپ، ئۇنىڭغا بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلىش تەمىنىدە بولدى. فىرانسىيەمۇ ھەربىي پاراخوتلىرىنى تۇنىسنىڭ دېڭىز ياقىسىغا توختىتىپ دەخلى - تەرۇز قىلدى، لېكىن تۈركىيە ئۇرۇش تەھدىتى ئالدىدا چېكىندى. 1837 - يىلى فىرانسىيە ئارمىيەسى تۇنىسقا ھۇجۇم قىلىپ كىرگەن بولسىمۇ، ئەنگلىيەنىڭ ئارىلىشىشى بىلەن چېكىنىپ چىقتى.

تۇنىس ھۆكۈمىتى سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ھەربىي جەھەتلەردە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق دۆلەتنى قۇدرەت تاپقۇزماقچى، چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى تۇرماقچى بولدى. يېڭى تىپتىكى دېڭىز ئارمىيەسى ۋە قۇرۇقلۇق ئارمىيەلىرىنى (يەتتە قۇرۇقلۇق ئارمىيە پولكى، ئىككى زەمبىرەكچىلەر پولكى، بىر ئاتلىق پولكىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) قۇردى، ھەربىي مەكتەپلەرنى ئېچىپ ياۋروپالىق مەشقاۋۇللارنى تەكلىپ قىلدى. سانائەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇپ، ھەربىي ئەدىيال توقۇمىچىلىق فابرىكىسى، ئۇن زاۋۇتى، يېمەكلىك بۇيۇملار

زاۋۇتى، خۇرۇم زاۋۇتى، ئوق - دورىلار زاۋۇتى، زەمبىرەك ياساش زاۋۇتى قۇردى، قوغۇشۇن كېنى قازدى. ياۋروپانىڭ ماشىنا - ئۈسكۈنىلىرىنى سېتىۋېلىپ، فىرانسىيەنىڭ تېخنىكا ۋە ئىشچىلىرىنى تەكلىپ قىلىپ ئىشلەتتى. 1847 - يىلىدىن باشلاپ پوچتا - تېلېگراف سىستېمىسىنى ئورناتتى. 1861 - يىلى ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلىپ، ئۇچۇر پالاتاسى تەسىس قىلىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. پالاتا 60 كىشىدىن تەركىب تاپتى، ئۇنىڭ 20 سى ئارمىيە، ھۆكۈمەت خادىملىرى، 40 ى سايلام ئارقىلىق ۋۇجۇدقا چىققانلار ئىدى. ئاساسىي قانۇنغا ئاساسەن، چەت ئەللىكلەرنىڭ ئىگىلىك باشقۇرۇشىغا رۇخسەت قىلىندى، لېكىن ئۇلارنىڭ كۆچمە مۈلۈك سېتىۋېلىشىغا يول قويۇلمىدى. 1863 ~ 1871 - يىللىرى ئارىلىقىدا ئەنگىلىيە، ئاۋستىرىيە، پىرۇسىيە، ئىتالىيە ۋە فىرانسىيەلىكلەر يەنىلا كۆچمەس مۈلۈك سېتىۋېلىش ھوقۇقىغا ئېرىشىپ كەلدى.

بۇ قېتىمقى ئىسلاھات فىئوداللىق تۈزۈمنىڭ ئاساسىغا تەگمىدى، ئەكسىچە ھەربىي راسخوتنى زور دەرىجىدە ئاشۇرۇۋەتتى. ئوردىدىكى بۇزۇش - چېچىش ۋە ئەمەلدارلارنىڭ خىيانەتچىلىكى مالىيەدە ئېغىر قىيىنچىلىقلارنى كەلتۈردى. ھۆكۈمەت چىقىمىنى تولۇقلاش ئۈچۈن سىرتتىن كۆپلەپ قەرز ئالدى. 1862 - يىلى ئىچكى قەرز 28 مىليون فىرانكقا يەتتى، تاشقى قەرز 1869 - يىلىغا كەلگەندە 125 مىليون فىرانكقا يەتكەنلىكى ئېنىقلاندى، بۇنىڭ ئىچىدە %80 ى فىرانسىيەنىڭ كاپىتالى ئىدى.

تۇنىسنىڭ بازىرىغا ياۋروپانىڭ كاپىتالى، بولۇپمۇ فىرانسىيەنىڭ كاپىتالى كۆپ مىقداردا كىرگۈزۈلدى. يېزا ئىگىلىكى جەھەتتە 1881 - يىلى فىرانسىيەلىكلەر 100 مىڭ گېكتاردىن ئارتۇق يەر سېتىۋالدى. سانائەت - قاتناش جەھەتلەردە فىرانسىيە شىركەتلىرى تۇنىسنىڭ تۆمۈريول قۇرۇلۇشى ئىجارىسىنى ئۆتۈنۈپ بېرىش ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈۋالدى. 1879 - يىلى «تۇنىس بانكىسى» قۇرۇلدى. 1872 -

يىلى ئەنگلىيە شىركەتلىرى تۇنجى بولۇپ كۆمۈر، گاز زاۋۇتلىرىنى قۇرۇپ چىقتى (كېيىن فىرانسىيە شىركەتلىرىگە ئۆتۈنۈپ بەردى). 1868 - يىلى ئەنگلىيە لېساس تېخنىكى ئالىيىتى كېيىنكى قېزىش ھوقۇقىغا ئېرىشتى. فىرانسىيە جېيا ئارىلىدا يۇقىرىدىكىگە ئوخشاش شىركەتلەرنى ئاچتى.

19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىغا كەلگەندە، فىرانسىيە ئىقتىساد، مالىيە، سىياسى جەھەتتە قامال قىلىش بىلەن تۇنىسنى تىزگىنلىدى. 1878 - يىلى بېرلىندا ئېچىلغان يىغىندا ئەنگلىيە، گېرمانىيەلەر فىرانسىيەنىڭ تۇنىسنى ئىشغال قىلىشىغا توسالغۇ بولمايدىغانلىقىغا ماقۇل بولغاندىن كېيىن، فىرانسىيە تۇنىسنى ئىشغال قىلىش تەييارلىقىنى تېخىمۇ كۈچەيتتى.

1881 - يىلى 4 - ئاينىڭ 24 - كۈنى فىرانسىيە ئارمىيەسى خېرۇمىرلار ۋەقەسى^① نى باھانە قىلىپ، ئالجىرىيەدىن تۇنىسقا ھۇجۇم قىلىپ كىردى. ئىلغار قوراللار بىلەن قوراللانغان فىرانسىيە تاجاۋۇزچى ئارمىيەسى تۇنىس ھۆكۈمىتىنى «بىر پاي ئوققىمۇ پايلىمايدۇ» دەپ قارىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار فىزىدىن كالىغا بارىدىغان يولدا ۋە خازار - مېنكۇر رايونلىرىدا شىددەتلىك قارشىلىققا ئۇچرىدى. كېيىن شەھىرىنىڭ ئەتراپىدىكى قەبىلىلەر تولۇپ تاشقان ئۆچمەنلىكى بىلەن فىرانسىيە ئارمىيەسىنىڭ نەچچە قېتىملىق كۈچلۈك ھۇجۇمىنى مەغلۇپ قىلدى. فىرانسىيەنىڭ يوشۇرۇنۇۋالغان ئىشپىيىنى تېلېگراف ئىدارىسىنىڭ باشلىقى لوۋا شەھەر دەرۋازىسىنى ئېچىپ بەرگەندىن كېيىن، فىرانسىيە ئارمىيەسى ئاندىن كېيىن شەھىرىگە كىرەلەيدى.

① ئاتالمىش «خېرۇمىرلار ۋەقەسى» فىرانسىيەنىڭ ئۇرۇش قوزغاشتىكى بىر باھا - نىسى ئىدى. ئاز ساندىكى ئالجىرىيە ئاھالىسى بىزنىڭ مال - چارۋىلىرىمىزنى بۇلاپ كەتتى دېگەنلىك بىلەن خېرۇمىرلار قەبىلىسىدىكىلەردىن بىرنەچچە ئادەمنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدۇ. بۇنىڭغا قارىتا 300 خېرۇمىرلار ئۆلگۈچىلەرنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش ئۈچۈن ئالجىرىيە زېمىنىغا بېسىپ كىرىدۇ.

5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى فىرانسىيە دېڭىز ئارمىيەسىنىڭ قۇرۇقلۇقتا جەڭ قىلغۇچى قىسمىدىن 8000 كىشىلىك ئەسكەر بىزىرتادا قۇرۇقلۇققا چىقتى. 5 - ئاينىڭ 12 - كۈنى فىرانسىيە ئارمىيەسى باردۇ ئوردىسىنى قورشىۋېلىپ، مۇھەممەد ساكىرو بېيىنى تۇنىس ئارمىيەسىگە ئۇرۇش توختىتىش بۇيرۇقى چۈشۈرۈشكە مەجبۇرلاپ، «باردۇ ھامىيلىق شەرتنامىسى» ئىمزا قىلدى. شەرتنامىدە فىرانسىيە ئارمىيە دائىرىلىرى ئىگىلىشكە تېگىشلىك دەپ قارىغان ھەرقانداق مۇھىم نۇقتىلارنى ئىگىلەيدۇ، فىرانسىيە باش ۋالىيسىنىڭ تۇنىستا ھوقۇق يۈرگۈزۈشى ئېتىراپ قىلىنىدۇ، فىرانسىيەنىڭ رۇخسىتىسىز تۇنىس باشقا دۆلەتلەر بىلەن بىۋاسىتە ئالاقە قىلمايدۇ ياكى ئۆز ئالدىغا خەلقئارا شەرتنامە ئىمزا قىلمايدۇ، دەپ بەلگىلەندى.

ھامىيلىق شەرتنامىسىگە ئىمزا قويۇلۇشى بىلەن، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا فىرانسىيەگە قارشى قوزغىلاڭلار كۆتۈرۈلدى. سىفاكس شەھىرى قوزغىلاڭنىڭ مەركىزى بولدى. فىرانسىيە دائىرىلىرى ساكىدوبېيىنى ئەسكەر ئەۋەتىپ قوزغىلاڭنى باستۇرۇشقا مەجبۇر قىلدى، لېكىن ئەۋەتكەن 1000 دىن ئارتۇق تۇنىس ئەسكەرى قوزغىلاڭچىلار تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. يېقىن ئەتراپتىكى دېھقان - چارۋىچىلارمۇ ئارقا - ئارقىدىن قوزغىلاڭچىلار قوشۇنىغا قوشۇلدى ھەمدە ئەلى بىننى خەلىپىنىڭ قوماندانلىقىدا قوزغىلاڭچىلار سىفاكس شەھىرىگە كىردى. كېيىن رايوندىكى قوزغىلاڭغا ئەلى بىننى ئۆمەر رەھبەرلىك قىلدى، يايلاق رايونلىرىدىكى قوزغىلاڭغا ئەخمەد بىننى يۈسۈپ قوماندانلىق قىلدى.

لېكىن، فىرانسىيەگە قارشى بۇ قېتىملىق ھەرىكەتتە مەملىكەتلىك بىرلىككە كەلگەن رەھبەرلىك بولمىغاچقا، فىرانسىيە مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ كەتتى. 1881 - يىلى 7 - ئايدا فىرانسىيە ئارمىيەسى كۈچىنى مەركەزلەشتۈرۈپ سىفاكس

شەھەرگە ھۇجۇم قوزغىدى. بۇ شەھەر قولىدىن كەتكەندىن كىيىن ئەلى بىننى خەلىپە قوزغىلاڭچى ئاممىغا قوماندانلىق قىلىپ جەنۇبقا چېكىنىپ، فىرانسىيەگە قارشى داۋاملىق ئۇرۇش قىلدى. 9 - ئايدا فىرانسىيەنىڭ 50 مىڭدىن ئارتۇق ئەسكىرى ئۈچ يولغا بۆلۈنۈپ، قوزغىلاڭچىلار ساقلانغان كايروۋان شەھەرگە ھۇجۇم قىلدى. كايروۋان شەھىرى قولىدىن كەتكەندىن كېيىن، فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى پارتىزان ئەترەتلىرى جەنۇبتىكى ھەرقايسى جايلاردا قارشىلىق كۆرسىتىشتە چىڭ تۇردى.

1883 - يىلى فىرانسىيە - تۇنىس «ر. مارسا شەرتنامىسى» نى ئىمزالىدى. شەرتنامىدە تۇنىس فىرانسىيە ھۆكۈمىتى زۆرۈر دەپ قارىغان مەمۇرىي، مالىيە، ئەدلىيە جەھەتلەردىكى ئىسلاھاتلارنى ئېلىپ بارىدۇ. فىرانسىيە باش ۋالىيسى ئىچكى كابىنېتقا رىياسەتچىلىك قىلىپ، بارلىق ئىشلارنى باشقۇرىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. تۇنىس مانا مۇشۇنداق ھامىيلىق تۈزۈم ئاستىدا فىرانسىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلانغانىدى.

بۇ خىل ھامىيلىق دۆلەت تۈزۈمىنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى، شەكىلى جەھەتتىن ئۇنىڭدا ئەڭ ئالىي ھوقۇقتىن ئىككىسى بولىدۇ: بىرى، ۋەكىللەرنى نازارەت قىلىدىغان خوجاينى دۆلەت ھوقۇقى، يەنە بىرى، بەگ ۋەكىللىك قىلغان ھامىيلىق قىلىنىدىغان دۆلەت ھوقۇقى. ئەمەلىيەتتە بولسا، ھامىيلىق قىلىنىدىغان دۆلەت ھوقۇقى خوجاينى دۆلەتنىڭ مۇستەملىكىچى ھاكىمىيەتلىك ھۆكۈمرانلىقى تەرىپىدىن يۈرگۈزۈلىدۇ. دېمەك، ئەمەلىي ھوقۇق يەنىلا باشتىن - ئاخىرى فىرانسىيە باش ۋالىيسىنىڭ قولىدا بولىدۇ. 1884 - يىلى فىرانسىيە زۇڭتۇڭى پەرمان چۈشۈرۈپ، فىرانسىيەنىڭ سۇداندا تۇرۇشلۇق باش ۋالىيسىنىڭ تولۇق ھوقۇقلۇق ۋەكىل بولىدىغانلىقى، فىرانسىيە ھۆكۈمىتى بەگ ئالىيلىرىنىڭ تۈنىستا ئېلان قىلغان ۋە

يۈرگۈزىدىغان بارلىق پەرمانلىرىغا قوشۇلىدىغانلىقىنى
جاكارلىدى.

3. ماراكەش كىرىزىسى ۋە ماراكەشنىڭ فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلىنىشى

ماراكەشنىڭ ئەھۋالى ئالجزىيە ۋە تۇنىسقا ئوخشاشمايدۇ. ئۇ
تۈركىيەنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا تاقابىل تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ
مۇستەقىللىقىنى ساقلىيالىغان دۆلەت. 1659 - يىلىدىن باشلاپ
ماراكەشكە ئەلەۋىيە پادىشاھلىقى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ كەلدى.
ئەلەۋىيە پادىشاھلىقى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەگىللەردە،
ماراكەشتىكى چوڭ سانلىق ئاھالىلەر، دېھقانچىلىق -
چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىناتتى. شەھەر ئاھالىسى ئومۇمىي
ئاھالىنىڭ 7% ~ 8% نى تەشكىل قىلاتتى. ماراكەشتىكى
فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ ئالاھىدىلىكى، ئۇنىڭ قويۇق
پاترىئارخاللىق تۈزۈمىدە كۆرۈلەتتى. فېئوداللىق يەر
مۈلۈكچىلىكىنىڭ شەكلى ۋەخپە يەر، دۆلەت ئىگىلىكىدىكى يەر،
يېزا ئۇيۇشمىلىرىنىڭ يېرى ۋە خۇسۇسىي يەر دەپ ئايرىلاتتى.
خۇسۇسىي يەرلەر مۈلۈك دەپ ئاتىلىدىغان بولۇپ،
ھۆكۈمرانلارنىڭ يۇقىرى قاتلام كىشىلىرى ئىگىلىگەن
فېئوداللىق چوڭ يەر - مۈلۈكلەر، ئادەتتە شەھەر ئەتراپى ۋە
تەرەققىي قىلغان يېزا ئىگىلىك رايونلىرىدا ئىدى.
پىرسەنتلەشتۈرۈش تۈزۈمى دېھقانلارنى شىلىۋېلىشتا كۆپ
قوللىنىدىغان ئۇسۇل ئىدى. ئادەتتە دېھقانلار ھوسۇلنىڭ
بەشتىن بىر، بەشتىن ئىككى قىسمىغا ئىگە بولالايتتى،
قالغانلىرى پومېشچىكلارغا تەۋە بولاتتى. قەبىلە تۈزۈمىدە
دېھقانلار يېزا جامائەسىنىڭ يېرىنى تېرىسا، قەبىلە ئاقساقىلىغا
ئولپان تاپشۇراتتى، موللا - مۇپتىلارغا سوۋغات تەقدىم قىلاتتى،
ئۇلارنىڭ قەبىلە ئەزاسى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەھۋالى يامان

ئەمەس ئىدى.

زامان - زامانلاردىن بۇيان ماراكەش ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ تالان - تاراج قىلىشتا رىقابەتلىشىدىغان ئويىپىكىنى بولۇپ كەلدى. «ئۈچ پادىشاھلىق ئۇرۇشى» مەزگىلىدە، ئۇلار پورتۇگالىيە مۇستەملىكىچىلىرىگە ھەل قىلغۇچ زەربە بېرىپ، ئۇلار بېسىۋالغان دېڭىز ياقىسىدىكى مۇھىم جايلارنى قايتۇرۇۋالدى. 1679 - يىلى ماراكەشنىڭ ئارمىيەسى ئەنگىلىيە ئىگىلىۋالغان تانگېرنى قورشىۋالدى. 1684 - يىلى ئەنگىلىيەلىكلەر بۇ شەھەرنى ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋەتكەندىن كېيىن چېكىنىپ چىقىپ كەتتى. 17 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئىسپانىيەلا مېلىلىيە، سىۇتا ۋە پېلىپپە قاتارلىق مۇھىم قورغانلىرىنى ساقلاپ قالدى. ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر ماراكەشنىڭ دېڭىز ياقىسىدىكى رايونلاردىن قوغلاپ چىقىرىۋېتىلگەندىن كېيىنمۇ ئۇلار ماراكەش بىلەن سودا مۇناسىۋىتىنى ساقلاپ كەلدى. ئۆزئارا يۇڭ توقۇلما، كاناپ، يېمەكلىك، ھەرە يېلىمى، قوي يۇڭى ۋە مىس قاتارلىق ماللارنى ئالماشتۇرۇپ تۇردى. سودا رىقابىتىدە گوللاندىيە، ئەنگىلىيە سودىگەرلىرى فىرانسىيەلىك سودىگەرلەرنى تەدرىجىي سىقىپ چىقىرىۋەتتى.

ئەلەۋىيە پادىشاھلىقى دېڭىز ياقىسىدىكى مۇھىم جايلارنى قايتۇرۇۋالغان بولسىمۇ، ئىچكى جەھەتتىكى بۆلۈنۈش كەسكىنلەشتى. ئىچكى ئۇرۇشنىڭ پارتلىشى قاش بىلەن كىرىپك ئوتتۇرىسىدىكى ئىش بولۇپ قالدى. جەمئىيەت تەرەققىياتى ئاستا بولدى. 19 - ئەسىرنىڭ دەسلەپىدە ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر قۇدرەتلىك ئىقتىسادىي كۈچى ۋە ھەربىي كۈچى بىلەن ماراكەشكە يوپۇرۇلۇپ كېلىشكە باشلىدى.

1836 - يىلى ئامېرىكا ئالدى بىلەن ماراكەشكە ئامېرىكا كونسۇلىنىڭ كېسىم چىقىرىش ھوقۇقى بولۇش تۈزۈمىنى تاختىدى. 1856 - يىلى ئەنگىلىيە بىلەن ماراكەش كېلىشىم

ئىمزالىدى. كېلىشىمگە ئاساسەن ئەنگىلىيە دىپلوماتىيە قانۇنى چىقىرىش ھوقۇقى ۋە تاشقى سودىدا ئالاھىدە ئېتىبارغا ئېرىشىش ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈردى. ماراكەش ئەنگىلىيەلىك سودىگەرلەرنىڭ چېگرا ئىچىدىكى ھەممە يەرلەردە ئەركىن تاشقى سودا بىلەن شۇغۇللىنىشىغا يول قويدىغان تاموژنا بېجىنى تۆۋەنلىتىپ ئالىدىغان ۋە 10% ئەتراپىدا كونترول قىلىدىغان بولدى.

1844 - يىلى فىرانسىيە قادىر ئالجىرىيە - ماراكەش چېگراسىغا يوشۇرۇنۇۋالدى، دېگەن باھانىنى كۆرسىتىپ، ئەسكەر ئەۋەتىپ ماراكەش ھۆكۈمىتى بىلەن «تانگېر شەرتنامىسى»نى ئىمزالىدى، ئىككىنچى يىلى ئالجىرىيە بىلەن ماراكەشنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى چېگرا ئايرىلدى. لېكىن، فىرانسىيە يەنە ئاغدۇرمىچىلىق قىلىشقا يۈچۈك ئىزدەپ، ماراكەشكە تاجاۋۇز قىلىشقا ئۇرۇندى. 1859 - يىلى فىرانسىيە ئارمىيەسى ماراكەش چېگراسىغا ھۇجۇم قىلىپ سىناسىپ قەبىلىسىنى بويسۇندۇردى.

1860 - يىلى ئىسپانىيە قۇرۇقلۇق ئارمىيەسىنىڭ ۋەزىرى ئودوننېل بىر فىلوتقا قوماندانلىق قىلىپ، 50 مىڭ كىشىلىك ئارمىيە بىلەن ماراكەشتە قۇرۇقلۇققا چىقتى ھەمدە تېتۇئان شەھىرىنى ئىشغال قىلىپ، تانگېر شەھىرىگە قىستاپ كەلدى. ئىككى تەرەپ «تانگېر شەرتنامىسى»نى ئىمزالىدى. شەرتنامە بويىچە ماراكەش سىۋتا شەھىرىگە يېقىن رايونلارنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئىسپانىيەگە ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغان، ئىسپانىيەگە يەنە 100 مىليون فىرانك تۆلەم تۆلەيدىغان بولدى.

فىرانسىيە شىمالىي ئافرىقىنى ئىزچىل تۈردە تەسىر دائىرىمىزدە، دەپ قارايتتى. ئۇ تۇنىسنى پۈتۈنلەي ئىگىلەپ بولغاندىن كېيىن، ماراكەشنى بېسىۋېلىش ئۈچۈن پائال تەييارلىق كۆردى. 1881 ~ 1882 - يىللىرى فىرانسىيە ماراكەشنىڭ شەرقىي جەنۇب رايونلىرىغا ھۇجۇم قىلىپ نۇرغۇن

بۇستانلىق يەرلەرنى بېسىۋالدى. 1903 - يىلى ماراكەش سۇلتانىغا 21 مىليون فرانك قەرز بەردى، ئىككىنچى يىلى فرانسىيەنىڭ بانكا گۇرۇھى ماراكەش سۇلتانىغا يەنە 62 مىليون 500 مىڭ فرانك قەرز بەردى. بىر فرانسىيەلىك يىللىق ئۆسۈمى 5 لى بولدى. تاموژنا بېجىدىن كىرىدىغان كىرىمنىڭ 60% ى بىلەن قەرزگە كاپالەتلىك قىلىندى. شۇنىڭ بىلەن، تاموژنا فرانسىيە كاپىتالىستلىرىنىڭ ئىلكىگە ئۆتۈپ كەتتى.

4 - بۆلۈم ئېفىيوپىيە ۋە ئافرىقا تۇمشۇقى

1. تېئودور II نىڭ ئىسلاھاتى ۋە ئەنگىلىيەگە قارشى كۈرەشلەر

ئېفىيوپىيە قەدىمىي، فېئوداللىق تۈزۈم ھۆكۈمرانلىق ئورۇندا تۇرىدىغان دۆلەت، لېكىن يەنە يانچىلىق تۈزۈمنىڭ ئاسارەتلىرىمۇ بۇ دۆلەتتە ساقلىنىپ قالغانىدى. يەرلەر پادىشاھ جەمەتى، دىندار فېئودال تۈرىلەرنىڭ ئىلكىدە ئىدى. دېھقانلار پومېشچىكلارنىڭ يېرىنى تېرىسا، يەر ئىجارىسىنى مال تاپشۇرۇش ۋە ھاشارغا چىقىش بىلەن تۆلەيتتى. قول ھۈنەرۋەنچىلىك ساھەسىدە توقۇمىچىلىق، ياساش كەسپى تەرەققىي قىلغان، بولۇپمۇ خۇرۇم ئەيلەش، توقۇلما توقۇش، بېزەكچىلىك، ياغاچ سايمانلىرى ياساش، تۆمۈر تاۋلاش كەسپلىرى ئالاھىدە راۋاجلانغان ھەمدە ھۈنەرۋەنچىلىكتە رايونلۇق بۆلۈنۈشمۇ بارلىققا كەلگەنىدى. مەسىلەن، ئادوۋا، ئاكسۇم قاتارلىق جايلاردا ئالاھىدە نەپىس پاختا توقۇلما بۇيۇملىرى، قوي تېرىسىنى پىششىقلاپ ئىشلەيتتى، جىمما ۋە خارار قاتارلىق جايلاردا ياسالغان ياغاچ جابدۇقلار داڭلىق ئىدى.

ئېفىيوپىيەدە مەملىكەتنىڭ ئەڭ ئالىي ھۆكۈمرانى سۇلايمان

پادشاھلىقىنىڭ ئەۋلادىدىن بولغان پادشاھلار (شاھىن شاھ) ئىدى. لېكىن، 1855 - يىلىدىن ئىلگىرىلا مەملىكەت ئۆز ئالدىغا ھۆكۈم سۈرىدىغان بىرقانچە بەگلىكلەر (مەسلىھىن، شۇئا، تىگرې، گوجام قاتارلىقلار) گە بۆلۈنۈپ كەتكەنىدى. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئارمىيەسى، مەمۇرىي ئورگانلىرى بار ئىدى. ئۇلار ئوتتۇرىسىدا توختىماي جەڭ بولۇپ تۇراتتى. ئۇلار كۆپىنچە پادشاھ ئەۋلادىدىن بولغان ئادەملەر (شاھىن شاھى) نى ھۆكۈمران قىلاتتى. بۇ پادشاھلار بەگلەرگە پەرمان چۈشۈرەتتى. مەسلىھىن، تىگرېلارنىڭ ھۆكۈمرانى ۋالد سېلاسى (1784 ~ 1816 - يىللار) ۋە ساباگادىس (1816 ~ 1830 - يىللار) ئىدى. ئوتتۇرا قىسمىدىكى نەچچە ئۆلكىنىڭ ھۆكۈمرانى راسئەلى (1830 ~ 1855 - يىللار) ئىدى.

ئەنگىلىيە فىرانسىيەدىن ئىبارەت ئىككى دۆلەت ئېفىيوپىيەدىكى ئىچكى ئۇرۇش ۋە ماجىرالاردىن پايدىلىنىپ، ئېفىيوپىيەگە ئامالنىڭ بارىچە سىڭىپ كىرىشكە باشلىدى. 1802 - يىلى گىراق ۋالىيىسىيە باشچىلىقىدىكى ئەنگىلىيە ئەلچىلەر ئۆمىكى ئېفىيوپىيەگە كەلدى، ئەلچىلەر ئۆمىكىنىڭ كاتىپى سولت تىگرې بەگلىكىنىڭ ھۆكۈمرانى بىلەن ئۇچراشتى. 1841 - يىلى ئەنگىلىيە ئەلچىلەر ئۆمىكى بىلەن شۇئار پادشاھلىقىنىڭ پادشاھى سار سېلاسى شەرتنامە ئىمزالاپ، ئەنگىلىيەلىكلەر تاشقى سودىدا ئالاھىدە ھوقۇققا ئېرىشىۋالدى. 1843 - يىلى يەنە ئېفىيوپىيەنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى نەچچە ئۆلكىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان راسئەلى بىلەن «دوستلۇق سودا شەرتنامىسى» ئىمزالىدى. شەرتنامىدە: ئەنگىلىيە تۋارلىرىدىن تاموژنا بېجىنى تۆۋەنلىتىپ ئېلىش بەلگىلەندى. شۇ يىلى فىرانسىيە سارسېلاسى بىلەن كېلىشىم ئىمزالاپ، ئەرەب سودا قىلىش ھەمدە «ئۆي ۋە يەر سېتىۋېلىش» ھوقۇقىغا ئېرىشتى.

ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق تەھدىتى

كۈنسېرى كەسكىنلىشىۋاتقان ئەھۋالدا، بىرلىككە كەلگەن قۇدرەتلىك دۆلەت قۇرغاندىلا، ئاندىن ياتلارنىڭ خورلىشىغا قارشى تۇرۇپ مۇستەقىللىقنى قوغدىغىلى بولاتتى.

1853 - يىلى كۈر مىللىتىنىڭ ئۇششاق فېئودال ئائىلىسىدە تۇغۇلغان كاسا فېئودال ھۆكۈمرانلار گۇرۇھىغا قارشى چىقتى. ئۇ ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ گوجام، گاندار، تىگري ۋە شۇئارلارنىڭ ھۆكۈمرانلىرىنى مەغلۇپ قىلىپ پۈتۈن مەملىكەتنى بىرلىككە كەلتۈردى. 1855 - يىلى تاج كىيىپ ئېفىيوپىيەنىڭ پادىشاھى بولۇپ، ئۆزىنى تېئودور II دەپ ئاتىدى.

تېئودور II فېئودال بۆلۈنمە كۈچلەرنى يوقىتىش ئۈچۈن ھوقۇقنى مەركەزگە مەركەزلەشتۈرۈشنى كۈچەيتىپ بىر قاتار ئىسلاھاتلارنى ئېلىپ باردى. فېئوداللارنىڭ ئەسكەر تۇرغۇزۇش ھوقۇقىنى بىكار قىلىپ. بىرلىككە كەلگەن ئارمىيە قۇردى، قۇل سودىسىنى بىكار قىلدى. باج تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىپ، مالىيە كىرىمىنى مەركىزىي ھۆكۈمەت بىر تۇتاش ئىدارە قىلىدىغان بولدى، دىندارلارنىڭ ئالاھىدە ھوقۇقلىرىنى چەكلىدى. دىنىي ئۇيۇشمىلارنىڭ بىر قىسىم يەرلىرىنى قايتۇرۇۋېلىپ، يەنە بىر قىسىم يەرلىرىدىن يەر بېجى ئالىدىغان بولدى. ياۋروپادىن تېخنىكا ۋە ئىشچىلارنى تەكلىپ قىلىپ، سانائەتنى تەرەققىي قىلدۇردى. دۆلەت ئىچىدىكى ئۆتكەللەرنى ئازايتىپ، سودا - سېتىقنىڭ راۋاجلىنىشىغا يول ئاچتى. بۇ ئىسلاھاتلار دۆلەتنىڭ بىرلىكىنى مۇستەھكەملىدى، ئېفىيوپىيە جەمئىيىتىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى.

ئېفىيوپىيەنىڭ بىرلىككە كېلىشى ۋە تېئودور II نىڭ ئىسلاھاتى جايلاردىكى فېئودال گۇرۇھلارنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. ئەنگلىيە مۇ ئېفىيوپىيەنىڭ مۇستەقىل، ئۆزىگە ئۆزى خوجا بولۇش يولىغا مېڭىشىنى خالىمايتتى، شۇڭا ئۇ جېنىننىڭ بارىچە سۈيىقەست پىلانلىدى. 1867 - يىلى تېئودور II

سۈيىقەست پىلانلىغۇچى ئەنگىلىيەلىك كونسۇل كامېرون ۋە يەنە بىر نەچچە ياۋروپالىقنى قولغا ئېلىپ قانۇننىڭ جازاسىغا تارتتى. ئەنگىلىيە مۇشۇ ئىشنى باھانە قىلىپ، ئۆكتەملىك بىلەن ئېفىيوپىيەگە ئەسكەر چىقاردى ھەمدە زېيلا پورتىدىن قۇرۇقلۇققا چىقتى. تېئودور II خەلقنى قوزغىلىپ تاجاۋۇزچىلارغا قارشى تۇرۇشقا چاقىردى، قوشۇننى باشلاپ قەھرىمانلىق بىلەن جەڭ قىلىپ، ماگدالا قورغىنىنى چىڭ ساقلىدى. ئەكسىيەتچىل فېئوداللارنىڭ ۋەتەننى قوغداش كۈرىشىدە ئارقا - ئارقىدىن ئاسىيلىق قىلىشى بىلەن، 1868 - يىلى 4 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ئەنگىلىيە ئارمىيەسى ماگدالا قورغىنىنى ئىشغال قىلدى. تېئودور II ئۇرۇشتا يېڭىلىپ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى.

تېئودور II ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەنگىلىيە ئارمىيەسى ئېفىيوپىيە خەلقىنىڭ قەتئىي قارشىلىق قىلىشى بىلەن چېكىنىپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى، لېكىن شۇئا، تىگرې، ئامخارادىكى فېئوداللار پادىشاھلىق تەخت تالىشىپ قايتىدىن ئىچكى ئۇرۇش قوزغىدى. تۆت يىللىق ئىچكى ئۇرۇشتىن كېيىن ئەنگىلىيە قورچاق يوخانېس IV نى تەختكە چىقاردى.

2. كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئافرىقا تۇمشۇقىنى

تالان - تاراج قىلىشى

ئېفىيوپىيە، سومالى ۋە جىبۇتى قاتارلىق ئافرىقا تۇمشۇقىدىكى دۆلەتلەر ئوتتۇرا دېڭىز، قىزىل دېڭىز، ھىندى ئوكيان سۇ قاتنىشىنىڭ مۇھىم ئۆتكۈزۈش تۈرىدۇ. سۈۋەيش قانىلىدا قاتناش باشلانغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئىستراتېگىيەلىك ئورنى تېخىمۇ مۇھىملىشىپ، كۈچلۈك دۆلەتلەر تالىشىدىغان جايغا ئايلاندى.

1859 - يىلى فىرانسىيە ئوبوك پورتىنى ئىجارىگە ئېلىش ھوقۇقىغا ئېرىشتى، ئۈچ يىلدىن كېيىن بۇ پورتىنى سېتىۋېلىپ ئۆزىنىڭ بايرىقىنى قاندىدى. لېكىن، سۇۋەيش قانىلىدا قاتناش باشلىنىپ 10 يىلدىن كېيىن (يەنى 1881 - يىلى)، ئاندىن بىر تاشقى سودا شىركىتى قۇرۇپ، بۇ پورتىنى پايدىلىنالمىدى. 1884 - يىلى فىرانسىيە ئارمىيەسى ئوبوك پورتىغا كىردى ھەمدە ئۇ يەردە تايانچ بازار قۇرۇپ سىرتقا قاراپ كېڭىيىپ، ئەلى تۇمشۇقى، تاجۇرا، كۇبېتتىمخاراۋا قاتارلىق رايونلارنى قوشۇۋالدى، 1888 - يىلى جىبۇتى پورتىغا تاجاۋۇز قىلدى. 1896 - يىلى تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ ئىشغال قىلىۋالغان بارلىق رايونلارنى بىرلەشتۈرۈپ، بىرلا مۇستەملىكە زېمىن قىلىپ، ئۇنى «فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى سومالى» دەپ ئاتىدى، ئۇنىڭ مەمۇرىي مەركىزىنى جىبۇتى پورتىغا قۇردى.

ئەنگىلىيە بىلەن فىرانسىيە ئافرىقا تۇمشۇقىدا جىددىي تالىشىش كۈرىشى ئېلىپ باردى. دەسلەپتە ئەنگىلىيە مىسىر ھۆكۈمرانلىرىنىڭ قولى ئارقىلىق «ئافرىقا تۇمشۇقى»نى تىزگىنلىگەنىدى. 1869 - يىلى مىسىرنىڭ بىر پاراخوتى بېرىبراغا قاراپ يولغا چىقتى. ئىككىنچى يىلى مىسىر ھۆكۈمرانى خېدېۋې مۇھەممەد جامالىنى سومالىنىڭ دېڭىز ياقىسى رايونلىرىدا ھەرىكەت قىلىشقا ئەۋەتتى. ئۇ بۇلغار ۋە بېرىبراغا مىسىرنىڭ بايرىقىنى قاندىدى. 1873 - يىلى مىسىر ئىرتىرىيە ئېنىسراي قولىتىقنى ئىشغال قىلدى، 1874 - يىلى كىلىپىنى ئىشغال قىلدى. ئەنگىلىيەنىڭ زىددىيەت سېلىشى بىلەن، مىسىر، ئېفىيوپىيەنىڭ ئوتتۇرىسىدا چوڭ ئۇرۇش يۈز بەردى. 1875 - يىلى مىسىرنىڭ ئاساسلىق كۈچى ماسساۋا ۋە كىلىپىنىڭ جەنۇبىدىكى گۈندېرت ئۇرۇشىدا ئېفىيوپىيە ئارمىيەسى تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىندى. 1876 - يىلى مىسىر ئارمىيەسى ياردەمگە ئېرىشكەندىن كېيىن ئىككى تەرەپ گۇلادا ھەل قىلغۇچ جەڭ قىلدى، لېكىن مىسىر يەنە بىر قېتىم مەغلۇپ

بولدى. 1877 - يىلى ئەنگلىيە مىسىر بىلەن شەرتنامە ئىمزالاپ، مىسىرنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىنىڭ ماسساۋادىن جەنۇبتىكى خافۇن تۇمشۇقىغىچە بولىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. مىسىر «سومالى دېڭىز ياقىلىرىنىڭ... ھەرقانداق قىسمىنى، ھېچقانداق باھانە - سەۋەب كۆرسەتمەي، ھەرقانداق بىر ئەلگە ئۆتكۈزۈپ بەرمەيدىغانلىقى»غا كاپالەت بەردى. ئەنگلىيە ھۆكۈمرانلىرى بۇنىڭدىن ئىنتايىن مەمنۇن بولدى. چۈنكى، مۇشۇنداق بولغاندا ئەدەمنى ياۋروپادىكى باشقا كۈچلۈك دۆلەتلەردىن ئۈنۈملۈك مۇداپىئە قىلىپ، ئۇنىڭ قارشى قىرغىقىدا مەزمۇت پۇت دەسسەپ تۇرغىلى بولاتتى.

1884 - يىلى ئەنگلىيەلىكلەر ۋاستىلىك تىزگىنلەشتىن بىۋاسىتە ھۇجۇم قىلىپ ئىشغال قىلىشقا ئۆتتى. سۇداندا مەھدى ئارمىيەسى ئەنگلىيە، مىسىر قوشۇنلىرىنى ئارقا - ئارقىدىن مەغلۇپ قىلغانلىقتىن، ئەنگلىيە مىسىر قوشۇنلىرىنى خاررار، زىيلا ۋە بېرىپرالاردىن چىقىپ كېتىشكە ئۈندىدى. يىل ئاخىرىدا ئەنگلىيە بېرىپرا، زىيلا ۋە خارراردا بىۋاسىتە «مۇئاۋىن كونسۇل» تۇرغۇزدى ھەمدە يەرلىك بەش ئاقساقال بىلەن كېلىشىم ئىمزالاپ، ئەمەلىي ھامىيلىق قىلىش ھوقۇقىنى تىكلەيدى. ئىككىنچى يىلى فىرانسىيە ئۆزىنىڭ «ئافرىقا تۇمشۇقى»دىكى ھۆكۈمرانلىق دائىرىسىنى جىبۇتى پورتىغىچە كېڭەيتكەنلىكىنى جاكارلىدى. ئەنگلىيەمۇ ئۇنىڭغا تىغمۇ تىغ قارشىلىشىدىغان ئۇقتۇرۇش ئېلان قىلىپ، ئەنگلىيە ھامىيلىقىدىكى سومالىنىڭ قوغدىلىدىغان رايونى بېرىپرادىن فىرانسىيە تەلەپ قىلىۋاتقان رايونلارنىڭ ئىچىگىچە ئۇزارتىلىدۇ، دەپ بايانات ئېلان قىلدى. ئىككى تەرەپنىڭ تالاش - تارتىشلىرى قوراللىق توقۇنۇشقىچە بېرىپ يەتتى. 1888 - يىلىغا كەلگەندىلا ئىككى تەرەپ كېلىشىم ئىمزالاپ، ئەنگلىيە، فىرانسىيە ئىككى دۆلەتنىڭ ھامىيلىق قىلىش چېگراسىنى زىيلا بىلەن جىبۇتنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئايرىدى.

ئافرىقا تۇمشۇقىنى بۆلۈشۈش كۈرىشىدە «رۇسىيەنىڭ دۇنياغا زومىگەر بولۇشى»نى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى مەقسەت قىلغان چاررۇسىيە ھۆكۈمىتىنىڭ قارا نىيىتىمۇ كۆڭلۈپ تۇراتتى. «ئافرىقا تۇمشۇقى» ئۇنىڭ ئافرىقىغا كېڭىيىدىغان مۇھىم رايونى ئىدى. 1871 - يىلى چاررۇسىيە سۇۋەيش قانىلىدا قاتنايدىغان سەككىزىنچى چوڭ دۆلەتكە ئايلانغانىدى. شۇڭا ئۇ ھىندى ئوكياندا ئۆزىنىڭ فىلوتىنى قوللايدىغان بىرەر دۆلەت تېپىش ئۈچۈن، «ئافرىقا تۇمشۇقى»نىڭ دېڭىز ياقىلىرىدا «يېڭى موسكۋا پورتى» قۇرۇشقا ئۇرۇندى. 1884 - يىلى كازاك تەۋەككۈلچىسى ئارسىنوف «ساياھەت قىلىش» نامى بىلەن دېڭىز بويىنى ياقلاپ ئېفىيوپىيەگە كىردى ھەمدە «كازاكلارنىڭ مۇستەملىكىسى»نى قۇرۇش ھازىرلىقىنى كۆرۈش ئۈچۈن تەرەپ - تەرەپلەردىن ئاخبارات توپلىدى. 1889 - يىلى 1 - ئايدا ئارسىنوفنىڭ يىراققا يۈرۈش قىلىش قىسمى تاجۇرا قولتۇقىنىڭ ساگانو پورتىدا قۇرۇقلۇققا چىقتى ۋە رۇسىيەنىڭ بايرىقىنى قاداپ، يەرلىك ئاھالىنىڭ مال - مۈلۈكلىرى ۋە ئاشلىقىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلدى. ئارسىنوفنىڭ تاجاۋۇزچىلىق قىلمىشى جىبۇتى خەلقىنىڭ قارشىلىقىنى قوزغىدى، شۇنداقلا يەنە فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى بىلەن بولغان توقۇنۇشنىمۇ پەيدا قىلدى. 2 - ئاينىڭ 17 - كۈنى فىرانسىيەنىڭ ئوبوكتىكى باش ۋالىيسى ئارسىنوفنىڭ دەرھال چېكىنىشىنى تەلەپ قىلدى. ئارسىنوف تەلەپنى رەت قىلغاندىن كېيىن رۇسىيە - فىرانسىيە توقۇنۇشى يۈز بەردى. بۇ قېتىملىق جىبۇتىنى تالىشىش ئۇرۇشىدا رۇسىيەنىڭ يەتتە ئەسكىرى ئۆلدى، ئالتە ئەسكىرى يارىدار بولدى، قالغانلىرىنىڭ ھەممىسى تىرىك ئەسىرگە چۈشتى. رۇسىيەنىڭ «ئافرىقا تۇمشۇقى»دىكى بىرىنچى قېتىملىق مۇستەملىكە قىلىش تەۋەككۈلچىلىكى مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشتى.

شۇنىڭدىن كېيىن چاررۇسىيە ئۈسۈلىنى ئۆزگەرتىپ،

«ئافرىقا تۇمشۇقى»غا تىنچ سىڭىش ھەرىكىتىنى قوللاندى. بىرىنچىدىن، ھەرخىل ۋەكىللەر ئۆمىكى ئەۋەتىپ، «دوستلۇق» بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىش ئارقىلىق سىياسىي جەھەتتە ئۇلارنى ئۆزىگە تارتماقچى بولدى. مەسىلەن، 1889 - يىلىدىن كېيىن رۇسىيەنىڭ ئېفىيوپىيەگە ئەۋەتكەن ئەلچىلەر ئۆمىكى «دىنىي ئەلچىلەر ئۆمىكى»، «جۇغراپىيەلىك تەكشۈرۈش ئۆمىكى» قاتارلىقلار بولۇپ 10 دىن ئېشىپ كەتتى، لېكىن ئۆمەكنىڭ ئەزالىرىنىڭ كۆپىنچىسى ھەربىي تەربىيە كۆرگەن ئوفىتسېرلار ۋە دىپلوماتلار ئىدى. ئىككىنچىدىن، «پاردەم قىلىش» نى باھانە قىلىپ، ئىقتىسادىي، سىياسىي ۋە ھەربىي جەھەتلەردىن سىڭىپ كىرىش ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللاندى. 1892 - يىلى ماخىكوف ئېفىيوپىيە بىلەن سودا كېلىشىمى ئىمزالاپ، رۇسىيەنىڭ قورال - ياراغلىرىنى ساتتى. شۇنىڭدىن كېيىن رۇسىيەنىڭ ئوفىتسېرلىرى «مەسلىھەتچى» نامىدا ئېفىيوپىيە ئارمىيەسىنىڭ مۇھىم ئورگانلىرىغا كىردى. 1880 - يىللاردىكى جاھانگىرلارنىڭ «ئافرىقا تۇمشۇقى»نى بۆلۈشۈۋېلىش گۇرۇھىدا رۇسىيە فىرانسىيە تەرەپتە تۇرۇپ، ئەنگىلىيە، ئىتالىيە بىلەن قارشىلاشتى. 1882 - يىلى ئىتالىيە ھۆكۈمىتى ئىتالىيە پاراخوت شىركىتى 1869 - يىلى قولغا كەلتۈرگەن ئەسەب پورتىنى ئىگىلىدى. 1885 - يىلى ئەنگىلىيە بىر ئىتتىپاقداش تېپىپ، فىرانسىيەگە بىللە تاقابىل تۇرۇش تەمىنىدە ئىتالىيەنىڭ ماسساۋا بىلەن بېللۇر ئوتتۇرىسىدىكى رايونلارنى ئىشغال قىلىشىغا ماقۇل بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئىتالىيە تەدرىجىي ئېرتىرىيەنى بېسىۋالدى. ئىتالىيە ماسساۋادا پۇت تىرەپ تۇرغاندىن كېيىن ئېفىيوپىيەنىڭ ئىچكى جايلىرىغا قاراپ سىلجىشقا باشلىدى، 1885 - يىلى 6 - ئايدا ساتىنى ئىشغال قىلدى، 1886 - يىلى 11 - ئايدا ۋائانى ئىشغال قىلدى. 1887 - يىلى 1 - ئايدا ئىتالىيە - ئېفىيوپىيە قوشۇنلىرى دوكلاتىدا قاتتىق ئۇرۇشتى. ئۇرۇشتا ئىتالىيە مەغلۇپ بولۇپ ماسساۋاغا چېكىندى. 1888 - يىلى ئىتالىيە ئارمىيەسى ساتىنى قايتا

ئىشغال قىلدى. ئىتالىيە، ئېفىيوپىيە ئوتتۇرىسىدا يەنە ئۇرۇش بولغان مەزگىلدە، ئېفىيوپىيە بىلەن سۇدان ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش يۈز بەرگەنلىكتىن، ئېفىيوپىيە خەلقىنىڭ ئىتالىيەگە قارشى تۇرۇپ، ۋەتەننى قوغداش كۈرىشى نەچچە يىل كەينىگە سۈرۈلۈپ كەتتى.

3. ئېفىيوپىيەنىڭ ئىتالىيەگە قارشى كۈرىشىنىڭ غەلىبىسى

19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدا ئېفىيوپىيە بىلەن سۇدان جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇز قىلىش تەھدىتىگە ئۇچراۋاتقان ئەھۋالدا، ئۆز ئارا ھەمدەمدە بولۇپ ئورتاق دۈشمەنگە قارشى تۇرۇشى كېرەك ئىدى. لېكىن، ئەنگىلىيە ئوتتۇرىغا ئارازلىق سېلىپ قۇترىتىپ، ئېفىيوپىيە پادىشاھى يوخاننېس IV نى مەھدى دۆلىتىگە قارشى ئەسكەر چىقىرىشقا كۈشكۈرتتى. 1886 - يىلى ئېفىيوپىيە مەھدىگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى. 1887 - يىلى مەھدى قوشۇنى گونداز شەھىرىگە ھۇجۇم قىلىپ كىرىپ ئۇنى كۆيدۈرۈۋەتتى. 1889 - يىلى 2 - ئايدا يوخاننېس IV 150 مىڭ كىشىلىك چوڭ قوشۇنغا قوماندانلىق قىلىپ، گونداردىن راجاباتقا شىددەتلىك ھۇجۇم قىلدى. 3 - ئايدا مېتىمادىكى ئۇرۇشتا يوخاننېس IV ئوق تېگىپ ئۆلدى، شۇنىڭ بىلەن ئېفىيوپىيە ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولدى.

يوخاننېس IV ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئورنىغا مېنىلىك ۋارىسلىق قىلىپ، پۈتۈن ئىمپېرىيەگە پادىشاھ بولدى. ئىتالىيە يېڭى پادىشاھنى دەرھال قوللاش ئارقىلىق ئۇنى قورچاق قىلىۋېلىپ، ئېفىيوپىيەنى ئۆزى ھامىيلىق قىلىدىغان دۆلەتكە ئايلاندۇرۇۋېلىشقا ئۇرۇندى. مېنىلىك ئىتالىيەنىڭ قوللىشىدىن پايدىلىنىپ فېئودال بۆلۈنمە كۈچلەرنى يوقىتىپ، ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەشنى كۆڭلىگە پۈكتى. ئۇ ناھايىتى تېزلا گوجام، ئامخارادىكى بۆلۈنمە كۈچلەرنى

مۇۋەپپەقىيەتلىك ئىسكەنجىگە ئېلىپ، قايتىدىن بىرلىككە كەلگەن دۆلەت قۇردى.

1889 - يىلى مېنبىلىك تەختكە ئولتۇرۇپ 40 كۈن بولغاندا، ئىتالىيە، ئېفىيوپىيە «مەڭگۈلۈك دوستلۇق شەرتنامىسى»، يەنى ئۈچچىئال شەرتنامىسىنى تۈزدى. شەرتنامىگە ئاساسەن، مېنبىلىك بىرنەچچە رايوننى ئىتالىيەگە ئۆتۈنۈپ بېرىدىغان بولدى، ئىتالىيە ئۇنىڭ بەدىلىگە 30 مىڭ مىللىق، 28 زەمبىرەك، 2 مىليون لىرا تولۇقلىما پۇل بېرىدىغان بولدى. شەرتنامىنىڭ 17 - ماددىسىدا يەنە «ئېفىيوپىيە پادىشاھى باشقا كۈچلۈك دۆلەتلەر بىلەن مۇناسىۋەت قىلىشقاندا، ئىتالىيەدىن ياردەم تىلەسە مۇمكىن بولىدىغانلىقى» بەلگىلەندى. لېكىن، ئىتالىيە ئامخارا تىلىدىكى «مۇمكىن» دېگەن سۆزنى شەرتنامىدىكى ئىتالىيانچىدا «زۆرۈر» دەپ ئۆزگەرتىۋالدى. ئىتالىيە بۇ ماددىنى ئۆز ئالدىغا شەرھىلىشىگە ئاساسەن، ئېفىيوپىيەنى ئىتالىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەت دەپ جاكارلىدى ھەمدە شەرتنامىدە بەلگىلەنگەن جايلاردىن باشقا، يەنە نۇرغۇن جايلارنى ئىتالىيە ئىشغال قىلىۋالدى.

ئەمدى تاقەت قىلىپ تۇرالمىغان مېنبىلىك 1894 - يىلى 4 - ئايدا ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرگە خەت يېزىپ، ئىتالىيەنىڭ نومۇسىسىزلا چە قىلمىشقا قارشى تۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. باياناتتا: مەن چەت ئەل كۈچلۈك دۆلەتلىرىنىڭ ئافرىقىنى بۆلۈشۈۋېلىشىغا قول قوۋۇشتۇرۇپ قاراپ تۇرالمىمەن، دېيىلدى. 1893 - يىلى 2 - ئايدا ئۇ يەنە 1894 - يىلى 5 - ئاينىڭ 2 - كۈنىدىن باشلاپ «ئۈچچىئال شەرتنامىسى» بىكار قىلىنىدۇ، دەپ جاكارلىدى.

1894 - يىلى ئىتالىيە قوشۇن تارتىپ، ئالدى بىلەن شىمالىي قىسىمدىكى تىگرېنى ئىشغال قىلدى. 1895 - يىلى 3 - ئايدا ئىتالىيە ئېفىيوپىيەگە كەڭ كۆلەمدە ھۇجۇم قىلىپ ئادىئوگېي، ئادىگرات، ئادوۋا قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلدى.

9 - ئايدا مېنىڭ پۈتۈن مەملىكەت خەلقىگە مۇراجىئەنامە ئېلان قىلىپ: «دۈشمەن چەت ئەللەردىن كەلدى، ئېلىمىزنىڭ چېگراسىغا ھۇجۇم قىلىپ ئەقىدىمىزنى تەۋرىتىشكە تۇرۇنماقتا، ۋەتىنىمىزنىڭ تىنچلىقىغا بۇزغۇنچىلىق قىلماقتا، بىز ھەرىكەت قوللىنىشقا تەييارلىق قىلىپ، دۆلىتىمىزنى قوغداپ دۈشمەنگە قارشى تۇرۇشىمىز كېرەك. ماڭغۇدەك ماغدۇرى بارلارنىڭ ھەممىسى ماڭا ئەگىشىڭلار!» دەپ چاقىرىق قىلدى. بۇ مۇراجىئەنامە ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك روھىنى ئۇرغۇتۇپ، ۋەتەننى قوغداش دولقۇنىنى قوزغىدى. خەلق ئاممىسى ئۆزلۈكىدىن ئاشلىق، كىيىم - كېچەك ۋە پۇل ئىانە قىلدى. قورال - ياراغ سېتىۋېلىش ئۈچۈن ئېلىنىدىغان پەۋقۇلئاددە باج بىرنەچچە كۈنگە قالمايلا يىغىلىپ بولدى، ھەممىسى بولۇپ 2 مىليون كۈمۈش تەڭگە يىغىلدى. پىدائىي بولۇپ ئارمىيەگە قاتناشقان جەڭچىلەر پايتەختكە قاراپ ئاقتى، تېز ئارىدىلا 112 مىڭ كىشىلىك چوڭ قوشۇن توپلاندى.

مېنىڭ ئىستراتېگىيە جەھەتتە دۈشمەننى ئازدۇرۇش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ، ئىتالىيە ئارمىيەسىگە شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلدى، ئاندىن ئۇلارنى قىرغىنچىلىققا ئۇچراتتى. ئىتالىيە تاجاۋۇزچى ئارمىيەسىنىڭ باشلىقى تەلۋىلەرچە لاپ ئۇرۇپ: ئەگەر ماڭا يەنە ئىككى باتالىيون ئەسكەر بىلەن بىرنەچچە زەمبىرەك بەرسە، ئۇزۇنغا قالمايلا مېنىڭكى قەپەسكە سولاپ رىمغا ئاپىرىمەن، دېگەندى. لېكىن، 1895 - يىلى 12 - ئاينىڭ بېشىدا ئېفىيوپىيە ئارمىيەسى ئىتالىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا شىددەتلىك ھۇجۇم قىلىپ، 20 مىڭ كىشىلىك ئارمىيەسىنىڭ ئوندىن بىر قىسمىنى يوقاتتى. يەنە بىر تۈركۈم تاجاۋۇزچى ئارمىيەنىمۇ سۈرۈپ - توقاي قىلىپ ماكارې قورغىنىنى قايتۇرۇۋالدى.

1896 - يىلى 2 - ئاينىڭ 29 - كۈنى ئىتالىيە تاجاۋۇزچىلىرى 15 مىڭ كىشىلىك ئارمىيەنى ئۈچ يولغا بۆلۈپ

ئادوۋاغا ھۇجۇم قىلدى. ئېفىيوپىيە ئارمىيەسى ئۈستۈن ئەسكەرىي كۈچ ۋە ئۆزلىرىگە پايدىلىق يەر شارائىتىغا تايىنىپ، 3 - ئاينىڭ 1 - ۋە 2 - كۈنلىرىدىكى ھەل قىلغۇچ جەڭلەردە ئىتالىيە تاجاۋۇزچى ئارمىيەسىنىڭ جەمئىي 11 مىڭ ئادىمىنى يوقاتتى ياكى يارىدار قىلدى، 4000 ئەسكىرىنى ئەسىرگە ئالدى، كۆپ ساندىكى مىللىتىق، زەمبىرەك ۋە ئىتالىيە ئارمىيەسىنىڭ بارلىق ھەربىي ئەسلىھەلىرىنى غەنىمەت ئالدى، شۇنىڭ بىلەن ئىتالىيە تاجاۋۇزچە ئارمىيەسى ئەجەللىك مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى. 10 - ئايدا ئىككى تەرەپ «ئاددىس ئەبىيە شەرتنامىسى»نى ئىمزالاپ، «ئېفىيوپىيە ئىگىلىك ھوقۇقلۇق دۆلەت سۈپىتىدە مۇتلەق مۇستەقىل بولىدۇ» دەپ ئېتىراپ قىلدى ھەمدە ئۇرۇش چىقىمىنىڭ كاپالىتى ئۈچۈن 10 مىليون لىرا تۆلەم تۆلەيدىغان بولدى.

ئىتالىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى تۇرۇپ ۋەتەننى قوغداش ئۇرۇشىنىڭ غەلىبە قىلغانلىقى ئېفىيوپىيە خەلقىنىڭ قەھرىمانلارچە كۈرەش قىلغانلىقىنىڭ نەتىجىسى. جاھانگىرلارنىڭ ئافرىقىنى بۆلۈشۈپ ئېلىش دولقۇنىدا ئېفىيوپىيە خەلقى ئىتالىيە تاجاۋۇزچىلىرىنى تارمار قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ مىللىي مۇستەقىللىقىنى قوغداپ، ئافرىقا خەلقىنىڭ تاجاۋۇزچىلارغا قارشى كۈرىشىگە شانلىق ئۈلگە تىكلەپ بەردى.

بۇ قېتىملىق ئۇرۇشتىن كېيىن ئەنگلىيە، فىرانسىيە، رۇسىيە قاتارلىق دۆلەتلەر تاجاۋۇزچىلىق ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتتى، سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ھەربىي ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ ئۆزۈكىسىز ئېفىيوپىيەگە سىڭىپ كىردى. رۇسىيەنىڭ بىر ئەلچىلەر ئۆمىكى ئاددىس ئەبىيەنىڭ ساراي قۇرۇلۇشىغا قاتناشسا، يەنە بىر تۈركۈم ئوفىتسېرلىرى ئېفىيوپىيەنىڭ ھەربىي باش ئىشتابىغا كىرىپ قول شىلتىپ ئۇلارغا بۇيرۇق چۈشۈردى. چاررۇسىيە تاجاۋۇزچى ئارمىيەسىنىڭ بىر باشلىقى ئېفىيوپىيەگە تاجاۋۇز قىلىشتىكى مۇددەئائىمىز «ھىندى

ئوكياننىڭ قىزىل دېڭىز قىرغاقلىرىدىكى بىر نۇقتىسىغا يېقىنلىشىش ئارقىلىق بىر ئورۇنغا ئېرىشىش، «فىلوتلىرىمىزنىڭ يىراق شەرقتىكى دېڭىز - ئوكيانلاردا ئەرگىن - ئازادە قاتنىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش» دەپ ئېتىراپ قىلدى.

5 - بۆلۈم غەربىي ئافرىقا

1. ئاشانتى ئۇرۇشى

19 - ئەسىردىن ئىلگىرى غەربىي ئافرىقا ئىزچىل تۈردە قارا تەنلىكلەر سودىسى قىلىدىغان سورۇن ئىدى. 1807 - يىلى ئەنگلىيە قۇل سودىسىنى مەنئى قىلىپ، غەربىي ئافرىقىغا قاراتقان مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتىنى ئۆزگەرتتى. ئۇ قۇل سودىسىنى مەنئى قىلىش بايرىقى ئاستىدا، غەربىي ئافرىقىدىكى ھەرقايسى ئەللەرنىڭ زېمىنلىرىغا تاجاۋۇز قىلىشقا باشلاپ ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىلىرىنى قۇردى. 1808 - يىلى سېررالېئوندا مۇستەملىكە قۇرغاندىن سىرت، ئۇنىڭ ئاساسلىق تاجاۋۇزچىلىق، كېڭەيمىچىلىك نۇقتىسى گانا ۋە نىگېر دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنى بولدى. ۋولت دەرياسى نىگېر دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىدا مول ۋە قىممەتلىك ياغاچ ماتېرىياللىرى، پاختا ۋە پالما دەرىخىنىڭ مېيى كۆپ چىقىدىغان بولۇپ، ئۇلار كۈنسېرى تەرەققىي قىلىۋاتقان ئەنگلىيە سانائىتىنىڭ مۇھىم خام ئەشياسى ئىدى.

ئەنگلىيە قارا تەنلىكلەرنى ئېلىپ - سېتىش جەريانىدا، گانا دېڭىز قىرغاقلىرىدا دېڭىز قىرغىقى، تۇمشۇقى قاتارلىق مۇستەملىكە نۇقتىلارنى قۇردى. بۇ نۇقتىلار ئەنگلىيەنىڭ ئىچكى جايلارغا كېڭىيىشىنىڭ بازىسى بولدى، لېكىن ئۇنىڭ كېڭىيىشى

ناھايىتى ئاستا بولدى. چۈنكى، ئۇ ئاشانتى بىرلەشمىسىنىڭ بىر ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت قەيسەرلىك بىلەن قارشى تۇرۇشىغا ئۇچرىغانىدى.

ئاشانتىلار گانادىكى ئاكان مىللىتىنىڭ بىر تارمىقى ئىدى. 17 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگۈچە ئۇ يەنىلا بىر كىچىك بەگلىك - دانكلا بەگلىكىنىڭ ۋاسالىرى ئىدى. 1697 - يىلى ئوسېي تۇتۇ پادىشاھلىق تەختكە ۋارىسلىق قىلدى. ئۇ كاھىن ئانوكىينىڭ ئائىلىلىق قىلىشى بىلەن دومارلارنى مەغلۇپ قىلىپ، ئاقلارنى بويسۇندۇرۇپ، كۇماسى باشچىلىقىدىكى ئاشانتى بەگلىكىنى قۇردى. ئۇلار بەگلىكنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن رىۋايەت تۈسىنى ئالغان «ئالتۇن كۇرسى» ۋەقەسىنى سىرلىق ئويدۇرۇپ چىقاردى ھەمدە ئۇنى پادىشاھنىڭ ھوقۇقى ۋە مىللىي ئىتتىپاقلىق روھىنىڭ سىمۋولى دەپ تەرغىب قىلدى. ئوسېي تۇتۇ ئاكانلارنىڭ ئىچكى ئىقتىسادىي تەرەققىياتى ۋە ياۋروپالىقلارنىڭ تاجاۋۇز قىلىۋاتقان ئەھۋال ئاستىدا، مىللىي بىرلىكنى تەلەپ قىلىش يۈزلىنىشىگە ئۇيغۇنلىشىش ئۈچۈن مىللەتنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۇرۇشىنى باشلىدى. ئۇ ۋە ئۇنىڭ ۋارىسلىرى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ دانكلار، ئاكىملار، ئاسىن قاتارلىق بەگلىكلەرنى مەغلۇپ قىلىپ، ئاكانلارنىڭ بىرلىككە كېلىش ئاساسىنى تىكلدى.

ئەنگىلىيە قۇدرەتلىك، بىرلىككە كەلگەن ئاشانتى بەگلىكىنىڭ ئۆزىنىڭ ئافرىقا ئىچكى قۇرۇقلۇقىغا كېڭەيمىچىلىك قىلىشىدا توسقۇن بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ يېتىپ، ئاكانلارنىڭ داۋاملىق بىرلىككە كېلىشىگە ھەرخىل چارە - ئاماللار بىلەن توسقۇنلۇق قىلدى، دېڭىز ياقىسىدىكى ھەرقايسى بەگلىكلەر ئوتتۇرىسىغا بۆلگۈنچىلىك سالىدى، بولۇپمۇ فانتىلار بىلەن ئاسانتىلار مۇناسىۋىتىگە زەھەر خەندىلىك بىلەن بۇزغۇنچىلىق قىلدى.

1805 - يىلى ئاسىن بەگلىكىنىڭ ئىككى ئاقساقىلى

ئاشانتىلار پادىشاھىغا بويۇنتاۋلىق قىلىپ فانتى بەگلىكىنىڭ بىرلەشمىسىنىڭ پاناھلىقىغا ئۆزىنى ئاتتى. ئاشانتىلار پادىشاھى قاقچۇنى تاپشۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلغاندا، فانتىلار كەسكىن رەت قىلدى. 1806 - يىلى ئاشانتىلار بىلەن فانتىلار ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش بولدى. 5 - ئايدا دېڭىز قىرغىقى تۇمشۇقىدىن تۆت مىل يىراقلىقتىكى ئابرا كەنتىدە فانتىلار ئارمىيەسىنىڭ ئاساسلىق كۈچى ئۈزۈل - كېسىل مەغلۇپ بولدى، ئاسىنلارنىڭ ئىككى ئاقساقىلى ئەنگىلىيە كونتروللۇقىدىكى دېڭىز ياقىسىغا قېچىپ بېرىۋالدى، ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرى دەرھال ئاكانلارنىڭ ئىچكى ئىشىغا قول تىقتى. «كېلىشتۈرۈش ياكى قورال كۈچى ئىشلىتىش» ئۇسۇلى بىلەن ئاسىنلار ئاقساقىلى بىلەن فانتىلارغا ياردەم قىلىدىغانلىقىغا ۋەدە بەردى. 6 - ئاينىڭ 15 - ، 16 - كۈنلىرى ئانوماب كەنتىدىكى ۋىللىام قورغىنىدا ئەنگىلىيە ئارمىيەسى بىلەن ئاشانتىلار ئارمىيەسى ئۇرۇش قىلدى. ئەنگىلىيە ئارمىيەسىدە ئۆلۈم - يىتىم ئېغىر بولۇپ كەتكەنلىكتىن، بايراق چىقىرىپ، سۈلھى قىلىشنى تەلەپ قىلدى، ئاسىنلارنىڭ بىر ئاقساقىلىنى ئاشانتىلارغا تاپشۇرۇپ بەردى (يەنە بىرى قېچىپ كەتتى). ئىككى تەرەپ ۋاقىتلىق شەرتنامە ئىمزالاپ، ئەنگىلىيە فانتىلارنىڭ ئاشانتى بەگلىكىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئېيتىراپ قىلدى.

ئاشانتىلار غەلىبە قىلىپ ئەمدىلا ئۆز جايلىرىغا قايتىپ تۇرۇشىغا فانتىلار يەنە غەلىيان كۆتۈردى. ئۇلار 1809 - يىلى ئاشانتىلارنىڭ مۇھىم ئىككى دېڭىز بوغۇزى بولغان ئەلمىنە ۋە ئاكىرا كەنتلىرىگە ئەسكەر ئەۋەتتى. 1811 - يىلى ئاشانتىلار ئەسكەر چىقىرىپ فانتىلارنىڭ غەلىيانىنى باستۇرغاندا، ھەربىي ھەرىكىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك بولمىدى. 1814 ~ 1816 - يىللىرى يەنە بىر قېتىم ئەسكەر ئەۋەتىپ ھۇجۇم قىلىش ئارقىلىق فانتىلارنى ئاشانتى بەگلىكىگە قوشۇۋالدى ھەمدە ئۇلارنى

ئاشانتىلار ئەۋەتكەن باش ۋالىي ئىدارە قىلىدىغان بولدى.

1821 - يىلى ئەنگلىيە «ئافرىقا شىركىتى»نى تارقىتىۋېتىپ، گانانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئىجارە يەرلىرىنى ئەنگلىيە باشقۇرىدۇ، دەپ جاكارلىدى ھەمدە سېررالېئوننى ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسى قىلىپ قوشۇۋالدى.

1822 - يىلى چارلى ماككارسى ئۇ يەرگە باش ۋالىي بولغاندىن كېيىن، تەقەززالىق بىلەن ئاشانتىلارغا تاجاۋۇز قىلىش ئۇرۇشىغا تەييارلىق كۆردى. 5 - ئايدا بىر ئاشانتى سودىگىرى ئەنگلىيەلىك ساقچى بىلەن تىللىشىپ، توقۇنۇشۇپ قالغاندا، ئەنگلىيەلىك ساقچىلار ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. چارلى ماككارسى مۇشۇ ئىشنى باھانە قىلىپ ئۇرۇش قوزغىدى. 1824 - يىلى 1 - ئايدا ئىككى تەرەپنىڭ ئارمىيەسى بانئاسو كەنتىدە قاتتىق ئېلىشتى. ئېلىشتا ئەنگلىيە ئارمىيەسى مەغلۇپ بولۇپ، 260 تىن ئارتۇق ئادىمى ئۆلدى ۋە يارىدار بولدى، چارلى ماككارسى يارىدار بولۇپ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى. 1826 - يىلى ئەنگلىيە ئالاھىدە «زەربىدار كورپۇسى» تەشكىللەپ، زور تۈركۈمدىكى فانتىلارنىڭ ھەمكارلىشىشى بىلەن ئاشانتى ئارمىيەسىگە قارشى كاتمانسو كەنتىدە قاتتىق جەڭ قىلدى، بۇ قېتىملىق جەڭدە ئاشانتىلار ئارمىيەسى تۇنجى قېتىم مەغلۇپ بولدى. 1831 - يىلى ئەنگلىيە بىلەن ئاشانتىلار كېلىشىم ئىمزالاپ، دانكلا، ئاسىن بەگلىكىنىڭ ئاشانتىلار پادىشاھىغا قارام بولۇش مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلىشنى بىكار قىلىش بەلگىلەندى. ئاشانتىلار تاشقى سودىغا ھېچقانداق چەك قويمايدىغان، ئەنگلىيە ئاشانتى دۆلىتىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلىدىغان بولدى. ئەنگلىيەنىڭ تاجاۋۇز قىلىشى ۋە ئارىلىشىشى بىلەن، ئاشانتىلارنىڭ بىرلىككە كېلىشى كۆپ ئوڭۇشسىزلىقلارغا ئۇچرىدى.

ئەنگلىيە بۇ قېتىملىق غەلىبىسىدىن پايدىلىنىپ، دېڭىز بويى رايونلىرىدىكى مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى

كېڭەيتىشنى كۈچەيتتى. ئۇ فانتى قاتارلىق بەگلىك ئاقساقاللىرى بىلەن «1844 - يىل نىزامنامىسى» نى تۈزۈپ، «ھامىيلىق تۈزۈمى» نى دېڭىز ياقىسى رايونىدىكى ھەرقايسى بەگلىكلەرگىچە يۈرگۈزۈشنى كۈچەيتتى. 1850 - يىلى گانا دېڭىز قىرغاقلىرىدىكى مۇستەملىكىلەر سېررالېئوندىن ئايرىلىپ چىقىپ، ھەرقايسى مەمۇرىي كومىتېتلار ۋە قانۇن چىقىرىش كومىتېتلىرىنى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل تەسىس قىلدى. شۇ يىلى ئەنگىلىيەلىكلەر يەنە 10 مىڭ فوندىستېرلىك بەدىلىگە دانىيەلىكلەردىن گانا دېڭىز قىرغاقلىرىدىكى مۇستەملىكە نۇقتىلىرىنى «سېتىۋالدى». 1863 - يىلى ئەنگىلىيە ھىندى ئوكيان تاقىم ئاراللىرىدىن 850 كىشىلىك ياردەمچى قوشۇن يۆتكەپ كېلىپ، ئاشانتىلارغا ھۇجۇم قوزغىدى، لېكىن ئەسكەرلەر سۇ، ھاۋا قاتارلىقلارنىڭ يەكلىشىگە ئۇچراپ كېسەل تارقىلىپ ئۆلۈپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ قېتىملىق ھۇجۇمۇ مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشتى.

1871 ~ 1872 - يىللىرى ئەنگىلىيە بىلەن گوللاندىيە كېلىشىم ئىمزالىدى، كېلىشىم بويىچە گوللاندىيە گانا دېڭىز قىرغاقلىرىدىكى بارلىق مۇستەملىكە نۇقتىلارغا ئېرىشتى. 1873 - يىلى ئەنگىلىيە 2000 كىشىلىك تاجاۋۇزچى ئارمىيە ۋە 10 مىڭ كىشىلىك فانتىلاردىن بولغان ياللانا قوشۇن تەشكىللەپ، يەنە بىر قېتىم تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى قوزغىدى. ئەنگىلىيە قوشۇنى ئەلىمىنا كەنتىگە شىددەتلىك ھۇجۇم قىلدى. بۇ كەنتكە يېقىن دېڭىز قىرغاقلىرىدىكى قورغان ئەتراپىدا بولغان ئۇرۇشلاردا فانتىلار ئارمىيەسى تارمار بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئاشانتىلار ئارمىيەسى تولغاق ۋە چېچەك كېسەللىكىگە ئۇچراپ، ئەسكىرىي زىيان ئېغىر بولۇپ كەتكەنلىكتىن، ئەلىمىنەدىن ئىچكى جايلارغا تەشەببۇسكارلىق بىلەن چېكىندى. ئەنگىلىيە ئارمىيەسى ئىز بېسىپ ھۇجۇم قىلىپ پىرا دەرياسىدىن ئۆتۈپ، ئاشانتىلارنىڭ مەركىزىي شەھىرى كۇماسىغا قىستاپ كەلدى،

ئاموئافى، ئوداسو كەنتلىرىدە بولغان جەڭدە ئاشانتىلار ئارمىيەسى مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى. 1874 - يىلى 2 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئاشانتىلار مەركىزىي شەھەردىن تەشەببۇسكارلىق بىلەن چېكىندى ھەمدە بارلىق ئاشلىق، مال - مۈلۈكلەرنى بىللە ئەكەتتى. ئەنگلىيەلىكلەرگە قۇرۇق شەھەرلا قالدى. يېتىم ھالغا چۈشۈپ قالغان ئەنگلىيە ئارمىيەسىدە يارىدارلارمۇ كۆپەيگەنلىكى ئۈچۈن، قىرىلىپ كېتىشتىن قورقۇپ كوماسىدىن چېكىندى. چېكىنىش ۋاقتىدا ئەنگلىيە ئارمىيەسى پادىشاھ ئوردىسىغا ئوت قويۇپ پۈتۈن شەھەرنى كۈلگە ئايلاندۇرۇۋەتتى.

ئەنگلىيە ئاشانتىلارنىڭ قىيىنچىلىق ۋەزىيىتىدىن پايدىلىنىپ، ئاشانتىلارنى «فۇمېنا شەرتنامىسى» نى ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى. شەرتنامىدە ئاشانتىلار دېڭىز ياقىسىدىكى بىرنەچچە يەرلىك ئىشتاتلارغا بولغان ئىگىلىك ھوقۇقىدىن ۋاز كېچىش، 50 مىڭ ئۇنسۇيە ئالتۇن تۆلەم تۆلەش، ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ پۈتۈن مەملىكەت ئىچىدە ئەركىن سودا قىلىشىغا يول قويۇش بەلگىلەندى. ئەنگلىيەلىكلەر ئاشانتىلار ئۈستىدىن غەلىبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، فانتىلارغا قاراتقان پوزىتسىيەسىنى كەسكىن ئۆزگەرتتى. فانتىلارنىڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر ئۈچ ئاقساقىلىنى قولغا ئالدى. 1874 - يىلى تانۇ دەرياسىدىن ۋولتا دەرياسى ئېغىزىغىچە بولغان فانتىلار ئولتۇراقلاشقان رايونلارنىڭ ھەممىسىنى ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكە زېمىنى دەپ جاكارلىدى.

1890 - يىلى 12 - ئايدا ئەنگلىيە ئاشانتى پادىشاھىغا ئاشانتىلارنى ئۆزىنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەت قىلىشتەك يولسىز تەلەپنى ئوتتۇرىغا قويغاندا، تەلەپ ئاشانتىلار تەرىپىدىن قەتئىي رەت قىلىندى، شۇنىڭ بىلەن ئەنگلىيە 1891 - يىلى 1 - ئايدا يېڭىباشتىن ئۇرۇش قوزغىدى. ئەنگلىيە قۇدرەتلىك ھەربىي كۈچى بىلەن، مۇداپىئە كۆرۈشكە ئۈلگۈرەلمىگەن كۇماسى شەھىرىنى ئىشغال قىلىپ، ئاشانتىلارنىڭ پادىشاھىنى ئەسرگە

ئالدى. 8 - ئايدا ئاشانتىنى ئەنگلىيە ھامىيلىقىدىكى دۆلەت دەپ جاكارلىدى. لېكىن، ئاشانتى خەلقى تىز پۈكمىدى، ئەنگلىيە باش ۋالىيسى ئاشانتى ئاقساقاللىرىدىن ئالتۇن كۇرسىنى ئاپشورۇشنى تەلەپ قىلغاندىن كېيىنكى ئۈچىنچى كۈنى، يەنى 1900 - يىلى 3 - ئاينىڭ 30 - كۈنى ئېگىسۇ بەگلىكىنىڭ خانىشى ئا. ئاسانتىۋ رەھبەرلىكىدىكى ئەنگلىيەگە قارشى چوڭ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى. قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى 8000 ئادەمگە يېتىپ، كۇماسىدىكى ئەنگلىيە ئارمىيەسىنىڭ قورغىنىنى ئۈچ ئايغىچە قورشىۋالدى. ئەنگلىيەلىك باش ۋالىي ۋە يەنە بىر قىسىم ئەنگلىيە ئەسكەرلىرى 6 - ئاينىڭ 23 - كۈنى قورشاۋنى بۆسۈپ چىقىپ، دېڭىز قىرغىقىدىكى تۇمشۇققا قاراپ قاچتى. ئەنگلىيە ئارمىيەسىگە ياردەمچى قوشۇنلار ئۈزۈلمەي كەلگەنلىكى ئۈچۈنلا قوزغىلاڭ باستۇرۇلدى. 1902 - يىلى ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئاشانتى بەگلىكىنى گانا دېڭىز قىرغىقىدىكى مۇستەملىكە يېرىگە قوشۇۋالدى.

2. ئەنگلىيەنىڭ نىگېرىيەنى بېسىۋېلىشى

ئەنگلىيەنىڭ غەربىي ئافرىقىدا كېڭىيىدىغان يەنە بىر نۇقتىلىق جايى نىگېرىيە ئىدى. نىگېرىيە نىگېر دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ئۆۋەن ئېقىنىغا جايلاشقان، ئاساسلىق ئاھالىسى يورۇبالار، فۇلانلار، خاۋسالار، كانۇربلار ۋە ئەرەبلەر ئىدى. يورۇبالار ئولتۇراقلاشقان ماكاننىڭ جەنۇبىي قىسمىدا تېيىز ساسلىق لاگوس كۈلى بولۇپ، شىمالىي قىسمى نىگېر دەرياسىنىڭ كەڭ رايونلىرى بىلەن تۇتاشتى. 19 - ئەسىرگە كەلگەندە ئوبو پادىشاھلىقى زاۋاللىققا يۈز تۇتقان، يورۇبالارنىڭ شەھەر مەملىكەتلىرى تۇشمۇ تۇشتىن بۆلۈنۈپ، ئىچكى قالايمىقانچىلىق بېسىقمىغان دەۋر بولدى. ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرى يورۇبالارنىڭ ھەرقايسى ئىشتاتلىرى

ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنى بىر - بىرلەپ بويىندۇردى.

1851 - يىلى 12 - ئايدا ئەنگىلىيە لاگوس ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ۋارىسلىق ھوقۇق تالىشىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، تۆت ھەربىي پاراخوت بىلەن يورۇبالارنىڭ بۇ سودا مەركىزىگە ھۇجۇم قىلدى. لاگوس ئارىلىدىكى خەلق ئۆزىنى قوغداش كۈرىشىگە ئاتلىنىپ، 5000 كىشىلىك بىر قوشۇن تەشكىللىدى. مۇداپىئە ئىستىھكاملىرىنى قۇرۇپ، 50 زەمبىرەك تەييارلاپ، ئەنگىلىيە ئارمىيەسىنىڭ ھۇجۇملىرىنى كۆپ قېتىم چېكىندۈردى. ئەنگىلىيە ئارمىيەسى ئارالدىكى ئاھالىلەرنى توپقا تۇتۇپ، لاگوسنىڭ كۆپ قىسمىنى كۈلگە ئايلاندۇرۇۋەتتى. 12 - ئاينىڭ 28 - كۈنى ئەنگىلىيە ئارمىيەسى قۇرۇقلۇققا چىقىپ ئاكتىۋىيەنى لاگوسقا قورچاق پادىشاھ قىلىپ تىكلىدى. 1852 - يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئەنگىلىيە ئاكتىۋىيە بىلەن شەرتنامە ئىمزالاپ، لاگوسنى ئۆزىنىڭ ھامىيلىق يېرىگە ئايلاندۇرۇۋالدى، لېكىن لاگوس خەلقى باش ئەگمىدى. ئۇلار 1853 -، 1856 - ۋە 1861 - يىلى قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن بولسىمۇ، ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ رەھىمسىزلەرچە باستۇرۇشىغا ئۇچرىدى. 1861 - يىلى ئەنگىلىيە لاگوس پادىشاھى دوسسۇمانى «ئۆتۈنۈپ بېرىش» شەرتنامىسىگە مەجبۇرىي قول قويغۇزۇپ، لاگوسنى ھامىيلىق دۆلەتتىن مۇستەملىكە زېمىنىغا ئايلاندۇرۇۋالدى. ئەنگىلىيەنىڭ لاگوسنى يۇتۇۋېلىشى نىگېرىيەگە كەڭ كۆلەمدە كېڭىيىشنىڭ باشلىنىشى ئىدى.

19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرى ئىبادانى مەركەز قىلغان يورۇبالارنىڭ شەھەر مەملىكەت ئىتتىپاقى ئەنگىلىيەنىڭ نىگېرىيەنىڭ ئىچكى جايلىرىغا كېڭەيمىچىلىك قىلىشنى توسۇدى. 1877 - يىلى ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچى ئارمىيەسى ئېگىبالار بىلەن ئىجىبۇلارنىڭ ھەمكارلىشىشى بىلەن ئىبادانغا ھۇجۇم قوزغىدى، لېكىن 1866 - يىلىغا كەلگەندىلا ئەنگىلىيە

ئارمىيەسى ئىباداننى ئىشغال قىلالىدى. 1888 - يىلى ئەنگلىيە ئويو پادىشاھلىقىنى ھامىيلىق شەرتنامىسىنى قوبۇل قىلىشقا مەجبۇرلىدى. بەش يىلدىن كېيىن ئەنگلىيە ئويو پادىشاھلىقىنىڭ يورۇبالارغا قاراتقان ھەرقايسى جايلاردىكى ھۆكۈمرانلىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە ماقۇل بولدى، لېكىن ئويو پادىشاھى ئۆز دۆلىتىنىڭ تەۋەسىدە ئەنگلىيەنىڭ «ھامىيلىق قىلىش ھوقۇقى»نى چوقۇم ئېتىراپ قىلىشى كېرەك ئىدى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئەنگلىيە ئۆزىنىڭ ھامىيلىق قىلىش ھوقۇقىنى قەتئىي ئېتىراپ قىلمىغان ئىچىبو - ئود، ئابېئوكوتالارنىڭ شەھەر دۆلەتلىرىنى قورال كۈچى بىلەن بويسۇندۇرۇپ، بۇ رايونغا بولغان ئىشغالىيەتنى تاماملىدى.

ماي دەرياسى رايونىدىكى ئىجولار بىلەن بېنىلىقلارمۇ ئەنگلىيەنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا قەيسەرلىك بىلەن قارشىلىق كۆرسەتتى. ئىجولارنىڭ ئويوپو پادىشاھلىقى نىگېر دەرياسى دېلتىسىدىكى پالما دەرىخى مېيى سودىسىنى قىلىدىغان ئەڭ چوڭ مەركەز ئىدى. پادىشاھ جاجا ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ «ھامىيلىقى»نى ئوچۇق - ئاشكارا مەسخىرە قىلدى. ئۇ سودا يوللىرىنى توسۇپ، سودا پونكىتلىرىنى تاقاپ، ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ چېگرادىن كىرىپ سودا قىلىشىغا رۇخسەت قىلمىدى. 1887 - يىلى ئەنگلىيە ئارمىيەسى ئۇلارنىڭ قىلغانلىرىغا قارىتا ئەسكەر ئەۋەتىپ جازا يۈرۈشى قىلدى. ھەربىي پاراخوتلىرى ئويوپو دەرياسىغا ئىچكىرىلپ كىرىپ، يول بويى ئىككى قىرغاقتىكى يېزا - كەنتلەرنى توپقا تۇتتى. پادىشاھ جاجا 30 ئۇرۇش كېمىسى ۋە نەچچە ئون زەمبىرەك بىلەن ئەنگلىيە ھەربىي پاراخوتلىرىغا قارشى ئۈچ ئايغىچە جەڭ قىلدى. قوراللىق بويسۇندۇرۇشنىڭ ئۈنۈمى كۆرۈلمىگەندىن كېيىن، ئەنگلىيە سۇيىقەست ئويۇنى پىلانلاپ، پادىشاھ جاجادىن سۇلھى تەلەپ قىلدى. پادىشاھ جاجا سۆھبەت ئۆتكۈزۈلىدىغان جايغا كەلگەندە ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئۇنى دەرھال قولغا ئالدى

ھەمدە گاناغا سۈرگۈن قىلدى. ئەنگلىيە ئوپوبو رايونىنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، 1885 - يىلى ماي دەرياسى ھامىيلىق دۆلىتى قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى. 1893 - يىلى ئۇنىڭ ئىسمىنى نىگېر دەرياسى قىرغىقىدىكى ھامىيلىق دۆلەت دەپ ئۆزگەرتتى. 1894 - يىلى ئەنگلىيە بىروخىمىيەنى ئىشغال قىلىپ، كېيىن ئۇنى نىگېر دەرياسى قىرغىقىدىكى ھامىيلىق دۆلىتىگە قوشۇۋالدى.

1897 - يىلى 1 - ئايدا ئەنگلىيە ئارمىيەسى 1500 كىشىلىك قوشۇن بىلەن بىر فىلوتىنىڭ تارماق ئەترىتىنى ماي دەرياسى رايونىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر قەلئە بېنىنىغا ھۇجۇم قىلىشقا ئەۋەتتى. گىۋاتو ئەتراپىدىكى ئىككى قېتىملىق كەسكىن جەڭدە، ئەنگلىيە ئارمىيەسى ئېغىر چىقىمغا ئۇچرىدى. 2 - ئايدا ئەنگلىيە ئارمىيەسى ياردەمچى قوشۇننىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، ئۈچ يولغا بۆلۈنۈپ بېنىنىغا ھۇجۇم قىلدى، يېزا - كەنتلەرنى تۈزلىۋەتتى، ئېكىنزارلىقلارغا ئوت قويۇپ بانان دەرەخلىرىنى كەستى، شەھەرلەرنى توپقا تۇتتى، بېنىن شەھىرى لاۋۇلداپ يېنىۋاتقان ئوت دېڭىزىغا ئايلىندى. 2 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ئەنگلىيە ئارمىيەسى بېنىن شەھىرىنى ئىشغال قىلدى. ئۇزۇن ئۆتمەي بېنىن پادىشاھىمۇ تەسلىم بولۇپ، كالا بارغا سۈرگۈن قىلىندى.

ئەنگلىيە نىگېر دەرياسى دېلتىسىنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن كېڭەيمىچىلىكنىڭ تىغ ئۈچىنى خاۋسالار رايونىغا قاراتتى. ئەنگلىيە بۇ رايونلارنى بويسۇندۇرۇش جەريانىدا خاۋسالار ۋە فۇلبىلار ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتىن پايدىلىنىپ، بۆلۈپ يىمىرىش، بىرىنى يەنە بىرىگە ئۇرۇشقا سېلىش ئۇسۇلىنى قوللاندى. 1897 - يىلى كىنوۋېل ۋە ئېلوېن ئەمىرلىرىنىڭ دۆلىتىنى بويسۇندۇردى. 1900 - يىلى شىمالىي نىگېرىيە ھامىيلىق دۆلىتى قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلاپ، ئۇنىڭغا فېرېدىرك لۇكاردنى باش ۋالىي قىلىپ تەيىنلىدى. لۇكارد

سوكوتو پادىشاھلىقى گەرچە ئاجىز بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغا تەۋە خاۋسالار رايونىدىكى ھەرقايسى ئەمىرلەرنىڭ دۆلەتلىرى ئاتاقنا ئۇنىڭ باش ۋالىيلىق ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە سوكوتو پادىشاھىنىڭ يەنە مۇئەييەن دەرىجىدە چاقىرىق كۈچ ۋە ئەمەلىي كۈچكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئويدان بىلەتتى. شۇڭا ئۇ سوكوتو پادىشاھلىقىغا تەۋە بارلىق ئەمىرلەر دۆلەتلىرىنى پادىشاھنىڭ ئىدارە قىلىشىدىن چەتلىۋېتىشنى قازار قىلىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ يۈزۈبالار، لاڭلار ئەمىرلىرىنىڭ دۆلىتىنى ئىشغال قىلىپ، زارىيەنىڭ «ھامىيلىق» ئورنىنى تىكلەپ ھەمدە ھۇجۇم قىلىپ كائونى ئىشغال قىلدى.

1902 - يىلى 3 - ئايدا ئەنگىلىيە تاجاۋۇزچىلىرى سوكوتو شەھىرىگە ھۇجۇم قوزغىدى. سوكوتو قوشۇنى سۇلتاننىڭ قوماندانلىقىدا ئەنگىلىيە ئارمىيەسىنى ئېغىر چىقىمغا ئۇچراتقاندىن كېيىن شەرقىي رايونغا چېكىنىپ، بارلىق ئەمىرلەر دۆلەتلىرىنى بىرلىشىپ، تاجاۋۇزچىلارغا قارشى تۇرۇشقا چاقىردى. شۇنىڭ بىلەن بۇرمىدا بولۇنغان جەڭدە سوكوتو قوشۇنى ئەنگىلىيە ئارمىيەسىنى مەغلۇپ قىلدى. 7 - ئايدا ئەنگىلىيە ئارمىيەسى ياردەمچى قوشۇنغا ئېرىشىپ، يەنە بىر قېتىم ھۇجۇم قوزغاپ بۇرمىنى ئىشغال قىلدى. سوكوتونىڭ سۇلتانى چەت ئەلگە قېچىپ كەتتى. لېكىن خاۋسالار ئەنگىلىيەگە قارشى ئۇرۇشنى يەنە بىر نەچچە يىلغىچە داۋاملاشتۇردى.

3. غەربىي ئافرىقا خەلقىنىڭ فىرانسىيەگە قارشى كۈرۈشى

قۇل سودىسى تازا ئەۋج ئالغان مەزگىللەردە فىرانسىيە سېنىگال دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغاقلىرىدا بىر تۈركۈم مۇستەملىكە نۇقتىلىرىنى قۇردى. 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغا كەلگەندە ساۋتومې ئارىلىنى مەركەز قىلغان

سېنىڭگال مۇستەملىكە زېمىنىدا تەخمىنەن 50 مىڭ ئاھالە بار ئىدى. 1850 - يىللاردىن كېيىن فىرانسىيە دەرەخ يېلىمى سودىسىنى تىزگىنلەش ئۈچۈن يىراققا يۈرۈش قىلىش ئارمىيەسىنى ئەرەبلەرنىڭ قەبىلىلىرىگە ھۇجۇم قىلىشقا ئۈزۈكسىز ئەۋەتىپ، سېنىڭگال دەرياسىنىڭ جەنۇبىدىكى فېرمىلىرىنى بېسىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، فىرانسىيە ئارمىيەسى سېنىڭگال دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىغا قاراپ سىلجىپ، ھاجى ئۆمەر رەھبەرلىكىدىكى تۈكۈلۈر دۆلىتىنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. 1857 - يىلى ھاجى ئۆمەر ئارمىيەسىگە قوماندانلىق قىلىپ، فىرانسىيە ئارمىيەسىنىڭ نۇقتىلىرىغا ئىككى ئايغىچە قورشاش ھۇجۇمى قوزغىدى. كېيىن فىرانسىيە ئارمىيەسىگە ياردەمچى قوشۇنلار كېلىۋەرگەنلىكتىن، ئۇلار تەشەببۇسكارلىق بىلەن چېكىندى. 1870 - يىللىرىدىن كېيىن فىرانسىيە غەربىي ئافرىقىدا ئومۇميۈزلۈك كېڭەيگەندە، غەربىي ئافرىقىدىكى ھەرقايسى ئەل خەلقلىرى تېخىمۇ كەسكىن قارشىلىق كۆرسەتتى. بۇنىڭ ئىچىدە سامورى تۇر، گېبېداسې ۋە راباخلار رەھبەرلىك قىلغان فىرانسىيەگە قارشى ئۈچ قېتىملىق ئۇرۇشنىڭ تەسىرى ھەممىدىن چوڭ بولدى.

19 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرى غەربىي ئافرىقىدىكى گىنېنىيەنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدا بىساندۇگۇنى مەركەز قىلغان ھالدا ماندىنگولار ۋە بامبارالارنى ئاساس قىلغان ئۇئاسۇلۇ فېئودال ھەربىي دۆلىتى بارلىققا كەلدى. پادىشاھ سامورى تۇر (تەخمىنەن 1840 ~ 1890 - يىللار) ماندىنگولار قەبىلىسىدىكى ئۇششاق تىجارەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، نەچچە يىللار ئەسكەر بولۇش جەريانىدا ناھايىتى ئىقتىدارلىق قوماندان بولۇپ يېتىشىپ چىققان. 1870 - يىلىدىن 1875 - يىللار ئارىلىقىدا ئەتراپتىكى بەگلىكلەرنى بويسۇندۇرۇپ، بىرلىككە كەلگەن ھوقۇق مەركەزگە مەركەزلەشكەن بىر دۆلەت قۇرغان. بۇ دۆلەتنىڭ پادىشاھى پۈتۈن مەملىكەتتىكى يەرلەرنىڭ ئىگىسى ئىدى.

پادشاھ ئۆزى بىر قىسىم يەرلەرنى ئىگىلەپ، باشقا كۆپ قىسىم يەرلەرنىڭ ھەممىسىنى فېئودال ئاقسۆڭەكلەرگە بۆلۈپ بەرگەنىدى.

سامورى تۇر پۈتۈن مەملىكەتنى 162 يېزىغا بۆلۈپ، ئۇنىڭدىن 10 رايون تەشكىللىدى. ھەرقايسى رايوننىڭ ھەربىي، مەمۇرىي ئىشلىرىنى ئۆزى ئەۋەتكەن ئادەملەر باشقۇردى.

1880 - يىللاردا فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى سېنىگال دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىنى بويلاپ كېڭىيىپ، ئۇئاسۇلۇ دۆلىتىنىڭ زېمىنىغا ئۈزۈكسىز تاجاۋۇز قىلدى. 1882 - يىلى فىرانسىيە ئارمىيەسى نىگېر دەرياسىنىڭ ئوڭ قىرغاقلىرىغا ھۇجۇم قىلىپ، سامورى تۇرنىڭ قوشۇنى بىلەن تۇتۇشتى. ئۇنىڭ قوشۇنى جەڭدە مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن سېنىگال دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىغا قاراپ چېكىندى. 1883 - يىلى ۋە 1885 - يىللىرى فىرانسىيە ئارمىيەسى يەنە ئۈزۈكسىز تاجاۋۇز قىلىشنى باشلىدى، ھەر ئىككى تەرەپ بەزىدە غەلىبە قىلدى، بەزىدە مەغلۇپ بولۇپ تۇردى. 1886 - يىلى 1 - ئايدا فىرانسىيە ئارمىيەسى تۇنجى قېتىم سامورى تۇرنىڭ قوشۇنىنى مەغلۇپ قىلىپ، ئۇلارنى فىرانسىيە بىلەن كېلىشىمنامە ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى. كېلىشىم بويىچە نىگېر دەرياسى رايونى فىرانسىيەگە تەۋە زېمىن بولۇش ھەمدە ئۇئاسۇلۇ دۆلىتىنىڭ چېگراسى مۇشۇ رايوندىن ئايرىلىش بەلگىلەندى.

سامورى تۇرلار چەت ئەللەرنىڭ تاجاۋۇز قىلىشىدىن مۇداپىئە كۆرۈش ئۈچۈن ئۇرۇش توختاتقان ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ، ھەربىي كۈچىنى كۈچەيتتى، سامورى تۇر قوشۇنىنى بۆلۈپ ئۈچ بۆلەككە ئايرىدى. بىرىنچى بۆلەكنىڭ ۋەزىپىسى فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىش بولدى. ئىككىنچى بۆلەك زاپاس قىسىم بولدى. ئۈچىنچى بۆلەكنىڭ ۋەزىپىسى جىددىي پەيتلەردە مەملىكەت ئاھالىسى ۋە ئۇلارنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى بىخەتەر جايغا يۆتكەش بولدى. سامورى تۇر يەنە دېھقانچىلىق

ئىشلەپچىقىرىشىغىمۇ ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىپ، بارلىق قەبىلىلەرنىڭ دۆلەت ئۈچۈن تېرىقچىلىق قىلىش بۇرچى بولىدىغانلىقى، ھەربىر يېزا ئۆزىگە كۆرسىتىپ بېرىلگەن يەرنى چوقۇم كوللېكتىپ تېرىشى كېرەكلىكى ھەمدە مۇشۇ خىل ئۇسۇل بىلەن ھەربىي ئېھتىياجنى قامدىشى كېرەكلىكىنى بەلگىلىدى. ئۇ يەنە قورال - ياراغ رېمونت قىلىش ئورۇنلىرىنى قۇرۇپ، ياۋروپاچە مىلىتىقلارنى تەقلىد قىلىپ ياسىدى. سامورى تۈر پۈتۈن مەملىكەت بويىچە مەجبۇرىيەت مائارىپىنى يولغا قويدى، مەكتەپ ئارقىلىق خەلققە ئىسلام دىنى ئەقىدىلىرىنى ئۆگىتىپ، خەلقنىڭ مىللىي مۇستەقىللىقىنى قوغداپ، تاجاۋۇزچىلارغا قارشى تۇرۇش ئېغىنى كۈچەيتتى.

1890 - يىللىرى فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى كېلىشىمنامىنى يىرتىۋېتىپ يەنە بىر قېتىم ئۇرۇش قوزغىدى. 1891 - يىلى فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى قۇدرەتلىك ھەربىي كۈچىنى مەركەزلەشتۈرۈپ كانكاننى بېسىۋېلىپ ئۇدۇل بېسىپ ئۇدۇلغا قىستاپ كەلدى. سامورى تۈر تۇشمۇتۇش تاقابىل تۇرۇشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇش تاكتىكىسىنى قوللىنىپ، تەشەببۇسكارلىق بىلەن چېكىنىپ دۈشمەنگە ھېچقانداق نەرسە قالدۇرمىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، پارتىزانلىق ئۇرۇشىنى ئۈزۈكسىز داۋاملاشتۇرۇپ، تاجاۋۇزچىلارغا تۇيۇقسىز زەربە بەردى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ھەممە يەرلەردە زەربىگە ئۇچراپ، بىرقەدەممۇ ئىلگىرىلىيەلمەس ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغاندا، ئىچكى جايلارغا تاجاۋۇز قىلىشنى توختىتىشقا مەجبۇر بولدى. 1892 - يىلىنىڭ بېشىدا فىرانسىيە ئارمىيەسى يەنە بىر قېتىم ھۇجۇم قوزغىدى، 1 - ئاينىڭ 11 - كۈنى بېسىپ ئۇدۇلغا ئەتراپىدا سامورى تۈرنىڭ قوشۇنى بىلەن شىددەتلىك جەڭ قىلدى، فىرانسىيە ئارمىيەسى ئېغىر تالاپەتكە ئۇچرىدى. سامورى تۈر پايتەخت ۋە غەربىي رايونلاردىن ئۆزلۈكىدىن چېكىنىپ، شەرقىي قىسىمغا يۆتكىلىپ ئۇرۇشنى داۋاملاشتۇردى.

1894 - يىلى فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى يەنە پىل چىشى دېڭىز قىرغىقىدىن يولغا چىقىپ، پىل چىشى دېڭىز قىرغىقىنىڭ شىمالىدىكى سامورى تۇرنىڭ قوشۇنىغا ھۇجۇم قىلدى. 1895 - يىلى سامورى تۇر خەلقىنىڭ قوللاپ - قۇۋۋەتلىشى بىلەن، فىرانسىيە ئارمىيەسىنى قورشۇپلاپ ھالاكەتلىك زەربە بەردى، فىرانسىيەنىڭ ئاز ساندىكى قالدۇق ئەسكەرلىرى پىل چىشى دېڭىز قىرغىقىغا ئاران قېچىپ كېلەلدى. 1898 - يىلى فىرانسىيە ئارمىيەسى سامورى تۇرنىڭ گازارمىسىغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلدى. 9 - ئايدا سامورى تۇر ئۇرۇش ئۈستىدە ئەسەرگە چۈشۈپ قېلىپ، فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى گابوننىڭ بىر ئارىلىغا سۈرگۈن قىلىندى، 1900 - يىلى شۇ يەردە ۋاپات بولدى.

سامورى تۇر رەھبەرلىكىدىكى فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش 16 يىلغىچە داۋاملاشتى، ئۇلار بىپايان زېمىندا جانلىق ھەرىكەت قوللىنىپ، فىرانسىيەنىڭ غەربىي ئافرىقىدىكى ھەربىي كۈچىگە زەربە بەردى ۋە ئۇلارنى ئىسكەنجىگە ئالدى. شۇ ۋاقىتلارنىڭ ئالدى - كەينىدە داخومبىيە خەلقىمۇ گېيداسېننىڭ رەھبەرلىكىدە فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى بىر قېتىملىق شىددەتلىك جەڭ قىلدى.

داخومبىيە توگو بىلەن نىگېرىيەنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان دۆلەت، 17 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۆلۈنۈپ پارچە - پارچە بولۇپ كەتكەن بۇ دۆلەت پادىشاھ تاگۇنىڭ رەھبەرلىكىدە بىرلىككە كەلگەنىدى. داخومبىيەنىڭ بىرلىككە كېلىش ئىشلىرى ياۋروپادىكى تاجاۋۇزچى دۆلەتلەر بىلەن كۈرەش قىلىش جەريانىدا تەرەققىي قىلدى. ئەينى چاغدا ياۋروپادىكى نۇرغۇن دۆلەتلەر داخومبىيەنىڭ دېڭىز بويى رايونلىرىغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ، سودا پونكىتلىرىنى قۇرۇپ، داخومبىيەنىڭ بىرلىككە كېلىشىگە بۇزغۇنچىلىق قىلدى. 18 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا پادىشاھ ئاگازا تەختتە ئولتۇرغاندا، دۆلەت زېمىنى گىنۇنىيە قولتۇقىدىكى

دېڭىز ياقىلىرىغىچە كېڭەيگەنىدى. پادىشاھ گېزو تەختتىكى (1818 ~ 1858 - يىللار) چاغ داخومبىيەنىڭ گۈللەنگەن دەۋرى ئىدى. ئۇنىڭ چېگراسى غەربتە ئاداكيامېغىچە بارىدىغان بولۇپ، ئاشانتى پادىشاھلىقى بىلەن قوشنا ئىدى.

1851 - يىلى فىرانسىيەلىكلەر پادىشاھ گېزو بىلەن ئاتالمىش دوستلۇق سودا شەرتنامىسى ئىمزالاپ، فىرانسىيە ئۇنىڭغا كۆپ ساندا قەرز بېرىشكە ماقۇل بولغان، گېزو داخومبىيە دېڭىز بويى رايونلىرىدا ئولتۇرۇشلۇق فىرانسىيەلىكلەرگە ئەركىنلىك بېرىدىغان ۋە ئۇلارنى قوغدايدىغان بولغانىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى بۇ رايونغا ئىچكىرىلەپ سىڭىپ كىرىشكە باشلىدى. 1868 - يىلى فىرانسىيە پادىشاھ گىلبېگلىنى ئالداپ، ئۇنىڭ بىلەن يېڭى ئەھدىنامە ئىمزالاپ كوتونۇنى ئىشغال قىلدى. گىلبېگلى فىرانسىيەنىڭ بۇ ھەرىكەتلىرى داخومبىيەنى ھالاكەتكە ئۇچرىتىدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىپ، 1888 - يىلى ئەھدىنامىنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىنى جاكارلىدى. فىرانسىيە مۇشۇ ئىشنى باھانە قىلىپ، يىراققا يۈرۈش قىلىش ئارمىيەسىنى داخومبىيەگە تاجاۋۇز قىلىشقا ئەۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن داخومبىيەنىڭ فىرانسىيەگە قارشى ئۇرۇشى باشلاندى.

1889 - يىلى گىلبېگلى ۋاپات بولۇپ ئورنىغا ئوغلى گىبېداسى ۋارىسلىق قىلدى. گىبېداسىنىڭ تاجاۋۇزچىلارغا قارشى تۇرۇش ئىرادىسى ئىنتايىن قەتئىي ئىدى. 1890 - يىلى 2 - ئاينىڭ 21 - كۈنى ئۇ دېڭىز بويىدىكى كوتونۇ شەھىرىنى قورال كۈچى بىلەن قايتۇرۇۋېلىشنى قارار قىلدى. 2 - ئاينىڭ 23 - كۈنى 5000 كىشىلىك داخومبىيە قوشۇنى گىبېداسىنىڭ قوماندانلىقىدا كوتونۇ شەھىرىگە ھۇجۇم قىلدى. گەرچە شەھەرنى ئالالمىغان بولسىمۇ، سېنىپىگال نەرەپتىن كەلگەن دۈشمەننىڭ ياردەمچى قوشۇنىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك توسۇپ قېلىپ، بىر قېتىملىق غەلىبىلىك ئۇرۇش قىلدى. 4 - ئاينىڭ 21 - كۈنى

ئاجاررا دەرياسى بويىغا يېقىن ئەتراپتا بىر قېتىملىق كەڭ كۆلەملىك جەڭ بولدى. فىرانسىيەنىڭ تاجاۋۇزچى ئارمىيەسى گەرچە ھەربىي پاراخوتلىرىنىمۇ ئىشقا سالغان بولسىمۇ، لېكىن ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى، شۇنىڭ بىلەن فىرانسىيە ئارمىيەسى 1890 - يىلى 8 - ئاينىڭ 23 - كۈنى پوپ دۇزېرنى داخومپىيە بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈشكە ئەۋەتتى. گېبېداسىمۇ داخومپىيە قوشۇنىنىڭ ئۇرۇشتا ئېغىر زىيان تارتقانلىقىنى ۋە ئۇنى رەتكە سېلىشنىڭ لازىملىقىنى ھېس قىلىپ، 10 - ئاينىڭ 9 - كۈنى فىرانسىيە بىلەن شەرتنامە ئىمزالىدى. شەرتنامە بويىچە فىرانسىيە داخومپىيەنىڭ پۈتكۈل دېڭىز بويى رايونلىرىدىكى ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىدىغان، گېبېداسى فىرانسىيەنىڭ پودتونوۋو رايونىغا بولغان ھامىيلىق ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىدىغان ھەمدە كوتونۇ شەھىرىنى فىرانسىيەگە ئۆتۈنۈپ بېرىدىغان بولدى.

ئەمەلىيەتتە بۇ قېتىملىق سۆھبەت ۋاقىتلىق ئارام ئېلىۋېلىش كۈرىشى ئىدى. 1892 - يىلى 6 - ئايدا فىرانسىيە ھۆكۈمىتى كېلىشىمگە بۇزغۇنچىلىق قىلىپ، شەرمەندىلەرچە يېڭى ئۇرۇش قوزغىدى. فىرانسىيەنىڭ ھەربىي پاراخوتلىرى داخومپىيەنىڭ دېڭىز قىرغاقلىرىنى قامال قىلدى، دېڭىز بويىدىكى ئىستېھكام ۋىتا بىلەن نوکۇئې كۆلى ئەتراپىدىكى نۇرغۇن يېزا - كەنتلەرنى توپقا تۇتتى، سۇ ۋە قۇرۇقلۇق يوللىرى ئارقىلىق ئىچكى جايلارغا بېسىپ كىردى. 9 - ئاينىڭ 18 - كۈنىدىكى دوڭبا جېڭىدە گېبېداسى پىدائىيلار ئەترىتى تەشكىللەپ دۈشمەنگە ئارقا - ئارقىدىن ھۇجۇم قىلدى، 130 جەڭچى قەھرىمانلارچە قۇربان بولدى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ چىقىمىمۇ ئېغىر بولدى، قوماندانى فىلاك ئېتىپ ئۆلتۈرۈلدى. ئۇرۇش شىمالىي قىسمىدا قانات يايدى، كوتونۇ ۋە ئۇئاكون رايونلىرىدا قانلىق نەيزە - قىلىچۈزلىق ئۇرۇشلىرى بولدى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى داخومپىيە

ئاھالىسىنى ياۋۇزلارچە قىرغىن قىلىشتىن تاشقىرى، قەدىمىي ئابومېي پادىشاھلىقىنىڭ «سىمبار» سارىيىنى ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋەتتى.

1893 - يىلى فىرانسىيە ئىچكى جايلارغا تاجاۋۇز قىلىپ كىردى. داخومبىيە ھەربىي جەھەتتىن پايدىسىز ئورۇنغا چۈشۈپ قالغاندىن سىرت، يەنە چېچەك كېسەللىكى يامراپ كېتىپ، قوشۇندا ئەسكەرلەر بارغانسېرى ئازلاپ كەتتى. 1894 - يىلى تىلدا داستان بولغۇدەك داخومبىيە خەلقىنىڭ فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى كۈرىشى تۇرغۇن ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. گىنېداسى مەغلۇپ بولۇپ ئەسەرگە چۈشۈپ، مارتىنىڭ ئارىلىغا قامالدى، كېيىن ئالجىرىيەگە ئەۋەتىلدى، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى ئوفىتسېرلار گابونغا سۈرگۈن قىلىندى. داخومبىيەنىڭ بىر قىسىم زېمىنلىرىنى فىرانسىيە يۇتۇۋالدى، قالغان قىسىملىرى فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى زېمىن دەپ جاكارلاندى.

غەربىي ئافرىقىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق فىرانسىيەگە قارشى چوڭراق ئۇرۇش چاد كۆلى رايونىدا بولدى، بۇ قېتىملىق فىرانسىيەگە قارشى ئۇرۇشنىڭ داھىيسى راباخ ئىدى.

راباخ بىر ئەرەب ئايال قۇلىنىڭ ئوغلى بولۇپ، شەرقىي سۇداندا تۇغۇلغانىدى. 1870 - يىللىرى ئۇ شەرقىي سۇداندىكى سۈلەيمان زىبەر قوزغىغان ئەنگىلىيە، مىسىر ھۆكۈمرانلىرىغا قارشى قوزغىلاڭغا قاتناشقانىدى. قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن راباخ 600 ئەسكەرگە قوماندانلىق قىلىپ، سۇداننىڭ ئوتتۇرا رايونىغا يۆتكىلىپ، چاد كۆلى ئەتراپىدا مۇستەقىل دۆلەت قۇردى، كېيىنچە چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ تەھدىتى ئاستىدا، نۇرغۇن قەبىلىلەرنى بىرلەشتۈرۈپ نەچچە مىڭ كىشىلىك قوشۇن تەشكىللەپ، فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا

قارشى كۆپ قېتىم قانلىق ئۇرۇشلارنى قىلدى. ئۇ تاجاۋۇزچىلارغا قارشى كۈرەش جەريانىدا ئۇرۇش قىلغانلىرى كۈچىيىپ باردى ھەمدە بورنو، باجرىمى ۋە ئوۋادايىدىكى بىر قىسىم رايونلارنى ئۆزىگە قوشۇۋالدى. فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ئۇنىڭ تەۋەلىكىدىكى رايونغا كەينى - كەينىدىن ھۇجۇم قىلىپ، كەينى - كەينىدىن مەغلۇپ بولدى. شۇنىڭ بىلەن، فىرانسىيە ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىپ، راباخ چەتكە قاققان باجرىمى ۋە ئوۋادايىنىڭ بۇرۇنقى سۇلتانى بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ راباخ دۆلىتىگە ھۇجۇم قىلدى.

فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ئوتتۇرا سۇدان رايونىنىڭ مۇھىملىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇ يەرگە راباخنىڭ يەنىمۇ كېڭىيىشىدىن قورقتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ زور ھەربىي كۈچ چىقىرىشتىن ئايانماي، قوشۇنىنى ئۈچ يولغا بۆلۈپ راباخقا ھۇجۇم قىلدى. بىر تارماق قوشۇنى جەنۇبتىكى فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى كونگو تەرەپتىن يۈرۈش قىلدى. ئىككىنچى تارماق قوشۇنى سېنىگال تەرەپتىن ھۇجۇم قىلدى. ئۈچىنچى تارماق قوشۇنى شىمالدىكى سەھرايى كەبىر قۇملۇقىدىن ئۆتۈپ قېستاپ كەلدى. 1899 - يىلى كۈنۈ ئەتراپىدا بولغان بىر قېتىملىق جەڭدە ئىككى روتا فىرانسىيە ئارمىيەسىدىن 170 تىن ئارتۇق ئەسكەر ئۆلۈپ ۋە يارىدار بولۇپ چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. 1904 - يىلى 4 - ئايدا كۇسپىرىدىكى جەڭدە راباخنىڭ 3000 جەڭچىسى مۇداپىئە ئىستىھكامىنى قانلىق ئۇرۇش قىلىپ جان پىدالىق بىلەن ساقلىدى. فىرانسىيە ئارمىيەسى مۇداپىئە ئىستىھكامىنى توپقا ئۇتقاندا، ئىككى تەرەپ ھايات - ماماتلىق قۇچاقلاشما جېڭى قىلدى. جەڭدە راباخ قەھرىمانلارچە قۇربان بولدى، ئۇنىڭ ئوغلى فەدىل ئاللاھ خەلققە رەھبەرلىك قىلىپ فىرانسىيەگە قارشى داۋاملىق كۈرەش قىلدى. 1902 - يىلىدىكى بىر قېتىملىق جەڭدە ئۇمۇ قۇربان بولدى.

6 - بۆلۈم جەنۇبىي ئافرىقا ۋە ماداغاسقار

1. ئالماس بىلەن ئالتۇننىڭ قېزىلىشى ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋىتى

1867 - يىلى ۋال دەرياسىدىن تۇنجى پارچە ئالماس تېپىلدى.
1869 - يىلى چوڭ بىر پارچە ئالماس تېپىلىپ، باھاسى 25 مىڭ فوندىستېرلىڭغا چىقتى. 1871 - يىلى ۋال دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىن ئىپتىدائىي ئالماس كېنى بايقالدى. بۇنداق ئارقا - ئارقىدىن بايقىلىش دۇنيانى زىلزىلىگە كەلتۈردى. تەۋەككۈلچىلەر ۋە بايلىق مەستانىلىرى تۈركۈم - تۈركۈملەپ ۋال دەرياسى ۋە خارتمىز دەرياسى ۋادىسىغا سەلدەك ئاقتى. «چوڭ غار» نىڭ ئەتراپىدا يېڭى بىر شەھەر - كىمبېرلېي شەھىرى بارلىققا كەلدى. 1872 - يىلىغا كەلگەندە بۇ شەھەردە 50 مىڭ ئاھالە ئولتۇراقلاشتى.

ئالماسنىڭ بايقىلىشى بىر چوڭ سىياسىي دولقۇن قوزغىۋەتتى. ئورانج ئەركىن ئىشتاتى، ترانسۋال جۇمھۇرىيىتى ۋە ئەنگىلىيە ھامىيلىقىدىكى غەربىي گېرىكۇندا (ئازانىيە) قاتارلىق دۆلەت ۋە رايونلارنىڭ ھەممىسى بۇ گۆھەر زېمىن بىزگە تەۋە دېيىشتى. ئەنگىلىيەنىڭ كاپ مۇستەملىكە زېمىنىنىڭ باش ۋالىيسى باركلېي بىر تەرەپتىن بۇ زېمىننىڭ تالاش - تارتىشىنى «قايتا ھۆكۈم چىقىرىش» قا سۈنۈش تەكلىپىنى بەرسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئەسكەر ئەۋەتىپ كىمبېرلېينى بېسىۋالدى. «قايتا ھۆكۈم چىقىرىش» نىڭ نەتىجىسىدە، بارلىق ئالماس «چىقىدىغان جايلار كاپ مۇستەملىكە زېمىنىغا تەۋە بولىدۇ» دەپ جاكارلاندى. ئۇلارچە كاپ «مۇشۇ زېمىننىڭ قانۇنلۇق مۈلۈك ئىگىسى» ئىدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئورانج ئەركىن ئىشتاتىغا 90 مىڭ

فوندىستېرلىك تولۇقلىما پۇل بەردى.

ئەنگلىيەنىڭ ئالماس چىقىدىغان باجنى تارتىۋېلىشى سېسىل رودېس ۋەكىللىكىدىكى ئەنگلىيە كاپىتالىستلىرىنىڭ ئالماس قېزىشنى مونوپول قىلىۋېلىشىغا يول ئېچىپ بەردى. سېسىل رودېس 1853 - يىلى ئەنگلىيەدىكى بىر پوپ ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ ئۆپكە كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالغانلىقى سەۋەبىدىن، 1871 - يىلى ئاتالغا بېرىپ شۇ يەردىكى ئاكسىنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانىدا كېسىلىنى داۋالاپ ئۆزىنى كۈتۈپ يۈرگەندى. ئىپتىدائىي ئالماس كېنى بايقالغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئاكا - ئىنى ئىككىسى دەرھال كىمبېرلىيغا كېلىپ ھاياڭكەشلىك سودا - سېتىق بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىدى. 1873 - يىلىدىن باشلاپ ئۇ ۋەيران بولغان كىچىك كارخانىلارنى سېتىۋېلىشقا كىرىشىپ، كىچىك تىپتىكى كان ئىگىلىرىنىڭ پايلىرىنى قوبۇل قىلدى، 1880 - يىلى «دې بىرس كان شىركىتى»نى قۇردى، شۇ چاغدىكى مەبلىغى 250 مىڭ فوندىستېرلىك ئىدى. 1880 - يىللارغا كەلگەندە ئۇ ئەنگلىيەدىكى ئەڭ چوڭ بانكىر روتشىلدىنڭ قوللىشىغا تايىنىپ، «كىمبېرلىي مەركىزىي كان شىركىتى»نىڭ پېيىنى سېتىۋېلىپ، باشقىلارنى ئۆزى بىلەن ھەمكارلىشىشقا مەجبۇر قىلدى. 1888 - يىلى «دې بىرس بىرلىككە كەلگەن كان شىركىتى» قۇرۇلدى. شۇنىڭ بىلەن قىسقىغىنە 20 يىل ئىچىدە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئالمىسىنى قازغۇچىلار سانسىزلىغان كىچىك كارخانا خوجايىنلىرىدىن تەرەققىي قىلىپ سېسىل رودېس باشچىلىقىدىكى ناھايىتى چوڭ مونوپول تەشكىلاتقا ئايلاندى.

«ئالماس قىزغىنلىقى» باشلانغاندىن كېيىن شۇنىڭغا ئەگىشىپ جەنۇبىي ئافرىقىدا «ئالتۇن چاپقاش قىزغىنلىقى» بارلىققا كەلدى. 1872 - يىلى لېيدېنبورگ، 1875 - يىلى بابوتون ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئۈستىنى ئېچىپ قازىدىغان

ئالتۇن كان بەلبېغىنى بايقىدى. 1886 - يىلى ۋىتۋاتېرسراندى (قىسقارتىلىپ راند دېيىلىدۇ) تا ئالتۇن زاپىسى مول بىر كاننى بايقىدى. شۇنىڭ بىلەن راندتا ئالتۇن چىقاش قىزغىنلىقى ئالماس قىزغىنلىقىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ چۈشتى. ئالتۇن شەھىرى يوخانىسېسبورگقا 1890 - يىلى 100 مىڭ ئادەم بار ئىدى. ئالتۇن قېزىش تېخنىكىسى مۇرەككەپ، تاۋلاش تەس بولغاچقا، ئۇنىڭغا ناھايىتى چوڭ ماشىنا - ئۈسكۈنىلەر ۋە مەبلەغ كېتەتتى. كىچىك كارخانا ئىگىلىرى مەبلەغ يېتىشمەسلىكتىن ناھايىتى تېزلا ۋەيران بولاتتى، شۇڭا نەچچە يىلدىن كېيىن جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئالتۇن كانلىرىنى قېزىش ئاز ساندىكى مونوپول كاپىتالىستلارنىڭ قولىغا مەركەزلەشتى. جەنۇبىي ئافرىقىدا ئالماس ۋە ئالتۇن قېزىش ئىقتىسادى، ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي جەھەتلەردە چوڭ ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈردى.

بىرىنچى، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىقتىسادى تېز تەرەققىياتقا ئېرىشتى.

1870 - يىللاردىن ئىلگىرى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىيات سەۋىيەسى ئىنتايىن تۆۋەن، چارۋىچىلىق ئۇ يەردىكى ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشنىڭ مۇھىم بىر قىسمى بولۇپ، يېقىنقى زامان سانائىتىدىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى. 63 كىلومېتىرلىق تۆمۈريولىدىن باشقا كالا ھارۋىسى ئۇ يەردىكى ئاساسلىق قاتناش قورالى ئىدى. يامغۇر ياغسا يوللار پاتقاقچىلىققا توشۇپ، كالا ھارۋىلىرىنىڭ ئۆتمىكى تەس ئىدى.

ئالماس ۋە ئالتۇن قېزىشنىڭ بايقىلىشى كۆپ مىقداردىكى چەت ئەل كاپىتالىنىڭ ئافرىقىغا ئېقىشىنى جەلپ قىلدى. 1880 - يىلىغا كەلگەندە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ھەرقايسى ئىقتىسادىي تارماقلىرىدا 369 شىركەت بار ئىدى. 1889 - يىلى كۆپىيىپ 642 گە يەتتى. 1890 - يىلى پەقەت راندتىكى ھەرقايسى كان - كارخانىلارغا سېلىنغان مەبلەغ 22 مىليون فوندىتېرلىققا يەتتى. خەلقئارا پۇل مۇئامىلە كاپىتالىستلىرىنىڭ ئىنتىلىشى

بىلەن، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كان قېزىش سانائىتى تېز تەرەققىي قىلدى. 1882 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئالماس ئىشلەپچىقىرىشى 26 مىليون فوندستېرلىڭغا، ئېكسپورت سوممىسى 4 مىليون فوندستېرلىڭغا يېتىپ، سەھرايى كەبىرنىڭ جەنۇبىدىكى باشقا ئافرىقا ئەللىرىنىڭ شۇ يىللىق ئومۇمىي سوممىسىنىڭ يىغىندىسىدىنمۇ ئېشىپ كەتتى. 1887 - يىلى ترانسۋالدا 1200 كىلوگرام ئالتۇن قېزىلغان بولسا، 1895 - يىلىغا كەلگەندە 62 مىڭ 700 كىلوگرام ئالتۇن قېزىلىپ، پۈتۈن دۇنيا ئىشلەپچىقىرىدىغان ئالتۇننىڭ %21 نى ئىگىلىدى.

كان قېزىش سانائىتىنىڭ تۈرتكىسى بىلەن، ماشىنا رېمونت قىلىش - ياساش كەسپى، تۆمۈريول، يېزا ئىگىلىكى ۋە تاشقى سودا قاتارلىق ساھەلەردىمۇ تېز تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. 1885 - يىلى كاپ - كىمبېرلېي تۆمۈريولى ئېچىلدى، 1892 - يىلى يوخاننېسبورگقا ئۇزارتىلدى. ئۇنىڭغا ئۇلاپلا ئېلىزابېت پورتى، شەرقىي لوندون پورتى، دۇربان پورتى ۋە لورېنسو - ماركوپستىن يوخاننېسبورگقا بارىدىغان تۆمۈريوللار ئارقا - ئارقىدىن ياسالدى. 1870 - يىلىدىن 1880 - يىللىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا تاشقى سودىنىڭ ئومۇمىي سوممىسى %300 ئاشتى. سانائەت ۋە كان ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، يېقىنقى زامان شەھەرلىرىمۇ ئارقا - ئارقىدىن بارلىققا كەلدى. بۇ ئەھۋال يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى قاينام - تاشقىنلىق بازار بىلەن تەمىن ئەتتى. يېزا ئىگىلىك كاپىتالىستلىرى مەھسۇلاتلارنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن يېزا ئىگىلىكىنى زامانىۋىلاشتۇرۇشقا باشلىدى. 1890 - يىلى كاپ ھۆكۈمىتى 69 مىڭ 400 فوندستېرلىك قەرز ئېلىپ، ئۇنىڭغا يېزا ئىگىلىك ماشىنا - ئۆسكۈنىلەرنى سېتىۋالدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئامېرىكىدىن ئىمپورت قىلىنغان ماشىنا - ئۆسكۈنىلەرنىڭ قىممىتى 30 مىڭ فوندستېرلىكتىن ئاشتى.

ئىككىنچى، ئىجتىمائىي سىنىپلار مۇناسىۋىتىدىكى ئۆزگىرىش.

سانائەت، كان ئىشلىرىنىڭ تەرەققىي قىلىشى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى ۋە سىنىپىي مۇناسىۋەتلەرنى زور دەرىجىدە ئۆزگەرتتى.

1870 - يىللىرىدىن ئىلگىرى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئولتۇراقلىشىش مەركىزى دېڭىز بويىدىكى پورت شەھەرلەر ئىدى. ئالتۇن، ئالماسنىڭ بايقىلىشى ئۇلارنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىچكى جايلىرىغا قاراپ ئېقىشىغا تۈرتكە بولدى. دېڭىز ياقىلىرى ۋە ياۋروپا، ئامېرىكىدىن كەلگەن ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھەممىسى «چەتتىن كەلگۈچىلەر» دەپ ئاتالدى، ئۇلار ئىچىدە ئەنگلىيەلىكلەر ھەممىدىن كۆپ ئىدى. ئۇلار ئاز - تولا بايلىققا ئېرىشىشلا بۇ يەردىن كېتىمىز دەپ ئويلىشاتتى. لېكىن تەلىيى كېلىپ باي بولىدىغانلار ناھايىتى ئاز ساندىكى كىشىلەر بولۇپ، كۆپىنچىسى كەسكىن رىقابەت جەريانىدا ھەممە نېمىلىرىدىن ئايرىلىپ قالاتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار شۇ يەردە قېلىپ قېلىشقا مەجبۇر بولۇپ، كانلاردا، زاۋۇتلاردا تېخنىك ئىشچى بولۇپ ئىشلەپ قالاتتى.

كان قېزىش ساھەسىنىڭ ئەمگەك كۈچلىرىگە بولغان ئېھتىياجى ناھايىتى كۆپ ئىدى. بۇلار تۈركۈملەپ كۆچۈش جەريانىدا بانتۇلارنىڭ زېمىنىنى بېسىۋېلىپ، ئۇلارنى تىرىكچىلىك ۋاسىتىلىرىدىن مەھرۇم قىلغانلىقى ئۈچۈن، زور بىر تۈركۈم ئەرزان ئەمگەك كۈچلىرى بارلىققا كەلدى. كانچىلىق سانائىتىنىڭ تەرەققىياتى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى زور تۈركۈم بانتۇلارنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپلا قالماي، زامبىيە، موزامبىكلاردىنمۇ ئىشچى قوبۇل قىلدى. 1890 - يىللىرى ئالتۇن كېنىدىلا 100 مىڭ ئافرىقىلىق ئىشچى بار ئىدى. ئۇلار رۇدا پارچىلاش، يۆتكەش ۋە دەسلەپكى پىششىقلاپ ئىشلەش قاتارلىق ئېغىر ئەمگەكلەر بىلەن شۇغۇللىناتتى، لېكىن ئاق

تەنلىكلەر ئالغان مائاشنىڭ تۆت - بەشتىن بىرىنىلا ئالاتتى. ئۇلار قورۇق تاملارنىڭ ئىچىدە تۇراتتى، خالىغانچە سىرتقا چىقىشىغا رۇخسەت قىلىنمايتتى. «يېڭى گىرازدانلار گېزىتى» دە: «ئافرىقىنىڭ ئاقەتسىز ئەرۋاھلىرى ئەزەلدىن ئالتۇن كاندا كان قازىدىغان ئەرزىۋان ئەمگەكچىلەردۇر. ئۇلارنىڭ ئايلىق ئىش ھەققى ئۈچ يېرىم فوندىستېرلىك بىلەن تۆت يېرىم فوندىستېرلىك بىلەن ئاشمايتتى... ئالتۇن كاندىكى تۇرمۇش بۇيۇملىرى بىلەن ئىشچىلارنىڭ يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەكلىرىنى قامدىغىلى بولمايتتى، لېكىن غەربلىكلەرگە ئىت - ئېشەكتەك ئىشلەيتتى» دەپ يېزىلغانىدى. ئۇلار كاپىتالىستلارنىڭ ئېكسپلاتاتسىيەگە ئۇچراپلا قالماستىن، يەنە مۇستەملىكىسچىلەرنىڭ ئېزىشىگە ۋە ئىرقىي كەستىشىگە ئۇچرايتتى.

كاپىتالىستىك كان سانائىتىنىڭ تەرەققىياتى چارۋىچىلىق كەسپىنى ئاساس قىلغان بۇرلارنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانىدا يۈرگۈزۈلىدىغان تۈزۈمىگە چوڭ خىرىس كەلتۈردى. دېھقانچىلىق مەيدانلىرىدا بۇر خوجايىنلار ئۆتمۈشتە يەرلىك ئاھالىلەردىن بولغان ئەرزىۋان ئەمگەك كۈچلىرىگە تايىناتتى، ئەمدى ئۇلار ئەرزىۋان ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ ئايىغى ئۈزۈلۈش خەۋپىگە دۇچ كەلدى، چۈنكى ئۇلار كان رايونىدىكى زاۋۇتلارغا ياللىنىۋاتاتتى، ئۇلارنىڭ بۇر كۆچمەنلىرىنىڭ زېمىنىغا تايىنىپ ئىش تەۋرىتىشىمۇ ئىسكەنجىگە ئېلىندى، چۈنكى ئىككى بۇر جۇمھۇرىيىتىنىڭ تەۋەلىك زېمىنىغا ئاللىقاچان چەك قويۇلغانىدى. پەلەكنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە رىقابەتتە ئىگىلىكى ۋەيران بولغان بۇر يېزا ئىگىلىك خوجايىنلىرى شەھەرلەرگە ئېقىپ كىرىشكە مەجبۇر بولۇپ، ھۈنەرىسىز «نامرات ئاق تەنلىك»لەر سىنىپىغا ئايلىنىپ قالدى.

ئۈچىنچى، ئالتۇن، ئالماس كېنىنىڭ بايقىلىشى بۇرلار بىلەن ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ ۋە ئەنگىلىيە، گېرمانىيە جاھانگىرلىكىنىڭ

ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى ئۆتكۈرلەشتۈرۈۋەتتى، ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىدىكى بۇ گۇۋھەر زېمىننى تالىشىش يولىدا ھايات - ماماتلىق كۈرىشىگە ئايلاندى.

2. ئەنگلىيە - بۇرلار ئۇرۇشى

ئالماس بىلەن ئالتۇن كېنىنىڭ ئېچىلىشى ئەركىن كاپىتالىزمنىڭ جاھانگىرلىك باسقۇچىغا ئۆتۈشى بىلەن بىر دەۋرگە توغرا كەلدى. بۇ دەۋردە ياۋروپا، ئامېرىكىدىكى كاپىتالىستىك دۆلەتلەر قانداق قىلساق جەنۇبىي ئافرىقىدىن تېخىمۇ كۆپ بايلىققا ئېرىشەلەيمىز، دېگەن نىيەتتە ئۆكتەملىك بىلەن تالان - تاراج قىلىشقا كىرىشتى، جاھانگىرلىكنى ئوچۇق - ئاشكارا تەرغىب قىلدى. جاھانگىرلىك سىياسىتىنى شەرمەندىلەرچە يۈرگۈزۈۋاتقان سېسىل رودېس ئەنگلىيەدە تارىخىي شەخسكە ئايلاندى. ئۇنىڭ كۆتۈرۈپ چىققان شوئارى: «كېڭىيىشنىڭ ئۆزى بارلىق» ئىدى. ئۇ يەنە: «جەنۇبىي ئافرىقا مەسىلىسىنىڭ ماھىيىتى كاپ مۇستەملىكە زېمىنىنى زانىپىزى دەرياسىغىچە كېڭەيتىش ئىكەنلىكىنى مەڭگۈ ئېسىمىزدە ساقلىشىمىز كېرەك» دەپ جار سالدى. دېمەك، بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئورانج ۋە ترانسۋال جۇمھۇرىيەتلىرىنى يۇتۇۋېلىشى كېرەك ئىدى.

ئەنگلىيە كاپىتالىستلىرى ترانسۋالدىكى ئالتۇن قېزىش سانائىتىدە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار گېرمانىيە كاپىتالىنىڭ رىقابىتى ۋە بۇرلار ھۆكۈمرانلىق سىنىپىنىڭ ئىسكەنجىسىگە ئۇچرىدى. گېرمانىيە ئالتۇن كانلىرىغا مەبلەغ سېلىشتىن سىمىرت، جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتىنىڭ ھەرقايسى ئىقتىسادىي تارماقلىرىغا سىڭىپ كىردى. 1886 ~ 1896 - يىللىرى ئارىلىقىدا گېرمانىيە ھەر يىلى ترانسۋالغا چىقىرىدىغان كاپىتالىنى 300 مىڭ

فوندىستېرلىڭدىن 12 مىليون فوندىستېرلىڭغا كۆپەيتتى. ترانسۋال جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتىمۇ بۇرلار بۇرژۇئازىيەسىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن پارتلانتۇچ دورىنىڭ باھاسىنى مونوپول قىلىپ كان قېزىش بېجىنى ئۆستۈردى ۋە تۆمۈريول قۇرۇلۇشى ۋە ترانسپورت ساھەسىدىن ئەنگلىيە كاپىتالىنى سىقىپ چىقىرىۋەتتى.

ئالماس كېنى بايقالغاندىن كېيىن جەنۇبىي ئافرىقىنى ئۆزى يالغۇز ئىدارە قىلىش ئۈچۈن ئەنگلىيە «ئاق تەنلىكلەر» جەنۇبىي ئافرىقا ئىتتىپاقى قۇرۇش لايىھەسىنى ئوتتۇرىغا قويدى، ئۇ ئىتتىپاق قۇرۇش ئارقىلىق بۇرلار جۇمھۇرىيىتىنى يۇتۇۋېلىشقا ئۇرۇندى. لېكىن، ئورانج جۇمھۇرىيىتىنىڭ قاتتىق تۇرۇشى بىلەن، 1876 - يىلى لوندوندا ئېچىلغان سۆھبەت يىغىنى مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشتى. 1877 - يىلى 4 - ئاينىڭ 12 - كۈنى ئەنگلىيە ئارمىيەسى جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتىنىڭ بايىدىلارنى باستۇرۇشتا مەغلۇپ بولۇشتىن كېلىپ چىققان ئالاقزادىلىك كەيپىياتىدىن پايدىلىنىپ، پىرېترىيەنى ئۇشتۇمۇتۇت بېسىۋېلىپ، جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتىنى ئۆزىگە قوشۇۋالغانلىقىنى جاكارلىدى. 14 - كۈنى بۇرلارنىڭ خەلق ئەسكەرلىرى ئەنگلىيەنىڭ ئىككى روتا ئەسكىرىگە ئويلىمىغان يەردىن زەربە بېرىپ ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى يوقاتتى. 1881 - يىلى 2 - ئايدىكى مايۇمبا جېڭىدە ئەنگلىيە ئارمىيەسى مەغلۇپ بولدى. 8 - ئاينىڭ 9 - كۈنى جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتىنىڭ مۇستەقىللىقى ئەسلىگە كېلىپ كىرۈگۈچى زۇڭتۇڭ بولدى.

ئالتۇن كېنى بايقالغاندىن كېيىن جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتىنى قوشۇۋېلىشتىن ئىبارەت بۇ كونا مەسىلە يېڭى مەزمۇنغا ئايلاندى. 1895 - يىلى ئەنگلىيەنىڭ ئالتۇن كان قازغۇچى كاپىتالىستلىرى يوخانىسبورگتا بىر مەخپىي كومىتېت قۇرۇپ، جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتىنى ئاغدۇرۇۋېتىشكە ھازىرلاندى. سېسىل رودېس ئارمىيەسىنىڭ

ترانسۋالغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشى بۇ قېتىمقى ھەرىكەتنىڭ باشلىنىش سىگنالى بولۇپ قالدى. 1895 - يىلى 12 - ئايدا سېسىل رودېس ئەۋەتكەن جامېسون قوماندانلىقىدىكى 800 كىشىلىك ئارمىيە ترانسۋال چېگراسىدىن ئۆتتى، لېكىن ئۇلار بۇرلار تەرىپىدىن قورالسىزلاندۇرۇلدى. گېرمانىيە پادىشاھى ۋىليام II ئوتتۇرىدا ئىغۋاگەرچىلىك قىلىپ، كىرۈگېرغا تەبىرىك تېلېگراممىسى يوللىدى ھەمدە «ئۆزىنىڭ كۈچىگە تايىنىپ، سىرتتىن كىرگەن تاجاۋۇزچىلارغا قارشى تۇرۇپ، دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقىنى قوغدىدىڭىز» دەپ ماختىدى.

«جامېسوننىڭ زەربىگە ئۇچراش ۋەقەسى» 1899 ~ 1902 - يىللاردىكى ئەنگىلىيە - بۇرلار ئۇرۇشىنىڭ مۇقەددىمىسى بولۇپ قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن ھەر ئىككى تەرەپ جىددىي ئۇرۇش تەييارلىقىغا ئۆتتى. جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتىمۇ تۈركۈملەپ ئىقتىساد ئاجرىتىپ، ياۋروپادىن نەچچە ئون مىڭ ماۋزېرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان قورال - ياراغ، ئوق - دورىلارنى سېتىۋالدى. ياۋروپادىن مەشقاۋۇللارنى تەكلىپ قىلىپ، 16 ياشتىن 60 ياشقىچە بولغان ئەر بۇرلارنى مەشىق قىلدۇردى.

1898 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتى بىلەن ئورانج ئەركىن ئىشتاتىنىڭ «ئىتتىپاقداشلار يىغىنى» قۇرۇلدى، ئىتتىپاقداشلار يىغىنىدا ئىتتىپاقلىشىپ، ئەنگىلىيە مۇستەملىكىچىلىرىگە قارشى تۇرۇش ئوتتۇرىغا قويۇلدى. ئەنگىلىيە جەنۇبىي ئافرىقىغا نۇرغۇن قوشۇن ئەۋەتشتىن سىرت، سېسىل رودېسنىڭ ئۆزى بېرىلگەن بېرىپ، گېرمانىيە پادىشاھى ۋىليام II بىلەن كۆرۈشتى ھەمدە ئەنگىلىيە بىلەن گېرمانىيەنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى زىددىيىتىنى پەسەيتىش، بۇرلار جۇمھۇرىيىتىنى قوشۇۋېلىش ئۈچۈن دىپلوماتىيە رەسمىيەتلىرىنى بېجىرىش قاتارلىق مەسىلىلەر ئۈستىدە سۆھبەتلەشتى.

1899 - يىلى 10 - ئاينىڭ 11 - كۈنى جەنۇبىي ئافرىقا

ئوتتۇرىغا قويغان تىنچلىق تەكلىپىنى ئەنگىلىيە رەت قىلدى، شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن بۇلارنىڭ خەلق ئەسكەرلىرى ئەنگىلىيەنىڭ پوپىزىغا زەربە بېرىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، بىر يولدا ئەنگىلىيەنىڭ كاپ مۇستەملىكە زېمىنىغا قاراپ يۈرۈش قىلىپ، مافېلىڭ ۋە كىمبېرلېينى مۇھاسىرىگە ئالدى. يەنە بىر يولدا ناتالىغا ھۇجۇم قوزغاپ، لېدىسمس قورغىنىنى قورشىۋالدى. شۇڭا، 12 - ئاينىڭ 9 - كۈنىدىن 15 - كۈنىگىچە بولغان بىر ھەپتىنى ئەنگىلىيەلىكلەر «خەيرسىز بىر ھەپتە» دەپ ئاتاشتى، چۈنكى بۇلارنىڭ خەلق ئەسكەرلىرى ئەنگىلىيە ئارمىيەسىدىن 2500 ئەسكەرنى يوقاتقان، 12 زەمبىرەكنى غەنىمەت ئالغانىدى.

ئۇرۇشنىڭ دەسلەپىدە بۇلارنىڭ غەلىبە قىلىشى ئۇلارنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلىگەنلىكىدە بولدى. بۇلار «خەتەرلىك يەر شارائىتلىرىغا تونۇشلۇق قوشۇنى»غا تايىنىپ ھەرىكەتچان ئۇرۇش قىلدى، يۆتكىلىشىمۇ ئىنتايىن تېز بولۇپ، ئەنگىلىيە ئارمىيەسىگە تەرەپ - تەرەپتىن تۇيۇقسىز زەربە بەردى. بۇنىڭ ئەكسىچە، ئەنگىلىيەنىڭ يىراققا يۈرۈش قىلغۇچى ئارمىيەسى چارچىغان، ھاۋا ئەسكەرلىرىگە ياقمىغان ئەھۋاللارنى ئەنگىلىيە ئوفىتسېرلىرى كۆرۈپ تۇرۇپ «سەھراىقلارنى كۆزگە ئىلمىدى»، ئۇرۇشقا ياۋروپاچە ھەربىي ئىشلار تەرتىپى بويىچە قوماندانلىق قىلىپ، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىغا ماسلاشمىدى.

«خەيرسىز بىر ھەپتە» پۈتكۈل ئەنگىلىيەنى زىلزىلىگە كەلتۈردى. ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئەنگىلىيە ئارمىيەسىنىڭ قوماندانى بۇلېرنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىپ، روبېرتسنى ۋەزىپىگە تەيىنلىدى. مەھدى ھەرىكىتىنى باستۇرۇشقا تەيىنلىنىپ شۆھرەت قازانغان كىچىنېر ئىشتاب باشلىقى بولدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئارمىيەسىنى 40 مىڭ كىشىدىن ئاشۇردى. 1900 - يىلى 2 - ئاينىڭ 15 - كۈنى بىر تارماق

ئەنگلىيە ئارمىيەسى كىمبېرلىغا بېسىپ كىردى. 17 - كۈنى كىلوتېزې قوماندانلىقىدىكى 4000 بۇر خەلق ئەسكىرى قورشاۋ ئىچىدە قېلىپ تەسلىم بولدى، ئۇرۇش ۋەزىيىتى ئەنگلىيە ئارمىيەسىگە پايدىلىق بولۇشقا باشلىدى. 2 - ئاينىڭ 28 - كۈنى لېدسەمس قورغىنىنىڭ مۇھاسىرىسى بۇزۇپ تاشلاندى، 3 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ئەنگلىيە ئارمىيەسى ئورانج ئەركىن ئىشتاتىنىڭ مەركىزىي شەھىرى بېلېمفونتېنى ئىشغال قىلدى. 5 - ئاينىڭ 17 - كۈنى مافېكىڭ مۇھاسىرىدىن قۇتۇلدى. 24 - كۈنى ئەنگلىيە ئورانجنى ئۆزىگە قوشۇۋالغانلىقىنى جاكارلىدى. 6 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئەنگلىيە ئارمىيەسى يوخاننېسبورگ قەلئەسىگە ھۇجۇم قىلىپ، 5 - كۈنى ترانسۋالنىڭ پايتەختى بىرېتريەگە بېسىپ كىردى. 9 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئەنگلىيە ترانسۋالنى ئۆزىگە قوشۇۋالغانلىقىنى جاكارلىدى.

بۇ چاغدا ئەنگلىيە ئۇرۇش ئاخىرلىشىپ بولدى، دەپ مەمنۇن بولغانىدى، روبېرتسمۇ ئەنگلىيەگە قايتىپ كەتكەنىدى. ئەمەلىيەتتە بۇرلار تېخى مەغلۇپ بولمىغان، ئۇلارنىڭ خەلق ئەسكەرلىرىنىڭ قۇرۇلمىسى ئۆز پېتىچە ساقلاپ قېلىنغانىدى. بۇرلار ئالدىنقى قېتىمقى تەجرىبە - ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ، ئەنگلىيە ئارمىيەسى بىلەن تۇشمۇتۇش تاقابىل تۇرۇش ئۇرۇشى قىلىشتىن ساقلىنىپ، پارتىزانلىق ئۇرۇشى شەكلىدە ئەنگلىيە ئارمىيەسىنى ساراسىمىگە سالدى. سىموج قاتارلىق كىشىلەر رەھبەرلىك قىلغان بۇر خەلق ئەسكەرلىرى ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكە يېرى كاپقا قايتىدىن كىرىپ، ئەنگلىيە ئارمىيەسىگە گاھ كۆرۈنۈپ، گاھ غايىب بولۇپ زەربە بەردى. بوتتا رەھبەرلىك قىلغان قوشۇن ئاتالغا كىرىپ تۆمۈريوللارنى بۇزۇپ، يېتىم قالغان ئەنگلىيە ئارمىيەسىنىڭ تايانچ نۇقتىلىرىغا ھۇجۇم قىلدى.

1902 - يىلى 1 - ئايدا گوللاندىيە ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىغا چىقىپ ئۇرۇش توختىتىشنى تەشەببۇس قىلدى. 5 - ئايدا

ئەنگلىيە - بۇرلار سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالاندى. بۇرلار مۇستەقىل بولۇش تەلىپىدىن ۋاز كەچتى، ئورانج بىلەن ترانسۋالنى ئەنگلىيە قوشۇۋالدىغان بولدى. ئەنگلىيە «ئۇرۇش چىقىمى» ئۈچۈن بۇرلارغا 3 مىليون فوندىستېرلىك تۆلەم بېرىشكە ماقۇل بولۇپ، بۇرلاردىن بولغان دېھقانچىلىق مەيدانى خوجايىنلىرىنىڭ «ئۆي - ماكانلىرىنى قايتا قۇرۇش» ئىشلىرىغا ياردەم بەردى. شەرتنامىدە يەنە: «ئاساسىي قانۇن تۈزۈلۈشتىن ئىلگىرى يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ ھوقۇق مەسىلىسىنى ئويلاشمايدىغانلىقى» بەلگىلەندى. ئىككى ئاق تەنلىك ئىرقچىلىق ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى قارا تەنلىكلەرنى بىرلىشىپ ئېزىش شەرتى بىلەن سۈلھى قىلىپ بىرلىشىپ كەتتى.

ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئەنگلىيە جەنۇبىي ئافرىقىنى «قايتا قۇرۇش» ئىشلىرىغا كىرىشتى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى ئالتۇن كان ئىشلەپچىقىرىشنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن، 1904 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىلەن «ئىشچى تەمىنلەش نىزامنامىسى»نى پۈتۈشتى. نىزامنامىگە ئاساسەن، 60 مىڭدىن ئارتۇق جۇڭگولۇق ئىشچى قوبۇل قىلىنىپ، ترانسۋالغا ئەۋەتىلدى. 1905 - يىلى ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىش ئۇرۇشتىن ئىلگىرىكى سەۋىيەدىن ئېشىپ، قىممىتى 11 مىليون 572 مىڭ فوندىستېرلىكقا يەتتى. سىياسىي جەھەتتە ئەنگلىيە «ئىتتىپاقداشلار لايىھەسى»نى قايتا ئوتتۇرىغا قويدى. 1908 - يىلى كاپ، ناتال، ئورانج ۋە ترانسۋالدىن ئىبارەت تۆت رايوننىڭ ۋەكىللىرى قاتناشقان خەلق قۇرۇلتىيى ئېچىلىپ، ئىتتىپاقداشلار مەسلىسىدە كېلىشىم ئىمزالاندى. كېلىشىمدە: ئىتتىپاقداشلار پارلامېنتىنى كاپقا تەسسىس قىلىش، مەمۇرىيەت مەركىزىنى بىرىترييەدە تەسسىس قىلىش، ئەدلىيە مەركىزىنى بىلومفونتبېنغا تەسسىس قىلىش بەلگىلەندى. ياۋروپالىق بولمىغانلارنىڭ كاپتىن باشقا رايونلاردىكى سايلاش ھوقۇقى

مەھرۇم قىلىندى. 1909 - يىلى ئەنگلىيە پارلامېنتى جەنۇبىي ئافرىقا قانۇن لايىھەسىنى ئېلان قىلدى. 1910 - يىلى 5 - ئاينىڭ 31 - كۈنى جەنۇبىي ئافرىقا ئىتتىپاقىنىڭ رەسمىي قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى.

3. زۇلۇلار ۋە مادابېلارنىڭ ئەنگلىيەگە قارشى كۈرەشلىرى

يالتىراپ چاقىناپ تۇرىدىغان ئالتۇن ۋە ئالماس نۇرغۇن تەۋەككۈلچىلەرنى تىرانسۋالغا جەلپ قىلدى، لېكىن ئۇلار تېخى بۆلۈنمىگەن زېمىنلارنى قولدىن چىقىرىپ قويۇشمىغانىدى. 1878 - يىلى ئەنگلىيەنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدا تۇرۇشلۇق باش ۋالىيسى زۇلۇلارنىڭ داھىيسى سېچۋايو^①غا ئۇلتىماتوم تاپشۇرۇپ، زۇلۇلارنىڭ ئارمىيەسىنى تارقىتىۋېتىشنى، ئەنگلىيە باش ۋالىيسىنىڭ باشقۇرۇشنى قوبۇل قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئەڭ ئاخىرقى ئۇلتىماتوممۇ رەت قىلىنغاندىن كېيىن، 1879 - يىلى 1 - ئايدا ئەنگلىيە ئارمىيەسى ئۈچ يولغا بۆلۈنۈپ، تۈگېلا دەرياسىدىن ئۆتۈپ زۇلۇلاندقا ھۇجۇم قىلدى. ئىسەندىلۇانا تاغ باغرىدىكى جەڭدە زۇلۇ جەڭچىلىرى ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى قەھرىمانلىق بىلەن جەڭ قىلىپ، ئۇلارنىڭ 1000 دىن ئارتۇق ئادىمىنى يوقاتتى، ئارقا - ئارقىدىن بولغان جەڭلەرنىڭ ھەممىسىدە غەلىبە قىلدى، كېيىنچە زۇلۇلار يەتتە ئاي قىلغان قانلىق جەڭدە مەغلۇپ بولدى. سېچۋايو ئەسرگە چۈشۈپ قالدى، زۇلۇلاند ئۆز ئارا قارشىلىشىدىغان 13 ئاقساقال ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان رايونغا بۆلۈنۈپ كەتتى. بۇ ئاقساقاللارنى ئەنگلىيەلىكلەر تەيىنلەيتتى، ئۇلار شۇ يەردە تۇرۇشلۇق ئەنگلىيە ئەمەلدارلىرىنىڭ باشقۇرۇشىغا بويسۇناتتى. 1887 - يىلى

① كېچۋايو پوپ دەپمۇ تەرجىمە قىلىنىدۇ، ياۋروپالىقلارنىڭ ئەسەرلىرىدە سېتېۋايو دەپ ئېلىنغان.

ئەنگىلىيە زۇلۇلاندنى ناتال مۇستەملىكە زېمىنىغا قوشۇۋالدى.
1870 - يىللاردا گېرمانىيەمۇ سەھرايى كەبىرنىڭ جەنۇبىي قىسمىدىكى ئافرىقىغا كۆز تىكىشكە باشلاپ، ئالمانىيە جەنۇبىي ئافرىقا ئىمپېرىيەسى قۇرۇش پىلانىنى ئوتتۇرىغا قويدى. 1883 - يىلى گېرمانىيەلىك سودىگەر لۇدېرىتس 80 فوندىستېرلىك ۋە 200 تال كونا مىلتىق بەدىلىگە شۇ يەردىكى ئاقساقاللارنىڭ قولىدىن ئانگولا - پېكىنا قولتۇقىنى سېتىۋالدى. 1884 - يىلى گېرمانىيە ئورانجىنىڭ دەريا ئېغىزىدىن پورتۇگالىيەگە تەۋە ئانگولانىڭ جەنۇبىي قىسمىغىچە بولغان جايلار گېرمانىيەگە تەۋە زېمىن بولىدۇ، دەپ جاكارلىدى. 1885 - يىلى ئەنگىلىيەمۇ گېرمانىيە بىلەن ئۇستىخان تالنىشىشقا چۈشۈپ، بېچۇنانالاندنى ئۆزىنىڭ ھامىيلىقىدىكى زېمىن، دەپ جاكارلىدى. مۇشۇ ۋاقىتقا كەلگۈچە جەنۇبىي ئافرىقىدا پەقەت مادابېللار بىلەن ماشونالارنىڭ زېمىنىلا ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىدىن خالىي ئىدى. ئەمدى بۇ بىر پارچە يەر ئەنگىلىيە، گېرمانىيە، پورتۇگالىيە ۋە بۇرلارنىڭ ئۆزئارا تالىشىدىغان رايونغا ئايلاندى.

مادابېللارمۇ بانتۇلارنىڭ بىر تارمىقى ئىدى، ئۇلار 19 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىدىكى زۇلۇلارنىڭ قەبىلە ئىتتىپاقىغا قاتناشقانىدى. ئۇلار ترانسۋال رايونىغا كىرگەندە بۇرلارنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ، 1830 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا لىمپوپو دەرياسى بىلەن زەنېپىزى دەرياسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى جايلارغا كېلىپ، شۇ جايدىكى ماشونالار (بانتۇلارنىڭ بىر تارمىقى) بىلەن قوشۇلۇپ بوبلاۋايونى پايتەخت قىلغان دۆلەت قۇردى. مادابېللارمۇ زۇلۇلارنىڭ ھەربىي تەشكىلىنى ئۆرنەك قىلىپ، مۇستەھكەم ھەربىي تەشكىلات قۇردى، ئۇلارنىڭ تەخمىنەن 15 مىڭدىن 20 مىڭغىچە ئەسكىرى بار ئىدى.

1888 - يىلى ئەنگىلىيەلىكلەر بېچۇنانالاندتىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ دەريالار ئارىلىدىكى رايونغا بۆسۈپ كىردى ۋە تەھدىت سېلىش

يولى بىلەن مادابىلەلارنىڭ ئاقساقالى لوپىنگۇلانى توختام تۈزۈشكە مەجبۇر قىلىپ، ئەنگلىيەنىڭ رۇخسىتىسىز لوپىنگۇلا ھەرقانداق كىشى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزمەيدۇ، ھەرقانداق يەرنى ساتمايدۇ ۋە كېسىپ بەرمەيدۇ، دەپ بەلگىلىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن جەنۇبىي ئافرىقا شىركىتىنىڭ ۋەكىلى يەنە 1000 تال كونا مىلتىق، ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن ماتورلۇق كېمە ۋە ھەر ئايدا 100 فوندىستېرلىك قوشۇمچە ياردەم بېرىش بەدىلىگە لوپىنگۇلادىن پۈتۈن تەۋەلىك دائىرىسىدە ئالتۇن قېزىش ئىمتىيازىنى ئالداپ ئېلىۋالدى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى بۇنىڭغا ئاساسەن سېسىل رودېسنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا شىركىتىگە ترانسۋالنىڭ شىمالىدىن موزامبىكىنىڭ غەربىگىچە بولغان كەڭ يەرلەرنىڭ چەكسىز ھوقۇقىنى، جۈملىدىن مەمۇرىي، قانۇن چىقىرىش، ئارمىيە ۋە ساقچى قۇرۇش، يەرلەرنى ئېچىشنى تەقسىملەش قاتارلىق ئىمتىيازلارنى بەردى.

لوپىنگۇلا ئۆزىنىڭ ئالدام خالتىغا چۈشكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن توختامنى ئىناۋەتسىز، دەپ ئېلان قىلىپ، ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرىنى قورال كۈچى ئارقىلىق قوغلاپ چىقىرىشقا ھازىرلىق كۆردى. 1890 - يىلى سېسىل رودېس قوراللىق «بوز يەر ئاچقۇچىلار ئەترىتى»نى ئەۋەتىپ، ماشىنلار ئولتۇراقلاشقان رايونغا بېسىپ كىردى. 1893 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقا شىركىتىنىڭ ئارمىيەسى ئۈچ يولغا بۆلۈنۈپ بىلاۋايوغا بېسىپ كىردى. ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرى يېڭىدىن كەشىپ قىلىنغان ئېغىر تىپلىق «ماكسىم» پىلىموتلىرىنى ئىشقا سېلىپ، پەقەت نەيزە بىلەن قوراللانغان مادابىلەلارنى رەھىمسىزلارچە قىردى. 11 - ئاينىڭ 4 - كۈنى بىلاۋايو قولدىن كەتتى، لوپىنگۇلا مادابىلەلارنى «خارابە ئۈستىدە دۈشمەنگە قارشىلىق كۆرسىتىش»كە چاقىرىپ، تەشەببۇسكارلىق بىلەن شىمالغا چېكىندى. ئۇ 1894 - يىلى نىياسا كۆلى بويىدا چېچەك كېسىلى بىلەن ئۆلۈپ كەتتى.

ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرى ماداپىلېلار ۋە ماشۇنلارنىڭ يەرلىرىنى ئىگىلىۋالغاندىن كېيىن، بۇ يەرگە سېسىل رودېسنىڭ ئىسمى بىلەن، ئۇ يەرنى رودېزىيە دەپ ئاتىدى. مۇستەملىكىچىلەر زورلۇق كۈچ ۋاسىتىسى بىلەن بانىتۇلارنىڭ يەرلىرىنى ۋە مال - ۋارانلىرىنى تارتىۋېلىپ، يەرلىك ئاھالىلەرنى گىياھسىز چۆل «ئالاھىدە ئولتۇراق رايونى»غا قوغلىدى.

1896 - يىلى 3 - ئايدا ماداپىلېلار قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى. ئەنگلىيە مۇستەملىكىچىلىرى تاشپاقىدەك بىلاۋايو ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ئىككى تايانچ نۇقتىغا كىرىۋېلىپ ياردەمچى ئارمىيەنىڭ كېلىشىنى كۈتتى. 6 - ئاينىڭ بېشىدا ئەنگلىيە ئارمىيەسى 3000 كىشىگە يېتىپ، ئارمىيەسىنى نەچچە يولغا بۆلۈپ قوزغىلاڭچىلارغا جازا يۈرۈشى قىلدى. قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئاساسىي كۈچى ماتوبو تاغلىق رايونىغا چېكىندى ۋە شۇ يەرنىڭ ئەگرى - توقاي خەتەرلىك يەر شارائىتلىرىدىن پايدىلىنىپ بېسىپ كىرگەن ئەنگلىيە ئارمىيەسىگە زەربە بەردى. ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئۇرۇش ئەنگلىيە ئەسكەرلىرىنىڭ نارازىلىقىنى كەلتۈردى، ئۇرۇشتىن بىزار بولۇش كەپىياتى كۈنسېرى ئەۋج ئالدى. سېسىل رودېس ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر قوزغىلاڭچىلارنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر بولۇپ، بىر قىسىم يەرلىك ئادەملەرنى يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ باشلىقى قىلىپ تەيىنلەش ھەمدە بىر قىسىم يەرلەرنى ئۆز ئارا ئالماشتۇرۇشقا ماقۇل بولدى.

1890 - يىللىرى ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىچكى قۇرۇقلۇق رايونلىرىغىچە تاجاۋۇز قىلىپ كىردى. بۇ رايونلار ھازىرقى زىمبابۋې، زامبىيە، مالاۋى قاتارلىق جايلار بولۇپ، جەنۇبىي قىسىمدىكى ئافرىقا ئاللىقاچان بۆلۈنۈپ تۈگىگەنىدى.

4. ماداغاسقار خەلقنىڭ فرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا

قارشى كۆرىشى

راداما I بىلەن راناۋالونانىڭ ئىسلاھات دەۋرلىرىدە فرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرى ئۇلارغا قايتا - قايتا تاجاۋۇز قىلىپ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن تاكتىكىسىنى ئۆزگەرتتى ۋە ئوردا ئىچىدىن ئۆزىگە ۋاكالىتچى ئىزدەشكە ئۇرۇندى. نەتىجىدە تەخت ۋارىسى راكوتو دەل ئۇلار ئىزدىگەن ئادەم بولۇپ چىقتى. فرانسىيەلىك پوپ لاپوردې مۇئەللىم بولۇش قولايلىقىدىن پايدىلىنىپ، راكوتونى فرانسىيە پەرەسلىرىنىڭ كاتتىبېشى قىلىپ تەربىيەلەپ چىقتى. لېكىن ئۇلارنىڭ 1857 - يىلى قوزغىغان سىياسىي ئۆزگىرىشى ئەمەلگە ئاشمىدى.

1861 - يىلى ساتقۇنلۇق بىلەن شەرەپ قازىنىدىغان راكوتو تەختكە ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆزىنى راداما II دەپ ئاتىدى. 1862 - يىلى ئۇ فرانسىيە بىلەن ئاتالمىش دوستلۇق سودا شەرتنامىسى ئىمزالاپ، «ماداغاسقار يەر - مۈلۈك، سانائەت ۋە سودا شىركىتى» قۇرۇشنى تەستىقلاپ، تەبئىي بايلىقلارنى ئېچىشنى لامبېر باشچىلىقىدىكى فرانسىيە كاپىتالىستلىرىغا تاپشۇرۇپ بەردى.

راداما II نىڭ ۋەتەن ساتقۇچ سىياسىتى پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىنى قوزغىدى. 1863 - يىلى 5 - ئاينىڭ 9 - كۈنى خەلق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ ئوردىنى قورشىۋېلىپ، تەڭسىز شەرتنامىنى بىكار قىلىشنى تەلەپ قىلدى. 5 - ئاينىڭ 12 - كۈنى پادىشاھ بوغۇلۇپ ئۆلۈۋالدى، خانىش راينىلارېۋونى پادىشاھلىق تەختكە ۋارىسلىق قىلىپ، فرانسىيە بىلەن ئىمزالىغان شەرتنامىنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىنى جاكارلىدى. 1864 - يىلى راينىلارېۋونى ماداغاسقارنىڭ باش مىنىستىرى بولۇپ، ئەمەلىي ھۆكۈمرانغا ئايلاندى. ئۇ ئەنگىلىيە - فرانسىيەنىڭ ماداغاسقارنى تالىشۋاتقان

زېددىيتىدىن پايدىلىنىپ، 1865 - يىلى ئەنگلىيە بىلەن سودا شەرتنامىسى ئىمزالاپ، ئۆز زېمىنىدا فىرانسىيەنىڭ تەسىرىنى يوقىتىشقا ئۇرۇندى. 1868 - يىلى ئۇ يەنە فىرانسىيە بىلەن بىر كېلىشىمنامە ئىمزالىدى. فىرانسىيە ماداغاسقارنىڭ مۇستەقىللىقىنى «مەڭگۈ» ئېتىراپ قىلىدىغانلىقى ھەققىدە بايانات ئېلان قىلدى. رايونلار بىۋاسىتە ھۆكۈمىتى مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ دېمىنى ئېلىۋېلىپ، ئىچكى سىياسىتىدە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشنى كۈچەيتتى. ئۇ بىر يۈرۈش قانۇنلارنى ئېلان قىلىپ، مەركەزدە دىپلوماتىيە، دۆلەت مۇداپىئەسى، مالىيە ئىشلىرى، ئىچكى ئىشلار ۋە مائارىپ مىنىستىرلىقى قاتارلىقلارنى تەسىس قىلىپ، قەرزدار قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىپ، قۇل سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىشنى مەنئى قىلدى.

19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىلىرىغا كەلگەندە فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى ماداغاسقارنى يۇتۇۋېلىشقا يەنە بىر قېتىم تەييارلىق كۆردى. ئۇلار مۇھاجىرلارنىڭ مۈلكىگە ۋارىسلىق قىلىش مەسلىسىنى باھانە قىلىپ، ماداغاسقار ئارىلىنىڭ غەربىي تەرىپىدىكى ساكالاۋالارنى قوغداش تەلىپىنى قويدى. بۇ يولسىز تەلەپنى رايونلار بىۋاسىتە ھۆكۈمىتى قەتئىي رەت قىلدى. 1883 - يىلى فىرانسىيە ئارمىيەسى ماژۇنكا پورتىنى توپقا تۇتتى ھەمدە تاماناق پورتىدىن قۇرۇقلۇققا چىقتى. ماداغاسقار خەلقى تاجاۋۇزچىلارغا قارشى جەڭگە ئاتلىنىپ، ئۇلارنى كۆپ قېتىم مەغلۇبىيەتكە ئۇچراتتى، ئۇرۇش ئىككى يىلدىن ئارتۇق داۋاملاشتى. 1885 - يىلى فىرانسىيە - ماداغاسقار ئىككى دۆلەت سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالاپ، فىرانسىيە يەنە بىر قېتىم ماداغاسقارنىڭ مۇستەقىللىقى ۋە ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلدى. لېكىن، دىپلوماتىيە ئىشلىرىغا فىرانسىيە نازارەت قىلىپ يول كۆرسىتىدىغان، فىرانسىيەلىكلەر ماداغاسقاردا ئۇزۇن مۇددەتلىك يەر ئىجارە ئېلىشقا ھوقۇقلۇق بولىدىغان بولدى. ئەمەلىيەتتە ماداغاسقار فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە

ئايلىنىپ قالغانىدى.

1890 - يىلى ئەنگىلىيە - فىرانسىيە شەرتنامە ئىمزالاپ، فىرانسىيە ئەنگىلىيەنىڭ زانزىبارغا بولغان ھامىيلىق ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىدىغان، ئەنگىلىيە ماداغاسقارنىڭ فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەت ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدىغان بولدى. فىرانسىيە بۇ ئىپلاس سودىنى قىلغاندىن كېيىن، 1894 - يىلى ماداغاسقار ھۆكۈمىتىگە پۈتۈن ئارالنى ئۆزى باشقۇرۇش تەلىپىنى سۈندى. 1895 - يىلى فىرانسىيەنىڭ 15 مىڭ كىشىلىك يىراققا يۈرۈش قىلىش ئارمىيەسى ماداغاسقاردا قۇرۇقلۇققا چىقىپ، مەركىزىي شەھەر تانارېۋاغا قاراپ ئىلگىرىلىدى. ماداغاسقارنىڭ ھۆكۈمەت ئارمىيەسىنىڭ قورال - ئەسلىھەلىرى ناچار، ئوزۇق - تۈلۈكلىرى يېتەرسىز بولغاچقا ئۇرۇشقا چىكىندى. فىرانسىيە ئارمىيەسى يەتتە ئايدا ئاران بەش قېتىم كەسكىن جەڭ قىلىپ، ئاندىن تانارېۋا شەھىرىگە كىرەلدى. ماداغاسقار ھۆكۈمىتى پايتەختنى قوغداش مۇداپىئەسىنى ئورۇنلاشتۇرمايلا تەسلىم بولدى. 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئايال پادىشاھ ھامىيلىق شەرتنامىسىگە ئىمزا قويۇپ، فىرانسىيە ئارمىيەسىنىڭ ئارالنىڭ ھەممە يەرلىرىدە ئەسكەر تۇرغۇزۇشىغا رۇخسەت قىلدى. باش مىنىستىر رايىنلارېۋونى ئالجىرىيەگە سۈرگۈن قىلىندى. 1896 - يىلى ئۇ «نامسىز كېسەل»گە گىرىپتار بولۇپ ئۆلدى، شۇ يىلى فىرانسىيە ماداغاسقارنى بىزنىڭ مۇستەملىكە زېمىنىمىز، دەپ جاكارلىدى.

قەھرىمان ماداغاسقار خەلقى تىز پۈكمىدى، پۈتۈن مەملىكەتتە «قىزىل لامبا» ھەرىكىتى قوزغىلىپ، ئۇنىڭغا قۇللار، دېھقانلار، ئاقسۆڭەك ئەمەلدارلارنىڭ ھەممىسى قاتناشتى. 1895 - يىلى 10 - ئايدا ۋاگىنىنىڭ جەنۇبىدىكى كالاتېلا رايونىدا قىزىل لامبا پارتىزانلىرى فىرانسىيەگە قارشى ئەڭ دەسلەپكى بىرقانچە قېتىملىق جەڭنى قىلدى. يىل ئاخىرىدا پارتىزانلار فىرانسىيە ئارمىيەسىگە ئېغىر زەربە بەرگەندىن كېيىن مېرىنانىڭ جەنۇبىدىكى رايونلارغا چېكىنىپ كەتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر

ۋاقىتتا غەربىي شىمال ۋە شەرقىي شىمال رايونلىرىدا پارتىزانلار ھەرىكەتلىرى جانلىنىپ كەتتى. قاتمۇ قات مۇھاسىرىگە چۈشۈپ قالغان فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرى 15 مىڭ ئەسكەر كۆپەيتىپ، قىزىل لامبا ھەرىكىتىنى باستۇرۇشقا كەلگەنىدى، لېكىن پارتىزانلىق ھەرىكەتلىرى خۇددى ئاۋۋالقىدەكلا جانلىنىپ 1904 - يىلىغىچە داۋاملاشتى.

قىزىل لامبا ھەرىكىتى بىر قېتىملىق مىللىي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى بولۇپ، ئۇمۇ باشقا ئافرىقا دۆلەتلىرىنىڭ تاجاۋۇزچىلىققا قارشى ھەرىكىتىگە ئوخشاش، مىللىي ئىتتىپاقلىقنى كۈچەيتىپ، مىللىي ئويغىنىش ھەرىكىتىگە ئاساس سېلىشنى كۈچەيتتى.

19 - ئەسرنىڭ ئوتتۇرىلىرى ۋە ئاخىرقى مەزگىللىرىدىكى لاتىن ئامېرىكىسى

لاتىن ئامېرىكىسىدىكى مۇستەقىللىق ئۇرۇشى پەقەت مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرەلگەن بولسىمۇ، لېكىن فېئودالىزمنى يوقىتالمىدى. ئىقتىسادىي جەھەتتە فېئوداللىق چوڭ يەر - مۈلۈكچىلىكنى ساقلاپ قالدى، دىنىي جەھەتتە كاتولىك دىنىنى ساقلاپ قالدى، سىياسىي جەھەتتە كاۋدىللوئىزم^① يەنى چوڭ پومېشچىكلارنىڭ ئىستېبادات مۇستەبىت تۈزۈمىنى شەكىللەندۈردى. ئامېرىكىغا سېلىشتۇرغاندا ئىقتىسادىي تەرەققىياتى ئىنتايىن ئاستا بولدى، كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي ۋە ھەربىي جەھەتتىن تاجاۋۇز قىلىشى بىلەن بېقىنىش خاراكتېرىدىكى كاپىتالىستىك تەرەققىيات يولى شەكىللىنىپ، كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ يېرىم مۇستەملىكىسىگە ئايلىنىپ قالدى.

1 - بۆلۈم لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ يېرىم مۇستەملىكىلىشىشى

1. «كاۋدىللوئىزم» ۋە چوڭ يەر مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى

^① «كاۋدىللو» ئىسپانچە سۆز بولۇپ، داھىي ياكى باشلىق دېگەن مەنىدە.

18 - ئەسەرنىڭ ئاخىرى، 19 - ئەسەرنىڭ بېشىدا لاتىن ئامېرىكىسىدىكى مىللىي مۇستەقىللىق ئۇرۇشى غەلىبە قىلغاندىن كېيىن، كاۋدىللوئىزم ئاساسەن دېگۈدەك بىر خىل ئومۇميىلاشقان سىياسىي ھۆكۈمرانلىقنىڭ شەكلى بولۇپ قالدى. ئۇ بەزى دۆلەتلەردىكى ئارمىيەنىڭ ھوقۇقىنى زورلۇق كۈچ بىلەن تارتىۋالغاندىن كېيىن ئورناتقان ھەربىي مۇستەبىت تۈزۈمى ئىدى. مۇستەقىللىقنىڭ دەسلەپكى دەۋرلىرىدە بەزى كاۋدىللولارنىڭ ئۆزلىرى مۇستەقىللىق ئۇرۇشىدىكى داھىيلار ئىدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردىكى كاۋدىللولارنىڭ كۆپىنچىسى ئوفىتسېرلار ئائىلىسىدىن ياكى بەزى رايونلاردىكى پومپىچىكلار گۇرۇھىنىڭ باشلىقلىرى ئائىلىسىدىن كېلىپ چىقتى. بۇ مۇستەبىتلەر فېئوداللىق دەۋردىكى خان ۋە پادىشاھلارغا ئوخشاشمايتتى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ھوقۇقى ئەجدادلىرىدىن قالغان مىراس بولماستىن، بەلكى سانسىز قېتىملاپ ئۇرۇش قىلىش ئارقىلىق قولغا كەلگەن، تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتىش ئارقىلىق پۈتۈن مەملىكەتتە ئىمتىياز تىكلەنگەنىدى. ئۇلار يەنە ئەنگلىيە، ئامېرىكا، فىرانسىيە قاتارلىق بۇرژۇئا دۆلەتلىرىنىڭ زۇڭتۇڭلىرى ۋە باش مىنىستىرلىرىغا ئوخشاشمايتتى. چۈنكى، ئۇلار ئېرىشكەن ھوقۇق سايلام ئارقىلىق ئەمەس، ئاساسلىقى قوراللىق سىياسىي ئۆزگىرىش قىلىش ئارقىلىق كەلگەنىدى. ھەرقايسى كاۋدىللولارنىڭ ھۆكۈمرانلىق قىلىش ۋاقتىنىڭ ئۇزۇن - قىسقىلىقى ئوخشاشمايتتى، بەزىلىرى پەقەت بىرنەچچە سائەت، بەزىلىرى نەچچە كۈن، نەچچە ئاي، نەچچە يىل، 10 نەچچە يىل ياكى نەچچە ئون يىل ھوقۇق تۇتاتتى، ئاغدۇرۇلماي ئۆمۈرلۈك ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچىلار ناھايىتى ئاز ئۇچرايتتى.

لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى دۆلەت خەللىرى بۇ خىل تۈزۈمنىڭ زىيىنىنى كۆپ تارتتى. ھەربىر مىلتازىست مۇستەبىت تەختكە چىققاندىن كېيىن ھەممىسىلا خەلقنى قاقتى - سوقتى قىلىپ، دۆلەت خەزىنىسىنى بۇلاپ - تالاپ، خەلقنى

دەھشەتلىك ئەزدى. ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى ھوقۇق تالىشىشتا ئىچكى ئۇرۇش يۈز بېرىپ، جەمئىيەت قالايمىقانچىلىق ئىچىدە قالاتتى، سىياسىي ۋەزىيەتتە داۋالغۇش كۆرۈلەتتى. بولۇپمۇ 74 يىل ئىچىدە 60 قېتىم «ئىنقىلاب» يۈز بەردى، ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ھەر 14 ~ 15 ئايدا بىر قېتىم ئىنقىلاب بولدى. كولومبىيەدە مۇستەقىل بولغاندىن كېيىنكى 70 يىل ئىچىدە 27 قېتىم ئىچكى ئۇرۇش بولدى، ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ھەر ئىككى يېرىم يىلدا بىر قېتىم ئىچكى ئۇرۇش بولدى. كاۋدىللو مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىدىكى ئاتالمىش ئەركىنلىك، ئاساسىي قانۇن ۋە پارلامېنت دېگەنلەر ئىسمى بار جىسمى يوق قۇرۇق جازىلا ئىدى. سايلام شەكىل ئۈچۈنلا ئېلىپ بېرىلىپ، خەلقنىڭ دېموكراتىك ھوقۇقى تارتىۋېلىنغانىدى.

كاۋدىللو لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئالاھىدە تارىخىي شارائىتتا چوڭ پومېشچىكلار دىكتاتورىسىنىڭ بىر خىل ئالاھىدە شەكلى ئىدى. مۇستەقىللىقتىن كېيىن لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي ئالاھىدىلىكىنىڭ بىرى چوڭ يەر مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنىڭ ساقلىنىپ قېلىشى ۋە تەرەققىي قىلىشى بولدى. ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە كەڭ كۆلەمدىكى يەرلەر ئىسپانىيە، پورتۇگالىيە چوڭ پومېشچىكلارنىڭ قولىدىن يەرلىك ئاق تەنلىك چوڭ پومېشچىكلارنىڭ قولىغا ئۆتكەنىدى. ئۇرۇشتىن كېيىن ئۇلار يەنە ھەرخىل ئۇسۇللار ئارقىلىق، مەسىلەن، سۇ مەنبەسىنى ئىگىلىۋېلىش، يەر ئۆلچەش، يېزا جامەسىنىڭ يېرىنى سېتىش، مەجبۇرىي كۆچۈرۈش قاتارلىق ۋاسىتىلەر ئارقىلىق دېھقانلارنىڭ يەرلىرىنى ئىگىلىۋالغاقچا، چوڭ يەر مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى تېخىمۇ كېڭەيدى. مېكسىكىدا 25 مىڭ ئاكرىدىن ئارتۇق يەرنى ئىگىلىگەن قورۇقلاردىن 300 ى، 62 مىڭ 500 ئاكرىدىن ئارتۇق يەرنى ئىگىلىگەن قورۇقلاردىن 160 ى، 75 مىڭ ئاكرىدىن ئارتۇق يەرنى ئىگىلىگەن قورۇقلاردىن 21 ى، 250 مىڭ ئاكرىدىن ئارتۇق يەرنى

ئىگىلىگەن قورۇقلاردىن 11 ى بار ئىدى. چىلىدىكى 626 پومېشچىكىنىڭ ھەربىرى ئوتتۇرا ھېساب بىلەن 57 مىڭ 182 ئاكر يەر ئىگىلىگەنىدى. 19 - ئەسىردىن ئىبارەت مۇشۇ يەر ئەسىر ئىچىدە لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى دۆلەت چوڭ پومېشچىكىلىرىنىڭ قوشۇۋالغان يەرلىرى ئالدىنقى ئۈچ ئەسىردە قوشۇۋالغان يەرنىڭ ئومۇمىي يىغىندىسىغا تەڭ كەلدى. يېرى تارتىۋېلىنغان دېھقانلار (بولۇپمۇ ئىندىيانلار) قەرزدار ياللانما دېھقانلارغا، ئىجارىكەش دېھقان ياكى كۈنلۈكچىلەرگە ئايلاندى. «قەرز ئۈچۈن ئىشلىتىش تۈزۈمى» دە قەرزدار دېھقانلار ئاتاقنا ئەركىن بولغان بىلەن، قورۇق ئىگىلىرى ھەرخىل ئۇسۇللار، مەسىلەن، پومېشچىكلار ئاچقان دۇكانلاردىنلا مال ئېلىش، پومېشچىكلارنىڭ سايىمان - جابدۇقلىرىنى يۇقىرى باھادا ئىجارىگە ئېلىش قاتارلىق ئۇسۇللار بىلەن ياللانما دېھقانلارغا تاڭغاچقا، ئۇلار قەرزلىرىنى ھەرگىزمۇ ئۈزەلمەيتتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلار ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا قەرز ئۈزۈش ئۈچۈن تۆۋەن ھەق بىلەن ئىشلەپ قورۇق ئىگىلىرىگە بېقىنىپ قالاتتى. قەرزدار ياللانما دېھقانلارنىڭ مائاشى ئىنتايىن تۆۋەن ئىدى، مېكسىكىدا 1804 - يىلى كۈنلۈكىگە 0.28 پېسو ئالاتتى، 1891 - يىلى ئوتتۇرا ھېساب بىلەن 0.36 پېسو بولدى، لېكىن شۇ يىللاردا پۇل پاخاللىقى %50 كە يەتكەنىدى. چىلىدا ئىجارىكەش دېھقانلار پومېشچىكلارنىڭ يەرلىرىگە ھەپتىسىگە ئۈچ كۈن ئىشلەپ بېرەتتى. دېمەك، ئۇلارنىڭ ئورنى يانچىلارغا ئوخشاش ئىدى.

چوڭ يەر مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشنى ئېغىر دەرىجىدە نابۇت قىلدى. لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئومۇمىي ئاھالىنىڭ تەخمىنەن %10 ى %90 تېرىلغۇ يەرنى ئىگىلىدى، ئەكسىچە كۆپ ساندىكى دېھقانلار يەرسىزلىك ياكى يېرى ئازلىقىدىن ئىنتايىن نامرات تۇرمۇش كەچۈرۈپ، تەكرار ئىشلەپچىقىرىشنى كېڭەيتىشنىڭ ئامالنى

قىلالىمىدى، ھەتتا ئەڭ ئاددىي تەكرار ئىشلەپچىقىرىشىنىمۇ داۋاملاشتۇرمىقى تەسكە توختىدى. 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن 20 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىغىچە كەلگۈچە دېھقانچىلىق زىرائەتلىرىنىڭ بىرلىك مەھسۇلاتى %50 تۆۋەنلەپ كەتتى، چوڭ يەر مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنىڭ يۈرگۈزۈلۈشى بىلەن ئورمانلار كېسىلدى، ياغاچلار ئوغرىلاندى. شۇ، تۇپراقلار ئۈزۈكسىز ئېقىپ كەتكەنلىكتىن يەرلەر ناچارلاشتى، كەڭ كۆلەمدىكى مۇنبەت يەرلەر قاقاس چۆللۈككە ئايلاندى. ۋېنېسۇئېلادا تېرىلىدىغان يەرنىڭ پەقەت %1 سلا مۇنبەت يەر بولسا، بىرازىلىيەدە مۇنبەت يەر %1.6 نى ئىگىلىدى.

چوڭ يەر مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى مىللىي كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتىغا توسقۇنلۇق قىلىش رولىنى ئوينىدى. چوڭ پومېشچىكلارنىڭ قورۇقلىرى كۆپ جەھەتلەردىن ئۆزىنى ئۆزى قامدايدىغان ئورۇن ئىدى. يەرلەر ئېتىز - ئېرىق قۇرۇلۇشى، فېرما ۋە ئورمانچىلىق مەيدانلىرىغا بۆلۈنگەنىدى. قورۇقلاردا پومېشچىكلارنىڭ سارىيى، دېھقانلار تۇرۇشلۇق كەنت، كىچىك تىپتىكى ھۈنەرۋەنچىلىك كارخانىسى، دۇكان، چېركاۋ، پوچتا ئىدارىسى، ئىسكىلات قاتارلىق ئىدارە - ئورگانلار بار ئىدى. بۇ خىل ئۆزىنى ئۆزى قامدايدىغان ئىقتىساد تاۋار ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىياتىغا توسقۇنلۇق قىلىپ، سانائەتنى ئاۋات بازار بىلەن تەمىنلىيەلمىدى. بۇنىڭ ئەكسىچە، چوڭ پومېشچىكلار ئەركىن تاشقى سودىنى تەشەببۇس قىلاتتى، سىرتتىن ئەرزان باھالىق سانائەت بۇيۇملىرىنى ئىمپورت قىلىشنى تەلەپ قىلاتتى، تاموژنا بېجىنى قوغداشقا، قاتناشنى ياخشىلاشقا قارشى ئىدى.

چوڭ پومېشچىكلار كاتولىك دىنى جەمئىيەتلىرى، مىلتارىستلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ ھاكىمىيەتنى باشقۇرۇپ، كاۋدىللوئىزمنىڭ ئىجتىمائىي تۈۋرۈكىنى ھاسىل قىلغانىدى. تاشقى مۇناسىۋەتلەردە چوڭ پومېشچىكلار چەت ئەل كاپىتالىستلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ

لاتىن ئامېرىكىسىنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشىدىكى
ۋاستىچىلەرگە ئايلانغانىدى.

2. كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىغا تاجاۋۇز قىلىشى

ئىسپانىيە، پورتۇگالىيەنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىدىكى
مۇستەملىكىچىلىك سىستېمىسىنىڭ يېمىرىلىشىگە ئەگىشىپ،
ئەنگىلىيە ئۆزىنىڭ دېڭىز يۈزىدىكى زومىگەرلىكى ۋە «دۇنيانىڭ
زاۋۇتى» بولۇش ئورنىدىن پايدىلاندى ھەمدە لاتىن ئامېرىكىسىغا
بولغان كېڭەيمىچىلىكىنى جىددىيلەشتۈردى. 19 - ئەسىردىن
ئىلگىرى ئەنگىلىيە كارىب دېڭىزى رايونىدىكى يامايكا، باربادوس،
گوييانا قاتارلىق جايلارنى مۇستەملىكە قىلىپ ئىگىلىدى. 1833 -
يىلى مالۇئناس (فالكلاندى) تاقىم ئاراللىرىنى قورال كۈچى بىلەن
بېسىۋالدى. 1835 - يىلى ھوندۇراسنىڭ بىر قىسمىغا تاجاۋۇز
قىلىپ كىرىپ، ئۇنى ئەنگىلىيە ھامىيلىقىدىكى ھوندۇراس
مۇستەملىكە زېمىنى دەپ ئاتىدى. لاتىن ئامېرىكىسىدا
مۇستەقىللىق ئۇرۇشى قوزغالغاندىن كېيىن، ئەنگىلىيە
مۇستەملىكە زېمىنلارنىڭ مۇستەقىللىق ھەرىكىتىگە
«ھېسداشلىق قىلىش» ۋە ئۇنى «قوللاش» نىقابى بىلەن
بىرازىلىيە، ئارگېنتىنا، ئۇرۇگۋاي، چىلى، ۋېنېسۇئېلا قاتارلىق
دۆلەتلەرگە ئىقتىسادىي كېڭەيمىچىلىك قىلدى. تاشقى سودا،
قەرز بېرىش ۋە مەبلەغ سېلىش يولى ئارقىلىق نۇرغۇن
دۆلەتلەرنىڭ مالىيە، ئىقتىسادىي جان تومۇرىنى
تىزگىنلىۋېلىپ، ئۇلارنى ئۆزىنىڭ خام ئەشيا بازىسى،
تاۋارلىرىنى ساتىدىغان بازار ۋە كاپىتالىنى چىقىرىدىغان
سورۇنغا ئايلاندۇرۇۋالدى. 1870 - يىلى ئەنگىلىيەنىڭ لاتىن
ئامېرىكىسىغا سالغان مەبلەغىنىڭ ئومۇمىي قىممىتى 85
مىليون فوندىتېرلىڭغا يەتتى، بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ

ئالدىدا 1 مىليارد فوندىستېرلىمىغا كۆپىيىپ، لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئاساسلىق مەبلەغ سالغۇچى دۆلەت ۋە ھەقدار دۆلەتكە ئايلاندى. ئەنگلىيە سالغان مەبلەغنىڭ %70 ى جەنۇبىي ئامېرىكىغا مەركەزلەشتى. ئەنگلىيە كاپىتال چىقىرىش بىلەن، ئەنگلىيەلىك مونوپول كاپىتالىستلىرى لاتىن ئامېرىكىسىدىكى 118 تۆمۈريولنى، 45 پورتىنىڭ مۇلازىمەت شىركىتىنى، 112 ئاممىۋى ئىشلار مۇلازىمەت شىركىتىنى ۋە 23 نېفىت شىركىتىنى تىزگىنلەپ، جەنۇبىي ئامېرىكىدىكى نۇرغۇن دۆلەتلەرنى ئۆزىنىڭ ئىقتىسادىي بېقىندى دۆلىتىگە ئايلاندۇرۇۋالدى.

19 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىدىن باشلاپ لاتىن ئامېرىكىسىغا گېرمانىيەنىڭ ئىقتىسادىي كۈچلىرى سىڭىپ كىرىشكە باشلىدى. 1889 - يىلى گېرمانىيەنىڭ بىرازىلىيەگە سالغان مەبلەغى 48 مىليون 700 مىڭ فرانك بولغان بولسا، 1908 - يىلىغا بارغاندا 84 مىليون 500 مىڭ فرانكقا كۆپەيدى. ئوخشاش مەزگىلدە چىلىغا سالغان مەبلەغى 28 مىليون 700 مىڭ ماركىتىن 52 مىليون 400 مىڭ ماركقا كۆپەيدى.

1823 - يىلى ئەتىيازدا فىرانسىيە مۇقەددەس ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ مەدەت بېرىشى بىلەن، ئەسكەر چىقىرىپ ئىسپانىيە ئىنقىلابىغا ئارىلاشتى ۋە ئۇنى باستۇردى. بۇربون سۇلالىسىنىڭ ئىسپانىيەدىكى ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىنى تىرىلدۈرۈپ، لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ ئىنقىلابىغا ئارىلىشىش پىلانىنى تۈزدى. ئەنگلىيە مۇقەددەس ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ لاتىن ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئىشلىرىغا ئارىلىشىپ، ئىشلىرىغا ئارىلىشىشتا ئاساسلىنىدىغان «ياۋروپادىكى ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ ئىچكى پىرىنسىپلىرىنى ئامېرىكا قىتئەسىدىكى دۆلەتلەرگە قوللىنىشى» دىن^①، ئۆزىنىڭ مەنپەئەتىگە زىيان

① ماركس: «مېكسىكىغا ئارىلىشىش»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى»، 15 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 385 - بەت.

يەتكۈزۈشىدىن ئەنسىرىدى. شۇڭا، ئۇ ئامېرىكا ھۆكۈمىتىگە ئەنگلىيە بىلەن ئامېرىكا بىرلىشىپ مۇقەددەس ئىتتىپاقداشلارنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ ئىشلىرىغا ئارىلىشىشىغا قارشى تۇرۇش تەكلىپنامىسىنى سۈندى. ئامېرىكىنىڭ يېڭىدىن گۈللەنگەن بۇرژۇئازىيەسى ئەنگلىيەنىڭ تىزگىنلىشىنى خالىمىدى، 1823 - يىلى 12 - ئايدا ئامېرىكا زۇڭتۇڭى مونرو دۆلەت خېتىدە ئۆز ئالدىغا بايانات ئېلان قىلىپ، ئامېرىكىنىڭ ياۋروپانىڭ ئىشلىرىغا ئارىلاشمايدىغانلىقىنى ۋە ياۋروپادىكى ھەرقانداق دۆلەتنىڭ ئامېرىكا قىتئەسىدىكى مۇستەملىكىلىرىگە ئارىلاشمايدىغانلىقىنى، لېكىن ياۋروپادىكى ھەرقانداق دۆلەتنىڭ ئامېرىكا قىتئەسىنىڭ ئىشلىرىغا ئارىلىشىشىغا ۋە ئامېرىكا قىتئەسىدە يېڭىدىن مۇستەملىكىچىلىك كېڭەيمىچىلىكى قىلىشىغىمۇ قارشى تۇرىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. مانا بۇ نامى پۇر كەتكەن «مونرو ئىزم» ئىدى. ئەينى ۋاقىتتىكى تارىخىي شارائىتتا ياۋروپا دۆلەتلىرىنىڭ ئامېرىكا قىتئەسىنىڭ ئىشلىرىغا ئارىلىشىشىغا ئامېرىكىنىڭ قارشى تۇرۇشى ئويىپىكتىپ جەھەتتە ئاكتىپ رول ئوينىغان بولسىمۇ، لېكىن ئامېرىكا ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى مونرو ئىزمىنى لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ ئۈستىگە تاڭدى ۋە مونرو ئىزم پىرىنسىپىنى ئىزچىل تۈردە ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىچىلىك مەنپەئەتى ئۈچۈن بەلگىلىدى.

19 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن 40 - يىللىرىغىچە ئامېرىكىنىڭ ئېكىنزار قۇلدارلىرى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ تېكساستا توپىلاڭ پەيدا قىلدى، ئامېرىكا ھۆكۈمىتىمۇ مېكسىكىغا قارشى تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى قوزغاپ، مېكسىكىنىڭ يېرىمىغا تەڭ كېلىدىغان زېمىننى بېسىۋالدى.

1880 - يىللىرى ئامېرىكا ھۆكۈمىتى مونوپول كاپىتالىستلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن لاتىن ئامېرىكىسىغا تەنھا زومىگەرلىك قىلىش پىلانىنى كۈنتەرتىپكە كىرگۈزدى. 1889 -

يىلى ئامېرىكا ۋاشىنگىتوندا 18 دۆلەت ۋەكىللىرى قاتناشقان ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئەللەر يىغىنىنى ئاچتى. يىغىندا ئامېرىكا «ئامېرىكا قىتئەسىدىكى خەلقلەرنىڭ مەنپەئەتى بىر دەك» دېگەن ئالدامچىلىق شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، پانئامېرىكىزم تەشكىلاتى قۇرۇشنى تەرغىب قىلدى ھەمدە «جەنۇبىي، شىمالىي ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئەللەرنىڭ ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت ئالاقىسى»نى مۇستەھكەملەشنى كۆككە كۆتۈردى. ئامېرىكىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن ئاتالمىش «ئامېرىكا قىتئەسىدىكى جۇمھۇرىيەتچى دۆلەتلەرنىڭ ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى ھەمدە ۋاشىنگىتوندا ئۇنىڭ ۋەكىللىرى تۇرۇشلۇق ئورگىنى «ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئەللەرنىڭ سودا ئىدارىسى» (1910 - يىلى پانئامېرىكىزم ئىتتىپاقىغا ئۆزگەرتىلگەن) قۇرۇلدى. مانا بۇ ئامېرىكىنىڭ غەربىي يېرىم شارنى شىلىۋېلىش زومىگەرلىك ھوقۇقى ئۈچۈن باسقان مۇھىم بىر قەدىمى ئىدى.

ئامېرىكىنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىغا تەنھا ھۆكۈمرانلىق قىلىشىدىكى بىرىنچى نىشانى كارىب دېڭىزى رايونىدىكى زومىگەرلىك ھوقۇقىنى تارتىۋېلىش ئىدى، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئەنگىلىيە بىلەن ھوقۇق تالىشىشنى باشلىۋەتتى. 1895 - يىلى ئەنگىلىيە ھامىيلىقىدىكى گۇيانا بىلەن ۋېنېسۇئېلا ئوتتۇرىسىدا چېگرا ماجىراسى يۈز بەردى، ئەنگىلىيە ۋېنېسۇئېلا پورتىنى تاقىدى. ئامېرىكا پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ بۇ ئىشقا ئارىلاشتى. ئامېرىكىنىڭ دۆلەت ئىشلىرى كاتىپى ئولنېي «بۈگۈنكى كۈندىكى ئامېرىكا قىتئەسى قۇرۇقلۇقىدا ئەمەلىيەتتە ئامېرىكا ئالىي ھوقۇققا ئىگە، ئۇنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىدىكى خەلقلەرنىڭ ھەممىسى ئامېرىكىنىڭ ئىرادىسىنى قانۇن دەپ بىلىشى كېرەك» دەپ جاكارلىدى. 7 - ئايدا ئامېرىكا ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىگە نوتا تاپشۇرۇپ ئەنگىلىيەدىن ئۈچىنچى تەرەپنىڭ كېسىم قىلىشىنى قوبۇل قىلىشنى تەلپ قىلدى، ئەنگىلىيە يول قويۇشقا مەجبۇر بولدى. 1897 - يىلى ئامېرىكا ۋاشىنگىتوندا

ۋېنېسۇئېلا بىلەن كېلىشىمنامە ئىمزالاپ، ئىككى تەرەپ ئامېرىكىلىقلار قاتناشقان كېسىم قىلىش سۈنۈشىنى قۇرۇشقا كېلىشىپ، ئەنگلىيە ھامىيلىقىدىكى گۇيانا بىلەن ۋېنېسۇئېلانىڭ چېگراسىنى بېكىتتى. لاتىن ئامېرىكىسىدىكى بۇ قېتىملىق تالىشىش كۈرىشىدە، ئەنگلىيە بىر قېتىم قاتتىق زەربە يېدى.

1898 - يىلى ئامېرىكا كۇبا خەلقىنىڭ ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى مىللىي مۇستەقىللىق ئۇرۇشىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى غەلىبىسىنى قولغا كەلتۈرۈۋاتقان پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، كۇبانىڭ مۇستەقىللىقىغا ياردەم بېرىشنى باھانە قىلىپ، ئامېرىكا - ئىسپانىيە ئۇرۇشىنى قوزغاپ، ئىسپانىيەنىڭ قولىدىن پوئېرتو - رىكونى تارتىۋالدى ھەمدە كۇبانى ئۆزىنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلاندۇرۇۋالدى. 1903 - يىلى ئامېرىكا يەنە پانامانىڭ كولۇمبىيەدىن ئايرىلىپ چىقىپ مۇستەقىل بولۇش ھەرىكىتىنى پىلانلىدى ھەمدە پاناما جۇمھۇرىيىتىنى «ئامېرىكا - پاناما شەرتنامىسى» تۈزۈشكە مەجبۇرلاپ، ئىنتايىن تۆۋەن بەدەل بىلەن پاناما قانىلىنى قېزىش ھوقۇقى ۋە قانال رايونىنى مەڭگۈلۈك ئىجارىگە ئېلىش ھوقۇقىنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىپ، تىنچ ئوكياندىن ئاتلانتىك ئوكيانغا ئۆتىدىغان پاناما قانىلىنى ئىشغال قىلىۋېلىپ، ئامېرىكىنىڭ كارىب دېڭىز رايونىدىكى زومىگەرلىك ئورنىنى كۈچەيتتى.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ھارپىسىدا ئامېرىكىنىڭ لاتىن ئامېرىكىسى بىلەن بولغان تاشقى سودىسى ۋە ئۇنىڭغا سالغان مەبلىغى تېز كۆپەيدى. 1913 - يىلى لاتىن ئامېرىكىسىغا كىرگۈزۈلگەن ئومۇمىي مەبلەغە، ئامېرىكىنىڭ مەبلىغى 25% نى، ئەنگلىيەنىڭ مەبلىغى 24.4% نى، گېرمانىيەنىڭ مەبلىغى 16.6% نى ئىگىلىدى. ئېكسپورت ئومۇمىي سوممىسىدا ئامېرىكىنىڭ مەبلىغى 30.8% نى، ئەنگلىيەنىڭ مەبلىغى

21.2% نى، گېرمانىيەنىڭ مەبلەغى %12.4 نى ئىگىلىدى. لېكىن مەبلەغ سېلىش جەھەتتە ئەنگلىيە، ئامېرىكىدىن ئۈچ - تۆت ھەسسە ئارتۇق مەبلەغ سېلىپ، جەنۇبىي ئامېرىكىدا مۇئەييەن ئۈستۈنلۈكنى ساقلاپ تۇردى.

3. كاپىتالىزمنىڭ ئاستا تەرەققىي قىلىشى

19 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدىن باشلاپ لاتىن ئامېرىكىسىدىكى بىر قىسىم ئەللەرنىڭ ئىقتىسادىدا تەدرىجىي ئەسلىگە كېلىشتەك تەرەققىياتلار بارلىققا كەلدى، سىياسىي قالايمىقانچىلىقلار تەدرىجىي پەسەيدى. بىرازىلىيە، چىلى، مېكسىكا ۋە ئارگېنتىنا قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئۆتمۈشتە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان كانچىلىق سانائىتى ۋە يېزا ئىگىلىكى تەدرىجىي ئەسلىگە كېلىپ، تۆمۈريوللار، پورتلار، يېڭى تىپتىكى پىششىقلاپ ئىشلەش سانائىتى ۋە يېنىك سانائەت كارخانىلىرى قۇرۇلۇشقا باشلىدى. 1845 - يىلى ئارگېنتىنادا تۇنجى ھور ماشىنىسى ئىشقا كىرىشتۈرۈلدى، تاشقى سودىسىمۇ ئاشتى، بانكا، ئامانەت - قەرز كەسپلىرىمۇ دەسلەپكى قەدەمدە يولغا قويۇلدى.

1880 - يىللىرىدىن كېيىن ئارگېنتىنا، بىرازىلىيە، چىلى، مېكسىكا، ئۇرۇگۋاي ۋە كۇبا قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىشىدا ئىلگىرىلەشلەر بولدى، مەسىلەن، ئارگېنتىنادا 1895 - يىلىدىن 1913 - يىلىغىچە سانائەت كاپىتالىنىڭ ئومۇمىي سوممىسى بەش ھەسسەدىن ئارتۇق ئاشتى، 1900 - يىلى سانائەت كارخانىلىرى 2700 گە يەتتى، تۆمۈريوللىرى 1880 - يىللاردىكى 2313 كىلومېتىردىن 1914 - يىلىدىكى 30 مىڭ كىلومېتىردىن ئارتۇق ئۆزاردى. يېقىنقى زامان شەھەرلىرى بارلىققا كەلدى، مەسىلەن، ئاتلانتىك ئوكيان قىرغاقلىرىغا جايلاشقان بۇئېنوس ئايرېس، مونتيۋېدېئو،

ريو - دې - ژانپيرو قاتارلىق شەھەرلەر بارلىققا كەلدى. دېھقانچىلىق - چارۋىچىلىق ئىشلەپچىقىرىشىمۇ كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئېشىش ئەھۋالى كۆرۈلدى، مەسىلەن، ئارگېنتىنانىڭ بۇغداي مەھسۇلاتى 1876 - يىلىدىن ئىلگىرى ئۆز دۆلىتىنىڭ ئېھتىياجىدىن چىقالمايدىغان ئەھۋالدا ئىدى. 1898 - يىلىغا كەلگەندە بۇغداي ئېكسپورت مىقدارى 645 مىڭ توننىغا يەتتى، 1912 - يىلىغا كەلگەندە تېخىمۇ ئېشىپ 4 مىليون 835 مىڭ توننىغا يەتتى. 1850 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتە بېقىلىدىغان قوي 7 مىليون تۇياق ئىدى، 1899 - يىلىغا كەلگەندە كۆپىيىپ 89 مىليون تۇياققا يەتتى. چوڭ دېھقانچىلىق مەيدانلىرىنىڭ بىرمۇنچە خوجايىنلىرى دېھقانچىلىق ئىشچىلىرىنى ياللاپ ئىشلەتتى، ئۇلار دېھقانچىلىق مەيدانلىرىنى كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىش شەكلى بىلەن باشقۇرۇپ بۇرژۇئازىيەلەشكەن پومېشچىكلارغا ئايلاندى. 1885 - يىلى لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ تاشقى سودا ئومۇمىي سوممىسى 1 مىليارد دوللار ئەتراپىدا ئىدى، 1913 - يىلىغا كەلگەندە 3 مىليارد دوللارغا كۆپەيدى.

ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، لاتىن ئامېرىكىسىدا ھەرقايسى ئەللەردىن كەلگەن كۆچمەنلەر كۆپ ساندا كۆپىيىشكە باشلىدى. لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ يېرى كەڭ، بايلىقى مول، ئاھالىسى شالاڭ بولۇپ، ئادەم كۈچى، ماددىي كۈچلەرنىڭ تەبىئىي بايلىقلارنى ئېچىشىغا، ئىقتىسادنى تەرەققىي قىلدۇرۇشىغا ئېھتىياجلىق ئىدى. 19 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدىن كېيىن لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى دۆلەتلەر كۆچمەنلەرنى زىغىبەتلەندۈرۈش سىياسىتى قوللاندى. ئارگېنتىنادىكى كۆچمەنلەرنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى ئىتالىيەدىن كەلگەن، ئۈچتىن بىر قىسمى ئىسپانىيەدىن كەلگەنلەر ئىدى. بىرازىلىيەدىكى كۆچمەنلەر ئاساسەن ئىتالىيە ۋە پورتۇگالىيەدىن كەلگەنلەر ئىدى. گېرمانىيەدىن لاتىن ئامېرىكىسىغا كەلگەن

كۆچمەنلەرنىڭ سانى گەرچە كۆپ بولمىسىمۇ، لېكىن بىرازىلىيە، ئارگېنتىنا ۋە چىلى قاتارلىق دۆلەتلەردە ئۇلارنىڭ تەسىر كۈچى ئىنتايىن چوڭ ئىدى. گېرمانىيەلىك كۆچمەنلەر كۆپىنچە بىر ياكى بىرنەچچە رايونغا توپلىشىپ ئولتۇراقلىشاتتى، گېرمان تىلىدا سۆزلەيتتى، گېرمانچە تۇرمۇش كەچۈرەتتى، گېرمانىيەنىڭ ئۆرپ - ئادەتلىرىنى ساقلاپ، شۇ رايوننىڭ ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي مۇھىتىنى تىزگىنلەيتتى. ياۋروپالىق كۆچمەنلەردىن باشقا ياپونىيەلىك كۆچمەنلەرمۇ، جۇڭگولۇق ئىشچىلارمۇ لاتىن ئامېرىكىسىغا بارغانىدى. چەت ئەللىك كۆچمەنلەر لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى ئەللەرنى كەڭ تۈركۈمدىكى ئەمگەك كۈچى ۋە مەلىكىلىك ئىشچىلار بىلەن تەمىنلىگەندىن سىرت، يەنە مۇئەييەن ساندىكى كاپىتالىنىمۇ ئېلىپ بېرىپ، لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتى ئۈچۈن تۈرتكىلىك رول ئوينىغانىدى.

كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىي قىلىشى لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى ئەللەرنىڭ سىنىپىي مۇناسىۋەتلىرىدە يېڭى ئۆزگىرىشلەرنى پەيدا قىلدى، بۇرژۇئازىيە بىلەن پىرولېتارىياتمۇ تەدرىجىي راۋاجلاندى.

لاتىن ئامېرىكىسىدا بۇرژۇئازىيە ئىككى قىسىمدىن تەشكىل تاپتى. بىر قىسمى چەت ئەل كاپىتالى بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان چوڭ بۇرژۇئازىيە ئىدى. بۇلار پۇل مۇئامىلە بۇرژۇئازىيەسى، ئىمپورت - ئېكسپورت چوڭ سودىگەرلىرى ۋە بۇرژۇئازىيەلەشكەن ئېكىنزار خوجايىنلىرى ئىدى. كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىيات جەريانىدا چەت ئەل كاپىتالىنىڭ سىڭىپ كىرىشى لاتىن ئامېرىكىسىدىكى نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىنى بىرلا خىل مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىش تۈزۈمىدىكى ئىقتىسادقا ئايلاندۇرۇپ قويدى، مەسىلەن، بىرازىلىيە قەھۋە، چىلى سېلتىرا بىلەن مىس، كۇبا شېكەر قومۇشى، ھوندۇراس بىلەن كوستارىكا بانان، ئېكۋاتور كاكاۋو ئىشلەپچىقاردى. بۇ

دۆلەتلەر بىر خىل مەھسۇلات ئىشلەپچىقارغانلىقى ئۈچۈن، بىرلا خىل مەھسۇلات بازىرىغا بېقىنىپ قالاتتى. بۇ خىل مەھسۇلاتنى ئىشلەپچىقىرىدىغان ۋە ئۇنىڭ سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئېكىنزار خوجايىنلىرى، سودىگەرلەر ۋە سانائەتچىلەر چەت ئەل كاپىتالى بىلەن زىچ ئالاقە ئورناتقانلىقى ئۈچۈن، چەت ئەل كاپىتالىستلىرىغا بېقىندى بولۇپ قالدى. بىرازىلىيەلىك گىراف ماۋئا مانا بۇنىڭ تىپىك مىسال ئىدى. ئۇ دەسلەپتە رىيو - دې - ژانىيرودا پورتۇگالىيەلىك سودىگەرگە ۋاستىچى بولدى، كېيىن ئەنگىلىيەنىڭ سودا شىركىتىدە خىزمەت قىلدى. 1840 - يىلى ئەنگىلىيەنىڭ «دىكالا سېس كاسترو شىركىتى» نىڭ پايدىچىسى بولۇپ، ئەنگىلىيە كاپىتالى بىلەن «ماۋئا - مارك كاسترو» شىركىتىنى قۇردى. 1850 - ، 1860 - يىللىرى ئۇ تۆمۈريول قۇرۇلۇشىغا مەبلەغ سېلىشقا باشلىدى، چوڭ تىپتىكى كېمىسازلىق زاۋۇتى قۇردى. «ماۋئا بانكىسى» نى ئېچىپ، چوڭ كاپىتالىستقا ئايلاندى. ئېكىنزار خوجايىنى ۋە دەلىل سودىگەرلىكتىن كېلىپ چىققان بۇ چوڭ بۇرژۇئاز دۆلەت ئىچىدىكى كاۋدىللوئىزمنىڭ باشقا بىر خىل ئىپتىدائىي تۈۋرۈكى بولۇپ قالدى.

بۇرژۇئازىيەنىڭ يەنە بىر قىسمى مىللىي بۇرژۇئازىيە، يەنى ئوتتۇرا دەرىجىلىك سودا - سانائەت بۇرژۇئازىيەسى ئىدى. چوڭ يەر مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنىڭ ئاسارىتى، كاۋدىللوئىزمنىڭ ۋەيران قىلىشى ۋە چەت ئەل كاپىتالىنىڭ بېسىشى بىلەن، لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ھەرقايسى ئەل مىللىي كاپىتالىنىڭ كۈچى بىرقەدەر ئاجىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقتىن، مىللىي بۇرژۇئازىيەمۇ شۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا بىرقەدەر ئاجىزلاپ كەتتى. لېكىن، خەلق ئىنقىلابىي ھەرىكىتىنىڭ تۈرتكىسى بىلەن، مىللىي بۇرژۇئازىيە ھەرقايسى ئەل خەلقلىرىنىڭ جاھانگىرلىككە ۋە فېئودالىزمغا قارشى كۈرىشىگە قاتنىشىپ ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلىپ فېئودالىزمدىن ۋە چەت ئەل

كاپىتالىنىڭ ئاسارىتىدىن بۆسۈپ چىقىشقا ئۇرۇندى.

لاتىن ئامېرىكىسىدىكى پىرولېتارىيات سىنىپى جاھانگىرلارنىڭ، فېئودال كۈچلەرنىڭ ۋە ئۆز دۆلىتىدىكى بۇرژۇئازىيەنىڭ قاتمۇ قات ئېكسپلاتاتسىيەسى ۋە ئېزىشكە ئۇچرىغاچقا، ئىجتىمائىي ئورنى ئىنتايىن ناچار ئىدى. ئىندىيانلار ۋە قاراتەنلىك ئىشچىلارنىڭ ئەھۋالى تېخىمۇ پاجىئەلىك ئىدى. پىرولېتارىيات سىنىپىدىكىلەر بىرىنچىدىن، ۋەيران بولغان دېھقانلار ۋە قول ھۈنەرۋەنلەر ئىدى. ئىككىنچىدىن، ياۋروپالىق كۆچمەنلەر ئىدى. 19 - ئەسىرنىڭ 50 - ، 60 - يىللىرىدا بىرىنچى تۈركۈم ئىشچىلار تەشكىلاتلىرى بارلىققا كېلىپ ماركسىزمنى تارقىتىشقا باشلىدى. 1854 - يىلى سانتىياگودا بىرىنچى قېتىم ماركسىنىڭ ئەسىرى «پەلسەپىۋى نامراتچىلىق» سېتىلدى. 1858 - يىلى بۇئېنۇس ئايرىستاسىيەسىدا زامانەۋى ئىشچىلارنىڭ بىرلەشمىسى قۇرۇلۇپ، «باسما زامانەۋى ئىشچىلارنىڭ بىرلەشمە ئاخباراتى» گېزىتى نەشر قىلىندى. پارىژ كوممۇنىسى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن كوممۇنىنىڭ بىر قىسمى ئەزالىرى لاتىن ئامېرىكىسىغا سەرگەردان بولۇپ بېرىپ، ئىلمىي سوتسىيالىزم ئىدىيەسىنى تەشۋىق قىلىپ ئىشچىلار تەشكىلاتلىرىنى قۇردى. 1870 - يىلى مېكسىكىنىڭ ماركسىزىمچىلىرى «تەشكىلاتلىق ئەمگەكچىلەرنىڭ مەركىزى»نى قۇردى. 1876 - يىلى تۇنجى سوتسىيالىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى. 1876 ~ 1872 - يىللىرى ئارىلىقىدا ئارگېنتىنادا بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونالىنىڭ تۆت شۆبە تەشكىلاتى بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ پائالىيەتلىرى ماركسىنىڭ كۆڭۈل بۆلۈشى ۋە يول كۆرسىتىشىگە ئېرىشكەندى. 1896 - يىلى ئارگېنتىنا سوتسىيالىلار پارتىيەسى قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى، بىرازىلىيە، چىلى، كۇبا، ئۇرۇگۋاي قاتارلىق دۆلەتلەردىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش تەشكىلاتلار قۇرۇلدى. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا لاتىن ئامېرىكىسىدىكى بەزى دۆلەتلەرنىڭ ئىشچىلىرى ئىش تاشلاش كۈرەشلىرىنى قانات

يابدۇردى، جاھانگىرلىككە، فېئودالىزمغا قارشى ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەرگە قاتنىشىپ، سىياسىي كۈرەش سەھنىسىگە چىقىشقا باشلىدى. لېكىن بۇ دۆلەتلەرنىڭ پىرولېتارىيات تەشكىلاتلىرى ھۆكۈمەتسىزلىك ۋە مۇرەسسەچىلىك ئىدىيەسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقتىن، ماركسىزم بىلەن لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئىنقىلابنىڭ ئەمەلىيىتىنى بىرلەشتۈرمىدى، لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئىنقىلابنىڭ خاراكتېرى، ۋەزىپىسى ۋە ئالاھىدىلىكىنى ئېنىق تونۇپ يەتمىدى.

4. جۇڭگو ۋە لاتىن ئامېرىكىسى

دۇنيا كاپىتالىزمىنىڭ تەرەققىي قىلىشى، يېڭى دېڭىز يولى ۋە يېڭى قۇرۇقلۇقنىڭ بايقىلىشى دۇنيادىكى ھەرقايسى مىللەتلەر، رايونلار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىنى ئىلگىرى سۈردى. ئىسپانىيە لاتىن ئامېرىكىسى ۋە فىلىپپىننى بېسىۋالغاندىن كېيىن يېڭى دېڭىز يولى سودىسىنى ئاچتى، مانا بۇ تىنچ ئوكياندىكى يەلكەنلىك كېمە سودىسى ئىدى. ئېلىمىز مۇشۇ سۇلالىسىنىڭ لۇڭچىڭ يىللىرىدا «دېڭىزدىكى قامال»نى بۇزۇپ تاشلاپ، چەت ئەللىك سودىگەرلەر بىلەن بولغان بېرىش - كېلىشنى تەدرىجىي كۆپەيتتى. ئىسپانىيەلىك سودىگەرلەر جۇڭگونىڭ مەشھۇت، يىپەك توقۇلما بۇيۇمى، پاختا رەخت، فارفۇر قاچا - قۇچا، ئۆي جاھازىلىرى، ناۋات، دورا قاتارلىق تاۋارلىرىنى ئىمپورت قىلىپ، مانىلا ئارقىلىق لاتىن ئامېرىكىسىغا يۆتكىدى. لاتىن ئامېرىكىسىدىن كۈمۈش، ھال رەڭ بويىقلارنى سېتىۋېلىپ جۇڭگوغا يۆتكەپ، مۇشۇ خىل سودىدىن غايەت زور پايدا ئالدى، ھەتتا بەزىدە ئالغان پايدا سەككىز ھەسسە قاتلاندى.

جۇڭگونىڭ تاۋارلىرى ئەرزان ھەم نەپىس بولغاچقا، لاتىن ئامېرىكىسىدا بازار تاپتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە كۆپ مىقداردىكى

كۈمۈشلەر ئېلىمىزغا ئاقتى. 1587 - يىلى ئىسپانىيە ھۆكۈمىتى جۇڭگو تاۋارلىرىنىڭ رىقابىتىنى ۋە كۈمۈشنىڭ ئېلىمىزگە ئېقىشىنى چەكلەش ئۈچۈن تاشقى سودىغا چەك قويۇش سىياسىتىنى قوللاندى. جۇڭگو - فىلىپپىن بىلەن غەربتىكى دۆلەتلەرنىڭ ھامىيلىقىدىكى ئامېرىكا قىتئەسىدىكى مۇستەملىكىلەرنىڭ تاشقى سودىسىنى مېكسىكىنىڭ ئاكاپۇلكو پورتى بىلەنلا چەكلەپ قويدى. 1593 - يىلى ھەر يىلى ئاكاپۇلكو پورتىغا بارىدىغان ھۆكۈمەت تەرەپنىڭ يەلكەنلىك كېمىسى ئىككىلا بولۇش، ھەربىر كېمە 300 توننازدىن ئاشماسلىق، ئۇنىڭغا بېسىلىدىغان تاۋارنىڭ قىممىتى 250 مىڭ پېسودىن ئاشماسلىق، قايتىشىدا ئېلىپ ماڭىدىغان كۈمۈشنىڭ قىممىتى 500 مىڭ پېسودىن ئاشماسلىق دەپ چەك قويدى.

چوڭ يەلكەنلىك كېمە بىلەن تاشقى سودا قىلىشنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، جۇڭگولۇق ئەمگەكچى خەلقمۇ ئارقا - ئارقىدىن مېكسىكا قاتارلىق جايلارغا كۆچمەن بولۇپ ئولتۇراقلىشىپ ئىشلىدى ۋە سودا - سېتىق بىلەن شۇغۇللاندى. 16 - ئەسىردە مېكسىكا شەھىرىدە جۇڭگولۇقلار مەھەللىسى بارلىققا كەلدى، جۇڭگولۇقلارنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىغا تۈركۈملەپ بېرىپ ئولتۇراقلىشىشى 19 - ئەسىردىكى «جاپالىق ئەمگەك سودىسى» باشلانغاندىن كېيىنكى ئىش ئىدى. 1810 - يىلى پورتۇگالىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئاۋمېندىن نەچچە يۈز ئەمگەك كۈچىنى بۇلاپ بىرازىلىيەگە ئاپىرىپ چاي تېرىش تەجرىبىسى ئەمگەككە سالدى، ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇ ئەمگەكچىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆلۈپ كەتتى. 1840 - يىلىدىكى ئەپيۇن ئۇرۇشىدىن 1874 - يىلىدىكى ئاۋمېندا «جاپالىق ئەمگەك سودىسى»نى مەنئى قىلغانغا قەدەر بولغان 35 يىل جەريانى جۇڭگولۇق ئىشچىلارنى بۇلاپ سېتىشنىڭ ئەۋجىگە چىققان مەزگىلى بولدى. بۇ يىللاردا ھەر يىلى لاتىن ئامېرىكىسىغا يۆتكەيدىغان جۇڭگولۇق ئىشچىلارنىڭ سانى نەچچە ئون مىڭغا يەتتى. 1875 - يىلىدىن باشلاپ كۇبا ۋە

پېرۇغا يۆتكەيدىغان «جاپالىق ئەمگەك سودىسى» مەنىنى قىلىندى، لېكىن «ئەركىن كۆچمەنلەر» دېگەن نىقاب بىلەن جۇڭگولۇق ئىشچىلارنى ئالدايدىغان جىنايى قىلمىشلار ئۈزۈكسىز داۋاملاشتى. مۆلچەرلىنىشىچە، لاتىن ئامېرىكىسىغا بارغان جۇڭگولۇق ئىشچىلار 300 ~ 400 مىڭغا يېتىدىكەن. ئۇلار كۇبا، گۇيانا، تىرىنىداد، سۇرىنام، يامايكا، مارتىنىك، گىۋادېلۇپ، پوئېرتو رىكو، سالۋادور، كوستارىكا، نىكاراگۇئا، پاناما، مېكسىكا، پېرۇ، چىلى، بىرازىلىيە، ئېكۋاتور قاتارلىق جايلارغا تارقالغان، ئۇلارنىڭ ئىچىدە 250 مىڭ ئەتراپىدىكى ئىشچى كۇبا، پېرۇ ۋە گۇياناغا مەركەزلەشكەندى.

جۇڭگولۇق ئىشچىلارنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىدا تارتمىغان ئازابى قالمىدى، نۇرغۇنلىرى ئۆلۈپ كەتتى، مەسىلەن، 1847 - يىلىدىن 1872 - يىلىغىچە كۇباغا يۆتكىگەن جۇڭگولۇق ئىشچىلار 114 مىڭ 81 ئادەم بولۇپ، 1874 - يىلىغا كەلگەندە ئۇلاردىن ئاران 58 مىڭ 400 ئادەم قالدى. جۇڭگولۇق ئىشچىلار لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىغا مۇھىم تۆھپىلەرنى قوشتى. ئۇلار ئېكىنزارلىق، كان ۋە زاۋۇتلارنى نۇرغۇن ئەمگەك كۈچى بىلەن تەمىنلىدى ھەمدە چاي ئۆستۈرۈش، شال تېرىش تېخنىكىلىرىنى لاتىن ئامېرىكىسىغا ئېلىپ باردى. جۇڭگولۇقلار يەنە شۇ يەرلىك خەلقنىڭ مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ئېزىشىگە قارشى كۈرەشلىرىگە ئاكتىپ قاتناشتى، مەسىلەن، كۇبادىكى بىرىنچى قېتىملىق مۇستەقىللىق ئۇرۇشى (10 يىللىق ئۇرۇش) قا قاتناشقان جۇڭگولۇقلار 1000 دىن ئاشقاندى، ئۇنىڭ ئىچىدە نۇرغۇنلىرى تەيپىنىڭ تەيىنگۈ قوزغىلىڭىغا قاتناشقان پېشقەدەم جەڭچىلەر ئىدى. ئىككىنچى قېتىملىق مۇستەقىللىق ئۇرۇشىدا، جەڭگە قاتناشقان جۇڭگولۇقلارنىڭ سانى تېخىمۇ كۆپ بولدى. جۇڭگولۇق جەڭچىلەر باتۇر، ئۇرۇش قىلىشقا ماھىر بولغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئوفىتسېر ۋە مەشقاۋۇللۇققا ئۆستۈرۈلۈپ، كۇبا خەلقىنىڭ بىردەك ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى.

گېنېرال گونزاللو دېگۇيسادا «جۇڭگولۇقلار ۋە كۇبانىڭ مۇستەقىللىقى» دېگەن كىتابىدا: «ناۋادا بىز كەلگۈسىدە جۇڭگولۇقلار ئۈچۈن ئابىدە تىكلەپ قالساق، ئۇلارنىڭ ۋاپادارلىقىنى كۇبادىكى جۇڭگولۇقلاردىن بىرمۇ قاقچۇن چىقىمىدى، بىرمۇ خائىن چىقىمىدى، دېگەن ئىككى جۈملە سۆز بىلەن مەدھىيەلەيدى» دەپ يازغانىدى.

جۇڭگولۇق ئىشچىلارنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىدا پاجىئەلىك زىيانكەشلىككە ئۇچرىغانلىقى جۇڭگو خەلقىنىڭ غەزەپ - نەپرەتى ۋە قارشىلىقىنى قوزغىغانلىقى ئۈچۈن، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئالاقىدار دۆلەتلەر بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىشقا مەجبۇر بولدى ھەمدە شۇنىڭدىن ئېتىبارەن لاتىن ئامېرىكىسىدىكى بەزى دۆلەتلەر بىلەن دىپلوماتىك مۇناسىۋەت ئورنىتىشقا باشلىدى.

كۇبا جۇڭگولۇقلار ئەڭ كۆپ توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جاي، شۇنداقلا ھۆكۈمەت ئالاقىسىنى بىرقەدەر بالدۇر باشلىغان دۆلەت ئىدى. 1873 - يىلى جۇڭگو بىلەن ئىسپانىيە «جۇڭگو - ئىسپانىيە شەرتنامىسى - كۇبادىكى جۇڭگولۇق ئىشچىلار تارماق ماددىسى» نى ئىمزالىدى. 1874 - يىلى چېن لەننىن مەخسۇس ئەلچى سۈپىتىدە كۇباغا تەكشۈرۈشكە ئەۋەتىلدى. 1877 - يىلى كۇبادىكى جۇڭگولۇق ئىشچىلار شەرتنامىسىنىڭ 17 - ماددىسى قايتىدىن بېكىتىلدى، شۇنىڭدىن كېيىن جۇڭگو ھاۋانا شەھرىدە كونسۇلخانا قۇردى. 1902 - يىلى كۇبا جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ھاۋانادىكى كونسۇل خادىمى ۋۇ تىڭفاڭخۇغا تېلېگرامما يوللاپ: «كۇبانىڭ مۇستەقىللىقىنى جۇڭگو ئېتىراپ قىلىدۇ، كونسۇلخانىدىن ئادەم ئەۋەتىپ تەبىرىكلەپ قويۇڭ» دېدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئېلىمىز بىلەن كۇبا رەسمىي دىپلوماتىك مۇناسىۋەت ئورناتتى. 1874 - يىلى جۇڭگو بىلەن پېرۇ ۋەكىللىرى نەچچە قېتىم ئۇچرىشىپ تىەنجىندە «جۇڭگو - پېرۇ دوستلۇق سودا

شەرتنامىسى»نى ئىمزالىدى. شەرتنامىگە ئاساسەن ئىككى تەرەپ رەسمىي دىپلوماتىك مۇناسىۋەت ئورنىتىش، باش ئەلچى ئەۋەتىش، ئەلچىخانا قۇرۇش قارار قىلىندى ھەمدە جۇڭگولۇق ئىشچىلارنىڭ پېرۇدا ئېتىبار بېرىش مۇئامىلىسىدىن بەھرىمەن بولىدىغانلىقى بەلگىلەندى. 1880 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىرازىلىيە بىلەن «جۇڭگو - بىرازىلىيە ئىناق ئۆتۈش، سودا ئالاقىسى قىلىش، دېڭىز قاتنىشىنى يولغا قويۇش» شەرتنامىسىنى ئىمزالىدى. ئۇنىڭ مەزمۇنى جۇڭگو - پېرۇ شەرتنامىسىنىڭ مەزمۇنىغا ئوخشايدۇ. جۇڭگو بىلەن مېكسىكا ئىككى بۇرۇن ئالاقە قىلىشقان دۆلەتلەر ئىدى. 1899 - يىلىغا كەلگەندىلا، ئاندىن «جۇڭگو - مېكسىكا ئىناق ئۆتۈش، سودا قىلىش، دېڭىز قاتنىشىنى يولغا قويۇش» شەرتنامىسىنى ئىمزالىدى. جۇڭگو - مېكسىكا دىپلوماتىك مۇناسىۋىتى ئورنىتىلغاندىن كېيىن مېكسىكىغا بارىدىغان جۇڭگولۇقلار كۈنسېرى كۆپەيدى. 1904 - يىلى مېكسىكىدا 8000 جۇڭگولۇق بولغان بولسا، 1910 - يىلى 30 مىڭغا يېقىنلاشتى. ئىككى تەرەپ بىۋاسىتە تاشقى سودىنى قانات يايدۇرۇپ، ئامېرىكىنىڭ سان فرانسېسكو شەھىرىنى ئايلانمايدىغان بولدى. 1903 - يىلى جۇڭگولۇق سودىگەرلەر شياڭگاڭدا مەبلەغ توپلاپ، جۇڭخۇا پاراخوت شىركىتىنى قۇردى ھەمدە پاراخوت بىلەن مېكسىكىغا قەرەللىك قاتناپ تۇردى.

2 - بۆلۈم بىرازىلىيەدە قۇللۇق تۈزۈمنىڭ بىكار قىلىنىشى ۋە جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇرۇلۇشى

1. «پادىشاھلىق دەۋرى»

1822 - يىلى بىرازىلىيە مۇستەقىللىق ئېلان قىلدى، پېدرو

ئۆزىنى ئىمپېراتور دەپ ئاتاپ، تاكى 1889 - يىلى ئىمپېرىيە تۈزۈمى ئاغدۇرۇلۇپ كەتكەنگە قەدەر بولغان ئارىلىقتىكى ۋاقىت بىرازىلىيە تارىخىدا «پادىشاھلىق دەۋرى» دەپ ئاتالدى. 1884 - يىلى بىرازىلىيە پادىشاھلىق ئاساسىي قانۇنىنى ئېلان قىلىپ، پادىشاھلىق ئاساسىي قانۇنلۇق ھاكىمىيەتنى تىكلدى. ئاساسىي قانۇندا گەرچە بۇرژۇئازىيە سىنىپىنى ئاساس قىلغان پارلامېنت قۇرۇش بەلگىلەنگەن بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە پادىشاھ مۇتلەق ھوقۇقنى ئىگىلىدى. ئۇ پارلامېنتنى تارقىتىۋېتەلەيتتى، سايلام ھوقۇقىدىن كاتولىك دىنىي مۇرىتلىرىدىن باشقىلار بەھرە ئالالمىدى. پادىشاھ يەنە كەڭ كۆلەملىك ئەمەلدار تەيىنلەش ھوقۇقىغا، ھاكىمىيەت ئورگانلىرىدا ھۆكۈم چىقىرىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىدى.

1825 - يىلى ئۇرۇگۋايدا بىرازىلىيەنىڭ ئىشغالىيەتچىگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى. شۇ يىلى 10 - ئايدا ئارگېنتىنانىڭ قانۇن چىقىرىش پارلامېنتى ئۇرۇگۋاينى ئۆزىگە قوشۇۋېلىش قارارىنى ماقۇللىدى. 12 - ئاينىڭ 10 - كۈنى بىرازىلىيە ئارگېنتىناغا ئۇرۇش ئېلان قىلدى، لېكىن بىرازىلىيە قۇرۇقلۇق ئارمىيەسى ئارقا - ئارقىدىن مەغلۇپ بولدى. ئارگېنتىنا 1827 - يىلى 2 - ئايدا ئىتۇزائىنگونى مەغلۇپ قىلدى، شۇ يىلى 5 - ئايدا ئىككى تەرەپ سۈلھى تۈزدى، 1828 - يىلى 8 - ئايدا كېلىشىمنامە ئىمزالاپ، بىرازىلىيە بىلەن ئارگېنتىنا ئۇرۇگۋاينىڭ مۇستەقىللىقىنى قوغداشقا كاپالەت بەردى.

ئۇرۇگۋاي بىلەن ئارگېنتىنا ئۇرۇشىدا 8000 غا يېقىن ئادەم ئۆلدى، ھەربىي چىقىم 120 مىليون كىرۇزىيروغا يەتتى، شۇنىڭ بىلەن بىرازىلىيە جەمئىيەتتە ھەرقايسى جەھەتلەردىكى زىددىيەتلەر كەسكىنلىشىشكە باشلىدى.

بائىيا ئۆلكىسىدە قارا تەنلىك قۇللار ئارقا - ئارقىدىن قوزغىلاڭ كۆتۈردى. 1826 - يىلى قارا تەنلىك ئايال زافېرىنا رەببەرلىكىدىكى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى. 1828 - يىلى ئارقا -

ئارقىدىن ئۈچ قېتىم قارا تەنلىكلەر قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. بۇ قوزغىلاڭلارنىڭ ئەڭ چوڭ بىر قېتىملىقىغا 1500 ئادەم قاتنىشىپ، جەڭدە 600 ئادەم ئۆلدى ۋە يارىدار بولدى. 1830 - يىلى سان سالۋادور (بائىيا) شەھىرىدىكى قارا تەنلىكلەر غەلىبىلىك ھالدا قورال - ياراغ ئىسكىلاتىنى تارتىۋېلىپ، ئىمپېرىيەنىڭ ھەربىي - ساقچىلىرى بىلەن قانلىق ئۇرۇش قىلدى. ئارگېنتىنا بىلەن ئۇرۇش قىلىۋاتقان مەزگىلدە دېھقانلار يەر تالىشىش كۈرىشى قىلدى، شەھەرلىك پۇقرالار ئالۋان - سېلىققا قارشى تۇرۇش، تۆۋەن تاموژنا بېجى تۈزۈمى ۋە ئەسكەر ئېلىش تۈزۈمىگە قارشى تۇرۇش كۈرەشلىرىنى قانات يايدۇردى. بۇرۇن ئا ھۆرىيەتچىلىرى ئىمپېرىيە تۈزۈمىنى بىكار قىلىش، ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ئېكىنزار خوجايىنلىرىمۇ پېدرو I نىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىغا، بىر تۈركۈم پورتۇگالىيەلىك ئاقسۆڭەكلەرنىڭ دۆلەتنىڭ ھەممە ئىشلىرىغا ئارىلىشىۋېلىشىغا بولغان نارازىلىقى كۈندىن - كۈنگە كۈچەيدى.

جەمئىيەتتىكى ھەرقايسى سىنىپلارنىڭ پېدرو I نىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى كۈرىشى ئۇلغىيىپ، 1831 - يىلىدىكى چوڭ قوزغىلاڭنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. 4 - ئاينىڭ 5 - كۈنىدىكى پېدرو I نىڭ ئەكسىيەتچىل ئىچكى كابىنېت تەشكىللىگەنلىك خەۋىرى پايتەخت رىيو - دې - ژانىيرو ۋە باشقا ئۆلكىلەردە غوۋغا قوزغىدى. پايتەختتىكى خەلق دۈكان ۋە پورتۇگالىيەلىك ئەمەلدارلارنىڭ تۇرالغۇسىغا ئوت قويۇۋەتتى. 6 - كۈنى پايتەختتىكى خەلق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ سان - ئاننا مەيدانىغا يىغىلغاندا، ئەسكەرلەرمۇ نامايىشچىلار سېپىگە قوشۇلدى. 7 - كۈنى پېدرو I تەختتىن چۈشكەنلىكىنى جاكارلىدى، ئورنىغا ئالتە ياشلىق ئوغلى پېدرو ئالكانتارا ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆزىنى پېدرو II دەپ ئاتىدى. پېدرو II نىڭ بېشى بەك كىچىك بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۈچ كىشىدىن تەركىب

تاپقان مۇۋەققەت كومىتېت قۇرۇلدى. ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش ھوقۇقى 1840 - يىلىغا كەلگەندىلا، ئاندىن پېدرو II نىڭ قولىغا ئۆتتى. بۇ قېتىمقى ۋەقە دۆلەتنىڭ ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش ھوقۇقىنىڭ پورتۇگالىيە ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ قولىدىن بىرازىلىيە ئېكىنزار خوجايىنلىرىنىڭ قولىغا ئۆتكەنلىكىدىن دېرەك بېرەتتى.

«پادىشاھلىق دەۋرى»دىكى بىرازىلىيەنى لاتىن ئامېرىكىسىدىكى باشقا دۆلەتلەرگە سېلىشتۇرغاندا، ئۇنىڭدا مۇنداق روشەن ئىككى ئالاھىدىلىك بار ئىدى: بىرى، پادىشاھلىق مۇستەبىت ھاكىمىيەت گەۋدىسى ساقلىنىپ قالغان، ئۇ جۇمھۇرىيەت ھاكىمىيەت گەۋدىسىدىكى كاۋدىللوئىزمىدىن پەرقلىنەتتى. يەنە بىرى، قۇللۇق تۈزۈم ئۈزۈلگىچە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان، ئۇ بىرازىلىيە جەمئىيىتىنىڭ ئىلگىرىلەش تەرەققىياتىدا ئاساسلىق توسالغۇغا ئايلىنىپ قالغانىدى. قۇل ئىشلىتىدىغان ئېكىنزار خوجايىنلىرى پادىشاھلىق سىياسەتنىڭ ئىجتىمائىي تۈۋرۈكى بولغاچقا، پادىشاھلىق ھاكىمىيەتمۇ قۇللۇق تۈزۈمىدىكى ئېكىنزار خوجايىنلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى قوغدايتتى.

ئېكىنزارلىقتا يۈرگۈزۈلىدىغان قۇللۇق تۈزۈم بىرازىلىيە ئىقتىسادىي تۈزۈلمىسىنىڭ ئاساسى بولغاچقا، قۇللار يەنىلا ئاساسلىق ئەمگەك كۈچى ئىدى. 19 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىدا قۇللار ئومۇمىي ئاھالىلەرنىڭ يېرىمىنى دېگۈدەك ئىگىلەيتتى، ئۇنىڭدىن سىرت ھەر يىلى ئافرىقىدىن 40 مىڭ قارا تەنلىكلەر يۆتكەپ كېلىنەتتى. 1831 - يىلى مۇۋەققەت كومىتېت بىرازىلىيەگە قۇل يۆتكەپ كېلىشنى مەنئى قىلىش پەرمانىنى جاكارلىغان بولسىمۇ، لېكىن پەرمان ئىزچىل ئىجرا قىلىنمىدى، «ئەتكەس» يوللار بىلەن يۆتكەپ كېلىنگەن قۇللارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمىدى. قۇلدارلار قۇللارنى ئېكىنزارلىقتا ئىشلەش، شېكەر قومۇشى تېرىش، كېۋەز تېرىش، كۆك تاماكا ۋە قەھۋە تېرىشقا سېلىشتىن سىرت، ئۇلارنى يەنە كان ئېچىشقا، ھاشارغا

سالىدى.

بىرازىلىيەدە ئېچىلغان يەرلەرنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك قۇللۇق تۈزۈمىدىكى ئېكىنزار خوجايىنلىرى ئىگىلىۋالغان. ھەربىر ئېكىنزار خوجايىنى خۇددى فېئودال خان - بەگكە ئوخشاش بىر تۈركۈم قۇل ۋە ياللانما ئەسكەردىن تەشكىل قىلىنغان قوراللىق كۈچكە ئىگە ئىدى. ئۇلار بىر قىسىم يەرلىرىنى ئىجارىگە بېرىپ تېرىغۇزاتتى، يەر ئىجارىگە ئالغۇچىلارنىڭ ئۆزىمۇ قۇل ئىشلىتىدىغان ئوششاق ئېكىنزار خوجايىنلىرى ئىدى. ئۇلار دائىم دېگۈدەك ئالتىدىن ئونغىچە قۇل ئىشلىتىپ، ئالغان ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى چوڭ ئېكىنزار خوجايىنلىرىغا تاپشۇراتتى. 19 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىدا بىرازىلىيەدە چوڭ ئېكىنزار خوجايىنلىرىدىن باشقا، يەنە بىر تۈركۈم يېرىم فېئوداللىق بېقىندى ئورۇندىكى چاپارمەن دېھقانلار بارلىققا كەلدى. ئۇلار ئېكىنزار خوجايىنلىرىنىڭ بىر پارچە يېرىنى تېرىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن بەلگىلىك مىقداردا ھوسۇل تاپشۇراتتى ھەمدە خوجايىن ئۈچۈن ئېكىنزارلىقتا قەرەللىك ھەقسىز ئەمگەك قىلىپ بېرەتتى.

بىرازىلىيەدىكى چوڭ ئېكىنزار خوجايىنلىرى سودا بۇرژۇئازىيەسىنىڭ ۋاستىچىلىك رول ئوينىشى ئارقىسىدا دۇنيا بازىرى بىلەن زىچ مۇناسىۋەت ئورناتتى. ئۇلار ئىبھتىياجلىق ئەمگەك كۈچىنى ياۋروپالىق، ئامېرىكىلىق سودىگەرلەر ئافرىقىدىن يۆتكەپ كېلىپ تولۇقلاپ بەردى. ئۇلار دۇنيا بازىرىنى شېكەر، پاختا، قەھۋە، كۆك تاماكا ۋە كاۋچۇك بىلەن تەمىنلىدى. 1828 - يىلى ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتى بارلىق دۆلەتلەردىن كىرگۈزۈلگەن تاۋارلاردىن بىردەك 15% ئىمپورت بېجى ئېلىشنى تەستىقلىدى، بۇ ئەھۋال ئېكىنزار خوجايىنلىرى ۋە چەت ئەل كاپىتالىستلىرىنىڭ سانائىتىگە زەربە بولدى. ئاز ساندىكى سانائەت كارخانىلىرى ئەنگىلىيە تاۋارلىرى بىلەن بولغان رىقابەتكە بەرداشلىق بېرەلمەي ۋەيران بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1827 - يىلى 10 توقۇمىچىلىق ماشىنىسى بولغان سانلۇئىس دېئىتتۇ شەھەرلىك توقۇمىچىلىق فابرىكىسى ۋەيران بولدى. ئىبنا شەھەرلىك تۆمۈر تاۋلاش زاۋۇتى بىلەن باشقا سانائەت كارخانىلىرىمۇ ئارقا - ئارقىدىن ۋەيران بولدى.

19 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدا بىرازىلىيەنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالىدا ئۆزگىرىش بولدى. قەھۋە ئىشلەپچىقىرىش بىر ئەسىردىن ئارتۇق داۋام قىلغان تەدرىجىي راۋاجلىنىشتىن بىراقلا يۈكسىلىشكە قاراپ يۈزلەندى. ئۇنىڭ مەھسۇلاتى ۋە ئېكسپورت مىقدارى ئۈزۈكسىز ئاشتى. 1840 - يىللىرى بىرازىلىيەدە ئىشلەپچىقىرىلغان قەھۋە دۇنيا قەھۋە مەھسۇلاتىنىڭ 40% نى ئىگىلىگەن بولسا، 1889 - يىلىغا كەلگەندە قەھۋە مەھسۇلاتى يەنىمۇ ئېشىپ %57 نى ئىگىلىدى. بىرازىلىيەنىڭ شەرقىي جەنۇب قىسمىدىكى رىيو - دې - ژانىيرو ئۆلكىسى بىلەن ساۋپاۋلو ئۆلكىسى ئاساسلىق قەھۋە ئۆستۈرۈلىدىغان جايلار ئىدى. قەھۋە ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىي قىلغاندىن كېيىن بىرازىلىيەنىڭ ئىقتىسادىي مەركىزى شېكەر قومۇشى بىلەن كېۋەز تېرىلىدىغان شەرقىي شىمال رايونىدىن شەرقىي جەنۇب رايونىغا يۆتكەلدى.

قەھۋە ئىشلەپچىقىرىش چوڭ تەرەققىياتقا ئېرىشىشكە باشلىغاندا، قۇللۇق تۈزۈمىدىكى ئېكىنزارلىقلاردا تەسىرى چوڭقۇر كىرىزىس يۈز بېرىشكە باشلىدى، بۇ كىرىزىس ئالدى بىلەن قۇل ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ كېلىش مەنبەسىنىڭ ئۈزۈلۈپ قېلىشىدا كۆرۈلدى. ئېكىنزارلىقلاردىكى ۋەھشىيەنە قۇللۇق تۈزۈمدە نۇرغۇن قۇللار ئۆلۈۋاتقاننىڭ ئۈستىگە، ئافرىقىدىن ئىمپورت قىلىنىدىغان قۇللارنىڭ سانى ئۈزۈكسىز تۆۋەنلەپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بىرازىلىيەدىكى ئېكىنزارلىقلاردا «توختام تۈزۈمى» بارلىققا كەلدى. 1847 - يىلى ساۋپاۋلو ئۆلكىسىدىكى بىر ئېكىنزار خوجايىنى گېرمانىيەلىك، پورتۇگالىيەلىك نەچچە يۈز مۇھاجىر بىلەن توختام ئىمزالىدى.

توختامدا ئېكىنزار خوجايىنى مۇھاجىرلارنىڭ يول راسخوتى ۋە چېگرادىن كىرگەن دەسلەپكى مەزگىلدىكى تۇرمۇش راسخوتىنى بېرىش، ئۆي بىلەن تەمىنلەش، مۇھاجىرلار توختام ئىمزالىغاندىن كېيىن يەر تېرىپ ئېرىشكەن ئىقتىسادى بىلەن ئېكىنزار خوجايىنىنىڭ بۇ چىقىملىرىنى تۆلەش، قەرزىنى تۆلەپ بولغاندىن كېيىن، مۇھاجىرلار ئېرىشكەن ھوسۇلنىڭ يېرىمى خوجايىنغا، يېرىمى ئۆزىگە مەنسۇپ بولۇش بەلگىلەندى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بىرازىلىيەدە توختام تۈزۈمى ئەۋج ئېلىپ كەتكەنلىكتىن، نۇرغۇن ياۋروپالىقلار بىرازىلىيەگە مۇھاجىر بولۇپ كۆچۈپ كەلدى. 1851 ~ 1870 - يىللىرى ئارىلىقىدا بىرازىلىيەدە 220 مىڭ ئادەم كۆچمەن بولۇپ ئولتۇراقلاشتى. ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقى گېرمانىيە، پورتۇگالىيە، ئىتالىيەدىن كەلگەنلەر ئىدى. بىرازىلىيەگە كېلىدىغان قۇللارنىڭ كېمىيىپ بېرىشى ۋە مۇھاجىرلارنىڭ ئېشىشى بىلەن، بۇ يەردىكى ئەرەكەن پۇقرا ۋە قۇللارنىڭ سان نىسبىتىدە تۈپكى بۇرىلىش بولدى. 1850 - يىلىدىكى بىرازىلىيەنىڭ ئومۇمىي ئاھالىسى 7 مىليون 200 مىڭ ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدە قۇللار ئاھالىسى 2 مىليون 400 مىڭ بولۇپ، ئومۇمىي ئاھالىنىڭ %33 نى ئىگىلەيتتى. 1860 - يىللارنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ئومۇمىي ئاھالە 10 مىليون 300 مىڭغا كۆپەيدى. بۇنىڭ ئىچىدە قۇللار ئاھالىسى 1 مىليون 800 مىڭ بولۇپ، ئومۇمىي ئاھالىنىڭ %17 نى ئىگىلىدى.

قەھۋە ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تۈرتكىسى بىلەن بىرازىلىيەنىڭ سانائىتى گۈللىنىشكە باشلىدى. 1850 - يىللىرى بىرازىلىيەدە يېڭىدىن 62 سانائەت كارخانىسى قۇرۇلدى، سەككىز كان ئېچىلدى، پاراخوت شىركىتىدىن 20 سى، شەھەرلىك قاتناش ترانسپورت شىركىتىدىن ئۈچى، گاز شىركىتىدىن ئۈچى قۇرۇلدى. بىرازىلىيەدە 1870 - يىللىرى يەنە 125 يېڭى سانائەت كارخانىسى قۇرۇلغان بولسا، 1889 - يىلىغا كەلگەندە، 636

سانائەت كارخانىسى بار بولدى. ئۇنىڭغا يالاپ ئىشلىتىدىغان ئىشچى 54 مىڭدىن ئاشتى. 1852 - يىلىدىن باشلاپ رىيو - دې - ژانىيرو ئۆلكىسىدىن ساۋپاۋلو ۋە مىناس جېرايس ئۆلكىسىگىچە تۆمۈريول قۇرۇلۇشى ئېلىپ باردى. 1870 - يىللىرىنىڭ ئاخىرىدا تۆمۈريول قاتنىشىنىڭ مۇساپىسى 745 كىلومېتىرغا يەتكەن بولسا، 1889 - يىلى 9583 كىلومېتىرغا ئۆزاردى. 1850 ~ 1860 - يىللىرى بىرازىلىيەدە تۇنجى تۈركۈمدىكى بانكا، سۇغۇرتا شىركەتلىرى بارلىققا كەلدى. ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تەرەققىياتى ئېكسپورت تاشقى سودىنىڭ ئېشىشىغا تۈرتكە بولدى، 1840 - يىلىدىن 1890 - يىلىغىچە بىرازىلىيەنىڭ تاشقى سودىسى 10 ھەسسە ئاشتى.

كاپىتالىزمنىڭ سانائەت ۋە يېزا ئىگىلىك ساھەسىدىكى تەرەققىياتى ئىككى خىل ئەمگەك تۈزۈمى - كاپىتالىستىك ياللانما ئەمگەك تۈزۈمى بىلەن ئېكىنزارلىقتىكى قۇللۇق ئەمگەك تۈزۈمى ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنى كۈنسېرى ئۆتكۈرلەشتۈرۈپ، قۇللۇق تۈزۈم ۋە پادىشاھلىق تۈزۈمنى بىكار قىلىشنى تەلەپ قىلىش ھەرىكىتى تەدرىجىي يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى.

2. قۇللۇق تۈزۈم ۋە پادىشاھلىق تۈزۈمگە قارشى كۈرەشنىڭ غەلىبىسى

19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا خەلق قارا تەنلىك قۇللارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دېھقانلار، ئىشچىلار، ئۇششاق بۇرژۇئازلار، لىبېرال بۇرژۇئازلار ۋە ھۆرىيەتپەرۋەرلەرنىڭ ھەممىسى قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىش ھەرىكىتى بىلەن ھۆرىيەتنى قولغا كەلتۈرۈش ھەرىكىتىنىڭ سېپىگە قوشۇلدى.

پارا ئۆلكىسىدىكى «كابانادا»^① ھەرىكىتى ئۇششاق بۇرژۇئازىيە رەھبەرلىكىدىكى ئىمپېرىيە تۈزۈمىگە قارشى كۈرەش

① «كەپە» دېگەن مەنىدە.

ئىدى. بۇ ھەرىكەتكە قاتناشقۇچىلار «كابانوسلار» دەپ ئاتالدى، ئۇنىڭ مەنىسى «يوقسىزلار» دېگەنلىك بولاتتى. 1835 - يىلى 1 - ئايدا كابانوسلار پارا ئۆلكىسىنىڭ مەركىزى بېلىمىنى ئىگىلەپ يېڭى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت قۇردى. 5 - ئايدا ھۆكۈمەت ئارمىيەسى بېلىمىنى قايتۇرۇۋالدى، كابانوسلار ئىچكى جايلارغا چېكىنىپ، ئىندىيانلارنى قوزغىلاڭغا قاتنىشىشقا چاقىردى ھەمدە قۇللارنى ئازاد قىلىش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويغانلىقى ئۈچۈن قوزغىلاڭچىلارنىڭ كۈچى تېز زورىيىپ، 8 - ئايدا 3000 ئادەمگە يەتتى. ئۇلار بەش كۈن ئىچىدە تىلىك جەڭ قىلىش ئارقىلىق بېلىم شەھىرىنى يەنە بىر قېتىم قايتۇرۇۋالدى، جۇمھۇرىيەت قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلاپ ئاترېلىمنى زۇڭتۇڭ قىلىپ سايلىدى. 1836 - يىلى 4 - ئايدا ھۆكۈمەت ئارمىيەسى بېلىمىنى قامال قىلدى، 5 - ئاينىڭ 13 - كۈنى كابانوسلار يەنە بىر قېتىم بېلىمدىن چېكىنىپ ئامازون دەرياسى جىلغىلىرىغىچە باردى. 1839 - يىلى قوزغىلاڭ ئاخىرقى ھېسابتا بېسىقتۇرۇلدى.

«كابانادا» ھەرىكىتى بولغان ۋاقىتلارنىڭ ئالدى - كەينىدە، جەنۇبىي رىيو گىراندى قاتارلىق جايلاردىمۇ دېموكراتىك جۇمھۇرىيەت قۇرۇشنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرىشى بولدى. 1835 - يىلى 9 - ئاينىڭ 18 - كۈنى پۈتۈن ئۆلكىنىڭ ھەرقايسى قورۇقلىرىدىكى قوزغىلاڭچى قوشۇنلار مەركىزىي شەھەر ئالېگرى پورتىغا قاراپ يۈرۈش قىلدى، 20 - كۈنى بۇ شەھەرنى ئىشغال قىلدى. 6 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئالېگرىدا ئەكسىيەتچىلەر توپىلاڭ يۈز بېرىپ، قوزغىلاڭچىلار ئىچكى جايلارغا چېكىندى. 1836 - يىلى 11 - ئايدا بىراتىنى شەھىرىدە رىيو گىراندى جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقى جاكارلىنىپ، «بىرازىلىيە بىلەن بىللە ئىتتىپاقداش تۈزۈمىدىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەر بىلەن ئىتتىپاقداش مۇناسىۋىتى ئورنىتىشنى خالايدىغانلىقى»نى بىلدۈردى ھەمدە جۇمھۇرىيەت ئارمىيەسىگە قاتنىشىشنى خالايدىغانلىقى قۇللارنىڭ ھەممىسىنى ئەركىن پۇقرا ھېسابلاش

قانۇنى ماقۇللاندى. جەنۇبىي رىيو گىراندى جۇمھۇرىيىتى 10 يىلغىچە كۈرەش قىلىشتا چىڭ تۇردى، ئىتالىيەنىڭ كوكۇس پارتىيەسىدىكىلەر جۇمھۇرىيەتنى قوغداش كۈرىشىگە كۆپ تۆھپىلەرنى قوشتى. مەشھۇر ئىنقىلابچى گاربالىدى جۇمھۇرىيەت دېڭىز ئارمىيەسىنىڭ قوماندانلىقىغا تەيىنلەندى. ئۇ 1839 - يىلى 11 - ئايدا لاگۇنا پورتىنى قوغداش جېڭىدە جۇمھۇرىيەتنىڭ دېڭىز ئارمىيەسىگە قوماندانلىق قىلىپ، ھۆكۈمەت ئارمىيەسىنىڭ 22 ئۇرۇش پاراخوتى بىلەن باتۇرلارچە جەڭ قىلدى. 1845 - يىلى 2 - ئايدا جۇمھۇرىيەتنىڭ رەھبەرلىرى بىرازىلىيە ھۆكۈمىتى بىلەن «سۈلھى شەرتنامىسى» ئىمزالىدى، شەرتنامە بويىچە ھۆكۈمەت قوزغىلاڭ قاتناشچىلىرىنى كەچۈرۈم قىلىدىغان، ئۇلاردىن شۇ ئۆلكىنىڭ ئۆلكە باشلىقلىقىغا نامزات كۆرسىتىشىگە رۇخسەت قىلىنىدىغان بولدى. لېكىن، جۇمھۇرىيەتنىڭ قارا تەنلىك قۇللارغا ئىرىكنىلىك بېرىش قانۇنىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق قانۇنلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇردى.

1848 - يىلى پېرنامبۇكو دېڭىز ساھىلىدا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى. قوزغىلاڭچىلار ئومۇميۈزلۈك سايلام ئۆتكۈزۈش، نەشر قىلىش ئەركىن بولۇشنى ۋە يەنە پۇقرالار ئەركىنلىكىنى كاپالەتلەندۈرۈش، ئىتتىپاقداش تۈزۈمنى يولغا قويۇش، ئۇششاق سودا ساھەسى بىرازىلىيەلىكلەرنىڭ ئىلكىدە بولۇش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى. 1849 - يىلىنىڭ باشلىرىدا رېسسىيە شەھىرىنى تالىشىش جېڭىدە قوزغىلاڭچىلار ئېغىر زىيان تارتتى. شۇ يىلىنىڭ ئاخىرىدا قوزغىلاڭ ھۆكۈمەت ئارمىيەسى تەرىپىدىن باستۇرۇلدى.

19 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن 40 - يىللىرىغىچە كۆتۈرۈلگەن قوراللىق قوزغىلاڭلار تارقاق ھالەتتە بولۇپ، ھەرقايسى ئۆلكىلەر ئوتتۇرىسىدا مۇناسىۋەت يوق ئىدى. بۇ قوزغىلاڭلارغا رەھبەرلىك قىلغان بۇرژۇئازلار ۋە ئۇششاق

بۇرژۇئازلار ۋەكىللىرى قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىش تەلپىدە قەتئىي بولمىغان ياكى بۇ مەسىلىدە تۈپتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ كەلگەنلىكتىن، ھەر قېتىملىق قوزغىلاڭ ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقلىرىنى ئىپادىلەپ قويغانلىقى ئۈچۈن ھۆكۈمەت ئارمىيەسى تەرىپىدىن ھەر قېتىمدا تۇنجۇقتۇرۇۋېتىلدى.

1865 - يىلىدىكى ئامېرىكا ئىچكى ئۇرۇشىنىڭ غەلىبىلىك ئاخىرلىشىشى بىرازىلىيەدىكى قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىش ھەرىكىتىگە زور دەرىجىدە تۈرتكە بولدى. قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىش ھەرىكىتى بىلەن جۇمھۇرىيەت قۇرۇشنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرىشى بىرلىشىشكە باشلىدى. 1870 - يىلى رىيو - دې - ژانىيرودا قۇللارنى ئازاد قىلىش جەمئىيىتى قۇرۇلدى، دېموكراتىك زىيالىيلار ۋە سودىگەرلەردىن ھۆرلۈك كۈلۈبى تەشكىللەندى. بۇ ئىككى ئاممىۋى تەشكىلاتنىڭ تەشكىلىي جەھەتتىن ئالاقىسى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئايرىم رەھبەرلىرى بىرلا ۋاقىتتا بۇ ئىككى تەشكىلاتقا قاتناشتى. قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلغۇچى بەزى جەمئىيەتلەر يەنە قۇللارنىڭ قېچىشىغا ياردەم بېرىش ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك قىلدى. 1883 - يىلى 5 - ئايدا دۆلەت ئىچىدىكى قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلغۇچى ھەرخىل جەمئىيەتلەرنىڭ ۋەكىللىرى قۇلسىزلاشتۇرۇش ئىتتىپاقىنى قۇرۇپ، پۈتۈن مەملىكەتتىكى قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىش ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك قىلدى. 1870 ~ 1880 - يىللىرى قارا تەنلىكلەر قاچقۇن قۇللار قورغىنىدىن بىرمۇنچىنى قۇردى. بۇلارنىڭ ئىچىدە مەشھۇرراقى ساۋپاۋلو ئۆلكىسىنىڭ سانتوس پورتىغا يېقىن بولغان ياۋاكارا قاچقۇن قۇللار قورغىنىدۇر. بۇ قاچقۇن قۇللار قورغىنىدا ئۆزلىرى زۇڭتۇڭ سايلاپ، ئۆزلىرى ئىشلەپچىقىرىشنى تەشكىللەيتتى ھەمدە ئۇلار قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىش ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ ياردىمىگە ئېرىشەتتى.

1850 - يىللىرىدىن كېيىنكى كاپىتالىستىك ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشى، ئاممىۋى ھەرىكەتلەرنىڭ يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلۈشى ھۆكۈمران سىنىپتىكى سىياسىي پارتىيەلەر ئارىسىدا بۆلۈنۈش پەيدا بولۇشقا تۈرتكە بولدى. جەنۇبىي رايونلاردىكى قەھۋە ئېكىنزارلىقلىرىنىڭ خوجايىنلىرى ئىقتىسادىي جەھەتتە شىمالىي رايونلاردىكى شېكەر ئىشلەپچىقىرىدىغان دوكارلاردىن ئېشىپ كەتتى. ئۇلارنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان لىبېراللار پارتىيەسى شىمالدىكى شېكەر ئىشلەپچىقىرىدىغان دوكارلار ۋە غورددا ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ قولىدىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنى تەلەپ قىلدى. 1870 - يىللىرى ئۈچىنچى سىياسىي پارتىيە - جۇمھۇرىيەت پارتىيەسى قۇرۇلدى. بۇ پارتىيە 1873 - يىلى ساۋ - پاۋلۇدا ئېچىلغان قۇرۇلتايدا مەخسۇس بىر تۈرلۈك قارار لايىھەسى ماقۇللىدى، قاراردا ھەرقايسى ئۆلكىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىشى كېرەك، بۇنىڭ ئۈچۈن قۇلدارلار تولۇقلىمىغا ئېرىشىدۇ، دېيىلدى. بۇ يېڭى پارتىيەگە قاتناشقۇچىلار ساۋپاۋلو، جەنۇبىي رىيو گىراندى، مىناس جېرايس قاتارلىق ئۆلكىلەردىكى بۇرژۇئازلار، ئېكىنزار خوجايىنلىرى ۋە زىيالىيلار قاتنىشىپلا قالماستىن، ئۇنىڭغا يەنە قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئوفىتسېرلىرىمۇ قاتناشتى.

خەلق ئۈزۈكسىز ئىنقىلاب قىلىش ئارقىلىق ئاخىرى قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىشتەك غايەت زور غەلىبىگە ئېرىشتى. 1871 - يىلى «ھامىلىنىڭ ئەرگىن بولۇش قانۇنى» ئېلان قىلىندى، بۇ قانۇندا پەرمان ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن تۇغۇلغان قارا تەنلىك قۇللارنىڭ پەرزەنتلىرىنىڭ ھەممىسى ئەرگىنلىككە ئېرىشىدىغانلىقى بەلگىلەندى. 1885 - يىلى پارلامېنتتا بىر يېڭى لايىھە تەستىقلاندى، ئۇنىڭدا 60 ياشتىن 62 ياشقىچە بولغان قۇللار خوجايىنلىرىغا ھەقسىز ئۈچ يىل ئىشلەپ بېرىدۇ، 63

ياشلىق قۇللار ئىككى يىل ئىشلەپ بېرىدۇ، 64 ياشلىق قۇللار بىر يىل ئىشلەپ بېرىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار ئازاد بولىدۇ، ئازادلىققا ئېرىشكەن قۇللارنىڭ بەش يىل ئىچىدە ئەسلىدە ئولتۇرۇشلۇق ئورنىدىن كېتىشىگە بولمايدۇ، دەپ بەلگىلەندى. خەلق بۇ خىل قانۇننى ئېكىنزار قۇلدارلىرىنىڭ رەزىل ھىيلە - مىكىرلىرى دەپ ئەيىبلەدى، شۇنىڭ بىلەن قۇللۇق تۈزۈمىنى بىكار قىلىش ھەرىكىتى تېخىمۇ جۈش ئۈرۈپ راۋاجلىنىپ كەتتى. قۇللار قورۇقلاردىن تۈركۈملەپ قاچتى، ئەسكەرلەر قاچقۇن قۇللارنى جازالاشقا قاتنىشىشتىن باش تارتتى. 1885 - يىلى 5 - ئايدا ئاۋام پالاتاسى قۇللۇق تۈزۈمىنى بىكار قىلىش قانۇنىنى ماقۇللىدى، 5 - ئاينىڭ 13 - كۈنى مۇۋەققەت ھاكىمىيەت باشقۇرغۇچى پېدرو II نىڭ قىزى ئىساپىلا بۇ قانۇنغا تەستىق سالدى. شۇنىڭ بىلەن 750 مىڭ قارا تەنلىك قۇل ئەركىنلىككە ئېرىشكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ يېرى، ياشاش يولى بولمىغاچقا، ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقى ياللانما دېھقانغا ئايلاندى، ئاز بىر قىسمى قول سانائەتچىلەر ۋە سانائەت ئىشچىلىرى سېپىگە قوشۇلدى.

قۇللۇق تۈزۈم بىكار قىلىنغاندىن كېيىن بىرازىلىيە خەلقى كۈزەشنىڭ تېخ ئۈچىنى مەركەزلىك ھالدا ئىمپېرىيە تۈزۈمىگە قاراتتى. 1889 - يىلى 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى كۆپلىگەن شەھەرلەردە نامايىش بولدى. 11 - ئاينىڭ 11 - كۈنى جۇمھۇرىيەتچىلەرنىڭ رەھبىرى مارشال دېئودورادا فونىسېكا بىلەن ئۇچرىشىپ، ھەربىي قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش ئۈستىدە سۆھبەتلەشتى. 13 - كۈنى يېرىم كېچىدە دېئودورادا فونىسېكا ئىككى پۈلك ئارمىيەگە قوماندانلىق قىلىپ رىيو - دې - ژانىيروغا يۈرۈش قىلدى. 15 - كۈنى قوزغىلاڭچى قىسىم مەركىزىي شەھەرگە يېتىپ كېلىپ، قۇرۇقلۇق ئارمىيە مىنىستىرلىقى تۇرۇشلۇق بىنانى ئىشغال قىلدى. شۇ كۈنى

كەچتە بىرازىلىيە قوشما ئىشتاتلار دۆلىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى ھەمدە دېئودورادا فونىسېكا باشچىلىقىدىكى ۋاقىتلىق جۇمھۇرىيەت ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى. ئەتىسى پېدرو II ياۋروپاغا سۈرگۈن قىلىندى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بىرازىلىيە تارىخى جۇمھۇرىيەت دەۋرىگە كىردى.

3. كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىي قىلىشى ۋە ئىشچى -

دېھقانلار ھەرىكىتى

قۇللۇق تۈزۈمنىڭ بىكار قىلىنىشى پادىشاھلىق تۈزۈمنىڭ ئورنىغا جۇمھۇرىيەت تۈزۈمنىڭ تىكلنىشى بىلەن، بىرازىلىيە بۇرژۇئا ئىنقىلابىنىڭ ئىككى چوڭ ۋەزىپىسى تاماملاندى، بۇ لاتىن ئامېرىكىسى بىلەن بىرازىلىيە تارىخىدا چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە ئىش ئىدى.

ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن بۇرژۇئا خاراكتېرىدىكى بەزى ئىسلاھاتلار ئېلىپ بېرىلدى. 1889 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئارمىيە ئىچىدە تەن جازاسى بېرىش بىكار قىلىنغانلىقى جاكارلاندى. 11 - ئاينىڭ 19 - كۈنى ئېلان قىلىنغان پەرماندا 21 ياشقا توشقان، ساۋاتلىق ئەر پۇقرالارنىڭ ھەممىسىنىڭ سايلام ھوقۇقى بولىدىغانلىقى بەلگىلەندى. 1890 - يىلى 1 - ئاينىڭ 7 - كۈنى ھۆكۈمەت بىلەن دىننى ئايرىۋېتىش قانۇنى ئېلان قىلىندى. 1 - ئاينىڭ 23 - كۈنى توپىنى دىنىي مۇراسىمسىز ئۆتكۈزۈشكە بولىدىغانلىقى جاكارلاندى. 1 - ئاينىڭ 17 - كۈنى قەغەز پۇل تارقىتىشقا ھوقۇقلۇق بانكا تۈزۈمى ئورنىتىلدى. 1890 - يىلى 12 - ئاينىڭ 3 - كۈنى ئاساسىي قانۇن لايىھەسى تۇرغۇزۇش كومىتېتى قۇرۇلدى. 1891 - يىلى 2 - ئاينىڭ 14 - كۈنى ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلىندى، بۇ قانۇن ئامېرىكىنىڭ ئاساسىي قانۇنىنى ئۆرنەك قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭدا مەمۇرىي باشلىقنىڭ زۇڭتۇڭ بولىدىغانلىقى، 21 ياشقا توشقان

ئەرلەرنىڭ سايلامغا بىۋاسىتە قاتناشسا بولىدىغانلىقى بەلگىلەندى. قانۇن چىقىرىش ئورگانلىرى ئالىي پالاتا بىلەن ئاۋام پالاتاسىدىن تەشكىل قىلىندى، ئالىي پالاتاسى ئەزالىقىغا ھەربىر ئىشتاتقا ئۈچ نامزات بېرىلىدىغان، ۋەزىپە ئۆتەش مۇددىتى توققۇز يىل بولىدىغان بولدى. ئاۋام پالاتاسى ئەزالىرى ئاھالىنىڭ نىسبىتى بويىچە بىۋاسىتە سايلامدا ۋۇجۇدقا چىقىدىغان، ۋەزىپە ئۆتەش مۇددىتى ئۈچ يىل بولىدىغان بولدى. ئەدلىيە ئورگانلىرى مەملىكەتلىك ئالىي سوت بىلەن ھەر دەرىجىلىك يەرلىك سوتلاردىن تەشكىل قىلىندى، باش سودىيەنى زۇڭتۇڭ ئۆزى ۋەزىپىگە تەيىنلەيدىغان، ئۇ ئۆمۈرلۈك ۋەزىپە ئۆتەيدىغان بولدى. ئاساسىي قانۇندا پۇقرالار قانۇن ئالدىدا بابباراۋەر بولىدىغانلىقى، دىنىي ئېتىقاد، گەپ - سۆز، نەشرىياتچىلىق، يىغىلىش، ئىشقا ئورۇنلىشىش ئەركىنلىكىدىن بەھرىمەن بولىدىغانلىقى بەلگىلەندى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە خۇسۇسىي مۈلۈكنىڭ مۇقەددەس، دەخلىسىزلىكى جاكارلاندى. بۇ قانۇن چوڭ پومېشچىك، چوڭ بۇرژۇئازىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى كاپالەتكە ئىگە قىلدى.

قۇللۇق تۈزۈم بىلەن پادىشاھلىق تۈزۈمنى بىكار قىلىش — كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن بىرقەدەر كەڭ يول ئېچىپ بەردى. 1889 - يىلىدىن كېيىن بىرازىلىيەنىڭ ئىقتىسادى خېلى تەرەققىي قىلدى، بۇ تەرەققىياتلار ئالدى بىلەن قەھۋە، كاۋچۇك، كاكاۋو مەھسۇلاتىنىڭ ئېشىشى بىلەن ئىپادىلەندى، 1915 - يىلى كاكاۋونى ئېكسپورت قىلىش مىقدارى جەھەتتە دۇنيا بويىچە ئىككىنچى ئورۇندا تۇردى، ئۇنىڭدىن قالسا سانائەت - قاتناش ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىمۇ خېلى تېز بولدى. 1889 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتە 600 دىن ئارتۇق زاۋۇت بولۇپ، ئۇنىڭ 60% نى توقۇمىچىلىق ساھەسى ئىگىلەيتتى، 1907 - يىلى سانائەت كارخانىلىرى كۆپىيىپ 3250 كە يەتتى، 1914 - يىلى

تۆمۈريول 24 مىڭ 613 كىلومېتىرغا يەتتى. ئۇنىڭدىن باشقا ساھەلەرمۇ، مەسىلەن، تاشيول، سۇ قاتنىشى، ھاۋا قاتنىشى، پوچتا - تېلېگرافى قاتارلىق ساھەلەرمۇ خېلى دەرىجىدە تەرەققىي قىلدى. پۈتۈن مەملىكەتنى قاپلىغان پوچتا - تېلېگراف تورى دەسلەپكى قەدەمدە قۇرۇلدى. سانائەت، يېزا ئىگىلىك ۋە قاتناش - ترانسپورتنىڭ تەرەققىي قىلىشى تاشقى سودىنى كۆپەيتتى. 1890 - يىلى ئېكسپورت سوممىسى 280 مىليون 665 مىڭ كىرۈزپىروغا، ئىمپورت سوممىسى 255 مىليون 520000 كىرۈزپىروغا يەتتى. 1913 - يىلى ئېكسپورت سوممىسى 981 مىليون 768 مىڭ كىرۈزپىروغا، ئىمپورت سوممىسى 1 مىليارد 7 مىليون 495 مىڭ كىرۈزپىرو بولدى.

لېكىن، بىرازىلىيەنىڭ ئىقتىسادى يەنىلا يېرىم مۇستەملىكە خاراكتېرىدە ئىدى، چوڭراق سانائەت كارخانىلىرى بىلەن قاتناش - ترانسپورت ساھەسىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك چەت ئەللىكلەرنىڭ ئىلكىدە ئىدى، كان ۋە بانكىلارنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى ئەنگىلىيە مونوپول كاپىتالىستلىرىنىڭ كونتروللۇقىدا ئىدى. 1900 - يىلى بىرازىلىيەنىڭ تاشقى قەرزى 45 مىليون 650 مىڭ فوندىستېرلىك بولغان بولسا، 1910 - يىلى كۆپىيىپ 129 مىليون 300 مىڭ فوندىستېرلىكقا يەتتى.

يېزىلاردا چوڭ ئۆزگىرىشلەر بولدى، چوڭ يەر ئىگىلىك تۈزۈمى يەنىلا ساقلىنىپ قالدى. ئاھالىنىڭ كۆپ سانلىقىنى تەشكىل قىلىدىغان دېھقانلار ئۆزلىرىنىڭ ھوقۇقسىز ئورنىغا، ئېغىر ئەمگەك ۋە يېرىم فېئوداللىق بېقىندىلىق مۇناسىۋىتىگە ئىنتايىن نارازى ئىدى. 1893 - 1897 - يىللىرىنىڭ ئارىلىقىدا يەر ۋە كىشىلىك ھوقۇقنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا ئېلىپ بېرىلغان پۈتۈن بىرازىلىيەنى زىلزىلىگە كەلتۈرگەن بائىيا ئىشتاتىدىكى دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

قوزغىلاڭچىلارنىڭ رەھبىرى ئانتونىئو ماسئېل ئىدى. ئۇ

دۆلەت تۈزۈلمىسى بىلەن قانۇن ئادىل ئەمەس، دەپ قاراپ، خەلىقلەر بىردەك باراۋەر بولغان، يەرلەر ئومۇمىنىڭ ئىلىكىدە بولغان، ئورتاق ئەمگەك قىلىپ بىر تۇتاش تەقسىم قىلىدىغان يېزا جەمئىيىتى قۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. كىشىلەر ئۇنى كونسېلىپىرو دەپ ئاتاشتى، مەنىسى «پەند - نەسىھەتچى» ئىدى. 1893 - يىلىدىن باشلاپ كونسېلىپىرو ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ئۆز ئىدىيەسىنىڭ خاراكتېرىنى ئۆزگەرتىپ، بائىيا ئىشتاتىدىكى قاقاس چارۋىچىلىق يېزىسى كانۇدوستا ھەرىكەتكە كەلدى. ئۇلار پومېشچىكلارنىڭ يەرلىرىنى تارتىۋالدى، ھۆكۈمەتكە باج تاپشۇرۇشنى رەت قىلدى، ئورمان - يايلاقلار ئىچىگە بازا قۇرۇپ ئۆزلىرى قورال - ياراغ، ئوق - دورىلارنى ياسىدى. پارتىزانلىق تكتىكىسىنى پائال قوللىنىپ، قىسقىلا ۋاقىت ئىچىدە كانۇدوستا 5000 دىن ئارتۇق چىغ كەپىلىك خېلىلا چوڭ بىر بازار بەرپا قىلدى. كانۇدوستىنىڭ تەسىرىنىڭ تېز كېڭىيىشى ئىشتات باشلىقىنى ئالاقزادە قىلىۋەتتى. 1896 - يىلى 11 - ئايدا بىر تارماق ساقچى ئەترىتى جازا يۈرۈشىگە ئاتلانغاندا، كونسېلىپىرو خەلقىگە رەھبەرلىك قىلىپ ئۇلارنى تارمار قىلدى. ئىككىنچى قېتىمدىمۇ كانۇدوستىكى ئارمىيە ۋە خەلق 500 دىن ئارتۇق بىرلەشمە ئارمىيەنىڭ ھۇجۇمىغا قارشى زەربە بېرىپ ئۇلارنىڭ ئەبجىقىنى چىقىرىۋەتتى. 1897 - يىلى ھۆكۈمەت يېڭىدىن يىراققا يۈرۈش قوشۇنىنى ئەۋەتكەندە ئۇلارمۇ مەغلۇپ بولدى، قوماندان (پولىكوۋنىك) ئۆلتۈرۈلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ھۆكۈمەت يەنە بىر گېنېرالنىڭ قوماندانلىقىدىكى 6000 كىشىلىك يىراققا يۈرۈش قوشۇنىنى ئەۋەتىپ كانۇدوستقا ھۇجۇم قىلدى. قوزغىلاڭچى قوشۇن پارتىزانلىق تكتىكىسىنى قوللىنىپ، بىر قېتىملىق جەڭدە ھۆكۈمەت ئارمىيەسىنى ھالىدىن كەتكۈزۈۋەتتى. لېكىن، 9 - ئاينىڭ ئاخىرىدا كانۇدوس مۇھاسىرىگە چۈشۈپ قېلىپ، قورشاۋنى بۆسۈپ چىقىش ھەرىكىتى مۇۋەپپەقىيەتسىز بولدى. ئېۋكلىپىدېسدا كونييا

«كىندىك رايون» دېگەن كىتابىدا: «10 - ئاينىڭ 5 - كۈنى كەچقۇرۇن ئىدى. كانۇدوس ئەڭ ئاخىرقى بىر ئۈرۈم قوغدىغۇچىلار يىقىلغاندىن كېيىن، ئاندىن ئىشغال قىلىندى، كانۇدوس ئىسمى جىسمىغا لايىق بىر غېرىچ، بىر غېرىچتىن تارتىۋېلىندى» دەپ يازغانىدى.

بىرازىلىيە ئىشچىلىرى ئىمپېرىيە دەۋرىدىلا ئىستىخىيەلىك ھالدا كۈرەشنى باشلىۋەتكەنىدى. 1890 - يىللاردىن باشلاپ ئىشچىلار سىنىپىنىڭ كۈرۈشى تەدرىجىي تەشكىللەنىشكە باشلىغانىدى. 1891 - يىلى پېدروپولس بىلەن مەركىزىي تۆمۈر - يول ئىشچىلىرى ئىش تاشلىدى. شۇ يىلى سىياسىي خاھىشى روشەن بولغان ئىككى خىل ئىشچىلار گېزىتى «ئىشچىلار گېزىتى» بىلەن «1 - ماي گېزىتى» نەشر قىلىندى. 1892 - يىلى سانتوستا «سوتسىيالىزم مەركىزى» قۇرۇلدى. 1895 - يىلى ساۋپاۋلو ۋە سانتوس قاتارلىق شەھەرلەردە بىرازىلىيە ئىشچىلىرى تۇنجى قېتىم «1 - ماي» بايرىمىنى تەبرىكلەپ چوڭ نامايىش ئۆتكۈزدى. 1896 - يىلى «پۈتۈن دۇنيا پرولېتارىلىرى، بىرلىشەيلى» دېگەن شوئار ئاستىدا «سوتسىيالىلار پارتىيەسىدىكىلەر گېزىتى» نەشر قىلىنىپ، بىرازىلىيەدىكى ئىككىنچى چوڭ شەھەر ساۋپاۋلودا تارقىتىلدى. بۇ گېزىتتە پورتۇگالىيە، ئىتالىيە ۋە گىرمان تىللىرىدا ماقالىلەر ئېلان قىلىنىپ ئىلمىي سوتسىيالىزم ئىدىيەلىرى پائال تەشۋىق قىلىندى. 1902 - يىلى بىرازىلىيە سوتسىيالىلار پارتىيەسى قۇرۇلتىيى ئېچىلدى. 1908 - يىلى پۈتۈن مەملىكەتتىكى كۆپ ساندىكى ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنىڭ ۋەكىللىرى قاتناشقان بىرازىلىيە ئىشچىلىرىنىڭ 1 - قېتىملىق قۇرۇلتىيى ئېچىلدى. قۇرۇلتايدىن كېيىن مەملىكەتلىك ئىشچىلار تەشكىلاتى - بىرازىلىيە ئىشچىلار بىرلەشمىسى قۇرۇلدى، بۇ بىرلەشمىنىڭ رەھبەرلىكىدە ئىشچىلار كۆپ قېتىم ئىش تاشلاش كۈرەشلىرىنى قىلدى.

3 - بۆلۈم كۇبانىڭ مۇستەقىللىق ئۇرۇشى

1. ئىسپانىيەنىڭ مۇستەملىكىسى ئاستىدىكى كۇبا

كۇبا غەربىي ھىندى تاقىم ئاراللىرى ئىچىدىكى ئەڭ چوڭ ئارال، شۇنداقلا غەربىي يېرىم شارغا ئۆتىدىغان دېڭىز يولىدىكى مۇھىم تۈگۈن. ئىقلىمى شېكەر قومۇشى، كۆك تاماكا تېرىشقا مۇۋاپىق كېلىدۇ، كەڭ كەتكەن ئىپتىدائىي ئورمانلىقى بار، يەر بايلىقى مول، كولۇمبۇ كۇبا ئارىلىنى «مەن كۆرۈپ باقمىغان ئەڭ گۈزەل ئارال» دەپ مەدھىيەلىگەنىدى.

16 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى كۇباغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشكە باشلىغانىدى. 1511 - يىلى ۋېلازكېز يىراققا يۈرۈش قىلىش قوشۇنى كۇبانىڭ جەنۇبىدىن قۇرۇقلۇققا چىقىپ سانتىياگو شەھىرىنى قۇردى. مۇستەملىكىچىلەر كۇبادا «ھامىيلىق تۈزۈمى»نى يولغا قويۇپ، ئىندىيانلارنىڭ يەرلىرىنى ئىگىلىۋالدى، ئۇلۇم گىردابىدىن قۇتۇلۇپ چىققان ئىندىيانلارنى مۇستەملىكىچىلەرگە قۇل قىلىشقا تۈتۈپ بەردى، ئۇلارنى كان - قۇدۇقلار ۋە ئېتىز - ئېرىقلاردا ئېغىر ئەمگەك قىلىشقا قوغلىدى، كۆپ ساندىكى ئىندىيانلار ياكى ئاچلىقتىن ئۆلدى، ياكى ئېغىر ئەمگەك بىلەن ئۆلدى، ياكى قارشىلىق قىلىش جەريانىدا مۇستەملىكىچىلەر تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. 1557 - يىلىغا كەلگەندە ئەسلىدىكى 300 مىڭغا يېقىن قارا تەنلىكلەر ئازىيىپ 20 مىڭ قالدى، «ھامىيلىق تۈزۈمى» مۇ ئىككى يىل ئىلگىرى ئەمەلدىن قالغانىدى.

«ھامىيلىق تۈزۈمى» يۈرگۈزۈلگەن يېرىم ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت ئىچىدە كۇبانىڭ ئىقتىسادىدا ھېچقانداق تەرەققىيات

بولمىدى، «ئالتۇن قېزىش قىزغىنلىقى» كۆچمەنلەرنىڭ كۇباغا كېلىشىگە تۈرتكە بولدى. ئالتۇن ناھايىتى تېزلا قېزىلىپ تۈگىگەندىن كېيىن كۆچمەنلەر يېڭى بايقالغان مېكسىكا ۋە پېرۇلارغا ئايىغى ئۈزۈلمەي كۆچۈپ كەتتى. گوللاندىيە، فىرانسىيە ۋە ئەنگىلىيەنىڭ دېڭىز قاراقچىلىرىمۇ كۇباغا ئۈزۈكسىز زەربە بېرىپ تۇردى. 1536 - يىلى فىرانسىيەلىكلەر ھاۋانا شەھىرىنى تارتىۋالدى، 1554 - يىلى فىرانسىيەنىڭ دېڭىز قاراقچىلىرى سانتىياگوغا ھۇجۇم قىلدى، 1555 - يىلى ھاۋانا شەھىرىنى ئوت قويۇپ كۈلگە ئايلاندۇرۇۋەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن 16 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا كۇبا بىر قاقاسلىق جاي بولۇپ قالغانىدى. 1602 - يىلىدىكى كۇبانىڭ ئومۇمىي ئاھالىسى ئاران 20 مىڭ ئادەم بولۇپ، ئۇنىڭ 13 مىڭى ھاۋانا شەھىرىنىڭ ئەتراپىغا ئولتۇراقلاشقانىدى.

16 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن باشلاپ ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى كۇبادا كۆك تاماكا ۋە شېكەر قومۇشى تېرىدى، كۆك تاماكا تېرىشتا كىچىك كۆلەمدىكى ئېكىنزارلىق تۈزۈمىنى يۈرگۈزدى. كۇبادا ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئاق تەنلىك كۆچمەنلەر مۇئەييەن ساندىكى يەرگە ئېرىشەتتى، كۆك تاماكا ئۆستۈرىدىغان، ھوسۇلنى يىغىدىغان ئەمگەك كۈچلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئائىلە ئەزالىرىدىن بولاتتى. 18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە كۇبادا 10 مىڭدىن ئارتۇق كۆك تاماكا ئېكىنزارلىقى بارلىققا كەلدى.

شېكەرچىلىكنىڭ تەرەققىياتى دەسلەپتە ناھايىتى ئاستا بولغانىدى، 1672 - يىلى ئەنگىلىيە كۇبانى ئىشغال قىلىپ ئەرەب تاشقى سودا سىياسىتىنى يۈرگۈزدى، بۇ سىياسەت شېكەرچىلىكنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ تۈرتكىلىك رول ئوينىدى. ئىسپانىيە كۇباغا قايتىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلغاندىن كېيىن ئىلگىرىكى مونوپول تاشقى سودا تۈزۈمىنى ئەسلىگە كەلتۈرمەي، ئەكسىچە يېزا ئىگىلىكى ۋە سودىنىڭ

تەرەققىي قىلىشىغا ئىلھام بەردى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن شېكەر ئىشلەپچىقىرىش تىك سىزىق بويىچە تەرەققىي قىلدى. 1765 - يىلى كۇبادا 600 شېكەر زاۋۇتى بار ئىدى، 1779 - يىلى شېكەر مەھسۇلاتى 5600 توننىغا يەتتى. ھايتى ئىنقىلابى قوزغالغاندىن كېيىن ئۇنىڭ شېكەر ئىشلەپچىقىرىشى ساھەسى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، كۇبانى شېكەر ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتى. ئۈچۈن پايدىلىق بولغان خەلقئارا بازار بىلەن تەمىنلىدى، شېكەر مەھسۇلاتى ۋە ئېكسپورت مىقدارى تېز ئاشتى. 1810 - يىلى 33 مىڭ 708 توننا ئېكسپورت قىلغان بولسا، 1830 - يىلىغا كەلگەندە 72 مىڭ 635 توننىغا يەتتى. شېكەر ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشى كۇبانى شېكەرنى ئىقتىسادىي جان تومۇر قىلغان يەككە تۈردىكى زىرائەت رايونىغا ئايلاندۇردى.

ئىندىيانلار قىرىلىپ تۈگىگەندىن كېيىن ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى ئافرىقىدىن قارا تەنلىك يۆتكەپ كېلىش ئارقىلىق ئەمگەك كۈچىنى تولۇقلىدى. 1524 - يىلى تۇنجى تۈركۈم قارا تەنلىكلەر يۆتكەپ كېلىنىپ، ژىئاگۋا ئالتۇن كېنىنى قېزىشقا ئىشلىتىلدى، لېكىن يۆتكەپ كېلىنگەن قارا تەنلىك قۇللار كۆپ ئەمەس ئىدى. شېكەر قومۇشى ئېكىنزارلىقنىڭ كۆپىيىشى، شېكەر زاۋۇتلىرىنىڭ قۇرۇلۇشىغا ئەگىشىپ، قارا تەنلىك قۇللار كۇباغا ئايىغى ئۈزۈلمەي يۆتكەپ كېلىنىشكە باشلىدى. 1774 - يىلى كۇبادا جەمئىي 172 مىڭ 620 ئادەم بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدە قارا تەنلىك قۇللار ۋە شالغۇت قۇللار 44 مىڭ 333 ئىدى. 1817 - يىلى جەمئىي 630 مىڭ ئادەم بولۇپ، ئۇنىڭ 224 مىڭى قارا تەنلىك قۇللار ئىدى. بۇ چاغدا كۇبا «شېكەر ۋە قۇل» بىلەن دۇنياغا مەشھۇر ئىدى.

1777 - يىلى ئىسپانىيە كۇبانى ئۆزىنىڭ ئايرىم مۇستەملىكە يېرىگە ئايلاندۇرۇۋېلىپ، ئىسپانىيە پادىشاھى تەيىنلىگەن ھەربىي باش ۋالىي بىۋاسىتە رەھبەرلىك قىلىدىغان

ئورگان تەسىس قىلىش ئارقىلىق كۇبانىڭ ئورنىنى ئۆستۈردى، ئىسپانىيە ھامىيلىقىدىكى لاتىن ئامېرىكىسىدىكى باشقا رايونلارغا ئوخشاش ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرىمۇ مەمۇرىيەت، ھەربىي ۋە موناستىرنىڭ ۋەزىپە ئورۇنلىرىنى مۇنوپول قىلىۋالدى. ئىسپانىيەلىكلەر ۋەزىپە ئۆتەۋاتقان مەزگىللىرىدە چېننىڭ بارىچە بايلىق توپلىدى. كۇبانىڭ ھەر يىللىق كىرىمىنىڭ 40% ~ 50% ى ئىسپانىيەگە ئاقاتتى.

18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ مىللىي مۇستەقىللىق ئازادلىق ئۇرۇشى مەزگىللىرىدە، كۇبا خەلقىمۇ كۆپ قېتىم ئىنقىلابىي كۈرەشنى قانات يايدۇردى. 1792 - يىلى ھاۋانا، شاھزادە پورتى ۋە تىرىنىداد ئەتراپىدىكى شېكەر قومۇشى ئېكىنزارلىقلىرىدا قارا تەنلىك قۇللارنىڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. 1795 - يىلى بايامودا ئەرەك قارا تەنلىك رەھبەرلىك قىلغان نامرات ئاق تەنلىكلەر بىلەن قارا تەنلىكلەرنىڭ بىرلەشمە قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى، بۇ قېتىمقى قوزغىلاڭ پۈتكۈل شەرقىي رايونغا كېڭەيدى ھەمدە قارا تەنلىكلەر، ئاق تەنلىكلەر بىردەك باراۋەر بولۇش، يەرلەرنى نامرات ئاق تەنلىكلەر بىلەن قارا تەنلىكلەرگە بۆلۈپ بېرىش ئىنقىلابىي تەلپىنى ئوتتۇرىغا قويدى. 1796 - يىلى بوكا - نىكىئا شېكەر قومۇشى ئېكىنزارلىقىدا قارا تەنلىك نېگىر قۇللارنىڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. 1812 - يىلى كۇبانىڭ شەرقىي قىسمىدىكى ئورېنت ۋە كاماگۇبى رايونلىرىدا كۆلىمى چوڭ بولغان بىر قېتىملىق قارا تەنلىكلەر قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. خوسې ئانتونىيو ئاپوند رەھبەرلىكىدىكى قوزغىلاڭچىلار «مۇستەقىل قارا تەنلىكلەر جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇش شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇلار ھاۋانا شەھرىدە قوزغىلاڭغا رەھبەرلىك قىلىدىغان مەركىزىي ئىنقىلابىي ھەربىي كومىتېتنى قۇرۇپ، ئىلگىرىكى ھەرقانداق قوزغىلاڭغا قارىغاندا تەشكىللىككە ۋە روشەن سىياسىي نىشانغا ئىگە بولدى، لېكىن ئۇلار تازا ئويغانغان

ۋاقتىدا قىلغان بارلىق قوزغىلاڭلىرى ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى تەرىپىدىن باستۇرۇلدى. كۇبالا تىن ئامېرىكىسىدىكى ئەللەرگە ئوخشاش بىردەك مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرەلمىدى، ئۇنىڭ سەۋەبلىرى تۆۋەندىكىدەك ئىدى:

بىرىنچىدىن، كۇبادىكى ئېكىنزارلىق ئىگىلىكى قۇللۇق ئەمگەكنى ئاساس قىلاتتى، ھايتى ئىنقىلابى ۋە باشقا لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئەللەرنىڭ ئىنقىلابىي ئۆرنەكلىرى ئېكىنزار قۇلدارلىرىنى قورقۇتۇۋەتكەن، ئۇلارچە مۇستەقىللىق قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىشتىن دېرەك بېرەتتى، شۇڭا ئۇلارنىڭ سىنىپىي ئورنى قارا تەنلىك قۇللارنى ئازاد قىلىشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن بولغان ھەرقانداق ئىنقىلابىي ھەرىكەتكە قارشى تۇرۇشنى بەلگىلىگەنىدى. شۇڭا، 1795 ~ 1805 - يىللىرى ھايتى ئارىلىدىكى ئېكىنزار قۇلدارلىرى قۇللارنى باشلاپ كۇباغا كىرىپ (ئومۇمىي سانى 30 مىڭغا يېتىدۇ) ئىنقىلابقا قارشى تۇرۇپ، كونا تەرتىپنى ساقلىغۇچىلارنىڭ كۈچىگە كۈچ قوشقاندى. ئىككىنچىدىن، كۇبا ئىسپانىيەنىڭ لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەرنى باستۇرىدىغان ئىستراتېگىيەلىك تايانچ نۇقتىسى ھەم تەمىنات بازىسى بولغاچقا، ئىسپانىيە كۇبانى بارلىق ئىمكانىيىتى بىلەن نۇرغۇن ئەسكەر تۇرغۇزۇپ مەھكەم ساقلىدى. ئۈچىنچىدىن، ئەنگىلىيە، ئامېرىكا، فىرانسىيەلەر ئىسپانىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى قوللاشقا مايىل بولغاچقا، كۇبانىڭ باشقا دۆلەتلەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتىشىنى خالىمايتتى. ئامېرىكا كۇبا ئىنقىلابىنىڭ ئامېرىكىدا كىرىزىس پەيدا قىلىشىدىن قاتتىق قورقاتتى، شۇڭا ئۇ كۇبا ئىنقىلابىغا كۈچەپ توسقۇنلۇق قىلدى. 1825 - يىلى مېكسىكا ۋە كولۇمبىيەدە ئوتتۇرىغا چىققان كۇبا ئىنقىلابىغا ياردەم بېرىش پىلانى ئامېرىكىنىڭ قارشى تۇرۇشى بىلەن ئەمەلگە ئاشمىغانىدى.

ناپولىيون ئۇرۇشى مەزگىلىدە كۇبا دېڭىز قاتنىشىدا قامال
 قىلىشنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، ئامېرىكا بىلەن تاشقى سودا
 مۇناسىۋىتىنى تەدرىجىي كۈچەيتكەندى. كۇبا ئامېرىكىغا
 شېكەر، قەھۋە، كاكائۇ، نىل بويلاق، كۆك تاماكا ۋە سىگار
 چىقىراتتى، ئامېرىكىدىن ئۇن، ھاراق، تۆمۈر، توقۇلما بۇيۇملار
 ۋە ئۆي جاھازىلىرى كىرگۈزەتتى. 19 - ئەسىرنىڭ 30 -
 يىللىرىغا كەلگەندە كۇبانىڭ كۆپ ساندىكى ئىمپورت -
 ئېكسپورت تاشقى سودىسى ئامېرىكا بىلەن قىلىنىدىغان بولدى.
 كۇبانىڭ شېكەر بىلەن كۆك تاماكنى ئامېرىكىغا چىقىرىش
 سوممىسى ئىسپانىيە ۋە ئەنگىلىيەگە چىقىرىش سوممىسىدىن كۆپ
 ئېشىپ كەتتى، لېكىن ئىسپانىيە سودىگەرلىرى كۇبانىڭ تاشقى
 سودىسىنى قايتىدىن كونترول قىلىشقا كۈچەپ ئۇرۇندى. 1834 -
 يىلى ئىسپانىيە كۇبانىڭ ئامېرىكىدىن ئىمپورت قىلىدىغان
 ئۇنىڭ تاموژنا بېجىنى ھەربىر تۇڭغا 9.5 دوللار ئۆستۈردى،
 ئامېرىكىمۇ كۇبانىڭ سىرتقا قەھۋە چىقىرىشىدىن ئالاھىدە
 تاموژنا بېجى ئېلىپ ئۆچ ئالدى. ئامېرىكا - ئىسپانىيە تاموژنا
 بېجى ئۇرۇشى كۇبانىڭ ئىقتىسادىغا چوڭ تەسىر قىلدى، قەھۋە
 ئىشلەپچىقىرىش شىددەت بىلەن تۆۋەنلەپ شېكەر
 ئىشلەپچىقىرىش سەل ئاشتى. 1833 - يىلى كۇبادىكى 2067
 ئېكىنزارلىقتا قەھۋە ئىشلەپچىقىراتتى، ئېكسپورت مىقدارى 64
 مىليون 150 مىڭ قاداق ئىدى. 1862 - يىلى قەھۋە
 ئېكىنزارلىقى ئازلاپ 782 گە چۈشۈپ قالدى، ئېكسپورت
 مىقدارىمۇ 5 مىليون توننىغا چۈشۈپ قالدى. بەزى قەھۋە
 ئېكىنزارلىقىنىڭ خوجايىن جەمەتلىرى ئىقتىسادىي جەھەتتىن
 ۋەيران بولۇپ نوپۇزى چۈشۈپ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئىسپانىيە
 مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرۇش يولىغا
 قاراپ ماڭدى. شېكەر ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتى 1850 - يىلى
 220 توننا بولغان بولسا، 1869 - يىلىغا كەلگەندە ئېشىپ 749
 توننىغا يەتتى. شېكەر ئىشلەپچىقىرىشنى ئىچكى جەھەتتىن

كۆزەتكەندە، ئىشچى - دېھقانلار تەقسىمات بويىچە ئىشلەش خاھىشى بارلىققا كەلدى. ئەسلىدىكى ئۇنۋېرسال ئىسىم - شېكەر قومۇشى ئېكىنزارلىقىدىكى شېكەر زاۋۇتى مەركىزىي شېكەر زاۋۇتى ۋە شېكەر قومۇشى ئۆستۈرىدىغان دېھقانلار دېگەن ئىسىمغا ئورۇن بوشاتتى. مەركىزىي شېكەر زاۋۇتى يېڭى تىپتىكى ماشىنا - ئۆسكۈنىلەرنى سەپلەپ قۇراشتۇرۇپ شېكەر قومۇشىنى پىششىقلاپ ئىشلىدى، تۆمۈريول ياسىدى، مەركىزىي شېكەر زاۋۇتى بىلەن شېكەر قومۇشى ئۆستۈرىدىغان دېھقانلارنى بىرلەشتۈرۈۋەتتى. كۇبادا ئىشلەپچىقىرىلغان شېكەرنىڭ %90 ى ئامېرىكىغا ئېكىسپورت قىلىندى، ئامېرىكىنىڭ كاپىتالىزمۇ شېكەر ئىشلەپچىقىرىش سانائىتىگە بىۋاسىتە مەبلەغ قىلىپ سېلىندى، 1896 - يىلى ئامېرىكا سالغان مەبلەغنىڭ ئومۇمىي سوممىسى 30 مىليون ئامېرىكا دوللىرىغا يەتتى. كۇبادىكى شېكەر قومۇشى ئېكىنزارلىقى خوجايىنلىرىنىڭ ئامېرىكا بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى خوجايىن دۆلەت ئىسپانىيە بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدىنمۇ خېلىلا قويۇق ئىدى.

شۇنداق قىلىپ، 19 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىغا كەلگەندە ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقىنى يوقىتىش، مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلىدىغانلار قارا تەنلىكلەر قۇللار بىلەنلا چەكلىنىپ قالماستىن، نامرات ئاق تەنلىك دېھقانلار، شەھەر ئۇششاق بۇرژۇئازىيەسى ھەمدە ئىسپانىيەنىڭ سىياسىي جەھەتتىن زورلۇق - زومبۇلۇق قىلىش ۋە ئىقتىسادىي جەھەتتىن بېسىشقا نارازى بولغان سودا بۇرژۇئازىيەسى بىلەن يەرلىك ئاق تەنلىك ئېكىنزار ئىگىلىرىمۇ بار ئىدى. قارا تەنلىكلەر قۇللار بىلەن نامرات دېھقانلار كۇبانىڭ مىللىي ئازادلىقنى قولغا كەلتۈرۈشتىكى ئاساسلىق قوشۇن ئىدى. ئۇلار مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش بىلەن قارا تەنلىك قۇل تۈزۈمىنى بىكار قىلىشنى باشتىن ئاخىر يەر ئىگىلىك تۈزۈمى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ قارىغاچقا، لىبېرال

پومېشچىكلار بىلەن بۇرژۇئازىيە مۇستەقىللىق ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالدى.

2. مۇستەقىللىق ئۇرۇشى

ئامېرىكىدىكى قۇللۇق تۈزۈمنىڭ بىكار قىلىنىشى كۇبادىكى قۇللارنى قويۇۋېتىش ھەرىكىتىگە يېڭىدىن تۈرتكىلىك رول ئوينىدى. 1868 - يىلىدىكى ئىسپانىيە ئىنقىلابى ئىسپانلا II نىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇۋېتىپ جۇمھۇرىيەت ھۆكۈمىتى قۇرۇپ، كۇبادىكى ۋەتەنپەرۋەر زاتلارنىڭ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشىگە پايدىلىق شارائىت يارىتىپ بەردى. قەھۋە ئېكىنزارلىقىنىڭ خوجايىنى ئانتونىيو مانۇئېل دې سېسپېدېس ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ قارا تەنلىك قۇللىرىنى قويۇۋېتىپ، بىر تۈركۈم ۋەتەنپەرۋەرلەر بىلەن بىرلەشتى. 1868 - يىلى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئورېنت ئۆلكىسىدىكى دىماخاگۇئادا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلۈپ كۇبانىڭ مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى. قوزغىلاڭغا قاتناشقان ئاساسلىق ئامما نېگىر قۇللار ۋە ئاق تەنلىك ئۇششاق دېھقانلار ئىدى، توختاملاشقان جۇڭگولۇق ئىشچىلارمۇ قوزغىلاڭغا قاتناشتى. قوزغىلاڭنىڭ شوئارى: «ئىسپانىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى يوقىتايلى»، «قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلايلى»، «ياشسۇن ئەركىن كۇبا» ئىدى. قوزغىلاڭغا قاتناشقان ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلغان ئەركىن ئېكىنزار خوجايىنلىرى ئۆي - ماكانلىرىنى تاشلاپ قوزغىلاڭچى ئامما بىلەن بىللە ئورمانلىققا چېكىندى ۋە مائىراسترا تاغلىق رايونىدا تايانچ بازى قۇردى. قوزغىلاڭچىلار نەچچە ئاي ئىچىندىلا 150 نەچچە ئادەمدىن كۆپىيىپ 26 مىڭ ئادەمدىن ئاشتى، ئۇلار بىر تەرەپتىن ئىشلەپچىقىرىشنى تۈتۈپ، يەنە بىر تەرەپتىن كۈرەش قىلدى. ئۇلار ئۆزىدىن كۈچلۈك بولغان ئىسپانىيە قوشۇنى ۋە ئەكسىيەتچى پومېشچىكلارنىڭ قوراللىق «قوغدىنىش قىسمى»

بىلەن شىددەتلىك جەڭ قىلدى، كۈرەش جەريانىدا بىر تۈركۈم مۇنەۋۋەر قوماندانلار بارلىققا كەلدى. مەسىلەن، ئانتونىيو ماسىئېل شۇلارنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ شالغۇت ئىرقىتىن بولۇپ، بوي - ئۇرۇقى قامەتلىك، باتۇر، جەڭ قىلىشقا ماھىر بولغاچقا، «كۈمۈش رەڭلىك گىگانت ئادەم» دەپ تەرىپلەندى، كۇبا خەلقىنىڭ ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ئەركىنلىكنى قولغا كەلتۈرەلەيدىغانلىقىغا قاتتىق ئىشىنىتتى، ئامېرىكىنىڭ مۇداخىلىسىگە قارشى تۇراتتى. ئۇ: «بىز چەت ئەللەرنىڭ ئارىلىشىشى ئارقىلىق غەلىبىنى تېزلىتىشكىمۇ، كېچىكتۈرۈشكىمۇ ئېھتىياجلىق ئەمەس»، «ئەركىنلىك تىلىۋالىدىغان نەرسە ئەمەس، ئۇنى قىلىچ ۋە مىللىتى ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ» دېگەندى.

1869 - يىلى 4 - ئايدا ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلىنىپ، «ئەركىن كۇبا جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇلدى. جۇمھۇرىيەتنىڭ زۇڭتۇڭلۇقىغا ئانتونىيو مانۇئېل دې سېسپېدېس سايلاندى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، دىنغا ئىشىنىش ئەركىنلىكى، قۇللارنى ئازاد قىلىش قاتارلىق پەرمانلار ئېلان قىلىندى. قۇللارنى ئازاد قىلىش پەرمانىدا: «كۇبا ئىنقىلابى دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقىنى جاكارىلىغاندا، ئومۇميۈزلۈك ئەركىنلىكىنىمۇ جاكارىلىدى. بۇ ئەركىنلىك بىر تۈركۈم ئاھالىلەر بىلەن چەكلىنىدۇ دەپ قارالسا، ئۇنى قوبۇل قىلىشقا بولمايدۇ. ئەركىن كۇبا بىلەن قۇللۇق تۈزۈمىدىكى كۇبا ئوت بىلەن سۈدەك بىر - بىرى بىلەن چىقىشالمايدۇ، ئىسپانىيەنىڭ تۈزۈمىنى بىكار قىلىش ئەڭ ئادالەتسىز قۇللۇق تۈزۈمىنى بىكار قىلىشنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئېلىشى كېرەك» دېيىلگەن. پەرماننىڭ روھى بويىچە ئېيتقاندا، ئىنقىلابنى قوللىغان ئېكىنزار قۇلدارلىرى تولۇقلىما سوممىغا ئېرىشەتتى، ئازاد قىلىنغان قۇللار ھەربىيلىككە قاتنىشىشى كېرەك ئىدى.

ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى قوزغىلاڭچىلار ۋە قوزغىلاڭنى قوللىغۇچىلارنى ھەرخىل قەيەھ ئۇسۇللار بىلەن باستۇردى.

1873 - يىلى ئانتونىيو مانوئېل دې سېسپېدېس ئەسرگە چۈشۈپ قۇربان بولدى، شۇنىڭدىن كېيىن ئىنقىلابنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى ئىگىلىگەن لىبېرال ئېكىنزار ئىگىلىرى بىلەن ئوڭ قانات بۇرۇلۇشقا ئەسپاننىڭ كۈچلۈك ھەربىي بېسىمى ئاستىدا تەۋرىنىپ مۇرەسسە قىلدى، ئۇلار 1878 - يىلى 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئەسپاننى بىلەن «زانخون»^① سۈلھى شەرتنامىسى» تۈزدى. شەرتنامىنىڭ روھى بويىچە ئەسپاننى ھۆكۈمىتى ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشقا ماقۇل بولدى، كۇبالىقلارنىڭ ئەسپاننى پارلامېنتقا ۋەكىللىنى كىرگۈزۈشگە قوشۇلدى، كۇبالىقلارنىڭمۇ ئەمەلدار بولۇپ ۋەزىپە ئۆتەش ھوقۇقى بولىدىغان بولدى. شەرتنامىدە يەنە ئەينى ۋاقىتتا قوزغىلاڭچى قوشۇنغا قاتناشقان ئاسىيالىق كۆچمەنلەر ۋە قۇللارنىڭ ئەركىنلىككە ئېرىشىدىغانلىقى بەلگىلەندى. 1880 - يىلى 2 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ئەسپاننى ھۆكۈمىتى پۈتكۈل ئارال بويىچە قۇللارنى ئازاد قىلىش پەرمانىنى ئېلان قىلدى. ئانتونىيو مانوئېل دې سېسپېدېس ۋەكىللىك قىلغان بۇرژۇئا ئىنقىلابچىلىرى «زانخون سۈلھى شەرتنامىسى»نى قوبۇل قىلىشتىن باش تارتىپ، چەت ئەللەرگە چېقىپ كېتىپ كۈرەشنى داۋاملاشتۇردى. 1879 - يىلى 9 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئانتونىيو مانوئېل دې سېسپېدېس يامايكىدا خىتابنامە ئېلان قىلىپ، كۇبا خەلقىنى، چەت ئەلدىكى مۇھاجىرلارنى، 10 يىللىق ئۇرۇشقا قاتناشقان پېشقەدەم ئەسكەرلەرنى قولغا قورال ئېلىپ مۇستەقىللىق كۈرۈشى ئۈچۈن ئاتلىنىشقا چاقىردى.

1868 ~ 1878 - يىللىرىدىكى ئىنقىلاب «10 يىللىق ئۇرۇش» دەپ ئاتالدى، ئۇ كۇبا مۇستەقىللىق ئۇرۇشىنىڭ بىرىنچى باسقۇچى ئىدى. بۇ 10 يىل ئىچىدە ئىنقىلابچىلار دۈشمەن قوشۇنىدىن جەمئىي 140 مىڭ ئادەمنى يوقاتتى،

① كاماغۇبېي ئۆلكىسىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى بىر كىچىك بازار.

ئىسپانىيە ھۆكۈمىتى 700 مىليون پېسوزىيان تارتتى. لېكىن، بىرىنچى قېتىملىق مۇستەقىللىق ئۇرۇش مىللىي دېموكراتىك ئىنقىلابنىڭ ۋەزىيىتىنى تاماملىيالىمىدى، گەرچە قارا تەنلىك قۇللۇق تۈزۈمى بىكار قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن قارا تەنلىكلەر يەرگە ئېرىشەلمىدى، ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنىمۇ قامدىيالىمىدى، يەنىلا كاپىتالىستلارغا ياللىنىشقا، قۇل بولۇشقا مەجبۇر بولدى ياكى پومبىشچىكلارغا ئىجارىگەش بولۇپ ئىشلىدى. «زانخون سۈلھى شەرتنامىسى» دا بەلگىلەنگەن ئىسلاھات ئېلىپ بېرىلمىدى. ئىسپانىيەنىڭ مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقى سەللا مۇقىملاشقاندىن كېيىن، كۇبا خەلقىگە قاراتقان بېسىم ۋە شىلىۋېلىشنى تېخىمۇ كۈچەيتتى. 10 يىللىق ئۇرۇشقا قاتناشقۇچىلارنىڭ مال - مۈلۈكلىرى پۈتۈنلەي مۇسادىرە قىلىندى، باج ئېلىش شەددەت بىلەن كۆپىيىپ، كۆپلىگەن ئوتتۇرا ۋە كىچىك دېھقانچىلىق مەيدانلىرىنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىن چېكىنىشىنى ۋە ۋەيران بولۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، چوڭ يەر ئېگىنزارلىق خوجايىنلىرى پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۆزلىرىگە يەر قوشۇۋالدى. 1895 - يىلى مەملىكەت بويىچە دېھقانلار ئاھالىسىنىڭ %1.4 نى تەشكىل قىلىدىغان چوڭ يەر ئېگىنزار خوجايىنلىرى پۈتۈن مەملىكەت تېرىلغۇ يېرىنىڭ %45.5 نى ئىگىلىدى.

بۇ پاكىتلار مۇرەسسەچىلىك سىياسىتىنىڭ بەربات بولغانلىقىنى بىلدۈرەتتى. بەزى ئىلغار ۋەتەنپەرۋەرلەر بىرىنچى قېتىملىق مۇستەقىللىق ئۇرۇشىنىڭ تەجرىبە - ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ، ۋەتەننى قۇتقۇزۇشنىڭ ھەقىقەتلىرى ئۈستىدە داۋاملىق ئىزدىنىپ، يېڭى بىر قېتىملىق مۇستەقىللىق ئۇرۇشى قىلىشقا تەييارلىق كۆردى. 1892 - يىلى 4 - ئاينىڭ 10 - كۈنى كۇبانىڭ مەشھۇر ئىنقىلابىي دېموكراتىزىمچىسى خوسې مارتى ئامېرىكىنىڭ نيۇيورك شەھىرىدە دۆلەتنىڭ ئىچى - سىرتىدىكى ئىنقىلابىي تەشكىلاتلارنى بىرلەشتۈرۈپ كۇبا ئىنقىلابىي

پارتىيەسىنى رەسمىي تەشكىللىدى. ئىشچىلار، دېھقانلار، ئۇششاق بۇرژۇئازىيە، بىر قىسىم بۇرژۇئازلار ۋە لىبېرال پومېشچىكلار، ئۇنىڭدىن باشقا زىيالىيلارمۇ بۇ پارتىيەگە قاتناشتى. كۇبا ئىنقىلابىي پارتىيەسىنىڭ پروگراممىسىدا ئىنقىلابىي ئۇرۇش ئارقىلىق كۇبانىڭ تەلتۆكۈس مۇستەقىللىقىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئوتتۇرىغا قويۇلدى.

خوسې مارتى (1853 ~ 1895 - يىللار) ھاۋانا شەھىرىدە ئىسپانىيەلىك كۆچمەن نامرات ئائىلىدە تۇغۇلغان، دادىسى ئىسپانىيەنىڭ پادىشاھلىق توپچىلار قىسمىدا يۇقىرى دەرىجىلىك ئەسكەر بولغانىدى. 16 ياش چېغىدىلا ئىنقىلابىي پائالىيەتلەرگە قاتناشقان، 1869 - يىلى (10 يىللىق ئۇرۇشنىڭ ئىككىنچى يىلى) «ئەركىن ۋەتەن» ژۇرنىلىنى نەشر قىلىپ، كۇبا خەلقىنى ۋەتەننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن قەھرىمانلارچە كۈرەش قىلىشقا چاقىرغاندا قولغا ئېلىنىپ تۈرمىگە تاشلانغانىدى.

خوسې مارتى 18 يېشىدا ئىسپانىيەگە سۈرگۈن قىلىندى، 10 يىللىق ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن كۇباغا قايتىپ كەلدى. ئۇ «زانخون سۈلھى شەرتنامىسى» غا قارشى ئىدى، سۈلھى شەرتنامە ئىمزالاش مۇستەقىللىق ھەرىكىتىنى «يېرىم يولدا بەربات قىلىدۇ» دەپ قارايتتى. مارتى 1880 - يىلى ئامېرىكىغا سەرگەردان بولۇپ بېرىپ، نيۇيورك، فىلورىدا قانارلىق جايلاردىكى مۇھاجىرلار ئارىسىدا ھارماي - تالماي تەشۋىقات ئېلىپ باردى، ئىقتىساد توپلىدى، ئىنقىلابىي كۈچلەرنى ئۇيۇشتۇردى، ئامېرىكىدا مۇھاجىر بولۇپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان كۇبالىق كۆك تاماكا ئىشلەپچىقىرىش ئىشچىلىرى ۋە ئۇششاق بۇرژۇئازىيە ئاممىسى بىلەن كەڭ كۆلەمدە ئۇچراشتى. ئۇ كۇبادىكى يەرلىك ئاق تەنلىك چوڭ ئېكىنىزارلىق خوجايىنلىرى، چوڭ سودىگەرلەر ئىچىدىكى قوشۇۋېتىش ئېقىمىدىكىلەرنىڭ ئامېرىكىغا چوقۇنۇشىنى ۋە ئامېرىكا پەرەسلىكىنى ئۆتكۈز تەنقىد قىلىپ، ئامېرىكا جاھانگىرلىرىنىڭ ھىيلە - مەكىرلىرىنى

ئېچىپ تاشلىدى، كۇبا ۋە لاتىن ئامېرىكىسىدىكى خەلقلەرنى «خورىكى ئۆسۈپ كەتكەن ۋە زورلۇق ۋاسىتىلەرنى قوللانغان شىمالدىكى دۆلەتلەر ئامېرىكا قىتئەسىدىكى ئەللەرنىڭ يولىنى يۇتۇۋېلىشى»نى كۆكرىكى بىلەن توسۇشقا چاقىردى. ئۇ ئاز سانلىق ئادەملەرنىڭ سىياسىي ئۆزگىرىش قىلىشىغا قارشى تۇرۇپ، كۇبا ئىنقىلابى خەلقنىڭ كۈرەش قىلىشى ئارقىلىقلا غەلىبىگە ئېرىشىدىغانلىقىدا چىڭ تۇردى. ئۇ: «ھوقۇق تىلۋالىدىغان نەرسە ئەمەس، ئۇنى قوراللىق كۈچ ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ!» دەيتتى.

كۇبا ئىنقىلابىي پارتىيەسى قۇرۇلغاندىن كېيىن مارتى چەت ئەلدىكى مۇھاجىرلار تەرىپىدىن پارتىيە ۋەكىلى بولۇپ سايلىنىپ، ئىنقىلابقا رەھبەرلىك قىلىشقا مەسئۇل بولدى. 1892 - يىلى 9 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ئۇ دومىنىكاغا بېرىپ، 10 يىللىق ئۇرۇشتىكى پېشقەدەم جەڭچى ماكسىم گومبېس بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇنى كۇبا ئازادلىق ئارمىيەسىنىڭ باش قوماندانلىقىغا تەيىنلىدى. 1895 - يىلى 1 - ئاينىڭ 29 - كۈنى مارتى قاتارلىق كىشىلەر 2 - ئاينىڭ كېيىنكى يېرىمىدا پۈتكۈل ئارالدا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشكە بىردەك كېلىشتى. 1 - ئاينىڭ 24 - كۈنى كۇبانىڭ ئىككىنچى قېتىملىق مۇستەقىللىق ئۇرۇشى پۇختا ئىنقىلابىي ئاساسقا ئىگە ئورپىت ئۆلكىسىدە كۆتۈرۈلدى. 3 - ئاينىڭ 25 - كۈنى مارتى بىلەن ماكسىم گومبېس دومىنىكادا «مونتيپېرىستى خىتابنامىسى»^①نى ئېلان قىلىپ، كۇبا خەلقىنى قولغا قورال ئېلىپ ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى بىلەن ھەل قىلغۇچ ئۇرۇش قىلىشقا چاقىردى. 4 - ئاينىڭ 11 - كۈنى يېرىم كېچىدە ئۇلار ئىككىسى يىراققا يۈرۈش قىلىش قوشۇنىنى باشلاپ كۇبادا قۇرۇقلۇققا چىقتى. مارتى دۆلەتكە قايتقاندىن كېيىن قوشۇننىڭ ئالدىدا مېڭىپ دۈشمەن بىلەن باتۇلارچە ئېلىشتى، 5 - ئاينىڭ 19 -

① مونتيپېرىستى — دومىنىكادىكى بىر بازار.

كۈنىدىكى دوسرىيودىكى جەڭدە قەھرىمانلارچە قۇربان بولدى. ماكسىم گومېس، ئانتونېئو ماسسىئېل قاتارلىق كىشىلەر مارتىنىڭ جاسارىتىگە ھۆرمەت بىلدۈرۈپ، «كۇبالىقلار جېنىدىن كېچىشكە رازىكى، ئەركىنلىكتىن ۋاز كەچمەيدۇ» دەپ قەسەم بەردى ھەمدە قوزغىلاڭچى قوشۇننى باشلاپ مىللىي مۇستەقىللىق كۈرىشىنى داۋاملاشتۇردى.

1895 - يىلى 9 - ئايدا قۇرۇلتاي ئېچىلىپ كۇبانىڭ ئىسپانىيەدىن ئايرىلىپ مۇستەقىل بولغانلىقى رەسمىي جاكارلاندى. قۇرۇلتايدا ۋاقىتلىق ئاساسىي قانۇن تۈزۈلۈپ، كۇبا جۇمھۇرىيەت ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى، سايلام ئارقىلىق بېتاكۇرت زۇڭتۇڭ بولۇپ، بىرلىككە كەلگەن كۇبا ئىنقىلابىي ئارمىيەسىنى تەشكىللىدى. ماكسىم گومېس بىلەن ئانتونېئو ماسسىئېلار ئايرىم - ئايرىم ھالدا باش قوماندان ۋە مۇئاۋىن باش قوماندانلىققا تەيىنلەندى. 9 - ئاينىڭ 22 - كۈنى ئۇلار قورال - ياراغلىرى ناچار 30 مىڭغا يېقىن كىشىلىك قوشۇنغا رەھبەرلىك قىلىپ، ئۈچ ئاي ئىچىدە كۇبا ئارىلىنىڭ شەرقىدىن غەربىي قىسمىغا يۈرۈش قىلىپ كەڭ زېمىننى ئازاد قىلدى. دېھقانلار، ئىشچىلار، قارا تەنلىكلەر، جۇڭگولۇق ئىشچىلار ۋە باشقا قاتلامدىكى خەلقلەر ئارقا - ئارقىدىن ئىنقىلابىي ئارمىيەگە قاتناشتى ياكى ئىنقىلابىي قوشۇنغا خەۋەرچىلىك قىلدى، ئۇلارنى ئوزۇق - تۈلۈكلەر بىلەن تەمىنلىدى، ھەربىي ئەسلىھەلىرىنى يۆتكىشىپ بەردى. ئىستاتىستىكىلارغا ئاساسلانغاندا، 34 مىڭدىن ئارتۇق ئادەم ئوخشىماشغان دەرىجىدە ئازادلىق ئۇرۇشىغا قاتناشقاندى.

ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرى كۇبا خەلقىگە ئۇرۇشپەرەسلىك سىياسىتىنى قوللاندى، 1896 - يىلى 1 - ئاينىڭ 19 - كۈنى كۇبا خەلقى تەرىپىدىن «قاسساپ» دەپ ئاتالغان ۋېيلېر ھەربىي ۋالىيلىققا تەيىنلەندى. ئۇ ۋەزىپىگە ئولتۇرغاندىن كېيىن بىر تەرەپتىن «يىغىۋېلىش لاگېرى سىياسىتى»نى قوللىنىپ، كۇبا خەلقىنى نۇقتىلىق مۇداپىئە قىلىنىدىغان

شەھەر - كەنتلەرگە يىغىلىشقا مەجبۇرلاپ، ئازادلىق ئارمىيە بىلەن خەلقنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئۈزۈۋەتتى. يەنە بىر تەرەپتىن كۆپ ساندىكى ھەربىي ۋە ساقچىلارنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ، ئازادلىق ئارمىيەنى قورشاشقا ئالدى. ئازادلىق ئارمىيە پارتىزانلىق ئۇرۇش تكتىكىسىنى قوللىنىپ، 60 مىڭ ئادەم تەخمىنەن 200 مىڭ كىشىلىك ئىسپانىيە مۇنتىزىم ئارمىيەسىنىڭ قورشاشقا ئېلىشىغا تاقابىل تۇردى. ماكسىم گومبىس قول ئاستىدىكىلەرگە: «جەڭچىلەر تۇشمۇتۇش تاقابىل تۇرمىسۇن، ئۇلار ئامال قىلىپ پىستىرما ئۇرۇشى قىلسۇن، ئات - ئۇلاغلارنى ئاسراپ، كېچىدىن پايدىلىنىپ ئىستېھكاملىرىنى مۇستەھكەملىسۇن، كۈندۈزلىرى ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ، كېچىلىرى تۇيۇقسىز زەربە بەرسۇن» دەپ يوليورۇق بەردى. پارتىزانلىق ئۇرۇشى ئىسپانىيەنىڭ ئازادلىق ئارمىيەسىنى قورال كۈچى بىلەن يىمىرىۋېتىش خام خىيالىنى كۆپۈككە ئايلاندۇردى. 1898 - يىلىغا كەلگەندە ئازادلىق ئارمىيە ئۈچتىن ئىككى قىسىم زېمىننى ئازاد قىلدى. ئىسپانىيە قايتا - قايتا ئىچكى كابىنەت تەشكىللەپ، قوماندانلىرىنى ئۈچ قېتىملاپ ئالماشتۇرۇپ بولغان بولسىمۇ، كۇبا ئىنقىلابىنى ئۇجۇقتۇرالمىقتا يوق، ئەكسىچە ئۆزلىرى مالىيەدە قىسىلىش، ئەسكەر يېتىشتۈرەلمەسلىك، خەلق قورقۇنچ ئىچىدە ھەر تەرەپكە يىتىرىۋېتىلغان ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. ئىسپانىيە فىلوتىنىڭ ئىشتاب باشلىقى كونكاس: «كۇبادىكى توپىلاڭ ئۇرۇشىنى ئاخىرلاشتۇردى، بۇ ئارال ئەمدى بىزنىڭ بولماي قالدى» دەپ ئېيتىپ قىلىشقا مەجبۇر بولدى. 10 - ئاينىڭ 31 - كۈنى ۋېيلېر ئىستېپا بەردى. 11 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ئىسپانىيە پادىشاھى پەرمان ئېلان قىلىپ، كۇبانىڭ ئۆزىنى ئۆزى ئىدارە قىلىشىغا يول قويدى.

كۇبا ئىنقىلابى غەلىبە قىلىش ئالدىدا تۇرغاندا، ئامېرىكا جاھانگىرلىكى ئامېرىكا - ئىسپانىيە ئۇرۇشىنى قوزغاپ ئىنقىلابنىڭ غەلىبە مېۋىسىنى تارتىۋالدى.

4 - بۆلۈم مېكسىكا

1. يېڭىلاش ھەرىكىتى (1854 ~ 1876 - يىللار)

مۇستەقىللىق ئۇرۇشىنىڭ نەتىجىسىدە مېكسىكا ئىسپانىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلۇپ جۇمھۇرىيەت قۇردى، شۇنىڭ بىلەن ئەسلىدە ئىسپانىيەلىكلەرگە تەۋە بولغان چوڭ يەر - مۈلۈكلەر يەرلىك ئاق تەنلىك ئوفىتسېرلار ۋە ئەمەلدارلارنىڭ قولىغا ئۆتتى، چوڭ يەر - مۈلۈكىچىلىكى ئاۋۋالقىدەكلا مەۋجۇت بولۇپلا قالماستىن، ئۇنىڭ سانى تېخىمۇ كۆپەيدى. 1810 - يىلى 4944 پارچە چوڭ يەر بولغان بولسا، 1854 - يىلىغا كەلگەندە 6092 گە كۆپەيدى. دىنىي جەمئىيەتلەر يەنىلا چوڭ يەر ئىگىلىگۈچىلەر، چوڭ بانكىرلار، جازانخورلار ئىدى. 19 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدا دىنىي جەمئىيەتنىڭ مال - مۈلۈكلىرى تەخمىنەن 300 مىليون پېسو دەپ مۆلچەرلەنگە - ندى.

مۇستەقىللىق ئۇرۇشىدىن كېيىن مېكسىكىنىڭ سودا - سانائەت ساھەسى مۇئەييەن تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى، ئالتۇن ۋە كۈمۈش مەھسۇلاتى ئايرىم - ئايرىم ھالدا 1821 ~ 1840 - يىللاردىكى 28 مىڭ 340 كىلوگرام ۋە 5 مىليون 957 مىڭ 900 كىلوگرامدىن ئېشىپ، 1841 ~ 1860 - يىللاردىكى 37 مىڭ 790 كىلوگرام ۋە 8 مىليون 772 مىڭ 600 كىلوگرامغا يەتتى. توقۇمىچىلىق سانائىتىنىڭ تەرەققىياتىمۇ ناھايىتى تېز بولدى، 1840 - يىللىرى پۈتۈن مەملىكەتتە جەمئىي 59 پاختا توقۇمىچىلىق فابرىكىسى، 2609 توقۇش ماشىنىسى، 10 مىڭ 816 ئىشچى بار ئىدى.

بۇ دەۋردە مېكسىكىغا ئەنگىلىيە كاپىتالىزمۇ كىرىپ بولغانىدى، 1840 - يىلىغا كەلگەندە كان قېزىش سانائەت

ساھەسىدە ئەنگلىيە شىركىتىدىن 65 مىليارد يۈەن بۆلۈپ، سالغان مەبلەغى 10 مىليون فوندىستېرلىنىدىن كۆپ ئىدى، ئەنگلىيە بۇرژۇئازىيەسى يەنە بىر قىسىم توقۇمىچىلىق كارخانىلىرى ۋە تاشقى سودىنىمۇ كونترول قىلغانىدى.

فېئوداللىق چوڭ يەر مۈلۈكچىلىكى يەنىلا مەۋجۇت بولۇش، كاپىتالىستىك مۇناسىۋەتلەردە مۇئەييەن تەرەققىيات بولۇش ئاساسىدا 19 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى مېكسىكىدا مۇتەئەسسىپلەر بىلەن لىبېراللار ئوتتۇرىسىدا ئۈزۈكسىز داۋاملاشقان ھاكىمىيەت تالىشىش بۆلۈنمە ھالىتى شەكىللەندى. فېئودال چوڭ يەر ئىگىلىرى، ئالاھىدە ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولىدىغان ئوفىتسېرلار ۋە دىنىي جەمئىيەتلەر بىرلىشىپ مۇتەئەسسىپلەرنى تەشكىل قىلدى. ئۇلار جۇمھۇرىيەت تۈزۈمىگە قارشى تۇرۇپ، پادىشاھلىق تۈزۈمىنىڭ ئەسلىگە كېلىشىنى تەلەپ قىلاتتى، چوڭ يەر مۈلۈكچىلىكى ۋە دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئالاھىدە ھوقۇقىنى چېنىنىڭ بارىچە قوغدايتتى، شۇڭا ئۇلار يەنە ھوقۇقنى مەركەزلەشتۈرۈش تەرەپدارلىرى ياكى پادىشاھلىق تەرەپدارلىرى دەپ ئاتىلاتتى. بۇرژۇئازلار، لىبېرال پومپىچىكلار، بىر قىسىم ئوفىتسېرلار ۋە زىيالىيلاردىن ئەركىنچىلەر تەشكىللەندى. كاپىتالىزمنىڭ تەرەققىياتىغا پايدىلىق بولسۇن ئۈچۈن، ئۇلار ئىتتىپاقداش تۈزۈمى ئاساسىدا جۇمھۇرىيەت گەۋدىسىنى مۇستەھكەملەپ، سىياسىي، ئىقتىسادىي ئىسلاھاتنى يولغا قويۇشنى تەشەببۇس قىلاتتى. ئەركىنچىلەر ئىتتىپاقچىلار دەپمۇ ئاتىلىدۇ، جۈملىدىن ئۇلارنىڭ ئوڭ قانىتى مۆتىدىللەر، سول قانىتى ئۇچىغا چىققانلار دەپ ئاتالدى. ئۇچىغا چىققانلار كاتولىك دىنى جەمئىيەتلىرىنىڭ يەرلىرىنى دىندىن خالىي يەر ئىگىلىرىگە بۆلۈپ بېرىش، دىنىي جەمئىيەت ۋە ئارمىيەنىڭ ئالاھىدە ھوقۇقىنى بىكار قىلىشنى تەشەببۇس قىلىپ، ئۇششاق بۇرژۇئازىيە، دېھقانلار ۋە ئەركىن كەسپتىكىلەرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى.

مۇتەئەسسىپلەر بىلەن لىبېراللارنىڭ كۈرۈشىدە ئوڭىتىلغان ئالاھىدە رول ئوينىدى. ئۇلار ئۈزۈكسىز سىياسىي ئۆزگىرىش قىلدى ۋە زۇڭتۇڭنى ئالماشتۇردى. 1824 - يىلىدىن 1848 - يىلىغىچە مېكسىكىدا 250 قېتىمغا يېقىن سىياسىي ئۆزگىرىش ياكى ھەربىي قوزغىلاڭ يۈز بەردى، 31 زۇڭتۇڭ ئالماشتى. سىياسىي ۋەزىيەت مۇقىمسىز بولۇش، پاراكەندىچىلىك تىنچماسلىق مۇشۇ دەۋردىكى مېكسىكىنىڭ سىياسىي ئالاھىدىلىكى ئىدى.

مېكسىكىدىكى سىياسىي داۋالغۇش بىلەن دۆلەتنىڭ ئاجىزلىشىشى ئامېرىكا كېڭەيمىچىلىرىگە ياخشى پۇرسەت يارىتىپ بەردى. 1835 - يىلى 6 - ئايدا ئامېرىكىنىڭ قوللىشى ۋە كۈشكۈرتۈشى بىلەن، تېكساس ئىشتاتىدىكى كۆچمەنلەر قوزغىلاڭ كۆتۈردى، 1836 - يىلى مۇستەبىت سانتائانا توپىلاڭچى ئارمىيەدىن مەغلۇپ بولۇپ ئەسەرگە چۈشتى ھەمدە ئاتالمىش «تېكساس جۇمھۇرىيىتى» نىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلدى. 1845 - يىلى ئامېرىكا تېكساسنى ئۆزىگە رەسمىي قوشۇۋالدى. 1846 - يىلى ئامېرىكا مېكسىكىغا بىۋاسىتە ھالدا كەڭ كۆلەملىك قوراللىق تاجاۋۇز قىلىپ، 1847 - يىلى 9 - ئاينىڭ 13 - كۈنى پايتەختنى ئىشغال قىلدى. 1848 - يىلى 2 - ئاينىڭ 2 - كۈنى مېكسىكا ھۆكۈمرانلار سىنىپىنى «گىۋادالۇپىي - ئىداگو شەرتنامىسى» نى ئىمزا لاشقا مەجبۇرلاپ، يېڭى مېكسىكا، ئۇستۇن كالىفورنىيە، تاماۋولپاس، كوئاخۇيلا، سونوراننىڭ شىمالىي قىسمىنى ئۆزىگە قوشۇۋالدى، بۇ يەرلەرنىڭ ئومۇمىي كۆلىمى 2 مىليون 300 مىڭ كىۋادرات كىلومېتىر ئەتراپىدا ئىدى. 1853 - يىلى سانتائانا ھۆكۈمىتى يەنە 10 مىليون ئامېرىكا دوللىرى بەدىلىگە كولورادو دەرياسى، گىلا دەرياسى ۋە گراند دەرياسى ئوتتۇرىسىدىكى 120 مىڭ كىۋادرات كىلومېتىر ئەتراپىدىكى زېمىننى ئامېرىكىغا سېتىپ بەردى. ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ

ۋەتەنگە ھاقارەت كەلتۈرۈش، ۋەتەننى سېتىپ ئايرۇي قازىنىشقا ئۇرۇنۇش قىلمىشى كەڭ خەلقنىڭ غەزىپىنى قوزغىدى. 1854 - يىلى 3 - ئاينىڭ 1 - كۈنى خۇئان ئالۋارېز ئايۇنلادا سانتا - ئانانىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇش قوزغىلىڭىغا رەھبەرلىك قىلدى. خۇئان ئالۋارېز ئۇلاغچى (كارۋاندىكى مەدىكار) بولغان، مۇستەقىللىق ئۇرۇشىغا قاتناشقانىدى، 1849 - يىلى گېررېرو ئىشتاتىغا ئىشتات باشلىقى بولغانىدى. ئۇ «ئەركىن ئارمىيە» نى ئەسلىگە كەلتۈرۈش» ئەترىتى تەشكىللەپ، ھۆكۈمەت ئارمىيەسى بىلەن ئۇرۇش قىلىپ، تېز ئارىدىلا قوزغىلاڭنى ۋېراكرۇس، يېڭى لېئون، سونورا قاتارلىق ئىشتاتلارغا كېڭەيتتى. 1855 - يىلى خۇئان ئالۋارېز قوشۇننى باشلاپ پايتەختكە ھۇجۇم قىلغاندا، سانتائانا چەت ئەلگە قېچىپ كەتتى. 10 - ئايدا يېڭى ھۆكۈمەت قۇرۇلۇپ، خۇئان ئالۋارېز زۇڭتۇڭلۇققا سايلاندى، ئوكامبو تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرلىقىغا، بېنىتو خۇارېز ئەدلىيە مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرلىقىغا تەيىنلىنىپ، مېكسىكا تارىخىدىكى «يېڭىلاش ھەرىكىتى» باشلاندى.

يېڭىلاش ھەرىكىتى ماھىيەتتە بىر قېتىملىق بۇرژۇئازىيە ئىنقىلابى ئىدى. بۇ ھەرىكەت سانتائانا مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىغاندىن باشلاپ، ئىچكى ئۇرۇش ۋە چەت ئەللەرنىڭ قوراللىق ئارىلىشىشىغا قارشى تۇرۇشتىن ئىبارەت جاپالىق كۈرەشلەرنى باشتىن كەچۈردى. بۇ كۈرەشكە رەھبەرلىك قىلغۇچى ئۇلۇغ دېموكراتىزمچى بېنىتو خۇارېز (1806 ~ 1872 - يىللار) ئىدى. بېنىتو خۇارېز نامرات ئىندىيان دېھقان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ يېتىم بالا بولۇپ، كىچىكىدىنلا جاپالىق ئەمگەك بىلەن شۇغۇللانغان، ياشلىق دەۋردە قېتىرقىنىپ ئۆگىنىپ، ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرگە ئاكتىپ قاتناشقان. ئۇ جاپا - مۇشەققەت ئىچىدە تەۋلىنىپ، فېئودالىزمغا، كاتولىك دىنى ئەكسىيەتچى كۈچلىرىگە ۋە چەت

ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى تۇرىدىغان بانۇر جەڭچى بولۇپ يېتىشىپ چىققان. ئەدلىيە مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرى بولغان مەزگىلىدە، «خۇاربز قانۇنى» نى تۈزۈپ چىقىپ، بارلىق ئالاھىدە سوتلارنى بىكار قىلغان، ھەربىي سوت ۋە دىنىي جەمئىيەت سوتلىرىنىڭ خەلق ئىشلىرىغا ھۆكۈم چىقىرىش ھوقۇقلىرىنى ئېلىپ تاشلىغانىدى.

1856 - يىلى 2 - ئايدا قانۇن تۈزۈش كېڭىشى ئېچىلدى. ئۇچىغا چىققانلار كۆپ سانلىق ئورۇننى ئىگىلىگەن قانۇن تۈزۈش كېڭىشىدە «لېيدو قانۇنى» ماقۇللىنىپ، دىندىن خالىي تەشكىلاتلار ۋە دىنىي جەمئىيەتلەرنىڭ كۆچمەس مۈلۈكلەرنى ئىشلىتىشى مەنئى قىلىندى، دىنىي جەمئىيەتلەرنى چەكلەپ، ئۇلار ئىگىلىۋالغان يەر - مۈلۈكلەرنى ساتتى. 1856 - يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە مۇشۇ پەرمانغا ئاساسەن جەمئىي 23 مىليون پېسو قىممىتىدىكى كۆچمەس مۈلۈكلەر سېتىۋېتىلدى. دىنىي جەمئىيەتلەرنىڭ كۆچمەس مۈلۈكلىرىنى سېتىۋالغۇچىلار ئاساسلىقى مېكسىكىدىكى چەت ئەل كاپىتالىستلىرى ئىدى. 1857 - يىلى پارلامېنت يېڭى ئاساسىي قانۇن ماقۇللىدى، ئاساسىي قانۇندا زۇڭتۇڭ ئومۇمىي سايلامدا ۋۇجۇدقا چىقىش، دىنىي زاتلار زۇڭتۇڭ ۋە پارلامېنت ئەزالىقىغا سايلانماسلىق، قۇللۇق تۈزۈمنى مەنئى قىلىش، دىنىي تەشكىلاتلار ۋە دىندىن خالىي تەشكىلاتلارنىڭ كۆچمەس مۈلۈكلەرنى ئىگىلىشىنى چەكلەش بەلگىلەندى، خۇسۇسىي مۈلۈكنىڭ دەخلى - تەرۇزغا ئۇچرىماسلىقى جاكارلاندى، سۆز قىلىش، نەشر قىلىش، يىغىلىش ۋە خەت - ئالاقە قىلىش ئەركىنلىكى بولۇش بەلگىلەندى.

1857 - يىلى 12 - ئايدا، يېڭى ئاساسىي قانۇن بويىچە سايلام ئۆتكۈزۈلدى. كومونفورد زۇڭتۇڭلۇققا سايلاندى، بېنىتو خۇاربز ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ باشلىقىلىقىغا سايلاندى. ئىسلاھاتقا ۋە 1857 - يىلى تۈزۈلگەن ئاساسىي قانۇنغا قارشى تۇرغۇچى

دېنىي جەمئىيەت، دېنىي ھوقۇقدار پومېشچىكلار، مۇتەئەسسىپ گېنېرال زۇلوئاگا قاتارلىقلار توپىلاڭ كۆتۈرۈپ مېكسىكا شەھىرىنى ئىشغال قىلدى، زۇڭتۇڭ كومونفور د ئۇرۇشتا يېڭىلىپ ئامېرىكىغا قاچتى. ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچى 70 نەپەر پارلامېنت ئەزاسى كېرىتارو شەھىرىدە يېڭى ھۆكۈمەت تەشكىللىدى. ئاساسىي قانۇندىكى بەلگىلىمىگە ئاساسەن بېنىتوخۇاربز زۇڭتۇڭ بولدى، شۇنىڭ بىلەن مۇتەئەسسىپلەر ۋە ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلار ئوتتۇرىسىدا ئىچكى ئۇرۇش باشلاندى.

مۇتەئەسسىپلەر مېكسىكىنىڭ ئوتتۇرا قىسمىنى ئىگىلەپ موناستىر ۋە دېنىي ھوقۇقدار پومېشچىكلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. 1858 - يىلى 7 - ئاينىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە دېنىي جەمئىيەتنىڭ گېنېرال زۇلوئاگاغا بەرگەن ياردەم پۇلى 4 مىليون 600 مىڭ پېسودىن ئاشتى. ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلار مېكسىكىنىڭ چەت رايونلىرىدىكى ئىشتاتلارنى كونترول قىلىۋالغاچقا، بۇرۇنقىلار، ئۇششاق بۇرۇنقىلار، دېھقانلار ۋە شەھەر كەمبەغەللىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. ئىچكى ئۇرۇش دەۋرىدە ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلار نەچچە مىڭ پارتىزان ئەترىتىنى تەشكىللىدى، ئۇلار مۇتەئەسسىپلەر ھۆكۈمىتىنىڭ كونتروللۇقىدىكى رايونلاردا ھەرىكەتچان ئۇرۇش قىلدى. ئىچكى ئۇرۇشنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە مۇتەئەسسىپلەر ھۆكۈمىتى ھەربىي ئىشلار جەھەتتە تەشەببۇسكارلىقنى ئىگىلىدى، 1858 - يىلى 3 - ئايدا ئۇلار ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلارنى يېڭىپ، كان سانائىتىنىڭ مەركىزى گېئوناخۇئوتو شەھىرىنى ئىگىلىدى. 1859 - يىلى 2 - ئايدا ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلارنىڭ ئاساسلىق جايى بولغان ۋېراكروس شەھىرىگە ھۇجۇم قىلدى. بۇنىڭغا بېنىتوخۇاربز ھۆكۈمىتى قەتئىي تەدبىر قوللاندى. 1859 - يىلى 7 - ئايدا ئۇ «ئىسلاھات قانۇنى» نى ئېلان قىلىپ، روھانىيلارنى ئاساسلىق

دۈشمەن، دىنىي جەمئىيەتنىڭ مۈلۈكلىرى دۆلەتكە مەنسۇپ، ھاكىمىيەت بىلەن دىننى ئايرىۋېتىش كېرەك، دىنغا ئىشىنىش ئەرەك بولىدۇ، دەپ جاكارلىدى. بېنىتو خۇارېز يەنە دىنىي جەمئىيەتنىڭ يەرلىرىنى كىچىك پارچىلارغا بۆلۈپ سېتىش ئۇسۇلىنى تۈزۈپ چىقتى. «ئىسلاھات قانۇنى» دىنىي جەمئىيەتنىڭ چوڭ يەر ئىگىلىك تۈزۈمىنى بىر قەدەر ئۈزۈل - كېسىل يوقاتتى، بۇ ئىسلاھاتلار ئىچكى ئۇرۇشنى ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلارغا پايدىلىق تەرەپكە بۇرىدى. 1860 - يىلى 8 - ئايدا ئاساسىي قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلار غەربىي سىلاڭو رايونلىرىدا مۇتەئەسسىپلەرنىڭ قوشۇنىنى مەغلۇپ قىلىپ، 12 - ئاينىڭ 25 - كۈنى پايتەختكە ھۇجۇم قىلىپ، بېنىتو خۇارېز مېكسىكا شەھىرىنى قايتۇرۇۋالغاندىن كېيىن «ئىسلاھات قانۇنى» نى قايتىدىن ئېلان قىلىپ، ئۇنى پۈتۈن مەملىكەت دائىرىسىدە يۈرگۈزدى.

مېكسىكىدىكى ئەكسىيەتچىلەر ياۋروپادىكى كۈچلۈك دۆلەتلەرنىڭ ئارىلىشىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. ئۇلار پارىژدا پائال ھەرىكەت قىلىپ، ناپولېيون III نىڭ ئۆزلىرىگە فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى پادىشاھلىق تۈزۈم ئورنىتىشقا ياردەم قىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ناپولېيون III مۇ مېكسىكىنى فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلاندۇرۇشقا ھەمدە سىرتقا قارىتا قىلغان ئۇرۇش غەلىبىسى ئارقىلىق پىرولېتارىياتنىڭ ئىنقىلابىي كۈرىشىنى تۇنجۇقتۇرۇۋېتىشكە ئۇرۇنۇۋاتاتتى. 1861 - يىلى 7 - ئايدا مېكسىكا ھۆكۈمىتى تاشقى قەرزنى قايتۇرۇشنى ئىككى يىل توختىتىشنى قارار قىلدى. فىرانسىيە، ئەنگىلىيە، ئىسپانىيەلەر مۇشۇ ئىشنى باھانە قىلىپ، مېكسىكىغا قوراللىق ئارىلىشىش كېلىشىمىنى ئورتاق ئىمزالاپ، مېكسىكىنىڭ ئىسلاھاتىغا قارشى تۇرىدىغان يېڭى «مۇقەددەس ئىتتىپاق»^①

① ماركس: «مېكسىكىغا قىلىنغان مۇداخىلە»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى».

رى»، 15 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 389 - بەت.

تۈزدى.

1861 - يىلى 12 - ئاينىڭ 28 - كۈنى كۇبادىن ئاتلانغان
ئىسپانىيە قوشۇنى ۋېراكرۇس شەھىرىنى ئىشغال قىلدى. 1862 -
يىلى 1 - ئايدا ئەنگىلىيە، فىرانسىيە قوشۇنلىرى قۇرۇقلۇققا
چىقتى. 4 - ئايدا ئەنگىلىيە، ئىسپانىيە قوشۇنلىرى چېكىنىپ
چىقتى. مېكسىكىدا فىرانسىيە قوشۇنى يالغۇز قېلىپ،
ۋېراكرۇس شەھىرىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ پايتەختكە بارىدىغان
يوللارغا ھۇجۇم باشلىدى. 1863 - يىلى 5 - ئاينىڭ 17 - كۈنى
فىرانسىيە قوشۇنى پۇئېبلا شەھىرىنى بېسىۋېلىپ، مېكسىكا
شەھىرىگە بارىدىغان يولنى ئاچتى. بېنىتو خۇارېز پايتەختتىن
تەشەببۇسكارلىق بىلەن چېكىنىپ، ھۆكۈمەتنى سان لۇئىس
پوتوسىنىڭ غەربىگە كۆچۈردى. 1864 - يىلى 5 - ئايدا
فىرانسىيەنىڭ مۇداخىلىچى ئارمىيەسى ئاۋستىرىيەنىڭ بىر
بېگىنى مېكسىكىنىڭ پادىشاھلىق ئورنىغا يۆلەپ تۇرغۇزۇپ،
ئۇنى ماكسىمىلىيان I دەپ ئاتىدى، لېكىن مۇداخىلىچى
ئارمىيە پەقەت بەزى چوڭ شەھەرلەر ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى
رايونلارنىلا ئىشغال قىلدى. ئۈچتىن ئىككى قىسىم دۆلەت
زېمىنى يەنىلا بېنىتو خۇارېز ھۆكۈمىتىنىڭ كونتروللۇقىدا
بولدى. خەلق تاجاۋۇزچىلار بىلەن شىددەتلىك قارشىلاشتى،
يۈزلىگەن - مىڭلىغان پارتىزان ئەترەتلىرى ھۆكۈمەت
ئارمىيەسى بىلەن ماسلىشىپ ئۇرۇش قىلدى، قاتناش
لىنىيەلىرىنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىپ، ئەسكىرى ئاز مۇداپىئە
ئىستىھكاملارغا تۇيۇقسىز زەربە بەردى. ئۇزۇن مەزگىللىك
پارتىزانلىق ئۇرۇشى داۋامىدا، نامرات ئائىلىلەردىن كېلىپ
چىققان بىر تۈركۈم مۇنەۋۋەر قوماندانلار بارلىققا كەلدى،
مەسىلەن، ۋېراكرۇس شەھىرى ئەتراپىدا پارتىزانلىق ئۇرۇشى
قىلغان ئىندىيان كارباخار شۇلارنىڭ بىرى ئىدى. ئۇنىڭ قول
ئاستىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى چارۋىچىلار ئىدى، غەربىي ئالويىا
ئىشتاتىدا ئۇرۇش قىلىۋاتقان رۇبىننىڭ ھەمراھلىرىنىڭ

ھەممىسى كان ئىشچىلىرى ئىدى. خەلقنى تاجاۋۇزچىلارغا قارشى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن بېنىتو خۇاربز ھۆكۈمىتى ئىسلاھات ھەرىكىتىنى چوڭقۇرلاشتۇردى. 1863 - يىلى 2 - ئايدا ئاياللار موناستىرىنى تاقاش ھەققىدە پەرمان ئېلان قىلدى، ئۇنىڭ ئۆي - ئىمارەتلىرىنى دوختۇرخانىغا ئۆزگەرتىپ، مال - مۈلۈكلىرى بىلەن ھەربىي ئېھتىياجنى تولۇقلىدى. 7 - ئايدا يەنە پەرمان ئېلان قىلىپ، ھەربىر مېكسىكىلىقنىڭ 2000 گېكتاردىن تۆۋەن دۆلەتنىڭ ئاق يەرلىرىنى ئېچىشىغا رۇخسەت قىلدى، ئىندىيان يېزا جەمئىيەتلىرىنىڭ يەر ئىگىلەش ھوقۇقىنى ئەسلىگە كەلتۈردى. 8 - ئايدا ۋەتەن ساتقۇچ خائىنلارنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى مۇسادىرە قىلىش قانۇنىنى ئېلان قىلدى ھەمدە دېھقانلارغا بۆلۈپ بەردى. لېكىن، بۇ پەرمانلار پەقەت نەچچە ئىشتاتتىلا يۈرگۈزۈلگەنلىكى ئۈچۈن، مېكسىكىنىڭ يەر - مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنىڭ ماھىيىتى ئۆزگەرمىدى.

پارتىزانلارنىڭ پولاتتەك ئىرادىسى فىرانسىيە يىراققا يۈرۈش قىلىش ئارمىيەسىنىڭ ھەيۋىسىنى يەرگە ئۇردى، 1867 - يىلىنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە يىراققا يۈرۈش ئارمىيەسىدىن ئۇرۇشتا ۋە كېسەل بولۇپ ئۆلگەنلەر 20% ئەتراپىغا يەتتى. فىرانسىيە ئەسكەرلىرى ئۇرۇشتىن بىزار بولۇپ كۈنسېرى چۈشكۈنلەشتى، قېچىپ كېتىش ۋە جۈمھۇرىيەت ئارمىيەسىگە تەسلىم بولىدىغان ئىشلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمىدى، قوراللىق مۇداخىلە قىلىش ئاخىرقى ھېسابتا ئۈزۈل - كېسەل مەغلۇبىيەت بىلەن ئاياغلاشتى. 1867 - يىلى 2 - ئاينىڭ 5 - كۈنى فىرانسىيە ئارمىيەسى مېكسىكا شەھىرىدىن چىقىپ كەتتى، 3 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا مېكسىكىدىن چېكىنىپ چىقتى. فىرانسىيە ئارمىيەسىنىڭ قورال - ياراغلىرىغا تايىنىپ قوغدىلىۋاتقان ماكسىمىلىيان ئىمپېرىيەسىمۇ يىمىرىلدى. 5 - ئاينىڭ 15 - كۈنى بېنىتو خۇاربز ھۆكۈمىتىنىڭ قوشۇنى

كېرېتارو شەھىرىگە ھۇجۇم قىلدى، پادىشاھ ماكسىمېلىيان ۋە ئۇنىڭ بىرنەچچە گېنېراللىرى ئەسەرگە چۈشتى ھەمدە 6 - ئاينىڭ 19 - كۈنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈلدى. مېكسىكا خەلقى چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى تۇرۇشنىڭ ئۇلۇغ غەلىبىسىگە ئېرىشىپ، ئىنقىلابىي ھەرىكەتنىڭ مېۋىسىنى قوغداپ قالدى. يازغۇچى ۋىكتور ھىيۇگو بېنىتو خۇارېزغا ئەۋەتكەن تەبرىكنامىسىدە: «ھازىرقى ئامېرىكا قىتئەسىدە ئىككى قەھرىمان بار، ئۇ بولسىمۇ جون بىروۋىن بىلەن سىز. جون بىروۋىن قۇللۇق تۈزۈمنى يوقاتقان بولسا، سىز ئەركىنلىكنى تىرىلدۈردىڭىز» دەپ يازدى.

2. پورفىرىيو دىيازنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقى

چەت ئەلنىڭ قوراللىق ئارىلىشىشىغا قارشى تۇرۇش كۈرىشى غەلىبە قىلغاندىن كېيىن، بېنىتو خۇارېز جايلاردىكى ئىسلاھاتقا قارشى مۇتەئەسسىپلەرنىڭ توپىلىشىنى باستۇردى. بۇ كونا دىنىي ھوقۇق مەسلىكىدىكى مۇتەئەسسىپلەر گۇرۇھى چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئېتىپ سىياسىي سەھنىدىن تەدرىجىي يوقالدى. 1871 - يىلى بېنىتو خۇارېز 4 - قېتىم زۇڭتۇڭلۇققا سايلاندى. 1872 - يىلى 7 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ئۇ يۈرەك كېسىلى ئۈشتۈمۈتۈت قوزغىلىپ ئۆلۈپ كەتتى. ئاساسىي قانۇندا بەلگىلەنگىنى بويىچە ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى لېيدو زۇڭتۇڭلۇق ئورنىغا چىقتى. ئۇ ۋەزىپە ئۆتىگەن مەزگىلدە بېنىتو خۇارېزنىڭ سىياسىتىدىن چەتلىگەنلىكى ئۈچۈن دۆلەت ئىچىدە ئومۇميۈزلۈك نارازىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا قانۇننى ھىمايە قىلغۇچىلار بۆلۈنۈپ كەتتى. ئىچكى ئۇرۇش ۋە چەت ئەلنىڭ ئارىلىشىشىغا قارشى ئۇرۇش جەريانىدا بېيىپ كەتكەن بىر تۈركۈم گېنېراللار، دىنىي جەمئىيەتنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى سېتىۋېلىش ئارقىلىق

كۆتۈرۈلگەن يېڭى پومبشچىكلار ۋە ئامېرىكاپەرەس بۇرژۇئازلار پورفىرىيو دىيازنىڭ ئەتراپىغا توپلىنىپ، يېڭى مۇتەئەسسىپلەرنى تەشكىللەپ، بېننتو خۇارېزنىڭ يېڭىلاش سىياسىتىگە قارشى چىقتى.

پورفىرىيو دىياز (1830 ~ 1915 - يىللار) ئەسلىدە بېننتو خۇارېزنىڭ قول ئاستىدىكى بىر گېنېرال ئىدى. ئۇرۇش قىلىش جەريانىدا ھاياتىگە شەك بىلەن بېيىپ چوڭ پومبشچىكقا ئايلانغانىدى. 1872 - يىلى بېننتو خۇارېز بىلەن زۇڭتۇڭ سايلىمىغا قاتنىشىپ، مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن توپىلاڭ قوزغىغانلىقى ئۈچۈن باستۇرۇلدى. 1876 - يىلى ئۇ يەنە بىر قېتىم ھەربىي سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ زۇڭتۇڭلۇق كورۇنىنى تارتىۋالدى.

1876 - يىلىدىن 1911 - يىلىغىچە پورفىرىيو دىيازنىڭ مېكسىكىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشى 34 يىل داۋاملاشتى، بۇ جەرياندا 1880 - يىلىدىن 1884 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا ئۆزى ئورۇنلاشتۇرغان قورچاق گونزاس بىر نۆۋەت زۇڭتۇڭلۇق ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئەمەلىي ھوقۇق يەنىلا ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا ئىدى.

پورفىرىيو دىيازنىڭ ھاكىمىيىتى چەت ئەل كاپىتالىستلىرى، يېڭى - كونا پومبشچىكلار، كاتولىك دىنى جەمئىيىتى ۋە ھەرخىل گەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلاتتى. ئۇنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى يېتەكچى پىرىنسىپى «بولكا ياكى توقماق» ئىدى. ئۇ بارلىق ئۆزىنى قوغدىغۇچىلارغا «بولكا» بېرەتتى، يەنى «ئەمەل ۋە پۇل»نى ئۆزىنى قوللاشقا تېگىشەتتى، بارلىق ئۆزىگە قارشى چىققۇچىلارغا «توقماق» بېرەتتى، يەنى ئۇلارغا شەپقەتسىز زەربە بېرەتتى ۋە زىيانكەشلىك قىلاتتى، ئۇنىڭ قولغا چۈشۈپ قالغان قارشى تۇرغۇچىلارنىڭ ھەممىسى بىردەك ئۆلتۈرۈلەتتى.

پورفىرىيو دىياز ھاكىمىيىتىنىڭ ساخاۋىتىدىن ئاۋۋال

مەنپەئەتلىنىدىغانلار چوڭ پومېشچىكلار ئىدى. 1883 - يىلى بوز يەر ئېچىش پەرمىنى چۈشۈرۈلدى، مەخسۇس يەر ئۆلچەش شىركەتلىرى قۇرۇلۇپ، قاقاس يەرلەر تەكشۈرۈلدى. ئىسپاتلىق ھۆججەت چىقىرىلمىغان ئىندىيان دېھقانلىرىنىڭ يەرلىرىنىڭ ھەممىسى ئېچىلمىغان يەر دەپ جاكارلاندى ھەمدە ئۇ يەرلەرنى ئۆزىنى ھىمايە قىلغۇچى پومېشچىكلار، گېنېراللار، سىياسەتۋازلارغا ۋە چەت ئەل كاپىتالىستلىرىغا ئەرزان باھادا سېتىپ بەردى ياكى ھەقسىز تارتۇق قىلدى. ئۇ ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋردە يەرلەرنىڭ مەركەزلىشىشى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان دەرىجىگە بېرىپ يەتتى. تۆۋەن كالىفورنىيەدىكى 30 مىليون ئاكىرغا يېقىن يەرنى تۆت ئادەمگە بۆلۈپ بەردى، 1910 - يىلىغا كەلگەندە مېكسىكىنىڭ يېرىمىغا توغرا كەلگۈدەك كەڭ كۆلەمدىكى يەرلەر 3000 غىمۇ يەتمەيدىغان چوڭ پومېشچىكلارغا تەۋە بولدى. بۇ چوڭ پومېشچىكلار يەرلىرىنى ئۆزلىرى ياللىۋالغان باشقۇرغۇچىلارنىڭ باشقۇرۇشىغا تاپشۇرۇپ بېرىپ، ئۆزلىرى مېكسىكا شەھىرىدە ئولتۇراتتى ياكى پارىژدا بۇزۇپ - چېچىپ تۇرمۇش كەچۈرەتتى. دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان 10 مىليون مېكسىكىلىق ئىچىدە 9 مىليون 500 مىڭدىن ئارتۇق ئادەمنىڭ يېرى يوق ئىدى، تەخمىنەن 5 مىليون ئىندىياننىڭ يەرلىرى تارتىۋېلىنغانلىقتىن، ئۇلار قەرزدار، ھاشارچى دېھقانلارغا ئايلىنىپ قالدى.

پورفىرىيو دىياز كاتولىك دىنى جەمئىيەتلىرىگە قارىتا تىل بىرىكتۈرۈش، قاپقانغا چۈشۈرۈش ۋە تىزگىنلەش سىياسىتىنى قوللاندى. ئۇ خوتۇننىڭ دىنىي مەسىلىھەتچىسى ئارقىلىق چوڭ ئېپىسكوپ راباستى بىلەن ھەمكارلىق كېلىشىمى ئىمزالىدى. كېلىشىم بويىچە دىنىي ۋەزىپىگە تەيىنلىنىدىغان نامزاتلارنى بېكىتىشتە ئۇنىڭ ماقۇللۇقىنى ئېلىش كېرەك ئىدى. ئۇ يېڭىدىن چېركاۋ، موناستىرلارنى سېلىشقا يول قويۇپ، دىنىي جەمئىيەتلەرنىڭ نۇرغۇن ھوقۇقلىرىنى تارتىۋالدى، شۇنىڭ بىلەن

دىنىي جەمئىيەتلەر قايتىدىن بايلىق شىلىۋېلىش، يىغىش بىلەن شۇغۇللاندى، يەر سېتىۋالدى ھەمدە مائارىپنى مونوپول قىلىۋېلىپ ئىستىبات ھۆكۈمرانلىقىنىڭ قورالىغا ئايلاندى. پورفىرىيو دىياز مېكسىكىنىڭ يەر بايلىقىنى ساتتى، چەت ئەل كاپىتالىستلىرىنىڭ مېكسىكىدا كان ئېچىشىغا، زاۋۇت قۇرۇشىغا، تۆمۈريول ياسىشىغا، ئېكىنزارلىق ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللىنىشىغا يول قويدى. 1887 - يىلى پورفىرىيو دىياز ھۆكۈمىتى پەرمان ئېلان قىلىپ، كۆمۈر، نېفىت، سىماب، تەبىئىي گاز ئېچىشنى بەلگىلىدى. ئاز مىقداردا ماركا بېجى ئالغاندىن سىرت، دۆلەت بېجى ۋە يەر بېجىنى بىردەك ئالمىدى، شۇنداق قىلىپ چەت ئەل كاپىتالى، بولۇپمۇ ئامېرىكىنىڭ كاپىتالى مېكسىكىغا يامغۇردەك ياغدى. 1900 - يىلى ئامېرىكا كاپىتالىستلىرى ھەربىر ئاكرىغا بىر ئامېرىكا دوللىرىدىن يۇقىرىراق بەدەل تۆلەش ئارقىلىق مېكسىكىنىڭ كەڭ نېفىتلىكىنى ئىشغال قىلىۋېلىپ، مېكسىكىنىڭ نېفىتلىكىنى، نېفىت سانائىتىنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكىنى، تۆتتىن ئۈچ قىسىم ئەتراپىدىكى كانلارنى ئىلگىگە ئېلىۋالدى. پورفىرىيو دىياز ھۆكۈمىتى تۆمۈريول قۇرۇلۇشى قىلىش ئۈچۈن چەت ئەلنىڭ تۆمۈريول شىركەتلىرىگە ھەربىر كىلومېتىر تۆمۈريول ئۈچۈن 6 مىڭدىن 10 مىڭ پېسوغىچە ياردەم پۇلى تۆلىدى، نەتىجىدە چەت ئەل شىركەتلىرى مېكسىكىنىڭ تۆمۈريول قۇرۇلۇشى ۋە تىجارىتىنى كونترول قىلىۋالدى. 1884 - يىلى 49 چەت ئەل شىركىتى 3500 مىل كېلىدىغان تۆمۈر يول لىنىيەسىدە تىجارەت قىلدى. چەت ئەل كاپىتالىستلىرى يەنە كۆپلەپ يەر سېتىۋېلىپ، يېزا ئىگىلىك ساھەسىگە سىڭىپ كىردى. ئامېرىكىنىڭ «سونورا شىركىتى» 1 مىليون 300 مىڭ ئاكر كېلىدىغان يەر ئىشلەتتى. ئاخبارات دوكانى خېست 2 مىليون 500 مىڭ ئاكر كېلىدىغان يەر ئىشلەتتى. «پالوماس شىركىتى» نىڭ چىۋاۋا ئىشتاتىدىكى يەر مۈلكى 2 مىليون ئاكرغا يەتتى. ئۇلار قەھۋە،

شېكەر قومۇشى، كۆك تاماكا، ئاپېلسىن، بانان، ئېكىنزارلىقى
ئېچىپ، مېكسىكا دېھقانلىرىنى دەھشەتلىك ئېكسپلاتاتسىيە
قىلدى. ئامېرىكىنىڭ كاپىتالىدىن سىرت، ئەنگىلىيەمۇ
ئاساسلىقى نېفىت، قىممەتلىك مېتاللار، شېكەر، قەھۋە ۋە
جامائەت ئىشلىرى ساھەسىگە مەبلەغ سالدى. فىرانسىيە
ئاساسلىقى توقۇمىچىلىق ساھەسىگە مەبلەغ سالدى، گېرمانىيە
ئاساسلىقى مېتاللار ساھەسى بىلەن دورىگەرلىك ساھەسىنى
كونترول قىلدى. چەت ئەلنىڭ مونوپول كاپىتالى مېكسىكىنىڭ
ئىقتىسادىي جان تومۇرىنى ئىلگىگە ئېلىۋالدى.

پورفىرىيو دىياز ھۆكۈمىتى چەت ئەل كاپىتالىستلىرىغا
شۈنچىلىك «سادىقلىق» ۋە «مەردلىك» كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئۆز
دۆلىتىنىڭ ئەمگەكچى خەلقىنى دەھشەتلىك ئېكسپلاتاتسىيە
قىلدى ۋە ئەزدى، شۇڭا پورفىرىيو دىيازنىڭ مۇستەبىت
ھۆكۈمرانلىقىنى كىشىلەر: «چەت ئەللىكلەرنىڭ ئۆز ئانىسى،
ئۆز پەرزەنتلىرىنىڭ ئۆگەي ئانىسى» دەپ ئاتىدى. بۇ خىل
ئەھۋال مېكسىكا مىللىتى بىلەن جاھانگىرلار ئوتتۇرىسىدىكى
زىددىيەتنى ئۆتكۈرلەشتۈرۈپ، خەلق بىلەن فېئودال
پومېشچىكلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى جىددىيلەشتۈرۈۋەتتى.
يېنىلاردا يەرلىرىدىن ئايرىلىپ پومېشچىكلارنىڭ
ئېكسپلاتاتسىيەسى ۋە ئېزىشىگە ئۇچرىغان نامرات دېھقانلار يەرنى
قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن قوراللىق كۈرەش قوزغىدى. 1909 -
يىلى يېزا ئىگىلىكىدە قەھەتچىلىك يۈز بېرىپ، ئاچارچىلىقتا
قالغان دېھقانلار ئىنقىلابىي قوشۇنغا ئاتلاندى. دېھقانلار
ھەرىكىتىنىڭ ئاساسلىق تايانچ بازىسى شىمالدىكى چىۋاۋا
ئىشتاتى، جەنۇبتىكى مورېلوس ئىشتاتى ئىدى. شىمالدىكى
دېھقانلار ھەرىكىتىنىڭ رەھبىرى ۋىلا (1877 ~ 1923 -
يىللار) ئىدى. ئۇ ئىجارىكەش دېھقان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، 16
ياش ۋاقتىدا ئاچا - سىڭىللىرىغا باسقۇنچىلىق قىلغان
پومېشچىكنىڭ خوجىدارىنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىپ تاغقا قېچىپ

كەتكەن ھەمدە ئېزىلگەن قېزىنداشلار بىلەن بىرلىشىپ پارتىزانلىق ئەترىتى تەشكىللىگەنىدى. ئۇ چىۋاۋا ئىشتاتى ئەتراپىدا پومپىشچىكلارنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى مۇسادىرە قىلىپ، يەرلىرىنى دېھقانلارغا بۆلۈپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن تەسىرى كۈندىن - كۈنگە كېڭەيدى. جەنۇبتىكى دېھقانلار ھەرىكىتىنىڭ رەھبىرى زاپاتا (1877 - 1919 - يىللار) ئىدى. ئۇ مورېلوس ئىشتاتىدىكى نامرات دېھقان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، پومپىشچىكلارنىڭ دەھشەتلىك ئېكسپلاتاتسىيە قىلىشى بىلەن، ئاتا - ئانىسى بۇرۇنلا ئۆلۈپ كەتكەنىدى. ئۆسمۈرلۈك چېغىدىلا يېزىسىدىكى دېھقانلارنىڭ يەر قايتۇرۇۋېلىش كۈرىشىگە قاتناشقانىدى.

چوڭ ئىشلار يىلنامىسى

- 1640 - يىلى ئەنگلىيەدە بۇرژۇئا ئىنقىلابى باشلاندى.
- 1641 - يىلى ئىرېلاندىيەدە ئەنگلىيەگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى.
- 1642 - يىلى 8 - ئايدىن 1646 - يىلى 7 - ئايغىچە ئەنگلىيەدە بىرىنچى قېتىملىق ئىچكى ئۇرۇش بولدى.
- 1642 - يىلى لى زىچېڭ شياڭياڭدا ئۆزىنى شۇنۋاڭ دەپ ئاتىدى.
- 1644 - يىلى 3 - ئاي جاڭ شيەنجۇڭ ۋۇچاڭنى ھۇجۇم بىلەن ئېلىپ، ئۆزىنى بۈيۈك غەرب ۋاڭى دەپ ئاتىدى. چاررۇسىيە جۇڭگونىڭ خېيلوڭجياڭ رايونىغا بېسىپ كىرىشكە باشلىدى. لى زىچېڭ قوشۇن باشلاپ شىئەندىن بېيجىڭ (شىمالىي ئاستانە) غا ھۇجۇم قىلدى، مىڭ سۇلالىسى پادىشاھى دېزۇڭ ئېسىلىپ ئۆلۈۋالدى، مىڭ سۇلالىسى ھالاك بولدى.
- 1644 - يىلى 10 - ئاي جۇڭگونىڭ چىڭ سۇلالىسى بېيجىڭ (شىمالىي ئاستانە) نى پايتەخت قىلدى.
- 1645 - يىلى ئەنگلىيە پارلامېنت ئارمىيەسى ناسىيدا غەلىبە قىلدى.
- 1646 - يىلى جياڭ چىڭگۇڭ ئارالغا بېرىپ چىڭ سۇلالىسى بىلەن قارشىلاشتى.
- 1647 - يىلىدىن 1648 - يىلىغىچە ئىتالىيەدىكى ناپلېستى ئىسپانىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى خەلق قوزغىلىڭى بولدى.
- 1648 - يىلى ئەنگلىيەدە ئىككىنچى قېتىملىق ئىچكى ئۇرۇش بولدى.

1648 - يىلىدىن 1649 - يىلىغىچە فىرانسىيەنىڭ پارىژدا
فىرۇند ھەرىكىتى بولدى.

1648 - يىلىدىن 1651 - يىلىغىچە پولشانىڭ ۋارشاۋا ۋە
پوزنان قاتارلىق جايلارىدا دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1648 - يىلىدىن 1654 - يىلىغىچە ئۇكرائىنادا پولشا
ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى مىللىي قوزغىلاڭ
بولدى.

1649 - يىلى ئەنگىلىيەدە يەر قازغۇچىلار ھەرىكىتى بىلەن
باراۋەرچىلەر ھەرىكىتى بولدى. ئەنگىلىيەدە جۇمھۇرىيەت
قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى، چاررۇسىيە قانۇنىي ئۈسۈل ئارقىلىق
يانچىلىق تۈزۈمىنى بېكىتتى.

1649 - يىلى 8 - ئايدىن 1652 - يىلى 5 - ئايغىچە
كىرونۋېل ئىرېلاندىيەدىكى مىللىي قوزغىلاڭنى باستۇردى.

1652 - يىلى گوللاندىيەنىڭ شەرقىي ھىندىستان شىركىتى
جەنۇبىي ئافرىقىدىكى كاپنى ئىشغال قىلدى.

1652 - يىلىدىن 1654 - يىلىغىچە بىرىنچى قېتىملىق
ئەنگىلىيە - گوللاندىيە ئۇرۇشى قوزغالدى.

1653 - يىلى چېڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى يەر تەقسىملەش
قانۇنى تۈزدى.

1653 - يىلىدىن 1658 - يىلىغىچە كىرونۋېل ئەنگىلىيەدە
ھەربىي ئىستىبداتلىق يۈرگۈزدى.

1654 - يىلى چاررۇسىيە ئۇكرائىنانى ئۆزىگە قوشۇۋالدى.

1655 - يىلى ئەنگىلىيە يامايكانى ئىشغال قىلدى.

1656 - يىلى ھىندىستاندا ماراتلار قوزغىلىڭى باشلاندى.

1659 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى خوتىنتوتلارنىڭ
گوللاندىيەگە قارشى تۇنجى قېتىملىق ئۇرۇشى بولدى.

1660 - يىلى ئەنگىلىيەدە سىتۇئارت سۇلالىسى تىرىلدى.

1662 - يىلى چېڭ سۇلالىسى گوللاندىيە مۇستەملىكىچىلىك -

رىنى قوغلاپ چىقىرىپ تەيۋەننى قايتۇرۇۋالدى.

1665 - يىلىدىن 1667 - يىلىغىچە ئىككىنچى قېتىملىق ئەنگلىيە - گوللاندىيە ئۇرۇشى بولدى.

1667 - يىلىدىن 1668 - يىلىغىچە فىرانسىيە بىلەن ئىسپانىيە، گوللاندىيە ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش بولدى.

1668 - يىلى جۇڭگونىڭ ئارمىيە ۋە خەلقى كىياختادا چاررۇسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنى مەغلۇپ قىلدى.

1670 - يىلىدىن 1671 - يىلىغىچە رۇسىيەدە ئىستېپان رازىن قوزغىلىڭى بولدى.

1672 - يىلىدىن 1674 - يىلىغىچە ئۈچىنچى قېتىملىق ئەنگلىيە - گوللاندىيە ئۇرۇشى بولدى.

1672 - يىلىدىن 1678 - يىلىغىچە فىرانسىيە - گوللاندىيە ئۇرۇشى بولدى.

1673 - يىلى ۋۇ سەنگۇي چىڭ سۇلالىسىگە قارشى چىقتى، ئۈچ ۋاسسالنىڭ قالايمىقان توپىلىڭى بولدى.

1673 - يىلىدىن 1677 - يىلىغىچە جەنۇبىي ئافرىقىدىكى خوتىنتوتلارنىڭ ئىككىنچى قېتىملىق گوللاندىيەگە قارشى ئۇرۇشى بولدى.

1674 - يىلى ماراتلار مۇستەقىل دۆلەت قۇردى.

1674 - يىلىدىن 1675 - يىلىغىچە فىرانسىيەنىڭ لىئون، بىرىتانى ۋىلايىتىدە دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1674 - يىلىدىن 1676 - يىلىغىچە ئىتالىيەدىكى مېسسېنادا ئىسپانىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى خەلق قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1674 - يىلىدىن 1679 - يىلىغىچە ھىندونېزىيەدىكى تىرونوجويونىڭ گوللاندىيەگە قارشى قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1677 - يىلىدىن 1685 - يىلىغىچە ۋېنگرىيەدە دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1680 - يىلى چېختا دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1681 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى خۇنەن، گۇاڭدۇڭ،

سىچۈەن قاتارلىق ئۈچ يولغا بۆلۈنۈپ يۈننەنگە ھۇجۇم قىلدى، ۋۇ شىفەن ئۆلۈۋالدى، ئۈچ ۋاسالىنىڭ توپىلىشى تىنچىتىلدى.
1683 - يىلىدىن 1699 - يىلىغىچە ئاۋسترىيە - تۈركىيە ئۇرۇشى بولدى.

1683 - يىلىدىن 1719 - يىلىغىچە ھىندونېزىيەدىكى سۇراپاتىنىڭ گوللاندىيەگە قارشى قوزغىلىشى بولدى.

1684 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى تەيۋەندە ناھىيە تەسىس قىلىپ، ئۇنى فۇجيەن ئۆلكىسىگە قارام قىلدى.

1685 - يىلى ئەنگىلىيەلىكلەر گۇاڭدۇڭ ئۆلكىسىدە سودا سارىيى قۇرۇپ، جۇڭگو بىلەن رەسمىي سودا ئالاقىسى قىلدى.

1688 - يىلى 11 - ئايدا ئەنگىلىيەدە تىرىلگەن سىتۇئارت سۇلالىسىگە قارشى سىياسىي ئۆزگىرىش بولدى.

1693 - يىلى جۇڭگو - رۇسىيە ئېرچىنىش شەرتنامىسى ئىمزالاندى. بېيجىڭدا جۇڭگو - رۇسىيە سودا ئالاقە ماددىلىرى نۇرۇلدى.

1695 - يىلىدىن 1696 - يىلىغىچە چاررۇسىيە تۈركىيەگە قارشى ئىككى قېتىم ئۇرۇش قوزغىدى.

1698 - يىلى پېتىر I نىڭ ئىسلاھاتى باشلاندى.
1700 - يىلىدىن 1721 - يىلىغىچە رۇسىيە بىلەن شىۋېتسىيە «شىمال ئۇرۇشى» قوزغىدى.

1701 - يىلى پىرۇسىيە پادىشاھلىقى قۇرۇلدى.
1701 - يىلىدىن 1713 - يىلىغىچە ئىسپانىيەدە پادىشاھلىق ئورۇنغا ۋارىسلىق قىلىش ئۇرۇشى بولدى.

1702 - يىلىدىن 1705 - يىلىغىچە فىرانسىيەدە «كەمزۇللۇقلار» قوزغىلىشى كۆتۈرۈلدى.

1703 - يىلىدىن 1711 - يىلىغىچە ۋېنگرىيە خەلقى خاپسبۇرگ سۇلالىسىگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1709 - يىلى 6 - ئاي شىۋېتسىيە ئارمىيەسى پولىتاۋادىكى چاررۇسىيە قوشۇنى بىلەن بولغان ھەل قىلغۇچ جەڭدە مەغلۇپ

بولدى.

1710 - يىلىدىن 1711 - يىلىغىچە رۇسىيە - تۈركىيە ئۇرۇشى بولدى.

1710 - يىلىدىن 1715 - يىلىغىچە ھىندىستاندىكى شىك دىنىدىكىلەر پەنجابتا قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1713 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بەنچەنگە ئېردەنى دېگەن نامنى ئوتۇغات قىلدى.

1721 - يىلى چار رۇسىيە شىۋېتسىيەنى نىستاد سۇلھى شەرتنامىسى تۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى.

1727 - يىلى جۇڭگۇ - رۇسىيە كىياختا شەرتنامىسى ئىمزالاندى.

1729 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى يەر - ئادەم بېجى تۈزۈمىنى يۈرگۈزدى.

1730 - يىلىدىن 1731 - يىلىغىچە تۈركىيەدە ئىستانبۇل قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1733 - يىلىدىن 1735 - يىلىغىچە فىرانسىيە بىلەن رۇسىيە، ئاۋستىرىيە ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش قوزغالدى.

1736 - يىلىدىن 1747 - يىلىغىچە ئىراندىكى نادىر شاھ سۇلالىسى دەۋرى.

1740 - يىلى ھىندونېزىيەدە «قىزىل ئېقىن» ۋەقەسى بولدى.

1740 - يىلىدىن 1748 - يىلىغىچە ئاۋستىرىيەدە پادىشاھلىق ئۇرۇنغا ۋارسلىق قىلىش ئۇرۇشى بولدى.

1742 - يىلى پېرۇدا ئىندىيانلار قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1749 - يىلىدىن 1775 - يىلىغىچە ئاۋستىرىيە ئايال پادىشاھى مارياتىرنىڭ ئىسلاھاتى بولدى.

1754 - يىلى ياپونىيەدە كۈرۈمى دېھقانلار قوزغىلىڭى بولدى.

1756 - يىلىدىن 1763 - يىلىغىچە يەتتە يىللىق ئۇرۇش

بولدى.

1757 - يىلى 6 - ئاينىڭ 23 - كۈنى پىلاسسىي جېڭى

بولدى.

1760 - يىلى بارلىق شىنجاڭلىقلار جۇڭگوغا تەۋە بولدى.

1761 - يىلى 1 - ئاينىڭ 14 - كۈنى ھىندىستاندا پانىپات

جېڭى بولدى، ئافغانلار ماراتلارنى مەغلۇپ قىلدى.

1762 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى جۇڭگو - رۇسىيە

چېگراسىنى تەكشۈردى.

1763 - يىلى ئەنگىلىيە ئىراننى قۇللۇق خاراكتېردىكى

كېلىشىم ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى. ئەنگىلىيە سېنىگامبىيەدە

بىۋاسىتە قاراشلىق مۇستەملىكە ئورۇن قۇرۇپ، شىمالىي

ئامېرىكىدىكى 13 ئىشتات خەلقىنىڭ غەربكە كۆچۈشىنى

چەكلىدى.

1764 - يىلى ئەنگىلىيەدە خارگرېۋېس جېننى يىپ ئېگىزلىش

ماشىنىسىنى كەشىپ قىلدى.

1765 - يىلى ئەنگىلىيە شىمالىي ئامېرىكىدىكى 13 ئىشتاتتا

«ماركا بېجى قانۇنى»نى ئېلان قىلدى.

1767 - يىلى رۇسىيە پولشا بىلەن كاپالەتلىك قىلىش

كېلىشىمى ئىمزالىدى.

1767 - يىلىدىن 1799 - يىلىغىچە مايسور جېڭى بولدى.

1768 - يىلى ئەنگىلىيەدە كاي سۇ كۈچى بىلەن

ھەرىكەتلىنىدىغان توقۇمىچىلىق ماشىنىسىنى ئىجاد قىلدى.

1768 - يىلىدىن 1774 - يىلىغىچە رۇسىيە - تۈركىيە

ئۇرۇشى بولدى.

1769 - يىلى ئەنگىلىيەدە ۋات تاق يۆنىلىشلىك پار

ماشىنىسىنى ياسىدى (1782 - يىلى يەنە قوش يۆنىلىشلىك پار

ماشىنىسى ياسىدى).

1770 - يىلى بوستون پاجىئەسى يۈز بەردى.

1771 - يىلى ئەنگىلىيەدە ئاكرائىت سۇ كۈچى بىلەن

ھەرىكەتلىنىدىغان تۇنجى پاختا يىپ توقۇمىچىلىق فابرىكىسىنى قۇردى.

1771 - يىلىدىن 1802 - يىلىغىچە ناتايىسون دېھقانلار قوزغىلىڭى بولدى.

1772 - يىلى 8 - ئاي رۇسىيە، پىرۇسىيە، ئاۋستىرىيە تۇنجى قېتىم پولشانى بۆلۈشۈۋالدى.

1773 - يىلىدىن 1775 - يىلىغىچە رۇسىيەدە پۇگاچىوف قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1774 - يىلى ئەنگىلىيە تەۋەلىكىدىكى شىمالىي ئامېرىكىنىڭ 13 ئىشتاتىدا بىرىنچى قېتىملىق قۇرۇقلۇق يىغىنى ئېچىلدى. ئەنگىلىيە ھىندىستاننىڭ ئود رايونىغا تاجاۋۇز قىلدى.

1775 - يىلى ئەنگىلىيە تەۋەلىكىدىكى شىمالىي ئامېرىكىنىڭ 13 ئىشتاتىدا ئىككىنچى قېتىملىق قۇرۇقلۇق يىغىنى ئېچىلدى.

1775 - يىلىدىن 1785 - يىلىغىچە رۇسىيەدە يېكاتىرنا II نىڭ ئىسلاھاتى بولدى.

1776 - يىلى 7 - ئاينىڭ 4 - كۈنى «مۇستەقىللىق خىتابنامىسى» ئېلان قىلىنىپ ئامېرىكا قوشما ئىشتاتلىرى قۇرۇلدى.

1777 - يىلى ئامېرىكا ساراتوگادا غەلىبە قازىنىپ قوشما ئىشتاتلار نىزامنامىسىنى تۈزدى.

1779 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى كوسالارنىڭ بۇر مۇستەملىكىچىلىرىگە قارشى كۈرۈشى بولدى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن 100 يىل داۋام قىلغان «كاپىرلار ئۇرۇشى» باشلاندى.

1780 - يىلىدىن 1781 - يىلىغىچە پېرۇدا ئىندىيانلارنىڭ چوڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. يېڭى گىرانا (كولومبىيە)دا «جامائە» قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1781 - يىلى ئەنگىلىيە گېنېرالى كورنۋاللىس يوركتوۋندا ئامېرىكا قوشۇنلىرىغا تەسلىم بولدى. ئاۋستىرىيە پادىشاھى يوسېف II قۇللۇق تۈزۈمى بىكار قىلغانلىقىنى جاكارلىدى.

لەنجۇدا خۇيزۇلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1781 - يىلىدىن 1789 - يىلىغىچە ئاۋستىرىيە پادىشاھى يوسىف II نىڭ ئىسلاھاتى يۈرگۈزۈلدى، چېخلار قوللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلدى.

1782 - يىلى گۇاڭدۇڭدا 13 جامائەت بانكىسى قۇرۇلدى.

1783 - يىلى «ۋېرسال سولھى شەرتنامىسى» ئىمزالىنىپ ئەنگلىيە ئامېرىكىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلدى. رۇسىيە گىرۇزىيەنى پۈتۈۋالدى.

1784 - يىلىدىن 1785 - يىلىغىچە ۋېنگرىيەدە دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1785 - يىلى ئەنگلىيەدە كارترائىت سۇ كۈچى بىلەن ھەرىكەتلىنىدىغان رەخت توقۇش ماشىنىسىنى كەشپ قىلدى.

1786 - يىلىدىن 1787 - يىلىغىچە ئامېرىكىدا شېيىس قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1787 - يىلى ئامېرىكىدا «بىرلەشمە ئىشتاتلار ئاساسىي قانۇنى» ئېلان قىلىندى. ياپونىيەدە گۈرۈچ بۇلاش توپىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1787 - يىلىدىن 1791 - يىلىغىچە رۇسىيە - تۈركىيە ئۇرۇشى بولدى.

1788 - يىلى رۇسىيە - شۋېتسىيە ئۇرۇشى بولدى.

1789 - يىلى ۋاشىنگىتون ئامېرىكىنىڭ تۇنجى زۇڭتۇڭلۇقىغا سايلاندى.

1789 - يىلىدىن 1794 - يىلىغىچە فىرانسىيەدە بۇرژۇئا ئىنقىلابى بولدى.

1789 - يىلى 5 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ۋېرسالدا فىرانسىيەدىكى ئۈچ دەرىجىلىكلەر يىغىنى ئېچىلدى.

1789 - يىلى 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى پارىژ خەلقى باستىل تۈرمىسىنى ئىشغال قىلدى.

1789 - يىلى 8 - ئاينىڭ 27 - كۈنى «كىشىلىك ھوقۇق

خىتابنامىسى» ئېلان قىلىندى.

1790 - يىلىدىن 1803 - يىلىغىچە ھايتىدا قارا تەنلىك قۇللارنىڭ مۇستەقىللىق ئازادلىق ئۇرۇشى بولدى.

1791 - يىلى پولشا پارلامېنتى «ئەركىنلىكنى ئىنكار قىلىش ھوقۇقى»نى بىكار قىلىش يېڭى ئاساسىي قانۇننى ماقۇللىدى. فرانسىيەنىڭ ئاساسىي قانۇن تۈزۈش كېڭىشى ئاساسىي قانۇن ۋە «شاپىلېر» قانۇننى ماقۇللىدى. پىرۇسسىيە - ئاۋستىرىيە قوشما بايانات ئېلان قىلىپ، فرانسىيە ئىنقىلابىغا قوراللىق ئارىلىشىمىز، دەپ داۋراڭ سالىدى.

1792 - يىلى 4 - ئاينىڭ 20 - كۈنى فرانسىيە پىرۇسسىيە - ئاۋستىرىيەگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى.

1792 - يىلى 8 - ئاينىڭ 10 - كۈنى پارىژ خەلقى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، پادىشاھلىق ئاساسىي قانۇنلۇق تۈزۈم تەرەپدارلىرىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى.

1792 - يىلى 9 - ئاينىڭ 20 - كۈنى فرانسىيە ئارمىيەسى ۋالىمدا پىرۇسسىيە - ئاۋستىرىيە بىرلەشمە ئارمىيەسىنى مەغلۇپ قىلدى.

1792 - يىلى 9 - ئاينىڭ 22 - كۈنى فرانسىيە پادىشاھلىق تۈزۈمىنى بىكار قىلىپ، فرانسىيە بىرىنچى جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى.

1793 - يىلى رۇسىيە - پىرۇسسىيە ئىككىنچى قېتىم پولشانى بۆلۈشۈۋالدى.

1793 - يىلى 2 - ئاي ئەنگىلىيە پىرۇسسىيە، ئاۋستىرىيە، ئىسپانىيە ۋە ناپلېس قاتارلىق دۆلەتلەر بىلەن بىرلىشىپ فرانسىيەگە قارشى بىرىنچى قېتىملىق ئىتتىپاق تۈزدى.

1793 - يىلى 5 - ئاينىڭ 31 - كۈنىدىن 6 - ئاينىڭ 2 - كۈنىگىچە پارىژ خەلقى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ ژىروندىچىلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى.

1793 - يىلى 6 - ئاينىڭ 2 - كۈنىدىن 1794 - يىلى 7 -

ئاينىڭ 27 - كۈنىگىچە ياكوبىنچىلارنىڭ دىكتاتورىسى يۈرگۈزۈلدى.

1794 - يىلى پولشادا كوسىوسكو مىللىي دېموكراتىك ئىنقىلابقا رەھبەرلىك قىلدى.

1794 - يىلى 7 - ئاينىڭ 27 - كۈنى فىرانسىيەدە «ئىسسىق ئاي» سىياسىي ئۆزگىرىشى بولدى.

1795 - يىلى رۇسىيە، پىرۇسىيە، ئاۋستىرىيە ئۈچىنچى قېتىم پولشانى بۆلۈشۈۋالدى.

1795 - يىلى 4 - ئايدىن 5 - ئايغىچە پارىژ خەلقى «ئىسسىق ئاي» پارتىيەسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى ئىككى قېتىم قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1795 - يىلى 6 - ئايدىن 10 - ئايغىچە فىرانسىيەدە پادىشاھلىق تۈزۈمنى تىرىلدۈرگۈچىلەر كىمپرون يېرىم ئارىلى ۋە پارىژدا ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئەكسىل ئىنقىلابىي توپىلاڭ كۆتۈردى.

1795 - يىلىدىن 1796 - يىلىغىچە فىرانسىيەدە بابېف «باراۋەرچىلەرنىڭ سۈيىقەستچى گۇرۇھى» غا رەھبەرلىك قىلدى.

1795 - يىلىدىن 1799 - يىلىغىچە فىرانسىيەگە نەپتىش ھۆكۈمەت ھۆكۈمرانلىق قىلدى.

1796 - يىلى ئىراندا قاجار خانىدانلىقى قۇرۇلدى.

1796 - يىلىدىن 1797 - يىلىغىچە ناپولىيون بۇناپارت ئىتالىيەدە ئاۋستىرىيە قوشۇنلىرىنى مەغلۇپ قىلدى.

1797 - يىلى گۈيجۇدا مياۋزۇ خەلقىنىڭ قوزغىلىڭى بولدى.

1798 - يىلىدىن 1799 - يىلىغىچە ناپولىيون مىسىرغا يۈرۈش قىلىپ مەغلۇپ بولدى.

1798 - يىلى 10 - ئاي قاھىرە خەلقى فىرانسىيەگە قارشى بىرىنچى قېتىم قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1798 - يىلىنىڭ ئاخىرى ئەنگىلىيە، رۇسىيەلەر تۈركىيە، ئاۋستىرىيە، ناپلىس قاتارلىق دۆلەتلەرنى ئەتراپىغا توپلاپ

فرانسىيەگە قارشى ئىككىنچى قېتىملىق ئىتتىپاق تۈزدى.

1799 - يىلى ئەنگىلىيە مائىسۇرغا تاجاۋۇز قىلدى.

1799 - يىلى 11 - ئاينىڭ 9 - كۈنى ناپولىيون «تۇمانلىق

ئېيىنىڭ 19 - كۈنىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىش»نى قوزغىدى.

1799 - يىلىدىن 1804 - يىلىغىچە فرانسىيەگە ئىجرائىيە

ھۆكۈمىتى ھۆكۈمرانلىق قىلدى.

18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ئەنگىلىيە ئاۋسترالىيە، يېڭى

زېلاندىيەگە تاجاۋۇز قىلدى. چاررۇسىيە شىمالىي ئامېرىكىدىكى

ئالاسكىغا تاجاۋۇز قىلدى.

1800 - يىلى گوللاندىيەنىڭ شەرقىي ھىندىستان شىركىتى

تارقىتىۋېتىلدى.

1800 - يىلى 3 - ئاي قاھىرە خەلقى فرانسىيەگە قارشى

ئىككىنچى قېتىم قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1801 - يىلى ئەنگىلىيە ئىرېلاندىيەنى رەسمىي ئۆزىگە

قوشۇۋالدى. غەربىي ئافرىقىدىكى ئاسانتىلارنىڭ 100 يىل داۋام

قىلغان ئەنگىلىيەگە قارشى كۈرىشى باشلاندى.

1801 - يىلىدىن 1805 - يىلىغىچە ئامېرىكا لىۋىيەگە

تاجاۋۇز قىلدى.

1802 - يىلى ئەنگىلىيە - فرانسىيە ئامېن سۇلھى

شەرتنامىسى ئىمزالاندى، ئىككىنچى قېتىملىق فرانسىيەگە

قارشى ئىتتىپاق يىمىرىلدى. ۋېيتنامدا رۇەن سۇلالىسى

قۇرۇلدى.

ئەنگىلىيە جۇڭگودىكى ئاۋمېنغا تاجاۋۇز قىلدى.

1803 - يىلى ئامېرىكا فرانسىيەدىن لۇئىسئانانى

سېتىۋالدى.

1804 - يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ھايتى رەسمىي

مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1804 - يىلى 5 - ئاي ناپولىيون جۇمھۇرىيەت تۈزۈمىنى

بىكار قىلىپ فرانسىيە 1 - ئىمپېرىيەسىنى قۇردى.

1804 - يىلىدىن 1830 - يىلىغىچە سېربىيە خەلقى قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1805 - يىلى مىسىردا مۇھەممەد ئەلى سۇلالىسى قۇرۇلدى.
1805 - يىلى 4 - ئاي ئەنگىلىيە، رۇسىيە، ئاۋستىرىيە قاتارلىق دۆلەتلەر فىرانسىيەگە قارشى ئۈچىنچى قېتىم ئىتتىپاق تۈزۈپ، شۇ يىلى 12 - ئايدا يىمىرىلدى.

1806 - يىلى ئەنگىلىيە گوللاندىيەنىڭ ئورنىنى بېسىپ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى كاپقا ھۆكۈمرانلىق قىلدى. رېين ئىتتىپاقى قۇرۇلدى، ناپولىيون گوللاندىيەنى بېسىۋالدى. ناپولىيون «مۇقەددەس رىم ئىمپېرىيەسى» نى بىكار قىلىپ «قۇرۇقلۇقنى قامال قىلىش» بۇيرۇق چۈشۈردى.

1806 - يىلى 9 - ئاي رۇسىيە، ئەنگىلىيە، پىرۇسىيە، شىۋېتسىيە قاتارلىق دۆلەتلەر فىرانسىيەگە قارشى تۆتىنچى قېتىم ئىتتىپاق تۈزۈپ، ئىككىنچى يىلى يىمىرىلدى.
1806 - يىلىدىن 1812 - يىلىغىچە رۇسىيە - تۈركىيە ئۇرۇشى بولدى.

1807 - يىلى تىلىست سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالاندى. فۇلتون ھور پاراخوتىنى ئىجاد قىلدى.

1807 - يىلىدىن 1808 - يىلىغىچە ناپولىيون ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ پورتۇگالىيە، ئىسپانىيەلەرنى بېسىۋالدى.
1807 - يىلىدىن 1812 - يىلىغىچە پىرۇسىيەدىكى شتېين ۋە خارېنبۇرگلارنىڭ ئىسلاھاتى بولدى.

1808 - يىلىدىن چاررۇسىيە شىۋېتسىيە ھۆكۈمرانلىقىدىكى فىنلاندىيەنى بېسىۋالدى. مىسىردا مۇھەممەد ئەلى ئىسلاھات ئېلىپ باردى. ئەنگىلىيە سېررالېيوننى بىۋاسىتە مۇستەملىكە زېمىنىغا ئايلاندۇرۇۋالدى.

ئەنگىلىيە ئاۋېستىرنىڭ زەمبىرەك سۈپىسىغا ھۇجۇم قىلىپ نەتىجە قازىنالمىدى.

1808 - يىلى 1814 - يىلىغىچە ئىسپانىيە فىرانسىيەگە

قارشى ئۇرۇش قىلدى.

1809 - يىلى ئەنگلىيە، ئاۋستىرىيە فىرانسىيەگە قارشى بەشىنچى قېتىم ئىتتىپاق تۈزدى (شۇ يىلى يىمىرىلدى) «كوكونۇس پارتىيەسى» قۇرۇلدى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى چەت ئەل سودا پاراخوتلىرىنىڭ مال قوغدىغۇچى ھەربىي پاراخوتلىرىنىڭ پورتقا كىرىشىنى چەكلىدى.

1810 - يىلىدىن 1826 - يىلىغىچە لاتىن ئامېرىكىسىدىكى مۇستەملىكىلەرنىڭ مۇستەقىللىق يولىدىكى ئىنقىلابىي ئۇرۇشى بولدى.

1810 - يىلى 9 - ئاينىڭ 16 - كۈنى مېكسىكا مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1811 - يىلى ۋېنېسۇئېلا بىلەن پاراگۋاي مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1811 - يىلىدىن 1812 - يىلىغىچە ئەنگلىيەدە لوردچىلار ھەرىكىتى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى.

1812 - يىلى چاررۇسىيە تۈركىيەنى بۇخارىست سۈلھى شەرتنامىسى تۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى، مولداۋىيە كىنەزلىكىدىن بېسارابىيەنى تارتىۋالدى.

1812 - يىلى 6 - ئايدىن 12 - ئايغىچە ناپولېئوننىڭ رۇسىيەگە تاجاۋۇز قىلىش ئۇرۇشى مەغلۇپ بولدى.

1812 - يىلىدىن 1814 - يىلىغىچە ئەنگلىيە، ئامېرىكا ئوتتۇرىسىدا ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇش بولدى.

1813 - يىلى ئەنگلىيە، رۇسىيە، پىرۇسىيە، ئىسپانىيە، شىۋېتسىيە قاتارلىق دۆلەتلەر فىرانسىيەگە قارشى ئالتىنچى قېتىملىق ئىتتىپاق تۈزدى.

1813 - يىلى 10 - ئاينىڭ 24 - كۈنى چاررۇسىيە ئىراننى گۈلىستان شەرتنامىسى ئىمزالاشقا مەجبۇرلاپ، ئىراننىڭ نۇرغۇن زېمىنىنى ئىگىلىۋالدى.

1814 - يىلى فىرانسىيەگە قارشى بىرلەشمە قوشۇن پارىژغا كىردى، ناپولىيون ئورۇن بوشاتتى، بوربون سۇلالىسى تىرىلدى. ستېفېنسۇن تۇنجى ھور ماشىنىسىنى ياسىدى.

ئەنگىلىيەنىڭ پاراخوتلىرى خۇمېنغا بېسىپ كىردى. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئەنگىلىيە، ئامېرىكا ئەتكەسچى پاراخوتلىرىنى تۇتۇپ قېلىشقا بۇيرۇق چۈشۈردى.

1814 - يىلى 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىن 1815 - يىلى 6 - ئاينىڭ 9 - كۈنىگىچە ۋېينادا «زاڭ مالىلارنى بۆلۈشۈش» يىغىنى ئېچىلدى.

1815 - يىلى 3 - ئاينىڭ 20 - كۈنىدىن 6 - ئاينىڭ 22 - كۈنىگىچە ناپولىيوننىڭ «100 كۈنلۈك» ھۆكۈمرانلىقى بولدى. 1815 - يىلى 6 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ۋاتېرلو بىرلەشمە جېڭى بولدى.

1815 - يىلى «مۇقەددەس ئىتتىپاق» تۈزۈلدى. گېرمانىيە ئىتتىپاقى تۈزۈلدى. بوربون سۇلالىسى ئىككىنچى قېتىم تىرىلدى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئەپيۇن چەكلەش نىزامنامىسىنى تۈزدى.

1816 - يىلى 7 - ئاي ئارگېنتىنا مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1817 - يىلى بىرازىلىيەدە پېرنامبۇكو قوزغىلىڭى بولدى. گۇاڭدۇڭنىڭ مېيشەن ناھىيەسىدە تىيەندىخۇي خۇراپاتچىلىرىنىڭ قوزغىلىڭى بولدى.

1818 - يىلى چىلى مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1818 - يىلى 5 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ماركس تۇغۇلدى.

1819 - يىلى ئەنگىلىيە سىنگاپورنى بېسىۋالدى. «پېتېرلۇ چوڭ قىرغىنچىلىقى» بولدى. بۈيۈك كولومبىيە جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى.

1820 - يىلى 8 - ئاي پورتۇگالىيەدە بۇرژۇئا ئىنقىلابى بولدى.

1820 - يىلى 11 - ئاينىڭ 28 - كۈنى ئېنگېلىس تۇغۇلدى.

1820 - يىلىدىن 1821 - يىلىغىچە ئىتالىيەدە ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ناپلېس ئىنقىلابى بىلەن پىدمونت ئىنقىلابى بولدى.

1820 - يىلىدىن 1823 - يىلىغىچە ئىسپانىيەدە ئىككىنچى قېتىم بۇرژۇئا ئىنقىلابى بولدى.

1821 - يىلى مېكسىكا بىلەن پېرۇ مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

ئەنگىلىيە ياركەنت، قەشقەر قاتارلىق جايلارغا تاجاۋۇز قىلدى.

1821 - يىلىدىن 1829 - يىلىغىچە گىرېتسىيەدە مۇستەقىللىق ھەرىكىتى بولدى.

1822 - يىلى بىرازىلىيە مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلاپ ئىمپېرىيە قۇردى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى دېڭىز بويلىرىدىكى سودا پورتلارىدا شەخسلەرنىڭ ئەپيۇن يۆتكىشىنى چەكلىدى.

1822 - يىلىدىن 1824 - يىلىغىچە مېكسىكا خەلقى ئىمپېرىيە تۈزۈمىنىڭ تىرىلىشىنى يوقىتىپ، ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتىنى قۇردى.

1823 - يىلى ئوتتۇرا ئامېرىكىدا بىرلەشمە ئۆلكە قۇرۇلدى.

«مونرو خىتابنامىسى» ئوتتۇرىغا قويۇلدى. فىرانسىيە ئىسپانىيە ئىنقىلابىغا قوراللىق ئارىلاشتى.

1825 - يىلى بولۇۋىيە مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

رۇسىيەدە دىكابرىستلار قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1825 - يىلىدىن 1830 - يىلىغىچە ھىندونېزىيەدە دېپو نېگرو رەبەرلىك قىلغان ياۋا خەلق قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1826 - يىلىدىن 1828 - يىلىغىچە رۇسىيە بىلەن ئىراننىڭ ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇشى بولدى.

1828 - يىلى ئۇرۇگۋاي مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى. ئامېرىكىدا دېموكراتلار پارتىيەسى قۇرۇلدى.

چاررۇسىيە ئىراتنى تۈركمەن شەرتنامىسى ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلىپ، جەنۇبىي كاۋكازنى يۇتۇۋالدى.

1828 - يىلىدىن 1829 - يىلىغىچە رۇسىيە - تۈركىيە ئۇرۇشى بولدى، رۇسىيە كاۋكاز، قارا دېڭىزنىڭ بويلىرى (پارىژ بىر تۇتاش تەييارلىق قىلىش كومىتېتىدىن باشقا) ۋە دوناي دەرياسىنىڭ ئېغىزىدىكى رايونلارنى تارتىۋالدى.

1829 - يىلى سېربىيە ئۆزىنى ئۆزى ئىدارە قىلدى. گىربىسىيە مۇستەقىل بولدى.

1830 - يىلى ۋېنېسۇئېلا، ئېكۋاتورلار بۈيۈك كولومبىيەدىن ئايرىلىپ ئۆزلىرى جۇمھۇرىيەت قۇردى. فىرانسىيە ئالجىرىيەگە تاجاۋۇز قىلىشقا باشلىدى.

1830 - يىلى 7 - ئاينىڭ 27 - كۈنىدىن 29 - كۈنىگىچە فىرانسىيەدە «ئىيۇل ئىنقىلابى» بولۇپ، بوربون سۇلالىسى ئاغدۇرۇپ تاشلاندى.

1830 - يىلى 8 - ئايدىن 11 - ئايغىچە بېلگىيەدە ئىنقىلاب بولۇپ، گوللاندىيەدىن ئايرىلىپ چىقىپ مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1830 - يىلىدىن 1831 - يىلىغىچە پولشادا چاررۇسىيەگە قارشى مىللىي قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى. ئەنگلىيەدە سىۋېن توپىلىڭى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى.

1830 - يىلىدىن 1848 - يىلىغىچە فىرانسىيەدە ئىيۇل سۇلالىسى ھۆكۈم سۈردى.

1831 - يىلى فىرانسىيەدە لىئون توقۇمىچىلىق ئىشچىلىرىنىڭ بىرىنچى قېتىملىق قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. ئەنگلىيە خەلقىنىڭ كۈرىشى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى. مازىنىدا «ياش ئىتالىيە پارتىيەسى» قۇرۇلدى. ئامېرىكىدا نات تۇرنېر قۇللار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1831 - يىلىدىن 1833 - يىلىغىچە تۈركىيە - مىسىر ئوتتۇرىسىدا بىرىنچى قېتىملىق ئۇرۇش بولدى.

1832 - يىلى ئەنگلىيەدە پارلامېنتنىڭ تۇنجى ئىسلاھات قانۇنى تۈزۈلدى.

ئەنگلىيەنىڭ پاراخوتلىرى جۇڭگونىڭ ئىچكى دەريالىرىغا بۆسۈپ كىردى.

1832 - يىلىدىن 1847 - يىلىغىچە قادىر رەھبەرلىكىدىكى ئالجىرىيە خەلقىنىڭ فىرانسىيەگە قارشى كۈرىشى بولدى.

1834 - يىلى فىرانسىيەدە لىئون توقۇمىچىلىق ئىشچىلىرىنىڭ ئىككىنچى قېتىملىق قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. جەنۇبىي ئافرىقىدا ماگۇما رەھبەرلىك قىلغان كوسالارنىڭ ئەنگلىيەگە قارشى كۈرىشى بولدى. گېرمانىيەدە «تاموژنا بېجى ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى.

1836 - يىلى «ھەقىقەتچىلەر ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى. بۇرلار تۈركۈملەپ كۆچۈپ بانتۇلارنىڭ زېمىنىنى بېسىۋالدى.

خۇنەندىكى ۋۇگاڭدا ياۋرۇلارنىڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.
1837 - يىلى ياپونىيەنىڭ ئوساكا شەھىرىدە ئۇشئو خېيخاچىرو رەھبەرلىك قىلغان شەھەر خەلقىنىڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

شەندۇڭ، فۇجيەن ئۆلكىلىرىدە دىنىي مەزھەپتىكىلەرنىڭ قوزغىلىڭى بولدى.

1837 - يىلىدىن 1848 - يىلىغىچە ئەنگلىيەدە ئاساسىي قانۇنچىلار ھەرىكىتى بولدى.

1838 - يىلى ياپونىيەنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى ۋاسساللاردا ۋاسسال ھاكىمىيىتى ئىسلاھاتى بولدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى زۇلۇلار ئەنگلىيە ۋە بۇرلارنىڭ مۇستەملىكىچىلىكىگە قارشى ئۇرۇش قوزغىدى. ئوتتۇرا ئامېرىكا بىرلەشمە ئۆلكىسى گىۋاتېمالا، سالۋادور، نېكاراگۇئا، ھوندۇراس، كوستارىكا قاتارلىق بەش مۇستەقىل دۆلەتكە بۆلۈنۈپ كەتتى.

لىن زېشۇ ئەپيۈننى چەكلەش تەكلىپىنى بەردى ھەمدە چەكلەشنىڭ ئالتە ماددىلىق نىزامىنى تۈزۈپ چىقتى. چىڭ

سۇلالىسى ھۆكۈمىتى لىن زېشۇنى ئەپيۇن چەكلەشكە گۇاڭدۇڭغا ئەۋەتتى.

1838 - يىلىدىن 1842 - يىلىغىچە ئافغانىستان خەلقىنىڭ ئەنگلىيەنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا قارشى بىرىنچى قېتىملىق ئۇرۇشى بولدى.

1839 - يىلى ئەنگلىيە ئافغانىستان، بىرما ۋە ئادېننى بېسىۋالدى. تۈركىيەدە «تانزىمات» (ئىسلاھات) ھەرىكىتى بولدى. لىن زېشۇ خۇمېندا ئەپيۇننى كۆيدۈردى.

1839 - يىلى 5 - ئاي فىرانسىيەدە بىلانىكى رەھبەرلىكىدىكى «تۆت پەسىل جەمئىيىتى» قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلۈپ مۇراجىئەتنامە سۈنۈلدى.

1839 - يىلىدىن 1841 - يىلىغىچە تۈركىيە - مىسىر ئوتتۇرىسىدا ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇش بولدى.

1840 - يىلى 6 - ئايدىن 1842 - يىلى 8 - ئايغىچە جۇڭگو - ئەنگلىيە ئوتتۇرىسىدا بىرىنچى قېتىملىق ئەپيۇن ئۇرۇشى بولدى.

1840 - يىلى پارىژدا 60 ئىشچى كەڭ كۆلەمدە ئىش تاشلىدى. ئەنگلىيە شىمالىي بورنىۋغا تاجاۋۇز قىلدى.

1841 - يىلى ئەنگلىيە - ئىران شەرتنامىسى ئىمزالاندى. ئافغانىستاندىكى كابۇلدا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى.

1841 - يىلى 2 - ئاينىڭ 26 - كۈنى ئەنگلىيە ئارمىيەسى خۇمېندىكى زەمبىرەك سۈپىسىنى ئىشغال قىلدى.

1841 - يىلى 5 - ئاينىڭ 30 - كۈنى تېنخو يىللىرى ئىسلاھات ئېلىپ بېرىلدى.

سەنيۇەنلى خەلقى ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىغا قاتتىق زەربە بەردى.

1841 - يىلىدىن 1843 - يىلىغىچە ئەنگلىيە ئاتالنى تارتىۋالدى.

1843 - يىلى «رېين ئاخباراتى» ژۇرنىلى كولوندا نەشر

قىلىندى.

1842 - يىلى جۇڭگو - ئەنگلىيە نەنجىڭ شەرتنامىسى

ئىمزا لاندى.

1844 - يىلى دومىنىكا جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى.

گېرمانىيەدە سىلېزىيە توقۇمىچىلىق ئىشچىلىرى قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

خۇڭ شىۋېن ئىنقىلاب قىلىپ، خەلقنى تەڭرىگە چوقۇنۇشقا تەشكىللىدى.

1845 - يىلى ئەنگلىيە ھىندىستاننىڭ پەنجاب ئىشتاتىنى

ئىشغال قىلدى.

جۇڭگو - ئامېرىكا ۋاڭشيا شەرتنامىسى ئىمزا لاندى.

جۇڭگو - فىرانسىيە خۇاڭپۇ شەرتنامىسى ئىمزا لاندى.

1845 - يىلىدىن 1846 - يىلىغىچە ھىندىستاندىكى شىك

مۇرىتلىرىنىڭ ئەنگلىيەگە قارشى بىرىنچى قېتىملىق ئۇرۇشى بولدى.

1846 - يىلى ماركس بىلەن ئېنگېلس بىريۇسسېلدا

«كوممۇنىستىك ئاخبارات كومىتېتى» قۇردى. چاررۇسىيە قازاقىستاننىڭ كۆپلىگەن يەرلىرىنى يۇتۇۋالدى.

1846 - يىلىدىن 1848 - يىلىغىچە ئامېرىكىنىڭ

مېكسىكىغا تاجاۋۇز قىلىش ئۇرۇشى بولدى.

1847 - يىلى ئافرىقىدا لىبىرىيە جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى.

ماركس بىلەن ئېنگېلس «گېرمانىيە ئىشچىلار جەمئىيىتى» نى قۇردى. كوممۇنىزمچىلار ئىتتىپاقىنىڭ 1 - قېتىملىق

قۇرۇلتىيى (6 - ئاي) ۋە 2 - قېتىملىق قۇرۇلتىيى (11 - 12 - ئاي) ئېچىلدى.

1848 - يىلى 1 - ئاي سىتسىلىيەدىكى پالېرمودا خەلق

قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1848 - يىلى 2 - ئاي «كوممۇنىستىك پارتىيە

خىتابنامىسى» دۇنياغا كەلدى. فىرانسىيەدە فېۋرال ئىنقىلابى

بولۇپ، ئىيۇل خانىدانلىقى ئاغدۇرۇلۇپ، فىرانسىيە 2 - جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى.

1848 - يىلى 3 - ئاي ۋېينادا خەلق قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. بېرلىندا مارت ئىنقىلابى بولدى. ئىتالىيەدە مىلان قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. ۋېنگرىيەدە بۇداپېشت قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. مولداۋىيەنىڭ غەربىدە مارت ئىنقىلابى بولدى.

1848 - يىلى 4 - ئاي «كولون ئىشچىلار جەمئىيىتى» قۇرۇلدى.

1848 - يىلى 5 - ئاي ۋېينادا ماي قوزغىلىڭى بولدى.

1848 - يىلى 6 - ئاي رۇمىنىيەدىكى قوزغىلاڭ يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەندە، چار رۇسىيەنىڭ قانلىق باستۇرۇشىغا ئۇچرىدى. چېختا پىراگا خەلق قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. ماركس بىلەن ئېنگېلس كولوندا «يېڭى رېين» گېزىتىنى نەشر قىلدى. 1848 - يىلى 6 - ئاينىڭ 23 - كۈنىدىن 26 - كۈنىگىچە پارىژ پىرولېتارىياتىنىڭ ئىيۇن قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1848 - يىلى 10 - ئاي ۋېينا خەلقىنىڭ ئۆكتەبىر قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1848 - يىلى 12 - ئاي لۇئى ناپولېيون فىرانسىيە 2 - جۇمھۇرىيىتىنىڭ زۇڭتۇڭلۇقىغا سايلاندى.

1848 - يىلىدىن 1849 - يىلىغىچە ھىندىستاندىكى شىك مۇرىتلىرىنىڭ ئەنگلىيەگە قارشى ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇشى بولدى. گېرمانىيە فىرانكفورد پارلامېنتى بىرلىككە كەلگەن ئىمپېرىيە قانۇنىنى ماقۇللىدى. ۋېنگرىيەدە ئىنقىلاب بولۇپ، چار رۇسىيەنىڭ قانلىق باستۇرۇشىغا ئۇچرىدى.

1848 - يىلىدىن 1852 - يىلىغىچە ئىراندا بابىيە مۇرىتلىرىنىڭ قوزغىلىڭى بولدى.

1849 - يىلى ئەنگلىيە پەنجابنى يۇتۇۋالدى، پۈتكۈل ھىندىستان ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندى. رۇمىنىيە جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى. گېرمانىيەدە ئىمپېرىيە ئاساسىي

قانۇننى قوغداش ھەرىكىتى بولدى.

1850 - يىلى 8 - ئاي چاررۇسنىيە جۇڭگودىكى خىيلىۋىچىنىڭ دەرياسى ئېغىزى ۋە ساخالىن ئارىلىغا تاجاۋۇز قىلىپ مياۋچىي كۈچىسىنى ئىشغال قىلدى.

1851 - يىلىدىن 1864 - يىلىغىچە تەيپىڭ تىيەنگو ئىنقىلابى بولدى.

1851 - يىلى 12 - ئاي لۇئى بوناپارت سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغاپ، بىر يىلدىن كېيىن ئۆزىنى ناپولېيون III دەپ ئاتىدى ۋە فىرانسىيە 2 - ئىمپېرىيەسىنى قۇردى.

1852 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىدا جۇمھۇرىيەت قۇرۇلدى. كولوندا كوممۇنىستلارنى سوراق قىلىش دېلوسى يۈز بەردى. كوممۇنىزمچىلار ئىتتىپاقى تارقىتىۋېتىلدى. ئەنگلىيە پارلامېنتى ئەركىن تاشقى سودا پىرىنسىپىنى ماقۇللىدى.

1853 - يىلى 9 - ئاي شاڭخەيدە خەنجەرچىلەر ئويۇشمىسى قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1853 - يىلىدىن 1856 - يىلىغىچە قىرىم ئۇرۇشى بولدى.

1854 - يىلى ئامېرىكا ياپونىيەنى «ياپونىيە - ئامېرىكا دوستلۇق شەرتنامىسى» ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى. ئامېرىكا پارلامېنتى «كانزاس - نېبراسكا» قانۇن لايىھەسىنى ماقۇللىدى. ئامېرىكىدا جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى قۇرۇلدى.

1855 - يىلى ئامېرىكىدا ھور بىلەن ھەرىكەتلىنىدىغان ساپان سىناق قىلىنىپ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىلدى.

گۇاڭدۇڭدا تىيەندىخۇيچىلارنىڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1856 - يىلى ئەنگلىيە ماركەشنى تەڭسىز شەرتنامە ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى. رۇسىيە بىلەن ئەنگلىيە، فىرانسىيە، تۈركىيە، ساردىن قاتارلىق دۆلەتلەر پارىژ سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالىدى.

1856 - يىلىدىن 1857 - يىلىغىچە ئەنگلىيە - ئىران ئۇرۇشى بولدى.

يۈننەندە خۇيزۇلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

ھەرقايسى يۆنىلىش نىەنجۈن ئارمىيەسىنىڭ سەردارلىرى خاۋجۇنىڭ جىخې ناھىيەسى ئەتراپىدا يىغىلىپ، يىغىن ئېچىپ ئىتتىپاقلىقنى چىڭىتتى.

1856 - يىلى 10 - ئايدىن 1860 - يىلى 10 - ئايغىچە ئىككىنچى قېتىملىق ئەپيۈن ئۇرۇشى بولدى.

1857 - يىلى ئۆمەر سېنىگال ۋادىسىدىكى فىرانسىيە مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ بازىسى بولغان مېدىئېلېرگقا ھۇجۇم قىلدى. ئامېرىكىدا سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن ئىرېلاندىيەلىك ۋەتەنپەرۋەرلەر «فېنىيە پارتىيەسى»نى قۇردى. ئامېرىكىدا دېرىد سكونقا كېسىم چىقىرىش دېلوسى يۈز بەردى.

1857 - يىلىدىن 1859 - يىلىغىچە ھىندىستاندا مىللىي قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى.

1858 - يىلى ئەنگىلىيە شەرقىي ھىندىستان شىركىتىنىڭ تارقىتىۋېتىلگەنلىكىنى ئېلان قىلدى، ئەنگىلىيەگە ئايال پادىشاھى بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلدى. فىرانسىيە ۋېيتنامغا قوراللىق تاجاۋۇز قىلدى. ئامېرىكا، گوللاندىيە، رۇسىيە، ئەنگىلىيە، فىرانسىيە قاتارلىق دۆلەتلەر ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ياپونىيەنى تەڭسىز شەرتنامە ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىلەن ئەنگىلىيە، فىرانسىيە، ئامېرىكا ئايرىم - ئايرىم ھالدا تىيەنجىن شەرتنامىسى ئىمزالىدى.

1859 - يىلى فىرانسىيە - ئىتالىيە ئاۋستىرىيە بىلەن ئۇرۇش قىلدى. ئامېرىكىدا جون بىروۋن قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1860 - يىلى ئىتالىيەنىڭ سىتسىلىيەدە دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. ئەنگىلىيەدە لوندون ئىشچىلىرى «لوندون ئىشچىلار كومىتېتى»نى قۇردى. ئامېرىكا ئىشچىلىرى «مەملىكەتلىك ئىشچىلار ئىتتىپاقى»نى قۇردى. لىنكولن زۇڭتۇڭلۇققا سايلاندى.

ئامېرىكىلىق لۇكچەك ۋال شاڭخەيدە «ئەجنەبىي مىللىتىلىقلار ئەترىتى» نى تەشكىللىدى.

1860 - يىلى 10 - ئاي ئەنگلىيە، فىرانسىيە بىرلەشمە ئارمىيەسى بېيجىڭغا بېسىپ كىردى، جۇڭگو - ئەنگلىيە، جۇڭگو - فىرانسىيە بېيجىڭ شەرتنامىسى ئىمزالاندى. چاررۇسىيە چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى بېيجىڭ شەرتنامىسى ئىمزالىدى.

1860 - يىلى 11 - ئاي چاررۇسىيە چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى بېيجىڭ شەرتنامىسى ئىمزالاشقا مەجبۇرلىدى.

1860 - يىلىدىن 1864 - يىلىغىچە ۋېيتنامدا جالڭ دىڭ رەھبەرلىك قىلغان فىرانسىيەگە قارشى ئۇرۇش بولدى.

1861 - يىلى ئەنگلىيە غەربىي ئافرىقىدىكى لاگېسنى يۇتۇۋالدى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى زۇڭلى يامۇلى تەسىس قىلىپ، «ئەجنەبىيچىلەرنىڭ ئىشلىرى» نى باشقۇردى. گۇبجۇنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئامما ئەجنەبىي دىنىغا قارشى كۈرەش قىلدى.

1861 - يىلى 2 - ئاي ئامېرىكىنىڭ جەنۇبىدىكى يەتتە ئىشتاتتا «ئامېرىكا قوشما ئىشتاتلار ئىتتىپاقى» قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى.

1861 - يىلى 3 - ئاي رۇسىيە يانچىلىق تۈزۈمىنى بىكار قىلىش پەرمانىنى ئېلان قىلدى. ئىتالىيەدە پادىشاھلىق دۆلەت قۇرۇلدى.

1861 - يىلى 3 - ئايدىن 9 - ئايغىچە رۇسىيە ياپونىيەنىڭ تىمىشۇشما ئارىلىنى ئىشغال قىلىۋالدى.

1861 - يىلى 4 - ئايدىن 1865 - يىلى 4 - ئايغىچە ئامېرىكىدا جەنۇب - شىمال ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش بولدى.

1861 - يىلىدىن 1866 - يىلىغىچە پىرۇسىيەدە «ئاساسىي قانۇن» ماجىراسى تۇغۇلدى.

1862 - يىلى بىسمارك پىرۇسسىيەنىڭ باش مىنىستىرلىكىگە تەيىنلەندى. لىنكولن «تۇرالغۇ جاي قانۇنى» ۋە «قۇللارنى ئازاد قىلىش خىتابنامىسى»نى جاكارلىدى. لوندوندا دۇنيا سانائەت كۆرگەزمىسى ئېچىلدى. «بىرىنچى قېتىملىق سايگون شەرتنامىسى» ئىمزالاندى. فىرانسىيە ۋېيتنامنىڭ جەنۇبىدىكى ئۈچ ئۆلكىنى بېسىۋالدى.

1862 - يىلىدىن 1867 - يىلىغىچە مېكسىكا خەلقىنىڭ فىرانسىيەگە قارشى ئۇرۇشى بولدى.

1863 - يىلى كامبودژا فىرانسىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلاندى. «پۈتۈن گېرمانىيە ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى» قۇرۇلدى. پولشادا قوزغىلاڭ كۆتۈرۈلدى. ئەنگىلىيە، فىرانسىيەدىكى ئىشچىلار ۋەكىللىرى لوندوندا پولشادىكى قوزغىلاڭغا ئاۋاز قوشۇش نامايىشى ئۆتكۈزدى. فىرانسىيە ماراكەشنى تەڭسىز شەرتنامە ئىمزالاشقا مەجبۇر قىلدى.

1863 - يىلىدىن 1873 - يىلىغىچە چاۋشيەندە دايۋانگۇن ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىپ، دۆلەت دەرۋازىسىنى تاقاش سىياسىتىنى يولغا قويدى.

1864 - يىلى 9 - ئاي بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال قۇرۇلدى.

1864 - يىلى 10 - ئاينىڭ 7 - كۈنى چاررۇسىيە چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى «غەربىي شىمال چېگراسىنى تەخمىنەن تەكشۈرۈش خاتىرىسى»نى ئىمزالاشقا مەجبۇرلاپ، جۇڭگونىڭ غەربىدىكى 440 مىڭ كىۋادرات كىلومېتىردىن ئارتۇق زېمىننى بۆلۈۋالدى.

تۇنىس خەلقىنىڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. فىرانسىيە «شاپېلېر قانۇنى»نى بىكار قىلدى. پىرۇسسىيە - ئاۋستىرىيە دانىيەگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى.

1865 - يىلى 4 - ئاينىڭ 9 - كۈنى ئامېرىكىدىكى جەنۇب - شىمال ئۇرۇشى ئاخىرلاشتى.

1865 - يىلى 4 - ئاينىڭ 14 - كۈنى لىنگولن قەتلى قىلىندى.

چاررۇسىيە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قوقەند خانلىقىنى بېسىۋالدى. فىرانسىيە تۇنىسنى تەڭسىز شەرتنامە ئىمزا لاشقا مەجبۇرلىدى.

ئەجنەبىيچىلەر شاڭخەيدە جياڭنەن ياساش باش جۇجۇقىنى تەسىس قىلدى. ئەنگلىيەنىڭ شياڭگاڭ - شاڭخەي بانكىسى شىركىتى شاڭخەي تارماق بانكىسى تەسىس قىلدى.

1866 - يىلى پىرۇسىيە - ئاۋستىرىيە ئۇرۇشى بولدى. ئىتالىيە ئاۋستىرىيەگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى.

1866 - يىلى 7 - ئاي ئامېرىكا چاۋشيەنگە تاجاۋۇز قىلىپ مەغلۇپ بولدى.

1866 - يىلى 9 - ئاي بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال جەنۇدە قۇرۇلتاي ئاچتى.

1866 - يىلى 10 - ئاي فىرانسىيە چاۋشيەنگە تاجاۋۇز قىلىپ مەغلۇپ بولدى.

ساتسۇما، ناگاسۇ ۋاسالى بىرلىشىپ بارگاھنى ئاغدۇرۇش ئىتتىپاقى قۇردى.

1867 - يىلى 6 - ئاي ئامېرىكا ئارمىيەسى ئېلىمىزنىڭ تەيۋەن ئۆلكىسىگە تاجاۋۇز قىلغاندا، تەيۋەندىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ زەربە بېرىشى بىلەن چېكىندى.

1867 - يىلى 9 - ئاي ماركس يازغان «كاپىتال» نىڭ 1 - تومى نەشىردىن چىقتى. بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال لوساندا قۇرۇلتاي ئاچتى.

1867 - يىلى 10 - ئاي ياپونىيەنىڭ تېننوسى ساتسۇما، ناگاسۇ قاتارلىق ئىككى ۋاسالغا بارگاھ بىلەن يېقىن ئۆتۈشنى تەۋسىيە قىلدى. بارگاھ تېننوسىغا «ھاكىمىيەتنى قايتۇرۇپ بېرىش» مەكتۇپى سۈندى.

ئامېرىكا پارلامېنتى جەنۇبتىكى جايلارنى «قايتا قۇرۇش قانۇن

لايھەسى»نى ماقۇللىدى. ئامېرىكا چاررۇسىيەدىن ئالياسكىنى سېتىۋالدى. ئىرېلاندىيەدە فېنىيە پارتىيەسىدىكىلەر قوزغىلاڭ كۆتۈردى. ئاۋسترىيە - ۋېنگرىيە ئىمپېرىيەسى قۇرۇلدى. ئەنگلىيەدە ئىككىنچى قېتىملىق پارلامېنتنىڭ ئىسلاھات قانۇنى تۈزۈلدى. گارېبالدى قىزىل كۆڭلەكلىكلەر قوشۇنىنى باشلاپ رېمغا يۈرۈش قىلىپ مەغلۇپ بولدى. فىرانسىيە جەنۇبىي ۋېيتنامدىكى ئۈچ ئۆلكىنى بېسىۋالدى.

1867 - يىلىدىن 1868 - يىلىغىچە ئېفىيوپىيەنىڭ ئەنگلىيەگە قارشى كۈرۈشى بولدى.

1868 - يىلىدىن 1873 - يىلىغىچە ياپونىيەدە مېيجى يىللىرىدا يېڭىلىققا كۆچۈش ھەرىكىتى بولدى.

1868 - يىلى ياپونىيەدە مېيجى ھۆكۈمىتى قۇرۇلدى. بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال بىريۇسسېلدا قۇرۇلتاي ئاچتى. باكۇنىن شىۋېتسارىيەدە «سوتسىيالىستىك دېموكراتلار ئىتتىپاقى»نى قۇردى. چاررۇسىيە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بۇخارا خانلىقىنى بېسىۋالدى.

1868 - يىلىدىن 1869 - يىلىغىچە ياپونىيەدە ئىچكى ئۇرۇش بولۇپ، توكۇگاۋا بارگاھى ئاغدۇرۇلدى.

1868 - يىلىدىن 1878 - يىلىغىچە كۇبادا 10 يىللىق ئازادلىق ئۇرۇشى بولدى.

1869 - يىلى گېرمانىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتىك ئىشچىلار پارتىيەسى (ئېمىزوناخچىلار) قۇرۇلدى. بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال باسېلدا قۇرۇلتاي ئاچتى.

1870 - يىلى 4 - ئاينىڭ 22 - كۈنى لېنن تۇغۇلدى.

1870 - يىلى 6 - ئاي تىيەنجىن خەلقى ئەجنەبىي دىن تارقاتقۇچىلارغا قارشى كۈرەش قىلدى.

1870 - يىلىدىن 1871 - يىلىغىچە پىرۇسىيە -

فىرانسىيە ئۇرۇشى بولدى.

1870 - يىلى 7 - ئاينىڭ 19 - كۈنى فىرانسىيە

پىرۇسسىيەگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى.

1870 - يىلى 9 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ناپولىيون III سىداندا

مەغلۇپ بولۇپ تەسلىم بولۇشنى تەلەپ قىلدى.

1870 - يىلى 9 - ئاينىڭ 4 - كۈنى پارىژ خەلقىنىڭ

ئىنقىلابى بولدى. 2 - ئىمپېرىيە يىمىرىلىپ «دۆلەت مۇداپىئە

ھۆكۈمىتى» قۇرۇلۇپ، فىرانسىيە جۇمھۇرىيەت قۇرۇلغانلىقىنى

جاكارلىدى.

1870 - يىلى 9 - ئاينىڭ 20 - كۈنى ئىتالىيەنىڭ ھۆكۈمەت

ئارمىيەسى بىلەن گاربىئالدىنىڭ پىدائىيلار قوشۇنى رىمنى

ئىشغال قىلدى.

1870 - يىلى 10 - ئاينىڭ 31 - كۈنى پارىژ خەلقى

قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1871 - يىلى 1 - ئاي ئىتالىيە پادىشاھلىقىنىڭ پايتەختى

فىلورىنسادىن رىمغا كۆچۈرۈلدى.

1871 - يىلى 1 - ئاينىڭ 18 - كۈنى گېرمانىيە

ئىمپېرىيەسى قۇرۇلدى.

1871 - يىلى 1 - ئاينىڭ 22 - كۈنى پارىژ خەلقى يەنە بىر

قېتىم قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

1971 - يىلى 1 - ئاينىڭ 28 - كۈنى فىرانسىيە «دۆلەت

مۇداپىئە ئارمىيەسى» گېرمانىيەگە تەسلىم بولۇپ ئۇرۇش

توختىتىش كېلىشىمى ئىمزالىدى.

1871 - يىلى 2 - ئاينىڭ 26 - كۈنى فىرانسىيە -

گېرمانىيە تەييارلىق سۈلھى شەرتنامىسى تۈزۈلدى.

1871 - يىلى 3 - ئاي گېرمانىيەدە كاتولىك دىنى مەركىزىي

پارتىيەسى قۇرۇلدى.

1871 - يىلى 3 - ئاينىڭ 18 - كۈنى پارىژ

پىرولېتارىياتىنىڭ قوراللىق قوزغىلىڭى غەلىبە قىلدى.

1871 - يىلى 3 - ئاينىڭ 28 - كۈنى پارىژ كوممۇناسى

قۇرۇلدى.

1871 - يىلى 4 - ئاي ئالجىرىيە خەلقىنىڭ فىرانسىيەگە قارشى قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. گېرمانىيە ئىمپېرىيە ئاساسىي قانۇنىنى ماقۇللىدى.

1871 - يىلى 4 - ئاينىڭ 2 - كۈنى ۋېرسال ھۆكۈمىتى پارىژ كوممۇناسىغا قارشى ئەكسىلەتتىكى قوراللىق ھۇجۇم قوزغىدى.

1871 - يىلى 5 - ئاي چاۋشيەن ئامېرىكىنىڭ تاجاۋۇزچى قوشۇنىنى چېكىندۈردى.

1871 - يىلى 5 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ۋېرسال ھۆكۈمىتى گېرمانىيەنىڭ فىرانكفۇرد سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزا ئالدىغا قوشۇلدى.

1871 - يىلى 5 - ئاينىڭ 21 - كۈنىدىن 28 - كۈنىگىچە پارىژدا «ماي قانلىق ھەپتىلىكى» بولدى.

1871 - يىلى 7 - ئاينىڭ 4 - كۈنى چاررۇسىيە قوشۇنى جۇڭگونىڭ چۆچەك، ئىلى رايونلىرىنى بېسىۋالدى.

1871 - يىلى 9 - ئاي بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال لوندوندا قۇرۇلتاي ئاچتى.

ياپونىيەدە ۋاسساللىق تۈزۈمى بىكار قىلىنىپ ناھىيە تۈزۈمى يولغا قويۇلدى.

1872 - يىلى 9 - ئاي بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال گائاگادا قۇرۇلتاي ئاچتى.

ھىندىستاندا شىك مۇرىتلىرىنىڭ قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى. ياپونىيە رىيۇكيۇ تاقىم ئاراللىرى ئۆزىنىڭ تەۋەلىكىدىكى جاي ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى.

1872 - يىلىدىن 1873 - يىلىغىچە ياپونىيەدە يەر ۋە باج ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىلىپ فېئوداللىق سالاھىيەت تۈزۈمى ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى.

1872 - يىلىدىن 1882 - يىلىغىچە ھىندىستاندا دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلدى.

1873 - يىلى 12 - ئاينىڭ 21 - كۈنى قارا تۇغلۇقلار قوشۇنى بىلەن ۋېيتنام خەلقى خانوي شەھىرىنىڭ ئىچى - سىرتىدا فىرانسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنى مەغلۇپ قىلدى. چاررۇسىيە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى خىۋە خانلىقىنى بېسىۋالدى. ئۈچ پادىشاھلىقنىڭ ئىتتىپاقلىق شەرتنامىسى تۈزۈلدى.

1874 - يىلى فىرانسىيە بىلەن ۋېيتنام ئىككىنچى قېتىملىق سايگون شەرتنامىسى ئىمزالىدى. ياپونىيەنىڭ جۇڭگو زېمىنى تەيۋەنگە قوزغىغان تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى پاجىئەلىك مەغلۇپ بولدى.

1875 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى فىرانسىيە 3 - جۇمھۇرىيەتنىڭ ئاساسىي قانۇنى ماقۇللاندى. گېرمانىيەدىكى ئېيزىناخچىلار بىلەن لاسسالچىلار گوتادا بىرلىشىش قۇرۇلتىيى ئېچىپ، گېرمانىيە سوتسىيالىستىك ئىشچىلار پارتىيەسىنى قۇردى (1890 - يىلى ئىسمىنى گېرمانىيە سوتسىيالى دېموكراتلار پارتىيەسىگە ئۆزگەرتتى).

1875 - يىلى 7 - ئاي بوسنىيە بىلەن خېزېگوۋىنادا مىللىي قوزغىلاڭ بولدى.

رۇسىيەنىڭ جەنۇبىدا ئىشچىلار جەمئىيىتى قۇرۇلدى. 1876 - يىلى بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال فىلادېلفىيەدە قۇرۇلتاي ئېچىپ، «بىرىنچى ئىنتېرناتسىيونال» نىڭ تارقىتىۋېتىلگەنلىكىنى جاكارلىدى. ياپونىيە چاۋشيەننى «ئىچون شەرتنامىسى» ئىمزالاشقا مەجبۇرلىدى. چاررۇسىيە قوقەند خانلىقىنى بېسىۋالدى. ئامېرىكا ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى (كېيىنكى يىلى ئىسمىنى ئامېرىكا سوتسىيالىستىك ئىشچىلار پارتىيەسىگە ئۆزگەرتتى)، ئەنگلىيە ئايال پادىشاھى ۋىكتورىيە ئۆزىنى ھىندىستاننىڭمۇ ئايال پادىشاھى دەپ جاكارلىدى.

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئەنگلىيە بىلەن يەنتەي شەرتنامىسى ئىمزالاپ «ئاتالمىش ماڭارى دېلوسى» نى ئاخىرلاشتۇردى.

1877 - يىلى جۇڭگو ئارمىيەسى جەنۇبىي شىنجاڭنى قايتۇرۇۋالدى. ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇلدى.

1877 - يىلىدىن 1878 - يىلىغىچە رۇسىيە - تۈركىيە ئۇرۇشى بولدى.

1878 - يىلى 3 - ئاي چار رۇسىيە تۈركىيەنى سان ستېفانو سۈلھى شەرتنامىسى ئىمزالاشقا مەجبۇرلىدى.

1878 - يىلى 6 - ئاي بېرلىن يىغىنى ئېچىلدى. ئەنگلىيە سېپرۇسقا تاجاۋۇز قىلدى.

رۇسىيەنىڭ شىمالىدا ئىشچىلار جەمئىيىتى قۇرۇلدى. گېرمانىيە پارلامېنتى «پەۋقۇلئاددە قانۇن»نى ماقۇللىدى. سېربىيە، مونتنېگرو، رۇمىنىيە، بۇلغارىيە مۇستەقىللىققا ئېرىشتى. ئەنگلىيەدە توماس توماسچە پولات تاۋلاش ئۇسۇلىنى كەشىپ قىلدى.

1878 - يىلىدىن 1880 - يىلىغىچە ئافغانىستاندا ئەنگلىيەگە قارشى ئىككىنچى قېتىملىق ئۇرۇش بولدى.

1879 - يىلى 12 - ئاينىڭ 21 - كۈنى ستالىن تۇغۇلدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى زۇلۇلارنىڭ ئەنگلىيەگە قارشى ئۇرۇشى بولدى. مىسىردا ۋەتەن پارتىيەسى قۇرۇلدى. ياپونىيە رىيۇكىۈنى يۇتۇۋېلىپ، نامىنى ئوكىناۋا ناھىيەسىگە ئۆزگەرتتى. فىرانسىيەدە ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى. ئىسپانىيەدە سوتسىيالىستىك ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى. ئىرېلاندىيەدە «يەر ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى. رۇسىيەدىكى «يەر ۋە ئەركىنلىك جەمئىيىتى» «قارا تارماق جەمئىيەت» ۋە «ئەل رايى پارتىيەسى»گە بۆلۈنۈپ كەتتى.

1808 - يىلى ئىسپانىيە كۇبادا قۇللۇق تۈزۈمنى بىكار قىلىش پەرمانى ئېلان قىلدى.

1880 - يىلىدىن 1881 - يىلىغىچە بىرىنچى قېتىملىق ئەنگلىيە - بۇرلار ئۇرۇشى بولدى.

1881 - يىلى فىرانسىيە تۇنىسنى بېسىۋالدى. ئامېرىكىدا

«ئەمگەكچىلەر ئىتتىپاقى» قۇرۇلدى. ئەنگلىيەدە دېموكراتلار ئىتتىپاقى قۇرۇلدى (1884 - يىلى ئىسمىنى سوتسىيالىزىم دېموكراتلار ئىتتىپاقىغا ئۆزگەرتتى). ياپونىيەدە لىبېراللار پارتىيەسى قۇرۇلدى.

جۇڭگو - رۇسىيە ئىلى شەرتنامىسىنى ئىمزالىدى. 1881 - يىلىدىن 1900 - يىلىغىچە سۇداندا مەھدى ئەنگلىيەگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ دۆلەت قۇردى.

1882 - يىلى 5 - ئاينىڭ 20 - كۈنى گېرمانىيە، ئاۋستىرىيە - ۋېنگرىيە، ئىتالىيە قاتارلىق ئۈچ دۆلەت ھەربىي ئىتتىپاق شەرتنامىسى ئىمزالىدى.

ياپونىيەدە ئاساسىي قانۇن تۇرغۇزۇش ئىسلاھات پارتىيەسى قۇرۇلدى. چاشىيەندە رېنۋۇ ئەسكەرلەر ۋەقەسى بولدى. چاۋشيەن - ياپونىيە ئىچون شەرتنامىسى ئىمزالاندى. مىسىردا ئەرەبى رەھبەرلىكىدىكى ئەنگلىيەگە قارشى ئۇرۇش بولدى. ئەنگلىيە مىسىرنى بېسىۋالدى. ئاۋستىرىيە ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى. ئىتالىيە ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى. فىرانسىيە ئىشچىلار پارتىيەسى پارچىلاندى. گېرمانىيە مۇستەملىكە جەمئىيىتى قۇرۇلدى.

1882 - يىلىدىن 1885 - يىلىغىچە ئافرىقىدا مالاگاسى خەلقىنىڭ فىرانسىيەگە قارشى تۇنجى قېتىملىق ئۇرۇشى بولدى. 1882 - يىلىدىن 1898 - يىلىغىچە غەربىي ئافرىقىدا سامورى فىرانسىيەگە قارشى ئۇرۇشقا رەھبەرلىك قىلدى.

1883 - يىلى 3 - ئاينىڭ 14 - كۈنى ماركس ۋاپات بولدى. 1883 - يىلى 10 - ئاي پىلېخانوف جەنۇبىدە «ئەمگەكنى ئازاد قىلىش جەمئىيىتى» قۇردى.

1883 - يىلى 12 - ئايدىن 1885 - يىلى 6 - ئايغىچە جۇڭگو - فىرانسىيە ئۇرۇشى بولدى.

1884 - يىلى 5 - ئاينىڭ 11 - كۈنى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىلەن فىرانسىيە جۇڭگو - فىرانسىيە

ئاددىيلاشتۇرۇلغان شەرتنامە ئىمزالىدى، فىرانسىيەنىڭ
ۋېيتنامدىكى ئىشغالىيىتى ئېتىراپ قىلىندى.

فىرانسىيە - ۋېيتنام باننو شەرتنامىسى ئىمزالاندى. جياشېن
سىياسىي ئۆزگىرىشى بولدى. چاررۇسىيە تۈركمەنىستاننىڭ
بارلىق زېمىنىنى بېسىۋالدى. ئەنگلىيەدە ئۈچىنچى قېتىملىق
پارلامېنت ئىسلاھاتى بولدى. ئەنگلىيەدە فابىيان جەمئىيىتى
قۇرۇلدى. گېرمانىيە جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئانگولابېكۇنالاند ۋە
غەربىي ئافرىقىدىكى توگو، كامېرون قاتارلىق دۆلەتلەرنى
بېسىۋالدى.

1884 - يىلىدىن 1885 - يىلىغىچە بېرلىندا ئېچىلغان
يىغىنىدا كونگو مەسىلىسى مۇھاكىمە قىلىندى.

1885 - يىلى 6 - ئاي چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىلەن
فىرانسىيە تىيەنجىن شەرتنامىسىنى ئىمزالىدى، جۇڭگو -
فىرانسىيە ئۇرۇشى ئاخىرلاشتى.

ئەنگلىيە بېچۇئالاند، نىگېرىيەنى بېسىۋالدى. ھىندىستاندا
مىللىي قۇرۇلتاي پارتىيەسى قۇرۇلدى. بېلگىيە ئىشچىلار
پارتىيەسى قۇرۇلدى. رۇسىيەدىكى موروزوف زاۋۇتىدا ئىشچىلار
ئىش تاشلىدى. گېرمانىيە ئىلىئان ئارىلىنىڭ شەرقىي شىمالى
بىلەن مارشال تاقىم ئاراللىرى ۋە شەرقىي ئافرىقىدىكى
تانگانىكانى بېسىۋالدى.

1886 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىن 4 - كۈنىگىچە
ئامېرىكا ئىشچىلىرىنىڭ سەككىز سائەتلىك ئىش تۈزۈمىنى
قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى ئىش تاشلاش كۈرىشى بولدى (يەنى
«1 - ماي» چوڭ ئىش تاشلاش كۈرىشى بولدى).

بىرما پۈتۈنلەي دېگۈدەك ئەنگلىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە
ئايلاندى. ئەنگلىيە بىلەن گېرمانىيە شەرقىي ئافرىقىنى
بۆلۈشۈۋېلىشنىڭ بىرىنچى قېتىملىق كېلىشىمىنى ئىمزالىدى.

1887 - يىلى ھىندىچىنى ئىتتىپاقى قۇرۇلدى. نورۋېگىيە
ئىشچىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى. ئېفىيوپىيە ئىتالىيە تاجاۋۇزچى

قوشۇنلىرىنى تۇنجى قېتىم مەغلۇپ قىلدى. 1887 - يىلىدىن 1897 - يىلىغىچە فىرانسىيەدە بۇلانىڭ ھەرىكىتى بولدى.

1887 - يىلىدىن 1913 - يىلىغىچە ۋېيتنامدا ئەنشى دېھقانلار قوزغىلىڭى بولدى.

1888 - يىلى بىرازىلىيە قۇللۇق تۈزۈمىنى بىكار قىلدى. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى شىمالىي ئوكيان دېڭىز ئارمىيەسىنى قۇردى ھەمدە دېڭىز ئارمىيەسى يامۇلى تەسىس قىلدى.

1889 - يىلى 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى پارىژدا ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ قۇرۇلۇش يىغىنى ئۆتكۈزۈلدى. 1889 - يىلى 10 - ئاي تۇنجى قېتىملىق پائىلېرېكسىز يىغىنى ۋاشىنگتوندا ئېچىلدى.

1889 - يىلى 11 - ئاي بىرازىلىيەدە پادىشاھلىق تۈزۈم ئاغدۇرۇلۇپ ئىتتىپاقداش جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى. ئاۋستىرىيە سوتسىيالىستىك دېموكراتىيەسى قۇرۇلدى. ئەنگىلىيەدە ئىشچىلار بىرلەشمىچىلىكى ھەرىكىتى بولدى. ياپونىيە ئاساسىي قانۇن ئېلان قىلدى. شىۋېتسارىيەدە سوتسىيالىستىك دېموكراتىيەسى قۇرۇلدى. شىۋېتسارىيەدە سوتسىيالىستىك دېموكراتىيەسى قۇرۇلدى.

1890 - يىلى ئەنگىلىيە، گېرمانىيە شەرقىي ئافرىقىنى بۆلۈشۈۋېلىش ئىككىنچى قېتىملىق كېلىشىمى ئىمزالاندى. ئەنگىلىيە كېنىيەنى ئىشغال قىلىشنى تاماملىدى. لوندوندا 200 مىڭ خەلق تۇنجى قېتىم «1 - ماي» خەلقئارا ئەمگەكچىلەر بايرىمى مۇناسىۋىتى بىلەن نامايىش ئۆتكۈزدى. گېرمانىيە «پەۋقۇلئاددە قانۇن»نى بىكار قىلدى. بىمسارك تەختتىن چۈشتى. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئەنگىلىيە بىلەن جۇڭگو، ئەنگىلىيە، تىبەت، ھىندىستان شەرتنامىسى ئىمزالىدى. 1893 - يىلى يەنە تىبەت - ھىندىستان شەرتنامىسىنى تۈزدى.

1891 - يىلى 8 - ئاي بىريۇسسېلدا ئىككىنچى
ئىنتېرناتسىيولنىڭ قۇرۇلتىيى ئېچىلدى.

گېرمانىيەدە پانگېرمانىزم جەمئىيىتى قۇرۇلدى. بۇلغارىيەدە
سوتسىيالىستىك دېموكراتلار پارتىيەسى قۇرۇلدى.

1892 - يىلى فىلىپپىندا «كاتىپۇنان» قۇرۇلدى. كۇبادا
ئىنقىلابىي پارتىيە قۇرۇلدى. بىرازىلىيەدە 1 - قېتىملىق
ئىشچىلار قۇرۇلتىيى ئېچىلدى. ئىتالىيەدە سوتسىيالىستىك
پارتىيەسى قۇرۇلدى. ئەنگلىيەدە مۇستەقىل ئىشچىلار پارتىيەسى
قۇرۇلدى. لاۋۇس فىرانسىيە ھامىيلىقىدىكى دۆلەتكە ئايلاندى.
لوپىنگۇلا رەھبەرلىكىدىكى مادابېلى خەلقىنىڭ ئەنگلىيەگە
قارشى ئۇرۇشى بولدى.

1893 - يىلى 8 - ئاي سىيۇرختا ئىككىنچى
ئىنتېرناتسىيولنىڭ قۇرۇلتىيى ئېچىلدى.

1893 - يىلى 12 - ئاي فىرانسىيە - رۇسىيە ھەربىي
ئىتتىپاق تۈزدى.

1893 - يىلى 12 - ئاينىڭ 26 - كۈنى ماۋ زېدۇڭ تۇغۇلدى.
1893 - يىلىدىن 1898 - يىلىغىچە ئامېرىكا ھاۋاي تاقىم

ئاراللىرىنى تەدرىجىي يۇتۇۋالدى.

1894 - يىلىدىن 1895 - يىلىغىچە چاۋشيەندە جياۋۇ
يىللىرى دېھقانلار ئۇرۇشى بولدى (شەرق مەسلىكىدىكىلەرنىڭ
قوزغىلىڭى بولدى).

جۇڭگو - ياپونىيە جياۋۇ ئۇرۇشى بولدى.
1894 - يىلى 11 - ئاي سۇن جۇڭشەن ھونولۇلۇدا جۇڭگونى
گۈللەندۈرۈش جەمئىيىتىنى قۇردى.

ئەنگلىيە - ياپونىيە شەرتنامىسى ئىمزالاندى. ئامېرىكا
ياپونىيە شەرتنامىسى ئىمزالاندى. تۈركىيەدە «بىرلىك ۋە
تەرەققىيات پارتىيەسى» قۇرۇلدى.

1894 - يىلىدىن 1900 - يىلىغىچە دىرېفوس ۋەقەسى يۈز
بەردى.

1895 - يىلى 4 - ئاي ياپونىيە چىڭ سولالىسى ھۆكۈمىتىنى شىمونوسېكى شەرتنامىسى ئىمزالاشقا مەجبۇرلىدى، جۇڭگو - ياپونىيە جياۋۇ ئۇرۇشى ئاخىرلاشتى. كالىڭ يۇۋېي «مەيدە ئولتۇرغۇچىلارنىڭ پادىشاھقا مەكتۇپ سۈنۈش» ۋەقەسىنى تەشكىللىدى.

1895 - يىلى 8 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ئېنگېلس ۋاپات بولدى.
1895 - يىلى 10 - ئايدىن 12 - ئايغىچە پېتىربۇرگ ئىشچىلىرىنىڭ ئازادلىق كۈرەش جەمئىيىتى قۇرۇلدى.

1895 - يىلىدىن 1896 - يىلىغىچە ئېفىيوپىيە ئىتالىيەنىڭ تاجاۋۇزچى قوشۇنىنى ئىككىنچى قېتىم مەغلۇپ قىلدى.

1895 - يىلىدىن 1898 - يىلىغىچە كۇبادا ئىككىنچى قېتىم مۇستەقىللىق ئازادلىق ئۇرۇشى بولدى.

1896 - يىلى 6 - ئاينىڭ 3 - كۈنى چاررۇسىيە جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمالىدا ئوتتۇرا شەرق تۆمۈريولىنى ياساش ئالاھىدە ئىمتىيازىغا ئىگە بولۇۋالدى.

1896 - يىلى 7 - ئايدىن 8 - ئايغىچە لوندوندا ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونالنىڭ قۇرۇلتىيى ئېچىلدى.

ماداگاسقار فىرانسىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلىنىپ قالدى.
ئامېن ئاساسىي نىزامنامىسى ماقۇللاندى.

1896 - يىلى فىلىپپىندا بۇرژۇئا ئىنقىلابى باشلاندى.

1897 - يىلى 4 - ئايدىن 9 - ئايغىچە گىرېتسىيە - تۈركىيە ئۇرۇشى بولدى.

1897 - يىلى 10 - ئاي لياڭ چىچاۋ قاتارلىق كىشىلەر چاڭشادا ۋەزىيەت مەكتىپىنى قۇردى.

1897 - يىلى 11 - ئاينىڭ 14 - كۈنى گېرمانىيە ئەسكەر چىقىرىپ جياۋجوۋ قولىتۇقىنى بېسىۋالدى.

1897 - يىلى 12 - ئاينىڭ 25 - كۈنى چاررۇسىيە فىلوتى لۈشۈن پورتىنى، داليەن قولىتۇقىنى بېسىۋالدى، جاھانگىر دۆلەتلەر جۇڭگودا تەسىر دائىرىسىنى بۆلۈشتى.

1898 - يىلى 1 - ئاي تەن سىتۇڭ قاتارلىق كىشىلەر چاڭشادا «جەنۇبىي جۇڭگو ئىلمىي جەمئىيىتى» نى قۇردى.

1898 - يىلى 3 - ئاي رۇسىيەدە سوتسىيالىك دېموكراتلار پارتىيەسىنىڭ قۇرۇلتىيى ئېچىلدى.

گېرمانىيە چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى جياۋجوۋ، ئاۋمېنى ئىجارىگە بېرىش كېلىشىمى تۈزۈشكە قىستاپ، جياۋجوۋ قولتۇقىنى مەجبۇرىي ئىجارىگە ئېلىۋالدى. چار رۇسىيە چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى لۇشۈن، دالىيەن قاتارلىق جايلارنى ئىجارىگە بېرىش كېلىشىمى تۈزۈشكە مەجبۇرلىدى.

1898 - يىلى 4 - ئاي فىرانسىيە گۇاڭجوۋ قولتۇقىنى ئىجارىگە ئېلىۋالدى. كاكى يۈۋېي قاتارلىق كىشىلەر بېيجىڭدا دۆلەتنى قوغداش ئۇيۇشمىسىنى قۇردى.

1898 - يىلى 4 - ئايدىن 12 - ئايغىچە ئامېرىكا - ئىسپانىيە ئۇرۇشى بولدى.

1898 - يىلى 6 - ئاينىڭ 9 - كۈنى ئەنگىلىيە شېنجېن، داپىڭ ئىككى دېڭىز قولتۇقىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جىلۇڭ يېرىم ئارىلىنى زورلۇق بىلەن ئىجارىگە ئېلىۋالدى.

1898 - يىلى 6 - ئاينىڭ 11 - كۈنى گۇاڭشۈ خان «دۆلەتنىڭ سىياسىتىنى ئوچۇق - ئاشكارا بېكىتىش» پەرمانىنى چۈشۈرۈپ، قانۇن ئۆزگەرتىشنى جاكارلىدى. «100 كۈنلۈك يېڭىلىققا كۆچۈش» ھەرىكىتى باشلاندى.

1898 - يىلى 6 - ئاينىڭ 12 - كۈنى فىلىپپىن مۇستەقىل بولغانلىقىنى جاكارلىدى.

1898 - يىلى 7 - ئاي ئەنگىلىيە چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنى ۋېيخەيۋېنى ئىجارىگە بېرىش توختامى تۈزۈشكە مەجبۇرلىدى.

1898 - يىلى 9 - ئاي ئەنگىلىيە سۇداننى يۇتۇۋالدى.

1898 - يىلى 9 - ئاينىڭ 21 - كۈنى نارا جەمەتىدىكىلەر ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشى قوزغىدى.

1898 - يىلى 9 - ئايدىن 10 - ئايغىچە ئەنگلىيە -

فىرانسىيە شۇدا توقۇنۇشى يۈز بەردى.

ياپونىيەدە كاتايما سېن سوتسىيالىستىك ئىلمىي جەمئىيەت قۇردى. ئىرېلاندىيە سوتسىيالىلار پارتىيەسى قۇرۇلدى. ئامېرىكا كۇبا، پوئېرتو - رېكو، فىلىپپىنلارنى بېسىۋالدى.

1899 - يىلى 9 - ئايدىن 12 - ئايغىچە ئامېرىكا «ئىشكىنى

ئېچىۋېتىش» سىياسىتىنى ئوتتۇرىغا قويدى. يىخېتۈەنچىلەر ئېنىشەن ناھىيەسى ۋە پېڭيۈەن ئەتراپلىرىدا قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى.

«مىللېران ۋەقەسى» بولدى، گېرمانىيە كارولىن ۋە ماريانا تاقىم ئاراللىرىنى بېسىۋالدى.

1899 - يىلىدىن 1900 - يىلىغىچە راباخ رەھبەرلىكىدىكى

چاد خەلقىنىڭ فىرانسىيەگە قارشى كۈرۈشى بولدى.

1899 - يىلىدىن 1902 - يىلىغىچە ئەنگلىيە - بۇرلار

ئۇرۇشى بولدى.

1899 - يىلىدىن 1906 - يىلىغىچە فىلىپپىن خەلقىنىڭ

ئامېرىكىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا قارشى كۈرۈشى بولدى.

1900 - يىلى يازدا يىخېتۈەنچىلەر بېيجىڭ، تىەنجىنگە

كىرىپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقىنىڭ مەركىزىي رايونلىرىنى تىزگىنلىدى.

1900 - يىلى 6 - ئاينىڭ 17 - كۈنى سەككىز دۆلەت

بىرلەشمە ئارمىيەسى داڭكۈنى ئىگىلىدى.

1900 - يىلى 8 - ئاي يىخېتۈەنچىلەرنىڭ بېيجىڭنى قوغداش

كۈرۈشى بولدى. سەككىز دۆلەت ئارمىيەسى بېيجىڭنى ئىگىلىدى.

1900 - يىلى 9 - ئاي پارىژدا ئىككىنچى

ئىنتېرناتسىيولنىڭ قۇرۇلتىيى ئېچىلدى.

ئەنگلىيە ئىشچىلار ۋەكىللەر كومىتېتى قۇرۇلدى (1906 -

يىلى نامىنى ئىشچىلار پارتىيەسىگە ئۆزگەرتتى). ياپونىيەدە سىياسىي دوستلۇق ئۇيۇشمىسى قۇرۇلدى.

بۇ كىتاب خەلق نەشرىياتىنىڭ 1997 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى، 2001 - يىلى 7 - ئاي 7 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据人民出版社1997年4月第1版，2001年7月第7次印刷本翻译出版。

دۇنيا ئومۇمىي تارىخى

(يېقىنقى زامان قىسمى، ئىككىنچى كىتاب)

تۈزگۈچىلەر: لىۋ زوچاڭ، گۇاڭ رېنخۇاڭ، خەن چېڭۋېن، ئەي جۇۋچاڭ

تەرجىمە قىلغۇچىلار: ئازات ئالماس، تۇرسۇن يۈسۈپ

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەرگىن شېرىپ

تەكلىپلىك كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تېلېفون: 0991 - 2827472

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

پوچتا نومۇرى: 830001

باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا خۇاڭ باسمىچىلىق چەكلىك مەسئۇلىيەت شىركىتى

ساققۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فورماتى: 880 × 1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 30.5

نەشرى: 2011 - يىلى 10 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2011 - يىلى 10 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3000 - 1

كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 228 - 14233 - 0

باھاسى: 75.00 يۈەن
